

فهرهه‌نگی ریژگه

(ئەو وشانەیی لە هەنبانەبۆرینەدا نەهاتوون)

کوردی - کوردی - فارسی

ئەمین گەردیگلانی

ئەمىن گەردىگلانى

دەزگای توێژینه‌وه و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریانى

● فهرهه‌نگى ریژگه

- نووسینی: ئەمین گەردیگلانى
- بابەت: فهرهه‌نگ
- پیتچنین: مریه‌م شاسه‌نه‌م
- بەرگ: محەمەد هاشم
- چاپ: یه‌که‌م ۲۰۰۹
- ژماره‌ی سپاردن: ۵۰۷
- نرخ: ۴۰۰۰ دینار
- تیراژ: ۱۰۰۰
- چاپخانه: چاپخانه‌ی خانى (دهۆك)

زنجیره‌ی کتیب (۳۵۷)

هه‌موو مافیکی بۆ دەزگای موکریانى پارێزراره

مالپەر: www.mukirvani.com

ئیمه‌یل: info@mukirvani.com

ناوهرؤوك

۹	پيتى ئ
۲۵	پيتى ب
۵۰	پيتى پ
۶۸	پيتى ت
۸۴	پيتى ج
۹۰	پيتى چ
۱۰۳	پيتى ح
۱۰۷	پيتى خ
۱۱۹	پيتى د
۱۳۹	پيتى ر
۱۴۷	پيتى ز
۱۵۳	پيتى ژ
۱۵۵	پيتى س
۱۷۰	پيتى ش
۱۸۱	پيتى ع
۱۸۳	پيتى غ
۱۸۴	پيتى ف
۱۸۸	پيتى ق
۱۸۹	پيتى ك
۲۰۳	پيتى گ
۲۲۲	پيتى ل
۲۳۷	پيتى م
۲۴۵	پيتى ن
۲۵۶	پيتى و
۲۶۲	پيتى ه
۲۶۸	پيتى ي
۲۸۰	پيتى ى

پیشه کی:

له وەتا دەستم قەلەمی گرتوو و پێم ناوێتە پێبازی نووسین و دنیاى ئەدەبەو، هەستم بە دەولەمەندی و گەورەییى زمانەکه مان کردوو و لەپال ئەوەشدا خەم و پەرۆشی هەلچۆقاندووم کە ئەم زمانە پر لقاو پۆپ و زیندوو بوو ئەوەندە بێ دەرەتان و لێ قەوماو، لە سەدان لاو لێ دەبچرپ و دەمیان تێناو. ئەو بە جیى خۆی، نووسەرانی کەمتەرخەم و نادەرپۆست و کوردی زمانى کوردی نەزانیش ئەوەندە دیکە خەریکن بە قورپیدا دەبەنە خواری و سەریان لە خۆیان و لە خەلک شیواندوو و کەس خەتی کەس ناخوینتەو و هەر کەس هەلەستى دەلێ ئەم هەلەبەزم. ئەم هەموو نووسەر و شاعیرە قۆرەدەماخ و سەمیل بابەر و بەهەوايە شەمان هەیه و خۆیان بە حافظ و شکسپیر و مارکیز و پاپلۆ نیرۆدا و بۆرخیس و.. ناگۆرنەو، بەلام ئەو بیری لێ ناکەنەو، شیواز و یاسا و پێسای زمانى یەگرتوو. هەموو بە ربەى خۆیان دەپێتون و کەسیش بە دۆى خۆى نالێ ترشە. تا کەنگى هەروا گیرەشیۆینى و کەس لەکەس لە گۆرەپانى زمانەکه ماندا ساز کەین. لەم شاییه تیکەولیکەیه دا هەر کەس بە هەواى خۆى هەلپەڕێ و بیر لە تەکووزى و یەکدەنگى و یەکئاهەنگى نەکەینەو.

لە زەمانى زەبر و زەنگ و دیکتاتۆری سەددامدا کۆرى زانیارى هەبوو و ئەو هەموو خەمەتەى بە زمان کرد، بەلام ئەمڕۆ لەو بارودۆخە لەبار و خۆش و ئازادەدا، کۆر و لێژنەیهک نییه یاسایەک دانێ بۆ زمانى یەگرتوو و چاپخانه و پۆژنامە و گۆڤار و بلاڤۆکه کان ناچار کا پێرەویى لێ بکەن.

کورد یانى زمانى کوردی، جا ئێمە ئەگەر زمانەکه مان نەمێنى ئێتر کێین و چێین؟ بوون و نەبوونمان جیاوازی چیه. کەوايه ئەم هەموو خەبات و مالدۆیرانى و دەر بەدەرى و ئەنفال و کوشت و کوشتار و قەلاچۆیه لەبەر چى بوو. ئەم هەموو خوینە بۆ چى رژان؟ دیارە لە بەر زمانەکه مان. لەبەر ئەوەى کوردین. دەنا زۆر سانا لە زوووەو بووبوواینەتە عەرەب و عەجەم ئێتر هیچ گەرفتیکمان نەدەما و وازمان لە کورد بوون دێنا و هیچ کەس نەدەبوو دژ و نەیارمان و خۆشمان و دوژمنانیشمان بە ئاسوودەیی دادەنیشیتین.

هاوارە لە خۆمان گەلینە، ئەوى خۆمان بە خۆمانى دەکەین و لەو ماوێهەدا کردوومانە، هیچ دوژمنیک پێى نەکردوین. مریشک خۆى گل بە سەر خۆیدا نەکا، کەس پێیدا ناکا.

ئیمەش ھەر واین. دەستمان کردووہ بە گڵ بەسەر خۆدا کردن و خۆ لە نێو بردن. دەمار گرژی و تەعەسویی چینایەتی و تایەفەگەری و ناوچەگەری وای کوێر کردوین چاومان نابینی و چاومان بەرایی نادا جوانییەکانی یەکتەر ببینن. ھەر کەس ھەڵدەستی بە زاراوەی گوند و شارۆچکە و مەلبەندەکەیی خۆی دەنووسی و هیچ کەس حازر نییە جوانی و باشییەکانی ئەوی تر ببینی. تۆ خودا گەلینە شوورەیی نییە لە سەدەیی بیست و یەکدا ھیشتا کورد زمانی یەکگرتووی خۆی نەناسیوہ؟

تەنیا ئەوەندە تەکا لە نووسەرەکان و زمانەوانان و گەورە دەسەلاتدارانی کورد دەکەم بۆ ماوەی یەک خولەک بیر بکەنەوہ و لە خۆیان بپرسن کورد یانی چی؟ ئەم گیرەشیوینی و دەمارگرژی و قۆرەدەماخییە تا کەنگی؟ با لە خۆمان بپرسین بەرپرسی ئەم ئالۆزییە کێیە؟ بۆ؟

بەم پیشەکییە توند و جینگزییانەییە ویستم تۆزی کۆلۆکۆی دەروونم ھەلپژم، چونکە خەمی زمانەکەمان بە جاری ئاراقارای لی ھەلگرتووم و دەلێی لەسەر پشکۆم. بە داخ و خەمەوہ ھەڵدەچۆقیم و خۆم دەخۆمەوہ و گریانم بۆ داھاتووی زمان و فەرھەنگەکەمان دی. من نە پسپۆری زمانم نە فەرھەنگەنووس و شارەزای ئەو بوارە دژوارە. تەنیا وەک دڵسۆزیکی زمان و فەرھەنگی رەسەن و دەوڵەمەندی خۆمان قۆلم ھەلمالیوہ و دەمھەوی ئەوہی لە توانامدایە و لانێکەم بوونی لە نەبوونی باشتەرە بلای بکەمەوہ. وەک کەسیکی لادیی و لەگەڵ سروشت و شاخ و داخ و جۆگەلە و کانی و زناڕ و زەندۆل و خڕ و شیوان و جار و بوورە و بژوین و میترگ و زەنویر و قاقر و کاتۆر گەورەبوو، بە بۆنی باران و گڵەسوورە و بەرامەیی وەرزی بەھار و کزەیی تۆفوبەندی زستان و قرچە و کۆلەکۆلی چلەیی ھاوین و ھاژە و ھووژی گێژەلووکە و گژەبا و شەپەبا و تەپوتۆزی پایز فرچکگرتوو، ئەوہی لە سروشت و زمانی خەلکی رەشوکی و جووتیار و پالە و سەپان و فەلا و شوانەوتیلان فێر بووم، بە پێی توانا و زانیاری لاوازی خۆم لە گۆرەپانی سینیکی بەرینی کاغەزدا کوێان کەمەوہ و دەستیان بنیمە دەست یەک و گوڤەند و دیلانیکی نەمرانەیان بۆ ساز کەم و ھەموویان لە ژوانی گەرموگوپی کتیییکدا کۆ کەمەوہ.

ھیچ کاریک بێکەموکووری نییە و دانیام ئەم فەرھەنگۆکەیی منیش ھەروایە و رەنگە بێعیب و خەوش نەبێ، بەلام ھەر ئەوەندەم لە دەست ھاتووہ و ھیوادارم پسپۆران و زمانزانان و خاوەنرایان ھەلەوپەلەم بۆ راست کەنەوہ. بەو ھیواییە بتوانین تەواوی فەرھەنگ و وشەدان و قامووسەکان لە داھاتوودا کۆ کەینەوہ و خەرمانیکی مەزن و دەوڵەمەندی لی ساز کەین و سەر لەبەری زاراوە و بنزاراوەکانی زمانی کوردی لە خۆی بگری و ئیمەش ببینە خواوەنی فەرھەنگیکی غەنی و جیی متمانە. ئەگەرچی ئیستا کاتی ئەوہ ھاتووہ لە ھەموو لایەکەوہ قۆل ھەلمالین و بە ھەرەوہزیکی بەرین و مەزن بناغەیی فەرھەنگیکی وا دامەزرینین و تەواوی

بكهين، بهلام نازانم هوئى چييه و بۇ تا ئىستا ئەو كارە نەكراوہ؟! ئىستا كە ئەو ھەلە نەپەخساوہ و نەلواوہ لە سەر كاريكى ئاوا گەورە و پيرۆز كۆك بين و بە ئەنجامى بگەيەنين، لانى كەم دەتوانين ھەركام بەپىنى توانا وشە و زاراوہ و دەستەواژەكان كۆ كەينەوہ و لە شوئىنكىدا بيانپاريژين بۇ پۆژى خۆى.

منيش ئەوا بە پىنى تواناى خۆم وەسيەتەكەى مامۇستا ھەژارى نەمرم لە گوئى گرتووە كە دەفەرمى: «تۆش نەيژى من خۆم ئەيزانم ئەم بەرھەمە ھەژارانەم كورت و كەمە و بۆيە نابى تير و پاراو دل ئاوى لى بخواتەوہ، لە وزە و ھيزيدا نيبە پەرسقى ھەموو پرسىكت بداتەوہ، زوانى كوردى زۆر لەوہ دەولەمەندترە كە ھەژاريكى وەكوو من تاك و تەنيا و ئاوارە لە نيشتمان و وەك پيوستە كوردى نەزان و تەرە لە ولاتى بيگانە بتوانى لە دە يەكيكى كۆ كاتەوہ. ھەزم دەكرد ھەموو وشەى ھەموو شيوەكانى كوردىم دەسكەوتايە و لە سەر رووپەرى ئەم نامەم پابنايە؛ بەلام بە ھەز و ئارەزوو كار پىكنايە. ئەگەر باوہرم پى دەكەى من بەپىنى ھيژ و تواناى خوم ھيچ دريخيم نەكردووە، ئەگەر خۆم لە پالە خۆمدا بە شەرمەژارى نەزانى و دەسكورتىم لە خزمەت كردن بە گەلى كوردىم دەزانم، دەشزانم كە بىتوانم و لەوہ پترم لە دەس نايە. ناوى وشەدانەكەى خۆم ناوہ: ھەنبانەبۆرينە كە لە چيروكانا دەلین: ھەرچيت بوئ دەستى تىخە دیتە چەنگت. جا ئەگەر بۇ وشىك گەپىاى و دەستت لە ژير ھەمانەبۆرەوہ دەرچوو، تووڤە مەبە و تووڤى مەدە، ھەول بدە ئەوہى كە خۆت تووشى نەبووى، يان ئەوانەى كە ئەزانى لەويدا نين، تو لە لاوہ كۆيان كەوہ و بياننووسەوہ. ئەوہ خوايە، جاريكى تر من يا ھەژاريكى ديكەى لە من چاتر و زانتر لە چاپەكانى دواڤۆژدا بيانخاتە سەر.»

بۆيە منيش وەك ئاخيزگەيەك ھەنبانەبۆرينەكەى مامۇستا ھەژارم داناوہ و ئەو وشانەى لە دووتوئى فەرھەنگەكەى ئەودا نەھاتوون و لە قەلەم كەوتوون كۆم كردوونەتەوہ و وەك مامۇستا عەبدوللا ھەسەن زادە ناوى ناوہ گولچينەوہ، منيش بە دواى ھەژارى زانا و بەئەزمووندا دەرڤوم و گولچنەوہى ئەو سەرپالە بەھيژ و كارمەيەم؛ دلناشم منيش گولچنەوہيەكى باش و وردبين نيم، پەنگە لەوہ زياتريشم پى نەكرابى و بۇ نەكرابى، گەليكى ترم گولوشە وەپاش دابى و ھەلمنەگرتبیتەوہ و بەجىمايى. بۆيە ناوى ئەو فەرھەنگۆكەى خۆم ناوہ «رېژگە» چونكە تەنيا جۆگەلەيەكى چووكەيە و دەيھەوى بېژيتە دەرياي بەرينى فەرھەنگى ھەنبانەبۆرينەوہ.

بەو ھيوايەى شياوى ئەوہ بى تىكەل ئەو زەريا بەرينە بى.

بۆكان - زستانى ھەتاوى

نیشانه‌کانی نیو ئەم فەرھەنگە:

[ف]: لە شوینیک کە شەرحی کوردی کۆتایی دێ و بۆ هاوواتا یان شەرحی فارسی ھاتووە.

👉: ڕوانین بۆ وشەییەکی دیکە ی ھاومانای وشەکە.

(+): بۆ وشەییەکە کە جگە لە مانای ھەنبانەبۆرینە مانایەکی تری ھەیە.

دانانی پیتەکان بە پێی ئەلفوبیی کوردی ڕۆنراون کە ئاوايە:

ئ ب، پ، ت، ج، چ، ح، خ، د، ر، ز، ژ، س، ش، ع، غ، ف، ق، ک، گ، ل، م، ن، و، ه ی

ئابدە: پەيكەرە، كۆتەل، ھەيكەل. [ف]مجسمە، تندیس	ئاجزا: جۆرىك موورووى تەزىيە، ئادزا. [ف] نوعى مەرھى تسبيح
ئابىز: جۆرى كايەى مندالانە وەك شەشخان وايە و خانەى ئەم يارييە بازنەبييە. [ف]نام يىك بازى كودكان	ئاچەر: (+) ھاچەر، ئامرازی پىچ كوردنەوہ. [ف] آچار
ئاپانتىز: ريخۆلە كويړه. [ف]آپاندیس	ئاخاوتن: ئاخافتن، قسە كردن. [ف]حرف زدن
ئاپاندیز: ريخۆلە كويړه. [ف]آپاندیس	ئاخ تڦ: تڦى خەست، بەلغەم. [ف]خلط سينه
ئاپتەر: شيت، دين، دهلوو، خول. [ف]ديوانه	ئاخوپاو: ھەوزى دريژاودريژى ھەلبەستراو بۆ ئاو خواردنەوہى مالأت. [ف]حوض طولانى براى آب خوردن احشام
ئاپنجى: جۆرە عەبايەكى قەدىمى بوو. [ف]نوعى قباى قديمى	ئاخيزگە: سەرچاوه، شوينى كە كار لەويۆه دەست پيښەكا. [ف]محل شروع كار
ئاتەرەن پاتەرەن: پاتەرەن، وړينه، وړاوه. [ف] ھزيان	ئاخيوەر: ويژەر، قسەبيژ. [ف]سخنگو
ئاتەشەك: ئاگرە، ئاورە، جۆرى زيپكەيە لە دەم و چاودى و زنجكاوى لى دەتكى. [ف]نوعى جوش	ئادار لەسەر پادار نەمان: برىتى لە خاپوور بوون، تىك پوو خان. [ف]ويړان شدن
ئاتەگ: (+) داوينى زين كە لە سواريدا دەكەويته ژير رانى سوار. [ف]قسمت پايين زين كە زير ران سواركار قرار مي گيرد	ئادزا: ⚡ ئاجزا
ئاتيوانن: تاواندنهوہ، ئاواندن، تاواندنهوہ. [ف]آب کردن	ئادگان: (روخسار، بيچم، دەموچاو،) بەژن، بالا، قەلافەت. [ف]ا) اندام) چەرە، سيمما.
	ئادە: (+) دورگە، چزيرە. [ف]جزيره
	ئاديان: ناوى ھۆزىكە لە كوردستانى باکور. [ف] نام ايلي در كردستان شمالي

- ئادىنە: مەزراي لەوەر خوش، جارى پر گژ و
گيا. [ف] مزرعه‌ی پر از علف
ئارا و قارا: ئارام و ئوقره، (ئارا و قاراي
لئەلگيراو). [ف] صبر و قرار
ئارا: (+) دوو تاللى نيوه‌پاستى تەون، گريى
نيوه‌پاستى تەون. [ف] گرە وسط قالى
ئارا: دوو تاللى نيوه‌پاستى تەون، گريى
نيوه‌پاستى فەرش. [ف] دوتا تار وسطى در
قاليبافى
ئاراسە كردن: پيشكەش كردن، بۆ ناردن. [ف]
فرستادن، تقديم كردن
ئاراسە: ئاراستە، پيشكەش. [ف] ارسال، تقديم
ئاراگيل: ئاوارە، ھەلۆدە، قەلەندەر. [ف] قلندر
ئارام لئى بران: ئارام لئى ھەلگيران. [ف] آرام و قرار
نداشتن.
ئارام لئى برين: ئارام لئى ھەلگرتن. [ف] آرام و قرار
از کسی گرفتن.
ئارامگيل: ئەسپى خوش پکيف، خوشبەز. [ف] اسب
بادپا
ئاران: (+) شويىنى بەرىن و بەربلاو،
ساكەدەشت. [ف] دشت وسيع
ئارتون: ئاگردان، ئاورگ، ئاگردانى ھەمام،
توون. [ف] تون گرمابه
ئارتين: بليسه، بليزه. [ف] زبانه‌ی آتش
ئارچەن: ئارزەن، چەناگە. [ف] چانه
ئارداڤ: فيل بان، گزيكار، گزەون. [ف] کلک‌باز
ئارداڤ: ميترگ، چينک. [ف] مرغزار
ئارده‌شيلا: ئارد و ئاو گرته‌وه بۆ درزی
- پەنجیره و چەسپاندنى كاغەز و پارچە و... [ف]
آرد و آب شل
ئارده‌توو: توو شيريني ھارداوھ و توپەل کراو.
[ف] آرد توت
ئاردى نيو دپوو: بريتى لە نابوود بوون و
لەنيو چوون. (کورە تازه وا لئى قەوما بوو بە
ئاردى نيو دپوو). [ف] کنایه از نابود شدن
ئارزاه: [ف] ئازالە
ئارزەن: چەنە، ئارچەن، چەناگە. [ف] چانه
ئارژين: [ف] ئازين
ئارش: مانا، واتا. [ف] معنى
ئارشک: قرقينە، قرقە، قرق. [ف] آروغ
ئارقانە: وشتەر، ھوشتەر، ھوشتەر. [ف] شتر
ئارما: دلىيا، خاترجەم، ئارخەيان. [ف] خاطرجمع
ئارماز: (گزمولە، گردیلە قور؛) گلۆلە بەن و
دەزوو. [ف] (گلوه گل؛) گلوه نخ
ئارمان: ناوى كۆنى ھەورامان. [ف] نام قدیم
اورامان
ئارن: شەويلکە، شەويلاکە، يەسقانى پرومەت.
[ف] فک
ئاروان: (+) تۆشەى سەفەر، نان و پىخۆرى نيو
پى. [ف] توشه‌ی سفر
ئاروانلۆک: ئاروانە، وشتى چوار سالا. [ف]
آروانه
ئارۋختە: پماو، ويران، خاپوور، کاول. [ف] ويرانه
ئارۋلە: ميوە وشتەر، وشتى ميو. [ف] ماده شتر
ئارۋن: چيايەکە لە باکوورى پوژھەلاتى
پەواندز. [ف] نام کوهی در شمال شرقی رواندز

ٲاروو: ٲووک، گوشتی دهوری ددان. [ف] لٲه	ٲازهو ٲی هاتن: هیژ وه‌به‌ر هاتنه‌وه. (نان خاس
ٲارووشه: بزۆن، نه‌حه‌جماو، سه‌ربزیو. [ف] شلوغ	بخو تا ٲاز بین ٲیت. [ف] نیرو گرفتن
ٲارووک: میچ، بنه‌بان، ٲاریگ. [ف] سقف	ٲازهو: ٲازهب، عازهب، کچی جحیل. [ف] دختر
ٲاروین: به ٲه‌زمون، ٲاقی کراوه. [ف] باتجربه	جوان
ٲاره‌ٲانه: گوٲتره، هه‌وه‌نته، کوٲترمه،	ٲازهوانه: ٲازهبه، جوانه‌ژو، جوانه‌زمه، زیپکه‌ی
ٲه‌للاقویتیاسی. [ف] تخمین	دهم و چاوی جحیل، ٲازهبه‌ت. [ف] جوش عزبی
ٲاره‌قچین: ته‌قیله، کلاوئیک که له‌که‌تانی سپی	ٲازهو: ٲازهوانه، ٲازهبه‌ت. [ف] جوش عذب
دروست ده‌کری و ته‌ٲلی سه‌ر ده‌گری. [ف] کلاه	ٲازهو‌ی: (جحیل، عازهبی؛) ٲازهوانه، ٲازهو. [ف]
عرق‌چین	(جوانی؛) جوش عذب
ٲاره‌قگیر: (+) ژیرکراسی که‌تانی که له‌ژیر جل	ٲازاوک: هاتنه‌ خواری شتی ٲاو‌ه‌کی. (ٲه‌و
و به‌رگه‌وه له‌به‌ر ده‌کری. [ف] عرق‌گیر	چکاو‌ه ٲیسه‌ خیرا ٲازاوک‌ه‌ی ده‌کا. [ف] ریش
ٲاره‌مووک: گامیشی قسر، گامیشی نه‌زوک. [ف]	آب در سرازیری
گامیش سترون	ٲازن ٲازن: کون کون به‌گولله و ده‌ری و ...
ٲاره‌نگ: به‌ورشه، بریقه‌دار، ٲر ترووسکه. [ف]	هتد. [ف] سوراخ سوراخ
درخشان	ٲارژنگ: بادامه‌ تاله. [ف] بادام تلخ
ٲاریگ: ٲارووک، میچ، بنه‌بان، بن‌میچ. [ف] سقف	ٲازی: وریا و ژیر، ٲاقل و زانا. [ف] عاقل و دانا
ٲاز: (هیژ، وزه، قه‌وه‌ت، (ٲاز له‌تیی نه‌ماگه.) ؛)	ٲازین: (+) به‌ردانه‌وه‌ی ٲاو له‌زه‌ی‌دا.
سه‌خت، دژوار. [ف] نیرو، نا؛) دشوار، سخت	(شپه‌گه‌که هه‌لبره‌ با ٲاو‌ه‌که له‌وه‌شته ٲازین
ٲازا: (+) ساغ، سالم، بی‌عیب. [ف] سالم	بی. [ف] ٲخش کردن آب در مزرعه به‌طور
ٲازاره‌باریکه: ده‌رده‌ باریکه، ٲازاری سیل. [ف]	مساوی
سل	ٲاسا: (+) ٲه‌وه‌خته، ٲه‌وکاته، ٲه‌وسا. [ف] آنگاه
ٲازاره‌مریشک: نه‌خو‌شی مریشک که سالی	ٲاساره‌زله: ٲه‌ستیره‌ی ٲوژئی، ٲه‌ستیره‌که. [ف]
جاریک دی و گه‌لی مریشک ده‌مری. [ف]	ستاره‌ی درخشان صبح
آنفلانزای مرغی.	ٲاساره: ٲه‌ستیره، هه‌سیره، هه‌ساره، ستیر. [ف]
ٲازاله: (+) ته‌ٲاله، گه‌م‌ره. [ف] هر چیزی که از	ستاره
سرگین بدست آید، ته‌ٲاله	ٲاستار: ٲه‌ستیره، هه‌ساره، ستیر. [ف] ستاره
ٲازبیز: جو‌ری کایه‌ی مندالانه وه‌ک شه‌شخان	ٲاسمان قه‌لش: باله‌خانه‌ی ژور به‌رز و چه‌ن
وايه و خانه‌ی ٲه‌مه‌گرده. [ف] یک بازی کودکان	نه‌وم. [ف] آسمان خراش

ئاسن پڦين: مه گناتيس. [ف] آهزبا
 ئاسنى سارد کوتان: بریتی له کار و ههولئ
 بئ هووه. [ف] کنایه از زحمت بیهوده
 ئاسۆس: چپایه که له نزیک شارئ قه لادزئ. [ف]
 کوھئ در نزدیکی قه لادزه
 ئاسووده بوون: رهحەت بوون، بریتی له ئاو
 هاتنه وه. [ف] انزال
 ئاسه لا بوون: لی دهرهاتن، لی بهدی هاتن. [ف]
 پدید آمدن
 ئاسه لا بوون: لی دهرهاتن، لی بهدی هاتن. (کور)
 خاسیکی لی ئاسه لا بووگه. [ف] از کار درآمده
 ئاسی: وههز، عیج، عیدز، جارز، بیزار، عاجز.
 [ف] بیزار
 ئاسیاوگلین: ئاشگپ، ئەندازە ئاوئیکی که ئاشی
 پی بگهړئ. (ئاسیاوگلینیک ئاو وهنۆله کهدا
 تپته خواره). [ف] آب آسیابگردان
 ئاش بی ئاو نانه وه: بریتی له کاری بئ هووده
 کردن. [ف] کنایه از کار بیهوده
 ئاشار: هه شار، حاشار. [ف] مخفی گاه
 ئاشاردن: وه شاردن، شاردنه وه، هه شاردان،
 داشاردن. [ف] مخفی کردن
 ئاشاریا: شاراو، ون، نادیار، پیوار. [ف] مخفی،
 گم
 ئاشاریاگ: شاردراو، بزر بوو، نادیار. [ف] پنهان
 شده
 ئاشخاوه نار: آش خاوه نارد، گه مهیه کی
 لاوانه. [ف] اسم یک بازی
 ئاشنایی سرپنه وه: له ئیستلاحی ئەدهبیاتدا به و
 وینه دهگوترئ که له مه وه به نه بوو بیته سه نبول
 و هیمما بۆ شتیک و به لکوو ئەو ئاشناییه له گه ل
 وشه که لابردئ. [ف] آشنایی زدایی
 ئاشۆره: هه لوهدا، ئاواره، به پریده. [ف] آواره
 ئاشه ف: په شوکاو، شیواو. [ف] پریشان
 ئاشه کلّه: ئاژاوه چی، ژۆفار، ئاژاوه گیپ،
 شه ره لاییسین، گێره شیوین. [ف] سخن چین، دوبه
 همزن
 ئاشه وان ئاشه وان: ئاش خاوه نار، گه مهیه کی
 لاوانی گوندنشینه. [ف] نوعی بازی
 ئاشی تس پی نانه وه: بریتی له تووشی گێره و
 کیشه کردن و زۆر بۆ هینان. [ف] کنایه از
 دردرس دادن زیاد
 ئاشی کرپوه: بریتی له خیرایی له کار، به
 دهستو برد. (هینده ئازا و به دهستو برده ده لئی
 ئاشی کرپوهیه). [ف] کنایه از سرعت زیاد در کار
 ئاشیت: به لا، مسیبهت، ئاپۆر. [ف] آفات
 ئاشیره کردن: ئاماژه کردن. ئیشاره کردن [ف]
 اشاره کردن
 ئاشیره: ئاماژه، ئیشاره. [ف] اشاره
 ئاغا به تۆکه نه گرتن: شاد بوون و ههست به
 بهخته وهری کردن، ژيانی هه ژارانه و بی خه م.
 (له گه ل ته بیعهت هاوده می/ شادی به که یفی، بی
 خه می/ ئاغاش به تۆکه ناگری/ وهک من له داخا
 نامری «هیمن»). [ف] کنایه از زندگی شاد و
 فقیرانه
 ئاغاوات: هۆز و به ره ی ئاغا و به گان. [ف] ایل و
 تبار خانها

ئافار: (+) ھەمبەر، بەرانبەر. [ف] روبەر، برابر	ئاگر ملیچ: خەزایی، بالندەھەکی بەلەکە بەقەد
ئافاندن: تاواندەنەو، ئاواندن. [ف] آب کردن	سیروو دەبی. [ف] سارملخ خوار.
ئافەرەتانه: ژنانە، ھەر شتی تایبەتی ژن بی. [ف]	ئاگر مەلووچ: خەزایی، عەینەمەل. [ف] سار
زنانه	ملخ خوار
ئافرێ: لادەر لە پینگە، لاری، لەپری کلابوو. [ف]	ئاگر ورکردن: ئاگر کردنەو، ئاور ھەلکردن. [ف]
منحرف	آتش روشن کردن
ئافزێل: ھەسێل، ئەستێر، ئەستێرک، گۆلاوی	ئاگر بەرەک: بلۆق، پۆرگ. [ف] تاول
بەرکانی. [ف] استخر	ئاگر بەس: ھاوستاندنی شەر و پیکدادان. [ف]
ئافۆ: فرمیسک، ئەسرین، پۆندک، ئەسر، ئەشک.	آتش بس
[ف] سرشک	ئاگورکردن: ئاگر کردنەو، ئاور ھەلکردن. [ف]
ئافەتە: بلفەتە، تاعوون، چاقوولکە. [ف] طاعون	آتش فروختن
ئافەرۆز: بی تین، ئاگردانی کوژاوە. (ئاگر/نیک)	ئاگرە قلی: ئاور کردنەو، مندالان و
سارد و ئافەرۆز بوو. [ف] سردویدون حرارت	ھەلسووران بە دەوریدا. (ئاگرە قلیی خۆمانە/
ئافەکەللا: ئافەرەم، بارەقەللا، ئافەرین. [ف]	گوو بە ریشی بیگانە. [ف] آتش روشن کردن
بارک الله	بچەھا و پریدن بر رویش
ئافیار: ھاوکار. [ف] همکار	ئاگرە کەول: بریتی لە خۆشەویستی لە
ئافیە: پاقر، خاوین، پاک. [ف] پاکیزه	پادەبەدەر. (ئاگرە کەولی کورەکانیەتی. [ف] کنایه
ئاکلە: نەخۆشی سفلیس. [ف] بیماری سفلیس	از دوست داشتن افراطی
ئاکو: (ناوی چیاھەکە لە کوردستان؛) ناویکی	ئاگرە مەلوچک: ئاگر مەلووچ
کورپانەھە. [ف] (نام کوهی در کردستان؛) نامی	ئاگرە قوولە: گول ئەستێرە، پەنگرە ئەستێرە. [ف]
پسرانه	کرم شبتاب
ئاکوژی: گۆترە، رەمەکی. [ف] تخمین بدون	ئاگرە قوون: گول ئەستێرە، گوو ئەستێرە. [ف]
اندازەگیری	کرم شبتاب
ئاکە: خراپ، ناپەسەن. [ف] نااصیل.	ئاگرە قوونە: ئاگرە قوولە
ئاکەس: دەلاو، قەیاغ، سێسوو. [ف] اسم گیاهی	ئاگری: (+) (ئاورین، ئاگرین؛) ژنی ھەوەس باز.
باتلاقی	[ف] (آتشین؛) زن بدکاره
ئاگر کەوتنەو: تەشەنە کردنی ئاور، سووتمانی	ئاگۆپ و داگۆپ: ئالوگۆپ، گۆرینەو. [ف] معاوضه
گەورە. [ف] آتش سوزی	ئاگول: فیل، دەھۆ، تەلەکە، گزی. [ف] نیرنگ

ئاگوول باز: فیلە باز، گزیکار، تەلەكە باز، گزەوہن.

كلك باز

ئالا: بزار، گیای ھەرزە ی نیو دەغل و بیستان ھەلکەندن. [ف] وجین

ئالابووک: ئالەبووک، پەپۆی پەنگاوپەنگ کە مندالان لە بووکەباخە ی دەپچن. [ف] لباس عروسک

ئالابیژ: دابیژتنی شەکر و خاکەقەند بە پەپۆی تەنک. [ف] بیختن ریزە قند با پارچە

ئالاف: کەرەسە، ئامپاز، ئامپیر. [ف] وسیلە

ئالاکەت: بزارچن، ئامپازی بزار کردن. [ف] وسیلە ی وجین کردن

ئالاکەر: ئەو کەسە ی بزار دەکا، بزارچی. [ف] وجین گر

ئالان کردن: شەوچەلە ی شەوانی زستان کە ھەر کەس بەقەرە ی توانای خۆی دەکری و ھەموو دانیشتوانی کۆرەکە بە یەکەوہ دەیانخوارد. [ف] شەبچەرە ی شەبھای زمستان کە ھەر کس بەاندازە ی توان خود می خرید و با ھم می خوردند

ئالبویاغ: سوورای ژنان بۆ خۆ جوان کردن. [ف] سرخاب

ئالقه: (+) شتیکی بەدەست دەچنن بە پەتی پەنگاوپەنگ و مووروو لە ملی دەکەن. [ف] نوعی زیورآلات دەستباف زنانه

ئالقه داغ: جۆریک داغی گوچکە ی مالاتە بۆئەوہ ی نەگۆردری، بەشیوہ ی بازنەبیە. [ف] داغ کردن گوش بره به صورت گردی

ئالکان: تیک ھالان. [ف] برھم پیچیدن

ئالکاو: شیواو، شلەژاو. [ف] پریشان

ئالنگار بوون: لە دەوری شتیکی کۆ بوونەوہ بۆ خواردن، تی مرووکان، ھووروژم کردنە سەر شتیکی. [ف] حلقە زدن دور چیزی برای خوردن ئالۆری: حالۆری، لات، بەتالپە، کەلەگا. [ف] لات و ولگرد

ئالۆزاندن: ئالۆزکاندن، شیواندن. [ف] برھم زدن ئالۆزاو: ئالۆسکا، ئالۆزکاو، شیواو. (بەنەکە

ئالۆزاوہ). [ف] نخ برھم پیچیدە

ئالۆزکاندن: ئالۆسکاندن

ئالۆزکاو: ئالۆزاو

ئالۆسکاندن: ئالۆزکاندن

ئالۆسکاو: ئالۆزکاو

ئالۆشە: گەزەنە، گەزگەزک، گیایە کە لاسقەکە ی دەخوری. [ف] اسم گیاهی است

ئالوگوین: جی گورکی و گواستەوہ ی جیگا. [ف] تغییر مکان

ئالوال بوونەوہ: بریتی لە بە شەرمدا کەوتن. [ف] خجل شدن

ئالەبووک: ئالابووک

ئالەتە کتویە: گیایە کە لای باریکە تامی تیژە و

بۆ دۆکولیو دەبی. [ف] اسم گیاهی است

ئالەتی: ئالەدین، توورە، قەلس. [ف] کنایه از آدم عصبانی

ئالەدین: توورە، قەلس، ھیرس، پق ھەستاو،

ئالەتی. [ف] خشمگین

ئالەکۆکە پرچنە: جۆری ئالەکۆکە گەلاکانی

تووكە. [ف] گياھى است شنگ مانند	بۆ مړوى سپله و پىنه زان. [ف] كناية از كار
ئالەكۆكە مشكانە: جۆرى ئالەكۆكە بنەكەى	کردن برای آدم سفله
دریژكەيە وەك مشك دەچى. [ف] اسم گياھى	ئاو بە لىژدا ھەلگىرپان: بریتى لە زولم و زۆر.
است	(ئەو ە زالمىكە ئاو بە لىژدا ھەلدەگىرپى). [ف] كناية
ئالەكۆل: گالگىنە، كرمىكى ژەھراويیە بەگياو	از ظلم و ستم زياد
دەنوسى مالات بىخوا پى دەمرى. [ف] نوعى	ئاو پا ھاتن: ئاوى پى داھاتن. (ئەو قەرە وسام
كرم سمى	و ەپاوە، ئاو پام ھات). [ف] سست شدن پا براثر
ئاليسكە: زوقم، سىخوار، ئالشك. [ف] سرماریزه	ایستادن زياد
ئالیشت كرىن: گۆرىنەو. [ف] معاوضه	ئاو دەگون گەپان: بریتى لە بوونە پیاو، بالغ
ئالیشت ولىشت: ئال و گۆر، گۆرىنەو. [ف]	بوونى لاو. (كۆرە ئاوى دەگون گەپاوە داواى ژن
معاوضه	دەكا). [ف] كناية از بالغ شدن جوان
ئالیشت: گۆران. (قەلەمەكەم وەل قەلەمىكى ترا	ئاو لە ئاوەپۆ دەركردن: بىحەيایى و
ئالیشت بوو). [ف] عوض	سەرەپۆیى لە رادەبەدەر. [ف] بىحیایى بیش از
ئالیه: ئانتیل. [ف] آنتن	حد.
ئامور قوفلى: ئامرازیكى كرىنەو و	ئاو لە چاوەن: بریتى لە زۆر پەش. (كەوا و
بەستەنەو ە پىچ و مۆرەيە. [ف] آمبر قفلى	پاتۆلىكى لەبەر دايە ھىندە رەشە ئاو لە چاوى
ئامور دەست: ئامرازیكى گرتنى پىچ و مۆرەيە	پیاو دىنى). [ف] كناية از بسيار سياه
و ەكوو گاز وایە، بزماریچ. [ف] آمبردست	ئاو لە دنگدا كوتان: بریتى لە كارى بىھوودە
ئامیرد: مۆردەزە، پىرەھەقۆك، جنۆكەى پیاو	کردن. [ف] آب در هاون کوبیدن
ترسین. [ف] غول بیابان	ئاو لە گونان گەپان: بریتى لە بلوغ بوون،
ئاندریشە: گياھەكە و ەكوو شنگ وایە. [ف] اسم	بوونە جحیل. [ف] كناية از بالغ شدن
گياھى است	ئاوار: وشتى یەك سالە، كۆچەك. [ف] بچه شتر
ئانكۆ: مانا، ئارش، واتا. [ف] معنى	یک ساله
ئانگزا بوون: ئاوقا بوون، بە گژدا چوون. [ف]	ئاوارە: (+) گەوھەر، بەردىكى بەنرخە. [ف] گوهر
گلاویز شدن	ئاواک: بەھانە، پەلپ، بیانوو، وپک. [ف] بهانه
ئاو بە ئاوردا كرىن: بریتى لە دامرکاندى شەپ	ئاواندن: ۞ ئافاندن
و کیشە. [ف] كناية از برطرف کردن جدال	ئاواندۇل: زندۇل، قوولگە بەرد كە ئاوى تىدا كۆ
ئاو بە گونى سەگەو ە دان: بریتى لە كار كرىن	دەبىتەو. [ف] حفره‌ی سنگی كه آب در آن جمع

شود

ئاواندۆلە: قوۋاكەيەك كە ئاۋى تىدا كۆ

دەبىتەۋە، زەندۆل. [ف] چالەاي در ميان سخرە كە
آب در آن جمع مى شود

ئاوانە: كرى ئاۋ، حەقى ئاۋ. [ف] كرايەى آب

ئاوبارە: (+) ديوار كىردن لەبەر ئاۋدا بۆتەۋەى
ئاۋەكە زۆربى و بتوانن بۆ جىگاي بەرزى
بەرن. [ف] آببند

ئاوجا: ھىوەرژن، دوو ژن كە ھەر كام ژنى
برايەكن، براژنى مېرد. [ف] زن برادر شوھر

ئاوجاۋ: گەۋج، حەپۆل، گەمژە، ھەپلەگون،
ھەقمەق، گەلحۆ. [ف] احمق

ئاوجە: ھىوەرژن، ژنى براى مېرد. [ف] زن برادر
شوھر

ئاۋدەنگىلە: ھاۋدەنگىلە، برىتى لە مندالى
ھاۋدەنگ و ھاۋرى. (بەشكۈۋ خودا منداللىكان
بداتى و بىتتە ئاۋدەنگىلە بۆيان) [ف] ھەمدىم كوچولو
ئاۋدىيان: ئەشكەۋىتەكە لە نىزىك شارى پەۋاندن.
[ف] نام غارى است

ئاۋر كىردنەۋە: (برىتى لە ھەلايىساندىنى فېتنە،)
برىتى لە زۆرھىنان و ياخى بوون (كچىك كە بۆ
گرتنى دۆست شەرم و شكۆى نەمايى. [ف]) فتنە
بەراھ انداختن؛ (ياغىگرى،) دخترى كە براى
عشق بازى ابا ندارد

ئاۋر لى بوۋنەۋە: برىتى لە توۋرە بوۋنى زۆر،
(ھىندە توۋرەيە ئاۋرى لى دەبىتەۋە. [ف] آتش بە
جان شدن

ئاۋرگە: كۈۋوۋى نىۋ دىۋار. [ف] شومىنە

ئاۋرۇچكە: ئاۋرى مىندالان، ئاۋرى چكۆلە. [ف]

آتش روشن كردن بچەھا

ئاۋرە: (+) نەخۇشىيەكى تۈكە وشكى دەكا. [ف]
آفت نخود

ئاۋرى ژىر كا: ئاگرى بن كا، مايە فېتنە، سەرە
سۆدرە. [ف] كنایه از فتنه برانگيز

ئاۋرېژ: گىايەكە لەنىۋ مېرگدا دەرۋى لاسقى
لووس و بەرزە و نىۋ ھەلۆلە. [ف] اسم گياھى
است

ئاۋزىم: (ئاۋېران، كاتى كەم بوۋنەۋەى ئاۋ لە
ھاۋىندا؛) چۆمى كە ھاۋىنان وشك دەكا،
ۋىشكەرۆ. [ف]) هنگام كم شدن آب در تابستان؛
(رودخانه اى كە در تابستان مى خشك

ئاۋسان: ھەلچوۋنى نىرخ، گران بوۋنى كاللا. [ف]
تورم

ئاۋسانە: ھەقايتە، خەبەرۋىشك. [ف] افسانە

ئاۋشە: شەۋنم، ئاۋنگ. [ف] شبنم

ئاۋقەرا: ھاۋال، ھاۋتا، ھەقال. [ف] رفيق

ئاۋكوۋف: بەقەرا يەك، ھاۋكىش. [ف] هموزن

ئاۋگەز: ميوەيەك كە لەنىۋ باردا رىك گۈشرابى
و لايەكى ۋەك پزىۋى لى ھاتى. [ف] ميوەاى كە
در ميان بار آسيب ديده باشد

ئاۋەخۆر: چارەنۋوس، بەخت. [ف] سرنوشت

ئاۋەپۇگە: ئاۋەرۋ، رىگەى پىدارۋىشتىنى ئاۋ. [ف]
آبراه

ئاۋەژى: (گياندارىك كە لە نىۋ ئاۋدا دەژى،)
ئاۋچەيەكە لە نىزىك مەرگەى سەر بە شارى
قەلادزى. [ف]) آبزى (نام منطقه اى در نزديكى

مرگه‌ی قلادزه	ف پند و اندرز دادن.
ئاۋەشەم: ئەوجىگەى ئاۋى ئاشى پىدا دەپواتە	ئاۋىزە: (باندۆلى سەعات) شووشەى
دەرەۋە. ف محل خروج آب از آسیاب	شەبەنگى دەۋرى چراوگلوپ (شەبەنگ،
ئاۋەل مندا: پزدانى ژن كه له‌گەل منداكه	مووشوور. ف پاندول، (لوستر) طيف
دیتە دەرى. ف بچەدان	ئاۋىش: دەۋ، دەرمان. ف دارو
ئاۋەل: (+) خر، شيو، گەلى. ف دره	ئاۋىنە: (+) ئامرازىكى مەكىنەى خەياتىيە بەسەر
ئاۋەل: (+) قەياخ، دەلاۋ، گىايەكە لەنىو ئاۋا	داندەدا دەكرى و نووكى ددانە لە كونه‌كانىه‌ۋە
شىن دەبى. ف نوعى گياه باتلاقى	دیتە دەرى و پارچەكە رادەدا. ف صفحهى
ئاۋەل دوانە: جمك، دوو منال كه به زگيك	كارپىش‌بر
بووبىتن. ف دوقلو	ئاۋەن: ئەهۋەن، هېمەن، هېدى، ئارام،
ئاۋەلمە: دەلمە، هيلكه‌ى بى تىخول كه مريشك	لەسەرەخۆ. ف آرام
دايدەنى. ف دلمه	ئاىخ: رەهەندى ئاۋ، كەريز. ف كهريز
ئاۋەل واتا: وشەيەك كه دوو ماناي هەبى،	ئاىخە: پووت و قووت و بى‌بەرگ. ف عربان
هاومانا. ف مترادف	ئاىرە: پىوانە، پىۋەر، پەيمانە. ف پيمانه
ئاۋەلەمە: منال لەنىو زگى دايكد بەرلە	ئاىخ: بەشى خراپ لە چاك جيا كرددەۋە، ئەياخ،
گورران. ف جنين	شتى لە برەۋ كەوتوو. ف نامرغوب
ئاۋەن: ئاۋنگ، دەسكاۋنگ. ف هاۋن	ئاز: بوغز، ئوناق، گىرانى گەروو بەهۆى خەم
ئاۋى بى‌لەغاۋ خواردنەۋە: برىتى لە ئازاد بوون	و خەفەت. ف بغض
و بى‌گير و گرفتى لە ژياندا و به كه‌يفى خو	ئرمس: ئەسرىن، ئەسر، هېستەر، رۆندك، ئەشك،
رپاۋاردن. ف كناية از آزاد بودن و بدون قيد و	فرمىسك. ف اشك، سرشك
بند	ئرىشت: هېرش، هەلمەت، هۆمەن. شالاۋ،
ئاۋى پى داھاتن: ئاۋ پا هاتن. (هەموو پوژى	پەلامار. ف يورش
لەبەر سەيرى بتى ئەۋ بەژنوبالايە/ لەسەر رپدا	ئزەرەۋ: دەردە بارىكە، ئازارە بارىكە، سىل. ف
دەۋەستەم من هەتاكوو ئاۋى پىم دايە «ئەحمەد	سل
مەردى». ف ئاۋ پا هاتن	ئزەرەۋدار: سىلاۋى، سىل‌دار. ف مسلول
ئاۋى چاۋ بردن: برىتى لە جوانى زۆر. (هيندە	ئۆزەت گرتن: رېز گرتن، قەدر گرتن. ف احترام
جوانه ئاۋى چاۋ دەبا. ف كناية از بسيار زيبا	گذاشتن
ئاۋى گوى دادان: پەند پى‌دان، ئەسىحەت كردن.	ئۆزەت: رېز، قەدر. ف احترام

- ئىشكەف:** تەشتى ھەوير تىدا شىلان، سوينە. [ف]
- تشت سقالى مخصوص خمير كردن آرد
- ئىشكەفت:** ئەشكەوت. [ف] غار
- ئۆئەزىفە:** ئەو خۆراک و جل و بەرگ و كەلۈپەلەي مالى زاوا بەر لە زەماوەند دەينىرن بۆ مالى بووك. [ف] مقاديرى مواد غذايى و پوشاك كه داماد قبل از عروسى به خانەي عروس مى فرستد
- ئۆبەرە:** لىفە، رەحيف، پىخەف. [ف] لحاف
- ئورتا:** گەردەنە، بستوو، زينو، ملەي كىو. [ف]
- گردەنى كوه.
- ئورسى:** كەوشى چەرمى. [ف] كفش چرمى.
- ئورغان:** لىفە، رەحيف، ئۆبەرە. [ف] لحاف
- ئورقم:** جوولە، تەكان. جمە. [ف] جنبش
- ئۆزۈر:** ئازار، جەزەبە، ئىش و ژان. [ف] درد و رنج
- ئوستورە:** ئەفسانە و دىرۆكى لەمىژىنە. [ف]
- اسطوره
- ئوغر بېرىن:** ناوى يارىيەكى ئەسپ سواری بوو
- شوينىكيان وەك چوارپى دادەنا و يەكى سەد ھەنگاو دوور دەكەوتتەو و دەبوو پاست و چەپ بە پرتاو بىن تاكوو بزانن كاميان زووتر لە خالەكە تىدەپەرى، جارى وابوو بە يەكدا دەدران و سوار و ئەسپ لە بەين دەچوون. [ف]
- نوعى مسابقه اسب سواری
- ئولك:** چەپەر، تامان، تەيمان، پەرژىن، درگا و ديوارى لە شوول دروست كراو. [ف] پرچين
- ئوندا:** گوم، پيوار، بزر، ون. [ف] گم، ناپيدا
- ئووارە:** (ئاوبارە، بەرەند بۆ كۆ كىرنەوہى ئاو تاكوو زەويى بەرزى پىبدىرن) لىژاو، دژاو، زەوييەك كە ئاوى بۆ ناچى، دىم. [ف] آب بند (زمين ديم.
- ئوپشكن:** ئاوپرژىن، ئاوپرژىن. [ف] آبپاشى.
- ئوتاف:** تاڭگە، سۇلاف، قەلپەزە، ئاوهەلدىر. [ف]
- آبشار
- ئوتىمۇن:** ھاويشتان، خىستمان، ئاويتمان. [ف]
- انداختيم
- ئوتىن:** ھاويشتان، ئاويشتان، فرى دان. [ف]
- انداختن
- ئور:** (ھەور،) سەروو، بالا. [ف] ابر (بالا ئورھەتن:) ھاتنە سەر، وەسەر كەوتن؛ (روانى گيا، سەرھەلدانى گيا و گژ؛) ھەلاتتى خۆر؛ (ھەلاتتى ھەوير؛) ماسىن، پەنەمىن. [ف]
- (بالا آمدن؛) روئيدن گياہ؛ (طلوع خورشيد؛) بالا آمدن خمير نان؛ (باد كردن، آماسيدن ئووزىاين: ئاوا بوون، بۆ ئاوا بوونى خۆر دەگوترى. [ف] فرو رفتن خورشيد، غروب كردن.
- ئوسار:** ھەوسار، رەشمە، ئەوسار. [ف] افسار، زمام
- ئوون:** بەھانە، بيانو، ورك، پەلپ. [ف] بهانه
- ئووه:** شەونم، ئاونگ، ئاوشە. [ف] شبنم
- ئووپويت:** ئاوپووت، مريشك لە ئاوى كولاتوو خىستىن بۆئەوہى پەر و پۆكەي لى بىتەوہ. [ف] پر كندن مرغ سر بريده در آب جوش
- ئەبرەش:** ژن يان ئازەللى كە تازە زابى و شيرى تىدا نەبى. [ف] زن يا دام تازه زاييده و بى شير

ئەتوار لەق: ئاكار ناحەز، بەد ڕەوشت. [ف] بد رفتار	[ف] مكار، جادوگر، الخناس.
ئەتووخەتوو: سەرکۆنە، سەرزنەنش، لۆمە. [ف] خاس كەى خراوكەى مەردم ئايەم ئەتووخەتوو كەن. [ف] سەزنىش	ئەرخەوان سوور: (+) سیلاوى بەهاران كە هەلەستى و لیل و مەیلەو سوورە. (ئەرخەوان سوورى بەهارە جەغەتووى فرمیسكم/ ئەوى سامانى دڵە برى هەمووى فرمیسكم «بۆران») [ف] سیلاب بهارى كە گل آلود است
ئەجاو كردن: شەرم كردن. (لە خودا ئەجاو كە). [ف] شرم كردن	ئەردەلان: (ناوى تيره و تايهيه كى به ناوبانگى كوردن له سنه و دەورو بەرى نیشته جین؛) [ف] ناوى كورانه. [ف] نام طایفه‌ی معروف در سندج و اطراف آن؛ (نام پسرانه
ئەجاو: شەرم، حەیا، فەدى. (هەى بانووى بى عەيب پەردەى ئەجاو هەى/ هەى مەنجەى دوخت ئەفراسیاء هەى). [ف] شرم، حیا	ئەرن: ناوى دارىكه به رىكى وهك بادام دهگرى بۆ دەرمان دەبێ. [ف] نام درختى است
ئەجاودار: بەحەیا، بەشەرم، ئابروودار. [ف] باكرامت	ئەرفا: چوست و چالاک، گورجوگول. [ف] چابک
ئەجکاندن: قەتێ خست، تەفر و توونا كردن. [ف] از بين بردن	ئەرمان: بەرەحم، دڵۆقان. (ئەللا ئەرمان/ لەجى نەرمان/ يان كا كون بى / يان جى خەرمان «فولکلور»). [ف] مهربان
ئەحمەد ڕاوکەر: بالدارىكى لاق درىژى پى بە پەردەيه لە قەراغ ئاوان دەژى. [ف] گیلانشاه بزرگ	ئەروو: دۆست، ئاشنا، ناسیاء. [ف] آشنا
ئەدگار: ئادگار، بیچم، سەر و پۆتراک. [ف] چەرە ئەرتەو: بەهانه، پەلپ، بیانوو. [ف] بهانه	ئەرمەك: نەزۆك، نەزا. [ف] نازا
ئەرجن: جوړى دارى بيشهيه، وهك قهيسى وايه، به لام دارى ئەو سەخت ترە. [ف] نوعى درخت جنگلى	ئەریز: پان و بەرىن، هەراو. [ف] عريض
ئەرخەنناس: زۆرزان و فیلەباز، جادووباز، موقرباز. (پیریژن ئەرخەنناسن/ هەموو دەرکان دەناسن/ هەروەك شینە دوو کەلى/ هەموو دەرکان دەرگەرخ/ هەر من کێژىک ساز دەکەم/ ئەو بۆ کورەكەى پى دەلى «بەیتى کێژ و کوپ»). [ف]	ئەرىن: نەپرەشیر، شیرى گەورەى بە یال و بژ. [ف] شیر شزره
	ئەرىنى: پۆزەتیف، موسبەت. [ف] مثبت
	ئەزبوه: ئەزبى، ئەزبۆلە، ناوى گىایەكە. [ف] ازبیه
	ئەزدا: ناوى گىایەكە مەیلەو زەردە بۆ دەرمان دەبێ. [ف] نام گیاهى است
	ئەزەبە: جەزەبە. ئازار. [ف] اذيت
	ئەزەت: ئارەزوو، حەزەت، تاسە. [ف] اشتياق
	ئەزمى: چىایەكە لە باكوورى شارى سلیمانى. [ف]

كۆھى در شمال شھر سلیمانىيە	ھرس كردن
ئەزمىن: ئاسمان، ھەوا، ئەزىمان، عاسمان. [ف]	ئەسپىل: سېل، گورگ نەخۇرە. [ف] طحال
آسمان	ئەسپىنگە بەنە: جۆرىك شىنگى گەلا بارىكە لە
ئەزنىف: يارىيەكە ۋەك دۆمىنە ۋايە، بە مۆرەى	شىنگى دىكە تام خۆشتەرە. [ف] نوعى شىنگ
دۆمىنە دەيكەن. [ف] نوعى بازى با مەرەى	ئەسپىنگە ماينە: شىنگە ماينانە، گىايەكە لەنىو
دومىنو	مىرگ و وينجەدا شىن دەبى شىرىكى پەشى
ئەژار: خەرمان، شوئىنى كۆ كىردنەۋەى دغل و	ھەيە لاسقەكەى دەخورى. [ف] نام گىاھى
دان. [ف] خرمن	خوردنى
ئەژدەر: (ماری گەورە، ھەزىا، ھەژدىھا، ھەفى؛	ئەستۆبەند: مل بەند، توق، گەردانە. [ف] گردنبند
(ئالا. [ف]) اژدها؛ (پرچم، علم.	ئەستون: ئەستوون، كۆلەكە، پاژەر، ئەستونگ.
ئەژگەل: (ئەژگەلك؛) لات و ئاكار ناشىرىن،	[ف] ستون
خوئىرى و بىكارە. [ف]) خس و خاشاك؛ (آدم	ئەستەمبولى: (تەشتىكى چكۆلەيە لە كارى
ھرجايى و لات	بەنايى و قورەكارىدا ماللاتى پىدەكىشن؛ (
ئەژگەلك: چر و چىلكە، ھەژگ و بژال، ھەژگەل.	چىشتى برىنج و ھىرەلماسى و گوشت. [ف])
[ف] خس و خاشاك	ظرف كىشىدن مالات در كار بنايى؛ (غذای
ئەژناس: ناسىاو، ديوناس، ئاشنا، ئەروو. [ف]	استامبولى
آشنا	ئەستەمبول: بوارى دژوار، شوئىنى پەرىنەۋەى
ئەژنق پووتە: قامكى ناۋەپاست، دۆلە درىژە. [ف]	ئەستەم لە چۆم. [ف] محل دشوار در رودخانه
انگشت وسطى	براى گذر كردن
ئەژسەرئى: نىۋەشەۋ، شەۋ درەنگان. [ف]	ئەستى: (+) ئاۋگەردان، كەۋچكى گەورە. [ف] ملاقه
نصف شب	بزرگ
ئەژسەرئى: نىۋەشەۋ، شەۋ زرىنگانەۋە. [ف]	ئەستىرك: شوقەلەت، ھەرزال، پىرك. [ف] سكوى
نیمه شب	چوبى در خانه براى اثاثیه.
ئەساتىر: ئەفسانە و نەزىلە و سەرگورىشتەى	ئەستىلكە: گۇلاۋى بەر كانى، ئەستىر، ھەسپىل،
پالەۋان و دىۋ و درنج و خوداكانى كەۋنارا. [ف]	ئاڧزىل. [ف] استخر
اساطير	ئەستىۋلۇك: ئەستىۋلۇك، ئاسنىكى درىژ و بارىكە
ئەسارە: ئەستىرە. ☞ ئاسارە	دەيخەنە سەر تەندوور و كۋانوۋ كترى و
ئەسپار: بىرىنى چل و پۆپى دار، قەمچ كردن. [ف]	قابله مەى لەسەر دادەنن بۆ كۆلاندن (كىژى

خەلكى بۆمى ئاتۆمى دروست كرد و ئەتۆش / درختى است
 ھەر دەزانی ناوی ئەستۆلک و دەرخۆنە و پنے / ئەقرەبا: خزم و كەس و كار، تايەفە. [ف] قوم و
 «ھيمن» [ف] ميلەھى است روى تنور / خویش
 مى اندازند.
 ئەسكوند: چال، قوولك، كەند و لەند. [ف] چالە
 ئەسكە: ئەوكاتە، ئەوساكە، ئەوودختە، ئاسا. [ف]
 آن زمان
 ئەسلەن: عەسل، ئەسل، رەسەن، نەجيم. (فرە
 ژنيكى ئەجاورد و ئەسلەنە. [ف] اصیل، نجیب
 ئەسليرك: ئامرازىكى دار تاشينە. [ف] وسيله‌ای
 براى تراشیدن چوب
 ئەسمەرە: سەوزە، پەش ئەسمەر، پەشتالە. [ف]
 سبزه‌رو، گندم‌گون
 ئەسە: ① ئەسكە
 ئەسەح: راست و دروست. (قەسەكانى ئەسەح
 واھە. [ف] راست
 ئەسەدوا: تكا، رەجا، خواىشت. (ئەسەدوا دیرم
 ئىكارە ئەرام ئەنجام بەى. [ف] خواهش
 ئەشكەپوز: بریتی له تەژەى ناقلۆ، زەبەلاحى
 نابار، زلحۆرت. [ف] لندهور
 ئەغد گرتن: ئەندازە گرتن. (ئەغدى بگره بزانه
 چەنى بەش كىگ. [ف] اندازه گرفتن
 ئەغد: قاس، ئەندازە. [ف] اندازه
 ئەفاقە كردن: ماریجە كردن، چارەسەر كردن. [ف]
 معالجه کردن
 ئەفاقە: چارە، عیلاج، ماریجە. (دەردى گرتییه
 لای هیچ حەكىمى ئەفاقەى نەوگ. [ف] علاج
 ئەفرەس: ناوی دارىكه هەمیشە سەوزە. [ف] نام

ئەقلى بۆمى ئاتۆمى دروست كرد و ئەتۆش / درختى است
 ھەر دەزانی ناوی ئەستۆلک و دەرخۆنە و پنے / ئەقرەبا: خزم و كەس و كار، تايەفە. [ف] قوم و
 «ھيمن» [ف] ميلەھى است روى تنور / خویش
 مى اندازند.
 ئەسكوند: چال، قوولك، كەند و لەند. [ف] چالە
 ئەسكە: ئەوكاتە، ئەوساكە، ئەوودختە، ئاسا. [ف]
 آن زمان
 ئەسلەن: عەسل، ئەسل، رەسەن، نەجيم. (فرە
 ژنيكى ئەجاورد و ئەسلەنە. [ف] اصیل، نجیب
 ئەسليرك: ئامرازىكى دار تاشينە. [ف] وسيله‌ای
 براى تراشیدن چوب
 ئەسمەرە: سەوزە، پەش ئەسمەر، پەشتالە. [ف]
 سبزه‌رو، گندم‌گون
 ئەسە: ① ئەسكە
 ئەسەح: راست و دروست. (قەسەكانى ئەسەح
 واھە. [ف] راست
 ئەسەدوا: تكا، رەجا، خواىشت. (ئەسەدوا دیرم
 ئىكارە ئەرام ئەنجام بەى. [ف] خواهش
 ئەشكەپوز: بریتی له تەژەى ناقلۆ، زەبەلاحى
 نابار، زلحۆرت. [ف] لندهور
 ئەغد گرتن: ئەندازە گرتن. (ئەغدى بگره بزانه
 چەنى بەش كىگ. [ف] اندازه گرفتن
 ئەغد: قاس، ئەندازە. [ف] اندازه
 ئەفاقە كردن: ماریجە كردن، چارەسەر كردن. [ف]
 معالجه کردن
 ئەفاقە: چارە، عیلاج، ماریجە. (دەردى گرتییه
 لای هیچ حەكىمى ئەفاقەى نەوگ. [ف] علاج
 ئەفرەس: ناوی دارىكه هەمیشە سەوزە. [ف] نام

ئەلپرووگيان: خەجلان، خەجلين، شلەژان.
 (ئەلپرووگياو دەمى قسە نەكرت.) [ف] خجل شدن
 ئەلپشانن: پرژاندن، لى پرژاندن. (ديسان ئاوگە
 ليمان ھەلپشانى.) [ف] پاشيدن
 ئەلپەر و داپەر: ھەلبەز و دابەز. [ف] جست و خيز
 ئەلپەرگە: ھەلپەرگى، ديلان، گۆفەند، شايى. [ف]
 پايكوبى
 ئەلپەرپىن: ھەلپەرپىن. شايى كردن. [ف] رقصيدن
 ئەلتىزگانن: ھەلتىزاندن، (قاترەكە باشە بەلام
 ئەلتىزگىنى.) [ف] رم كردن و فرار الاغ
 ئەلچاغ: ئالچاغ، بى ئابروو، بى ھەيا. [ف] بى ھيا،
 بى آبرو
 ئەلشكاگ: نابووت بوو، لە دارايى كەفتگ. [ف]
 ورشكست شەدە
 ئەلشكانن: بەرشكەست كردن، لەنيو بردن. [ف]
 ورشكست كردن
 ئەلشكيان: نابووت بوون، (پارەكە ئەلشكيا، وەلى
 ئەمسال دەولەمەنە.) [ف] ورشكست شەدە
 ئەلقەپانن: رپاندن، قاپاندن. (كتاوەكە لە دەستم
 ئەلقەپان.) [ف] قاپيدن
 ئەللاوھىسى: ناوى مەقامىكى گۇرانىي كوردىيە.
 [ف] اسم يك آهنگ كردى.
 ئەلوو: ھەلو، باز. [ف] عقاب
 ئەلھا: (ئارەزووى دىتنى كەسىك لە
 سەرەمەرگا) تاسە، ئىشتيا، مگىز، تامەزرۆيى. [ف]
 (آرزوى ديدار كسى در واپسين) اشتياق.
 ئەلەكە: ھەلەكەسەما، سەقر، واشە، باشوو. [ف]
 چرخ، قرقى

ئەلەگەو: (نىوى گيايەكە؛) ناوى چيايەكە لە
 نزىك ئارارات. [ف] اسم گياھى است؛) اسم
 كوهى است
 ئەلەند: (تيشكى خۆر، پرشنگى ھەتاو؛)
 چۆمىكە لە نزىك شارى سەلماس. [ف] نور
 خورشيد؛) رودخانه‌ای در نزديكى شهر
 سلماس
 ئەلەند: كازيوە، پروناكىي بەرەبەيان. [ف] سپيدە
 ئەلھى: گۆرپچە. [ف] لحد
 ئەلشيش: ەلەشيش، قەلەموونە، بۆقلە. [ف]
 بوقلمون نر
 ئەمرى خودا كردن (بەجى ھىنان): مردن،
 كۆچى دوايى كردن. [ف] وفات كردن
 ئەمزووك: مۆدەنە، دەمنە، دار سىغار. (جغارە
 كيشان بەبى ئەمزووك خاس نىيە.) [ف] چوب
 سىگار
 ئەملەس: نۆكەر، كارەكەر. [ف] نوكر
 ئەمناك: ئەمن، بى ترس، ھىمن. (دنيا ئەمناكەو
 بووگە.) [ف] امن
 ئەمەلى: ەمبەلى، كەسى كە لە خۆراك و شت
 و مەك دوودل و بە بىزە. [ف] وسواس
 ئەمىرتانج: خەمىرىكە بۆ چەور كردنى
 رۆماتىسم. [ف] ويكس
 ئەنايشتە: خۆراكى بەيانىان، ناشتا. (ئەنايشتەى
 شەوھىيان سى نانە.) [ف] ناشتا
 ئەنجگ ئەنجگ: ئەنجن ئەنجن، لەت لەت. (لەشى
 ئەنجگ ئەنجگ بووگە.) [ف] پارە پارە
 ئەنچەرە: گەزەنە، ئالۆشە، گيايەكە لاسقەكەى بە

شەلە دەخۇرئ. [ف] اسم گياھى است	آرام
ئەنگرۇزە: پارچە يەككى قەدىمى ژانە بوو. [ف]	ئەيا: دايك، دالك، ئۇدا، داك. [ف] مادر
اسم پارچە يەككى قەدىمى	ئىبلىس: شەيتان، شەيتانى گەورە. [ف] ابليس
ئەنگرۇزىن: تووپە بوون، غىرىن، رىق ھەستان. [ف]	ئىتۇن: كۆيىر، شەرقەشكى، كۆر. [ف] كور
خىشمگىن شەن	ئىختىار: پىر، زورھان، بەسالاچو. [ف] آدم مسن،
ئەنگلات: چاۋەرۋان، چەمەرە، چاۋەنوار. [ف]	پىر
چىشم بەرە	ئىدەرەم: ئىسەرەم، پىنچەقاندن. [ف] پافشارى
ئەننەھو: ھەرۈك نەبى، ھەر دەلىلى. (ئەننەھو)	ئىرشىت: ھىرش، ھىرشىت
لەگەل توشم نىيە. [ف] انگار	ئىرنەگە: ھەنۈكە، ئىستا، نەق. [ف] حالا، اكنون
ئەنۋا: (+) مال، سامان، ھەيى. [ف] ثروت	ئىرنەگە: ئەلھان، ئىستا. [ف] حالا، اكنون
ئەنۋاپ بوون: ھەژار بوون، فەقىر بوون. [ف]	ئىزراپ: خۇ نواندن، خۇ نىشان دان. [ف] خودنمايى
تەيىدست شەن	ئىستى: ئەستۇ، مل، گەردن. [ف] گردن
ئەنۋاپ كىردن: فەقىر كىردن، مال بەدەست	ئىستىفا: (موورووى جوان بە رەنگى سوور و
نەھىشتن. [ف] غارت كىردن	پەمەيى ۋەك كارەبا وايە؛ (ناۋىكى ژانەيە. [ف])
ئەنۋو كىردن: سۋاخ دان، ساف و لوس كىردنى	نوعى مەرەى زىنتى؛ (نامى زنانه
دىۋار. [ف] گل اندود كىردن دىۋار	ئىسكە: ئىستا، ئەلەنەكە. [ف] هم اكنون
ئەنۋا: ھىز و گور، وزە و توانا. [ف] رىمق	ئىسكى نىۋ برىن: برىتى لە ملۆزم، كەسى كە
ئەو: (+) وشەيەكە ژانە بەجىگەى وشەى مىرد	دايمە مايەى دەردى سەرى و نارەحەتتەيە. [ف]
بەكارى دەبەن، (ئەو چۆتە سەفەر). [ف] كلمەى	كنايە از كسى كە ھمىشە مزاحم باشد
در محاورەى زنان بەجاي شوهر بەكار مى برند	ئىسە: ئىستا، ئەلەن. [ف] اكنون
ئەۋانگەل: لەمەچىتر، جىندۇكە، [ف] از ما بهتران	ئىسەرەم: پىنچەقاندن، حوكم كىردن، ئىدەرەم،
ئەۋراد: ۋرتە ۋرت و دۇعا كىردن لەبەرخۇۋە،	سوور بوون و پىداگىرى لەسەر كارىك.
پارەنەۋە و دۇعا كىردن. [ف] ورد و دعا	(ئىسەرەمى كىردوۋە دەلىلى ھەر دەچم). [ف] اصرار
ئەۋرام: كەرەسە، كەل و پەلى پىۋىست. [ف]	كىردن
تداركات	ئىشك ھەلگەپان: وشك ھەلاتن، وشك بوون. [ف]
ئەۋزۋو: ھىز و توانا، بىرشىت، وزە. [ف] توان، رىمق	خىشكىدن
ئەۋناق: ئۇناق، بوغز، رىق. [ف] بغض	ئىشكاوس: ئەستىۋر، ئازەلى كە بۇ ئاۋس بوون
ئەۋەن: ئاۋون، ئەۋون، ھىدى، لەسەرەخۇ. [ف]	سال بوئىرى كىردوۋە. [ف] سترون يك ساله

ئیشكە پلاو: كەتە، پلاوى بىر پۇن. [ف] كتە
ئیشكە چۆم: وشكە پۇ، چۆمى كە ھاوینان
وشك دەكا. [ف] رودخانه‌ای كه در تابستان
مى خشك
ئیشكە داوھت: ھەلپەركىنى بىر ژن. [ف] رقص
گروھى مردان
ئیشكە سەما: خۇ شاد و بە كەيف نیشاندان
لەخۇرايى. [ف] اظهار شادی كردن بى سبب
ئیشكە وەرد: خەفتان، وشكەكىل. [ف] شخم در
زمین خشك
ئیشكە بار: وشكە بار، ميوھى وشكە بار وەك
بادام و گويز و ميوژ و ... [ف] خشكبار
ئیشكە چن: وشكە كەلەك، ديوارى بەردى
بىر قور. [ف] ديوار سنگى
ئیشكە پى: پىگاي سەخت و بەردەلان و لىژ. [ف]
راھ سنگلاخ و ناھموار
ئیشكە شىو: وشكە خپ، شىوئى كە ھاوینان ئاوى
پىندا نايە. [ف] جویی كه در تابستان آب ندارد
ئیشكە كەند: وشكەكىل، وشكە وەرد، شىوھردىك
كە بە وشكى كىلدرايى. [ف] زمینی كه خشك
شخم زده باشند
ئیشكىل: فىل، تەلەكە، دەھۆ، ئاگول. [ف] نىرنگ
ئىلاڧە: بوختان، تۆمەت. [ف] بهتان
ئىلمە: پۇ، گرئى پۇ. [ف] پود
ئىلىگى: شىئەر و گۇرانىي خەماوى، وايلۆك. [ف]
مرثىە
ئىمان ھەردە بوون: لە دىن دەرچوون، برىتى لە
زۆر تووپە بوون. [ف] بسيار عصبانی

وهجاخ کویر بی. [ف] نفرین زنانه، یعنی بچه در
دامن خود نیننی

باپوره: غهواره، لاهوکی، تاچیک، بیگانه. [ف]
ناشناس، بیگانه

باپیلیک: گیژهلوکه، گهردهلول، بابلیسک،
باگهر، گیژدهبا، باهوز، گیژدهله، گهردهبل،
گهژگه‌رینگ، باگیژده، زهمه‌ن، شایی جندوکان،
سایلکون، باگرۆکه، گه‌ره‌پیچ. [ف] گردباد

باتر: داریکه وهکوو سنگ سه‌ریکی تیژ ده‌که‌ن
و له‌جیگه‌ی نه‌رم وهک نیزه له زهویی ده‌ده‌ن،
باتری ههر که‌س زیاتر له زهوی بچیتته خواری
به‌رهنده‌یه. [ف] چوبی کوتاه، مانند نیزه در بازی
از آن استفاده می‌کنند

باترین: یارییه‌کی گهنجانی کورده‌وارییه به باتر
ده‌کری. [ف] بازی که با چوبی مانند نیزه انجام
می‌شود و چوب هر کس بیشتر در زمین فرو
رود برنده است

با تی‌کردن: (پيدا هه‌لکوتن و فریو دان، تاريف
کردنی به درۆ. (به درۆ هیندهم تاريف کرد، بام
تی‌کرد.) ؛ (داخ نانه سهر دل، تووشی خه‌فه‌ت
کردن. [ف] تعريف دروغین از کسی؛ (داخ روی
دل کسی گذاشتن

باباده‌م: بابه‌ده‌م، ئاده‌م. [ف] آدم
بابۆ: (+) بۆن هه‌لگرتنی توله و سه‌گ له‌دوای
راو. [ف] بو کردن سگ و یوز

بابۆس: (ناوی چیايه‌که له نزیک شاری بانه؛ ()
ناوی خیلێکه له کوردستانی باکوور. [ف] (نام
کوهی در نزدیکی بانه؛ (نام ایلی در کردستان
شمالی

بابه‌ده‌م: باباده‌م. ☞ باباده‌م
بابه‌رۆ: باوکه‌رۆ، وشه‌یه‌که له کاتی مردنی
باوکدا ده‌یلین. [ف] کلمه شیون و عزا
بابه‌کۆش: دۆعایه‌کی ژنانه‌یه. (یاخو) بابه‌کۆش
بی. یانی قه‌ت منال نه‌یه‌ته‌ه کۆشت و

گه‌وره و توند. [ف] رگبار شدید باران	باتل: باتر ☞ باتر
باربه‌ژن: موقوربان، جادووبان، سیحربان. [ف] جادوگر	باتلاک: باتلاخ، زه‌لکاو، خمخوړک، ژونگ، زجاو. [ف] باتلاق
باربه‌ها: له ژن به ژنده‌دا هه‌رکام له بووکه‌کان باربه‌های ئه‌ویتره [ف] همتادرعروسی زن به زن بارکووله: کوله‌بار، باریکی که‌م. (بارکوله‌یه‌ک چیلک ها وه کووله‌یو.) [ف] کوله‌بار کوچک	باتلین: باترین ☞ باترین
بارودوخ: چو‌نییه‌تی ژیان و هه‌لسووک‌ه‌وتی خه‌لک و کومه‌لگا. [ف] وضعیت	باتووبه‌ند: شتیکه وه‌ک که‌ژوو ئاغزوونه‌ی پیوه‌یه گونی قوری پی ده‌به‌ستن. [ف] خایه‌بند
باروژ: بای ر‌ژانه، (بار‌وژ هه‌ل‌ناکا شه‌ن بکه‌ین.) [ف] باد روزانه	باخ بوون: له‌خوبایی بوون، بادی هه‌وا بوون، غلوور بوون. [ف] مغرور شدن
باروژف: گژده‌با، بای توند. [ف] تندباد	باخچوله: باخچه‌ی چکولانه. [ف] باغچه‌ی کوچک
باروو: دیوار، شووره. [ف] دیوار بلند قلعه، بارو	باخه: باقه، باغه، مه‌ل‌و گیای به‌ستراو. [ف] بسته‌ی گیاه
بارویت: بوختان، ت‌ومت، هه‌لبه‌سته. (قسه‌گه‌ت گشتی بارویته.) [ف] تهمت	باخه‌بین: باقه‌بین، باقه‌به‌ست، باقه‌به‌س. [ف] گیاه مخصوص بستن علف و یونجه.
بارهنداز: (+) ده‌لاقیه‌که که‌کا وئالیک و گزهری لیوه ده‌که‌نه نیو کادیته‌وه. [ف] دریچه‌ای که از آن کاه و علف در کاهدان می‌ریزند	باخه‌خواز: که‌سی که به‌خه‌رماناندا ده‌گه‌ری و باخه‌گه‌نمی ده‌ده‌نی. [ف] کسی که خرمن به خرمن می‌گردد و بسته‌گندم می‌گیرد
باره‌یتان: فیر کردن، راه‌یتان، عاملانندن. [ف] پرورش	بادامیز: بارووشه، په‌نکه. [ف] پنکه
باریکه پی‌دان: فیزمالک، دهره‌دزده‌دان، خو دزینه‌وه. [ف] جیم شدن، در رفتن مخفیانه	باده‌قوش: بایه‌قوش، کونده‌بوو. [ف] جغد
باریه: هه‌سیر، رایه‌خی له‌جه‌گه‌ن و قامیش. [ف] بوریا	باده‌لان: ده‌سباد، ده‌ست‌بالو، عه‌بله‌خه‌رج، هه‌له‌خه‌رج. [ف] ولخرج
باز له‌سهر نیشتن: بریتی له‌به‌خته‌وه‌ری روو تی‌کردن، بریتی له‌خ‌وشحال به‌دیتنی که‌سیک. (نه‌مردم ئه‌و بازهم له‌سهر نیشتن و تو بوویه میوانم.) [ف] کنایه از نشستن باز بر روی سر	باپ: مه‌یخانه، شوینی سه‌ما و هه‌لپه‌رکی. [ف] کاباره
	باران‌پست: نه‌ونده، گه‌نمی به‌باران پواو. [ف] گندمی که بوسیله‌ی باران می‌روید
	بارانه پ‌وژ: پ‌وژیک که له‌به‌یانییه‌وه هه‌تا ئیواره باران بیاری و ته‌پ و تووشی بی. [ف] روز بارانی
	بارانی کلاو به‌سهره: گوپاله‌باران، بارانی ده‌نک

جاش، خۆفروش. [ف] جاسوس، راهنمای خودی	بازقه‌پان: باسقه‌پان، جوړی ماری زهردی ئامال
در میان دشمن	سووره. [ف] نوعی مار زرد رنگ
باشقعه: هه‌لېژارده، سه‌رباشقه. سه‌رتوپ، (ئهو	بازمه‌له: جوړی مه‌له‌یه. [ف] نوعی شنا
می‌ی په‌ره باشقعه‌ی گشتیان. [ف] ممتاز	بازنگ: بازن، بازنه. [ف] النگو
باشمه: شه‌قل، شقل، مۆری دارینی خرمان. [ف]	بازوله: باسک، زهند، له هه‌نیشک تا مه‌چه‌ک. [ف]
مهر چوبین خرمن	بازو
باشه‌واله: باشووک، واشه. [ف] باشه، پرنده‌ای	بازوو: (+) تاجبی ره‌ش که خه‌تیکی سپی به به‌ر
شکاری	زگیدا هاتبی. [ف] تازی سیاه که خطی سفید بر
بافپکه: فېره‌ی کاغه‌زی. [ف] فرفره	روی شکمش باشد
بافره: (+) بافیش، بادیه‌ه‌وا، له‌خوبایی. (گه‌لی	بازیار: ری‌یوار، ری‌یښنگ. [ف] ره‌گزر
بافره بووگه. [ف] مغرور	باسترغه: برنج له‌ ئاو کردن بوئه‌وه‌ی چه‌قه‌ره
بافی: (+) ناوی ئه‌شکه‌وتیکه له‌ نزدیک مه‌رگه‌ی	بدا. [ف] آب کردن برنج برای جوانه زدن
قه‌لادزی. [ف] نام غاری است	باستون: باتوم، په‌یاغ. [ف] باطوم
باکۆ: گیشه. قووری، تایه‌ گیا و یونجه. [ف]	باسخون: په‌لاماری کتوپر، هه‌لمه‌تی خیرا و
توده‌ی انباشته‌ی گیاه و علف	له‌پر. [ف] پاتک
باگرتن: جووت بوونی نیر و می‌ی سه‌گ و	باسقول: ده‌ور گرتن، ئابلۆقه‌دان، گه‌مارۆدان،
تاجی. [ف] جفتگیری سگ و تازی	ده‌ست به‌سه‌ردا گرتن. [ف] محاصره
باگو: جواو، وه‌لام. (سه‌د جاری قواو لیکه باگو	باسقه‌پان: بازقه‌پان، جوړیک ماری پر
ناداته‌وه. [ف] جواب	مه‌ترسییه. [ف] نوعی افعی
بال کردن: بال ده‌رهاوردن. (وه‌ چن رۆژ مه‌ل	باسکار: هیژ و توانا، وزه. [ف] توان، رمق
بال کیک. [ف] پر درآوردن پرنده	باسکه: ناوی بالنده‌یه‌که. [ف] اسم پرنده‌ای است
بال کردن: برین یان هه‌لکه‌ندنی شابالی مه‌ل	باسووره: باگه‌ر، گه‌رده‌لوول، گه‌ره‌پیچ. [ف]
بوئه‌وه‌ی نه‌توانی هه‌لفری. [ف] بریدن یا کندن	گردباد
شهرپر پرنده برای اینکه پرواز نکند	باسه‌ره‌یی بوون: بادیه‌ه‌وا بوون، باخ بوون،
بالا به بالا گرتن: خو به‌قه‌د یه‌ک گرتن. (هاته	له‌خوبایی بوون. [ف] مغرور شدن
ده‌رکی ده‌روازه/ چاوی شه‌هین و بازه/ داوام	باشان: (ناویکی ژنانه‌یه؛) باشه‌کان، ئه‌وانه‌ی
لیکرد بۆ ماچیک/ نه‌یدامی مه‌کربازه/ بالام به	باشن. [ف] (نام زنانه؛) به‌تران
بالای گرتووه/ وه‌ک یه‌کین به‌ ئه‌ندازه	باش‌بوژغ: ری‌نیشاندهری بیگانه، سیخور،

- «فولکلور» [ف] مقایسه کردن قد با کسی دیگر
بالا: (+) لای سه‌رووی کراسی ژنانه، به‌ژن.
 (کراسه‌که‌م داوینه‌که‌ی ته‌واوه، به‌لام بالا‌که‌ی
 گه‌وره‌یه) [ف] از کمر به بالای پیراهن زنانه
بالباز: جوړی مراویی بال به‌له‌کی مه‌یله‌و
 قاوه‌یییه. [ف] نوعی مرغابی
بالبالوکه: تاژیلوکه، تاژیی ئه‌حمه‌د راوکه‌ر،
 تاجیلوکه. [ف] آخوندک
بالبزن: پیازه، تاون، سووچ. [ف] گناه
بالتووسک: دش، خوشکی می‌رد. [ف] خواهر
 شوهر
بالزپ: مشک‌گره، بالزپ، مه‌لیکی راوکه‌ره. [ف]
 پرنده‌ای شکاری
بالزپ: بازپ، بالزپ، مشک‌گره. [ف] پرنده‌ای
 شکاری مانند جغد
بالشت: بالنج، بالیف. [ف] بالش
بالکوک: به‌لگه، قه‌واله، ئیوهر، تاپو. [ف] قباله، سند
بالگاشه: پروپاگه‌نده، پیندا هه‌لگوتنی به درو. [ف]
 تبلیغات دروغین
بالووفک: بالنج، بالیف، بالشت. [ف] بالش
بالوینز: نیردرای دوله‌تیک بو کاروباری
 دهره‌وه‌ی له ولاتیکی دیکه. [ف] سفیر
بالوینزخانه: شوینی بالوینز. [ف] سفارت
باله‌قول کردن: تاریف کردن فیلاوی بو فریو
 دان، پیندا هه‌لگوتنی به فیل بوئه‌وه‌ی له خشته‌ی
 به‌ری. (وای باله‌قولی کردووه هه‌ر کاریکی بوئ
 بوئی ده‌کا). [ف] تعریف کردن برای فریب دادن
باله‌وازه: په‌ره‌وازه، بال گرتنی بیچووه بالنده. [ف]
- پرواز کردن جوجه پرنده
بالیک: بالوکه. [ف] زگیل
بالینه‌ک: فروکه، ته‌یاره. [ف] هواپیما
بالینه‌وان: فروکه‌وان، خه‌له‌بان. [ف] خلبان
بام: (+) بم، بیم. (فیدات بام ساقی ته‌ر زوانم که/
 من دهری دیرم ده‌وای گیانم که). [ف] شوم،
 بشوم
بامال: شوینیک که با به‌فره‌که‌ی رادابی، (وهره
 به‌و بامال‌دها برۆین له‌به‌فر ناچه‌قین). [ف] جایی که
 باد برفش را مالیده باشد
بانبنز: مامز، ئاسک. [ف] آهو
بان‌دپ: داریک که له داره‌رادا له‌وانی دیکه
 دریژتره و له دیواره‌که دپته دهری. [ف] تیرگ
 سقفی که از لبه‌ی بام بیرون می‌آید
باندوور: نیله، نیری جوت. [ف] یوغ
بانکوت: باگردین، باگردان. [ف] بام غلطان
بانکه: بوشکه‌ی چکوله، به‌رمیلی گچکه. [ف]
 بشکه‌ی کوچک
بانگلوز بوونه‌وه: خلور بوونه‌وه، تلار بوونه‌وه.
 [ف] غلط خوردن
بانگلین: باگردین. [ف] بام غلطان
بانوان: (سه‌نگفه‌پش؛) کولانی باخ، ریزه‌داری
 وه‌ک کولان. [ف] (سنگ‌چین کوچه و حیاط؛)
 کوچه‌باغ
بانه‌ناز: بانیژه، سهربانی نه‌وی. [ف] بام کوتاه
بانه‌وسان: (بانکوت، بانتلین،) خه‌وتن له
 سهربان له هاویندا. [ف] خوابیدن پشت‌بام در
 فصل تابستان (بام غلتان).

- بانینه وه:** بیچوو خستنه وه بهر مه‌ری نه‌بان. [ف] عادت دادن دوباره‌ی دام که از بچه خود بیزار می‌شود
- باوبق کردن:** گه‌مه‌ی سه‌گان له‌دوای تیر خواردن. (سه‌گهل تیریان خواردوو که وتوونه باوبق کردن). [ف] بازی کردن سگها بعد از سیر شدن
- باوخوش:** بریتی له مندالیک که فیتری گروگال و تریقانه وه بووبی. (مندالی حیرانه که مان له منداله که‌ی ئیمه باوخوشتره). [ف] رشد یافته، برای کودک
- باوشور:** جاجمیک که وهک ته‌لیس هه‌لیده‌دوورن و چوله‌که‌ی پی ده‌گرن. [ف] جاجیمی که مانند گونی می‌دوزند برای به دام انداختن گنجشک
- باوگه‌گه‌ورا:** باوگه‌وره. [ف] پدر بزرگ
- باوه:** بابه، بانگ کردنی باوک، باوکه. [ف] صدا کردن پدر
- باوه:** دیراو، بو، چال کردنی عه‌رز بو بیستان بوئه‌وه‌ی ئاوی تیدا راوه‌ستی. [ف] جواب آبیاری
- باوه‌جه‌ره:** باوه‌خولی، هه‌لسوو‌ران به ده‌وری خودا. [ف] چرخیدن به دور خود
- باوه‌ژۆ:** ئاواره، هه‌لوه‌دا، ده‌ربه‌ده‌ر، ئاراگیل. [ف] آواره
- باوه‌سیر:** بیتوه‌سیری، نه‌خوشیه‌که له کۆمی مروّف په‌یدا ده‌بی. [ف] بواسیر
- باوه‌گه‌وره:** باپیره، باوگه‌گه‌ورا. [ف] باوگه‌گه‌ورا
- باوه‌له:** باول، باوله، جانتا. [ف] چمدان
- باوین:** باسکار، هیژ، وزه، توانا. [ف] توان، رمق
- بای دار ئاوس:** بای شه‌مالی هه‌وه‌لی به‌هار که هه‌لیده‌کات و دار چرۆ ده‌رده‌که‌ن. [ف] باد بهاری که موجب شکفتن شکوفه‌ی درختان می‌شود
- بای که‌پۆ:** (جوړی ماره له تیره‌ی ئه‌فعی کاتی دیتتی دوژمن ملی هه‌لدینی و ده‌هوشینی؛) جوړی ته‌یری په‌شه ئیواران به پۆل به ئاسماندا ده‌گه‌رین و ده‌نگیکی تایبه‌تیا هه‌یه و خه‌لک له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ن کیسه‌یه‌ک له گه‌رویاندایه، شمشیر بال. [ف] (نوعی مار از خانواده افعی؛) پرستوی سیاه
- باینه:** بایه‌قووش، کونده‌بوو. [ف] جغد، بوم، بوف
- بای‌واده:** بای‌وه‌ده، شه‌مالی سه‌ره به‌هار که به‌فر ده‌تویننه‌وه. [ف] باد بهاری
- بایه‌ده‌س:** ده‌ست‌بلاو، ده‌ستباد، هه‌له‌خه‌رج، عه‌بله‌خه‌رج. (بایه‌ده‌س قه‌ت ده‌وله‌مه‌ن نه‌وگ). [ف] ولخرج
- بایه‌ده‌سی:** عه‌بله‌خه‌رجی، ده‌ست‌بلاوی. [ف] ولخرجی
- بایه‌شک:** باویشک. [ف] خمیازه
- بایه‌لان:** بایه‌ده‌س. [ف] بایه‌ده‌س
- بایه‌م:** بایه‌و، بادام، بادم، بایه‌ف. [ف] بادام
- بایه‌مه:** لووی بن پیست، گریی ره‌قی بن پیست. [ف] غده
- بت‌ژم:** ئافه‌ره‌م، باره‌قه‌للا، ئه‌فه‌که‌للا. [ف] آفرین.
- بتۆ:** (پیگای بن‌به‌ست؛) نه‌زۆک، قسر، ئه‌ستپور؛ (تات، تۆک، په‌رده‌ی کچیک که

کۆی بریان/ بووم وه ته ماکوو سه سختهی
 قلیان «فۆلکلور» [ف] برشته شدن
 برک: (+) گیایه کی بۆنخۆشه زۆر بهرز نابیته وه
 و گۆلێکی سپی دهردهکا. [ف] اسم گیاهی است
 برکه مرده: ئه و ته ره کارییهی (کالهک و شووتی
 و گرکه و خه یار و ...) که برکه کهی له بهر
 هۆیهک وشک دهبی و بهرکه کهی زوو دهگا و
 تامی ناخۆشه. سیس بوونی برکهی بیستان. [ف]
 میوه ای که بوته اش خشکیده باشد
 برگ: داریکی قوله به ئەندازهی نیو مه تر وه کوو
 نیزه دهیهاون، به تل، به تر. [ف] چوبی که مانند
 نیزه در بازی پرتاب می کنند
 برکه: (+) هیجا، برکهی کیشیی شیعر. [ف] هجا
 برنج داس: ناوی گیایه که گۆلێکی زهردی ههیه
 بۆ دهرمانی دل که لکی لی وهرده گرن. [ف]
 برنجاسف
 برپۆ: شفره ی فیل و به راز، شرن، ددانی
 زهقییه کانه، برپه. [ف] عاج فیل و گراز
 برپۆک: گه پۆک، رانه وه ستاو. [ف] سیار
 برووک: خۆش کردنه وهی باران بۆ ماوه یهک.
 [ف] بند آمدن باران برای مدتی کوتاه
 برهاف: کۆما، کۆگا، کۆ کردنه وهی شت له سه ر
 یهک. [ف] انباشته روی هم
 برپیار: (+) برینی پارچه ی جلوه رگ (من
 برپیاره که ده که م و شاگرد که م دهیدووری) [ف]
 بریدن پارچه ی لباس در کارگاه خیاطی
 برپارنامه: په یمان نامه. [ف] پیمان نامه
 برپیژه: بنیشت، جاکه، جاک، چه قه. [ف] سقز

کرۆشکه بهری دهگری و نابیی به ژن. [ف] راه
 بن بست: (نازا، قسر؛) پرده ی بکارتی که
 غضروفی باشد
 بتووی: بن به ست. [ف] بن بست
 بچیک: زارۆ، منال، مندالی ساوا. [ف] کودک
 خردسال
 بخور: هه راهه را و دهنکه دهنک، زه نازنه نا. [ف]
 سروصدای زیاد
 بر خه لاس: جۆری کایه ی مندالانه یه. [ف] اسم یک
 بازی کودکانه
 برارپۆ: وشه یه که له کاتی مردنی برا و دۆست و
 هاو پندا دهیلین. [ف] کلمه عزا و شیون
 براندوخ: که لاله رهق، خیشه سه ر. (مرویه کا
 که لهک براندوخه.) [ف] خیره سر
 برج: (+) جاسووسی تفهنگ، دهرزیله ی نیشانه
 گرتن له سه ر تفهنگ. [ف] مگسک تفنگ
 برجلانه کی: جۆلانی، دنگلاف، هه لۆرتک، دیلانی.
 [ف] تاب
 برژنگ: مژۆل، برژۆل، بژانگ. [ف] مژه
 برساق: (+) پوودار، پوو هه لمال دراو، بی شه رم،
 بی ئه ده ب. (فره ئایه میک برساقه.) [ف] گستاخ
 برساقی: پووداری، بی ئه ده بی، پوو
 هه لمال دراوی. [ف] گستاخی
 بریشان: تینویتی شکان، (هه رچی ئاو دهخومه وه
 بریم ناشکی.) [ف] عطش
 برشوو: برش، که ره کیفه، که پوو. [ف] کپک
 برشیایگ: برژیاو، برژاو. [ف] برشته
 برشیان: برژان، (سزیام و برشیام، بووم وه

بریسوو: (برووسکه، هه‌وره‌تریشقه، بلاچه)
 ناوی گوندیکه له ناوچه‌ی بانه. [ف] نام روستایی
 در کردستان (آذرخش
 بریغ: وریا، وشیار، ئاگادار. [ف] آگاه
 بریقان: ئاگادار بوون، وریا بوونه‌وه. [ف] آگاه
 شدن
 برینج: برنج، دانه‌ویل‌یه‌کی سپییه بو پلاو ده‌بی.
 [ف] برنج
 برینجه: (بزه، گرژینه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه) جووله‌ی
 به ئاسته‌می ئاو، شه‌پوولی وردی چۆم. (چۆمه‌که
 برینجه ده‌کا. [ف] لبخند) موج ریز بر بستر
 رودخانه
 برینگچی: ئه‌و که‌سه‌ی که به برینگ مه‌ر
 ده‌بریت‌ه‌وه. [ف] پشم‌چین
 برپه‌کار: که‌سیک که قه‌بال هه‌لده‌گرئ. [ف]
 پیمانکار
 برپه‌کاری: کار کردن به قه‌بال، قۆنته‌رات. [ف]
 پیمان‌کاری
 بزاتۆکه: جووله‌ی که‌م، نیمچه جووله. [ف]
 حرکت آهسته
 بزپ‌بزپ: پارچه پارچه، له‌تله‌ت، ونجر ونجر. [ف]
 تکه تکه
 بزروکه: (+) پیتی ساکن وه‌ک (مُردن –
 بُرن – شروه) [ف] نمه
 بزگه: بزه، زه‌رده. (هاته‌نیو‌شار و که‌می
 گه‌شتی کرد/ پوویی پوونی دی و بزگه‌ی لیوان
 «سه‌ید تاهیر هاشمی»). [ف] تبسم، لبخند
 بزمار به‌گا: بریتی له جیگای ته‌نگه‌به‌ر و پر له
 چه‌شامات. (له‌و ژووره چکۆله‌یه‌دا بزمار به
 گایه‌که که‌س جینی نابیت‌ه‌وه). [ف] کنایه از جای
 تنگ و پر از جمعیت
 بزمنه‌ک: بزمن‌مه، جووری مارمیلکه‌ی گه‌وره‌یه.
 بیره‌بیره. [ف] بزمجه
 بزمووک: به‌سترانه‌وه، جووله نه‌کردن. (له‌جیی
 خوی و/ ویشک بووه ده‌لیی بزمووک کراوه). [ف]
 بسته شدن، پابند
 بزنگره: جووریک دپکه له کونجره گه‌وره‌تره
 به‌مه‌ر و بزنه‌وه ده‌نووسی. [ف] نوعی خار
 بزنه‌پئ: پیچکه‌ی رژد و باریک به‌قه‌دی
 کیوه‌وه. [ف] بزراه
 بزنی قازی: گه‌مه‌یه‌کی لاوانه‌یه، دوو قوله‌ داری
 به‌قه‌د بستیک به ده‌سته‌وه ده‌گرن و
 شه‌مچه‌یه‌ک دوو مه‌تر دوور داده‌نین و ده‌بی
 له‌سه‌ر لاق و ئه‌و دوو قوله‌ داره وه‌ک گاگۆلکی
 برپا و به ده‌می شه‌مچه‌که هه‌لگرئ، هه‌ر که‌س
 بتوانی ئه‌نجامی بدا به‌ره‌نده‌یه. [ف] نام یک بازی
 جوانان
 بزووتن: (+) هاتنه خواره‌وه‌ی بی‌ئیختیاری
 شیریه مه‌مک، بی‌ئه‌وه‌ی منداله‌که بیمژی تک تک
 دپژیت‌ه خوارئ، مه‌مک بزووتن. [ف] ریختن
 ناخودآگاه شیر پستان
 بزوین: (جوولینه‌ر، بزوینه‌ر؛) پیتی ده‌نگدار،
 وه‌ک ئا، ئۆ، ئی، ئوو، ئی. [ف] (تکان‌دهنده؛)
 حرفهای صدادار
 بزه‌خه‌نگ: زه‌رده‌خه‌نه، بزه، گرژینه‌وه. [ف] تبسم
 بزله‌ره: مه‌لیکی لاق دریژه له قه‌راغ ئاوان

دهڙی و ماسی دهخوا. [ف] نوعی مرغ ماهی خوار	بسکوله: (+) بسکی چکوله، ئه گریجه ی قوله. [ف]
بژبڙوکه: ناوی گیاه که گولی سووره. [ف] اسم گیاهی با گل های قرمز	زلف کوتاه
بژمیر: ژمیریار، که سی که حساب دهکا،	بسیلاک: زیخه لان، خیزه لان. [ف] ریگزار
حیسابگر. [ف] حسابدار	بشتال: لاکوت، لاپره سهن. [ف] فضول
بژوار: بژوین، زهمه ند، زهویی پر له گیا و گژ.	بقوت باژو: ناوی کایه یه کی مندالانه یه. [ف] اسم یک بازی کودکانه
[ف] زمین پر از گیاه و علف	بکه ر: که سیک که کاریک دهکا. (که س بکه ری ئی کاره نییه.) [ف] فاعل
بژون: (وره و غیرهت، هیژ و توانا.) بژانگ،	بگرگر: هه راهه را، زهنازه نا، ره شبگیر،
مژول، بژوول. [ف] قدرت، توان. (مژه	هه لالو بگر. [ف] سرو صدای زیاد
بژوو: بژ، یالی ئه سپ، مووی سهر ملی ئه سپ	بلا تینک: په پوله، په په پوک، په لپه لیسک. [ف]
و شیر. [ف] یال	پروانه
بژی مه مر: نه مر نه ژی. (کاره که مان بژی مه مره.)	بلاجه و: سهیر، عه جایب. (ئی کاره فره بلاجه وه.)
[ف] بخور نمیر	[ف] عجیب
بستوک: ☞ بستوک	بلاچانن: برووسکه ی هه ور، هه وره تریشقه،
بستوک: بستوو، مله ی کیو، زینوو. (توی له من	هه وره برووسکه. (ئاسمان بلاچنی.) [ف] آذرخش
دوور کردوووه و منی له تو دوور/ ئه و	بلاچوه و: هه وره گرمه، هه وره تریشقه. [ف]
بستووکه ی دوژمن ناوی نا سنوور «هین».) [ف]	رعدوبرق
گردنه ی کوه	بلاچه ئاگر: گری ئاور، بلنسه. [ف] شعله
بسته: (+) لقیکی باریکی پیچ پیچه به سهر لقی	بلاچه: برووسکه، بریقه ی هه ور. [ف] آذرخش
برکه بیستانه وهیه له گیا و گژی تر ده هالی. [ف]	بالاک: به لالووک، باللووک. [ف] آلبالو
شاخه ی پیچ پیچ بوته ی جالیز.	باللووکه کتویه: داریکی کورته بنه یه به ریکی
بسکدان: گه یشتنی کاله ک و گرکه به جوړیک که	وردی زهر د ده گری له جیگای شاخ و به رده لان
له بهر گه یشتن له برکه که ی بیته وه. (بیستانه که	ده روی. [ف] آلبالوی کوهی
که س نییه لئی کاته وه هه مووی بسکی داوه.)	بلاوه ند: ناوی تیره یه که له هوژی مامه ش. [ف] نام
[ف] میوه ای که به خاطر رسیدن زیاد از بوته جدا	طایفه ای از ایل مامش
می شود.	بلباس: (ناوی ناوچه و عه شیره تیکی کورده.)
بسک و جاج: ئه گریجه، بسکوک، مووی سهر	ئلماس، به ردیکی به نرخه. [ف] نام یک طایفه ی
لاجانگ. [ف] زلف	

کرد (الماس	بلیند: بلند، به رز. [ف] بلند
بلحه پروو: مروقی چاو حیز، تۆلار، ژنی حیز و خراپکار و خه نه پروو. [ف] آدم بدعمل، فاحشه	بلینگو: بلیندگو، ئامرازیکه بۆ به رز بوونه وهی دهنگ که لکی لی و هه رده گرن. [ف] بلندگو
بلفه ته: نه خوشیی تاعوون، چاو قوولکه. [ف] مرض طاعون	بمارکی: جوړیک دمه لی زور به ژانه له لهشی مروف دی. [ف] نوعی دمل چرکی
بلقه تاف: ئهنگو سته چاو، تاریکه شهو، شه وه زهنگ. [ف] شب بسیار تاریک	بن ئاموزا: ئاموزازا، مندالی ئاموزا. [ف] فرزند پسرعمو
بلماندن: بلمه، دهنگی و شتر و لۆک، و شتر ده بلینی. [ف] صدای شتر نر	بناجانگ: لاجانگ، نیوان پرومته و گوچکه. [ف] عارض
بلند: به رز. [ف] بلند	بنار: (+) ری پی هه وران، ریگای سهراولینژ. [ف] راه شیب دار
بلوک: بلوک. [ف] بلوک	بنارژانگ: ㊦ بناجانگ
بلووت: دهوری دریژۆکه ی گه وره بۆ پلاو. [ف] دیس	بناوره: ئه و پووشه نه رمه ی بۆ هه لبوونی ئاور له بن دهسته چیه ی دهنین. [ف] خاشاک خشکی
بلووک: جوړی خشتی گه وره یه له چیمه نتو دروستی ده که ن. [ف] بلوک	که برای روشن کردن آتش زیر چوبها قرار می دهند
بلووک: به فری وشک، به فره لووکه. [ف] برف ریز و خشک	بناوکه ر: مه له وان، سو بیا، مه له زان، مه له قان. [ف] غواص، شناگر
بلویر ئهنگیو: شمشمال ژهن، بلویر ژهن. [ف] نی زن	بن پاژینه: بن ژیل، خۆل و خاکی دانه ویله ی له بیژنگ دراو، بن بیژنگه. [ف] ته نشین بیختن غربال
بله رزه ک: بۆمه له رزه، بووله رزه، بووله ره. [ف] زلزله	بن پشک: (+) قوره که شی، تیروپشک. [ف] ㊦ تیروپشک
بلیاق: رهشایی نیو گلینه ی چاو. [ف] مردمک، عدسی چشم	بن ترنه: ئه و ته خته ی که رایه لی گورده و شیره له فه رشدا لیك جیا ده کاته وه. [ف] تخته ای در
بلیز: بلیسه، بلیزه. [ف] شعله	میان تارهای فرش قرار می گیرد
بلیسک: چنچک، پله گوشت، چنچک. [ف] تکه گوشت کوچک	بن ته مه له: بنچینه، هیم، بناخه ی دیوار. [ف] شالوده، بنای زیرین دیوار
بلیمه ت: (+) ناحه ز، ناشیرین، دزیو. [ف] زشت	

بندارۆك: (+) سهیران، سهیاحهت، رابواردن. [ف] سوڤنگه، هوکار [ف] اساس، شالوده) سبب، علت. تفریح

بندرپس: عهسل، رهسهن. [ف] اصیل

بن دئۆ: پووک، ئه و جییهی ددانی له سه ر ده پووی. [ف] لئه

بن دۆك: (+) ئه و خورییه زبره ی له شان ه کردندا ده مینیتته وه و بۆ رستن نابی. [ف] باقیمانده ی پشتم هنگام ریسندگی

بندووره: میلاقه، ره به تۆك. [ف] آلاله

بنرچلهك: بنه چه كه، رچه له ك، باو باپیران. [ف] اجداد و نژاد

بن عانه: جوړی پیللوی قه دیمی ژنانه بوود راویکیان له پاژنه كه ی دها بۆئه وه ی ته قه ی بی. [ف] نوعی كفش زنانه

بنقرووژنهك: ئه و ك، قورقورچكه، بینینۆكه، قورگ، تینتینۆكه. [ف] حلقوم

بنكرپنهك: بنكر، شتی كه به بنی مه نه جه له وه دهنووسی. [ف] ته دیگ

بن كه وا: كورته کی ژنان، شتیکی ئه ستووره ژنان وهك شوړت له پیی ده كه ن بۆئه وه ی سمتیان قه له و بنوینی. [ف] نوعی پوشاك زنانه

بن كه وش: (+) موورووه قاچاخی، جوړی خشل و موورووی سنی گو شه یه ملوانكه ی پی ده گرنه وه. [ف] نوعی مهره ی رهنگی برای بافتن گرنبد

بنۆره: كونده ی چكۆله، كونده ك. [ف] مشك چرمی كوچك

بنۆس: (بنه ما، بناغه، بنیشه، هیم، بنچینه) هو،

بنه بان: میچ، لای ژووری مال. [ف] سقف، قسمت بالایی خانه

بنه بې: (+) به هانه بې، گرووشكین. [ف] وسیله ای برای بریدن بهانه بچه

بنه تان: داری ژیره وه ی فره ش كه ته ونكه ر له سه ر ئه و په راویزی هه وه ل داده مه زرینی. [ف] چوب زیرین ده ستگاه فرش بافی

بنه توو: داییکی ناحه زه كه سیك كه مالی نییه ژن بیئی، كچی كابرایه ك به بنه توو ده خوازی واته هه رچی مندالی مییینه ی بوو ده بی بیداته وه به مالی خه زووری و هیچ هه قیکی به سه ریه وه نابی. [ف] رسمی ناشایست در فرهنگ عشایری

بنه جه رگ: گوشتی به ندی دل، ئه و ره گه گوشتی بۆته پیوه ندی جه رگ و دل. [ف] رگی كه دل و جگر را به هم پیوند زده است.

بنه گر: جی گرتو، جی گیر، مسۆگه ر، سه قامگیر. [ف] جاگرفته، پایدار

بنه گوگه م: (گوگه م گیایه كه له بووره و به یار شین ده بی گولی زه رده بنه كه ی وهك كۆلوو خړ و ئه ستووره بۆ سووتاندن ده بی؛) بریتی له مروقی قو له و ناله بار. (ده لئی بنه گوگه مه پۆز و هه واشی هه یه.) [ف] (ریشه ی گیاه جوجم؛) كناية از آدم کوتوله

بنه ما: (+) بناغه، بنیشه، بن چینه، هیم. [ف] شالوده

بنه وپال: په نا، ته نیشت. (هه ر له بنه وپالی خۆتدا / دانیشته وه.) [ف] پهلوه، بغل

بنه وهشی: جیددی، به راستی. [ف] جدی

بئیس: لە، لاوان، دالگۆشت، رېوھلە. [ف] لاغر
 بئیسین: ژاكان، وشك بوون، سیس بوون. [ف]
 پژمرده شدن
 بئیشته خۆشكە: بریتی لەقسەیهك كە دەكەوێتە
 سەر زاری خەلك و برانەوێ نییه. (ئەم
 قسەیان كردۆتە بئیشته خۆشكە). [ف] حرفی كە در
 دهان مردم می افتد و تمامی ندارد
 بئیشە: بناغە، بنچینە، هیم، بن تەمەللە. [ف] زیربنا
 بۆ ھەرنەھووت: بۆ ترشاو و گەنیو، بۆ گنخ،
 بۆگەنی زۆر پیس و ناخۆش. [ف] بوی بسیار بد
 بواردوو: قاوت، گەنمی برژاوی لی کراو. [ف]
 قاووت
 بوخت: بوختان، تۆمەت. [ف] بهتان
 بوخچە: نیفەکی دەرپیی ژنان، گەردەللە. (بوخچەیی
 ئاوەلکراسە کە تەنگە). [ف] خشتک شلوار زنانه
 بوخچەیی نەکراو: بریتی لە لاویک کە ژنی
 نەھینای. (کۆرەکە مان هیشتا بوخچەیی
 نەکراو ھێ). [ف] کنایه از جوانی که هنوز زن
 نگرفته باشد
 بۆخنک: بۆد، بۆدپ. [ف] بوی چرک بدن
 بۆدەر: پۆتر، کریمی چەور کردنی دەست و
 دەم و چاو. [ف] کرم
 بۆدی پۆش: زڕیپۆش. [ف] زره پوش
 بۆدی: بەدەنەیی ماشین. [ف] زره
 بۆپ خواردن: بەزین، شکست خواردن. (هیندە
 خۆپرییە ھەر لەرێو ھەر دەخوا). [ف] شکست
 خوردن
 بۆران پێچ کردن: پاپیچەک دان، پامالین بە
 زۆر. [ف] غارت و چپاول
 بۆران پێچ: بارن و تۆف و بەند. [ف] کولاک
 بۆربۆپین: ململانی، گۆرپە، رقعە. [ف] مسابقه
 بۆردان: بەزاندن، شکست پێدان. (ھەر کەس
 ململانی لەگەڵ بکات بۆری دەدات). [ف] شکست
 دادن
 بۆردراو: بەزیو، ترساو، شکست خواردوو، قژ
 بوو. [ف] شکست خورده
 بۆردران: بەزین، شکست خواردن، قژ بوون. [ف]
 شکست خوردن
 بۆرە خۆلک: خۆلک کردنیکی کەم و سارد و
 سەر. (وێک جارن خۆلک خۆش نەبوو تەنیا بۆرە
 خۆلکی کردین). [ف] تعارف کردن سرد
 بۆرەتار: بوومەلێل، تاریک و پوونی بەیانی و
 ئیوارە. [ف] گرگ و میش
 بۆرەکار: کاری سووک، [ف] کار اندک.
 بۆرەکە: (گویلکی نیتری دوو سالە، پارگویر،
 گویلپار؛) بۆرە پیاو، پیاوی سووک و چرووک
 و بیاییخ لە تاپەفەدا. [ف] (گوسالەیی دوو سالە؛)
 مرد بی شخصیت و بی ارزش در طایفه
 بۆری: شووشەیی لامپا، بۆق. [ف] شیشه‌ی چراغ
 بۆزراق: رەنگی کەھووی مەیلەو سپی،
 سپی واش. [ف] رنگ طوسی مایل به سفید
 بۆزقاجی: تاجی و حەیانوی بۆز و خەتخەت.
 [ف] تازی و حیوان بور با خط و خال سفید
 بۆسۈڭ کردن: بریتی لە بوختان کردن، قسەیی
 سووک وەدوای کەسیک خستن. [ف] کنایه از
 تهمت زدن

بوغز له زگ: ډېر بوغزاوي	بووډه له: (+) كودله، به چكه ي به راز. [ف] بچه
بوغزاوي: قين له زگ، رقاوي. [ف] كينه توز	خوك و گراز
بوغمه: ټونا، بوغز، [ف] عقده.	بووري: رابردوو، رابووري، رابورده. [ف] گذشته
بوغور: (+) (لوك، وشتری نير) قه له و، ياخي،	بووژه له: به ريښك، به رهه لښنه ي بووزوو. [ف]
گوي نه ده ر. [ف] (شتر نر) ياغي	سینه پوش
بوغه: جوانه گاي مل نه ستووري نه خه ساو. [ف]	بووژاندن: رنجاندن، دل هيشاندن. (گولي من و)
گاو اخته نشده	سهرم دانا له بهر پيټ/له مه زياتر مه بووژينه دلي
بوډفه: بلوق، بلوق، گومه زه. [ف] حباب	شيت «راوچي». [ف] رنجانیدن
بوډ له زگ: بوغز له زگ، غه زراوي، پكووني،	بووژه له: تازه پي گرتوو، منالي خړه كه بوو.
دخه زدار، قين نه ستوور. [ف] كينه توز	(كورده كه يان تازه بووژه له بووه و خله خل ده روا.)
بوډق: (+) شووشه لامپا، شووشه ي چرا. [ف]	[ف] بچه تازه پا گرفته
شيشه چراغ	بووكه باخه: بووكي نايلوني. [ف] عروسك
بوډك وناډوك: دووډلي، درډونگي كردن. (بوډك و	پلاستيكي
ناډوك چوممه پيشي. [ف] متردد	بووكه به فرينه: نه و په يكه رهي مندالان به به فر
بوكان: شاريكي كوردستانه. [ف] بوكان	دروستي ده كن. [ف] آدم برفي
بوكسه وات: خليسكان و سهرنه كه وتني ماشين	بووكه سووره: مه ليكي بهر زگ سووره به قه د
له جيگاي قور و سه هول. [ف] بكسوات.	چوله كه يه ك ده بي. [ف] اسم پرنده اي است
بوكون: (ناوساجي، زرووي؛) بوئي شتيك كه	بووكه والا: بووكه شووشه. [ف] عروسك
كون بووي. [ف] (نان روغني؛) بوي كهنگي	بوون: به يار، زهوي نه كيلا دراو. [ف] زمين باير
بوگه نكه: (+) بوونه وهر يكي چكوله يه له قالونچه	بوهووم: بوختان. [ف] بهتان
بچو وكتره، سن. [ف] حشره ي سن	بويرش: بوئي، بوئي هر شتيك كه له شويني
بول: (+) هيشوو، زهنگه ته، تلوتك، يه شوو. [ف]	تهر داندرايي و شبي هه لينا بي. [ف] بوي نم
خوشه ي انگور	به ئاو كردن: زهر د بوون و سيس هه لگه پراني
بولون: ناله، بو دهنگي گه وره ده گوتري. (دهنگي	گه نم و جو به هوئي ئاوي زوره وه. [ف] زرد شدن
دهلي بولوني ديوه. [ف] صدا و نعره ي بلند	محصول براثر آب زياد
بووتگ: ريزه، زهره، گهرديله، هوورك. [ف] ذره	به بازو و برد: توند و تول، چوخت و چالاك،
بووج: گهوج، نه فام، ناهير، حول. [ف] ابله	نازا له هه لاتن. [ف] چالاك
بووجي: گهوجي، نه فامي. [ف] ابلهي	به باي خه يالدا نه هاتن: گوي پي نه دان و

که‌مه‌رخه‌می نواندن، (ته‌واوی ماله‌که‌ی له‌نیو بجی به بای خه‌یالیا نایه‌) [ف] اهمیت ندادن

به بهردا هه‌لخویندن: تاریف و پیندا هه‌لکوتن و پارانه‌وه له که‌سیک بۆئه‌وه‌ی کاریک جێبه‌جی بکا. (مانگیکه به به‌ریدا هه‌لده‌خوینم پێمل نابێ.) [ف] خواش و تعریف و تمجید

به به‌ژن بران: تاییه‌ت بوون، رێک هاتنه‌وه‌ی دوو شت پێکه‌وه. (کۆلمه‌ت گه‌ش و رووناکه ده‌لێی تیشکی هه‌تاوه‌/ جوانچاکی کراسیکه به به‌ژنی تو براوه «هیدی».) [ف] چیزێ که مخصوص چیز دیگر باشد

به پێی فیلان: بریتی له زۆر و زه‌وه‌ند. (هه‌ر چیه‌کت بوێ به پێی فیلانه‌) [ف] کنایه از بسیار زیاد

به تالیا: به‌ره‌للا و بی‌کاره، لات، که‌سیک که بیکاره و ده‌سوورپێته‌وه. [ف] بیکار

به تپ به‌ند بوون: بریتی له شتی ناقایم و خورانه‌گر. [ف] کنایه از چیز غیر مقاوم به ته‌ما: ته‌مادار، ته‌مایه‌ر. [ف] خواهان

به چه‌قی نه‌حله‌تا چوون: رِق هه‌ستان و پینداگری کردن له‌سه‌ر کاریک. (تازه به چه‌قی نه‌حله‌تا چووه به قسه‌ی که‌س ناکا.) [ف] یكدندگی و پافشاری

به ده‌مدا ساوین: (بریتی له شتی که‌م بۆ پێخۆر. (عاله‌میکمان به‌سه‌ردا رژاوه ئه‌و تۆزه چێشته به ده‌می کیدا بساوم؟) ؛ له ده‌م هه‌لساوین. [ف] کنایه از غذای کم برای افراد زیاد) (به ده‌ان ساییدن

به ده‌مدا هاتنه‌وه: جوابه جه‌نگی. (وا‌ی به ده‌مدا هاته‌وه خه‌ریک بوو بیه‌وا.) [ف] جدال لفظی

به ده‌مه‌وه دان: (بریتی له ڤوو پیندانی زۆر به منداڵ. (هینده‌ی به ده‌مه‌وه مه‌ده دوو رۆژی‌تر چاوت ده‌ردینێ.) ؛ بریتی له پێ زیاد کردن. (بریکی دیکه‌ی له‌و زه‌وییه به ده‌مه‌وه به‌د خا‌نوبه‌ره‌یه‌کی باشی تیندا ده‌بی.) [ف] رو دادن زیاد به بچه؛ (اضافه کردن چیزی به چیز دیگر به پقدا چوون: رِق هه‌ستان، تووڤه بوون. [ف] عصبانی شدن

به ڤوودا دانه‌وه: به چاودا دانه‌وه، چاکه کردن له‌گه‌ل که‌سیک و وه‌بیر هینانه‌وه‌ی. (باشه هینده‌ت به ڤوودا دانه‌وه کوئیرت کردین.) [ف] کنایه از منت گذاشتن

به پیشه‌وه بوون: به تووشه‌وه بوون. [ف] دچار شدن

به سه‌ر چوون: به سه‌ر ڤویشتن، به مه‌یل و ئاره‌زوو چوون بۆلای که‌سیک. (بو خزمه‌ت مامۆستا هه‌ر به سه‌ر ده‌چم.) [ف] به سه‌ر ڤویشتن

به سه‌ر ڤویشتن: به‌سه‌ر چوون، بریتی له تامه‌زڤو بوونی زۆر. (هینده‌م پێخۆشه بچه‌م حوزووری بۆم هه‌لکه‌وی به سه‌ر ده‌چم.) [ف] با سر رفتن

به سه‌ره‌وه نه‌چوون: ماوه پیننه‌دان، موله‌ت نه‌دان، (هینده به ته‌ماحه به‌سه‌ر ماله‌ی که‌سه‌وه ناچێ.) [ف] پرهیز نکردن از هر چیز به سه‌نگی سیا هه‌لێنان: به به‌لای گه‌وره

دووچار کردن، ئابروو بردن و ته مبی کردن. [ف]	قوده قورده. [ف] مغرور، متکبر
به خاک سیاه نشانندن	به تاک: به تال، خالی. [ف] تهی
به شهرما که و تن: به پروودا که و تن، شهرم	به تالپه: به تالپا
کردنی زور. (وا به شهرما که و تن له پرووی	به تر: به تل، به ش، ماوه. (به تریکی شه و
مه لنه هات نانه که ی بخوا). [ف] خجل شدن	چووبوو. [ف] قسمت
به قینز و بینز: به بینزون	به ترهف: (+) زور، له راده به دهر، یه کجار زور. [ف]
به کیتودا کردن: شیت کردن، خوودار کردن.	بیش از اندازه
(ناویرم ئه و قسه یه بکه م به کینومدا ده کات). [ف]	به تری: چاو ئیشه، نه خوشی چاو. (چاوی
کنایه از دیوانه کردن	به تری کردگه. [ف] چشم درد
به گر: دلته و ئاشق، هه وه سباز. (هینده به گر	به تله: ته پکه، جوریک داوه له ته خته ی ددهن و
به ده شوو تیر ناخوا). [ف] هوسباز	دهیخه نه بن به فره وه دانی به سه ره وه ده کهن
به گزه وه نان: به گژدا کردن، پیا هه لشاخاندن.	بؤ گرتنی بالنده. [ف] نوعی دام برای پرند
[ف] تحریک کردن برای گلاویز شدن	به تهک: کوپر کوپر، کهت، وه تهک، قه تی. [ف] کوکر
به گوپئی وهر کردن: له بهر یهک پرژ و بلاو	به ته گه: بزنی نیری خواز [ف] بز نرخوا
کردن، جهرگ و ریخوله دهرهینان. (تانجی و	به حال و دووبه لا: زوورهک و دووبه لا،
توله جهرگ و ریخوله ی ریوییان به گوپئی وهر	به حاسه تم، به ئه سپایی. [ف] بسیار اندک، آهسته
کرد). [ف] پاره پاره کردن و از هم پاشیدن	به حیشت: به هه شت، به حه شت، [ف] بهشت.
به مؤر و مایه: به پوز و دهمار، خوگر و	به خاو که و تن: لاق و قول گیران، لاق ئیشان
له خو بایی. (هینده به مؤر و مایه یه ده لئی کوپی	به هوئی به رییدا ریوشتنی زور. [ف] پا درد برادر
قه رالی فره نگه). [ف] کنایه از کسی که خیلی	پیاده روی زیاد
متکبرانه رفتار می کن	به خؤدا شکانه وه: شهرمه زار بوون، خه جاله ت
به مه شکه دهرهینان: که ول کردنی ئاژه ل بؤ	بوونه وه، ته ریق بوونه وه. [ف] شرمسار شدن
مه شکه. [ف] کندن پوست حیوان برای مشک	به دادایی: گریان و گوپووی منالی چکوله که له
به با کردن: لاتیل، به لیواری بیژنگ گهنم به	شیری دهرینه وه. (ماده ری گیتی له شیری
بادان [ف] به باد دادن غله با لبه ی غربال	بریه وه دهرینه وه / فائیده ی چی شه خسی
به به: (+) باوک، باب. [ف] پدر، بابا	لیکه وتوو به دادایی بکا «مه حوی». [ف] بهانه و
به به ران: مه ری به ران خواز. [ف] گوسفند قوچ خواه	گریه کردن بچه شیرخواره
به پوز: به فیز، خو به زل زان، تریزل، قوره ده ماخ،	به داری نه حله تا چوون: به چه قی نه حله تا

چوون	به رئاويتن: ٢٠ به رهاويشتن
به دانسته: به تاييهت و له پووي ورياييه وه.	به رانگزا بوون: به گژدا چوون، ئانگزا بوون. [ف]
(به دانسته لامدا بولاي و چاوم له كاره كه ي كرد.)	گلاويژ شدن
[ف] عمدا	به راو: (+) لاي خوارووي جوگه ئاو كه
به دبده: كه په وال، هه ويژده. [ف] بلدرچين	شيله گهي لي هه لده به ستن، به رانه ري پشتاو. [ف]
به دپست: پيچه وانه ي خوش پست، تاژييه كه كه	طرف پاييني جوي آب
به جواني پست نادا. [ف] تازي كه به خوبي با	به رايي: ده سپيگ، سه رها، له پيشدا. [ف] ابتدا
شكارچي همكاري نمي كند	به ربجاف: سامناك، به سام، ترسناك. [ف] بيمناك
به دفه پ: به ده توار، ئاكار خراپ، ناربه سهن. [ف]	به ربپ: (+) پيش گرتن، بردان، به رزه فت. [ف] ٢١
بدعمل، نامبارك	به رزه فت كردن
به دگل: دزيو، ناشيرين، ناحه ز. [ف] زشت	به ربوغه: به رخه به به، به رچيله، غه وغه و. [ف]
به دگوز: مروي خيشه سهر و ناحالي، قين له	غبغب
زگ و بوغزاوي، خيره سهر. [ف] آدم كينه توز	به ربه تاو: بريتي له ژن و پياوي دلته و به گر،
به دماژه: پووتال، پووگرژ، دزيو، مپوموچ،	حه شه ري. [ف] انسان بلهوس
خوين تال. [ف] اخمو، زشت	به ربه ره لالا: پيش ئاوه لا، به رنه گيراو، پياوان
به ده دايي: به دادايي. [ف] ٢٢ به دادايي	نه كراو. [ف] مكاني كه انحصاري نباشد
به ده سته وه چوون: به ده سته وه مردن،	به ربه لا كردن: وه بهر به لا دان، قورباني كردن.
به ده سته وه زايه بوون. [ف] كشتن كسي	(مانگايه كي بو به ربه لا ده كه م ئه گهر بگه رپته وه) [ف]
به ده سته وه هاتن: توانايي و سهركه وتن له	صدقه كردن
كاريكدا. (كاره كه م به جواني به ده سته وه هات.) [ف]	به ربه لا: له به لاوه نزيك، كه سيك كه زوري
توانايي انجام كاري	به لا به سهر دي. (ئه و فه قيره هينده به ربه لايه روژ
به ده عيه: به پوز و هه وا، خو به زل زان. [ف]	نييه تووشي گرفتنيك نه يي.) [ف] از بلا نزيك.
متكبر	به ريژر: شوان، شقان، به رقان. [ف] ٢٣ به رقان
به ده ماخ: قه له و، گوشتن، پرگوشت. [ف] چاق	به ربينك: به ره له بينه، په روويه كه بو داپوشيني
به ده ماخ: ٢٤ به ده ماخ	لاق هه تا پشتينه له كاتي كار كردندا. [ف] پيش بند
به ده ندان: دزيو، ناحه ز، ناشيرين. [ف] زشت	به رپيوار: ون، ناديار، گوم، بزر، وندا. [ف] گم،
به ده هه ن: ٢٥ به ده هه ن	ناپيدا
به ده هه ند: ده ست و دل باز، دلاوا. [ف] بخشنده	به رتهك دانه وه: به رپه رچ دانه وه، قسه پي برين.

ښ در میان سخن دويدن

به رجه څان: څاوښ، پاڅو، ټافیده. ښ پاکیزه

به رجي: بڼجگه، جگه. ښ به جز، غير از

به رچاگله: قلف به ندیکه به گوریس ښ به سستی

باقیه ی چواره می شه غره کښان. ښ نوعی گره

طناب در بار کردن علف

به رچيله گه: به رچيله، گوشتی شوړی ژیر ملی

گا و کهل و ... ښ گوشت آویزان زیر گردن گاو

و گاومیش و ...

به رخ خنکینه: گیاه کی قالچ داره له میړگ و

گویی جوگه ټاو دهر و، وهک گوله جو وایه. ښ

نام گیاهی است

به رخودان: خوړاگری. ښ مقاومت

به رخوین: دایکی ناحه ز و ناړه وای

کورده وارییه که سیک که پیاو ده کووژئ ده بی

کچه که ی یان خوشکه که ی له ټوله دا بدا به مالی

کووژراوه که. ښ دادن دختر به جای خون بها

به رخته تا: خه تابار، تاوانبار. ښ مجرم، خطاکار

به رخنه لان: کوزی به رخ، تامانی جیگه ی به رخ و

کاژيله. ښ محل نگهداری بره و بزغاله

به رد به با کردن: بریتی له زور تووړه بوون و

رق هه ستان. (وای رقی هه ستا بوو به ردی به با

ده کرد). ښ کنایه از بسیار عصبانی شدن

به رد له سهر دانان: بریتی له شاردنه وای پاز و

نهین، (ته و قسه یه هه ر لیره به ردیکی له سهر

داده نین و له بیر ی ده بینه و). ښ نهان کردن راز

به رد له سهر مهلق دانان: بریتی له خاترجه م

بوون، دلنیا بوون. (تازه به ردی له سهر مهلق

دانوه خه می هیچی نییه). ښ کنایه از خاطر جمع

شدن

به رد هه لگرتنه وه: بریتی له زور تووړه بوون و

رق هه ستان. سهگ کاتیک که سیکی نه ناس

ده بین و پی دوه وړئ ټه گهر که سه که به ردی

تی هه لکا وای رقی هه لده سستی هه را ده کاته

به رده که و قه پی پیدا ده کا. ښ کنایه از بسیار

عصبانی شدن

به رداخستنه وه: (فهرش کاتیک زوری لی ده تنه ن

و به رز ده بیته وه به نه کان شل ده که نه وه و

ده یگړن و تهنراوه که ی ده چپته پشته وه و له

خواره وه ده ست ده که نه وه به تهنین، به و کاره

ده لین به رداخستنه وه). ته کمیش کردنی دیروای

بیستان، به رنانه وه، ته ربیش. ښ (برگرداندن

قالی روی دارقالی) سست کردن خاک جالیز

به رداس: ده غلی ټاماده ی دروینه، گه نمیک که

وهختی دوورینه وای هاتبی. ښ محصول آماده ی

درو

به ردو: (+) گادو شک، مه رکه نی، سه تللی گه ووره،

مانگادوش. ښ سطل بزرگ

به رده ټازه به: بریتی له که سیک که ده بیته هو ی

ټازار و خه می خه لکی. (ټوته به رده ټازه به و

وه زاله هاتوین به ده سستی وه). ښ مایه ی عذاب

به رده به لک: به رده جه رگه، جوړی به ردی

سوور و لووسه وهک جه رگ وایه. ښ سنگ

شبییه جگر

به رده جه رگه: به رده به لک. ښ به رده به لک

به رده که چه له: به ردیک که خه نه تیلکه ی پیوه یه

و کرپژي بهرداوه. [ف] سنگي که گلسنگ گرفته باشد	بهرده لا کهفتن: نهخۆش کهفتن، کهله لا کهوتن، (ئی بهدبخته ئهيه سى جاره بهرده لا کهفى) [ف]
بهرده مووروو: بهرد يان ئاسنيکی قووله له ژيرهوهی بهرداش تهوهرهه لهسه دهگهپئ. [ف]	زلیل شدن
سنگمههرهه آسياب آبی	بهرده لا: زهلیل، کهله لا، نهخۆش و لهجیدا کهوتوو. [ف] علیل، زلیل
بهرده موورهسهن: بهردیکی خری سهخته له ئاشی ئاویدا بهرداش له سهري دهخولیتتهوه. [ف]	بهردهلینگ: پارچهیهکی باریک و قایم که به دهوری دهلینگی پاتولیدا دهوورن بۆئهوهی شی نهبیتهوه. [ف] ئاستری نوار مانند دور دمپای شلوار می‌دوزند
بهرده نهخشینه: ناوی گوندیکه له ناوچهی فهیزووللا بهگی بۆکان کهوتوته بهر سهدي کورش و ئاسهوارى نهماوه. [ف] نام روستایی که زیر سد کورش رفته	بهردهماو: بهرماو، بهرما. [ف] سئور
بهردهپهوا کردن: بهردباران کردن. (بهردهپهوا کریاگه). [ف] سنگسار کردن	بهردهنگ: کهسی بهرانبهه له ئاخافتندا، (ئهو ههمووه قسه دهکا و دهنووسی بهردهنگی نییه). [ف] مخاطب
بهردهپهوا: بهردباران، کوچکواران. [ف] سنگسار بهردهزهرد: (ناوی چهند چیايه له کوردستان که بههوی پهنگی بهردهکانییهوه پێیان دهلێن بهردهزهرد:) ناوی گوندیکه له ناوچهی بۆکان. [ف] نام چند کوه در کردستان؛ (نام روستایی در نزدیکی شهر بوکان	بهردهنوس: بهردیک که نووسراوه و نهخشی کهونارای لهسهه ههلهکهندرابی. [ف] کتیه
بهردهستگ: بهردهست، شاگرد، وپوپرکه، خزمهتکاری بهردهست. [ف] پادو، وردست	بهردهنوویژ: تاته نوویژ. [ف] سنگی که بر آن نماز می‌خوانند
بهردهسمال: خشلیکه ژنان له دهسمالی دهدهن له بهر گهردنیاندا. [ف] از زیورآلات زنانه	بهردهوام: بی برانهوه، پهیتا پهیتا. [ف] پی‌درپی
بهردهق بهردهق: بیر کردنهوه و هیتان و بردن، بیر ئالۆز بوون و خهیاڵ کردنی زۆر. (خه م /ایگرتبووم و کهوتبوومه بهردهق بهردهق). [ف]	بهردهوام: لهسهه ریهک، بی پسانهوه، (بهردهوام خه ریکی کاره). [ف] همواره
فکر و خیال بیش از حد	بهردیلزا: بهرخه نیری سی ساله، شهک بهران. [ف] برهه نر سه ساله
	بهرپاو: لای خوارووی پاوگه. [ف] طرف پایین شکارگاه
	بهرزه حهوالکئ: کۆلاره، بهرزه حهوايله. [ف] بادبادک
	بهرزه حهوايي: (بهرزه حهوالکئ:) بهردیکی درپژۆکهیه به پهتیکیهوه دهبهستن و فرپی

بهرکۆ: پيشهکي کارئک، پيچهوانه ي پاشکۆ. [ف] ابتداي کار

بهرکوت: (خواردنئکي کهم نزیک نيوهړو و شيو. (تازه بهرکوتئکم کرد برسيم نييه.) ؛ کوتاني کولوشي گهنم پيش گيره کراني خهرمان. [ف] خوردن اندکي غذا قبل از وعده ي نهار يا شام) ؛ کوبیدن ساقه ي گندم با چوب قبل از کوبیدن خرمن

بهرگيرفان: ئاسهړي گيرفان. [ف] آستر جيبی
بهرگيله: هه يواني بهردهم ئه شکهوت. [ف] سنگ ايوان مانند جلوغار

بهرلؤغه: بهرخه به به، بهرچيله، بهرچه نه. (هينده قهله وه بهرلؤغه ي شور بۆته وه. [ف] غيغب

بهرليکه: بهرسنگه، کوتيک پهړويه به بهر سنگي منداليدا شور ده که نه وه وهک بهر هه لئينه بۆته وه ي سهر سنگي به ليک و نان و چيشت پيس نه کا، بهروانکه. [ف] سينه پوش کودک

بهرمال له سهر ئاو گهړان: تاريقيکه بۆ موسولمانه تي، که سيک که سهر ي بچي نويزي ناچي. هينده موسولمانه بهرمالي له سهر ئاو ده گهړي. [ف] کنایه از مسلمان نمازخوان

بهرميت: ميتو، مۆم، شانهي ههنگوين که دهيتاويننه وه. [ف] موم غسل
بهرنانه وه: بهرداخستنه وه

بهرنيخ: بهره لئخ، ديواري پاريزهري ديوار، ئه ديواره ي که له بهر ديوارئکي درزبردودا هه لي ده چنن. [ف] ديوار محافظ ديواري که دارد فرو مي ريزد

دهدن بۆ حهوا زور ده پواته سهر ي و وهک مووشهک ديته وه خوارئ. [ف] (بادبادک؛) بهرزه حهوايله

بهرزدهماخ: لووت بهرن، له خورازي، قوره دهماخ. (مه ي حه لاله بۆ مني دل پر له داخ/ حه يفه لئ ي بخواته وه بهرزه دهماخ «هينمن»). [ف] مغرور

بهرزدهفت کردن: پيش پي گرتن، بهرگري لئ کردن. [ف] پيشگيري کردن
بهرزه وهن: بهرزه وهن

بهرزه وهند: (بهرجه وهند، بهرجه وهن، ديمه ن، له پيش چاو ديار؛) بهراورد، ليکدانه وه. [ف] (منظره؛) تخمين

بهرساوته: بهره يوان، ژيرسابات، سيتهري که پر. [ف] سايبان

بهرسؤلکه: بهرسوورکه. [ف] بهرسوورکه
بهرسوورکه: بهرسؤلکه، جوړئ کارگي زهري ورده له ميژگان دهړوي. [ف] نوعی قارچ زرد رنگ

بهرسينچکه: نزگه ره، نزگه. [ف] سکسکه
بهرقان: شوان، شقان. [ف] چوپان

بهرفرهوان: بهرفره، ههراو، بهرفره يخ، بهرين. [ف] وسيع

بهرفره يخ: بهرفرهوان، ههراو، بهرين. [ف] وسيع
بهرقه د: لاپالي کيو، قه دي کيو، قه دپال. (مهړه کان له و بهر قه ده په ليان هه لختو وه. [ف]

سينه ي کوه
بهرک: (+) قايم، ئاسي، سهخت، ئاز. [ف] سخت، محکم

به‌رۆدان: زاووماك، تيكه‌ل كردنى مه‌ر و بيجوو.	بلعكس
قاي قاطى كردن گوسفند و بره	به‌ره‌ئى: كۆر، كۆى چه‌ند كه‌س له‌ ده‌ورى يه‌ك.
به‌رپوودا كه‌وتن: به‌ شه‌رما كه‌وتن، له‌پوو	مجلس
دامان. رۆدربايستى	به‌ره‌لنخ: به‌رننخ
به‌روئ: به‌رۆك، پيشير، به‌رۆ. گريبان	به‌ره‌نسكى: هه‌نيسك، هه‌نسك، به‌رسينچكه‌.
به‌ره‌ له‌سه‌ر هه‌تيو هه‌لدانه‌وه: لا لى‌كردنه‌وه و	به‌رسينچكه
چاكه‌ كردن له‌گه‌ل كه‌سيكى لى‌قه‌وماو. كمك	به‌ره‌لدا: به‌ره‌للا، ئازاد كراو. رها
كردن به‌ فقير و محتاج	به‌ره‌له‌ستكار: كه‌سيك كه‌ به‌ دژى كاريك
به‌رهاويشتن: به‌رخستن، به‌رئاويتن. سقط	راوه‌وه‌ستى. مخالف
جنين	به‌ره‌له‌ستكاري: راوه‌ستان به‌ دژى كاريك،
به‌ره‌به‌ره: (+) وشه‌يه‌كه‌ كاتى جووت به‌ گا	هه‌لويسست گرتن له‌ به‌رانبه‌ر كاريك يان
ده‌لين بۆ هاتنه‌وه سه‌ر هيللى جووته‌كه‌.	كه‌سيكدا. مخالفت
كلمه‌اي كه‌ ده‌قان هنگام شخم زدن به‌كار	به‌روئ: (+) به‌چكه‌ى ئاسك، كارمامز. بره‌آهو
مى‌برد و گاو را به‌ طرف خط شخم هدايت	به‌پريده: ئاواره، ئاراگيل، هه‌لوهدا، باوه‌ژو. آواره
مى‌كند	
به‌ره‌جۆ:) ئه‌و چه‌ند ديراوه‌ى له‌ جۆگه‌له‌يه‌كه‌وه	به‌ريك: به‌رۆك، پيشير، به‌رۆ، به‌روئ. گريبان
ئاويان بۆ ده‌چى:) ناوى گونديكى ناوچه‌ى	به‌پيوه‌چوون: ئه‌نجام درانى كار. انجام
مه‌نگورپ مه‌هاباده.) چند چاله‌اي از جاليز	گرفت‌ن كاري
كه‌ از يك جوى آب مى‌خوردند:) نام روستايى	به‌زافته: بريتي له‌ پياوى به‌ هه‌يبه‌ت و تووره‌ كه‌
از توابع مهاباد	ژن و مندا له‌كه‌ى ناتوانن قسه‌ له‌ قسه‌يدا بكه‌ن.
به‌ره‌چاوه: به‌ريكى كاريته‌ى بان كه‌ پيزه	متضاد زن زليل
ده‌سته‌كى ده‌خريته سه‌ر.) يك طرف شاه‌تير	به‌زگ: غه‌مگين، خه‌مناك، خه‌مبار، په‌رۆش.
به‌ره‌دار: مه‌وداي به‌ينى دوو كاريته له‌ ميچى	حه‌زين. غمناك
خانوودا،)نيوماله‌كه‌يان سى به‌ره‌داره‌.) رديف	به‌زموره‌زم: شايى و داوه‌ت، هه‌له‌په‌ركى و
تيرگ سقف	شادى. شادى و پاىكوبى
به‌ره‌دايه: په‌وا ديتن، به‌رايى.)چاوم به‌ره‌دايه	به‌زيبك و زاكوون: به‌توانا و قانون‌زان، ئازا و
نادا ببينم.) چشم ديدن كسى را نداشته‌ن	ياسازان)ريپوارىكم ئازا و به‌زيبك و زاكوون/
به‌ره‌فاژى: به‌راوه‌ژوو، پيچه‌وانه، چه‌واشه‌.	ده‌برم چۆل و چيا و پيده‌شت و بيروون/

به رهه لستم دهكه هه پروون به هه پروون/ ده پروم	«مه لامحه ممه د سارده كوستانى» (ف) جايى در
به رهو ئاسو، به رهو ئاسوى پروون «هينم» (ف)	كوهستان كه برف آن دير آب مى شود
توانا و قانون دان	به فرهك: (په له و زبرايى سهر شاشه ي
به ژاڤيت: بيانوو، به هانه، په لپ، ورك. (ف) بهانه	ته له قيزيون؛ (سه هو ل و زوقمى نيو به خچال
به ژكى: ناكوكى، ناته بايى، ئاژاوه. (ف) ناسازگارى	(سه لاجه) (ف) برفك تصوير تلويزيون؛ (برفك
به ژن: (+) بال	يخچال
به ساللا چوو: پير، گه راوه، زورهان. (ف) سالمند	به فرى شادى: شتيكه وهك ئه فكه ن كه فى
به سته لان: به سته لهك، زه ويى سه هو لين و	گولاوى تيدايه و كاتى شايى و زه ماوه ند
به ستوو. (ف) يه خبندان	به سهر بووك و زاوايدا ده پرژين. (ف) برف
به ستين: (+) سهد، به ره بندي ئاو، به نداو. (ف) سد	شادى
به سهر كردنه وه: (+) بژاردنى مه ر و مالات و	به قه م: گه نم و جو ي ته واو گه يشتوو بو درويته.
سهر حيساب بوونيان كاتى هاتنه وه له دهشت	(ف) گندم و جو ي رسيده
و سه حرا (سهر لى دان، سهر دان كردن. (ف)	به كره ژوڤار: برىتى له مرو ي ئاژاوه چى و
شمارش احشام هنگام برگشتن به خانه)	ناپاك، ئه و كه سه ي بوو بووه دركى ئه وىنى مه م
ملاقات، ديدنى.	و زين، نه يارى مه م و زين. (ف) كنايه از آدم
به سهر دا هاتن: (به سهر هاتن، ئاموژگارى	ناپاك و توطئه گر
كردن؛ (به سهر دا چوون. (له بن داره كه خه ريكي	به كره: (+) كورت كراوه ي ناوى ئه بوو به كر. (ف)
ماچ و مووچ بوون به سهر ياندا هاتن. (ف)	مخفف ابوبكر
نصيحت؛ (هنگام كارى غير شرعى كسى را	به لا لى بارين: به لا به سهر هاتن، تووشى
ديدن	به سهر هاتى ناخوش بوون. (چيمه ن گول و
به سىت: ئاسان، سانا، هاسان. (ف) آسان، راحت	سه وزه پووش و ئيمه ش سه رخوش/ پيتم و ابى
به شدارى كردن: هاوكارى كردن، شهريكيه تى	به هه شت وايه، به لام لى بارى «خه يام». (ف) دچار
كردن. (ف) شركت كردن	بلا شدن
به فا: وهفا، به لين، په يمان. (ف) وفا	به لادا شكاندن: هوگرى به لايهك، لايه نگرى له
به فركوش: شوينى رژد و سهخت له كوستان	كه سيك. (هه ر به لاي خزمه كانى خويدا ده شكينى.)
كه به فره كه ي درهنگ ده توپته وه و عه رزه كه	(ف) طرفدارى از كسى كردن
رهق ده بى. شونه. (ره وه ي جوانى ده بينى تو	به لاهوڤه: به له باقه، نه خو شيبه كى بز نه. (ف) نوعى
له جيبى مژ/ به جيم او وه له ئارايش به فركوش	بيمارى بز

به لان که وتن: خو مات کردنی که رویشک و به ته مال دهرنه پهرین له لانه که ی(وادیاره که رویشکه شین به لان که وتوو. [ف] کنایه از خرگوشی که در لانه خود را پنهان کند و بیرون نمی جهد.	به له چه ک: ☞ به له چه ق
به له شق: ئاژاوه، که س له که س، [ف] جنجال و سرو صدا	به له خه ت: کووز، تومه شان. [ف] خطی که برای شخم زدن تعیین می کنند
به له له شوانه: زړه مه ندی، زیر پره مه ندی، گیاهی که بونخوشه گولی سپی دهرده کا و گه لا و لاسقه که ی تووکنه، تیکه ل سیریژی ده که ن. [ف] اسم یک گیاه خوراکی	به له ریکه: ته قه فیره، زگچوون، به له فیره. [ف] اسهال
به له شانده ر: بزوینه ر، هانده ر، دنده ر. [ف] تحریک کننده	به له ژنانی: ☞ به له کناچی
به له فی: سهره تای چینی ته ون. [ف] ابتدای قالی بافی	به له کانه ک: کونده بوو، بایه قووش. [ف] جغد، بوم
به له کینه: زمانه چکوله. [ف] زبان کوچک	به له کناچی: کوری خووخده کچانه، ژنانیله، ژنیلانه. [ف] مرد زن صفت
به له گ: (+) نه رمانی گوچکه، ئه و شوینه ی کونی ده که ن بؤ گواره. [ف] نرمه ی گوش	به له مرک: هه نیشک، ئانیشک. [ف] آرنج
به له لووتنه ک: پیکی زوړنا و نایه، زمانه ی سهری زوړنا، پیق، پیک. [ف] نرماده ی سرنا	به له م کیش: به له م ئاژو، سهول لیده ری گه میه، گه میه وان. [ف] قایقران
به له تورکه: به له فیره، زگچوون، ته قه فیره. [ف] اسهال	به له میزکه: ☞ به له میسکه
به له تین: گوریس، په تیکی باریکه له مووی بز ن دروستی ده که ن بؤ به ستنه وه ی گوئلک و کاژیله و قایم کردنی چادری ره شمال، گوئله وسار. [ف] ریسمان بافته شده از موی بز	به له میسکه: میزه چرکه، چرتکه میزه، میزه چورکی. [ف] چکمیزک
به له چه ق: به له چه ک، که له پچه. (گرتیان و به له چه قیان کرد). [ف] کلیچه	به له وره ن: بزنه کیوی دو ساله تا سی ساله. [ف] قوچ کوهی تا ساله
	به له ی: (+) به روو، به ریکی دارمازووه. [ف] بلوط
	به مو: ناوی چیاپه که له کوردستان. [ف] نام کوهی در کردستان
	به ن پی بادران (بانه دران): دهره قه ت نه هاتن و پی نه ویران، ترسان له ده می که سیک. (من کو) به نی ئه وم پی باده دری؟ [ف] کنایه از قدرت نداشتن در برابر کسی
	به نامییه: به ناوبانگ، ناودار، ناو به دهره وه، مه نشوور، به ناو. [ف] نامدار، مشهور
	به ن پرچ: ئه و به نه ی کچان پرچی پی ده به ستن. [ف] نخ بستن گیسو

بەندروومان: بەندروو، گشتەكە بەن بۆ جەوال	گزانیدن
دوورین. [ف] نخ جوالدوزی	بەهارنارنج: گولئیکی سپییە لە پەڤۆ دروستی
بەندەوار: دیل، ئەسیر، بەردە. (بە دیل و	دەكەن بۆ سەری بووک. [ف] بەهارنارنج
بەندەواری بە جێمام لەوێ. [ف] اسیر، گرفتار	بەهاری: (+) نەخۆشییەکی چاوە لە کاتی بەهاریدا.
بەندیر: کاپ، بەرخێ دووسالە. [ف] برەیی دو	[ف] تراخما
سالە	بەهرە: (+) توانایی و هونەر لە کاریکدا، مرخ.
بەن کالە: قەیتان، بەنی کالە لە پێ توند کردن. [ف]	(شاعیریکی بە بەهرەیه. [ف] استعداد
قیطان کفش	بەهەلم: تاجیی ئازا و تیژ و چالاک لە پاودا. [ف]
بەنگزی: قەشمەری، حەنەکچی. [ف] دلفک	تازی چست و چالاک
بەنگەژ: روخسار، ڕەنگ و ڕوو، دیم، ئەدگار،	بەیتوون: زەویی چۆل و کاکێ بە کاکێ کە بۆ
دەم و چا. [ف] رخسار	کیلان نابێ، بەیار. [ف] زمین بایر
بەنگین: (+) ئاشق، ئەویندار، دلدار. [ف] عاشق	بەیتوونی: بەیار. [ف] زمین بایر
بەنۆل: گیایەکە گولئیکی ورد و سپی دەردەکا. [ف]	بەیتەرە: ئازەلدارێ. [ف] دامداری
نام گیاهی است	بەیتیبلە: بریتی لە قسە و باسی دوور و درێژ
بەنەورۆ: بە نیورۆ، مەیلی جووت بوونی پشیلە.	کە برانەوێ نییە. [ف] کنایە از سخنی کە تمامی
[ف] میل جفتگیری گربە	ندارد
بەنیورۆ: ٭ بەنەورۆ	بەیی: ناوی تیرەیهکە لە هۆزی مامەش. [ف] نام
بەوروو: بەورینگ، وردە سووتووی کە لەگەڵ	طایفەای از ایل مامش
دووکەل بەرز دەبیتهو، پەپرووکە، بەورووک.	بەیی: برۆ، ئەبرۆ. [ف] ابرو
[ف] خاکستر سبک کە با دود بلند می شود	بێجیکەلدان: کەم جیقلدان، بریتی لە بێسەبر و
بەورووک: بەوروو. ٭ بەوروو	تاقت. [ف] کنایە از ناشکیبا
بەورەلوو: وەرورە، بەورەمال. [ف] پاروی	بێئامان: پڕ مەترسی، بریتی لە مرۆی هار و
برفروبی	هاج، بێرەزا. (دەلایی ئاورێ بێئامانە، ئاو و ئاور
بەورەلوو: وەرورە، شاپالۆخ، شاپالۆغ. [ف]	بێئامان. [ف] خطرناک، کنایە از آدم شلوغ
داموز، برفروب	بیاز: (شوینی چۆل و خەلوەت؛) زەویی پان و
بەورینگ: بەورووک. ٭ بەورووک	بەرین، دەشت. [ف] خلوت؛) زمین وسیع
بەووراندن: رابواردن، کات تیپەپ کردن. (تیرە	بیاڤ: بوار، شوینی پەڕینهووە لە چۆم، دەراو. [ف]
ژیان خوش دیتە بهووراندن. [ف] بەسر بردن،	گدار

بیانگه: بیانوو، پهلپ، وړک، بیانگ، بههانه، ههجهت. (بیانگه ی پیمان گرته). [ف] بهانه	بیخود بوون: بوورانه وه، بیخودی. (وهخت بوو دلم بیخود بئ). [ف] غش کردن
بیباره کتوبله: گایه که بهریکی ورد دهگری وهک بیبار وایه، وشکی دهکهن و دهیهارن بۆ زگچوون باشه. [ف] نوعی گیاه دارویی	بیخودا: کافر، بی دین، بی به زهیی. (پیاوینکی بی خودایه، به زهیی وه که سا نایه). [ف] کافر، بی رحم
بی بوار له ئاو دان: به بی بیر کردنه وه و تییینی کار نه نجام دان. [ف] بی گدار به آب زدن	بی خودایی: بی پهحمی، بی به زهیی بوون. [ف] ستمکاری، بی رحمی.
بی بی جان: بووکه له ی شانۆ. [ف] عروسک نمایشی	بی خهوش: بی عهیب، بی گهرد. (دهلایی زییری بی خهوشه). [ف] بدون عیب
بی بی چنگ: بایه قووش، جوړی کونده له کاو لاشدا هیلانه دهکا و خه لک دهلین چونکه ناتوانی راو بکا له لایهن خوداوه پوژی دوو چوله که دین له بهرده می ده نیشنه وه و دهیانخوا. [ف] بوف کور	بی دلی کردن: دل شکاندن. [ف] دل شکستن
بی تاشا: بی باک، نه ترس. [ف] بی باک	بی دهم و دوود: بی دهم و دوان، نه دوین، که م یل. [ف] کم حرف
بی تانۆ: ناوی گولیکه. [ف] اسم گلی است	بی تراخ: به یداخ، ئالا، په رچه م. [ف] علم، پرچم
بیجاده: جوړه یاقووتیکه. (سم وهکوو یه شم و له په شم و توکی پیدا سه رنگوون/ چاو وهکوو بیجاده یا دوو شه و چراغی شوعله ریژ «نالی».)	بی داپیژهر: که سیک که بیر و رایه کی تازه بۆ کومه ل داده ریژئ، بیرمه ند. [ف] نظریه پرداز
[ف] نوعی یاقوت	بی رگه: دالغه، زهین. [ف] حافظه
بی چاوینی بوون: به چاوه وه نه بوون له چاوی پیس به دوور بوون. (یاخوا بی چاوینی بی زور ژیاننکی خووشی هیه). [ف] دور بودن از چشم حسود	بی ژم: زه لکاو، باتلاغ، ژونگ، خمخوړک. [ف] باتلاق
بیچکولانه: ☞ بیچکوله	بی ژوڤ: (+) خونه، پشکوژ، چرو. [ف] غنچه
بیچکوله: چکولانه، بچووک. [ف] کوچولو	بی ژوکه: نه ندیشه، فکره. [ف] اندیشه
بیچک: ☞ بیچکولانه	بی ره بیره: وازی وازی، که سیک که هه رتاوی له سه ر بروایه که. [ف] آدم وسواس
بیخ: بیتخانه، پاره ی پیش کرین. [ف] بیعانه	بی ره خه و: سه رخه و، چوونه بیره وه و هوش لیبران. [ف] فرو رفتن در خیال و اندیشه
بیخانه: ☞ بیخ	بی زه: (+) بیژوو، مه گیرانی، مگیر، مژدی. [ف] ویاړ
	بی زه ون: قیزه ون، به قیز و بیژ. [ف] وسواس در غذا خوردن
	بیژمۆت: (بیژوو، ژول؛) بریتی له مندالی زور هار و بزوز و شهیتان. [ف] (حرامزاده؛) کنایه

از بچه‌ی شلوع و شیطان	بیلاخ: قامکه گه‌وره، کلکه‌زله، تلیامه‌زن،
بیژمۆته: بیژوو، زۆل، بیژمیله‌ک. بیچ. [ف]	تلیابه‌رانکی. [ف] انگشت شست
حرامزاده	بیلامانی: بیلاته‌ژی، ته‌ژی بی، دوور له‌ تو. [ف]
بیژمیله‌ک: ☞ بیژمۆته	دور از روی شما
بیژی: یال، بژ، مووی سه‌ر ملی ئه‌سپ و شیر.	بیلاندن: بیله، ده‌نگی کارژۆله، کارژیه ده‌بیڵینی.
[ف] یال	[ف] صدای بزغاله
بیستانه‌ماره: گیایه‌که وه‌کوو مالۆنچه وایه به	بی‌لایه‌ن: بی‌ته‌ره‌ف. (بی‌لایه‌نه کاری به‌سه‌ر هیچ
زه‌ویدا پان ده‌بیته‌وه و ده‌ور و به‌ری خو‌ی	لایه‌که‌وه نییه). [ف] بی‌طرف
داده‌گری و به‌ریکی وه‌ک لیمۆ ده‌گری.	بیلبتوون: به‌تیکرا، به‌ته‌واوی، (به‌گه‌وره و
کاله‌که‌مارانه. [ف] هندوانه‌ی ابو‌جهل	بچوکه‌وه بیلبتوون هاتبوون. [ف] همه‌ با هم،
بی‌سه‌ره‌وبه‌ره: هه‌ر که‌س هه‌ر که‌س، تیکه و	همگی، بلاستثناء
لیکه. (مالێکی بی‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یه). [ف] هرکی هرکی	بیله‌ت: کاری ناحه‌ز، کاری کوونیانه، کاری
بی‌قابیلته: ناقابیل، (له‌سه‌ر گرکه‌یه‌کی بی‌قابیلته	جلفانه. [ف] کار زشت
خه‌ریک بوو له‌گه‌لمان به‌ شه‌ر بی). [ف] بی‌ارزش	بی‌لووته: جو‌ری نو‌که سپیلکه‌یه بو له‌بله‌بی
بی‌قه‌سه‌یی کردن: جواب نه‌دانه‌وه، به‌گو‌ی	ده‌بی. [ف] نوعی نخود برای خودچی
نه‌کردن. [ف] فرمان نبردن	بیله: جو‌ریک که‌وشی قه‌دیمی ژنانه بوو. [ف]
بی‌قولاغ: ون بوو، بی‌سه‌ر و شوین. [ف]	نوعی کفش قدیمی زنانه
مفقودالاثر	بیله‌باو: رادانی قور و خو‌ل به‌ده‌می بیل. [ف]
بی‌قوونه‌بان: ته‌مه‌ل، کار له‌ ده‌ست نه‌هاتوو،	رویدن گل و لای با بیل
ده‌سته‌وستان، زه‌غه‌ل، ته‌وه‌زهل. [ف] تنبل	بیله‌ساو: خاوین کردنه‌وه‌ی که‌ریز و کانی. [ف]
بی‌کش: بیده‌نگ، مات. [ف] ساکت	پاک کردن کاریز و چشمه.
بی‌که‌س کوژ کردن: بریتی له‌ که‌سیک که به‌ ته‌نیا	بیله‌ق: تانه، ته‌شه‌ر، لاتاو. [ف] طعنه
وه‌گیر دوژمن ده‌که‌وئ و نامه‌ردانه ده‌یکوژن.	بیله‌قان: بیله‌کان، پیشکان. [ف] بیلک گیاه‌کنی
[ف] کنایه از کسی که تنهایی به دام دشمن	بیله‌قده‌ر: تانه‌لیده‌ر، که‌سی که همه‌یشه خه‌ریکی
می‌افتد و نامردانه او را می‌کشند	فر و لاتاو. [ف] طعان
بی‌گه‌رد: بی‌خه‌وش، پاک و خاوین. [ف] ☞	بیله‌م: ژیه‌مۆ، خو‌له‌می‌شیک که ورده پۆلووی
بی‌خه‌وش	له ژیر دایه. [ف] آتش زیر خاکستر
بیلاته‌ژی: ☞ بیلامانی	بین پێوه‌نان: دم به‌ ئاوه‌وه نان و چۆره

لئ برین. [ف] دهن در آب گذاشتن و نوشیدن
 بین خواردهوه: هه ناسه کۆ کردنه وه له سینگدا
 کاتی شمشال لیدان. [ف] نگاه داشتن نفس هنگام
 نی زدن
 بین کیشان: هه ناسه کۆ کردنه وه له سینگدا
 له ژیر ئاودا. [ف] نگاه داشتن نفس در زیر آب
 بینهر: دیمهن. [ف] منظره
 بینیتۆکه: تیتیتۆکه، قورقورچکه، ئهوک. [ف]
 حلقوم
 بینهوبهره: هینان و بردن و ئازار دان، گیره و
 کیشه. (رژگارمان که ئیتیرئه و بینهوبهره یه مان بۆ
 پی ده که ن؟) [ف] اذیت کردن و آوردن و بردن
 کسی
 بیوان: بیاوان، بیروون، جیگه ی درنده و
 جانه وهران. [ف] بیابان
 بیوه سیری: باوه سیر. [ف] باوه سیر
 بیټهؤ: بیهووده، له خۆرا. [ف] بیهوده

پاپوچکە: پاپوچە، کەوشی منالانە، پاپەجانە.

ف کفش بچه

پاپەل کردن: قرتاندنی گەلای سیس و زەرد

بووی لای خوارەوێ نەمام و برکە

وتووتن. ف چیدن برگهای پایینی نهال و بوته

توتون

پاپیژ: جوړیک دهوه یان تەپالە کە بە پا

دەپیژن، تەپالە ی خړ و گەورە. ف نوعی تپاله

کە با پا می‌سازند

پاترا: گوم، بی‌سەر و شوین، (مانگیکە پاترا بووه

و بە هەوالی نازانم). ف گمشده

پاتونیا: ناوی گولیکی دەرمانییە. ف گیاهی

دارویی

پاتووک: شپ و کۆنە، پرتووکاو، پۆکاو، پواو. ف

پوسیده

پاتیلۆک: کەباب، گۆشتی برژاو. ف کباب

پاچاندنەو: پەرچ کردن، پەرچاندنەوێ تەنەکە

پا پیاک: پیاده، بە پای پیاده. (چوار سوار و دوو

پا پیاک بوون). ف پیاده

پا لی نەبرین: سەردانی بەردەوام. (توخوا زوو

زوو سەری بده و پای لی مەبره). ف دیدنی

پیوسته

پاپا کردن: خو خافلاندن، خو خەریک کردن.

(پاپا بکەن تا خەوهری راسی تیی وەدەسمان). ف

خود مشغولی و درنگ کردن

پاپارنجی: یارییەکی منداڵانەییە، پشت بە پشتی

یەکتەرەو دەنن و هەركام بە نۆرە کۆم

دەبنەو و ئەوی دیکە بە پشتەو دەکەوێتە

سەر پشتی ئەوی تریان. لەکاتی یارییەکەدا ئەو

شیعەرە دەلێنەو. (پاپارنجی، کۆترە قرینجی/

کۆترە قرینجی، پاپارنجی). ف اسم یک بازی

کودکانه

پاپۆکە: تیک هالانی مار، قەف خوارنەو،

پەپکە. ف چنبره زدن مار

پارووبژیر: بریتی له مروی سه‌قیل و به‌رچاوت‌ه‌نگ، که‌سیک که‌ه‌زی له میوان نییه و پیی خوش نییه که‌س نانی بخوا. [ف] کتایه از آدم خسیس	و بزمار. [ف] پرچ کردن میخ و حلبی و...
پاره‌دان: پوول‌دانک، داخله، ده‌خیله. [ف] قلک	پاچرا: پی‌چرا، ئه‌و پاره‌ی له قوماردا دهری به‌ خاوه‌ن قاوه‌خانه. [ف] پولی که‌ قماربازها به‌ قه‌وخانه می‌پردازند
پاره‌دین: پاره‌دان، ده‌خیله، پوول‌دانک، داخله. [ف] قلک	پاچناف: نازناو، ناوی هه‌لبژارده. [ف] اسم مستعار
پاره‌ستوو: په‌راسوو، پارخان، پاره‌ه‌ستوو، پارسوو. [ف] پارخان	پاخس: ژه‌نگ، غه‌ور. [ف] زنگ
پاره‌ش: پی‌ره‌ش، نه‌خس، سه‌رونه‌شه‌مه‌ خراپ، به‌دقه‌دهم، دژی قه‌ده‌مخیر. [ف] شوم، نحس	پاخلیز: کاکله‌ گویز. [ف] مغز گردو
پاره‌که‌وشانه: پاره‌یه‌ک که‌ ده‌یخه‌نه‌ نیو که‌وشی بووکه‌وه‌ کاتیک له‌ ماله‌ باوانه‌وه‌ بۆ مالی زاوا ده‌گو‌یزریت‌ه‌وه‌. [ف] پولی که‌ هنگام عروسی در کفش عروس می‌گذارند	پارچک: چه‌کچه‌کیله، شه‌مشه‌مه‌کویزه. [ف] خفاش
پاره‌ه‌ه‌ستوو: په‌راسوو پارخان	پارچه‌ پارچه‌ بوون: له‌ت‌له‌ت بوون. [ف] تکه‌ تکه‌ شدن
پازازک: پاسه‌وان، قه‌ره‌ول، کی‌شکچی. [ف] نگهبان	پارچه‌ پارچه‌ کردن: له‌ت‌له‌ت کردن. [ف] تکه‌ تکه‌ کردن
پاژنه‌ تاقرانی: جو‌ریک که‌وشی قه‌دیمی بوو، بن‌عانه. [ف] بن‌عانه	پارچه‌ پارچه‌: له‌ت‌له‌ت، پاره‌ پاره‌، پاژپاژ. [ف] تکه‌ تکه‌
پاژنه‌ فه‌رشی: جو‌ری که‌وشی پاژنه‌ ته‌خته. [ف] کفش پاشنه‌ تخت.	پارچینه: پلیکان، قالد‌رمه، سوله‌م. [ف] پلکان
پاژنه‌ می‌شووله: جو‌ری که‌وشی نالچه‌ باریکی ژنانه‌یه. [ف] نوعی کفش پاشنه‌ باریک	پارخان: په‌راسوو، پارسوو. [ف] دهنده‌ی سینه
پاژنه‌پر: ژنی قولاپه‌ و پاژنه‌ خرپن و قه‌له‌و. (خودا ژنیک‌ی پاژنه‌پرِت بداتی.) [ف] زن پاشنه‌ و پشت پا چاق	پارخخه: لاق ئیش‌ه‌ی مالآت، ته‌به‌ق. (ئه‌را ری نیه‌که‌ی، پارخخه‌ گرتیده؟) [ف] نوعی بیماری سم دام.
پاژهن: کو‌له‌که‌، ئه‌ستوون. [ف] ستون	پارده: (+) دیواری هه‌لچنراو به‌ وشکه‌ به‌رد، وشکه‌چن، وشکه‌ که‌له‌ک (به‌لینی راگه‌یاندی راسپارده/ وتی بۆت دیته‌ بن‌ئه‌و پاره‌، غار ده‌ «ه‌نمن».) [ف] دیوار سنگی بدون گل
پاساو دانه‌وه‌: به‌رپه‌رچ دانه‌وه‌، هه‌س دانه‌وه‌،	پارزۆنگ: (+) پالۆینه، فلتیر. [ف] فیلتر
	پاروو: (+) (قالبی سابوون؛) یه‌که‌ی بژاردنی سابوون. (دوو پاروو سابوون بکړه.) [ف] قالب صابون؛ (واحد شمارش صابون

که‌سیک که له رابردودا کاری خراپی کردوه؛
 (که‌سیک که لای دواوه‌ی جله‌کانی پیسه [ف]
 بدسابقه؛) کسی که عقب لباسش کثیف است.
پاشه‌وار: ئاسه‌وار، به‌ره‌می دوا‌ی نه‌مان. (گه‌ر
 که‌می نه‌خشت هه‌بی بو پی‌کزی و چینی هه‌ژار/
 پاشی مردن تو ده‌ناسینی به‌کومه‌ل، پاشه‌وار
 «راوچی».) [ف] آثار
پاک کردن: (+) بریتی له دانه‌وه‌ی قه‌رز و قۆله
 (دوینی چووم قه‌رز که‌م له‌گه‌ل دووکانداره‌که
 پاک کرد) [ف] تسویه حساب
پاکتاو: (+) به‌ته‌واوی، بیلبتوون، (ماله‌که پاکتاو
 سووتا.) [ف] به‌کلی
پاکژ: خاوین، پاقر. [ف] پاکیزه
پاکۆ: (+) دوا‌یی، کۆتایی، ئاکام) جۆریک
 شه‌روالی کوردیی. [ف] انجام، انتها
پاکی نه‌هاتن: دل پاک نه‌بوونه‌وه، رق له دل
 ده‌ر نه‌کردن. (هه‌نده رق ئه‌ستوو و ده‌خه‌زداره
 قه‌تی پاکی نایه.) [ف] کسی که همواره کینه‌توز
 باشد
پال گه‌ران: له گه‌ر نه‌که‌وتن، به‌رده‌وام بوون.
 (پالت بگه‌ری ئیشه‌لال.) [ف] از پا نیافتادن
پالاوگه: شوینی پالاوتن و هه‌لگویتستی نه‌وت.
 [ف] پالایشگاه
پالتمه: پالمه، پالمه، پالدرمه ☞ پالدرمه
پالتوو ته‌کانن: ریایی کردن، ته‌شی پیسی
 کردن، ماستاو کردن. (به‌سه که‌م پالتوو بته‌کنن.)
 [ف] تملق

ته‌ست دانه‌وه. [ف] برگرداندن
پاستاو: (یه‌که‌مین ئاو بو زه‌وی؛) کۆگا گل که
 قوولکیکی له‌سه‌ر دروست ده‌که‌ن و ئاوی
 تینه‌ده‌که‌ن بو قوڤ له کووره‌خانه. [ف] اولین
 آبیاری مزرعه؛) جمع کردن توده خاک و آب
 ریختن در گودی آن و تبدیل کردن آن به گل
 در کوره‌ی آجرپزی
پاسرگیاک: گر گرتوو، کلپه کردوو. [ف] ملتهب
پاسرگیان: بلنسه کیشان، گر گرتن. [ف] التهاب
پاشاو: قووناو، خه‌ساراو، ئاویک که له گۆلادا
 ده‌مینته‌وه. [ف] مانداب
پاش‌بانگ: ماندوو بوونی که‌و له خویندن که
 ده‌نگیکی تاییه‌ت ده‌ردینی. [ف] صدایی مخصوص
 در خواندن کبک هنگامی که خسته می‌شود
پاشکرا: ره‌وا، حه‌لال. [ف] حلال، جایز
پاش‌که‌ل: دیاری کردنی گوئی به‌رخ و کاژیه که
 لای دواوه‌ی گوچکه‌ی تۆزی هه‌ده‌دپن. [ف]
 نشانه کردن گوش بره و بزغاله از طرف عقب
پاش‌مه‌لال: که‌سی دووه‌م له کایه‌ی می‌شیندا. [ف]
 نفر دوم در تیله‌بازی
پاش‌نوێژ: دوانیوه‌رۆ، دوا‌ی بانگی نیوه‌رۆ. [ف]
 بعدازظهر
پاشه‌کشی: (پاشه و پاش کشانه‌وه؛) هاتنه
 دواوه له شه‌ردا، (هه‌یزه‌کانی دوژمن تووشی
 پاشه‌کشی بوون. [ف]) (عقب عقب رفتن)
 عقب‌نشینی در جنگ.
پاشه‌ل‌پیس: (بریتی له رابردوو ناشیرین،

پالدرمه: جوړئ شنگی گه‌لا پانه، پالمه، پالمه. [ف]	پامل: پېمل، ناچار. [ف] مجبور
نوعی شنگ	پامه‌له: مه‌له‌پایه، مه‌له‌پینه، مه‌له‌کردن به پی. [ف]
پالدەر: پشٹیوان، جی‌باوهر، باوهر پیکراو. [ف]	شنا با پا
مرجع	پامیده: (جوړیک ئوتومبیلی قه‌دیمی بو.)
پالگه: پالپشت، جی پال پیوه‌دان. [ف] متکا	شک و کاوړی دابه‌سته و قه‌له‌و و جوان.
پالمه: (+) ئاله‌کوک، هه‌لاکوک، گیاهه‌که‌بنه‌که‌ی	(مړیه‌می چنده جوانی/ چنده به‌ناز و عینوانی/
خره و ده‌خورئ) جوړیک شنگی گه‌لاپانه. [ف]	هر ده‌لئی پامیده‌ی/ دپته‌وه‌له‌رئی کانی «برایم
نام گیاهی است) نوعی شنگ.	فه‌تاحتی». [ف] (نوعی ماشین قدیمی.) بره‌ی چاق
پالنه‌ر: ئه‌نگیزه، دنه‌ده‌ر، هانده‌ر. [ف] انگیزه،	و چله و زیبا
محرک	پانتا: بوشایی ئاسمان. [ف] فضا
پالوش: تیکه‌ل، ئاویته، ئامیته. [ف] آمیخته.	پانکه: جان‌وه‌ریکی چکوله‌ی پانه وه‌ک که‌ره‌جنه
پالوشت: پال‌وپشت، پالگه. [ف] پالگه	وایه‌ره‌نگی قاوه‌ییه‌به‌سه‌ر پیستی له‌شدا برپوا
پالوو: سووچ، گوشه. (ژووره‌که‌شه‌ش پالووه.)	لیرگی پی‌ده‌کا، گه‌نه‌که‌وله. [ف] ساس
[ف] ضلع	پانه‌رئ: شه‌قام، شارئ، جاده‌رئ. [ف] بزرگراه
پالوین: پالوینکه، پالوینه، پارزونگ، شیرپالوک،	پانه‌سیله: مروقی پان و پور، شتی پان. [ف] هر
په‌رویه‌ک شتی ئاوه‌کی پی ده‌پالوین. [ف] پالوونه	چیز پهن و بزرگ
پاله‌رزه: له‌رزینی لاق، وشه‌یه‌که‌بو ژمه‌خویری	پاوار: مسافیری ده‌سته‌نگ که‌له‌ریدا
و عه‌سر‌وژه‌که‌ژمه‌یکه‌له‌نیتوان فراوین و	ده‌مینیت‌وه. [ف] مسافر ته‌ی دست که‌در راه
شیتودا، یانی له‌و ماوه‌یه‌دا له‌برسانا لاقیان	می‌ماند
ده‌له‌رزئ و ده‌بی نان بخون. [ف] غذا خوردن	پاوزاخه: چاوزه‌قه، درپویه‌کی تیژه‌له‌نیو
گارگر و کشاورز هنگام عصر	مه‌زrada ده‌رئ. [ف] نام گیاهی خاردار
پاله‌ستق: پاله‌په‌ستی، پاله‌په‌ستق. [ف] فشار	پاومان: ته‌شک، داوین، له‌پشتینه‌به‌ره‌وخوار. [ف]
پاله‌کی: که‌ژاوه‌ی سه‌ر ئاوه‌لا. [ف] کجاوه‌ی رو	دامن.
باز	پاوه‌شانه: دیاریی زاوا بو بووک به‌رله‌چوونه
پامل بوون: پېمل بوون، ناچار بوون. (فره‌پاملی	په‌رده‌وه. [ف] هدیه‌ی داماد برای عروس قبل از
مه‌وه.) [ف] مجبور شدن	رفتن به حجله
پامل کردن: پېمل کردن، ناچار کردن. (پاملی	پاوه‌شانی: پاوه‌شانه ☞ پاوه‌شانه
کرد تاجک ئه‌ولیا.) [ف] مجبور کردن	پاهه‌له‌ن: گیای به‌هاری، سه‌وزه‌گیای دهمه‌و

- به‌هار، شينكه. [ف] گياه بهارى
- پایدۆزی:** پایدۆس، دهست له کار کیشانه‌وه. [ف]
- دست از کار کشیدن.
- پایزه:** (+) (شه‌خته، شه‌خسه، سه‌رمای پایز که گژ و گیا ده‌شه‌مزینی. (گول‌که‌م باخی دلم پایزه لی‌داوه برۆ/ تو‌گه‌شی هه‌لده‌پرووکی میه ئه‌م‌ناوه برۆ «ئاسۆ».) (مه‌قامیکی کوئی کوردییه به دهنگی زۆربه‌ی به‌یت‌بیژه‌کان تۆمار کراوه. [ف] (سرمای پاییزی آفت کشت) نام آهنگی قدیمی
- پاینجه:** په‌یجه، په‌ینجه، په‌یژه، ناردیوان، نیردیوان، سوله‌م، قالدومه، قادومه، سه‌لم. [ف]
- نردبان
- پنخ:** (دهنگ دانی به‌رخ؛) وشه‌ی ترساندنی مندال. [ف] (صدا زدن بره؛) کلمه ترساندن بچه
- پرتووکاو:** داپوکاو، رزیو، پواو. (بو تیکوشانی رۆژی ماسی‌راو/ نه‌ختی شری و تۆری پرتووکاو/ له‌گه‌ل قولایی کۆن و ژه‌نگه‌یناو/ هیناوییه ئه‌م‌رۆش بیانخاته ئاو «شه‌ریف».) [ف]
- پوسیده
- پرچگ و پلار:** تیر و تانه، توانج و ته‌شه‌ر. [ف]
- سرزنشت
- پرچه:** ترووسکه، شه‌به‌ق، دره‌وشان. [ف]
- درخشش
- پرچه‌ماتی:** دره‌وشانه‌وه، ترووسکانه‌وه. [ف]
- درخشیدن
- پرزوولگ:** پرزۆل، پرزۆله، بزگور، تیتۆل. [ف] تکه
- پارچه‌ی کوچک و کهنه
- پرزه لی‌بران:** له تاقه‌ت که‌وتن، ماندوو بوون، هیز لی‌بران (هینده ماندوو بووین پرزه‌مان لی‌برا.) [ف] از رمق افتادن
- پرزه لی‌براو:** هیز لی‌براو، شه‌که‌ت بوو. [ف] از رمق افتاده
- پرزه لی‌برین:** ماندوو کردن، به‌زاندن، هیز لی‌برین. [ف] از رمق انداختن
- پرسیارپیچ کردن:** پرسیار کردنی زۆر له که‌سیک و به پرسیار سه‌رلی‌شیواندنی. [ف]
- سؤال‌پیچ کردن
- پرشکه:** پریشکه، پشکی ئاو. [ف] پشنگ آب
- پرشنگدار:** بریقه‌دار، رووناک و دره‌وشاوه. [ف]
- درخشان
- پرکه:** پرمه، دهنگی پیکه‌نین. (دانه‌ی له پرکه‌ی خه‌نگ.) [ف] صدای خنده
- پرنگانه‌وه:** پرینگانه‌وه
- پرینگانه‌وه:** پرنگانه‌وه، سه‌لمینه‌وه، سه‌له لی کردن. (له هیچ شتیک نابرینگینه‌وه) [ف] پرهیز و دوری کردن
- پرپاتال:** (+) ئاژهل و حه‌یوانی مالی. [ف] حیوان اهلی
- پرپرتۆخ:** گیرانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌ات له بنج و بناوانه‌وه، باس کردن به تیر و ته‌سه‌لی. (ته‌واوی رووداوه‌که‌م پرپرتۆخ بو گیرایه‌وه.) [ف]
- تعریف کردن بی کم و کاست
- پرپنجل:** پیس و چه‌پهل، نارپک. [ف] کثیف و نامرتب
- پرووزان:** (+) بریتی له و که‌سه‌ی له کایه‌دا خه‌تا

دهکا و دهر دهکړی. (پټ له خه ته که نا پرووزای	اسم گیاهی است
برېږ دهری) [ف] خطا کردن در بازی و اخراج شدن.	پژگ و بلاو: پرژ و بلاو، تیکه ل و پیکه ل. [ف]
پرووش: ریشالی قه راغی پارچه. (په راویزی	پراکنده و به هم ریخته
دهسره که م پرووشی هه لداوه) [ف] پاره های باریک	پژگیر: خاوی، مه رحه مه، پشته مال. [ف] حوله
قماش	پژلمه: سیس، ژاکاو. [ف] پژمرده
پرووکان: هه لپرووکان، بزړکان، پووکانه وه.	پژلمیان: ژاکان، سیس بوون. [ف] پژمردن
(شه و راشکا / نه ژنوم شل بوو / مانگ به تاقی	پژوو: لق و پژوی دار، په لوپوی دار. [ف] شاخه و برگ درخت
ئاسمانه وه هه لپرووکا «په شنیو». [ف] پژمرده	پسووله: نووسراوه، کاغذی چکوله ی
شدن و رنگ باختن	یادداشت. [ف] نوشته ی کوچک
پرووکاندن: هه لپرووکاندن، بزړکاندن. [ف] پژمرده	پسینچک: ناوی گیاه که. [ف] اسم گیاهی است
کردن	پشاره ش: جهرگ، که زه ب. [ف] جگر
پرووکاو: هه لپرووکاو، بزړکاو. [ف] پژمرده شده	پشاسپی: سیپه لاک، پیلاسپی. سیپه لک. [ف] ریه، شش
و رنگ باخته	پشت به خووسار: سیخوار له پشت، بریتی له
پرپچک: (پریشک، پریشکه، پشکی ئاو)	که رویشکی قه له وی پایزان. [ف] خرگوش چاق
پریشکی توپ و قومبه له و... [ف] پشنگ آب)	پاییزی
ترکش توپ و خمپاره و...	پشت دهرکانه: دابیکی کونی کورده واری کاتی
پرینزگ: پرینسکه، پریاسکه. [ف] صره، بقچه ی	زه ماوه ند ژنیک ده چووه پشت دهرگای نه و
کوچک.	ژووره ی بووکی لیوو، نهیده هیشت بووک بیته
پریزه: سه لیکه، ریک و پیک له کاردا. [ف] سلیقه	دهری هه تا شتیکیان پی نه دایه. [ف] یک نوع انعام
پریشکه: ☞ پرشکه	هنگام عروسی
پریف: شهبه ق، پرشنگ، ترووسکه. [ف] درخشش	پشت راست کردنه وه: به به لگه وه سه لماندن.
پریمز: په رهمین، په رامین. [ف] نوعی چراغ نفتی	(قسه ی نه وی پشت راست کرده وه) [ف] تایید
تلمبه دار	کردن سخن کسی
پزلووخ: پووزله خ، پووزه وانه. [ف] ساق بند	پشت ماسیلکه: جوړی دروومان. [ف] نوعی بخیه
پزوو: (+) گیاه که لاسقی برگه برگه ی هیه،	پشتاوا: (+) ئاویکی که له پشتی جوگه وه
کاتیک مه نه خوشی پزوو ده گری (پزوو) له	داده شکی و له زه وی ئاژین ده کړی. [ف] آبی که
ملی ده که ن و بروایان وایه چاک ده بیته وه. [ف]	

- از پشت جوی به طرف زمین هدایت می‌شود
- پشتک:** شیتک، پشتوین، پشتیند، پشتین، شووتک. [ف] شال کمر
- پشتگر:** مامان، قابیله. [ف] ماما، قابله
- پشتگورد:** ته‌خته‌یه‌کی دریژره ده‌یخه‌نه نیوه‌راستی رایه‌لی فه‌ر شه‌وه و تاله‌کانی پی‌گورد و واز ده‌بی. [ف] تخته‌ای دراز که در میان تارهای فرش قرار می‌گیرد
- پشتو:** ده‌مانچه، شه‌شلوول. [ف] تپانچه
- پشته په‌له:** دووه‌مین بارانی په‌له له پایزدا. [ف] دومین باران پاییزی
- پشته ده‌ری:** پشت ده‌رکانه. [ف] پشت ده‌رکانه
- پشته‌پهل ویستان:** (پوو هه‌لم‌الدراوانه له هه‌مبه‌ر که‌سیکی گه‌وره‌تر له خودا پاره‌ویستان؛) بریتی له ده‌سکه پیمه‌ریه‌ک که توژی به‌لای پشته‌وه‌دا خوار بیته‌وه، پشته وشکین. [ف] پروو شدن در برابر بزرگتر از خود؛ (دسته بیلی که در وسط اندکی خم شده باشد)
- پشته‌پهل:** پروو لیک کرانه‌وه، ددان لیک سپی بوونه‌وه. (هینده به ده‌م کورپه‌که‌یه‌وه دا ئیستا پشته‌پهل بوون.) [ف] پروو شدن در برابر بزرگتر از خود
- پشته‌جوورپه:** قنگه‌جوورپه، قوونه‌جوورپه، ئیسیکی پاش قنگی مریشک. [ف] استخوان‌بندی تخمدان مرغ
- پشته‌ل پشت:** پشتاوپشت، پاشه‌وپاش رویشتن. (وه پشته‌ل پشت هاته‌و.) [ف] عقب عقب راه رفتن
- پشته‌وقه‌فار:** له‌سه‌ر پشت که‌وتن، له‌سه‌ر پشت
- راکشان. (پشته‌وقه‌فار خوئی راکیشا بوو.) [ف] به پشت خوابیدن
- پشتینده:** (+) پشتینه. (پشتینده‌یه‌ک به‌فر باریوه.) [ف] کمر
- پشتینه:** (+) نیوقه‌د، که‌مه‌ر، ناوقه‌د. (هه‌تا پشتینه‌ی له قور هه‌لکیشا بوو.) [ف] کمر
- پشدین:** پشتین، پشتویند. [ف] شال کمر
- پشقل:** پشکه‌ل، کشپه‌ل، پشقل. [ف] مدفوع گوسفند و بز و خرگوش...
- پشکل:** چۆله‌پنجه‌ن، شه‌وژهن، داخستنی درگا به داریکی گه‌وره. (درگا‌که‌یان له ناوه‌وه گاله‌دابوو، پیموا پشکولیان خستبوو.) [ف] بستن در با تیر چوبی بزرگ
- پشکووک:** پشکوژ، دوگمه، قوچه. [ف] دگمه
- پشکیل:** مازوو، ئه‌و شته‌خره‌ی گوره‌وی‌بازی پنده‌که‌ن. [ف] تپله‌ی جوراب‌بازی
- پشکینه‌ر:** ئه‌و که‌سه‌ی ده‌پشکنی، پشکن. [ف] مفتش
- پشیلوک:** پشیلوک، په‌پووله‌پایزه، پشیله‌پایزه، باویلکه، شه‌له‌مکه‌ره، شه‌له‌مین‌که‌ره. [ف] قاصدک
- پشیله کوه‌یله:** پشیله کیوی. [ف] گربه‌ی وحشی
- پشیله کیوی:** ☞ پشیله کوه‌یله
- پفهک:** بلوق، پورک. [ف] تاول
- پفله دان:** هه‌لتوقان، بلوق کردن. (خارچک پفله‌داگه.) [ف] برآمدن
- پفله کردن:** ☞ پفله دان
- پفهک:** دروستکراویکه له گه‌رمه‌شانینی لیکراو و پون و خوئی و په‌نیر که منداال زوریان

پلپۆسه کی: رزیو، گنخاو، پواو، پەپووت، پرووکاو. [ف] پوسیدە	پلپۆسه کی: پەپەل، کەسێک کە ھەمیشە شل و شەویق و داوین قوراویە. [ف] کثیف
پلتوخ: (+) پیس، گەمار، چەپەل. [ف] کثیف	پنچک: (+) گیایە کە وەک قەیاغ وایە لە زەلکاو و قەراغ ئاو دەروێ، مەتریک بەرز دەبیتەو و بۆ باقەبێن کەلکی لێ وەرەگرن. [ف] نام گیاهی باتلاقی
پر خوری	پندپ: دراو، شپ و پەتۆر، ریشال ریشال، شندپ و پندپ. [ف] پەتۆر
پلک و پلتوور: بە ھەموو ئافەرتانی خزمی دایک و باوک دەگوتری، یانی پوور و پوورزا	پندر حالی: ناحالی، لا، بەدگوز. [ف] لجاز
پلوورگە: پلووسک، لووساوک. [ف] ناودان	پندرە: بە ئەدەب، فەقیرۆکە، بێ دەنگ و ئاقل. [ف] آرام و بی سروصدا
پلووک: کلۆ، لە تی چکۆلە. (پلووکی قەن بەد پیم)	پندوو: ناوی گیایە کە. [ف] اسم گیاهی است
پلووکە بەرد: بەردی چکۆلە، لە تی وردی بەرد، ورکە بەرد. [ف] خردە سنگ	پنگەل: پنگە ی پیر، پنگە یە کە لاسقە کە ی رەق بووبی. [ف] پونە ی پیر
پلیان: سووران، ھەلخولان. (کەفتە سە پلیان وە دەور خوە ی). [ف] چرخیدن	پۆ باریک: بە نیکی باریکە وەک دەزوو لە تەوندە کەلکی لێ وەرەگرن. [ف] پود باریک در فرشباقی
پلیخاندنەو: فلیقاندنەو. [ف] لە کردن	پوار: گیایە کە گەلا باریکە بستیک لە زەوی بەرز دەبیتەو و گولە کە ی وەک گولە جو وایە. [ف] اسم گیاهی است
پلیک: چلکن، پۆخل، پیس، لە گەل چلیک دی، چلیک و پلیک. [ف] کثیف و چرکین	پۆپە شاخ: دوندی کێو، لووتکە، ترۆپک. (ھەور لە دەشت و کێو و پۆپە شاخان/ کردی بە تۆپ تەقاندن و چراخان «ھەزار»). [ف] قلە ی کوه
پلیمۆت: بەد دیمەن، ناحەز، دزیو، رەزا گران. [ف] زشت رو	پۆتر: کریم، شتیکە دەست و دەم و چاوی پی چەور دەکەن. [ف] کرم، پماد
پلینکان: پیلپیلک ☞ پیلپیلک	پۆرتوو کاو: پرتوو کاو، پواو. [ف] پوسیدە
پنج بەستن: ریشە داکوتان، شین بوون و گەشە کردن. [ف] روییدن و ریشه دوانیدن	پۆرخس: پۆرخز، چەمووش، سەر قورس. [ف]
پنج و مۆر: (+) بە کەسێک دەلێن کە لە ژوور کرا بی و نەھیلن بیتە دەرەو. (بیچارە لە ژوورنیا/ پنج و مۆر کراو). [ف] زندانی کردن در	

خیرەسر

پۆز: فیز، دەمار، ھەوا. [ف] تکبر

پۆزەتێف: ئەرینی، موسبەت. [ف] مثبت

پۆشینەر: داپۆشەر. [ف] پوشاننده

پوفەبا: نەرمەبا، شنبەبا، سروە. [ف] نسیم

پۆلاینە: پۆلانی، مانای ھەنبانە بۆرینە راست نییە، بە ھەسەر خستە ھەوا گاسن دەلێن نەک دەمەزەرد. [ف] جوش کردن تەکەای آھن بە نوک گاواھن

پولپولۆز: ئالۆزاو، ئالۆزکاو. (یەکی ناف گوندی دەرویشیک فان فانایە/ سەری پولپولۆز ململانک عەبايە). [ف] پریشان

پولتوخ: پلوتوخ، (ئاشقم زەردە روخ و ئاشوفتەمە/ بیس و پولتوخ و نەزارم تێمەگە «غەریب»). [ف] پلوتوخ

پۆلکە حۆلە: پۆلکە گایانە، جۆری پۆلکە یە ئەگەر مرووف بە کالی بیخوا گێژ دەبی. [ف] نوعی خلر

پۆلکە خاتونە: جۆریک پۆلکە ی خۆرسکە بە کالی دەخورێ. [ف] نوعی خلر

پۆلکە پەشە: پۆلکە مارانە. [ف] نوعی خلر

پۆلکە گایانە: جۆریک پۆلکە ی خۆرسکە گەلاکانی پانە و گولی بنەوش دەر دەکا دانەکە ی بە شلکی لە ئاو و خویدا دەکولێن و دەیحۆن، پۆلکە گایانە. [ف] نوعی خلر

پۆلکە مارانە: جۆریک پۆلکە ی خۆرسکە ناخوری. [ف] نوعی خلر

پۆلۆتقە: کلکە سووتی، پیایی، خوش ئامایی. [ف] ریایی کردن

پوورپنۆک: بریتی لە مروقی گرینۆک و دل ناسک، کەسیک کە خیرا دەست دەکا بە گریان، پیریتنی گرینۆک. (پوورپنۆک لە بەھانە بەندە بو گریان). [ف] کنایه از آدم نازکدل که زود گریه می کند

پووزپووزین: یارییە کە بە ھەلمات دەکری، قوولکیک ھەلدەکەنن و ھەلماتە کە بە پلە دەھاو ھەرکەس بیخاتە قوولکە کە ھە بەرەندە یە. [ف] نام یک بازی با تيله.

پووزلەخ: پزلووخ، پووزەوانە، بەلەکپیچ. [ف] ساقبند

پووش لە کا بژاردن: بریتی لە چاک لە خراپ جیا کردنە ھە. [ف] کنایه از جدا کردن خوب و بد

پووشکە بەفوو: کایە یەکی لاوانی گوندنشینە، ھیندیک پووشکە یان گەسکیک بە تیلکە ھەلدەواسن و ئاوری تێ بەردەدەن لە چوار لاو بە نۆرە فووی لی دەکەن ھەر کەس بتوانی بیکوژنیتە ھە بەرەندە یە. [ف] اسم یک بازی جوانان روستایی

پووشکە پسانئ: نیوان تیک چوون، خاک بوون، قسە لە گەل یە کتر نەکردن، دوو کەس کە دەنگ لە یە کتر دادەگۆرپن پووشکە یە ک ھەلدەگرن و ھەر یەکی سەریکی دەگرن و دەیشکێن و ھەر یە کە یان لە تیکی بە دەستە ھە دەمینئ و ئیتر لەو کاتە ھە لە گەل یە کتر قسە ناکەن. [ف] قهر کردن

پەپرووگە: بەورینگ، بەوروو، وردە سووتوو یە ک کە لە سەر ئاور بەرز دەبیتە ھە. [ف] خاکستر ریزی که با آتش و دود بلند

می‌شود	په‌رتەک: هیز، قه‌وه، وزه. (په‌رتەکی لی‌بریاگه.) [ف]
په‌پی: په‌پوله، بلاتینک، په‌په‌رۆک، په‌له‌لیسک.	توان، رمق.
[ف] پروانه	په‌رتەک بریاگ: هیز لی‌براو. [ف] از رمق افتاده
په‌ت: (+) مۆله‌ت، مه‌ودا. [ف] مهلت	په‌رتەک بریان: هیز لی‌بران. [ف] از رمق افتادن
په‌تا چه‌په‌له: نه‌خۆشیی پرمه‌ترسی و گیرۆ. [ف]	په‌رتەک برین: هیز لی‌برین. [ف] از رمق انداختن
بیماری خطرناک و واگیر	په‌رچان: ته‌یمان، تانۆک، په‌رژین، تامان، تانۆ. [ف]
په‌تکینه: گۆره‌وییه‌کی که به یه‌ک شیش ده‌یچن.	پرچین
[ف] جورابی که با یک میله می‌بافند	په‌رچاندن: ☞ پاچاندنه‌وه
په‌تۆر: دِراو، شر، شر و په‌تۆر، له‌تله‌ت بۆ	په‌رچ دانه‌وه: به‌رپه‌رچ دانه‌وه، گیرانه‌وه. (که‌س
پارچه. [ف] پاره و پوره	نیه‌توونی په‌رچی ئی‌کاره بیگاوه.) [ف] سرا راه
په‌ته‌سوو: خۆله‌میش، خۆله‌که‌وه. [ف] خاکستر	قرار گرفتن و مانع شدن
په‌ته‌فینگه: قۆچه‌قانیی به‌ن، قه‌لماسک. [ف] فلاخن	په‌رچم دانه‌وه: په‌رچ دانه‌وه، به‌رپه‌رچ دانه‌وه. [ف]
په‌تی سه‌وه‌ته: بریتی له‌که‌سیک که سووک و	در میان سخن درآمدن
چرووک و بی‌ده‌سه‌لاته و له‌مالیدا ده‌ستی	په‌رچه: (+) په‌چه، جیگه مۆلی میگهل له‌سه‌حرا.
ناپوا. (کورپه‌که‌یخوا‌دای چی په‌تی سه‌وه‌ته‌ش	[ف] محل استراحت گله در صحرا
ته‌واو نییه.) [ف] کنایه از آدم بی‌ارزش	په‌رچیم: ☞ پیم
په‌تیه: توبه، په‌ژیوان بوونه‌وه له‌گوناح. [ف]	په‌ردۆژ: ده‌رفه‌ت، هه‌ل. [ف] فرصت
توبه، ندامت	په‌رده له‌چاودا نه‌بوون: بریتی له‌پووراست و
په‌راف: قه‌راغ، رۆخ، که‌نار، لینوار، دهم چه‌م. [ف]	بی‌پووده‌ربایستی. (به‌خوا په‌رده له‌چاوما نییه
کناره رودخانه	ئه‌وه‌ی ده‌یزانم ده‌لییم.) [ف] کنایه از رودربایستی
په‌رامیز: ماتۆریکی نه‌وتییه ناسووس ده‌کری و	نکردن
چیشتی له‌سه‌ر ساز ده‌که‌ن. (دوگمه و تاقیرانی و	په‌رده: (+) بن، کچینی. [ف] پرده‌ی بکارت
ده‌رزی/خرمه‌ی کرد که‌وته عه‌رزی/په‌ره‌ی دلم	په‌رده‌گیران: له‌به‌ینی دوو شتدا په‌رده کیشان.
ئاوی گرت/میسالی په‌رامیزی «گۆرانی».) [ف]	(له‌ژوو‌ره‌که‌دا په‌رده‌یان گیرابوو ژن له‌لایه‌ک و
چراغ نفتی تلمبه‌ای	پیاو له‌لایه‌ک دانیشتبوون.) [ف] پرده کشیدن
په‌رتال: ئاکام، ئه‌نجام. (ئی‌کاره په‌رتال نه‌یری.)	په‌رده‌ی گۆی: په‌رده‌یه‌ک که ده‌نگ ده‌یله‌رینی.
[ف] عاقبت	[ف] صماخ
په‌رتوبلاو: پرژ و بلاو، په‌رگه‌نه. [ف] پراکنده	په‌رژان: (+) په‌رژین، ته‌یمان، تانۆک. [ف] پرچین

ده‌گرن بۆ دهم و لووت سرین. [ف] دستمالی که
برای پاک کردن دماغ و دهان به شانه‌ی بچه
می‌دوزند

په‌رۆک: (فرنده، بالنده، بالدار، په‌له‌وهر (ده‌هاتنه
سایه‌م نازی و نازهنین/ له سهرم دهنیشت
په‌رۆکی بال‌شین «به‌یتی پیره‌دار»)؛ پاتک،
پارچه‌پینه، کنجک. [ف] (پرنده؛) تکه پارچه برای
وصله

په‌روو: [ف] په‌روه

په‌رووک: په‌رۆ، قوماش، کووتال. [ف] پارچه
په‌روه: خه‌لات، دیاری، پینشکه‌شی. [ف] سوغات،
مشتلق

په‌ره: په‌لک، به‌رگی گول. (ههر ده‌لیی په‌ره‌ی
گوله، له په‌ره‌ی گول ناسکتره. [ف] برگ گل
په‌ره‌ژال: (ناوی گولیکه؛) ناوی چپایه‌که له
ناوچه‌ی سه‌قز و بانه. [ف] (نام گلی است؛) نام
کوهی در منطقه‌ی سقز و بانه

په‌ره‌سیغار: کاغه‌زی جگهره، کاغه‌زیک‌ی ناسکه
سیغاری پی ده‌پینچه‌وه. [ف] کاغه‌ز سیگار
په‌ره‌شووت: چه‌تری خه‌له‌بان، چه‌تری چه‌تر باز.
[ف] چتر چتر باز

په‌ره‌لیل: ته‌ریبی، دوو خه‌تی راست له پال
یه‌کدا. [ف] موازی

په‌ره‌مریشکه: قرژ بوونه‌وه‌ی تووک و پیستی
له‌ش له کاتی سه‌رما و مۆچرک پیدا هاتندا. [ف]
مورمور شدن پوست بدن

په‌ره‌مله: گهردانه، به‌رموور، خه‌ناوک، ملوانکه،
ملوینک. [ف] گردنبند

په‌رش خۆرکه: مه‌لیکی بۆری چکۆله‌یه به‌قه‌د
چۆله‌که‌یه‌ک ده‌بی، سیچره. [ف] نام پرنده‌ای است
په‌رشکه: چیشتیکی تایبه‌تی هه‌لامه‌ت و سه‌رما
بوونه، ماش و نوک و پاقله و برویش و
هه‌رشته و بیبار پینکه‌وه ده‌کولینن و ده‌یکه‌نه
ناشی په‌رشکه. [ف] آش
په‌رشه‌خۆره: [ف] په‌رش خۆرکه.

په‌رکۆ: کوتانی ساواری خر هه‌تا ته‌واو
تفره‌که‌ی هه‌لده‌دا. [ف] کوبیدن بلغور برای جدا
کردن پوسته‌ی آن
په‌رگر: گۆشه‌نشین، گۆشه‌گیر، دووره‌په‌رین،
(په‌رگر دانیشتوووه و سه‌ری داخستوووه. [ف]
منزوی.

په‌رگه‌نه: پرژ و بلاو، شپرزه، شپریو. [ف] پراکنده
په‌رگین: گیاهه‌کی کوستانیه‌ی بۆ ره‌نگی ره‌ش
که‌لکی لی وهرده‌گرن. [ف] اسم گیاهی که برای
رنگ سیاه مورد استفاده است

په‌رۆ لی دادپین: بریتی له ئاور لی‌دانه‌وه و
یارمه‌تی دان. (هیچ که‌س په‌رویه‌کمان لی
دانادری.) [ف] کنایه از کمک کردن

په‌روان: (+) ته‌خته‌ی باریکی تاشراو بۆ قه‌راغی
سندوق و دۆلاب، زه‌وار. [ف] زوار

په‌روان‌به‌ند: ته‌خته‌به‌ند، (قه‌راغی ئه‌و دۆلابه‌مان
بۆ په‌روان‌به‌ند که.) [ف] تخته‌بند کردن کناره‌ی
صندوق چوبی و کمد

په‌روش کردن: پشانه‌وه، وه‌پشان، هینانه‌وه. [ف]
قی، بالا آوردن

په‌روشان: ده‌سروکه‌یه‌که به‌شانی مندالیدا

- په پرموچ: فلچه ی چکوله ی وینه کیشان. [ف]
- قلم مو
- په وهکی: په وکی، په وکه ی، بویه، له بهر نه مه. [ف]
- به این دلیل
- په پهل: بالنده، په له وهر، په رۆک. [ف] پرنده.
- په ریشاخ: په رسیلکه، په رسیلرکه، حاجی رده ش
- [ف] پرستو
- په ری شاروخ: زه رده ولی، زه رده زیره، زه رباف،
- زه رکک. [ف] پرنده ای سینه زرد و سیه بال
- په ریوه: ئاواره، به ریده. (بوومه ئاواره و
- په ریوه ی دوور ولات/ که وتمه نیو ورده داوی
- رتی نه جات «هیمن».) [ف] ئاواره، در به در
- په ریوه شان: گولیکی بونخوشه. [ف] پرسیاوشان
- په زاج: مامان، قابیله. [ف] ماما، قابله
- په زکو گوروف: ناوی کایه یه کی مندلانه یه. [ف] اسم
- یک بازی بچه گانه
- په زاره وار: په زاره دار، خه م له بهر، دلته نگ و
- خه مبار. [ف] اندوهگین.
- په ژمینه: که پروو، برشوو، برش. [ف] کفک
- په ژین: شاخ و کیو، هه رد و کو، که ژ، چیا. [ف]
- کوهسار
- په سا: قورغ، قوی، دارستانی که ناری چوم. (له و
- په سا چر و پرده/ بزر بوو.) [ف] بییشه ی کنار
- رودخانه
- په سپه زه کیویه: هه له په زه په زه کیویه. [ف] رتیل
- په ستیور او: ئاخندراو، شلیدراو، په ستواو. [ف]
- انباشته و سفت شده
- په سه و پووسه: شت و مهک، بارگه و بنه.
- (په سه و پووسه که تان کفر که نه وه ده رین.) [ف]
- وسایل و خرت و پرت
- په سیتر: په سیو، په نا، پاسار. [ف] پستوو، کنج
- په سیله: به رسیله، قوره ی ترئ، په سیتره، هاله. [ف]
- غوره
- په گپ: که مره، که مره، که مره. [ف] سرگین سفت
- شده ی زیر پای حیوان در طویله
- په ل هاویشتن: په ل هه لدان
- په ل هه لختن: بلاو بوونه وهی مهر و مالات به
- کتودا بو له وه رین. [ف] پخش شدن گوسفندان
- برای چرا
- په ل هه لدان: لق و پوپ ده رکردن، گه شه کردنی
- دار و گیا. [ف] رشد و نمو درخت و گیاه
- په لاتیکه: هه ول، ته قه لا، حه ول. (زیاتر په لاتیکه
- بکه ن.) [ف] کوشش، سعی
- په لاره: بول، هیشوو، زهنگه ته، تلوتو ته. [ف]
- خوشه انگور
- په لامپیتکه: په له پیتکه، په له پیتک. [ف] تلنگر
- په لاو: ناوی تهنک، تهنکاو، به رینی چوم که
- ئاوه که به زه ویدا بلاو ده بیته وه. [ف] بستر
- رودخانه که آب آن زیاد عمق نداشته باشد
- په لخور: (+) جوی لیکراو که ددری به مالات. [ف]
- جو خرد شده برای حیوان
- په لک په یحان: جوری کراسی قه دیمی ژنانه
- بوو. [ف] نوعی پیراهن قدیمی زنانه
- په له باقی: دوورینه وهی گیا و دروو که په له په له
- روایت و له هه ر شوینیک باقه یه که
- ده دوورنه وه. [ف] درو کردن گیاه و خار که

- پراکنده روییده باشد
- پهله زئ:** گولاله گه زیزه. [ف] زنبق وحشی
- پهله سو:** گیاه کی گول زهرده زوو هله ده وهری.
- [ف] اسم گیاهی است
- پهله سوانه:** لقی داری گويسوانه، داری سواندن.
- [ف] چوب لبه ی بام
- پهله ک بریان:** جووله لی بران، له هه ره که که وتن.
- [ف] از حرکت افتادن
- پهله ک:** هه ره که، جووله، جمه. (پهله کم بریا فره را کردم) [ف] از حرکت افتادن
- پهله کانه:** په یژه، قادرمه، نیردیوان. [ف] نردبان
- پهله کپن:** په لکیش کردن، پاکیشان. (بجو په لکپنی بکه و باره ی.) [ف] به زور کشانیدن
- په لکیش:** (+) پیل گرتن و پاکیشان به زور. (به زور په لکیشیان کرد و بردیان) [ف] به زور کشیدن و بردن
- پهله مریشکه:** میرووله کردن و قرژ بوونه و هی پیستی له ش به هو ی سه رما و مؤچرکه وه. [ف] مورمور شدن پوست بدن
- پهله واژ بوونه وه:** بوورانه وه، بیخود بوون. (له برسانا خه ریک بوو پهله واژه بینه وه.) [ف] از حال رفتن، غش کردن
- په نار:** سه رچاوه، کانی. [ف] چشمه
- په ناف:** زهوی نه رمان، گوشته زهوی. [ف] زمین نرم و بی سنگ
- په نه چوله که:** پی چوله که، گیاه کی لاسق قاوه ییه به عه رزیدا پان ده بیته وه. [ف] اسم گیاهی است
- په نه قازه:** ناوی گیاه که زور به رز ده بیته وه
- قالوری سپی هیه و له قه راغ چوم و ئاوان ده روی. [ف] گلپر
- په نه قازی:** گاسنیکه زوری تیغه هیه به ته راکتورییه وه ده به ستن و جووتی پی ده که ن.
- [ف] پنجه قازی
- په نه که له:** قامکه گه وره، تلیابه رانکی، تلیامه زن، کلکه گه وره. [ف] انگشت شست
- په نه وانه:** (قامکه وانه، چه رمیکه دروینه وان له قامکی ده کا، ئه نگوستیله، کلکه وانه. [ف]) چرمی که دروگر به انگشت می کند:) انگشتر
- په نه چر:** خالی بوون یان ته قینی تویی ته گه ر. [ف] پنچر
- په نه ده مووس:** (په نگله مووس:) جنیوئیکه. (دهک په نه ده مووس که ی.) یانی ره بی بماسیتی. [ف]) آماسیدن:) نفرینی است
- په نه دیر:** په نیر. [ف] پنی
- په نه کوور کردن:** وه شارتن، شارندن وه، هه شاردان. [ف] نهان کردن
- په نه کوور:** نهینی، شاراوه، راز. (هه رچک له بهینی خوه یان بکه ن په نکووری که ن.) [ف] سر، نهانی
- په نه گره ئه ستیره:** گول ئه ستیره، په نگه ئه ستیره. [ف] کرم شبتاب
- په نگله مووس:** با کردن، ماسین، په نه مین. [ف] آماسیدن
- په نگه ئه ستیره:** ☞ په نگه ئه ستیره
- په نه مووس:** له خه و راجوون و هه لئه ستانه وه. (یاخو) په نه مووس که ی.) [ف] به خواب ابدی فرو

رفتن **پښه‌به‌قوونه:** جوړيک مراوېی چکوله‌یه زورتر
په‌نی: (+) ون، ناديار، بزر، پيوار. (نازانی خوهی
 بڼچه په‌نی کرگه.) [ف] پنهان
په‌نیرکه: بوقژه، نه‌خوشییه‌کی زاری مندالی
 شیرخوړه. [ف] مرضی در دهان کودک
په‌وو: پی، ئاروو، پدوو، پووک. [ف] لته
په‌یار: چه‌واشه، سه‌رگه‌ردان. (هنید ورده ئه‌م
 وتاره/ بیر ده‌ویدا/ په‌یاره «راوچی»). [ف]
 سردرگم، سرگردان
په‌یاغ: تیلا، دار دهستی له‌بار و له‌دهستان
 خوش. [ف] چماق
په‌یدوژ: په‌یجور، توژره‌وه. [ف] محقق
په‌یدوژی: په‌یجوری، توژینه‌وه، لیکولینه‌وه. [ف]
 تحقیق
په‌یقاژ: که‌سی که مژولیايش ده‌کا، وتارده‌ر. [ف]
 سخنران
په‌یوین: قسه‌کردن، په‌یقین، دووان. (ده‌بی به
 کوچ بگه‌ی؟ هینشتا نه‌گه‌یوی/ له‌روخسارا
 به‌هه‌شتی، رڼوی، هه‌یوی/ هه‌زاران داود و ده‌نگی
 زه‌مووری/ ده‌به‌ر لیو‌هت مرن کاتی ده‌په‌یوی
 «هه‌ژار»). [ف] سخن گفتن
پښه‌به‌جهرگی خو‌دا نان: ده‌ست له‌دل
 بوونه‌وه، رازی بوون له‌به‌ر ناچاری. (ناچار
 بووم پښه‌به‌جهرگی خو‌دا بنیم و بچم بولای). [ف]
 پا روی دل خود گذاشتن
پښه‌به‌خه‌نه: بریتی له‌نازدار و ده‌ست و پښه‌به‌سپیلکه. (ئه‌و پښه‌به‌خه‌نه‌یه‌کوا توانای کار
 کردنی هه‌یه؟) [ف] نازنازی

پښه‌به‌قوونه: جوړيک مراوېی چکوله‌یه زورتر
 له‌په‌نا و په‌سیوی چۆماندا ده‌ژی. [ف] نوعی
 مرغابی وحشی
پښه‌پان: به‌توانج به‌که‌سیک ده‌لین که‌قه‌له‌و و
 لاق زل بی. (جا ئه‌و کچه‌پښه‌پانه‌کی ده‌په‌ه‌وی).
 [ف] کنایه از آدم چاق و پاگنده
پښه‌پرکه: لاق له‌عه‌رزی گیراندن و هه‌لکه‌ندنی
 له‌کاتی رق‌ه‌ستاندا، بۆ‌ه‌یوان به‌کار دی،
 زور جار‌گورگ کاتیک له‌گه‌ل که‌سیک
 به‌ره‌وروو ده‌بی چنگ له‌به‌فر ده‌گیرینی و
 ده‌یکا به‌سه‌ر و چاوی که‌سه‌که‌دا بۆ‌ئه‌وه‌ی
 چاوی پر بکاته‌وه و بتوانی هیرشی بۆ‌به‌ری. [ف]
 پښه‌کول
پښه‌پشیل: چنگه‌پشیل، گیاه‌که‌وه‌ک پښه‌پشیل
 ده‌چی. [ف] نام گیاهی است
پښه‌پیروژ: قه‌ده‌م‌خیر، که‌سی که‌مایه‌ی خیر و
 به‌ره‌کته‌بی (خدری پښه‌پیروژ له‌کوئی به‌چی
 لیله‌ناوی ژین؟/ خوین له‌په‌لکی گول ده‌چوړی،
 پای به‌هاران چوونه‌کوچ؟ «حافظ به‌کوردي،
 حه‌قیقی»). [ف] قدم‌خیر
پښه‌چه‌قاندن: پنداگرتن، سوور بوون له‌سه‌ر
 کاریک، ئیسه‌ره‌م کردن. [ف] اصرار
پښه‌فاماندن: تی‌گه‌یاندن، حالی کردن. [ف]
 فهماندن
پښه‌کرده‌وه: بانگه‌یشتنی بووک و زاوا، خزم و
 که‌س بووک و زاوا بانگه‌یشتن ده‌که‌ن بۆ‌ئه‌وه‌ی
 ناشنا بن له‌گه‌لیان و به‌و بانگه‌یشتنه‌ده‌لین پښه‌کرده‌وه. [ف] دعوت کردن عروس و داماد

- پی گرتن:** فیری ریگا رُویشتن بوونی منڊال. (منالہ که مان پنی گرتووه). [ف] پا گرفتن بچه
- پی لی نه پین:** سهردانی زوو زوو، بهردهوام چوونه دیدهنی که سیک. [ف] همواره به دیدنی که سی رفتن
- پی لی هه لبرین:** بریتی له ئه وپه ری بی حیایی و ده مد ریژی، بی شهرمی له راده به ده ر. (تو به جاری وهک ژنی فاحیشه پیت لی هه لبری/ نهء گوتم خهیری نییه چاوکی که ر لی زهق نه که م «شیخ رها».) [ف] بی شرمی و زیاده رویی بیش از حد
- پی لی هه لیتان:** شوو لی هه لکیشان، چاو و پوو کرانه وه. [ف] پی لی هه لبرین
- پی لی نان:** دان پپانان، راستی گوتنی تاوان. (ناخری پتی لی نا تاوانباره). [ف] اعتراف کردن
- پیمه رده:** عزیزاییل، پیمیرد، [ف] عزرائیل.
- پی و شوین:** سوراغ. (که س به پئوشوینی نازانی). [ف] اثر
- پی وه عه رز نه که وتن:** بریتی له شادی و خوشی زور. (له خوشیانا پپی وه عه رزی ناکه وی). [ف] کنایه از شادی زیاد
- پی:** (+) پووک. [ف] په وو
- پیازه:** (تاوان، بالبهز، سووچ، گوناح) ناوی چپایه که له هه ورامان [ف] (گناه) نام کوهی در اورامانات.
- پیازه خوانکه:** گیاه که گه لاکانی له پیواز ده چی و له کیو و شاخ شین ده بی، سیره سه گانه. [ف] نوعی سیر کوهی
- پپاسکه:** پریاسکه، پریسکه، بوخچه ی چکوله. [ف] بچه ی کوچک
- پیاه به فرینه:** زه لاهه به فرینه. [ف] آدم برقی
- پی بلقه:** په یژده، په ینجه، نیردیوان. [ف] نردبان
- پیته ر:** (+) داگیرکه ر، زالم، قاندر. [ف] ظالم، متجاوز
- پی به روانه:** کیشکچی، قهره ول، پازازک، حه سحه س. [ف] نگهبان
- پی پاک:** پاکانه، تومته لابردن له سهر خو، فحیل. [ف] اثبات بی گناهی و دوری از اتهام
- پی په ست:** له بهر پی په ستواو، پیشیل کراو. (چند سال گولی هیوای نیمه پی په ست بوو تاکوو پار/ هه ر خوینی لاهه کان بوو گولی ئالی نه و به هار «پیرهمیرد».) زیر پا له شده
- پیتار:** پیره دار، داری کون و رزیو. [ف] درخت پیر و فرسوده
- پیتاو:** (+) میراوی برینج. [ف] آبیار برنج
- پیتکه:** قه له شینه وهی توئیکله گوین. [ف] ترک خوردن پوسته ی گردوی رسیده
- پیتکه:** نه عنا، مه رزه، جاتره. [ف] نعناع
- پیتول:** زیرهک، وریا، هوشیار. [ف] باهوش، زیرک
- پیتوو:** چه رخه، باشوو، واشه. [ف] باشه
- پیته لُووک:** پیره لُووک، چرچ بوونی ده ست له نینو ئاوی شیله و گهرمدا. (ده سم پیته لُووک بووه). [ف] چروک شدن پوست دست در آب ولرم
- پیته لُووک:** باپووک، باپووسکه. (پیته لُووک ه ی زستانی به باوه هه لوه دایه/ سه هولی ده رک و کولان، کولولی دهستی بایه «راوچی».) [ف] برف ریز و سبک

پنچ و کلاو تیکه‌ل‌بوون: بریتی له به کیش‌هاتن و تیکه‌ه‌ل‌چوون (له کۆلم به‌وه با پنچ و کلاو‌که‌مان تیکه‌ل نه‌بئی). [ف] کنایه از دعوا و زدوخورد

پنچ و مؤره: جه‌ر و مؤره. [ف] پنچ و مهره

پنچ‌بادەر: پنچ‌کوشتی. [ف] پنچ‌کوشتی

پنچ‌ر: گیان‌سه‌خت، زینده‌وه‌ریک که دره‌نگ گیانی دره‌ده‌چی. (ه‌ئنده پنچ‌ر سه‌ر جاری بکوژی نام‌ری). [ف] جان‌سخت

پن‌چرا: پاچرا، ئو پارهی‌ی له قوماردا دهری به خاوه‌ن قومارخانه. [ف] پولی که طرفین قمار به صاحب قمارخانه می‌پردازند

پنچ‌کوشتی: ئامرازی کردنه‌وه‌ی پنچ. [ف] پنچ‌کشتی

پنچکه ژلوقه: گیاه‌کی کوستان‌ی. [ف] نام گیاهی است

پنچکه سویره: گیاه‌کی کوستانیه وه‌ک پیواز وایه ده‌خوری. [ف] اسم گیاهی

پنچۆل: ران، میگه‌ل. [ف] گله

پنچوک: پی‌چۆله‌که، گیاه‌کی گه‌لا باریکه به زه‌ویدا پان ده‌بیت‌ه‌وه. [ف] اسم گیاهی است

پنچه‌لۆک: ئالۆزاو و پر پنچ و پر گری و گۆل، تیک‌ه‌الاو، پنچه‌لاو‌پووج. [ف] پر پنچ و خم

پن حاجیله: نانه حاجی‌له‌قله‌ق، تۆله‌که. [ف] اسم گیاهی خوراکی

پن‌ه‌سان: ه‌ه‌ست پی‌کردن. [ف] احساس کردن

پنچه‌سوو: مانای هه‌نبانه بۆرینه راست نییه، به ژنیک ده‌لین که له مالی زاواوه ده‌چیت‌ه مالی

بووک و شه‌وی خه‌نه‌به‌ندان له‌وی ده‌میت‌ه‌وه. [ف] زنی که از طرف خانه‌ی داماد شب قبل از عروسی در خانه عروس می‌ماند

پنچه‌سووله: قوله گیاه‌ک که بۆ قایم کردنی گری شه‌غره که‌لکی لی‌وه‌رده‌گیرا و دهره‌به‌ر قۆله‌ی گریکه بۆئه‌وه‌ی شل نه‌بیت‌ه‌وه. [ف] یک دسته گیاه که زیر گره بار می‌گذارند که گره شل نشود

پن‌داکیشان: (+) زید‌ه‌ره‌وی، پی‌ی زیادی داکیشان. (پنی زیادی داکیشی پیت ده‌شکینم). [ف] زیاده‌روی در رفتار.

پنده‌فی: پیویست، لازم، پیویس. [ف] لازم

پیرایشۆکه: (+) د‌رووه پوورایشی، د‌روویه‌کی شینی سپی‌واشه په‌پوله پایزه دره‌ده‌کا. [ف] نام خاری است

پیرکونی: که‌سیک که له ته‌مه‌نی پیریدا تۆلازی و کاری جلفانه ده‌کا. [ف] کنایه از کسی که در پیری هوسبازی می‌کند

پن‌رۆ: پن‌ره‌و، پیاده. [ف] پیاده.

پن‌رۆز: پیوند، پیویست، پیوند کردنی دار، متوربه. [ف] پیوند.

پیره‌کوڤه: گياوگژی پیر بوو، گژوگیای هراش و ره‌سیده. (گياوگژ پیره‌کوڤه بووه تازه بارانیش بباری قازانجی نییه). [ف] پیرشدن گیاه و علف

پن‌ره‌وگه: پنیانه‌ری، شۆسته. [ف] پیاده‌رو

پیزلخ: پیزه‌لک، پیزه‌ل، گیاه‌که وه‌ک که‌رخنکینه وایه بۆ باقه‌بین ده‌بی. [ف] اسم گیاهی است

پیزلک: گیاه‌که به تۆپه‌ل دهروی و بالا پایاوک

- به رز ده بیه و و گولی سوور دهر دهکا و
 فلهایان بۆ باقه بین که لکی لی وهرده گرن پیزلخ.
 [ف] نام گیاهی است
پیزه روک: جوړی زیپکه ی به ژانه له پیستی
 له ش په یدا ده بی. [ف] نوعی جوش پوستی
پیست: جینی خلیسکین. [ف] پیست سرسره بازی
پیستور: زوردار، زالم. [ف] ستمگر
پی سموره: گیاهی که لا باریکه و هک شیوت
 وایه. [ف] اسم گیاهی است شویت مانند
پیش کردن: مووش کردن، مان کردن، دوش
 دابردن. (بۆ و) پیشت کردووه، ده لئی
 مه یموونه که تفریبه. [ف] رنجیدن و
 خودخوری
پیشاوبردانه وه: وهدوای که سیک که وتن و له
 لایه کی دیکه وه هاتنه پیشی و گرته وه. [ف]
 کسی را دنبال کردن و میانبر زدن و گرفتنش.
پیشبرکی: کی به رکی، رقه، ململانی، گورپه. [ف]
 مسابقه
پیش کری: پیشمه رج، بیخ، بیحانه. [ف] بیعانه
پیشکه قازان: پیشکان، بیله کان، بیله قان. [ف] بیلک
 گیاه کنی
پیش کهل: برینی گوچکه ی به رخ و کاژیله بۆ
 دیاری کردن به جوړی که برادر او که ی لای
 پیشه وه ی گوچکه ی بی. [ف] نشانه کردن گوش
 بره و بزغاله از طرف جلو
پیشمه رج: بیخ، بیحانه. [ف] بیعانه
پیشه ز: مندالی پیاویک که ژنی هوه لی نه ماوه
 و ژنی دیکه ی هیناوه، ئه و مندالانه ی ژنی یه که م
- بۆ ژنی دووه م ده بنه پیشه ز. [ف] بچه ناتنی
 برای زن پدر
پیقنه: فیتفته، فیقفیه. [ف] صوتک
پیکادان: پیکادان، به گز یه کتردا چوون. [ف] زد و
 خورد
پیکز: نه دار، هه ژار، فه قیر. [ف] تهدیدست
پین کول: (سمکول، سم له زهوی کوتانی ئه سپ،
 سمکولان؛) سم به عهرزیدا هینانی گا و
 جوانه گا له کاتی شهردا. [ف] سم به زمین
 کویدن اسب؛) سم به زمین کشیدن گاو نر
 هنگام جدال
پیکه وته: شیاو، هیژا. (پیاویکی پیکه وته و زانایه.)
 [ف] لایق
پین کیتو: داوینی کیتو، پیده شت. [ف] کوهپایه
پین که رموک: پیاسه، راویچکه. [ف] قدم زدن
پیلاروش: پشاروش
پیلاسبی: پشاسبی
پیلومز: پیلومیز
پیلومیز: کاله درانه، هه قی به ریدا رویشتن بۆ
 کاری که سیک. [ف] پایمزد
پیلپلیک: پلیکان، قالدومه، رازوونه، په یژه. [ف]
 پاینجه
پیلوز کردن: پیوهند کردن، لیک قایم کردن،
 چاک کردنه وه ی شکاو. [ف] به هم چسپاندن و بند
 زدن اشیاء شکسته
پیلوژه: کولوو، په لووژه، بنی تالوو. [ف] ریشه ی
 کلفت گیاهی است
پیله: (+) پیر، بی ددان، زیاتر بۆ حه یوان

دەگوتری، (گا پیلە توانایی جووت کردنی	پێواز و پۆن. [ف] اشکنە
نەماوە. [ف] پیر، مسن	
پیلەوژە: کۆلوو، بنی تالوو. [ف] ریشە ی گیاهی	پێوازە خووگانە: گیایەکی گەلا پانە بنیکی خری
تلخ	هه‌یه له ئالەکووک گەورەترە. [ف] اسم گیاهی است
پیلیسک: هەل، دەرفەت. [ف] فرصت	پێوازە سەگانە: گیایەکی بۆگەنە وەکوو پێواز
پیم: پەرچیم، ئاسنیکە وەک بزمار وایە دوو	وایە خۆرسکە و بنیکی وەک پێوازی هەیه. [ف]
پارچە ئاسنی پێ بە یەکەوێ دەبەستن لەپێشدا	اسم گیاهی بدبوو شبیه پیاز
هەر دوو پارچە ئاسنەکە کون دەکەن و پیمەکە	پێور: (+) هەسارە ی راخوشیو، نێزەک، [ف]
دەخەنە نیو کونەکانەو و بە چەکووش دەیکوتن	شهاب
هەتا هەر دوو سەری پەرچ دەخوا و ئیتر دوو	پێورمیزین: ئەستیرەکشان، راخوشینی نێزەک.
پارچە ئاسنەکە یەکتەری بەر نادەن، مەگین	[ف] افتادن شهاب
پیمەکە بشکێ. [ف] پیم	پێوسۆز: چرای شیلەگەرچەک. [ف] پیەسوز
پێمجیلکە: پێمریشکە، گیایەکە وەک گیلایە بە	پێوہ بوون: (+) بەتەما بوون، قەست کردن.
زەویدا پان دەبێتەو. [ف] اسم گیاهی است	(پێوہ بووم بێم بۆلات) [ف] قصد کاری کردن
پێمژک: کرێ، مزە، جەمەک. [ف] دستمزد	پێوہ: لنگە، تا. (بە پێوہ کەوش وەرێگەراییە) [ف]
پێمل بوون: رازی بوون بە ناچارێ. [ف] راضی	لنگە کفش
شدن از روی ناچاری	پێوہچاران: مشوور خواردن، چارە کردن، ئاگا
پێمل کردن: رازی کردن، ناچار کردن. [ف] مجبور	لێبوون. [ف] بە فکر بودن و سرپرستی
کردن، راضی کردن	پێوہپوان: جووت بوونی سەگ و تاژی. [ف]
پێمێرد: مەلگەمووت، فریشتە ی گیانکێشان،	جفتگیری سگ و تازی
ئیزرائیل. [ف] عزرائیل	پێەرز: پارێز، نەخواردنی هێندێ خۆراک. (لە
پێنە: پەلە، پێنەهەور، پەلەهەور. [ف] لکە، لکە ابر	شیرینی پێەرز بکە. [ف] پرهیز
پێوار: (+) پێوانە، ئامرازی پێوان. [ف] پیمانه	پێەرز کردن: پارێز کردن. (پێەرز کردن لەری
پێوازاو: ئاو و تام، شۆرباو، چێشتی ئاو و	ئایەم کێگ. [ف] پرهیز کردن
	پێنانه‌پێ: شوسته، پێرەوگە. [ف] پیاده‌رو

تئووک: چادر، تاول، هۆبه، دهوار، خێوهت. [ف]	تاخچه: په‌له نه‌رمایی نیو شاخ و به‌ردی چیا، که گیای لی شین ده‌بی. [ف] زمین نرم در میان سخره‌های کوهستان
تابلمه: تابله‌مه، شتیکه‌پۆلووی پی ده‌گه‌شیننه‌وه بۆ نیرگه‌له. [ف] آتش‌گردان	تاراوگه: شوینی که ئاواره‌ی لی داده‌نیشی، شوینی گیرسانه‌وه‌ی ئاواره و شاربه‌ده‌ران. [ف] تبعیدگاه
تابوشت: تاڤه‌ت، توانا. (له‌وه زیاتر تابوشتم نییه کاره‌که زۆر قورسه). [ف] رمق، توان	تارۆن: شیعر و چیرۆکی ته‌وساوی، ته‌نز. [ف] طنز
تابیر: لیکدانه‌وه‌ی خه‌ون، [ف] تعبیر.	تاریکه‌وانی: تاریک و پروون، سپیده، کازیوه‌ی به‌یان. [ف] گرگ و میش
تاپووس: تابووت، داره‌مه‌یت، داره‌ته‌رم. [ف] تابوت	تازه‌سوو: تازه‌ساو، تیغی تازه تیژ کراو. [ف] تانک: پینک، کوتک. [ف] پتک
تاتوله: گالینه، گیایه‌کی ژه‌هراوییه پاتال بیخوا پیتی ده‌مرئ. [ف] گیاهی سمی	تازیه‌دار: عازیه‌تبار، تازیه‌بار، ره‌شپۆش. [ف] ستون فقرات
تاتی‌پشت: مۆغه‌ره‌ی پشت، بربراکه، بربره. [ف] تاجیلۆکه: (+) گیایه‌کی سووک و په‌له‌پووشی	تازیه‌دار: عازیه‌تبار، تازیه‌بار، ره‌شپۆش. [ف] ستون فقرات
تاجیلۆکه: (+) گیایه‌کی سووک و په‌له‌پووشی پایزییه. [ف] گیاهی خشک که در پاییز باد می‌برد	تازان: (+) گوندیکه سهر به شاری بانه. [ف] روستایی از توابع بانه
تاچیک: بیگانه، نامۆ، غه‌واره، غه‌ریبه. [ف] غه‌ریبه	تاژانگ: شیلاق، شه‌لاخ، قه‌مچی، قامچی. [ف]

تازیانہ	تاف تافینہ: تاڤگه، سؤلاف، قه‌لپه‌زه، ئاو‌هه‌لدیر.
تاژپلنگ: توله‌پلنگ، جوړی پلنگی باریک و تیژده‌وه. [ف] یوزپلنگ	[ف] آبشار
تاژه‌نگ: (قامچی، شیللق (، گوشار، ته‌وژم، زه‌خت. [ف] (تازیانه (فشار	<u>تاق‌وتراق</u> : تاقولوق، دانه‌دانه. (تاقوتراق خه‌لکی لی مابوو. [ف] تک و توک
تاژیلکه: تاژیلوکه، تاجیلوکه، تاژیی ئه‌حمه‌د راکهر. [ف] آخوندک	تاقه‌پووته: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه بوو. [ف] اسم پارچه‌ی قدیمی زنانه
تاسا: توانا، هیژ، وزه (تاسای ده‌ست کردنه‌وه‌ی نه‌بوو. [ف] توان، نا	تاقیمانہ: تاقیکاری، ئه‌زمون. [ف] امتحان
تاسکه تاسک: به ناز و لار و له‌نجه‌رؤیشتن، چاو‌گیژپان و به ناز رؤیشتنی کچ. (ه‌ل‌یان مال‌یوه باسک/ باسکی قه‌له‌و و ناسک/ که ده‌کهن تاسکه تاسک/ ره‌وه‌کترن له ئاسک «ه‌یمن».) [ف] ناز و عشوه	تال قه‌شق: به‌ریکی دار به‌رووه‌داری به‌پوو ه‌وت به‌ر ده‌گری. [ف] یکی دیگر از ثمرهای درخت بلوط
تاسمه: قاشه‌گرکه و کاله‌کی وشکه‌وه‌کراو (قایشی په‌روانه‌ی ماشین و.... [ف] لواشک خربزه (تسمه	تالتوز: گیایه‌کی بلینده‌وه‌کوو مۆسک وایه. [ف] اسم گیاهی ساقه بلند
تاسه‌بار: تاسه‌مه‌ند، به ئاوات. [ف] آرزومند	تالچه: فال، به‌خت تاقی کردنه‌وه، ته‌لیعه. [ف] فال
تاسیان: تاسان، گیژ بوون. [ف] گیج شدن	تالخورش: ئه‌و ئاو‌هی که به واده‌ی پوژ و دانیک له برینجی چاندرای ده‌گرن. [ف] آبی که به مدت یک روز و نیم به شالیزار داده می‌شود
تاشا: (+) مه‌یل و تاسه، تامه‌زرؤیی. (ده‌بینی رؤژ به تاشا سواری شه‌و بوو/ شه‌و ئاوس بوو سبه‌ینی کاتی زه‌و بوو «خاله‌مین».) [ف] اشتیاق	تال‌کیش: دهره‌اتنی تالی گوره‌وی و به‌رگی چندراو و به به‌روه‌و چوونی. (گوره‌وییه‌که‌ت تال‌کیش بووه تازه هه‌تا ئه‌وسه‌ر ده‌دری.) [ف] پاره شدن تار جوراب و لباس دست‌باف
تاشقه‌ند: په‌په‌رؤچکه، ه‌ویق، ته‌شق، به‌رزایی ئاسمان. [ف] اوج آسمان	تالنگه: جه‌وال، ته‌لیسی که وه‌ک به‌په‌ ده‌یته‌نن. [ف] گونی دست‌باف
تاعوون: (بلفه‌ته، نه‌خوشییه‌کی کوشنده‌یه. چاو قوولکه: (بریتی له مندالی زور بزوز و هار. (ده‌لئی تاعوونه. [ف] طاعون؛ (کنایه از بچه شلوغ	تالوار: شوینیکی تایبه‌ته بو له تهره دانی توتن، تهره. [ف] گودالی که توتون در آن می‌گذارند
	تالووجار: جاربه تالوو، جاریکی که گیای تالووی زوره و له‌به‌ر کوولو ناکیلدری. [ف] مزرعه‌ای که پر از گیاه «تالوو» است
	تالیشار: گیایه‌کی که لا سه‌وز و پانه لاسقه‌که‌ی

سپييه. [ف] اسم گياهي است

[ف] سايبان

تاماو: ئاووخوي كه دهرئ به مالآت. [ف] آب نمك
برای حيوان

تاوه سووت: ئه و شته ی خور دهيسووتيني، دهم
و چاوی رهش هه لگه پراو و پيست دامال دراو به
تيني هه تاو. [ف] آفتاب سوخته

تامل: تاقهت، سه بر. [ف] تحمل

تانجیلۆكه: تاجیلۆكه، تازیلۆكه، تازی ئه حمه د
راو كه ر، تانجی پیغه مبه ر، بالووك، حوشتر حوا.
[ف] آخوندك

تاویار: (+) تاویژه بهرد، بهردی گه و ره و
ته ختی قه دی کتو؛ (كه سیک كه خوره تاوی
خوش دهوئ. [ف] سنگ بزرگ و پهن كوه؛)
كسی كه به نور خورشید علاقه دارد

تانگ: (ده باب) پرووبه پروو، هه مبه ر، به رانبه ر.
(مالمان له تانگ مال ئه وانه). [ف] تانك (برابر،
مقابل

تر به تاق نه هاتن: بریتی له خوشی و شادی
زور. (له خوشيانا تری به تاق نه ده هات). [ف] كنايه
از شادی بیش از اندازه

تانق: ☞ په رچان

تانی تیدان: دنه دان، هان دان. (ئهو بۆ ئه و كاره
تانی تیدان). [ف] تحريك كردن

تر له خو دهرچوون: بریتی له بادیهه و بوون،
غلوور بوون. (ئهو تازو پیا كه و تسووه وا تری
له خو ی دهرچووه قسه له گه ل كه س ناكا). [ف] كنايه
از مغرور شدن

تاوپه پ: پوژپه پ، پوژاوا. [ف] هنگام غروب
تاوپه پان: کاتی پوژاوا بوون. [ف] هنگام غروب
خورشید

تر و ته ویله: قسه ی بی تام و هیچ و پووچ، شتی
هیچ و بی بایه خ. (گوئی مه دهیه هه مووی تر و
ته ویله یه). [ف] چیز و حرف بی ارزش و الکی
تراوکه: جوړی بهردی بریقه دار و ته نکه. [ف]
نوعی سنگ نازک و ساف

تاوتا: پی وپی، پاوپا، لینگاولینگ له پی کردنی
كه وش. (كوړه ئه وه بۆ كه وشه كانت تاوتا له پی
كردووه؟) [ف] كفش لنگه به لنگه

ترپه: (+) دهنگی به ئاسته می پی، چرپه. (ترپه ی
پی دی). [ف] صدای پا

تاوتوو کردن: شی کردنه وه، توئ توئ کردن،
له بهر یه كه هه لوه شانندن. [ف] از هم باز کردن

ترترپه: کرمی نوک، ئافه تی نوک (ئهو می کاری
ئهمرو بدا به سبه ینی/ ترترپه ی ده كه ویتته ردینی
«په ندی پیشینان» [ف] آفت نخود

تاوتوو کردن: ☞ تاوتوو کردن

ترتفاق: شتوومه ك، شمه ك، كه لوپه ل. [ف] وسایل
و اسباب

تاوكانه وه: ته كینه وه، تاسانه وه، كشانه وه له
کاری. [ف] شانه خالی کردن

ترسان: (+) سوور بوونه وه و ژان کردنی

تاوگر: بهرپوژ، بهرپه پوچكه، شوینی كه
تیشکی خور دهیگری. [ف] جای آفتاب گیر

تاوئنه: تاعوون، بلفه ته. [ف] تاعوون

تاووك: سیته ر، سابات، چارداخ، سه یوان، كه پر.

پییستی لهش بههوی پیدارژانی ئاوی گهرم. (خه‌متان نه‌بی نه‌سووتاو هه‌ر ترساوه. بئوقی نه‌کردوو، سوور بۆته‌وه.) [ف] سوزش پوست براش ریختن آب گرم	تپۆمته: واشه، باشوو، مه‌لیکی راوکهره. [ف] قرقی تپۆنته: [ف] تپۆمته
ترسیاگ: ترساو، تووشی ترس و خوڤ هاتک. [ف] ترسیده	ترووک: زۆر سلۆک، تۆر، سل، سرک. [ف] رموک تره: (+) کچۆله، کیزۆله، کناچه، که‌نیشکه. [ف] دختر کوچک
ترشگیاک: ترشاو، شتی که به مانه‌وه ترش هه‌لگه‌رابی. [ف] ترشیده	تره‌شکه: به‌لای ئاسمانی، وه‌ک هه‌وره‌ تریشقه و تۆفان و ... [ف] بلای آسمانی
ترشگیان: ترشان، (خه‌ور فره‌ بمینگه‌ی ترشگی.) [ف] ترشیدن	تپی بن گوم: بریتی له بی‌سه‌ر و شوین بوون. (وه‌ک تپی بن گوم بزر بوو.) [ف] کنایه‌ از گم شدن
ترشگیان: ترشاندن، ترش هه‌لگه‌پران. [ف] ترشاندن	تری په‌زان: بریتی له مانگی خه‌رمانان، کاتی تری گه‌یشتن. [ف] ماه شه‌ریور، هنگام رسیدن انگور
ترشوکه خاتوون: ترشوکه خاسه، جوړی ترشوکه‌ی ناسک و گه‌لا پانه‌ بۆ دۆکولیو ده‌بی. [ف] ترشک	تری مارانه: تری ماره، ریزه‌له‌ مارانه. [ف] تاج‌ریزی
ترشوکه خاسه: [ف] ترشوکه خاتوون ترشه خاتوون: [ف] ترشوکه خاسه	تری ماره: تری مارانه. [ف] تاج‌ریزی تریشکدار: پرشنگدار، به‌ بریقه. [ف] درخشان
ترکزه: دل‌ه‌کوته، دل‌ه‌راوکی، دل‌ه‌خورپی. [ف] نگرانی	تریشکه: گیاه‌که ده‌خورئ و له‌ قه‌راغ کانیاو ده‌پوئ، ترشوکه. [ف] گیاه ترشک
ترگژوک: ته‌رزه، ته‌یروک، گارسپوک، ته‌رزه. [ف] تگرگ	تریفه‌ بوون: له‌ شیر برینه‌وه‌ی به‌رخ و کاژيله‌ و کز بوونیان. (له‌وه‌تا به‌رخه‌کانمان له‌ شیر برپوه‌ته‌وه‌ هه‌موو تریفه‌ بوون.) [ف] لاغرسدن بره به‌خاطر بریدن از شیر
ترمه‌وبۆله: پرته‌وبۆله، ناره‌زایی ده‌رب‌پینی ترسه‌نۆکانه‌ و به‌ پیچ و په‌نا. [ف] غرو‌لند	ترینگانه‌وه: (بزه‌ گرتن، گرژینه‌وه، زه‌رده گرتن؛) پشکووتن، دهم‌ کردنه‌وه‌ی گول. [ف] لبخند زدن؛ (شکفتن گل
ترینسک: کوتره‌باریکه، یاکه‌ریم. [ف] قمری تپوتپ: پۆز و هه‌وا، فیز و ئیفاده. (له‌ مآلیا نییه ده‌نکه‌ برویشی/ لیقه‌ شرپی نییه‌ لاقی تی‌کیشی/ تر و توپه‌که‌ی که‌ریک ناکیشی «فولکلور».) [ف] تکبر	تریواندن: ژان کردنی له‌ش. (له‌به‌ر ژان ته‌واوی
تپۆل: په‌شه‌کوژی، تپۆر. [ف] ترور	

گیانم ده‌تریوئینی) [ف] درد	بوون: [ف] سکندری خوردن
تریوه: تریفه، تیشکی مانگ. [ف] تابش ماه	تلاسه: [ف] تلاس
تس‌کولیو: بریتی له ته‌مبه‌ل و ته‌وه‌زل، به ساوه ساو، که‌سیک که له کاردا زور به شینه‌ییه، زور داده‌نیشی و له‌جیی خوی هه‌لناستی. [ف] کنایه از تنبل	تلاشه: ته‌له‌زم، له‌تی ورد و تیژی ئاسن و دار و به‌رد و... [ف] تراشهی سنگ و آهن و چووب.
تسله: جوړی کارگه زور نه‌رمه وه‌کوو قارچکی تر ژیره‌که‌ی په‌ره په‌ره نییه، کاتیک وشک ده‌بیته‌وه گه‌ردیکی وردی تیدایه وه‌ک خه‌نه وایه. [ف] نوعی قارچ	تلیات: تله، پلته، بریتی له شتی بی‌بایه‌خ. (تلیاتی ته‌ری تیل/ نییه) [ف] کنایه از چیز بی‌ارزش
تسموړگ: گیاه‌کی چکوله‌یه وه‌ک ئاله‌کوک و شنگ وایه. [ف] اسم گیاهی است	تلخ: لوده، کوگا، (کولان به تلخیت به‌فر گیرایه) [ف] توده‌ی برهم انباشته
تشپوک: زیپکه، پیژوکه، زووه. [ف] جوش تفاروک: منال، زاروک، زارو، مندال. [ف] کودک	تلنجک: ته‌پکه، داویکه بۆ گرتنی بالنده. [ف] دامی است برای شکار پرنده
تفر: (تیخولی برویش و ساوار. (ئه‌و په‌رشه بکوته‌وه و تفره‌که‌ی لی جیا که‌وه) (قه‌تماغه، په‌ترو [ف] (پوسته‌ی بلغور (کبره‌ی زخم.	تلۆ: توله، تووله، قه‌ندی. [ف] یوز، سگ کوچک شکاری
تفلیک: به‌لغم، ئاخ‌تف، تفی زهره‌د. [ف] بلغم تفه‌نگ به تاریکی‌یه‌وه نان: له خو‌را قسه کردن سه‌بارت به که‌سیک، چئو له تاریکی کوتان. [ف] سخن گفتن بدون دلیل	تلوت‌ه‌ک: هیشوو، بۆل، زه‌نگه‌ته تری. [ف] خوشه‌ی انگور
تفيله: مندالی ورد، زاروک، ساوا. [ف] طفل تالاروک: خو‌ تلاندنه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا. [ف] غلطیدن	تلووخانه‌وه: گنخان و فلیقانه‌وه‌ی میوه. [ف] گندیدن و له شدن میوه
تالاس: ته‌خته‌یه‌که ناوه‌که‌ی قوول ده‌که‌ن سه‌گ ئاوی تیدا ده‌خواته‌وه. [ف] آبخوری سگ که از تخته کنده می‌شود	تلیا مه‌زن: قامکه گه‌وره، په‌نجه که‌له، کلکه گه‌وره. [ف] انگشت شست
تالاسکه به‌ستن: لاتراسکه به‌ستن، سه‌ره‌نگری	تلیابه‌رانکی: قامکه گه‌وره، کلکه زله. [ف] انگشت شست
	تلیچاف: ئه‌نگوسته‌چاو، شه‌وه‌زه‌نگ، بلقه‌تاف. [ف] شب بسیار تاریک
	تلیسانه‌وه: تاوانه‌وه‌ی کلۆ قه‌ند و گل و ... له ئاودا. [ف] نرم شدن کلوخ در آب
	تلیسک: (+) ته‌پ، خووساو، (باران ته‌پ و تلیسکی کردووه) [ف] خیس
	تلیشیاگ: تلیشاو، دادراو. [ف] پاره شده
	تلیفسق: پته، په‌له‌پیتکه، چه‌قوونه، چه‌قه‌نه. (ده‌س

کردن به تلیفسق لیان) بشکن زدن	تۆپى ناوخه تین: یارییه کی مندالانه یه به تۆپ
تلیقانن: فلیقاندن، پلیشاندن. [ف] له کردن	دهکری. [ف] نام یک بازی کودکانه با توپ
تلیقیگ: فلیقاو، پلیشاو. (ته ماته که گشتی	توت: کلۆر، خلۆر. [ف] غلطیده
تلیقیگه. [ف] له شده	توته لاش: ته لاشه دار. [ف] تراشه
تلیقیان: فلیقان، فلیقان، پلیشان. [ف] له شدن	توخ: دهوله مه ند، خاوه ن دارایی. [ف] ثروتمند
تلیلیان: هه را و هوریا و شایی و هه لیه زین.	توخماخی سهر کردن: پیستی سهر دامالین،
(پشیله دیار نه بی مشک تلیلیانیانه. [ف] سر و صدا	سهرپان کردنه وه. (بزانى توخماخی سهرمان
و شادی کردن زیاد	دهکا. [ف] پوست سر کردن
تمتیل: ته متیل، بیچم، ئه دگار. [ف] سرو سیما	تور: جی پی، شوین پی. [ف] ردپا
تنگس: داریکی کورته بنه و چالوله که به ریکی	تورخ: [ف] تورخ
وهک بادامی پیوه یه. (تنگسه هه زاره ی پا	تورپاسک: گیاهه که به ریکی وهک قوره دهگری. [ف]
له موغار به ند/کئی توی بویه رژین له ریشه	اسم گیاهی است
هه لکه ند؟) [ف] بوته ای خاردار برای پرچین روی	تورخ: (مانای هه نبانه بۆرینه هه لیه. [ف] دوی خوی
دیوار از آن استفاده میشود.	تی کرای ئاو لی گیراوو خه سته وه بوو ده بیته
توپلاخ: (+) گیاسنده، گیاهه که وهک که رخنکینه	تورخ، دۆسۆل، دۆسۆیر. [ف] دوغ آب گرفته شده
وایه بو باقه بین ده بی، پیزه لک، پیزه ل. [ف] [ف]	و نمک ریخته و غلیظ
پیزلخ	تورتان: مقه ست، دوارد، دویردک، مه گریپچه نی.
توپلاخه: توپخل، تیکول، توخل. [ف] گلوله گل.	[ف] مقراض، قیچی
توپلاغ: توپلاغه. [ف] [ف] توپلاغه	تورپه هات: قسه ی هیچ و پوچ و بی مانا. (شیخ
توپلاغه: توپلاغ، پیکه وه نووساو، توپلاخه قور،	و تورپه ی میزه رو نه قل و نقوولی هیچوپوچ/
گلمه ت. [ف] گلوله گل	من به تورپه ی یار ئه سیرم، ئه و به کولی
توپه: یه کسم جاری وایه له برسان یان له بهر	تورپه هات «مه حوی». [ف] حرف پوچ و
خوشه ویستی یه کترده لیسنه وه و مووی زیاد	بی معنی
به زمانیه وه ده نووسی و قووتی ده دن، له	<u>تورکردن</u> : توران، زیز بوون، مان کردن و
ئاکامدا له زگیاندا له سهر یهک گلۆله ده بی و	هه لاتنی که ری نیر، که رتور [ف] فرار کردن و
وهک توپیکی پته وی لی دی و ده بیته هوی	قهرکردن الاغ.
ناره حه تیی یه کسم. [ف] مرض اسب و الاغ براثر	تورکه: جوړی سه وزیی خواردنه. [ف] نوعی
خوردن مو هنگام لیسیدن یکدیگر	سبزی خوراکی

- توره:** پینوانه‌یه که تا ۵ مهن گهنم ده‌گرئ. [ف] واحد پیمانهای است که تا ۵ من گندم می‌گیرد
- توزته‌کین کردن:** (ته‌کاندن شت به توزته‌کین؛) بریتی له لیدان به ئارامی. (ئوه لیدان نییه توزته‌کینی ده‌کەئ). [ف] (گردگیری؛) کنایه از کتک زدن به آرامی
- توزته‌کین:** ئامرازی توز ته‌کاندن، په‌رۆیه که به قولله داریک‌هوه ده‌به‌ستن و توزی سه‌ر که‌لوپه‌لی پی ده‌ته‌کین. [ف] گردگیر
- توسن:** (+) تووره، قه‌لس، تووره و توسن. [ف] عصبانی
- توشکیر:** توشیتیر، گیسک، بزنه کیویی دوو ساله. [ف] بز ماده‌ی دو ساله
- توق:** (+) په‌له، توقه‌ن. [ف] ۶ توقه‌ن
- توقه:** ده‌ست و مشتاخ، ده‌ست لی‌ک‌دانه‌وه. [ف] دست دادن
- توقه‌دیوار:** دیواریک که چین چین به‌قور هه‌لیده‌چن و له‌ژیره‌وه ئه‌ستوره و هه‌تا به‌رزتر بیت‌هوه، باریکتر ده‌بیت‌هوه بۆ حه‌ساری باخ و خانووی دروست ده‌کهن [ف] دیوار سنگی.
- توقه‌ن:** په‌له، توق. (توقه‌نیک له به‌فره‌کەئ تو/بۆوه). [ف] قطعه
- توک:** (+) (تات؛) شتی‌ک که هیچ کاری لی ناکا. [ف] زنی که استخوان، مجرای رحمش را گرفته باشد؛) چیزی که سخت است و چیزی در آن فرو نمی‌رود
- توکلیجه:** گیاهه‌کی وه‌ک که‌رته‌شی خپ و تووکنه دپووی نییه و له عهرزی که‌م به‌رز ده‌بیت‌هوه، وه‌ک چایی ده‌می ده‌کهن بۆ ژانی جه‌سته باشه. [ف] اسم گیاهی دارویی
- تولتوله:** جۆریک نانه وه‌ک که‌لانه وایه له جیاتی پیواز و سه‌وزی رۆن ده‌کهنه نیوییه‌وه و به ته‌ندوورییه‌وه ده‌دن. [ف] نوعی نان روغنی
- توله شکاندن:** بن پژاندن، کچینی بردن. [ف] پاره کردن بکارت
- توله شکاو:** بن‌پژاو. [ف] دختری که بکارتش پاره شده باشد
- توله:** (+) گرکه، گندوره. [ف] گرمک
- توله‌که:** (+) ته‌شتی گلین، سوینه. [ف] تشت سفالین
- تولی:** گیاهه‌که گه‌لا پانه ده‌خورئ، توله‌که. [ف] پنیرک
- تومارگه:** شوینی تومار کردن، دووکانی شریت و سیدی تومار کردن. [ف] استریو
- تومان:** (ده‌رپی، ئاوه‌لکراسی ژنانه) ته‌مومژ. [ف] شلوار زنانه (مه.
- تومه‌ت:** بوختان، ئیفتیرا، بوختان. [ف] بهتان
- تومه‌تبار:** بوختان پی‌کراو، تاوانبار کراو. [ف] متهم
- تومه‌شان:** کووز، هیل، به‌شیک له زه‌وی که به خه‌تیک دیاریی ده‌کهن و تووی پینوه ده‌کهن بۆ کیلان. [ف] قسمتی از زمین تخم پاشیده شده برای شخم
- توناز:** به‌نده‌نی رژد و چپ، شاخی ئه‌سته‌م. [ف] کوه‌صعب‌العبور
- توند:** (+) مه‌یوو، دژی شل، خه‌ست. [ف] غلیظ
- تونکه:** شورت. [ف] شرت

تۈۋ: تۈۋ (+) تۈم، تۆڭ، تۆۋ؛ (تۈۋ، تۆتخىمى مرقۇ. (تۈزۈكى لەۋ شىرىنىيە بەش بىدە تۈۋى دەتكى). [ف] (بذر؛) نطفه	تۈۋشى گۈن پەشى خۇ ھاتن: تۈۋشى نىرى شەش گۈن ھاتن
تۈۋت و فەراقەت: يارىيەكى مىندالانەيە ۋەكۈۋ قەرئ قەرئ ۋايە. [ف] نام يك بازى	تۈۋشى نىرى شەش گۈن ھاتن: برىتى لە كەسېك كە ماۋەيەك بە كەيفى خۇى راپىدەدا و ترسى كەسى نىيە، بەلام لەپر دژىكى بەھىزى لى پەيدا دەيى و زەليل دەيى بە دەستىيەۋە. [ف] كنايە از كسى كە مدتى ياغى مىشود و عاقبت بەدست رقىيى تۈۋا شىكست مىخورد
تۈۋتەر: سىكەتۈرە، سىقەتۈرە. [ف] سنگدان مرغ	تۈۋقالە: (تۆڭلە، بلۇق) پۈرگ. [ف] حباب؛ (تاول تۈۋكە مردارە: ئەۋ تۈۋكە نەرم و وردانەي بە زەرنەقۈۋتەۋەيە و ھەلدەۋەرى پاشان پەپ و پۆ دەردەكا. [ف] موى نرم جوجه كە بعدا پر جاى آن را مىگيرد
تۈۋتەك: (+) تاقىتاقكەرە، بالداریكى شەۋ بىدارە. (تۈۋتەك و گۈيىن و كۈند بىكارن/ پۈژ وچانىانە، بە شەۋ بىدارن «ھەژار»). [ف] بوم	تۈۋكە مىندارە: تۈۋكە مردارە. تۈۋكە مردارە تۈۋلازم: دەردە بارىكە، نەخۋشىنى سىل. [ف] مرض سل
تۈۋرەك: تەرزەلۈۋكە. [ف] تگرگ ريز و خشك	تۈۋلە: پكە، قەفەز. [ف] قفس
تۈۋرۈك: بىنەۋەشى، جىددى. [ف] جدى	تۈۋلەكى: كاسە سەر، كاژەلاک. [ف] جمجمه
تۈۋرۈگ: چەقەل، جانەۋەرىكە ۋەك پىۋى ۋايە. [ف] شغال	تۈۋلەۋەن: نەمامى ۋەن. (لە چەقەى چەۋماخ كەلەيە و پەمىن/ تۈۋلەۋەن لەژىر ماردەمان چەمىن «فولكلور»). [ف] نهال و ن
تۈۋرەلەم: گۈلە گەنم كە ھىشتا لە ساقەكەى نەھاتۈتە دەرى. گەنم و جۋى كاتى قەۋگۈل. گەنمىك كە ھىشتا نىر نەۋۋە. [ف] خوشەى گندم كە ھنوز در داخل ساقه و برگ قرار دارد	تۈۋلەين: بازەلەين، قەمچان، پىخان. [ف] يەقول دوقول
تۈۋسكۈل: بەرى دار شەكى، ۋەك فندىق ۋايە. [ف] ثمر يك درخت	تۈۋناۋ: پاراۋ، تەپۈبىر. [ف] سىراب
	تۈۋنكە: شۋرت. [ف] شرت
	تۈۋنە: بەران. [ف] گراز
	تۈۋنەۋان: ئاورچى، ئاگرچى ھەمام، كۈۋرەپەز. [ف] تۈنچى حمام

شووشه. (ته به قی شووشه م بئ په نجه ره که مان
 کری. [ف] (ورق کاغذ؛) قطعه شیشه
 ته پته په: زهنگوله ی گه وره که به جیتی زرینگه
 ته په ی لی دئ و له ملی بزنی یان مه پری
 سرگه له ی ده که ن. [ف] نوعی دری
 ته پل دران: ئا بروو چوون، عیب و عار وده در
 که وتن، بی ئیعتبار بوون. [ف] رسوا شدن
 ته په: (+) سله شیاکه، توپه له شیاکه. (ته په یه ک
 شیاکه ی کرد مانگا که). [ف] برهم انباشته
 ته په دؤره: فیبری سپی بئ راگرتنی سه هؤل و
 سارده مه نی. [ف] یونولیت
 ته په سوپی: وړ بوون، ترس لی نیشتن،
 دله خورپه. [ف] نگرانی
 ته په سه نه: هه ول دانی خورایی، هه ول دانی بی هو.
 [ف] تلاش بیهوده
 ته تله زوان: لاله په ته، که سی که قسه ی چاک بئ
 نایه، تور. [ف] الکن
 ته تله میوه: که لوی کرمی هه وریشم، قوزاخه. [ف]
 پیله ی کرم ابریشم
 ته ته: (+) ناوی چیا به که له هه ورامان [ف] کوهی
 در اورامانات
 ته ته ریچ: پینچانی لاق و به له ک به په رؤ و به ن
 کاتی سه فەر له به فر و سه رمادا. [ف] پیچیدن
 ساق پا از زانو و به پایین با نوار پارچه ای
 ته تیاین: دؤزینه وه، پیدا کردن. [ف] پیدا کردن
 ته خچک: شیو، گه لی، دؤل، خر. [ف] دره
 ته دار: تادار، نه خوش، که سی که تووشی تاویاو
 بووه. [ف] تبار

توونی ته به س: ٭ توونی ته ته
 توونی ته ته: دهره ک، قیرووسیا، جه هه نده م،
 توونی ته به س، (به توونی ته ته دهره دهری هه
 برؤ). [ف] به درک، جهنم
 توویل زه پین: کواکه زپینه، که سکا سؤر،
 په لکه په نگینه. [ف] رنگین کمان
 توویناواره: ئاواره، به ریده، دهر به دهر. [ف] آواره
 توئ: (به ین، نیو (به رؤژ ده گه پی به که تانی/ به
 شه و ده چیه توئی کورتانی «په ندی پیشینان»)
 توئ شیر، سه ر توئ. [ف] (میان) سرشیر
 توئچ: پرژ و بلاو، شیواو، په رگه نه. [ف] پراکنده
 توئخ بردن: ئازار دانی زؤر، ماندوو کردن له
 راده به دهر. (هینده ی هه لسو وړاندین توئخی
 بردین). [ف] کنایه از زحمت زیاد
 توئخ چوون: زه حمه ت کیشانی زؤر، بریتی له
 کاری زؤر سه خت. (هه تا له و کاره ته و او بووین
 توئخم چوو). [ف] کنایه از زحمت زیاد
 توئشک: توئ، سه رشیر، تو. [ف] سرشیر
 توئشک: کاژیله ی مالی یان کئی له سی مانگان
 تا یه ک ساله. [ف] بزغاله در سه ماهگی تا یک
 ساله
 توئکاری: له شکولین، نه شته رگه ری له سه ر
 جه سته به وردی. [ف] کالبد شکافی.
 ته باره: گهنم و جوئیک که هیشتا نه دوورابیته وه
 و هه ر به پیوه مایی. [ف] گندم درو نشده
 ته باشیر: گه چی نووسین. [ف] گچ تحریر
 ته به ق: (+) په ره کاغهن، وهره ق. (ته به قی
 کاغهنم هینا و نامه نووسی. ؛) پارچه

تەپ و وشك ھەلخستن: دوو كەس كە دەیانەھەوی یاری بکەن بۆئەو دەی كەسی یەكەم واتە مەللا دیاری بکری لەتێ سوالات یان بەردیکی پان دیوکی تەپ دەكەن و ھەلداوین، دیوی تەپی ھی یەکیان و دیوی وشکی ھی ئەوی دیکەیانە. [ف] شیر و خط

تەپازەن: ④ تەپزەن

تەربیش: تەکمیش، بنگولی رەز و بیستان. [ف] پی زدن و سست کردن خاک جالیز تەرت: (+) (کلۆشی گیرە کراو کە ھیشتا شەن نەکراوە). ھەلدیر، ھەلەت، رژد [ف] (خرمن کوپیدە شەدی ھنوز باد دادە نەشدە) پرتگاہ.

تەرتوتەلان: ھەلدیر، ھەلەمووت، رژد، (مامە راپوچی رەووز و تەرت و تەلان/ ئیستە کە کاتی لە خەو راپوونە/ کە دییان کوتەلی بالات رووخا/ دالە کەرخۆر لە ولات بەربوونە «ئەمین گەردیگلانی».) [ف] سربالایی صعب العبور

تەرچک: (+) شلک، ناسک، تورت. [ف] ترد و نازک تەپدەماخ: کەیفخۆش، بە کەیف، دلشاد، دەماخچاخ، دەماختەخت. [ف] شاد و شنگول تەپدەماخی: کەیفخۆشی، شادی و دلخۆشی.

[ف] دماغچاقی

تەرشک: قەلشت، درزی گەورە. [ف] ترک، شکاف تەرفتین: شپرزەیی، ئالۆزکاوی. [ف] از ھم پاشیدگی

تەرک: (+) تەخت، ژیر. (تەرکی ژووورەکیان فەرشیکی لی رانەخراوە.) [ف] کف

تەرکەندە: ھەوەل، سەرەتا. (لە تەرکەندەووە و)

ھاتوو. [ف] نخست

تەرکی ژیر بەپە: گەمەیەکی لاوانی گوندنشینە دوو کەس دەچنە ژیر بەپەیەکەووە کە یەکیان پیشتر ئەو گەمەیی نەکردبێ و نەیدی، ئەو دەی پیشتر ئەو یارییە کردوو بەدزییەو شوولکێک بەدەستەووە دەگری و دەبیاتە ژیر بەپەکەووە، ھەر شوولکێک لەھاوگەمەکی دەدا و شوولکێکیش لەعەرزەکە دەدات و ھاوار دەکا؛ ھاوگەمەکی پنی وایە لە ھەردووکیان دەدەن. [ف] نوعی بازی جوانان روستایی.

تەرکی: زەبەلاح، تەژە، تازان. [ف] لندھور

تەرمەک: تەرمەگ، مەلۆی دپک و دال. [ف] پشته ی خار. [ف]

تەرمەگ: ④ تەرمەک

تەپە بازار: بازارێ میوہ فروشتن. [ف] میدان ترہار

تەپەبار: (+) ④ تەپەوار

تەپەبن: تەپەون، ناوی بنچکیکی کولەبنەییە چالووکی ھەیی و وەک زی وایە. [ف] نام بوته ای است خاردار.

تەپەبنە: ④ تەپەبن.

تەرەز: تەرزە، گارسێۆک، گژل، تەیرۆک، ترگژۆک، گژلووک، تەزەر. [ف] تگرگ

تەپەزەن: (+) گیایەکی کویتانییە گەلاکەیی وەک پیواز وایە مالات زۆر چاکی دەخۆن، ھەتا زستان سەوزە و زەرد نابێ. [ف] اسم گیاهی است

تەپەکەباب: شۆرباوی گۆشتی مریشک کە

ته ست دانه وه: ههس دانه وه، بهر په رچ دانه وه، پاساو دانه وه. [ف] په رچم دانه وه
 ته سحیب: ته سبیح. [ف] تسبیح
 ته سه له: ناماقوول، سووک و چرووک. [ف] هرزه.
 ته سلیم به خاک کردن: بریتی له ناشتني مردوو. (هر شه وچ ته رمه که ی ته سلیم به خاک کرا.) [ف] دفن کردن
 ته سوق: نوبه ره، شتیک که تازه هاتبی و تا ماوه یه که خوشه ویست بی. [ف] نوبر
 ته ش مه لیچ: [ف] ناگر مه لووچ
 ته شه خوس: ههوا، فیز، دهمار. (هینده به ته شه خوسه دهماری ناهینی قسه له گهل کهس بکا.) [ف] متکبر
 ته شه نگ: پراوپر، کهیل، لیواولیو. (قایه که وا ته شه نگ بووه لئی دهرژن.) [ف] لبریز، پر
 ته شی ته شی: که مه یه کی لاوانی گوندنیشینه. [ف]
 نام یک بازی جوانان
 ته شیشی: چاوه پروانی کردنی که سیک به دل نیگه رانییه وه. [ف] انتظار پر از تشویش و نگرانی
 ته فته: چه فته، چه فیه، جوړی دهماله له ملی دهالینن. [ف] چفیه
 ته فروتوونا: ته رتووتوونا، هه رنه ماو، له نیوچوو، فو تاو به یه کجاری. [ف] تارومار و نابود
 ته فزین: (+) نه خوش که وتن و که له لا بوون. [ف]
 بیمار شدن و از پا افتادن
 ته قانندن: هه لبرین، پاونان، ره پینان، ره تانندن.
 (دهمه قینن چه شنی ریوی به نده نی/ ئه و

ترشی سماقی لیده دهن. [ف] آبگوشت مرغ
 ته ره که مه: ئاواره، شار به دهرکراو. (بۆ هه لوده و ته ره که مان/ بۆ رووتهل و دل به خه مان.
 «راوچی» [ف] آواره، دربدر
 ته ره کی: ته پ بوونه وهی مالات، واته خواردنی گیا شینی به هاری و ته قه فیره گرتنی. (مانگاگان هه موو ته ره کیان گرتووه.) [ف] اسهال حیوانات
 ته ره کیوهن: بهن ته رکی، په تیک که به ته رکی زینه وهیه و شتی پی ده به ستن. [ف] فتراک
 ته ره وار: (میوه ی ته پ و تازه؛) باقه یا مه لئو گیایه که دهیه تینه وه بۆ مال. [ف] (میوه ی تازه) علوفه ی تروتازه.
 ته ره ول: بالنده، فرنده، په له وه، په رۆک. [ف]
 پرند
 ته ریپ: ته قه لئ راست و میزان، (کلاوه که ته قه لئ ته ریپ و جوړانم لئ داوه.) [ف] بخیه ی راست در کلاه
 ته ریپ و جوړدان: جوړی ته قه لئ درشته له کلاوی ددهن و دوایی بهن ده کهن به بهینی ته قه له کاندای بۆته وهی کلاوه که ره ق بی. [ف] نوعی بخیه ی کلاه
 ته ریبه: چه ته، پیگر، جه رده. [ف] راهزن
 ته زبی: [ف] ته زبیح.
 ته زبیح: ته سحیب، ته سبیح. [ف] تسبیح
 ته زحیب: ته سبیح، ته زبیح. [ف] تسبیح
 ته زویح: ته سبیح، ته سحیب. [ف] تسبیح
 ته ژ: کاریته، شاتیر. [ف] بالار
 ته سییح: ته زحیب. [ف] تسبیح

ته‌ته‌وه‌ستان: ئاگر به‌س، ته‌واو بوونی شه‌ر. [ف]	که‌سانه‌ی لای کونیشم ناده‌نی. «ه‌مین». [ف]
آتش‌بس	دنبال کردن.
ته‌قین: (+) هه‌لاتن، را کردن. [ف] فرار کردن	ته‌ته‌قان: په‌هن، زه‌ویی به‌ردین، کیویک که
ته‌کاری: چارۆکه، کۆلوانه، پارچه‌یه‌کی	سه‌ره‌که‌ی ته‌خته‌به‌رد بی. [ف] زمین یک‌پارچه
چارگۆشه‌یه ژنان به‌شانیا دده‌ن. [ف] پارچه‌ی	سنگ
چارگۆشه‌ای که زنان بر دوش می‌اندازند	ته‌ته‌قه‌ تاویر: ته‌خته به‌رد، تاویره به‌رد. [ف] تخته
ته‌کمیش: (+) په‌رازی‌تی رادیو و تی‌فی. [ف]	سنگ
پارازیت رادیو و تلویزیون	ته‌قه: (ته‌قه، ویک که‌وتنی دوو شتی په‌ق؛)
ته‌کوو: وچان، پشوو‌دان، سانه‌وه. (فره‌مانو	ده‌نگی ته‌نگ. [ف] صدای به‌هم خوردن دو چیز
بووگین چکی ته‌کوو به‌ین خاسه. [ف] استراحت	سفت؛ (صدای تفنگ
ته‌گره‌جیه: ته‌رزهلووکه، ته‌رزهی ورد. [ف] تگرگ	ته‌قلان: شو‌رش، راپه‌رین، پاسان. (خه‌لکه‌که
ریز	گشتی ته‌قلان کردن وه‌ دژی شا. [ف] قیام.
ته‌گه‌ر: تایه، چه‌رخ‌ی ئوتوموبیل. [ف] چرخ و	ته‌قلوشه‌قل: بیگار. په‌تان‌دن و کار پی‌کردن به
لاستیک اتومبیل	زور و به‌لاش. [ف] بیگار
ته‌لان: کۆلانی باخ. [ف] کوچه‌باغ	ته‌قلۆکه: گیاه‌که‌ نیو مه‌تر له‌ زه‌وی به‌رز
ته‌لچن: گولبژیر، هه‌لبژارده. [ف] گلچین	ده‌بیت‌وه‌ لاسقه‌که‌ی سپیه و گولی زه‌رده، گیا
ته‌لخه‌ک: بریتی له‌ قه‌له‌و و نا‌قولا، شله‌په‌ته و	ترۆقه‌شی پی‌ده‌لین. [ف] اسم گیاهی است
قه‌لافه‌ت ناله‌بار. [ف] کنایه از سنگین و شل وول	ته‌قله: گیا ترۆقه، گیاه‌که‌ وه‌ک گوی به‌رخۆله
ته‌لدپوو: ئاسندرک، تیلی وارشی درک‌دار. [ف]	وایه به‌ریکی ورد ده‌گرئ ده‌ستی پیندا بی‌نی
سیم خاردار	ده‌ته‌قی، ته‌لۆکه. [ف] اسم یک گیاه
ته‌لوه‌نه بوون: شه‌لال بوون، خووسان. (سه‌ری	ته‌قله‌ده‌و: ته‌قله‌کوت، هه‌لاتن به‌ پرتاو. [ف] با
ته‌لوه‌نه بووگه له‌ خوون. [ف] آغشته شده	سرعت دویدن
ته‌لوه‌نه کردن: شه‌لال کردن، شلتانی خوین	ته‌قه‌توره: ته‌قه‌فیره، به‌له‌فیره، سکه‌شوره. [ف]
کردن، خووساندن. [ف] آغشته کردن	اسهال
ته‌لوه‌نه: شه‌لال، شلتان، (ته‌لوه‌نه بووگن له‌	ته‌قه‌ز: ته‌نانه‌ت، ته‌نانه، هه‌تاکه. [ف] حتی
خوونی خوه‌یان. [ف] آغشته	ته‌قه‌ل ترۆزی: ته‌قه‌لی خراپ و درشت و
ته‌له‌ کردن: هه‌لچه‌قینی به‌رد له‌ بنی پی‌یه‌کسم	خواروخ‌یچ له‌ دروماندا، تر‌ته‌قه‌ل. [ف] بخیه‌ی
له‌ کونی ناله‌که‌یه‌وه. (ماینه‌که‌ ته‌له‌ی کردووه	درشت و کچ و کوله در دوزندگی

دوو سيمى ههيه و سازى مهزههبيى ئههلى ههقه. [ف] تنبور	بويه دهشهلى. [ف] فرو رفتن ريزه سنگ در پاى اسب و الاغ
تهنتهنه: پوولهكه، ئوييه، خشل و زمبه. [ف] زيورآلات.	تهلهسهنگ: تهخته بهرد، بهردى پانى گهوره. [ف] تخته سنگ
تهندووراو: گيژاوى گومى زور قوول. [ف] گرداب تهندوورهزهنه: به پيچ و ليك هالان وهسه كهوتن وهك دووكهل و گيژهلوكه. [ف] بههم پيچيدن و بلند شدن گرد و خاك و دود	تهليزه: تهليس. گونيه. [ف] گونى تهماير: تهماير، بهتاما، بههيو. [ف] خواستار، مشتاق.
تهنكه به دق: دويهك كه له توراغى وشكى ساز دهكهن و دهخونهوه. [ف] دوغ كشك.	تهماير: تهماير تهمبار: بهرزايى كهه، تهپك، تيرهگ. (تهه لينيشتوو) بهفري تواوهى سهه شاخى تهمبار/دهبي بهفرميسك چورچور ديتيه خوار «رهعيم لوقمانى». [ف] تيه (مه گرفته).
تهنگ پي ههلينان: تهنگ پي ههلچنين، زور بو هينان. (خهيال و خهون و تاسه هاتوونه ژوانگه بو دل/هوميد و شادى تهنگى به ژان و خهه ههلينا «ئهمين گهرديگلانى»). [ف] در تنگا قرار دادن	تهمباسك: تهپوكه، تهپوكه، كوگاي گل. [ف] تپه كوچك تهمتيل: تمثيل، سهه و پوتراك، بيچم، سهه و سهكوت. (بهلاله تهمتيله وارى). [ف] سروسىما
تهنگه ئهستور: زگزل، زگهانك، گهدهزل. [ف] شكم گنده.	تهمدار: دارى قالى، دار تهون، دار ههنه. [ف] دار قالى
تهنگه بان: تهقله بان، (كوترىكى تهنگه بانم ههيه). [ف] معلقون	تهمسال: تهنبهل، تهوهزل، لهشگران، تهمهل، تهپ. [ف] تنبل
تهنگه زكرى: تهمهلى، تهمسالى، لهشگرانى. (چهنى لهكار تهنگه زكرى كهيت). [ف] تنبلى	تهمسالى: تهمهلى، تهوهزهلى. [ف] تنبلى
تهنگه لان: تهنگه بهر، شوپنى تهنگ و چكوله. (لهو ژووره تهنگه لانه دا شهش كهس دهخهون). [ف] مكان تنگ و كوچك	تهمورى: كاكول، قزى چهپك كراو. [ف] گيسوى دسته شده
تهنگه وتيلكه دان: شهتهك دان، توند بهستن (كولهكهى لهپشتى تهنگه وتيلكه داو وهپى كهوت). [ف] محكم گر زدن بار	تهمووركه دان: ئاپوره دان، كوزيلكه بهستن، تهمووره دان، (خهلكيكى زور له دهورى كانبيكه تهمووركه يان دابوو). [ف] ازدحام مردم تهمهريز: شههكهل. [ف] جدال گاو ميش نر تهميره: تهنبوور، سازيكه وهك سى تار وايه

ته ننگ: (ته ننگ. (ئاوه که ته ننگه. ؛) ناسک.
 (پارچه که ته ننگه.) آب کم عمق؛) نازک
 ته نه شۆر: تاته شۆر، ئهو ته خته بهردهی
 مردووی له سه ره ده شۆن. [ف] تخته سنگی که
 روی آن مرده را غسل می دهند
 ته نه وه: بلاو بوونه وه، ته نینه وه، په ره گرتن. [ف]
 سرايت
 ته نیمۆک: قورم، دووده ی بن میچ و دیواری
 سه ره ته ندوور. [ف] دوده
 ته وازوو: ته وازی، عوزرمایی، داوای لیبوردن.
 [ف] معذرت خواهی.
 ته ون: به رد، کوچک، سه ننگ. [ف] سنگ
 ته وه ره: (+) میحوهر. [ف] محور
 ته وه کل: ئاونگی له دار دورست کراو بۆ کوتان
 و ورد کردنی دانه ویله. [ف] آونگ چوبی
 ته وه لا: لانه واز، ته ره، ده له. [ف] پرنده ای که از
 لانه اش گریزان است.
 ته ویشق: ته شق، حه ویق، په رپه پۆچکه، به رزایی
 ئاسمان. [ف] اوج
 ته هلووکه پۆ: پێگای سه خت و هه له مووت،
 پێگای هه وراز و ئه سته م. [ف] راه سخت
 ته یاخ: کۆپاره، شانی به رزه وه بووی گا و
 جوانه گا. [ف] گرده ی پشت گردن گاو
 ته یرو توال: په له وه ره، ته ره وڵ، بالنده به گشتی.
 [ف] طیور
 ته یفه ز: ساز، ته یار، ئاماده. (خه لکی بۆ ئه وکاره
 خۆ ته یفه ز کرن.) [ف] حاضر
 ته یفه زین: خه بابته، ساز بوون، خۆ ته یار
 کردن. [ف] حاضر شدن
 تی توو پاندن: فوو کردن به شمشالدا. شمشال
 لیدان. (تی توو رینه له و شمشاله.) [ف] نی زدن
 تی راخو پین: به سه ردا نه پاندن و لی توو ره
 بوون. (هه رکه چاوی پیم که وت تیم راخو پری.) [ف]
 داد کشیدن بر سر کسی
 تی قلماندن: تی قولپاندن، له سه ره وه
 تی پژاندنی ئاو. [ف] از بالا ریختن آب در چیزی.
 تی قوو چاندن: به پرتاو هه لاتن و خۆ ده رباز
 کردن. (فیزمالکئیکم لئیدا و به دۆلئیدا تیم قوو چاند.)
 [ف] با سرعت دویدن و در رفتن
 تی قوولاندن: (بریتی له هه لاتن، تی قوو چاندن.
 (به پرتاو تیی قوولاند.) ؛) هاوار کردن، نه پاندن.
 (کاتیک چاویان به گورگه که که وت تییان قوولاند
 و هه لئانبری.) [ف] با سرعت دویدن؛) با صدای
 بلند داد کشیدن
 تی گرته وه: سه ره له نوێ تی هه لکردنه وه،
 هاویشتنی دووباره. [ف] پرتاب کردن دوباره
 تیا هیشتنه وه: که سیک که زۆر توو ره ده بی له
 شه ردا و قسه ی پیس ده کا، پیی ده لئین به تاقه ت
 به شتیکی تیدا بیله وه. [ف] اندازه نگاه داشتن.
 تیاح: وشه ی واقو پمان و سه رسوو پمان. (تیاح
 له و فیله ته نه.) [ف] کلمه ی تعجب
 تیانه: (+) وانی هه مام، هه وزی چکۆله ی هه مام.
 [ف] وان حمام
 تیتال: (+) شیتال، کوته په رۆ. (تیتالی په رۆ ده س
 ناکه وئی.) [ف] تکه پارچه
 تی چزان: تی زان، (به ریکم دا به قامکی خوما

تیرهاوئ: تیراوئ، سیخوپ، جوړئ ژیشکی
 گه ورهیه کاتیک خوی ویک دینیته وه درووه کانی
 وهک تیر دههاوئ و دهلین له هر کهس بدرئ
 ده بیته برین و چاک نابیته وه، به برینه کهش
 دهلین تیراوئ. [ف] جوجه تیغی بزرگ
تیره شان: گرده شان، لاپالی کیو، قه دی کیو. (به
 تیره شان که دا داگه راین.) [ف] سینه کش کوه
تیره گ: یال، که لک، ترۆپک. [ف] تپه
تیری لیدان: وهر دینه لیدان، نان کردنه وه. [ف]
 نوره زدن در نانواپی
تیری لیده: وهر دینه چی، نان که ره وه. [ف]
 نوره چی در نانواپی
تیری نه به دی: گولله ی وپله کی، گولله یه که
 به بی ئامانج دههاوئژرئ و له که سیک ده ری. [ف]
 گولله ی بدون هدف گیری شلیک شده.
تیزوفیز: ئه ستوونی یه کتر بر، دوو هیلی راست
 و چه پ، عه لامه تی زهر ب. [ف] دو خط متقاطع
تیزمالک: ☞ تیزمالک
تیزمالک: له ته په رۆ، تیسمالک. [ف] تکه پارچه
تیزه مار: تووله مار، جوړیک ماری باریک و
 دریژه زور به توندی ده خوشی. [ف] نوعی مار
 که سرعت زیاد دارد
تیسقوفلاسق: بهرگی شه پرکه ر و راوچی. [ف]
 وسایل و برگ شکارچی و جنگجو
تیسمالک: ☞ تیزمالک
تیسووه بزنه: توئسییه بزانه، جوړئ توئسیی
 لاسق باریکی سپی واشه. [ف] گیاهی خاردار
تیسووه که رانه: توئسییه که رانه، جوړئ توئسیی

خوئنی تی چزا. [ف] خون دویدن زیر پوست براثر
 ضربه
تیخول: توئیکل، توئخل، تیکول. [ف] پوست
تیخه: تیغه، دیواری ته کی نیوانکه ر. [ف] تیغه.
تیخه کردن: تیغه کردن، دیواری ته سکی نیوان
 دوو هو ده. دیوه که مان له نیوه راستدا تیخه
 کراوه. [ف] تیغه کردن دیوار.
تیدا چوون: فهوتان، له بهین چوون. [ف] از بین
 رفتن
تیر و پر: ته واو تیر. (تیر و پرمان گرکه خوار
 له بیستانه که.) [ف] سیر شدن
تیرامان: چاو لی کردن و بیر لی کردنه وه.
 (ماوه یه که بوو تیرم رامابوو.) [ف] نگاه کردن و
 اندیشیدن
تیربه ز: قه له و، گوشتن. [ف] چاق، قربه
تیرفرنگ: په له پیتکه. [ف] تلنگر
تیر پو هاتن: رفاندن به په له، په لامار دان. (خوی
 له هر دؤل و ده رالی مات بکا که رویشکی قوز/
 بی ئه وی مه و دای بدا تیی رۆ دی دالاشی گونم.)
 [ف] ربودن با شتاب
تیروپشک: قور که شکی، پسووله ی بهخت تاقی
 کردنه وه. [ف] قرعه
تیروچه قه ل: شتیک بووه وهک خیشک به گا یان
 ولاخ رایانده کینشا بو راگوئستنی شتی قورس،
 وهک به رداش و هتد و ... [ف] نوعی سورتمه
 برای جابجا کردن وسایل سنگین
تیروژک: تیشک، پرشنگ. [ف] نور
تیروو: توورگ، چه قه ل. [ف] شغال

تیکه خوشه: تیکه‌ی دوایی له نان خواردندا که شتیکی خوش دهخون بۆئوه‌ی تامی زار خوش بی. (جنچکی گوشت بیلوه بۆ تیکه خوشه.) [ف] خوردن لقمه‌ی لذیذ بعد از غذا

تیله‌کیش: کاره‌که‌ر، کریکار، ناوه‌کیش، کریکاریک که ته‌شته قور ده‌کیشی. [ف] کارگر

تیلگ: کتوی چکۆله، تیره‌گ. [ف] تپه

تیلیسان: ته‌یله‌سان، قایشیکه وه‌ک پیشی شه‌پکه بۆ خۆ پاراستن له تیشکی خور له نیو چاوی ده‌به‌ستن. [ف] سایه‌بانی که مانند لبه‌ی کلاه پیشانی دارد

تیمان: که‌وپینچ، ئه‌و شوینه‌ی پۆلی که‌و پینیدا ده‌رۆن و راوچییان راویان ده‌که‌ن. [ف] محل عبور دسته‌ی کبک

تیتیتۆکه: ئه‌وک، قورقورچکه، قورگ. [ف] حلقوم

تینی: (+) گه‌روو، ئه‌وک، قورگ، قوروو. [ف] گلو

تیوار: ته‌نگ، دژی گوشاد، ته‌نگ و تیوار. [ف] تنگ

تیووز: کاژیله‌ی یه‌ک ساله که ئاوس ده‌بی، بیژووکه‌زا. [ف] بزغاله‌ی یک ساله که بچه بزاید

تیوه‌چوون: دهم به دهمه کردن، شه‌په قسه. (له‌گه‌لی تیوه مه‌چو، بۆ له‌گه‌ل ئه‌وه تیوه ده‌چی؟) [ف] جدال لفظی

تیه‌نگ: تینوو، توونی. [ف] تشنه

تیه‌نگی: توونییه‌تی، تینویتی. [ف] عطش، تشنگی

تی‌هه‌لکردن: (+) بۆهاویشن، تی‌گرتن. (به‌ر‌دیکم تی‌هه‌لکردن داخه‌م نه‌یگرت.) [ف] پرتاب کردن

لاسق ئه‌ستوور و مه‌یله‌و سپیه. [ف] گیاهی است خادار

تیسووه‌گایه: جوړی توئیسیه لاسقه‌که‌ی پاک ده‌که‌ن ده‌خوری، زۆرخۆشه و تامی جه‌عفه‌ری و گیزهر ده‌دا. [ف] گیاهی خادار و خوراکی

تیشته‌چا: قاوه‌لتوون، قاوه‌لتی، قاوه‌توون، نان و چایی به‌ینی به‌یانی و نیوه‌رۆ. [ف] چاشت هنگام

تیشک: (+) تویشک. [ف] تویشک

تیشکه‌له: مروی قه‌د باریک و له‌بار، به‌له‌باریک. [ف] باریک اندام

تیشه‌شاخ: به‌ردی زه‌ق و ده‌رپه‌ریوی کتو، زنا. [ف] سخره

تیغه‌ره: بر‌بره‌ی پشت، مۆغه‌ره، بر‌بر‌اگه. [ف] ستون فقرات

تیفیک: کووره‌ی ئاسنگه‌ر، مووشه‌ده‌مه، دهمه‌ی ئاسنگه‌ر. [ف] کوره آهنگری

تیک قرمان: تیک رووخان، تیک ته‌پین. [ف] ویران شدن

تیک قرماو: تیک روخواو، تیک ته‌پیو. [ف] ویران شده

تیک قزقزان: به‌یه‌کدا دران و تیک هالان، ورووژان و تیکه‌ل بوون، (ئاپوره‌ی خه‌لک له‌و مه‌یدانه تیک قزقزا بوون) [ف] به هم پیچیدن جمعیت

تیک: (+) بریسک، ته‌زووی به‌ژان. [ف] درد زیاد

تیک: (+) میتکه، میتک، به‌لوو. [ف] چوچوله

تیک‌ست: دار‌شته‌وه‌ی ده‌قی نووسراوه، نووسینه‌وه‌ی ده‌ق. [ف] ساختار

تیک‌لقان: به‌نیو یه‌کدا چوون، تیک په‌رین، پیکدا چوون. [ف] در هم فرو رفتن

تیکول: تیخول، توئخل، توئکل، تۆکل. [ف] پوسته

ج

- جابه:** دۆل و شىيوى قەدى كىنو. (بە رەشە رېحانى كە شىن دەبوو لە جابه جابهى دەلەندى «فۆلكلور»). [ف] درە
- جاجوو:** نەيار، دوژمن، (ئەر دوو برايه بوونە وە جاجووى يەكتىرى). [ف] دشمن
- جاپوچى:** زەوييهك كە دووسال لەسەر يەك بكړى بە گەنم. [ف] زمينى كە دو سال پشت سر هم گندم بكارد
- جاپهوجاپ:** بریتى له چاندنى دووبارهى جاپه گەنم بە گەنم. [ف] كنايه از كاشتن مكر
- جاش:** (+) مەوج، جاجم. [ف] جاجيم
- جاشكەوش:** كەوشى له چەرم دروست كراوى هەرزان بايى، كاله. [ف] كفش ارزان قيمت
- جاعتىز:** جحيل، هەرزەكار. گەنج، لاو. [ف] جوان
- جافى:** پاتۆلى فشفوفۆل، جوړيک شەروالى تاييهتى جافان. [ف] نوعى شلوار مخصوص جافها
- جاقى:** (لووس، بريقه دار، سواو؛) بریتى له منداليك كە زۆرى لى درابى و بە لىدان پراهايتى. (بە لىدان چاك نابى تازه جاقى بووه.) [ف] ساف
- شده؛ (بچه بد ادا
- جامه لووسكى:** زمان لووسى، جامه لووسى، دەم تەپى. [ف] چاپلووسى
- جامه مەپى:** جامى مەپ دۆشين، مەپدۆش، جوړى سەتلى چكۆلە بوو بىرى دەيبرد بۆ مەپ دۆشين. [ف] سطل
- جانبيزار:** ناوى جوړى تفهنگى قەدىمى بوو، رەشاش. (دۆست ئەو دۆستەيه حەساوى رېك بى/ وەك تير جانبيزار يەك لەدواى يەك بى «فۆلكلور»). [ف] نوعى اسلحه قديمى
- جانيك:** جوانوو، جاني، بەچكەى ماين. [ف] كرهاسب
- جاوه جاو:** ژاوه ژاو، هەرا هەرا، گالوبوغر. [ف] سروصدا
- جيبه كردن:** جەريمه كردن، تاوان لى ساندن. [ف] جريمه كردن
- جروجانه وەر:** (+) گيانلەبەرى ورد و درشتى زۆر، (وڵات پر بووه لە جروجانه وەر). ؛) بریتى لە خەلكى ناحالى و خراپ و بى پەحم. (پياو لەو بازارپەدا لەگەل ئەو هەموو جروجانه وەرە پێوه دەبى.) [ف] جمع جانواران؛ (كنايه از مردم بد و حيوان صفت
- جى:** گيانلەبەرى ورديله و بى خوين. [ف] حشره

دهسته‌ی شمشیر (آبی که هنوز منجمد نشده است

جله: (+) گیاهی که ئافه‌ته وهک دامووسکی زهره وایه له گژ و گیا ودرپوه شینه دههالی و زهردی هه‌لده‌گیرئ. [ف] یک آفت گیاهی

جله‌گوینی: جوړیک گوینی دپوو ورده به عه‌رزدا پان ده‌بیته‌وه و له دووره‌وه هه‌ر له ژیشک ده‌چی. [ف] نوعی گون

جله‌لاوین: گیاهی که زهرده وهک دامووسک وایه له گه‌لا و لاسکی وینجه و بیستان دههالی و وشکی ده‌کا. [ف] انگل نباتی

جنچک: چنچک، بلایسک، پله گوشت. [ف] تکه کوچک گوشت

جنیر: ئاسو، ئاسوگ، سوئ. (مانگ تازه له جنیره‌وه سه‌ری دهره‌ئا بوو). [ف] افق

جو پووته: جوړی جوئه. گوله‌که‌ی قه‌لتاسی نییه. [ف] نوعی جو

جو هه‌شت دان: جوئی هه‌شت په‌ر، جوړی جوئه گوله‌که‌ی چوارسووچه. [ف] نوعی جو که خوشه‌اش چهارگوشه است

جوان په‌رست: که‌سی که شه‌یدای جوانییه. (جوان په‌رستم، جوان په‌رستم/ به دیداری جوانان مه‌ستم «هیمن»). [ف] زیباپرست

جوانکیله: جوانکیلانه، جوانکه‌له. [ف] زیبایی کوچک

جوانه‌زمه: جوانه‌زووه، جوانه‌ژو، زیپکه‌ی دهم و

چاوی تازه لاو. [ف] جوش صورت جوانان

جوانه‌ژو: جوانه‌زمه. [ف] ☞ نازه‌وانه

جوانی ناسی: له ئیستلاحی هونه‌ریدا به‌کار

جرپن: (+) ترکه‌ن، ترن. [ف] کسی که زیاد می‌گوزد

جره‌و: تووره، ئاله‌تی، قه‌لس. [ف] عصبانی

جریت: (+) فیچقه، فیشقه کردنی شتی ئاوه‌کی. [ف] فوران و بیرون زدن مایع از سوراخ کوچک

جزیا: عازاو، ئازار، عه‌زاو. [ف] عذاب

جسان: زستان، زمسان. [ف] زمستان

جسانه‌زئ: به‌رخنی که له زستاندا له‌دایک بووئ. [ف] بره‌ای که در زمستان به‌دنیا آمده باشد

جستان: زستان، ئه‌ستان. [ف] زمستان

جستانه: زستانه، جستانی، شتی که تاییه‌تی جستان بی. [ف] زمستانی

جفتوو: گوپره، کی‌به‌رکی، رقه، ململانی. [ف] مسابقه

جفنه: ته‌شتی دارین بۆ هه‌ویر شیلان. [ف] ظرفی چوبی برای خمیر کردن آرد

جککه: چۆله‌که، چیشکه، چووک، مه‌لووچک، مه‌لیچک، پاساری، سواندووکه. [ف] گنجشک

جگه‌ره‌ی قامیش: جوړی جگه‌ره‌یه له کاغه‌زی تاییه‌تی دروست ده‌کړئ قونچکه‌که‌ی کاغه‌زیکی نه‌ختی ئه‌ستووری تیده‌خړئ. هه‌ر ده‌دانه‌ی له‌نیو‌یه‌ک را ده‌کړئ و وهک قامیش ده‌چی، دوا‌ی پر کردنی له تووتن ده‌بیته جگه‌ره. [ف] نوعی سیگار دست‌پیچ.

جلغه: (شوینی پیوندی تیغ و مشتوی خه‌نجه‌ر و شمشیر). جه‌غه‌ته، ئاویک که ته‌واو نه‌بووئ به سه‌هۆل. [ف] (محل به‌هم رسیدن تیغ و

جۇفا: مەيل، مگىز، ئىشتيا. [ف] اشتها
 جۇقان: پەيمان، بەلەين، قەرار، وعدە. [ف] پيمان
 جوققە: جوققە، مەلىكى بۆرە لە چىشكە
 بچوكتەرە. زياتر لەنيو قۇرغ و قۇپيدا دەژى. [ف]
 پرندهى كوچك كە در بيشه زندگى مى كند
 جۇگەت: پچە، پچكەى نيو بەفر. [ف] راه میان
 برف
 جۇلین: جاجم، مەوج، جاش، چارشىئونوين. [ف]
 جاجيم
 جومى تەنكە: جالالووكە، داووتەنە، داپىرۆشك.
 [ف] عنكبوت
 جۇمىلكە: قاناو، جۇگە ئاوى قەراغى شەقام. [ف]
 جوى كنار خيابان
 جوت پەروانە: جۇرىك هىلى كوپتەرە دوو
 پەروانەى ھەيە. [ف] نوعى هلى كوپتر كه دو
 پروانه دارد
 جوت بازن: كەلەپچە، دەستبەندى ئاسنى
 تاوانباران. [ف] دستبند زندانى
 جوتە كردن: شوپنى كەرويشك لەسەر بەفر
 كە دوو جى پى لە پيشەوہيە و جيگا پتيەك لە
 دواوہ. [ف] ردپای خرگوش روى برف كه روى
 هم افتاده باشد
 جوتە لە ئەستېرە دان: ④ لەقە لە ئاسمان دان
 جوتەى خىز و شەپ: برىتى لە دوو ھاوپى كە
 ھەميشە پيکەوہن و بەبى يەك ھەلناكەن. [ف]
 كنايە از دو رفيق كه هميشه با هم هستند
 جووکی: فيسقل، كەسى كە ترسەنۆكە و لە
 كاتى شەپدا دەنەپىنى و ھاوار دەكا. [ف] ترسو

دەبريت. واتە ناسىنى جوانىيەكان لە ھونەر و
 ئەدەبدا. [ف] زيبايى شناسى
 جۇخۇر: ناوى تيرەيەكە لە ھۆزى مامەش. [ف]
 نام يك عشيرهى كرد
 جۇدان: (+) تەقەلى درشت و قيچەلفاچ، جۇرى
 تەقەلە لە كلاوى دەدەن و بەن لە بەينى
 تەقەلەكان ھەلدەكىشن. [ف] نوعى بخيه در كلاه
 جودايەن: جياواز، جياكار. [ف] جداگانه
 جودايەنى: جياوازی، جياكارى. [ف] متفاوت
 جۇرايىن: گۆرەوى بازى، گۆرەوابازى،
 كالاە مستين. [ف] جوراب بازى
 جۇراوين: ④ جورابين
 جوربەزە: غيرەت، ورە، نەترە. [ف] غيرت
 جوپرە ماسى: جۇرىك ماسى. [ف] نوعى ماهى
 جوپرە قازاخى: جوپرە قازلاخى، جۇرى
 چۆلەكەى كىويىيە لە جوپرە كالاونە گەورەترە و
 دەنگى زۆر خۆشە. [ف] چكاوك
 جوپرە ميژگى: جۇرىك جوپرەيە لە جوپرە كالاونە
 و جوپرە قازلاخى چكۆلەترە و كلاوى نىيە. [ف]
 نوعى چكاوك
 جوپرەنال كردن: برىتى لە فيل و گزەى يەكجار
 زۆر. (هيندە فيلاويىيە لە مامەلەدا جوپرەنال دەكا.)
 [ف] كنايه از كلاهبرداری در معامله
 جۇش: (+) خشتى زۆر برژاوى نيو كوورەخانە،
 گوراسن. [ف] آجرجوش
 جۇشقان: گورتىن، گورتە، جۇرى مېشپىنى بە
 ھەلماتى زۆر گەورە. [ف] نوعى تيله بازى با تيلهى
 بسيار بزرگ

- جوولە وەر:** زیندە وەر، جانە وەری ورد، جـ. [ف] حشره
- جۆپەلە:** جۆگەلە، جۆگە ی چکۆلە. [ف] جوی کوچک
- جەبوون:** سەقیل، ڕژد، چکووس، قرنیس، چکوود، چرووک، نینۆک وشک، دەس قووچاو. [ف] خسیس
- جەتان:** چەقەن، ڕەقەن، تەتمان، بوورە. [ف] زمین سنگلاخ
- جەجال:** مرقۆنکی خەیاڵییە دەلێن لە کاتی دنیا ئاخر بووندا دی، کەرێکی پێیە و کەرەکە ی ھەر تەرسەقول دەکا و خەلکی وە دەزانن خورمایە و وەدوای دەکەون، جرجال، ججال. [ف] دجال
- جەخار:** (+) داخ، مخابن. [ف] افسوس
- جەخماخە لێدان:** چەغماغە دان، برووسکە. [ف] آذرخش
- جەپ دان:** بەستنی ئاو بە تەوژمی سەرما. (سایەقەیکە وولات جەپ ی داوہ). [ف] انجماد آب
- برائثر سرمای شدید
- جەپ لە دەم:** بریتی لە تازە و دەست لێنە دراو. [ف] کنایە از تازہ و دست نخورده
- جەرجهە:** کارچاک، شارەزا، لێزان. [ف] ماهر
- جەرگ ئاوس بوون:** بریتی لە داخ لە دلدا کۆ کردنەوہ، کۆ کردنەوہ ی داخ و ڕق لە ناخدا (ئەو ھەتیوہ بەو کارانە ی جەرگ ئاوسی کردووم). [ف] خودخوری و حرص و جوش
- جەرگە گرہ:** تەبی زۆری جەرگ. [ف] التهاب جگر
- جەرگە:** (+) دەستە، تاقم. [ف] گروه
- جەپمە جوورپ:** دەمە قالی، دەم قەرە، چەلە حانی شەپەچەقە. [ف] جدال لفظی
- جەپە:** (+) چەپکە، دەستە، جەپەچیو، زیاتر بۆ دەستە چیلکە و دار و ... دەگوترێ؛ (تاقمی لە خەلک، دەستە یەک پیاو، جەپە ئایەم. [ف])
- دستەچوب؛ (گروه مردم
- جەن:** کۆی گەنمی سوور، کۆ. (بیژری ئەم جەزە چەند تەغار بی؟) [ف] گندم برهم انباشتە
- جەزیا:** جزيا
- جەغجەغە:** کۆل و بیر، چەرخی و تەنافی ئاو ھەلگوێستن لە بیر. [ف] چرخ آبکشی از چاه
- جەغەتاو:** ئاوی چەوری قاوورمە. (توزیکم لەو جەغەتاوہ ی بۆ تیکە). [ف] آب چرب قورمە
- جەغەتوو:** (جەلغە، جلغە، ئاوی نیوہ سەھۆل؛) ناوی چۆمیکە لە کوردستان کە ناوچە ی ھەوشار و فەیزوللابەگی لیک جیا کردۆتەوہ. [ف]) آب نیمە یخ؛ (نام رودخانه زرینہ
- جەغەتە:** (جەغەتوو، ئاوی نیوہ سەھۆل؛) خوێنی مەییو، قەتماغە، (خوێن بە دەستیوہ جەغەتە بووہ). (آب نیمە یخ؛) خون کبرہ شدە
- جەقلاندن:** ھەژاندن، داچلەکاندن. (بەو دەنگە ھاتینە جەقلاندنی). [ف] ترساندن
- جەقلین:** سیس بوون، ژاکان، وشک بوون. [ف] پژمرده شدن
- جەفەنگ:** گالته و شوخی، پابواردن. (بۆ دەبی بیت و بکا مەیخانە تەنگ/ شوینی دیکە زۆرە بۆ گالته و جەفەنگ «ھێمن»). [ف] شوخی
- جەفەنگباز:** شوخی باز، کەسیک کە گالته و گەپی

خازەلی، ھەجۆ ھەجۆیێن. [ف] نام یک بازی	بێخۆشە، قسەخۆش. [ف] شوخی باز
بچه‌ها مانند قایم‌وشک	جەفەنگ لێدان: گالته کردن، شوخی کردن. [ف]
جەور: زەحمەت، ئازار. [ف] جور	شوخی کردن
جەوگ: جیو، جەوی، شیلە ی دار. [ف] انگم	جەلد: (+) چالاک، گورجوگۆل. [ف] چابک.
جەهەنگ: جۆریک کوانی گەورە یە لە لەشی و لاخ	جەلسە: جەرسە، جلسە، پارچە یەکی قەدیمی
دئ. [ف] نوعی دمل پوستی حیوان.	بوو ژنان دەیان کردە کلۆنجە. (جەلسە کاری
جەیران: (+) کیسەل، کیسۆ، کسل. [ف] لاک‌پشت	تارانی/تەپ نابێ بە بارانی/جەلسە کاری
جیاخواز: مەیل بە جیایی. [ف] جدایی طلب	میاندواوی/تەپ نابێ لە بن ئاوی «فۆلکلۆر» [ف]
جیاخواری: مەیل بە جیایی کردن [ف] جدایی طلبی	نوعی پارچە ی قدیمی
جیاوازی کردن: فەرق لە بەین دانان. فەرق	جەمات گرتن: کۆر بەستن، کۆ بوونەو. [ف]
خستن. (ئەوێ جیاوازی لە بەین کورەکان	تشکیل جلسە
کە؟) [ف] فرق نهادن	جەمالە: ناوی تیرە یە کە لە هۆزی مامەش. [ف] نام
جیاوازی: فەرق، جودایەن. (ھیچ جیاوازییەک لە	یک عشیرە ی کرد
بەیناندا نییە.) [ف] تفاوت	جەمبورو: دەورە گرتن، ئاپۆرە، [ف] ازدحام
جیژنی بەراران: جیژن و شادی کاتی بەران تی	جەمجاخ: حەشامەت، ئاپۆرە، کۆمەلی خەلک،
کردن. [ف] جشن و سوری کە ھنگام جفتگیری	جقات. [ف] جمعیت مردم
کوچ و گوسفند برپا می‌کنند	جەمخۆنە: شوینی کۆ بوونەو و پێ و پەسمی
جیژوان: ژوانگە، ئەو شوینە ی دوو دلدار	ئایینی پێرەوانی مەزەبە ی یارسان. [ف] عبادتگاه
یەکتەری لی دەبینن. [ف] میعادگاه	پیروان اهل حق
جیفرک لەخۆ دان: دەرپەرین، ھەلبەزین و	جەموجۆر: پێک و پێک، بەجی و لەبار. [ف] جمع
ھەلاتن. [ف] پریدن و فرار کردن	و جور
جیفنە: تەماح، چاوچنۆکی، چاونەزیری، چاو	جەمە خوێریلە: ژەمە خوێری، عەسرۆژە، نان و
برسییەتی. [ف] آرز و طمع	چایی خواردنی دوا ی بانگی عەسر. [ف] خوردن
جیک جیکە: شیر شیرە، جانەوەرکی چکۆلە ی	غذا ھنگام عصر
بالدارە وەک کوللە وایە بە گیا و گژەو	جەمەک: کرێ، مزە، پیمزک. [ف] دستمزد
دەنیشی و دەجیکینی. [ف] زنجره	جەنجنەک: نقوستان، ئیفلیج، مجرۆ. [ف] فلج.
جینات: ⑤ جەمجاخ	جەنگەری: شەپانی، شەپاشۆ. [ف] جنگجو
	جەوجەوین: ھەجۆ ھەجۆ. تووت و فەراقەت،

جینگز: جینگن. [ف] لجاج
 جینگتوکه: شه پانی، جینگن، شه پاشو،
 شه رخواز. [ف] لجاج
 جینوک: کوان، دمل، زیپکه یه کی به ژانه، قونیر.
 [ف] دمل چرکی
 جیواز بوون: گوران، جی گوران. (شوونه که م
 جیواز بووکه). [ف] عوض شدن
 جیواز کردن: گورین، جیکا گورین. (کی جیوازی
 میزه که م کرد؟) [ف] عوض کردن
 جیوان: جیوبان، لیفه و دوشهک و سهرینی
 خه وتن، پیخه ف. [ف] رختخواب
 جیوه تیکران: بریتی له هه دا نه دان و نه حه جمین
 له شوینیک. (سره وتنی نییه ده لئی جیوه ی
 تی کراوه). [ف] کنایه از آرام و قرار نداشتن

چاپانه سه ری: گیاهه که وهک وو که رته شی وایه به لام درووی نییه. [ف] نام گیاهی است
چارشا: داهاتوو، ئاینده. [ف] آینه
چارشیشان: کولوانه، چاره که، چاروکه. [ف]
رودوشی زنانه
چارشینوین: جاش، جاجم، مهوج. [ف] جاجیم
چارقه له مبار: نه سپی دهست و پین سپی. [ف] اسب
چهار دست و پا سفید
چاروخ: کهوش، پیللو، سول، پیتاو. [ف] کفش
چارپیز: چایی دان، قوتووی چایی وشک. (چاوت
چارپیزی چایی/ بوقوم دته بهم بوقشایی/ دهست
و په نجه ی زور جوانه بوقگوره ویی میرزایی
«گورانی».) [ف] قوطی چای
چافشه یتانوک: قهه را قهه را، خوشارکی،
قهه شارکو، چاوشارکی. [ف] قایموشک بازی
چاکه کار: که سیک که پیاوه تی له دهست دی. [ف]
نیکوکار
چال و بلوق: چالوچول، که ندوله ند. (زه وییه که
چال و بلوقه.) [ف] چال و چوله
چالاغ: (+) داریکی دریشه گیاهه وان له نگه ری
که مییه ی پین دهگری. [ف] چوب مخصوص لنگر
گرفتن قایق
چالوزه قین: کایه یه که به دوگمه دهگری وهک
شیروخه ت وایه. [ف] بازی مانند شیرو خط که با
دگمه انجام می دهند
چاله پیروشک: قوولکه پیروشک، قوولکه ی
پیریشنوک. [ف] چاله خرماکی
چاله که: چوالوو، چوارلوو. [ف] گورکن
چامه: یه کی له قالبه شیعریه کانه، قه سیده. [ف]
قصیده
چاو به به فر که وتن: تاریک بوونی چاو له
زستاندا، که سیک که له ده ری را ده چیته
ژووری له زستاندا چاو نابین، ده لین چاو
به به فر که وتوو. [ف] تاریک شدن چشم بر اثر
سفیدی برف در زمستان
چاو به پورگ: بهر چاو هه لمه ساو، چاو ماسیو.

چشم آماسیده

چاو به مؤلهق ویستان: پهنگی مردن له پوو نیشن و زهق و سپی بوونه وهی چاو له بهر نه خوشی. (ههتا نه مردووم ماوم، وهره هیزی ههناوم/ که وتوم له نه خوشخانه چاو به مؤلهق ویستوم «ماملی»). [ف] باز ماندن و سفید شدن چشم بر اثر بیماری

چاو پر بوونه وه: خیز و خۆل له چاو که وتن، (گیژده لوکه یهک هات و چاوم پر بڼوه). [ف] افتادن خاک و شن توی چشم

چاو داهاتن: چاو یه شه گرتن و سوور بوونی چاو به تیشکی خوری هاوین. (مه هیله ئه و کوره چکوله بجیته بهر خور چاوی دادی). [ف] چشم درد بر اثر نور خورشید

چاو راخستن: پوانین به وردی، به وردی چاوگیران. [ف] به دقت دنبال چیزی گشتن

چاو سپیلکه: جوړه دروویه کی سپی واشه گوڵه که ی زهرده و نیوه راستی گوڵه که ی سپیبه. [ف] نام یک خار که گل زرد دارد

چاو سوور: (+) بریتی له پیاو کوژ، هار بوو، یاغی و له خوبایی. (له بهر تووریهی چاوی سوور بووه). (؛ که سیک که چاوی سوور بی. [ف])

کنایه از کسی که یاغی شده و ممکن است کسی را بکشد؛ (کسی که چشمش سرخ باشد

چاو کونه شووژن: چاو چکوله، خووته که، چاو مژمور. [ف] کوچک چشم

چاو کونه مه ته: بریتی له مروقی چاو چکوله، چاو مژمور. [ف] کوچک چشم

چاو له چاو هاتن: بریتی له نه دیتنه وه، چاو پی نه که وتنه وه. (ده بڼو با چاوم له چاوت بی). [ف] دوباره ندیدن

چاو له سهر هه لنه گرتن: چاوه دیری کردن، له سهر قاسید بوون، ئاگاداری لی کردن. (خه مت نه بی چاوی له سهر هه لئاگرم). [ف] چهار چشمی مواظب بودن

چاو لی هاتن: بریتی له به غیلی پی بردن. (چاوت لی بی توانیومه ئه و کاره بکه م؟) [ف] حسادت

چاو نووساندن: کاری ناته واو و دهغه لانه. (هه روا چاوی نووساند و دایه وه دهستی). [ف] کنایه از کار ناتمام و دغلکارانه

چاو و پوو نه هیشان: شهرم نه کردن، بی چاو و پرویی، پوو هه لئا دراوی (چاو و پرویی له کهس ناهیشی). [ف] کنایه از رودربایستی نداشتن

چاو پانکه: چاو کوته که، ناوی گیایه کی گه لا خره گوئی زهرده به سووره وه کراوی ده خوری. [ف] نام گیاهی خوراکی

چاو تیز: دهوله مه ند، بی نیاز، دژی چاو برسی. [ف] بی نیاز، متضاد حریص

چاو چوو: بریتی له به خیل، چاو برسی، به ته ماح، چاو چنوک. [ف] حریص

چاوزهقه: چاو پانکه، چاو کوته که، گیایه کی گه لا پانی گول زهرده وهک قازیاخه و گیلاخه ده خوری. [ف] نام گیاهی خوراکی

چاوزهقه: ناوی یارییه کی لاوانه، هه ر دوو سه ری پشتینیک به یه که وه گری ده دن، دوو

بږوه. [ف] کنايه از شرمنده و نااميد شدن
چپخون: دهست قووچاو، چرووک، چکووس،
 پږد، قږنيس، سه قيل. [ف] خسيس
چپر: چر، ليره واري پر له دار و دوهن، چر و
 پر. [ف] بيشه ي انبوه

چراغ پښ: بریتی له تووړه بوون و پږ ههستان.
 (بږ خيرا چراغ پښ دهبي؟ تووړی تاقهتت بښ.) [ف]
 کنايه از عصباني شدن

چراوگ: چوله چرا، چراوله، نهخته رمه، ميله ده. [ف]
 مشعل

چرپا: قهره ويڼله، تهختی خه. [ف] تختخواب
چرچسين: داچله کين، راپه نين له بهر ترس. [ف]
 يکه خوردن

چرډو: مانگايه که کاتي دوشين گوانی توند
 دهکا و به باشی شیرده کی دانادا. [ف] گاو ماده ای
 که به خوبی شیر نمی دهد

چرډه رپښ: بریتی له ژنی سارد و سر که
 درنگ رازی دهبي. (هينده چرډه رپښه هه تا دهيدا
 ديق دهکي.) [ف] زن سردمزاج

چرژانه: گهرم بوونه وه له پاش سهرمای زور،
 ميلووره کردنی پښستی لهش له دواي گهرم
 بوونه وهی لهش. (سهرما وای کار تی کرډبووم
 دواي رږوژيکښ لهشم هه چرژانه ی دهکرد.) [ف]
 مومور کردن پوست بدن

چرف: بلاو، پرږ و بلاو، شيواو. (هه می
 لاپه رکان چرف کرن.) [ف] برهم زدن

چرکه ژمير: ميله ی سانيه ژميري سه عات. [ف]
 ثانيه شمار

کهس پووبه پووی يه کتر داده نيشن و پشتينه که
 له ملیان دهکن و بهری پتيان به يه که وه دهنين،
 هه ر کهس به هيزتر بښ نهوی ديکه هه لده ستيني
 و ده بيکشي بولای خو ی. [ف] نام یک بازی
 جوانان

چاوغاين: چاو حيز، که سيک که به چاوی
 خه يانهت و حيزانه ته ماشای مال و نامووسی
 خه لک دهکا. [ف] هيزچشم

چاو قايښ: که سيک که گوی ناداته خه لکی و
 نه وه ی پي خوش بی دهکا. (له بهر چاوی خه لکی
 له و کولانه دا له گه ل کهه قسه ی دهکرد هينده
 چاو قايښ بوو پښی و ابوو کهس ديار نييه.) [ف]
 نترس

چاو که سک: گيايه کی گه لا پانه وهک سيوړه
 وایه بنجی به زهويدا پان ده بيته وه. [ف] نام گياهی
 است

چاو ميل: کلچوک، کلچوک، ميل، ميل، کلچ،
 ميلچوک. [ف] ميل سرمه کشی

چاو هجاخ: ناگردان، کوانوو. [ف] اجاق

چاو هچرئ: چاو له وه پانندن، تولازی. [ف]
 چشم چرانی

چاو هپاو: چاو گيږان، روانين بو دوزينه وهی
 شتيک. [ف] نگاه کردن برای پیدا کردن چیزی

چاو هلاچاو: چاو هچاو، چاو هپواني، چاو هچرئ. [ف]
 به هر سو نگرستن

چاوی رهش کال بوونه وه: بریتی له خه جالهت
 بوونه وه، تهريق بوونه وه و ناهوميد بوون. (به
 هيو بووی کاره کهت بږ بکا چاوی رهشت کال

چریکه: ژانی په‌یتا په‌یتای له‌ش. (تاو نا تاوئیک
چریکه‌یه‌ک له پشتم هه‌لده‌ستی) [ف] تیر کشیدن
بدن

چغق: چه‌قو. [ف] چاقو

چقاتگه: کومه‌لگه. [ف] جامعه

چفته‌لیس: چلپه‌خۆر، کاسه‌لیس، زگه‌پۆ، چلیس،

زگهانک. [ف] شکمو

چقیر: چه‌قهره، چه‌که‌ره. (پیا‌زه‌گه چقیر دا‌گه). [ف]
جوانه

چک: چه‌که‌ره، چه‌قهره. [ف] جوانه‌ی تازه‌ی گیاه

چکر: نینۆخ، نینۆک، نووخان. [ف] ناخن

چکره: منال، زارۆ. [ف] کودک

چکل له قنگه: پووش‌به‌قوونه، پووش‌به‌قنگه،
زه‌لبه‌قوونه. [ف] سنجاقک

چکل: چقل، دپوو، دپک. [ف] خار

چکنه‌ر: چه‌وه‌نده‌ر، چۆنه‌ر. [ف] چغندر

چل تیکه: (جوړی پاده‌رییه له کاموای چه‌ند
په‌نگ یان په‌پۆی په‌نگاو‌په‌نگ دروستی
ده‌که‌ن؛) رانک و چۆخه‌ی پارچه‌یی که وه‌ک
بووزو شوین شوین ده‌کری؛ (هر شتی‌ک له
په‌پۆی په‌نگاو‌په‌نگ و له‌توکوت دروست کری
وه‌ک: لئفه و په‌رده و سه‌رچادان و پاده‌ری و
... ؛) جوړی نارنجک، نارنجکی چل تیکه. [ف]
(پادری درست شده با پارچه‌ی رنگارنگ؛)
لباسی که مانند شال تکه‌تکه بدوزند؛ (هر
چیزی که از پارچه‌ی رنگارنگ درست کنند؛)
نوعی نارنجک.

چالاک: په‌ختاوین، ته‌خته‌یه‌که قیتکه و قولایی

چرگه‌ن: (زه‌ویی پر گژ و گیا و فریزوو که
به‌زه‌حمه‌ت ده‌کیلدری) شوینی که گیا و گژی
لیکی دابی. (له‌و چرگه‌نه ده‌رناچین). [ف] (زمینی
که برای شخم زدن دشوار باشد) علفزار انبوه.

چرنووک: چرنووک، نینۆکی تیژی درنده و
فرنده. [ف] چنگال

چرنووک گرتن: رنین، چرنووک لیدن، وه‌ک
پشيله چرنووک ده‌گری. [ف] خراشیدن با ناخن

چرنه و پرنه: هه‌رچی و په‌رچی، تیکه‌ل و
پیکه‌ل. (چرنه و پرنه تی رژاون). [ف] ناچیز و
بی‌ارزش

چرنه‌مووره: ناوی دیوکی ئه‌فسانه‌ییه ده‌لین
هه‌زار جاری بکوژی دلۆبی خوینی برژیته سه‌ر
عه‌رز زیندوو ده‌بیته‌وه. [ف] نام دیوی افسانه‌ای
که می‌گویند اگر هزار بار کشته شود یک قطره
از خونس روی زمین بریزد زنده می‌شود

چرۆکۆ: بیسه، دارستان، لی‌ره‌وار، میسه. [ف]
جنگل، بیشه‌زار

چرووساوه: (+) کرووساوه، پروت و قووت
بوونه‌وه‌ی دار و گیا. [ف] ریختن برگ درخت

چرووسکه پاو: جوړی پاوه کهو، به شه‌ودا
ئاوړ ده‌که‌نه‌وه و کاتی‌ک که‌وه‌کان دین بو
ده‌وری ئاوړه‌که شه‌واره ده‌بن و ده‌یانگرن. [ف]
نوعی شکار کبک

چره‌وه: چرو، شکوفه‌ی دار. [ف] شکوفه

چریش: گیاه‌که شه‌ش هه‌وت گه‌لای به‌قه‌د
قامک پان ده‌رده‌کا، بستیک بلینده سریشی لی
دروست ده‌که‌ن. [ف] گیاه سریش

- پىۋەيە جىل و بەرگى پىدا ھەلدەواسىن. [ف] بالايى درخت
لباس گىر
- چلپە خۆر: برىتى لە خۇفروش و ئۆكەرى بىگانە. [ف] چىلکەي سەر بە ئاور، چلووسک،
بزووت، سەلکەبزووت، دارى نيوە سووتاو. [ف]
- چل درۆ: برىتى لە کەسەيک کە زۆر درۆ دەکا، چوب نىم سوز
درۆزنى گەورە. [ف] دروغگو
- چاقلاک: بە ترووسکە، ترىشکدار، پرشنگدار، بە برىقە، درەوشاوە. [ف] درخشان
- چاک: (+) ماکو، کەوئ مى. [ف] کبک مادە
- چاک بەر: ئەو دەرمانەي چاک و تەشەنى لەش يان برين دەرپەينى. [ف] آنتى بيو تىک
- چاکتاو: چاک ھەلگر، جلى رەش و شين و بۆر کە چلکيان پىوہ ديارى نادا. [ف] چرکتاب
- چاکن دەولە مەند: دەولە مەندى پيسکە و پژد و شەرپۆش. [ف] ثروتمند خسيس
- چالک: پۆلا، ئاسنى ئاوديدە. [ف] فولاد
- چلمە چلم: فمەفم، چلم ھەللووشينى زوو زوو. [ف] بالا کشيدن پى درپى خلم
- چلمپىردە: شەوژەن، چۆلە پىچەن، دارى پشت درگا بۆ قايم کردن، شەو بەن. [ف] چوبى کە پشت در نهند براى بسته شدن
- چلوان: چلەکانى سال، چلە گەورە و چلە چکۆلە. (مانگى کانوونى بە چلوان دەرکرام/ وەک برايمۆک لە وولاتە راونرام «ههمن».) [ف] چلە
- چلووسک: چلووسک، چلېسک. [ف] هيزم نيمە سوختە
- چلۆنک: چلە پۆپەي دار، ترۆپکى دار. (ستيوپک بەسەر چلۆنکى دارە کەوہ مابوو.) [ف] شاخەي
- چلوورە: (+) چىلکەي سەر بە ئاور، چلووسک، بزووت، سەلکەبزووت، دارى نيوە سووتاو. [ف] چوب نىم سوز
- چلووگىر: نەخۆش کەوتنى منالى ساوا لە تەمەنى چل پۆژەدا. [ف] مريض شدن طفل در چهل روزگى
- چلە پاندن: دەم تەقاندن بە دەم خواردنەوہي شتى ئاوەکىيەوہ. ئاو خواردنەوہي سەگ. (دەمى لە ئاوەکە ناوہ و دەپلە پىنى.) [ف] خوردن
- مايعات و صدای لب و لوچه
- چلېتاو: بەفر و قورې تىکەلاو. [ف] برف و گل قاتى شدە
- چمچە کۆلە: کەوچکە قوڵە، کلکە تەشى، بەچکە بۆقى لاق دەرئەهاتوو. [ف] بچه قورباغەي دست و پا درنياورده
- چنارە کەلە: چنارە کەلە، گيايە کە گەلاکەي وەک چنار وايە دەيکوئتەوہ و لەسەر بيرۆي دادەنن بە تەواوى شوينى برينە کە دەسووتينى و پىستى دادەمالى و دوايى چاک دەبيتەوہ. چەپچەپى. [ف] اسم گياھى دارويى
- چنجرى: خانەخانە، پارچەي دامەيى. [ف] پارچەي شطرنجى
- چنگ لە ئاسمان گىر کردن: برىتى لە رق ھەستان و توورە بوونى زۆر (وا) رقى ھەستابوو چنگى لە ئاسمان گىر دەکرد. [ف] کنایە از عصبانيت زياد
- چنگانە: درمەغ، گولکيش، درمغ. [ف] چنگک علف

جمع کردن

و حذف می‌کنند

چنگ‌په‌ش: ده‌س‌په‌ش، که‌سیک که خیری به‌دهسته‌وه نییه و که‌س خیری له ده‌س نابینی.

چۆ‌ه‌ل: داری هه‌لوو‌کین، دار هه‌لووک. [ف] چوب بلند الک دولک

[ف] کسی که برای مردم منفعت ندارد

چۆ‌ه‌لین: هه‌لوو‌کین. [ف] الک دولک

چنگل: (+) خیز و به‌ردی بنی چالاو، (بیره‌که گه‌یشتوته چنگل شوکور ئاوی زور ده‌بی،) [ف] شن و ریگ کف چاه

چوخساندن: ئه‌نگاوتنی مه‌پمه‌پ له مینشیندا به جۆریک که مه‌پمه‌پی هاوشیتراو له‌جیگه‌ی مه‌پمه‌پی داکراو راوه‌ستی، بریتی له ده‌رکردن و جیگه‌گرتنه‌وه. [ف] در اصطلاح تیله‌بازی به تیله‌ای گفته می‌شود که تیله‌ی رقیب را می‌زند و جای او را می‌گیرد

چنگورک: چرنووک، چنچرووک. [ف] پنچول

چنگه پرماسکی: ☞ چنگه پلماسکی

چنگه پشيله: ☞ پی پشيله

چۆ‌ه‌بازله: خه‌زایی، عه‌ینه‌مه‌ل، مه‌لیکه وه‌ک سی‌روو وایه به‌لام ره‌نگی به‌له‌که. [ف] سار ملخ‌خوار

چنگه په‌لماسکی: ده‌ستبازی و یه‌کتر تلاندنه‌وه. (خه‌ریکی چنگه په‌لماسکی بوون،) [ف] دست‌بازی و غلطاندن یکدیگر

چوپ: مین، گمیز. [ف] ادرار

چنگه په‌لماسی: چنگه په‌لماسکی، چنگاوه‌ش، ده‌ستبازی و یه‌کتر تلاندنه‌وه. [ف] دست‌بازی و غلطاندن یکدیگر

چۆ‌رال: چۆ‌رقال، چۆ‌رکال، ئاویکی که‌م. [ف] جرعه

چنگه فلیقی: (فلیقاندنه‌وه‌ی میوه و شتی ئاودار به‌ده‌ست؛) چنگه په‌لماسی، یه‌کتر خره‌پاندنه‌وه‌ی دوو که‌س به شه‌پ یان به‌یاری [ف] (له کردن میوه و چیزهای آبدار با دست؛) بر زمین زدن و غلطاندن یکدیگر

چۆ‌رقال: چۆری، نه‌ختی ئاوه‌کی. (چۆ‌رقالی ئاوی نه‌داینی،) [ف] جرعه

چۆ‌رکال: ☞ چۆ‌رال

چۆ‌رکه: ☞ چۆ‌رال

چوپن: میزکه‌ر، ده‌له‌مین، که‌سیک که هه‌میشه میز ده‌کا به‌خویا. [ف] شاشو

چوارمیله‌که: چوار میزده‌کی، چوار مه‌شقی. [ف] چهار زانو نشستن

چوپۆ: ☞ چوپن

چوپه‌قازلاخ: چوپه‌گه‌لوازه. [ف] چکاوک

چوپه‌گه‌لوازه: چوپه‌قازلاخی، جۆری چۆله‌که‌ی کیویه. [ف] چکاوک

چواندن: له‌کایه‌ی گۆره‌وی‌بازیدا به‌ئهو گۆره‌ویبانه ده‌لین که شکیان لێیان نییه پشکیله‌که‌ی تیدا بی و ده‌ستی پيدا ده‌نین. (ئهو سی گۆره‌وییه بجی، ئه‌وه‌ش گۆل،) [ف] جورابی که در جوراب‌بازی گمان نمی‌کنند تیله در آن باشد

چوزه‌مار: سوچه‌مار، ماریکی سه‌رپشت سووری بن زگ سپییه. (خوت تووخنی مار

نەكەى كەم و زۆر/ مار مارە چوزە و سېى و
رەش و بۆر «مەم و زىن».) [ف] نوعى مار

چوس گورگ: پىرايشۆكە، پىرۆشك، جىكى
بۆرى چكۆلەيە قولكىكى گلە نەرمە و لووس
ساز دەكا و لەبن گلەيدا خۆى مات دەدا، ھەر
جانەوھرىكى ورد وەك مىروولە و خالخالۆكەى
تىكەوئى ناتوانى بىتەوھ دەرى و دەىگرئ
دەيخوا. [ف] خرخاكى

چۆقان: ناوى گيايەكە كەف دەكا و بۆ شىتى
قاپ و قاچاخ كەلكى لى وەردەگرن. [ف] نام
گياھى است

چۆك شىكە: جۆرى دپووى سەخت و تىژە،
واتە ئەگەر بە لاقدە بچى ھىزى رۆيشىتى لى
دەبرئ. [ف] نوعى خار

چوكلەت: شەگلەت، نوقل و مینوو. [ف] شكلات
چۆلاو: ئەو چىلكانەى دواى پىر كىردنى سەوھتە
لە كا و وىنجە و ... لە دەورەكەى دەچەقىن
بۆئەوھى زياتر بەرى. (سەوھتەكە زۆر قورس
نىيە چۆلاوى بۆ كە با زياتر بەرى.) [ف] فرو
كىردن چوب در سبد براى اينكه بيشتر جا
بگيرد

چۆلە پىچ: (راوى ئەو دەمەى كەو خەرىكى
ھىلكە كىردنە و نىرە كەو و ماكەو زۆر جار
خەرىكى جوتگىرى دەبن و لەو كاتەدا نىرەكە
نزيكەى چارەگە سەعاتىك لە شوىنىك بە
دەورى ماكەودا دەخولیتەوھ راوچى لەو ھەلە
كەلك وەردەگرئ و راويان دەكا؛) شەوژەن،
چۆلە پىچەن، چۆلە چەپىن، دارىكە شەوانە

دەيخەنە پشت درگا بۆ گالەدان؛) توولە پىچ،
دەريئانى كەرويشك و پىوى لە كون بە
دارىكى سەردووھاجە كە دەيكەن بە كونەكەدا
و نووكى دووسەرى دارەكە لە پىستى
كەرويشكەكە ھەلدەچەقىن و بايدەدەن و
دەيھىنە دەرى؛ ۴) شەتەك دانى بار و شەغرى
لەسەر پشتى يەكسەم و توند كىردنى بە دارىكى
چكۆلە، جەپەبابەدان، واتە دارەكە لە بەينى
گورىسەكە دەخەن و بايدەدەن ھەتا بارەكە بە
تەواوى توند دەبى. [ف]) شكار كىك ھنگام
جفتگىرى؛) بستن در خانه با چوبى بلند كە بە
پشتى مى اندازند؛) بيرون آوردن خرگوش و
روباھ از سوراخ با چوب؛ ۴) محكم كردن بار
با چوبى کوتاه

چۆلە پىچەن: چلمىردە

چۆلەكە سەيدانە: جۆرى چۆلەكەيە. [ف] نام
پىرندەى است

چۆلەكە مشكە: جۆرىك چۆلەكەى زۆر چكۆلە و
بۆرە لەنىو لقوپۆپى داراندا دەژى. [ف] گنجشكى
كوچك كە در ميان بيشه زندگى مى كند

چۆلەوانى: چۆلى، چۆلگە، بىئاوھدانى. [ف] بيابان
چۆلى: (+) ژيشك، ژىژۆ، ژىژى، ژژوو. [ف]
جوجەتىغى

چۆلى: چكۆلە، چووكە، بچووك. [ف] كوچك

چۆماو: چۆمەل، چۆمى كەم ئاو. [ف] نهر

چۆمەل: چۆمى چكۆلە و كەم ئاو. (شاھو رىخنە
دەگەرچى وا لە دەراوى چۆمەل/ دىنى، دىنى گولە
ئەو بولبولى دل پىر لە ئەوين «ھىمەن».) [ف]

چه پۆکه سه: ژیر چه پۆکه، دهست به سه،

بن دهست. [ف] تحت سلطه

چه پۆکه سه: ژیر چه پۆکه یی، چهوسانه وه. [ف]

تحت سلطه بودن

چه پۆله دادان: ههلتووته کانی ریتی و گه مال و

... [ف] چمباته نشستن سگ و روباه و ...

چه پووک: چه پۆک، چه په لۆک. [ف] توسری

چه په ترووک: گیاهه که له نیتو گهنمدا دهروئ وهک

برویش وایه. [ف] گیاهی بلغور مانند

چه په لووش: ههلمه قووت، لووش کردن. [ف] قورت

دادن

چه ته ول: پاسه وان، کیشکچی، قهره ول. [ف]

پاسبان

چه خس: راده بو لیدان، چین، چه سپ،

(چه خسیکی چاکي کوتا). [ف] اندازه برای کتک

زدن

چه خماخ سارم: جورئ تفهنگی قه دیمی بوو.

سه رده میکی راوچی بووم دهگه رامه وه له

راوئ/ راوی خۆم داویشته وه سه ری قه په کیان

بنه بنی مام خالی/ ههلمده ستاندوه کاری

کارمامزی دلم نه ده هات به شینکی چه خماخ

سارمی پیوه نیم، دهمداوه بهر هه لات هه لاتی

سواران خرپی ئاوزه نگیان / دامده گپراوه بو

بهر دهغل و دانه که ی پیره خالوانی. «فۆلکلور»

[ف] نوعی تفنگ قدیمی.

چه دان: (+) شوینی کو کردنه وه و له تهره دانی

تووتن. [ف] محل جمع آوری تووتن

چه رخه: (+) واشه، باشوو، سهقر، مه لیکی

رودخانه ی کوچک

چووچهله زری: ناوی یارییه که. [ف] نام یک بازی

چووگله قنگه: (+) نوقلی دهسک دار، نوقلی

ئه لاسکه. [ف] آبنبات چوبی

چوونه حاشا: حاشا کردن، دهست له شوو

بهردانی ژن بو پیاویکی تر. [ف] جدا شدن زن از

شوهر و رفتن به خانه ی مردی دیگر

چوونه سه به په: بریتی له چوونه خوازیینی.

(چه ندجار چوینه سه به په که ی کچه که ی

نه دینی). [ف] کنایه از خواستگاری رفتن

چووه: مووی تازه رواوی سه و روخساری

گهنج. (تازه پشت لیری چووه ی لی هاتووه). [ف]

موی تازه روییده ی رخسار جوانان

چویر: (+) گیاهه کی کیوییه وهک رازیانه له نیتو

به فردا دهروئ و بونیککی خوشی هه یه. [ف] نام

گیاهی است

چوئله که: چۆله که، سواندوکه، پاساری،

مه لووچک [ف] گنجشک

چه پاره: غیرهت، وره، (چه پاره م نه ما در یژه به و

رنگایه بدهم). [ف] غیرت

چه پچه پی: چناره که له، گیاهه که له میزگان شین

دهبی لاسقی هلوله و گولیکی زهره در دهکا. [ف]

نام گیاهی

چه پرهک: کۆن، له کار که وتوو. [ف] قرازه

چه پلهک: چه پرهک. [ف] قرازه

چه پنگ: گیل، گه مشو، گه لحو، خول. [ف] ابله

چه پۆق: دهسکه قه ننه، لولله ی سه بیله. [ف]

دسته ی پیپ

راوکه ره. [ف] قرقى

چەرداوەپوو: (چارداوہپوو، مەلەبەندیکە لە کوردستان؛) بریتی لە مەروى بێشەرم و ھەیا. [ف] چرداول، منطەقەى در کوردستان؛ (کناىە از آدم بى شرم

چەرم پەیس: بریتی لە پژد و سەقیل و گونەگەر، چرووک و مستقووچاو. [ف] کناىە از آدم ناخن خشک و خسیس

چەرمى ئاوەسوو: (چەرمى ئاوەسوو چەرمیکە لە چەرمى دیکە قایمتر و باشترە و بۆ کالە و پیتاو زیاتر بەرگە دەگرئ؛) بریتی لە کەسێک کە عەیبەى پى عەیب نایە و زۆر پوو ھەلماڵدراوہ. (بریتی لە مەروى خاوەن ئەزموون و سەختى دیتوو،) ھەندە گەراوہ بۆتە چەرمى ئاوەسوو. [ف] (چەرمى محکم و بادوام؛) کناىە از کسی که بسیار رودار و بی شرم است(کناىە از آدم سختی دیده و باتجربە.

چەره خۆرە: (+) بریتی لە مەروى زۆرخۆر و زگزل، کەسێک کە تێر خواردنى نایە. [ف] کناىە از آدم شکمو.

چەری: برینگ، مقەستى خورى ھەلپاچین. [ف] دوکار، قیچی پشم چینی.

چەژگە: چێژگە، چەشکە، چێژ کردن، چێشتن. [ف] چشیدن

چەژگە کردن: چێشتن، چەشکە کردن. [ف] چشیدن

چەسپ لێدان: پیزی نێزامى، سلاوى سەرباز لە فەرماندەرەکەى. (سەرگەورەکەى دى چەسپیکى

بۆ لێدان. [ف] احترام نظامى

چەسپ: (+) رادە بۆ لێدان، چەخس، چین. (دەبى چەسپیکت بکۆتم) [ف] اندازە برائى کتک زدن

چەغفەنەبار: چاوەنەزێر، چاوچنۆک، چاوەنەبار، چاوبەرسى، چاوچوو. [ف] حریص

چەغماغە دان: چەخماخە دان. [ف] آذرخش

چەفتى: حارزجواب، وریا و بە دەمودوو، کەسێک کە بۆ وەلام دانامیتى. [ف] کسی که برای جواب دادن درنمی ماند

چەقەر: ناوى دارىكى نىو قوپی و قەرەاغ رووبارە. [ف] نام درختی است

چەقەنگ: ئالا، بەیداخ، دروشم. [ف] علم

چەقین: سەرچاوەى کانى، چەمە. [ف] چشمه

چەق و نیرە: ھەرا و کیشە، زەنا زەنا، گالۆبوغر. [ف] سروصدا هنگام جدال

چەق بەستن: جى کەوتن، شتیک کە بە یەكجاری دەبێتە باو، شەکل و شیوہ گرتن و نەگۆران. [ف] جا افتادن

چەقەقۆک: چەقەنە، چەقەک، ئامرازیکە لە ئاشدا. [ف] وسیله‌ای در آسیاب آبی

چەقەقە: مەکینەى خەیاتینیە دەزووی پیوہ دەکرئ و ھەلبەز دابەز دەکا. [ف] شیطانک

چەقروژە: ناوى گولیکە. [ف] نام گلی است

چەقرە: گا و کەل و گامیشى نیوچاوان سپى، بەش، قەشان قەشقە، [ف] حیوان پیشانی سفید

چەققەلۆ: چەقەش، جوړى شنگى شاخییە چەققەى لى دەگرن، گەلاکەى وەک لۆ وایە. [ف] اسم گیاهی است

چه قولوور: (سه گوهړ و لووره لووری زوری سه گهل. (سه گهل له دهوری مالان چه قولووریانه.) بریتی له نه پنه پ و هلاوبگری زور. (نهری تاوی بی دنگ بن نه و چه قولوور تان له چیه؟) (صدای پارس و زوزهی چند سگ با هم؛) کنایه از سروصدای زیاد.

چه قه دووکه ل: چه په دووکه ل، چه په چه مان (ف) دود غلیظ

چه قه سر: چه قهوه سوو، زور بلې، چه نه وهر، دهمه وهر. (ف) پرگو

چه قه ش: گیایه که وه کوو گیا کولکنه وایه بنه که ی دهر بن و چه قه ی لی ده گرن. (ف) نام گیاهی

چه قه لق: گیایه که وه کوو لو وایه ساقه ته که ی زهرده، مالآت ناخوا. (ف) نام گیاهی است

چه قه نه: داریکه له سهر به ردی سهره وه ی ناشی ناوی له نگر ده گری و هلا به ز دابه ز ده کاو ده بیته هو ی داپژانی دانه که. (ف) وسیله ای در آسیاب آبی.

چه قی په ش کردن: بریتی له زور هه ول دان، نه خت وچار کردن. (چه قی په شم کرد له گه لم نه هات.) (کنایه از کوشش کردن زیاد.

چه که چه کوله: چه که چه کیله، شه مشه مه کویره، پارچک (ف) خفاش

چه که چه کی: (+) قوچه قانی، قه لماسک، به رده قانی، که هنیک. (ف) فلاخن

چه که چه کیله: (چه قه قه، گیایه که؛) بریتی له ملی زور باریک، ملی ده لئی چه که چه کیله یه. (ف)

کاسنی؛) کنایه از گردن باریک و لاغر. **چه که سووره:** بالداریکی لاق دریژ و سووره له که نار چوم ده ژی. (ف) نام پرنده ای **چه که چه:** داخله ی میز، خوانچه ی میز. (ف) کشو میز

چه که په ش: گیایه کی کویتستانییه چله چله ده روئ که لاکه ی وه ک چنوور وایه و لاسقی وه ک که ما ده چی، رهنکی لاسقه که ی مه یله و په شه. (ف) نام گیاهی است

چه کو چول: تفهنگ و که ره سه ی شه پ، چه ک و ته قه مه نی. (ف) سلاح و وسایل جنگ.

چه که: به سته پوول، به سته ی پاره. (چه که یه ک هه زار تمه نیی شینی له گیر فانید/ بوو.) (ف) بسته پول.

چه که خالانه: دابیکی کونه له نیو هو ز و عه شیرته کاند باو بوو کاتی ژن خواستن ده بوو دیارییه ک وه ک نه سپ یان چه ک بدن به خالی بووک بوئوه ی رازی بی. (ف) رسمی که نه میان عشیرتها که هنگام خواستگاری از یک دختر باید یک اسب یا تفنگ به دای عروس می دادند که راضی شود

چه که ره لی کردن: بریتی له سل لی کردن و مه ترسی له کاریک. (چه که ره له هیچ کاریک ناکا.) (ف) پرهیز کردن از کاری

چه له بان: (چه له وان، هارو هاج، شه یتان؛) ته نافبان، که سیک که به سهر ته نافدا ده روا. (ف)

نا آرام و بازیگوش؛) طناب باز **چه له حانی:** دم به دهمه، : شه رده دندو وکه،

دهمقره، شهره قسه. [ف] جدال لفظی.	چشم به راه
چه له گه: (چه لاگ، داری دريژي ميوه ته کاندن. (داريکي دريژه له نيوه پاستي خهرمان دهیچه قینن. [ف] (چوبی که در وسط خرمن قرار می هند) چوب بلند میوه چینی.	چه مه لؤکه: چه پوک. [ف] توسری
چه لینک: گوچان، وه کاز. [ف] عصا	چه میاگ: چه ماوه، خوار بوو. [ف] خمیده
چه ماوه سوو: به ردی لووسی چوم که ئاو سوویه ته وه، ئاوه سوو. [ف] سنگ صاف شدهی رودخانه	چه ناکه: چه ناکه، چه نه، ئارچه ن. [ف] چانه
	چه ناکه: چه نه، چه ناکه، ئارچه ن. [ف] چانه
چه م چارکی: چیه م چارکی	چه ناکه دريژ: چه ناکه شکاو
چه مچقین: چاوپه رین، پیلووله رینی بی ئیختیار. [ف] لرزش پلک	چه ناکه شکاو: چه ناکه دريژ، بریتی له زور بلی، چه نه وه. [ف] وراج
چه مره: بن تا، وه چی شلک و نه رمی داره بی، که دواي برین هه لده داته وه. [ف] جوانه ی نرم و تر درخت که بعد از بریدن شاخه می روید.	چه نه به چه نه ویستان: دمبه دمه کردن و جوابه جهنگی، (گه وره و چکوله نازانی چه نه به چه نه ی باوکیشی ده ویستی. [ف] جدال لفظی.
چه مره: چه میله، ترۆزی. [ف] چنبر خیار	چه نه به ری کردن: جوابه جهنگی کردن، شهره قسه کردن. [ف] جدال لفظی
چه مک: (+) سووچ، گوشه. (به لام کاتی که با چه مکی عه باکھی لاده دا تاوئ/ ده ریژي پووزی نایابی له سیحری خوایی لافاوی «هه ردی»). [ف] گوشه	چه نه به رنه هاتن: دهره قهت نه هاتن، که سیک که زور دهم پیس و بی حه یایه وقسه ی له گه ل نایه. [ف] کسی که بسیار دهن کج است و نمیتوان حریفش شد.
	چه نه ویترغه: چه نه وه، هه له وه، دهمه وه، چه قه سرؤ. [ف] وراج
چه مه رچؤپی: هه لپه رین و گورانی خه ماوی له دهوری مردوو، چه مه ری. [ف] مرثیه و نوحه خوانی برای مرده.	چه وان: گیایه که وهک قومام وایه بو باقه بین ده بی. [ف] نام گیاهی است
چه مه رگه: شیوه نگا، جیگای شین و زاری. [ف] شیونگاه.	چه وبازه: چاوبازه، چاوپانکه، چاوکوتکه. [ف] نام گیاهی خوراکی
چه مه رگین: شین گین، عازیه تبار، تازیه بار. [ف] عزادار	چه وبه س: چاوبه ست، چاوبه ند، ده ستیر، فیلباز، خاپینوک. [ف] حيله گر
	چه وه بن: چه وبه س. [ف] حيله گر
چه مه پئ: چه مه پرا، چاوه پئ، چاوه پروان. [ف]	چه وپیس: چاوپیس، چاقینوک. [ف] شورچشم

چه وچه: نه زيله، مه ته لوكه، مه ته ل. [ف] معما، چيستان	هه لپاچين. [ف] دوکارد
چه ورينه: ناوی گيايه که ده خورئ، چه ورؤکه، چه ورچه ورؤکه. [ف] اسم گياهی خوراکي	چيق: ترس، خوڤ. (تو چيق چه ته ناویري ته کمانا بئی؟) [ف] ترس، يارا
چه وماغ: چه خماغ، چه خماخی تفهنگ. [ف] گلنگدن تفنگ	چيق چوون: زاور چوون، زور ترسان، زيلک پژان، بریتی له زور ترسان و توقين. [ف] بسيار ترسيدن، زهره ترک شدن
چه وهندهر به ترش: چيشتيکه له چه وهندهر و سماق ساز ده کړئ. [ف] غذای چغندر و سماق	چيکروک: دروست کړاو، داتاشراو، چيکراو. [ف] درست شده
چه وهندهره کيويه: جوړيک گيا دؤکوليوه وهک گه لاچه وهندهر وايه. [ف] نام گياهی است شبیه برگ چغندر برای آش دوغ.	چيکولانه: چوکليت، شه گه لات، نوځل و مينوو. [ف] شکلات
چه وهنووپ: چاوه نوپ، چاوه پړئ، چاوه پروان. [ف] چشم به راه	چيک: (چلک، ماکه و، ژهره ژي می. (دهرزیی گه وره، ته به نه. [ف] (کبک ماده) سوزن بزرگ
چه وين: ناوی گيايه کی بون خو شه. [ف] نام گياهی خوشبو	چيتم: چاو، چيه م، چه عځ. [ف] چشم
چياليک: شليک، توفه رهنگی. [ف] توت فرنگی	چين: (تاقم، به شيک له کومل، چيني کړيکار، چيني بازارې و ...؛) چه خس. راده بو ليدان. (ده بی چينيت بکومت). [ف] (قسمتی از اجتماع؛) اندازه برای کتک زدن
چياو: چياگ، ئاوی سارد، ئاوی چياو. [ف] خنک	چينک: ناوکی میوه. (ئهو خورمايهی تو خواردووته من کايه م به چينکه کهی کردووه). [ف] هسته میوه
چيتال: چيوشه ق، شه قه، دارشه ق. [ف] چوب پا	چيو له تاريکی کوتان: له خورايی قسه کردن و لانی که سيک گرتن. (تو خو خه بهری هيچت نييه له خورا چيو له تاريکی مه کوته). [ف] بدون آگاهی داوری کردن
چيچگ: چيکل، جيکل، چيقل. [ف] چينه ی هضم نشده در سنگلاخ مرغ	چيوار: چودار، چينودار، که سيک که مه پ و مالات ده کړئ و ده فروشی. (خالی نیو سینه ی که و ته سه قه تار/ نه یژی په زیکه تی له دواي چيوار «فولکلور»). [ف] چوبدار
چيچگدان: جيکلدان، جيقلدان. (چه نی بی چيچکدان). [ف] سنگدان	
چيچيله: چيچله، به لگی گوی، شلکه ی گوی، به لگ. [ف] نرمه ی گوش	
چيرتوق: ريبوق، چلکی چاو. [ف] ژفک	
چيرگ: (+) برینگ، مقهستی مه پ برينه. [ف] دوکارد.	
چيره: چه رئ، برینگ، مقهستی خوری	

چیه‌رگ: برینگ، مقه‌ستی مه‌ر برینه‌وه. [ف]	چټوپاساری: گوټسوانه، سواندان، گوټسه‌بانه،
دوکار د	داری پټ بووی لیواری سه‌ربان. [ف] چوب
چیه‌م: چه‌م، چاو، چه‌عف، چاف. [ف] چشم	بیرون آمده‌ی لبه‌ی بام
چیه‌م‌چارکی: چاو‌ه‌چری، چاوله‌وه‌رینی، تولازی.	چټوه‌چزه دان: جه‌زربه دان، ئازار دان. [ف] اذیت
[ف] چشم‌چرانی.	کردن
چیه‌م ده‌ژین: چاو یه‌شه، نه‌خوشی چاو. [ف]	چټوه‌خرته دان: دواندن، سه‌ر خستنه سه‌ر
چشم درد.	که‌سیک بوئه‌وه‌ی قسه‌ بکا، (ه‌رچی
چیه‌تی: ئه‌سل و ریشه‌ی شتیک. [ف] ماهیت	چټوه‌خرته‌مان دا قسه‌یه‌کی نه‌کرد. [ف] سربه‌سر
	کسی گذاشتن برای اینکه به حرف بیاید.

حاپوولک: دهرفته، نۆره، نۆبه له کایه دا.	گله ی دیگر می ورد هنگام جفت گیری؛ (مردی
(حاپوولکی تویه کایه ت بکه.) [ف] نوبت در بازی	که هیز و لالایی و بیکاره است
حاته: گه مارۆ، ئابلۆقه، دهوردان. [ف] محاصره	حاوین: راهینه، که سیک که ده بیته هۆی
حاجی لۆکه: گیایه که گولی زهرده کاتیک پیر	حه وانه وهی که سانیکی دیکه. [ف] پرورش دهنده
ده بی نۆ گوله که ی شتیکی وه ک لۆکه دهرده کا.	حدوود: مهرز، که وشه ن، سنوور، تخووب،
[ف] نام گیاهی است	تخووم، سه رحه د. [ف] مرز
حازر به ده ست: ئاماده و له بهر ده ستدا، شتیکی	حسری: توونی، تینوو. [ف] تشنه
که له بهر ده ستدا بی و بۆی مه حته له نه بی. [ف]	حلییر: بالداریکه له له ق له ق چوو که تره، لاق و
در دسترس	ده نووکی قوله تره و پهنگی بو ره. [ف] نام
حاست: حاند، هه نا، ئاست، شوین، هه نده ر. (له و	پرندهای شبیه لکک
حاسته دانیشه.) [ف] مکان، جا	حمیز: ئامیز، باوه ش. [ف] بغل
حاسین: (عاسی، وه پهن، جاپز؛) ناوه بۆ ژنان.	حدوود: (حدوود، سنوور؛) نوعی اسب
[ف] (عاصی؛) نام زنانه	اصیل. [ف] (مرز؛) نوعی اسب
حاشا حازری: دوور بی له پووی حازران.	حورمه ت گرتن: پیز گرتن، قه در گرتن. [ف]
(حاشا حازری ده لئی که ره ده له وه یی.) [ف] دور از	احترام گذاشتن
روی حضار	حورمه ت دار: به ریز، به قه در. [ف] محترم
حاشار: ♀ ئاشار	حوسکه: ناوی جوړی تفهنگی قه دیمی بوو. [ف]
حالۆری: به ران و نیرییه ک که له کاتی وه به ران	نام یک تفنگ قدیمی
و وه ته گه هاتنی مه پ و بزندا له نیو میگه لیکه وه	حۆقه باز: فیله باز، گزه ون، [ف] حقه باز، مکار
ده چیته نیو میگه لیکه تر؛) بریتی له پیاوی	حوکم کردن: په لپ گرتن، پی چه قانندن. (حوکمی
تۆلاز و به په لالا. [ف] (قوچی که از گله ای به	کرد ووه ده لئی هه ر ده مه وه یی.) [ف] دستور، حوکم

کردن

وهخته بوو شتت بم) [ف] افسوس

حوکمتات: دهولت، حوکومەت. [ف] حکومت

ههجمین: ههجمان، داسهکنین. (کوانی ئه و

حولووربا: کونهبا، خهفەنگ، کونی دیوار و

شه وکاره بیدهنگه ی له ژوانگه ی جی ههوار/ کچ

سهربان بو ههواکش. (حولووربايه/ رووی له

رهووک بوو، من گوتم: هیدی به! ههجمینم دهوی

خوایه (کولاکه) «مه تهل». [ف] هواکش

«هینم». [ف] آرام و قرار

ههپوولک کیشانه وه: له کایه ی مینشیندا ئه گهر

هه دوسه د: هه رهت، جنگه، کات. (هه دوسه دی

هه لمات له لاقی که سیک بدری سه ره له نوێ

ئه وه یه بیه وه. [ف] موسم

دهیاهونه وه و دهلین ههپوولک ده کیشینه وه. [ف]

هه رام کردن: خهسار کردن، له هه رام گێران. [ف]

اصطلاحی در تیله بازی

هه ر دادن

ههپوولک: دوپات کردنه وه ی کایه. (دهست

هه پی ئاو: قوراو، لیته زیلاقه، چلپاو. [ف] گل آبکی

په بکه وه ههپوولکی تویه. [ف] دوباره بازی کردن

هه زرهت: (تاسه، ئاره زوو؛) به پیایوی گه وره

هه په حۆل: هه پۆل. گه مژه، گه لحو، خول،

دهلین، هه زرهتی عیسا، هه زرهتی... [ف] اشتیاق

هه په گون. [ف] ابله

(حضرت

هه په میش خۆر: بریتی له مروقی گه لحو و گێژ

هه زرهتمه ن: تاسه مه ند، تاسه بار، تامه زرو. [ف]

و وێژ، خول و حۆل. [ف] کنایه از آدم ساده لوح

مشتا ق

و گێج

هه زهنگ: خه م، خه فته، که سه ر. [ف] غم، اندوه

هه په ئۆت: هه په نتی، زه به لاج، ته ژه ی پان و پۆر،

هه ژبه ت: هه ژمه ت. [ف] غصه.

هه یته. [ف] لندهور

هه ژمه ت: (+) هه جمه ت. [ف] غصه.

هه په نووس: (به ردیکی رهشی به نرخه؛)

هه سه ن ئاو: دوو گوندی ناوچه ی فیه زوللا به گی

بریتی له زۆر رهش. [ف] (آبنوس؛) کنایه از

بوکان بوون که وتنه بهر سه دی کورش که بیر.

بسیار سیاه

[ف] دو روستای منطقه فیض الله بگی بوکان زیر

هه تمه تۆک: گه لوازه، ئه و مووروو و

سد کورش کییر رفتند

له یستۆکه ی به لانکه وه هه لیده واسن بوئه وه ی

هه فار: (+) هه لم، بوغ، هو لم. [ف] بخار

منداله که پیی ژیر بی. [ف] اسباب بازی که به

هه فت تۆخه: پیفوک، کیفوک، فیشتوک، پیشتوک.

گهواره آویزان می کنند

[ف] گیاهی با پیازه ی خوردنی

هه جمان: هه جمین، ئۆقره، تاقهت. (له تاوی

هه گال: له چکه، سه ریوشی ژنان. [ف] روسری

سه رم هه جمانم نییه. [ف] آرام و قرار

هه ل: (+) هه لووک. [ف] چوب کوتاه الک دولک

هه جمه ت: هه ژمه ت، هه ییه ت. (له هه جمه تان

هه لال و حازر: شتی له به ره چاو و بی تاریف لی

چه وهندهر، برويش، روڼ. [ف] يك نوع آش محلى كه با شلغم ونخود و كشمش و گوشت و چغندر و بلغور و روغن مى پزند.

حه و تاو كردن: گلاو كردن، شتنه وهى جى دهى سگ به قوپاو و ئاوى خاوين، واته ههوت جار ئاوى پيدا دهكهن

حه و ت گريخ: گياهه كى ورده زور بهرز نابيته وه جومگه جومگه يه. [ف] نام گياهى

حه و توپل كه: جوړه كوانيكى به ژانه له جهسته دى و تا ههوت توپخ فرى نه دا دهركى نابى. [ف] نوعى دمل

حه و ته وانان: هه وبراله، هه و ته واننه. [ف] هفت برادران

حه و جوشى: جوړى كووله كه يه وهك كووله كه سه راوى وايه. [ف] نوعى كدو

حه و جى: هه و جه، پيوست، هه و ج. (خه و جى به خيراتن نيبه). [ف] نياز

حه و ده م: برىتى له مروقى چهنه وهر و بى حه يا، ده م چه پله. (حه و ده ميكه له وانه يه پياو بخوا). [ف] وراج

حه ول و ده ول: هه ول و تيكوشان. (له هه ول و دهولى نه ودها بووم كاريكى بو بدوزمه وه). [ف] تلاش و كوشش

حه يا به خو: به حه يا، به نه دهب. [ف] باادب **حه يا ت لى برين:** كوشتن، سارد كردنه وه، له نينو بردن. [ف] كشتن

حه يادار: به حه يا، شهرمن، به شهرم، فه ديوك. [ف] شرمو

كردن. (حه لال و حازر نه وه شته كه يه). [ف] حى و حاضر

حه لاهو حه لاهو: هان دانى سگ بو سهر گورگ، تى به ردانى سگ له گورگ و درنده، هه له له. [ف] تحريك كردن سگ براى راندن گورگ

حه لالو: هه لوو كين، چو حه لين. [ف] الكدولك **حه لمه ت:** هه لمه ت، هيرش، هو مهن، ئيرشت. [ف] يورش

حه له م قه له م: نه دا و نه توار، كار و قسه ي ته شه راوى. [ف] رفتار و اداى تشراميز **حه له و ين:** ميشين، كه لايين. [ف] تيله بازى

حه م باز: قه له م باز، خو هه لدان و بهرز بوونه وه له سهر زهوى. [ف] پرش

حه مرين: ناوى زنجيره چياه كه له باشوورى شارى كهركووك كه نه م زنجيره چياه به سنوورى كوردستانى باشوور دادنرى. [ف] نام كوهى در جنوب شهر كر كوك كه مرز جنوب كردستان است.

حه مزه لين: هه مزه ل، ياريبه كه دهسته يه كه داده نه وينه وه و دهسته يه كى تر به سه رياندا باز ده ده ن. [ف] نام يك بازى

حه واپ: وه هه وا كه و توو، له زهوى جيا بو وه. [ف] معلق در هوا

حه و اتيل كه: به ستنى په تيك به به ردى كى چكوله ي دريژوكه وه و هه لدانى به ره و هه وا. [ف] بستن نخ به سنگى باريك و پرتاب كردن به طرف بالا

حه و ت ترين گه: چيشتيكى كورده وارييه هه و ت شتى تى ده كرى، شه له م، نو ك، ميژ، گوشت،

حەيس و بەيس: لەسەر قسە پۆيشتن، شەرەقسە.
 (ئەو حەيس و بەيسەى ناوچى خەتاي ھەر دووکیانە). [ف] بحث و جدل
 حەیلانکى: جۆلانى، دنگلاف، ھەلۆرتک، دیلانى.
 [ف] تاب
 حیزەفیل: فیل و گزی کردنى ترسەنۆکانە و
 خویپیانە. [ف] کلک زدن بزدلانە
 حیزەلە: حیزەل، ترسەنۆک، بىغیرەت. [ف] ترسو،
 بزدل
 حیلاندىن: حیلە، دەنگى ئەسپ، کۆپژن. (ئەسپەکە
 حیلاندى). [ف] شیهە اسب

خاپىنئۆك: گەوج، حۆل، گەمژە، ھەقمەق، گەلحۆ، گەمشۆ. [ف] ابلە	خارچك تەقيلە: كارگ، جۆرى قارچكە وەك كلاو دەچى. [ف] نوعى قارچ شيبه كلاه
خاتر گەرد گرتن: زيز بوون، رەنجان، تۆران. (ناوئىرى بلىي كىشە مەمرە، خاترى گەرد دەگرى.)	خارچك جووينە: جۆرى كارگە لەنيو جارە جۆدا ھەلدەتۆقى. [ف] نوعى قارچ
[ف] رنجيدن، دلگير شدن	خارچك سەگانە: كارگە گولانە، قارچكە گولانە. [ف] نوعى قارچ سمى
خاتردار: بەريز، بە حورمەت. [ف] محترم	خارچك گەنمينە: جۆرى كارگە لەنيو گەنم جاردا ھەلدەتۆقى. [ف] نوعى قارچ
خاتوو زەمھەريز: پيريژنى ئەفسانەيى كە دەلین خوشكى چلەگەورە و چلەچكۆلەيە و دواى نەمانى چلەكان شين دەگيرى و باران و بەفر دەباريئى، دە پۆژ بەر لە نەورۆز. [ف] زمهرير	خازيك: داخ، مخابن، ھەسرەت. [ف] افسوس
خاتوون سيمانكە: پەپووسلیمانكە، شانەسەرە. [ف] هدهد	خاسەخۆر: خوش خۆراک، تايبەتەخۆر. [ف] خوش خوراك
خاجە نشين: خواجه نشين، سەكۆى بەر درگای مال بۆ دانیشتن. [ف] سكوى جلوى خانه	خاسەسى: سىخاسە، قازى دەشتى. [ف] غاز خاكستري
خاچ پەرست: ئەرمنەنى، عيسايى، پيترەوى دينى ھەزەرەتى عيسا. [ف] مسيحي	خاسەكەش: زەوييەك كە باش ئاو درابى و جيگای وشكانى نەمايى. [ف] زمينى كە براى شخم زدن بە خوبى آبيارى كند
خادان: ھيلكەدان، تۆمەدان. [ف] تخمدان	خاشاك: خاشال، چيلكە و چال، پىر و پووش. [ف]

خار و خاشاک	ئاکاری وهک خالی وایه. [ف] بچه‌ای که بیشتر به
خاشخاشکه ماره: جوړیک گوله خاشخاشکه	داییش رفته
گوله‌که‌ی گه‌وره‌تره له خاشخاشکی ئاسایی و	خال‌هوما: جوړی کوتری کونجی کونجی جوانه.
ره‌نگه‌که‌شی سووری مه‌یله و نارنجییه، که‌لووی	[ف] کبوتر خال خال
گوله‌که‌شی بهر له پشکووتن دریژۆکه‌یه و.	خامووت: قایشی عاره‌بانه که له ملی چاره‌وی
به‌قه‌د قامکه تیتۆله ده‌بن و زیاتر له بووره و	ده‌کرئ بۆ راکیشانی. [ف] لاستیک پیوند اسب و
بهر که‌نده‌لان و شوینی به‌رده‌لان ده‌روئ. [ف]	گاری
نوعی شقایق	خانه خشتوور: خانه خراپ، مال ویران، مال
خاشخاشۆکی: خاشخاشک، چاره‌چه‌قیله. [ف]	کاول. [ف] خانه ویران
شقایق	خانه‌میری: (ناوی هه‌وایه‌کی گۆرانیی کوردییه
خاشه‌بپ کردن: له ریشه دهره‌یتان، بن‌بپ کردن،	(ناوی هه‌لپه‌پکیتییه‌کی کوردییه. [ف]) نام یک
دوایی پی‌هینان. [ف] از ریشه کردن	آهنگ کردی) نام یک نوع پایکوبی کردی.
خاکاو: ئاودانی دی‌راوی تازه هه‌ل‌دراو بهر	خاو شکاندن: دهر کردنی مال‌ات له به‌هاردای بۆ
له‌وه‌ی شه‌تل و تووه‌که‌ی تیدا بچه‌قیین. [ف] آب	ماوه‌یه‌کی کورت و هینانه‌وه‌ی بۆ مالی. [ف] به
دادن خاک جالیز قبل از کاشتن	صحرا بردن حیوانات اهلی در فصل بهار برای
خاکه‌ر: هیلکه‌که‌ر، مریشکی هیلکه‌که‌ر. [ف] مرغ	مدتی کوتاه و برگرداندنش به خانه
تخم‌گذار	خاوبه‌ستن: بریتی له فریو دان، هه‌ل‌خه‌له‌تاندن.
خاکه‌را: خو به که‌م زان، بی‌ده‌مار. [ف] متواضع	(وریابه خاوت نه‌به‌ستی. [ف] فریب دادن
خاکه‌پایی: خو به که‌م زانین، بی‌پۆز و هه‌وا	خاوه: چه‌رمیکی نه‌رم که شه‌نه‌ی داری پی
بوون. [ف] تواضع	دروست ده‌که‌ن. [ف] نوعی چرم نرم برای درست
خالخالۆکه: (+) شنگه ماینانه، ئه‌سپنگه ماینه. [ف]	کردن چنگک
نوعی گیاه خوراکی	خاوه‌ماست: ماستی شل و ئاو تی کراو بۆ
خاللۆزه: خالخالۆکه، خالخالۆک، خالخالک. [ف]	مه‌شکه، خاوه‌می. [ف] ماست آبکی برای مشک
کفشدوزک	خاویلکه: ته‌مبه‌ل، کار نه‌که‌ر، ده‌ست و پی
خال‌وله‌د: ☞ خاله‌وله‌د	سپیلکه، خاو و خلیچک. [ف] دست و پا چلفتی
خاله‌خشکی: خلیسکین، خشخشانکی. [ف]	ختووره: به دل‌دا هاتن، به خه‌یال‌دا هاتن، غایله.
سرسره‌بازی	(دلی ختووره ده‌کا. [ف] خطور
خاله‌وله‌د: مندالیک که زور له خالی ده‌چی، یان	ختی‌متی: ختیلکه، ختووکه، قانه‌قدیله. [ف] غلغلک

خودو: خوی سروشتی، ته بیعت. [ف] غریزه
 خودوک: (+) کولی گریان، ئوناق. [ف] بغض
 خودوک ههستان: کولی گریان ههستان، ئوناق.
 (زوری خودوک ههستابوو). [ف] بغض کردن
 خپ هه لدان: کۆ کردنه وه، خپ کردنه وه.
 (کارانه کهی خپ هه لدا و به رهو مالی رایدان). [ف]
 جمع کردن
 خراپ چکه: بئ که لک، که م بایه خ. [ف] بی ارزش
 خربو شک: چیرۆک، خه به رو شک، هه قایهت،
 قه واتی. [ف] افسانه
 خریپه ک: دغلی ته نک، دهغلی لاسک باریک که له
 شوینی کړال دهروئ. [ف] مزرعهی گندم که
 خاکش ریگزار باشد
 خرت: نیری و به رانی چوار ساله. [ف] بز و قوچ
 چهار ساله
 خرتک: که ندر، ئاودر، بوودر، شیوی قوولی
 ته نگ. [ف] آب کند
 خر مچوو کردن: چوار پهل به ستنی مالات بۆ
 سه ر برین و به عه رزدا دانی. (گوریستیک بینن
 خر مچووی که ن دهنا ناکه وئ). [ف] بستن و به
 زمین زدن حیوان برای سر بردن
 خر مژن: دهنگی له رانه وه و خر مه خر می کر مه ک
 و به رموور و ژیر چه نه. (ریکتر له گه ری
 ره شبه لک/ خوشتر له خر مژنی کر مه ک
 «هیمن»). [ف] صدای زیور آلات
 خر ناک: لووت، که پۆ، دقن. [ف] بینی
 خر پۆکه: گردیله ی زور وردی نیو خوین که به
 زه به بین ده بیند ری و چوار له دهی خوینی له ش

له و پیک هاتووه و به هوی سیل و می شکی
 یه سقان دروست ده بن و دوو جورن: خر پۆکه ی
 سوور و خر پۆکه ی سپی، خر پۆکه ی سوور
 تۆزی پانکه لهن و ژماره یان له له شدا یه کجار
 زوره و له هه ر میلی مه تری مکه عه بی خویندا
 پینچ ملوین خر پۆکه ی سوور هه یه. له خوینی
 ئاژده لدا ژماره یان جیاوازه. هه ر کاتیک ژماره ی
 خر پۆکه ی سوور له خویندا که م بیتوه مروف
 تووشی که م خوینی ده بی و رهنگی هه لده بز رکئ.
 خر پۆکه ی سپیش سلوول گه لیکن له کۆمه لیک
 پیرتوپلاسم و ناوکه یه ک پیک هاتوون و
 ژماره یان له خر پۆکه ی سوور که متره و له هه ر
 میلی مه تری مکه عه بی خویندا شه ش هه تا هه وت
 هه زار دانه هه یه [ف] گلبول
 خر پۆگز: کتومت، هه رو هک، عه ی نه ن. (عه لی
 خر پۆگز هه ر باوگییه). [ف] درست مثل، شباهت
 زیاد.
 خر هه پانده وه: کایه کردن و ده ستبازی و
 تلاندنه وه. (یه کتری ده خر هه پیننه وه). [ف] بازی
 کردن و غلطاندن کسی.
 خر په که: (+) قوله داریکی به قه د بستیکه
 نه قیزه یه کی پتوه بوو به په تیکه وه، سوار له
 مه چه کی ده کرد بۆ لیخو رینی یه کسم. [ف] چوب
 کوتاه نوک تیزی که سوار کار با ریسمانی به
 دست می کند و با آن اسب و الاغ را می راند
 خر هه نگیز: هه نگه ژاله، زه رده واله. [ف] زنبور زرد
 خر پتنگ: کرۆشکه. [ف] غضروف
 خر پنه بېره: چوار ددانه گه وره ی پی شه وه ی

مرؤف. [ف] دندان نیش	ناحه سیته وه. [ف] دلواییسی
خزمت کردن: کار بو که سیک کردن، ریژ گرتن	خلینه: کاکیلکه، کاکیلکه. [ف] دندان آسیاب
و به دهوردا هاتن. [ف] خدمت کردن	خمام: ته مومژ، ته مومتومان، دومان، [ف] مه
خزلیک: (+) جوړی کرمی لووس و زهرده له	خمل: پیشبینی، مه زنده کردن به چاو. [ف] تخمین
جینگای شینداردا دهژی. [ف] نوعی کرم	خمل خستن: مه زنده کردن به چاو، پیشبینی
خشتوور: خاپوو، کاول، ویران. [ف] ویران	کردن. [ف] تخمین زدن
خشته: (+) چوارخانه، جه دوهل. [ف] جدول	خملخه: پیشبینی که [ف] تخمین زن
خشته ی لیکدان: جه دوهل زهر ب. [ف] جدول	خملکه: خملخه. [ف] تخمین زن
ضرب	خنجولک: خنجیله، خنجیلانه. [ف] کوچولوی
خشخشانکی: خلیسکین، خالسه خشکی. [ف]	دوست داشتنی
سرسره بازی	خندپک: بوودر، که ندر، ئاودر، شیو. [ف] گودال
خشکه: (+) بهو هه لماته دهگوتری که له میشیندا	خنوک: ئهوک، تینتینوکه، قورقورچکه، بینه قاقا
به سهر زه ویدا دهروا، پنجه وانه ی هه لگرتنه. [ف]	قورگ، قوروو، گهروو. [ف] گلو، حلقوم
راندن تیله بر روی زمین در تیله بازی	خو بادان: (خو هه لسوورپاندن؛) سهرپیچی
خالل: (+) جوړی مراوی کیوییه. [ف] خوتکای	کردن له کار، (که م خوت باده ئه گهر بشمری
سفید	دهبی ئه وکاره بکه ی. [ف]) تاب دادن خود؛ (
خلم: چلم، ئاوی لووت. (خلمی لووتت بسره. [ف]	سرپیچی کردن از کار
آب دماغ	خو به ئاو و ئاوردا دان: بریتی له هه ولدانی
خلمن: چلمن، چلمه. [ف] خلمو	زور. (بو پاروویهک نان خو به ئاو و ئاوردا
خلندور: گیاه که دهکری به چیشته، گیاه که له	دهدا. [ف] خود را به خطر انداختن
لورکی دهکن. [ف] نام گیاهی	خو به زل زانین: له خوبایی بوون، غللور بوون،
خلیفه: پاپوکه، په پکه. (ئه وروو ماریکم دی خلیفه	بادیهه و بوون. [ف] خود بزرگ بینی، تکبر.
دابوو. [ف] چمبره	خو به دهسته وه دان: خو ته سلیم کردن، خو
خلیفه خواردن: خلیفه دان، پاپوکه خواردنه وه،	خستنه به رده ست. [ف] تسلیم شدن
قهف خواردنه وه، [ف] چمبره زدن	خو تیگه یاندن: خو نیشان دان، سهر لی
خلیفه دان: پاپوکه خواردن، په پکه کردن، قهف	هه لینان. (خوی له که س ناگه بینی، پیتم وا ئه و
خواردنه وه [ف] چمبره زدن	خوی تی نه گه یاندی. [ف] خود را نشان کسی
خلیله: غایله، دلّه خورپه. (دلم خلیله دهکا و	دادن

خۆ تیوهردان: خۆ له کارێک هه‌لقوتاندن. [ف] مداخله

خۆ جوان: ژیکه‌له، جوان، ژینگول، جوانی سروشتی. [ف] زیبای طبیعی

خۆ دۆراندن: (و ره به‌ردان، ده‌ست له خۆ به‌ردان، ناهۆمید بوون؛) خۆ فروشتن. [ف] (نومید شدن؛) خود را باختن و مزدور شدن

خۆ پانان: (خۆ کیشان به‌رهو پێشه‌وه، هیز له‌خۆ دان بۆ رویشتن؛) خۆ هه‌لکیشان، خۆ نواندن و پۆز لیدان. [ف] (کشیدن خود به جلو و راه رفتن؛) فخر کردن

خۆ پیک خستن: (خۆ شیرین کردن، خۆ یه‌ک خستن له‌گه‌ل که‌سیک؛) خۆ له یه‌کتر هه‌لساوین. [ف] (خودشیرینی؛) خود را به یکدیگر ساییدن

خۆ فروشتن: خزمه‌ت کردن به بیگانه، جاشیه‌تی. [ف] خودفروشی

خۆ گنخاندن: خۆ مات کردن و کار نه‌کردن بۆئه‌وه‌ی کات بگوزهری. [ف] وقت‌کشی

خۆ له ته‌پلی گولی دان: خۆ رازاندنه‌وه، خۆ جوان کردن. (کچی ئه‌وه بۆ وا خۆت له ته‌پلی گولی داوه؟) [ف] کنایه از آرایش کردن زیاد

خۆ له خواره‌بایان گرتن: بریتی له خۆ لێ‌نابه‌له‌د کردن، خۆ لێ‌نه‌دان. (زور زیره‌که خۆ له خواره‌بایان ده‌گرێ و ئه‌ننه‌هوو هه‌ر نه‌یدیه‌وه.) [ف] خود را نابلد جا دادن

خۆ له ده‌سک نان: خۆ حازر کردن بۆ جیگایه‌ک، خۆ به که‌سیکه‌وه هه‌لواسین و به زۆر له‌گه‌لی رویشتن بۆ سه‌فه‌ر. (خۆی له ده‌سک ناوه له‌گه‌لیان بره‌وا.) [ف] خود را بر کسی تحمیل کردن.

خۆ له قه‌ره (نه) دان: تخون که‌وتن، خۆ نیشان که‌سیک دان. (ناوێری خۆ له قه‌ره‌م دا، خۆ له قه‌ره‌ی که‌س نادا.) [ف] به کسی نزدیک شدن یا نشدن

خۆ له مال خستن: (حاشا کردن. (ژنه‌تیوه خۆی له مالی خستوه و بۆی چۆته حاشا.) ؛) بۆ ئاشت بوونه‌وه و چوونه‌ مالێک بۆئه‌وه‌ی تاوان یان خه‌تاکه‌ی بیه‌خشن. (تازه هاتوه‌ و خۆی خستوته مالت ده‌بی له‌گه‌لی ئاشت بیه‌وه.) [ف] زنی که شوهر خود را ترک می‌کند و به خانه مرد دیگری می‌رود؛) برای آشتی کردن به خانه‌ی کسی پناه بردن

خۆ له‌گه‌ز دان: بریتی له خۆ درێژ کردن، تخیل بوون، راست راکشان، په‌هیل بوون. [ف] دراز کشیدن

خۆ لێ بواردن: چاو لێ قووچاندن، خۆ لێ گیل کردن. [ف] اغماز

خۆ لێ به پشتدا خستن: حاشا لێ کردن و خۆ به خاوه‌ن نه‌کردن، گوێ پێ‌نه‌دان. [ف] خود را صاحب نکردن

خۆ لێ‌خۆش کردن: خۆ به‌ته‌مای شتیک کردن، که‌وته‌ سه‌ر ته‌ماح. (خۆم لێ‌خۆش کردبوو بیه‌م بۆ خۆم.) [ف] به‌امید چیزی بودن

خۆ لیدان (نه‌دان): (خۆ پێ‌دادان، (گیانم خۆلاویه‌ خۆتم لێ‌مه‌ده پیس ده‌بی.) ؛) خۆ له

کار شارده وه. (خوله هیچ کاریک نلدا.) [ف]	دهخا و ههروا له بهر و خیرا خیرا دهیللی. [ف]
برخورد؛ (از زیر کار در رفتن	ترانه خوانی که فی البداهه می خواند.
خۆ مەلّاس دان: خۆ ههشار دان، خۆ مات	خۆتپین: کاریک که پیاو به زهره دی خۆی بی.
کردن. [ف] ساکت و بی حرکت شدن	(شه ری خۆتپین نه یکه ی چاتره.) [ف] کاری که به
خۆ هه لداشتن: خۆ فریدان، خۆ له بهرزایی را	زیان خود باشد
ههوا دانه خوار. [ف] خود را پرتاب کردن	خوتن: (+) پژد، چکووس، رهزیل، قرنیس،
خو هه لسه نگاندن: شانازی به خۆوه کردن. [ف]	پیسکه، چکوود، چرووک، دهست قووچاو،
به خود بالیدن	سه قیل. [ف] خسیس
خواتیه له: خوی تال، خویی تال. [ف] نمک تلخ	خوچک: خوشک، خوار، خویشک. [ف] خواهر
خوارک: پوور، پلک، میمک. [ف] عمه، خاله	خودا خودا: به تاسه وه ویستن، خۆزگه
خواروا: بنزیل، بن بیژنگه. [ف] ته نشین غربال شده	خواستن. (خودا خودا مه جاریک بیبینم.) [ف] آرزو
خوازینی کردن: داوا کردنی کچ بۆ کوپ،	کردن
خوازمه نی کردن. [ف] خواستگاری کردن	خودا و پرستان: ئه زقه زا، قه زائهن، به پیکه وت. [ف]
خوازمه نی که ر: خوازیینی که ر، داواکار. [ف]	از قضا
خواستگار	خودری: خۆرست، خۆدهر، خۆرسک. [ف] خودرو
خواژن: په یکه ره ی جوان بۆ په رهستن. (قینووس	خورده بوون: دانه خۆره بوون، دهمه چیشته
خواژنی جوانیه. [ف] الاله.	بوون. [ف] چشته خوار شدن
خواسایی: ئاسایی، عاده تی. [ف] معمولی	خورده کردن: دانه خۆر کردن، دهمه چیشته
خواله: (+) بت، خوی دهستکرد. [ف] بت، صنم	کردن. [ف] چشته خوار کردن
خوالینه: (خویلین، کانگه ی نمک؛) کانیاوی	خۆرکه: خۆره، مۆرانه، مۆریانه، جانه وهری
سویر، سویراو. [ف] معدن نمک؛ (چشمه ی آب	دارخۆر. [ف] موریانه
شور	خورمه چیچان: گوله میلاقه، ره به نۆک. [ف] آلاله
خوباب: به رخه به به، غه و غه و، غه بغه ب، پیستی	خوری شور کردن: بریتی له کوتانی زۆر، به
داکه وتووی بهر مل. [ف] غبغب	دار له که سیک دان. [ف] کنایه از چوبکاری کردن
خۆبزیو: شتیک که خۆی کار دهکا، مه کینه یه ک	خۆپیکه ر: خۆ شیرین که ر، که سی که جیی
که خۆی هه لده بی و ده کوژیه وه، ئوتوماتیک [ف]	خۆی له دلّی خه لکدا دهکاته وه. [ف] خود را
اتوماتیک	شیرین کردن
خۆبیژ: خۆویژ، که سیک که گورانییه ک ریک	خوړینی: خوړین، دواي له خه وهه ستانی

به يانی هېچ نه خواردن. (ئهم دهوايه به خورينی بخو). [ف] ناشتا

خوزره: زیندووله، میکړوب. [ف] میکروب
خوزه: خو مات دانی که رویشک له نیو به فردا.
(که رویشکه که خوزه می کردبوو). [ف] پنهان شدن
خرگوش میان برف

خوزه دان: به پیدز که دهرباز بوون، رویشتن به
ئه سپایی و دهره دزه پیدان. [ف] جیم شدن
خوزه و: خوزگه، خوزی، خوزیا. [ف] کاش
خوزیلک: قوز، کوز، خه مشه. [ف] آلت تناسلی
زن

خوسپه: که سهر، خه فته، خه م. [ف] اندوه
خوسه ند: جنیو، جوین، دژمان، [ف] فحش.
خوش دادان: مانگایه که به جوانی شیره که ی
دهدوشری. (ئهو مانگایه هه تا گوئی که که ی
نه لیسیتیه وه خوش دانادا). [ف] گاوی که شیر ی به
خوبی دوشیده شود

خوش هه لکیشه: یانجووز، گیایه که وهک تالوو
وايه به لام که لاکه ی پانتره لاسقی سپیه و
گوئی زهرده له نیو گه نمجا ردا شین ده بی. [ف] نام.
[ف] نام گیاهی است

خوش ئازو: ئه سپی خوش پکیف و تیزرپو. [ف]
اسب خوشرو

خوشاروکی: قهری قهری، چاوشارکی. [ف]
قایموشک

خوشامای کردن: ریایی کردن، کلکه سووتی،
خو شیرین کردن، ماستاو سارد کردنه وه،
ته شی ریسی. [ف] تملق و خود شیرینی

خوش داکه نه: (بریتی له ژنیک که زوو خو
به دهسته وه دها و دهرپیکه ی داده که نی؛)
نارنگی، میوه یه که وهک پرته قال وایه
تیخوله که ی به ئاسانی پاک ده کری. [ف] (کنایه از
زنی که زود همخوابه می شود؛) میوه ی نارنگی
خوشدې: بریتی له که سیک که جلوبه رگی باش
له بهر دهکا. [ف] کنایه از کسی که لباس شیک می
پوشد.

خوشدهر: ئافتاوه، لولینه، مه سینه. [ف] آفتابه
خوش پست: تاجیه که که بو پست کردن رام و
دهسته مویه. پیچه وانیه ی به دپست. [ف] یوز
شکاری که خوب رام شده باشد

خوش کول: شتیک که باش دهکولی، بو له په و
نووک و باقله دهگوتری. (کیلویه کم له په ی
خوش کول کریوه). [ف] حبوباتی که به خوبی پخته
می شود

خوش گله یی: که سیک که هه میشه گله یی
به دهسته ودهیه. (هتیده خوش گله ییه ناویری
سلاوی لی بکه ی دهست دهکا به گله یی). [ف] کسی
که همیشه گله دارد

خوش مه شره ب: خوش مه شره ب
خوش مه شره ف: خوش مه شره ب، گالته چی،
زمان خوش. (پیاویکی خوش مه شره ف). [ف]
خوشرو، شیرین زبان

خوشه کردن: (تیک هه لشیلانی قور بوئه وه ی
خوشه بی بو دیزه و گوزه و کوته ل و تهنوور
و...؛) راهینانی منال بوئه وه ی له کار کردن
رابی؛) کولاندنی نیوکه چه قاله ی تال بوئه وه ی

خۆلەپۆك: بېستانى كە گىيائى ھەرزەي تېدا نەمايى و بە تەواوى بژار كرابتى. [ف] جاليزى كە از گىيائى ھەرزە پاك شەدە باشد
خۆلەخۆلە: بانگ كوردنى بەرخ. [ف] صدا زدن برە
خولەك: (عەقرەبەي سەعات؛) دەقيقە. [ف] (عقرەبە سەعات؛) دقيقە

خۆلەكوو: خۆلەكەو، خۆلەميش. [ف] خاكستر
خۆلەمژ: خۆلەميش، خۆلەكەو. [ف] خاكستر
خۆلى كردن: ترساندن، توقاندن. [ف] ترسانيدن
خونچ: قوون، كۆم، كونگ. [ف] مقعد

خۆواو: ئاوى كە لە مەزرا دەگيرى و بى ئاويدىر
 خۆي لە زەوييەكە ئاژين دەبى. [ف] آبى كە بە صورت طبعي زميني را آبيارى مى كند
خوودار: شيت، دەلوو، ليۆه، دين. (بەجاري
 خوودارى كرد). (هيندە ترسام لەوانە بوو خوودار
 بىم). [ف] ديوانە

خووزە: خۆ شارندنەو، كەرويشك لەبىن
 بەفردا، كاتيك ھەست بە مەترسى دەكا دەچيتە
 بن بەفرەو و تەنيا لاي لووتى زەرد دەبى و
 بەفرەكە دەتاوينيتەو. (كەرويشكە شين لە
 خووزەدا بوو تاجى ھەليانساند). [ف] پنهان شدن
 خرگوش ميان برف

خووكەملە: گەمەيەكى لاوانەيە دوو كەس بەرى
 پنيان بە يەكەو دەنيى و گوريس يان پشتيتنيك
 دوو سەرەكەي گري دەدن و لە ملي دەخەن
 ھەركاميان بە ھيژتر بى ئەوى تر ھەلدەستيتنيە
 سەر پى. [ف] اسم يك بازى جوانان
خوئ چيژ: تام كوردنى چيشت بۆئەو كەبەن

ببيتە خۆشە. [ف] (بەھم زدن گل رس براى كوزە
 و تنور و مجسمه و ...؛) پرورش دادن فرزند
 براى اينكە كار ياد بگيرد؛ (جوشاندن ھستەي
 تلخ زردآلو براى اينكە شيرين شود
خوفروش: سيخوپ، جاش، بى شەرەف، فسوس.
 [ف] خودفروش

خوفك: رەحەتى، ئامرازىكى زار گوشادى بن
 تەنگە شتى تراوى پى دەكەنە دەفرەو. [ف] قيغ
خوفيه: ئيشى سيخوپ، كاري جاش، كەردەو
 خوفروش [ف] جاسوس

خوفيه گەر: سيخوپ، جاش، خوفروش [ف]
 جاسوس

خوفيه گەرى: جاشيتى، سيخوپى [ف] جاسوسى
خۆل لە پارووى خۆ كردن: برىتى لە زەرەد لە
 خۆ دان، خۆ تال كردن. [ف] كنايه از به ضرر
 خود كاري كردن

خۆل لە چاو كردن: برىتى لە فريودان، بە فريو
 بردن، كلاو لەسەر نان. [ف] كلكل زدن
خول ھەلبوون: برىتى لە خۆ بادان و بە پەلە
 پويشتن بەرەو كاريك. (خيرا لەو لاو ھەلبوون
 ھەلبوون ھات بۆ لامان). [ف] با عجلە رفت

خولامانە: (+) پەلكى گولى گولەبە پۆژە. [ف] گلبرگ
 آفتابگردان

خولقەت: خووخەدە، ئاكار، تەبيعەت. [ف] عادت
خولقینەر: بەدى ھینەر، داھینەر. [ف] خالق،
 آفريننده

خولگە: جەغز، گردى، بازنە. (لە خولگەيەكى
 تايبەتدا ھەلدەسووپىن). [ف] دايره

خوین سووک: سەحەت سووک، رەزا شیرین،
(چەندی لە کچ و ژن و لە بەربووک/ چەند لاوی
لەبار و قوز و خوین سووک «مەم و زین» . [ف]
زییای دوستداشتنی

خەبابەت: خۆ ئامادە کردن، حازر بوون، خۆ
تەیار کردن. [ف] مەیا شدن

خەپ خەپین: ناوی یارییەکی لاوانی گوندنشینە،
شەوانە لە کۆرەکەیاندا چرا دەکوژیننەو هەر
کەس مست بۆ کەسیک دادینیتەو، جا هەر
کەس وریا بی جی خالی دەکات بۆئەو
مستی هاوڕیکە و عەرزى بکەوئ. [ف] نام یک
بازی جوانان

خەپان: خەپ، خەپەتۆلە، جوان و نەرم و نۆل.
[ف] تیل

خەپلەخرێ: کایە و دەست بازى ژن و میرد و
یەکتەر تالاندنەو. [ف] بازی زن و شوهر و
غلطاندن یکدیگر

خەپۆلە: کولێرە، ئەستوورک. [ف] نان بربری

خەپە: (+) جۆرێ شەنەى گەورە و پانە کای پێ
تێدەکەن. [ف] نوعی چنگک چوبی.

خەپەخان: شەلتان، شەلال، خەلتان. (خەپەخان
بووگە لە خوون). [ف] آغشته

خەپەخان کردن: لە خوینا شەلال کردن.
(خەپەخانی کرد لە خوون). [ف] آغشته کردن

خەت خەت: پێ پێ، خەتدار. (پانتۆلی خەت
خەتم کړیوه). [ف] راه راه

خەت کیشان: (خەت پێدا هینان (مامۆستا
مەشقەکەى بۆ خەت کیشام) ؛) شوین و کار و

بۆی دەرکەوئ چیشتهکەى بى خوینە یان
سویرە. [ف] چشیدن غذا

خویری: (+) تەمبەل لە دەرس خویندن. (هیندە
خویرییه هیچ فێر نابێ). [ف] تنبل

خویریگر: خویری ویست، لایەنگری لە خویری،
پشت بە خویری بەستن. (چەن چکۆلەن پەلەوەر
لەو بەرزە/ ئاخ کە چەن خویریگرە ئەم عەرزە
«سواری» . [ف] پستخواه

خویریگری: خویریپێتێ کردن، کاری حیزانە و
پەست، سووک و چرووکی. [ف] فرومایه گی

خویریپلە: لات، بۆرەکە، بیکارە، بۆرە پیاوی
خویری و بیکارە. [ف] بیکاره، فرومایه

خویریپێتێ: خویریگری، پەستی، چرووکی،
خویری سەفەتی. [ف] فرومایه گی

خویرینگ: هەلە، سووچ، نەزانکاری. [ف] اشتباه
خویرگە: شوینی خوئ پێدانی ئاژەل. (مێگەلەکە
راوە بۆ سەر خویرگە). [ف] محلی که نمک برای گله
میریزند

خوین بەری چاو گرتن: بریتی لە زۆر توورە
بوون، چاو سوور بوون لەبەر رق و توورەیی.
(خوین بەری چاوی گرتوووە هەتمەن کەسیک
دەکوژێ). [ف] کنایه از عصبانیت زیاد

خوین بژی: خوینبایی، خوین بژاردن، قەرە
بووی خوینی کوژراو. [ف] خونبها

خویندکار: قوتابی، دەرس خوین. [ف] محصل

خوین پێژ: قاتل، پیاوکوژ، خوین خۆر. [ف] سفاک

خوین سۆل: خوینبایی، خوین بژی، خوین بژاردن
[ف] خونبها

خه‌رسه‌ک: ته‌وه‌زل، قون قورس و له‌ش گران.
(ده‌لئی خه‌رسه‌که له‌جئی خوی نابزوی.) [ف] تنبل
خه‌رگه: (+) دۆشه‌کی ئه‌ستوور و گه‌وره له
په‌رۆپالی کۆن. [ف] تشک کلفت و بزرگ از پارچه
و لباس کهنه

خه‌رمانه‌ستیر: ته‌رازووکو، کۆته‌رازوو، پۆلی
ئه‌ستیره. [ف] خوشه‌ی پروین

خه‌رمین: (که‌رمین، له شوینیک که گویدریژیک
میزی کردی، هه‌تا ماوه‌یه‌ک هه‌ر که‌ریک به‌ویدا
بروا ئه‌ویش می‌ده‌کا؛) بریتی له که‌سیک که
زۆر چاولی‌که‌ری ده‌کا و لاسایی ئه‌م و ئه‌و
ده‌کاته‌وه. [ف] جایی که الاغ ادرار می‌کند و
بقیه الاغها تا مدتی در آن محل ادرار می‌کنند؛)
کنایه از آدم چشماچشم

خه‌رنووک: خه‌رنووک، بنچیکی دپکاوییه به‌ریکی
وه‌ک قه‌زوان ده‌گرئ. (خه‌لکی گه‌یییه جه‌لبی رۆج
و ئه‌م خه‌ریکی شانه‌یه/حه‌ز له ته‌سبیحی گلین و
خه‌رنووک و قه‌زوان ئه‌کا «قانع».) [ف] بوته‌ای
خاردار

خه‌رووک: خه‌رنووک، به‌ریکی دار مازوو. [ف]
نوعی ثمر درخت مازوج
خه‌روه‌ن: خه‌ربه‌نگ، خه‌ربنگ، ناوی گیایه‌که،

قایقاپۆکه. [ف] اسم گیاهی است
خه‌ره‌زه‌نگ: غه‌ره‌زه‌نگ، خه‌ره‌زه‌ن، قامچی که‌ل
و گا ئاژۆتن. [ف] تازیانه

خه‌زخۆ: خه‌زگان، قازان، به‌رۆش، مه‌نجه‌ل. [ف]
دیگ مسی بزرگ

خه‌ساراو: قووناو، پاشاو، ئاوێک که له زه‌وی

بار بۆ دیاری کردن. (ئه‌وه خه‌تیان بۆ بکیشی
ته‌واوی ده‌که‌ن!) ؛ (لێ‌گه‌ران، کار پێ‌نه‌بوون.
(ئه‌وه هه‌ر خه‌ت بکیشه، پیاوه‌تی له‌ده‌ست نایه.)
[ف] خط کشیدن مشق؛ (نقشه‌ی کاری کشیدن؛
(کسی را خط کشیدن، انتظار از او نداشتن

خه‌تبار: تاوانبار، خه‌تاکار. [ف] خطاکننده

خه‌تاکار: خه‌تبار. [ف] خطاکننده

خه‌ت‌خۆش: که‌سه‌ی که خه‌تی خۆشه،
خۆش‌نووس. [ف] خوش‌خط

خه‌تسین: خنکان، خه‌فه بوون. [ف] خفه شدن

خه‌جالة بوونه‌وه: شه‌رمه‌زار بوون، تریق
بوونه‌وه. [ف] خجل شدن

خه‌جالة کردن: شه‌رمه‌زار کردن، تریق
کردنه‌وه. [ف] شرمنده کردن

خه‌جالة تبار: شه‌رمه‌زار، شه‌رمه‌نده، فه‌دیکار. [ف]
شرمسار

خه‌جالة تی کیشان: هه‌ست به شه‌رمه‌زاری
کردن. [ف] شرمسار شدن

خه‌جلان: عه‌به‌سان و ده‌ست تیکه‌ل هاتن،
حه‌په‌سان و سه‌رلی‌شیوان. (هه‌ر چاوی به
وه‌ستاکی ده‌که‌وی ده‌خه‌جلی.) [ف] دست و پا گم
کردن

خه‌رتۆله: (سه‌گی چکۆله‌ی قه‌له‌وه، سه‌گی
خرپن؛) مندالی جوان و خرکه‌له، مندالی
خه‌په‌تۆله. [ف] (سگ کوچک و تپلی؛) بچه تپل و
زیبا

خه‌رسه‌خول: ته‌رسه‌قول، ته‌رسی یه‌کسم. [ف]
مودفوع اسب و الاغ

كه شه فيك دادنه ين و ده يگيرن، هر كه س به پني خواستی خوځی بهری دهستی له خه نه دهادت و بری پاره دادنه. [ف] حنابندان.

خه نه پيچ: ده سمالیكي سي گۆشه يه كاتيک ژنان سريان له خه نه ددهن له سهری ده پيچن. [ف] دستمالی كه هنگام حنا زدن به سر می پیچند

خه نه تيلكه: خه نه تيفك، كرپژبه به رد. [ف] گل سنگ خه نه زاری: شهرمه زاری، تريق بوونه وه، خه جالته بوونه وه. [ف] شرمسار

خه نه ك: (+) نیری شل كه ملی كه ل و گا ئازار دهاد. (نيره كه خه نه ك بووه ملی گايه كه ی هه موو بريندار كړووه). [ف] يوغی كه شل شده باشد و گردن گاو را آزار دهد

خه و په رژين: ليك دهره وهی خه ون. [ف] معبر خواب خه ور: (+) هه وير، هه فير. [ف] خمير

خه ورترش: هه ویرترش. [ف] خميرمايه خه وړپو: كه سي كه به دم خه وه وه دپروا. [ف] کسی كه در خواب راه می رود خه وهر: خه بهر، هه وال. [ف] خبر

خه وهردار: خه وهردار، هه وال پی گه يشتوو. (كه س له ی كاره خه وهردار نه وو). [ف] باخبر خه وهردان: خه بهردان، هه وال پی دان. (كه ی خه وهردان پيمان). [ف] خبر دادن خه وهردهر: هه وال دهر، كه سي كه خه وهر دهاد. [ف] خبررسان

خه چه هيل: خه تی خوار، هیلې خوار و خيچ. [ف] خط خميده

خيزخوړ: خوړين، به سستيني چوم كه ئاوه كه ی

ئاژين ده كړی و له و سهری دهرده چي و به فيرو دپروا. [ف] آبی كه از زمین بیرون می رود و ضایع می شود

خه سجر: شيواو، ئالون، شپړيو. [ف] آشفته خه سووته قينه: ناوی كراسيكي ژنانه يه. [ف] اسم پيراهنی زنانه

خه شه خوری: گۆنيه ی زور گه وره كه خوری تی ده خن، هوړ. [ف] گونی بسیار بزرگ برای پشم

خه شه ماسی: ماسيه خاتوون، جوړی ماسی پتوك پتوك. [ف] نوعی ماهی

خه فوك: (+) كه سي كه هه ميشه خه والووه و له وهخت و بی وهختا ده خه وي، خه وخه و. [ف] خواب آلود

خه فه تخان: خه فه تبار، خه مبار. [ف] اندوهگين خه فه نگ: هه واكيش، په نجیره ی چكوله له لای سهره وهی ژوور بو هه واكيش، ده لاقه. [ف] هواکش

خه لاتی: كفن، بهرگی مردوو. [ف] كفن خه له سكوو: ئامانج، ئاوات، هیوا. [ف] آرمان، آرزو خه مسارد: خه مسار، گوی نه دهر، كه مته رخه م، كه تره خه م. (ئه را ئی قهره خه مساردی؟) [ف] لاقيد خه مساردی: كه مته رخه می، بی موبالاتی. [ف] لاقیدی خه مهره: گرفت، ئینته لا، نه خو شیی هه زم نه كړدی خوراك. [ف] بیماری املا

خه نگ: خه نده، كه نین، پيکه نین. [ف] خنده خه نه پوولی: خه نه به ندان، شه وی بهر له گوښته وهی بووك كه قاپی خه نه له سهر

خوپه و خیزی وهسه ر کشاوه. [ف] جایی از رودخانه که جریان آب سریع است و شن و ماسه بیرون زده است

خیزکه لَان: خیزه لَان، زاخیر، زیخه لَان. [ف] ریگزار

خیزگان: خلیسکین، قوونه خلیسکی، (لهسه ر به فره که خه ریکی خیزگان کردنن). [ف] سرسره بازی.

خیزه ر: (+) به زین، بوړ خواردن، (که له پیره له خیزه ره). [ف] شکست خوردن

خیسکان: خیزه لَان، زیخه لَان. [ف] شن زار

خیسکن: پهنگی خیز، گلنیک که بهشی زوری خیز بی. [ف] خاکی که بیشترش شن باشد

خیشمه خیشم: خیشمه خیش، راکیش راکیش، (به نهیم راکیشان بهسه ر زه ویدا). [ف] کشیدن

برروی زمین

خیشه سه ر: سه ر قورس، رق ئه ستور و دهغل. [ف] خیره سر

خیلخانه: بارگه و بنه. (ئه و خیلخانه یه بو کوئی ده بن). [ف] بار و بندیل

خیله سه ر: خیشه سه ر، سه ر قورس. [ف] خیره سر

خیوان: گونجان، ریک و پر به پیست، شتیک که بیخه یته جییه ک یان نیو شتیکی تره وه به ته وای جی گیر بی. ده لین به باشی خینوایتی، ئه گه ر جی گیریش نه بی ده لین نایخیویتی. [ف] در هم جا گرفتن

خینواندن: لیدان، داهیتانه وهی زه بر. (زله یه کی خینوانده لا روومه تی). [ف] زدن.

دابلش: (+) ئامۇژگارى، مۆجيارى. [ف] نصيحت

دابهستن: (+) شهره قسه، شهره چهقه. (له‌گه‌لم

دامه به سته / دومت ده لّی مه قه سته. **ف** جدال لفظی

دایچکوپان: ژاکان، بزرکان، زهر د هه لگه پان. [ف]

یژمرده شدن

دایوکان: پرووکان، رزین، یرتووکان. [ف] یوسیده

داتووکان: هەلترووشکان، هەلتووتەکان،

وشه‌یہ کی ناحہ زی فرمان پیدانہ بو دانیشن.

(وہرہ لیڑہ راتووکئی) ف بتمرگ

داچکه: بنیشت، جاچکه، چه ققه. [ف] آدامس

داخ پی رشتن: رِق پی رشتن، لیّدانی که سیّک که

زۆرت رِق لَیى ھەستابى. (خو رِقى پى)

کردبووم، وهلا داخی دلی خوم پی رشت.) [فکتک

زدن کسی که داغ توی دل ریخته

داخدار: داغدار

داخستن: به رگرتنی بیستان. (بیستانه که

دایخستووه. ف به بار نشستن جالیز

دادپہ مردم: پارچہ یہ کی ژنانہی ری ری بوو

دهيانكرده كراس. (يارم گورپووی لی گرتووم بۆ

کراسی دادره مردم) ف نوعی پارچه‌ی زنانه

دادیار: دادوهر، قازي. [ف] دادستان

دار هه نه: ئه و داره ی ته و نی له سه ر ده چن،

داره تهون. ف چوب قالیبافی

داربہلہک: داھوّل، داوہل۔ [ف] مترسک

دارپیتار: پیتار، داری به ته‌مه‌ن و نیو هه‌لۆل،

پیرہ دار۔ (خہمین و بیکہس داخ لہ دل بار بی/

قامهت خه م وینهی داری پیتار بی.) [ف] درخت

کهن سال و یوسیده

دارجوځين: داري چه قيندراو له نيوه راستي

خهرمان که گیره به دهوریدا دهخولیت‌هوه و

کاری گای بنه ده‌کا. **ف** چوبی که در وسط

خرمن به زمین می‌کوبند

دارچہلہ: چہلہک، قیسی، ئہو دارہ ئہستوورہی

چیفی پیوہ دہہ ستن. [ف] میلہ ی چوبی

دارکٲورہ: دارکونکہرہ. ف دارکوب

دارگوٰلہ: تیرہگی چادر، نئےستوندہکی خیوہت،

گہورہ ترین ٹھستونڈہ کی رہ شمال۔ ف تیرگ

چادر

دارمیشە: جوړيکه له دار بهر وو. **ف** نوعی

درخت بلوط

دارنووک: قه‌له‌م، پینووس، قه‌له‌می دار. [ف]مداد	داغدار
داروبار: (+) نیر و ئاموور، یهره‌ق و نیله. [ف]	داغدار: داخدار، دل‌به‌سو، دل‌بریندار. [ف]اندوه‌گین
خیش	داغه: ناوی هه‌لپه‌رکییه‌کی کوردییه. [ف]نام یک
داره‌بوُق: داریکی درکاوییه وه‌ک شوپ‌ه‌توو	رقص کردی.
وايه. [ف]نام درختی خاردار	دال دال کردن: له‌ت له‌ت کردن، به‌ش به‌ش
داره‌ت: بوار و مه‌سه‌له، بارودوخ. (خوی له‌و	کردن، دالبه‌خش کردن. [ف]تکه تکه کردن
داره‌ته نه‌دا. [ف]مورد	دالبه‌خش: دابه‌ش، به‌سه‌ردا به‌خشینه‌وه. [ف]
داره‌ته‌رم: دارمه‌یت، تابووت. [ف]تابوت	تقسیم کردن
داره‌ته‌قینه: دارکونه‌ره، دار کلوره. [ف]دارکوب	دالغه: زهین، بیرگه، فکر. [ف]ذهن
داره‌لوسک: ده‌ست پیوه‌گرتن و هه‌ستان.	دالغان: شوپ‌بوونه‌وه. [ف]آویزان شدن
(مناله‌که تازه خه‌ریکه پی ده‌گری و به‌دار و	دالکه‌پیران: که‌نگری لاسق باریک و تال.
دیواره‌وه داره‌لوسک ده‌بی.) [ف]دست به‌چیزی	(دالکه‌پیران/ بق ده‌گیران.) [ف]کنگر تلخ با ساقه‌ی
گرفتن و برخاستن	باریک
داره‌نه: که‌وانی په‌ره‌که‌ر، که‌وانی هه‌لاجی. [ف]	دالگ‌زشت: کز، لاوان، بنیس. [ف]لاغر
کمان حاجی	داله‌پرووچکه: خو پیوه‌هه‌لواسین، پیا
داژهن: خه‌سوو، دایکی ژن. [ف]مادرزن	هه‌ل‌رووچکان. [ف]خود را به‌چیزی آویزان کردن
داساکین: داسه‌کنین، هه‌دا دان، ئوقره‌گرتن،	دالیا: گولیکی خومالی کراوه‌له‌باخچه‌ی
داسره‌کان. [ف]آرام گرفتن	ماله‌کاندا دایده‌چیتن. (ناوی کچانه. [ف]) نام گلی
داسره‌کان: داسه‌کنان، داسره‌فتن، داسره‌وین،	است (نام دخترانه.
داساکین. [ف]آرام گرفتن	دامردوو: (دامرکاو، داسه‌کناو؛) کوژاوه،
داشقه: (هیلینگه، گاری، عاره‌بانیه‌ک که	خاموش کراو. [ف]) آرام گرفته؛) خاموش
یه‌کسم رایده‌کیشی؛) عاره‌بانیه‌ی ده‌ستی، ئه‌و	دامرکاو: دامردوو
عاره‌بانیه‌ی که‌لوپه‌لی پی‌ده‌گوینه‌وه و به‌ده‌ست	دامژین: هه‌ناسه‌ده‌ردانه‌وه، پشوو له‌سینه‌دا کو
پالی پیوه‌ده‌نین. [ف]) گاری که‌با اسب کشیده	کردنه‌وه و ده‌ردانه‌وه. [ف]پس دادن نفس
می‌شود؛) گاری دستی	دامسقه: دامووسک، دامووس، مووی بادراوی
داخ له‌دل: (رق له‌زگ، دل به‌داخ، زووری لی	کلکی یه‌کسم. [ف]موی دم‌الاغ و اسب
داخ له‌دله بیگری هه‌ر ده‌یکوژی.) (خه‌مبار،	دامووسک: (+) به‌نیکی پلاستیکی باریکه‌چهند لو
داغدار، دل‌به‌سو، دل‌بریندار. [ف]) کینه‌توز؛)	بایده‌ده‌ن ده‌بیته‌شریت و که‌ندر. [ف]نخ رشته‌ی

به هم تابیده	رهشکه وایه. [ف] نام گیاهی
دانش: گهنمیک که دهیبهن بۆ لی کردن له	دانه که وه: دانه خوره، چه شه خواردوو،
ناشی [ف] گندمی که برای آرد به آسیاب می برند	دهمه چیشته. [ف] چشته خوار
داناو: (+) یه کهم ئاو که له مهشکه ی ده کهن. [ف]	دانی خیر پيدا نه هیئان: به چاکه باس نه کردن،
اولین آب که در مشک می ریزند	به خراپه نیو بردن. [ف] خوب تعریف نکردن
دانپه: ئاژه لیک که پوژیک نه یدوشی یا	دانیفلان: خپ بوون، بی دهنگ و جووله،
بیچووه که ی نه میژی و وشک بکات پیی ده لئین	کروکپ، مات بوون. [ف] مبهوت شدن
دانپه بووه. [ف] خشکیدن شیر گوسفند یا گاو	داواکار: خوازیینی. (کچه که مان داواکاری
داندوقه: که ره کیوی، خه رگولیک، که ره کیفی. [ف]	هاتووه. [ف] خواستگاری
گورخر	داوال: (داوهل، داهول؛) چله گهنمی به جیماو
دانگویی: به تیکرایی، به گشتی، نان خواردنی	له پاش دروینه وان. [ف] (مترسک؛) شاخه گندم
چهن که س پیکه وه. [ف] غذا خوردن چند کس با	درو نشده در عقب دروگر
هم	داوداوه کۆسته: شوان هه لئه تینه، شوان
دانه له ق له ق: توله که، کولیره ی حاجی له ق له ق،	خه له تینه. [ف] بوتیمار، پرنده ای است
نانه حاجیله. [ف] گیاه پنیروک	داوک: بۆسه، که مین، ره بهت. [ف] کمین
دانه بییره: کاتی نیوه پو که شوان مه پ دینیتته وه	داوک: ده زوو، به نی بادر او. (ئای له بیوه ژن
بۆ دۆشین. (مهشکه بژی چ خیره/ مه پ گه بیه	ده لئ بی داوکم/ کیریکم دهوی بگاته ناوکم
دانه بییره/ کابان ده لئی که نیره «فولکلور». [ف]	«فولکلور». [ف] نخ
آوردن گله از صحرا هنگام ظهر برای دوشیدن	داوکه: داوکه، شوینی داوانانه وه. [ف] دامگه
دانه پال: (+) گونا ه پیوه به ستن. (بیچاره بی تاوان	داوه ته نه: جۆلاته نه، جالجالو وکه. [ف] عنکبوت
بوو، تومه تیان دایه پالی. [ف] تهمت زدن به کسی	داوهل: (+) داهول
دانه پرووته: دانه پوکه، دانووله ی نوک و گهنم	داوین: (+) دامین، بناری کیو، پیده شت. [ف]
دروست کردن بۆ دهرهاتنی ددانی مندا. (کوره که ت خه ریکه ددانی بی دانه پرووته ی بۆ	دامنه ی کوه
بکه. [ف] گندم و نخود آب پز	داوین شل: بریتی له ژنیک که زوو خوی به
دانه رهشکه: گیایه که گه لاکه ی وهک گوئ	دهسته وه دها و دهرپیکه ی داده که نی، خوش
به رخوله وایه بستیک له زهوی بهرز ده بیته وه	داکه نه. [ف] کنایه از زنی که زود برای هم خوابگی
و گولی چیره یی دهر دهکا و دانه که ی وهکوو	تسلیم می شود
	داهاتوو: (+) ناینده. [ف] آینه

داهۆ: دھۆ، فیل، گزی. [ف] حیل، نیرنگ
 داهۆل: (+) لقه گهنمی به جی ماو و به پئوه و
 دروینه نه کراو. [ف] گندم جا مانده از دروگر.
 داههژ: ته فگه، جووله. [ف] تکان
 داهینه ریتی: توانایی داهیتان. [ف] خلاقیت
 دایک بر: برایه که دایکیان یه که و باوکیان
 جیایه. [ف] برادرانی که مادرشان مشترک است
 دایه مه مده به گورگی: ناوی یارییه کی مندالانه یه.
 [ف] اسم یک بازی بچه گانه
 دایه گه وره: نه نک، دایکی دایک و دایکی باب. [ف]
 مادر بزرگ
 دایه نگه: شوینی پهروه ده کردنی مندالان،
 دایه نخانه. [ف] مهدکودک
 ددان به جه رگدا گرتن: سه بر کردن، پشو و
 دریتی، دان به خؤدا گرتن. [ف] کنایه از تحمل و
 صبوری زیاد
 ددان به جه رگدا نان: ددان به جه رگدا گرتن. [ف]
 کنایه از تحمل زیاد
 ددان شاش: که سیک که ددانی که لینی هیه و
 لیک دوورن. [ف] کسی که دندانهایش از هم
 فاصله دارند
 ددان گپ ساندن: ددانه چیره، چیرکردنه وهی
 ددان له بهر رق و قینی زور. [ف] دندان کروچه
 ددانه: (+) نامرازیکی مه کینه ی به رگدرووه
 پارچه که راده دا. [ف] کار پیش بر
 دانی خیر پیدانه هیتان: ددانی ههق
 پیدانه هیتان.
 ددانی ههق پیدانه هیتان: دانی خیر پیدانه هیتان،
 به چاکه باس نه کردن. (هیچ کهس ددانی ههقی
 پیدانه هیتان.) [ف] به خوبی از کسی تعریف نکردن
 دپیدان: خؤ به نئو ئاپوره ی خه لکدا کردن و
 ری باز کردن. (دپی به خه لکه که دا و هاته
 ژووری.) [ف] توی انبوه مردم راه باز کردن
 درکان: لاراو، دژاو، زهوینی نابار و لیتز که
 ئاوی پئوه گیر نابی. [ف] زمین ناهموار
 درکه لان: درکه جار، مه زرای دپوواوی. [ف] زمین
 پوشیده از خار
 درگاوان: ده رکه وان. [ف] دربان
 درگاوبان: ده رک و بان، ده ور به ری مال. [ف]
 اطراف خانه
 درگه نه: که لله رهق، رقه ئه ستور، خیشه سه ر. [ف]
 لجاز
 درمان: به رانی پینج ساله. [ف] کوچ پنج ساله
 درمناسی: په تاناسی [ف] آفت شناسی
 دروشم: (+) شوعار، شیعی دژایه تی
 و به رخؤدان. [ف] شعار
 دروکامین: به درۆ، درۆیین، درۆیین، به ده ل. [ف]
 دروغین.
 دپوو مامیلکه: گیا دپوو، وه ستا مسته فا،
 نه رمه به دۆ، گیایه که بؤ دۆکولیو ده بی دپووی
 هیه. [ف] نوعی سبزی برای آش دوع
 دپووله: ☞ نه رمه به دۆ
 دپووه پوورایشی: درکیکی شینه په پووله پایزه
 ده رده کا. [ف] نام خاری است
 دپووه زهرکه: دپووه زهرده، دپووه کاخلی
 دپووه کاخلی: دپوویه کی زهرده گوله که ی

وهک کاڅلی وایه. [ف] نوعی خار	زهویی لیژ و نابار که ئاوی تی ئاژین ناکړی. [ف]
د پرووه که له وه: چوک شکنه، سهپان ترینه، ناوی	(زمین ناهموار) (مردد در آب خوردن)
د پرووه که له به راوان شین دهی دړکه کهی زور	دژدانه وه: په نگدانه وه به شیوهی سهلبی،
سهخت و تیژه. [ف] نوعی خار	په نگدانه وهی نیگه تیښ. [ف] تاثیر منفی
دروینه: دروکامین. [ف] دروغین	دژکار: نه یار، دوژمن، دژ. [ف] مخالف
دړه با: په شه با، بای تووش. [ف] طوفان	دژوا: پیچه وانهی رازی، ناکوک، دژایه تی. [ف]
د ریژنه: رچنه، کولاوکه، کلاوړوژنه، کولانچکه،	تضاد
کولانجه. [ف] روزنه بام	دژوین: (+) جنیو، دژمان، دژمین، جوین. [ف]
دز کوشکه: (+) دزی خو مالی، خاوهن مالی	فحش، دشنام
شهریکه دز. [ف] عضو خانواده و شریک دزد.	د فنان: خیرکردن بؤ مردوو، ههقی کفن دروو و
دزاودن که و تن: پیک گه یشتنی دوو دز له	گوړه له گن. [ف] پول گور و کفن و دفن
شونینیک و له یه کتر ترسان و هلاتن. (هر تو	دگلدگانه: وشه یهک بؤ هاندانی که له شیر دهلین
قه ولت دا من شه و نه خه و تم/ هاتمه درگا که ت	له کاتی شه ردا. (دگلدگانه، دگلدگانه/ گه له شیر
دزاودن که و تم «فولکلور».) [ف] به هم رسیدن دو	سور شه رپه میانه. [ف] کلمه ای که برای تحریک
دزد در یک محل و از یکدیگر ترسیدن و فرار	خروس هنگام جنگ می گویند
کردن	دل ئاو خوار دنه وه: دل هه سانه وه. [ف] خاطر جمع
دزه باوانی: دایکه له هیندی شوینی کورده واری	شدن
کاتیک بووک باوه خوین ده کړیته وه شتیک له	دل به سیله وه دان: دل به کوچکه وه دان. [ف] داغ
مالی باوکی ددزی. [ف] رسمی که دختر بعد از	روی دل گذاشتن
عروسی به خانه ی پدر برمی گردد و چیزی	دل به کوچکه وه دان: داغ له سهر دل دانان، دل
می دزد	سووتاندن. [ف] داغ به دل گذاشتن
دژ کردن: (+) قرتاندنی مووی کلکی جوانو وه	دل به گهرداو: دل به خه م، دل نیگه ران، (ئی
ئه سپ بؤ ئه وهی پر و جوان بی. [ف] بریدن دم	له خو م غه ریب و دل به گهرداو/ من ده لیم
کره اسب برای اینکه پر پشت شود	سووک برؤ سووک شه قواوان باو/ دهس بده وه
دژ کرده وه: هه لویست گرتن له به ران به ر	گوزله به بیانووی سهر ئاو/ مه مکولانت به من
کاریکدا. [ف] مخالفت	بمینیته وه به باغی میرانی بابیزه گی/ که به ران به ر
دژاو: (که سیک یان هه یوانیک که زور که م ئاو	و پیشاو پیشه له گه ل کاو له شه قلاوچ «حهیران».
ده خواته وه، دوو دل له ئاو خوار دنه وه. (لار او	[ف] اندوهگین، نگران

دل پندان: (+) گوی پندان، (دل ناداته هیچ کاریک بویه فیر نابج) [ف] توجه کردن	دل فهریح: جیگای با سه فا و دلکهره وه (دهشتیکی خوش و دلفهریحه) [ف] دلگشا
دل تیک هالان: دل تیکه ل هاتن [ف] دل به هم خوردن	دل قایم: به ئیمان، به وره، به تاقهت [ف] باراده
دل خاو بوونه وه: دل بوورانه وه، بریتی له برسییه تی زور [ف] کنایه از گرسنگی زیاد	دل کوچه ر: بی دین، بی باوه ر [ف] بی دین
دل سوار: دل دوا، نیگه ران نگران [ف] دلواپس	دل گهر: که ردل، که سی که خه می هیچی نییه [ف] خردل
دل سوار بوون: خه مباری، دل دوا بوون. (له و کاته وه ریشته وه دلم سواره) [ف] دلواپسی	دل میج: بازنه ی شووشه [ف] انگوی شیشه ای
دل له بووره وه چوون: دل له خو بوونه وه، له سه رخو چوون له بهر برسییه تی، بوورانه وه [ف] از حال رفتن بر اثر گرسنگی	دل وف: خه ونووچکه، کوتکه خه و، وه نه ون، پینه کی [ف] چرت زدن
دل له ژیللا هاتن: هیلنج دان، رشانه وه، دل له خیل وه هاتن [ف] دل به هم خوردن	دل خورپه: دل وریزه [ف] نگرانی
دل له خو بوونه وه: بوورانه وه، له هوش خو چوون [ف] غش کردن	دل شیر: گیایه که دوو گه لای پان دهر دهکا و له بهینی گه لاکانیدا دوو دهنک توو دروست ده بی به یه که وه دهنووسین [ف] نام گیاهی است
دل دودل بوون: دودل بوون، خاترجه م نه بوون. [ف] تردید داشتن	دل وریزه: دل خورپه، دل خورپی، دل له رزه [ف] نگرانی
دل دودل کردن: بیره بیره، دودلی، دل له دل دان. [ف] تردید	دل یسق: پیکه وه روان، پیکه وه روانی سهگ و تاژی له کاتی جووت بوندا [ف] بهم چسپیدن
دل به سق: دلسووتاو، خه مبار، جهرگ سووتاو. [ف] دلسوخته	دلیمه: که له، گیایه کی بی گه لای گول شینه له نینو بیستاندا ده پروی و بیستانه که وشک دهکا [ف] نام نوعی انگل گیاهی در جالیز می روید
دل حه سانه وه: خاترجه م بوون، دل ئاو خواردنه وه، ئه رخه یان بوون، دلنیا بوون [ف] خاطر جمع شدن	دلینی: دلاری، ئه شقینی، حه ز لی کردوویی [ف] عشق بازی
دل دوز: کار له دل کهر، دل ئازار دهر [ف] آزارنده دل	دلمازا: پاشه به ره، دوایین مندالی بنه ماله [ف] آخرین فرزند خانواده
دل سان: به خشنده، دهه نده [ف] بخشنده.	دلماهر: دم پاراو، زمان پاراو، قسه زان [ف] سخندان
	دمبهل: دمه ل، کوان، قونیر [ف] دمل چرکی

کهوتن. [ف] دنبال کار بی سرانجام رفتن	دم پاراو: دماوهر. [ف] سخندان
دوای کلاوی لار کهوتن: بریتی له قوون به	دم قورس: دهم قورس. [ف] رازدار
گیچهل و دوای فیئل و تهله که و کیشنه کهوتن،	دمله قووت: له خواردن داپران. [ف] از خوردن
وهدوای کاری نابهجی کهوتن. [ف] دنبال کار	افتادن
بی سرانجام رفتن	دمه چیشته: دهمه چیشته، دانه خوره. [ف]
دوبپراو: ئاژه لیک که شیرده کی و شک دهکا	چشته خوار
(مانگا مرد و دی برا) [ف] مردن گاو شیر ده.	دمه داچه قه: دهمه داچه قی، ئاویله دان، بریتی له
دوبرده: جوړیک نه خوشی پاتاله. [ف] یک مرض	کاتی سهرمه رگ. (کهوتوته دمه داچه قی له
احشام	کیانه لارایه. [ف] کنایه از هنگام مرگ
دوپ: (+) میترگ، له وهرگه. [ف] چراگاه	دمهک دپراو: ناو زپراو به خراپه و دهنگ دانه وه.
دوتله میران: دهر ویشنه ماره، کرمه توکنه،	ته پل دپراو
ته تهله میران. [ف] نوعی کرم گیاهخوار کرکدار	دند: دهنده، ئه و داره ی ئامووره که گاسنی پيدا
دوچن: تووره که دق، کیسه دق، تووره که یه که	دهگری. [ف] وسیله ای درخیش
دوی تی دهکن و دهیپالئون. [ف] پالونه	دندووک سوور: جوړیک بالداره لاق و
دوخهسته: دپووله، گیا دۆکولیویکه. [ف] نوعی	دندوویکی سوور و دریژه له گوئی چۆمان
سبزی برای آش دوغ	دهژی و ماسی دهگری. [ف] صدف خوار
دوراج: کهو، ژهرهژ، دورگ، کهک. [ف] کبک	دنگلاف: دنگلهف. [ف] تاب
دوراجی: (کهوباز:) قهره چی، دۆم.	دنگلهف: هه لۆرک، جۆلانی، دیلانی، هیژۆک،
(مه سخهره ی دۆم و دوراجی ئه و سهر و ئه و	هیله کان. [ف] تاب
خواره خوم «ئاوات».) [ف] کبک باز:) کولی	دنیا به کۆله وه گرتن: بریتی له دل به دنیا
دوربه: قوژبن، پهنا، په سیو. [ف] پستو	خوش کردن و ته ماحی زۆر. [ف] کنایه از دوست
دورج: مجری، سندوقی چکۆله که شتی	داشتن دنیا و آز و طمع زیاد
بایی داری تیا هه لده گرن. [ف] صندوقچه	دنیا قوونه که و کردن: بریتی له تاقیکاری و
دورچ: قهفه ز، رکه، تووله. [ف] قفس	ئه زموونی زۆر. [ف] کنایه از جمع کردن تجربه
دورگ: کهو، ژهرهژ، دوراج. [ف] کبک	دۆ هه لیتانه وه: کولاندنی دۆ بۆ که شک. [ف]
دورپوا: به ردیکی قیمه تییه رهنه که ی قاوه بییه کی	جوشاندن دوغ برای کشک
توخه. [ف] سنگی قیمتی به رنگ قهوه ای	دوامه تی: کوتایی، ئاکام. [ف] عاقبت
دۆزهر: کهسیک که شتیک ده دۆزیته وه. [ف]	دوای کلاوی با بردوو کهوتن: دوای کلاوی لار

کاشف

دوژ: دوزخ، جهندهم، دژه- [ف] جهنم.

دوسول: تورخ، دوسویر، توراغ. [ف] دوغ آب گرفته شده

دوسویر: ☞ دوسول

دوش دابردن: مووش کردن، دوش دامن،

مان کردن پیش خوار دنده و [ف] مات و پکر ماندن

دوش دابردو: مووش کردو، دوش داماو،

پیش کردو. [ف] مات و پکر شده

دوشمین: دوژمان، جوین، جنیو، دژوین، دژمین.

[ف] دشنام

دوقلینه: گیاه که وک ناله کوک وایه بز ن له

چیا تووشی بی به سمی دهیداته و بیه که ی

دوره دهنی و دهخوا. [ف] نام گیاهی است

دوک: نهو خلته ی وک که فله لوک وایه له

که ری تاو و دهگیر. [ف] تفاله ی کره

دولاب: (+) خشلیکی به روکی ئافره تانه. (دوگمه

و دولابی زیرین له سهر دوو سنوی کاله). [ف]

نوعی زیور زنانه

دولاو: (+) نهو ئاخوړه ی له دار یان له تهنه که

دروستی دهکن بؤ ئاو خوار دنده و مالات. [ف]

آخور آب

دولدر: پر، لیواولیو، لیپا ولیپ. (نه ستیره که دولدر

بووه که لاو دهکا). [ف] لبریز

دولکیش کردن: بریتی له به زین و به

سهر شوړی گه رانه وه. (دولکیشیان کرد و حیزانه

رویشتن). [ف] کنایه از شکست خوردن و دور

شدن

دولویژ: هه لواسراو، ئاو یزان. [ف] آویزان

دوله دوله: وشه یه که بؤ راداشتنی منال دایک

دهلی بؤ نه وه ی میز و گووه که ی بکا. [ف] کلمه ای

که مادر هنگام گرفتن بچه برای دفع ادرار و

مدفوع می گوید

دوله مه: دهله مه، دهله می، په نیری هیشتا

نه گوشراو. [ف] لخته، دلمه

دومبه ران: دومبه لان، دمه لان، گیاه که بیه که ی

وهک سی بیه عرزیه وایه ده خوری. [ف] نام

گیاهی است

دومره کول: دهماره کول، دو پیشک. [ف] عقب

دونه: جگی ره شه ولاغ. [ف] شتالنگ گاو

دوو ئاژ: پاشه ننگ، که سیک که له دو وایه

کاروان ده روا. [ف] کسی که در عقب کاروان

می رود.

دوو ئاو بوون: مالاتیک که کاتیک دم به

ئاو و ده نیت ناهیلن تیر بخواته و له ئوی

دهکن، جاری دو و هم که ده یه ننه و سهر ئاو،

ناتوانی به جوانی ئاو و که ی بخواته وه. (لیی گه ری

با تیر بخواته وه دوو ئاو ده بی). [ف] حیوانی که

بار اول نمی گذارند سیراب شود و برای بار

دوم دیگر نمی تواند به خوبی آب بخورد.

دوو چاو هکی: رقه به رایه تی، رقه به ری، ئینکه

به رایه تی. [ف] چشم هم چشمی

دوو قامکه: جوړ می شینه به هه لماتی گه و ره

ده کری و به دوو قامک ده یه اون. [ف] تیله بازی با

نوعی تیله ی بزرگ

دوو قوز و دوو قنگ: ☞ دوو قوز و دوو

قوون

دووره زهين: شتيك كه جيى باوهږ نيه و له

زهين دووره. [ف] باور نكردنى

دوك: (+) سپيلى ئارهقه كه له جلوهږگ ديته
دهرى، دوكه. [ف] سپيدك عرق بر روى لباس.دووكان: (+) كه رته زهويى ږيک و چوارگوشه
سهوزى و پيواز و ... (سهوزى خانه كه م دوازه
دووكانه چواريانم كړدووه به ته رته تيزه). [ف] زمين

سبزي كاري

دووكه پيسه: گوره ويلكه، گوريه چنه، بالداريكي
چكوله يه له بولبول چكوله تره هيلانه و هك
گوره وى ساز دهكا و به لقه دارانه وه شوږي
دهكاته وه. [ف] پرنده وى چرخ ريسك.دووكه ل ئاوسه: جوړيک قالونچه وړدى
بالداره له دهورى دووكه ل و ئاور كو دهنه وه.
[ف] نوعى سوسك بالدار كه به دود آتش نزيك
مى شوددووكه ل ژو كړدن: قانگ دان، دووكه ل كړدنه
نيو كونه رپوييه وه بؤئوه وى بيته دهري. [ف] پر
از دود كړدن جايىدووكه لدان: (+) ئيكسوژى ماشين و ته راكتور و
... [ف] اكسوزدووكه قهله شينه: گيايه كى شينى مهيله وسپيه
وهكو و ينجه وايه و خوړسكه مالات به تاييه ت
مهږ چاكى دهخوا و پيى قهله و دهبي. [ف] نام
گياهي استدوولينگه: شاپوالى عهجه مې، پانتول. [ف] شلوار
دووندا: عهولاد، ږوله، ئوجاخ. [ف] فرزنددوو قوز و دوو قوون: بريتي له مړوى
دووږوو و دووزمان. [ف] كنيه از آدم دورو و
متملق

دووات: داوهت، زهماوهند، شايى. [ف] عروسي

دوواتوونه: پؤيلانه، كادو، ديارى شايى. [ف]
كادوى عروسيدووبنه كى: كه سيك كه مالى هم له شاره و
هم له ديه. كه سيك كه له دوو شوين مال و
مهزلى هيه. [ف] كسى كه در دو مكان خانه و
كاشانه دارددووبه ده: ديوادهر، كوناويدو. [ف] ديوار سوراخ
شدهدووپشكه: دووپشك، دهماركول، دماره كول. [ف]
عقربدووپچك: (كلک، دؤف؛) جووچك، جووجه له. [ف]
(دم؛) جوچهدووحاچه: دووپهل، دووهاچه، دووفليقانه. (سهر
مه خمهري بن دووحاچه/ په له پيټكه ي هيه وهك
دهمانچه «قوز» مه تل). [ف] دوشاخه ي نزيك
به هم

دووخور: چه قه ل، تيروو، توورگ. [ف] شغال

دووده سرؤكه: دووده سماله، جوړى سهما
كردنه به دوو دهره. [ف] نوعى رقصدوورنه: چه لتووك، دهنكيكى بؤره له نيو برنجا
دهبيندري. [ف] دانه اى شبيه شاهدانه كه در ميان
برنج ديده مى شود

دوونیا: چالایی، زهویی ناته‌کوون، زهویی‌ک له
چالاییدا هه‌لکه‌وتبئ. (ئهم زهویی دوونیا به تئوی
زور دهوئ). [ف] زمین ناهموار
دووییینه: دوودانه‌یی، دووشتی پیکه‌وه نووساو،
[ف] دوگانه.
دووه: به‌رانی قو، به‌رانی گون داچۆراو. [ف] قوچ
فتقی
دووهاچه: دووفلیقانه، دوولک، دووفلیقانه. [ف]
دوشاخه
دووه‌له‌قئ: کلکه‌سووتی، پایی کردن. [ف] تملق
دویر: ژووری دانیشتن، وه‌تاغ، ژوور. [ف] اتاق
دویر: دز، چه‌ته، جه‌رده. [ف] دزد
دویکیل: دووکه‌ل، کادی. [ف] دود
دویندان: دووندا. [ف] فرزند
دوینه: (+) دوینی، پۆژی رابردوو. [ف] دیروز
دهئیغه: ده‌عبا، دیو، می‌رده‌زمه، دیوه‌زمه،
پمووزن. [ف] هیولا
ده‌بار: (+) ئالف و کاوتفاقی وشک‌کراو بۆ
زستان. [ف] علف و کاه برای زمستان
ده‌بنه کردن: نیشانه کردن، شوین په‌یدا کردن.
(وهره با برۆین له‌و قه‌دی کئوه ده‌بنه‌م کردووه).
[ف] نیشانه کردن
ده‌بنی: چه‌شنی، وه‌کوو، وینه‌ی. [ف] مانند، مثل
ده‌بۆتخانه: ده‌بۆخانه. [ف] انبار مهمات
ده‌بۆخانه: ده‌بۆخانه، هه‌ماری چه‌ک و
ته‌قه‌مه‌نی. [ف] انبار مهمات
ده‌به: (+) گایه‌ک که یه‌خته کرابی. [ف] گاو اخته
شده

ده‌به‌ر: ده‌قەر، ده‌وهر، ناوچه، ناوه‌قه. [ف] منطقه
ده‌به‌گولوو: شتی که له دوو به‌رابه‌ره‌وه بووبی
به‌چهند به‌رابه‌ر. [ف] چیزی که از دو برابر به
چند برابر رسیده باشد
ده‌به‌کردن: ده‌به کردن، گزه‌کردن، فیل کردن.
[ف] کلک زدن
ده‌به‌یه: ده‌به، فیل، ته‌له‌که، گزه. [ف] کلک
ده‌به‌یه‌کار: فیل‌ه‌باز، گزیکار. [ف] کلک‌باز
ده‌پیس: (چکووس، قرنیس، رژد؛) دز، خاین به
ئه‌مانه‌ت. [ف] (خسیس؛) خائن به امانت
ده‌حه: جار، که‌رته، چه‌ل، (دوو ده‌حه چووم
جواویان نه‌دامه‌و). [ف] دفعه
ده‌خۆ نووسان: له‌خۆ نووسان، فشار بۆ خۆ
هیتان، قه‌وه‌ت له‌خۆ دان. [ف] به‌خود فشار آوردن
ده‌خووس گرتن: ده‌خووس نان، خووساندن. [ف]
خیساندن
ده‌خووس نان: ده‌خووس گرتن (مه‌شکه‌که‌مان
ده‌خووس ناوه نهرم بیته‌وه). [ف] خیساندن
ده‌خه‌ز: رق، قین. [ف] کینه
ده‌رانندن: (+) درکاندن، ئاشکرا کردن. [ف] افشا
کردن
ده‌راو: (+) جووری پاوئژ، هه‌وای دهم (بی‌دوینه
بزانه ده‌راوی دهمی چۆنه). [ف] طرز ادای کلمات
ده‌رج هاتن: چاره‌هاتن. (ئه‌وانه ده‌رجیان دئ،
ده‌ردی گه‌ورتر هه‌یه). [ف] چاره شدن
ده‌رد تیدا نه‌بوون: بریتی له رق هه‌ستان و داخ
و هه‌سره‌تی زور. (له داخانا ده‌ردم تیدا نه‌بوو).
[ف] کنایه از حسرت زیاد

دەردەس: دەسگىر، دىل، گىراۋ. [ف] اسير	رھايى
دەرزى قۇ: دەرزىلە، قەدلىلە. [ف] سرخارە	دەردەزە پىدان: خۇ دزىنەو ە لە کار. (نىو)
دەرك بوون: (+) دەر ھاتنى چلک و کىمى برىن و دىمەل. (برىنەكەى دەركى بوو). [ف] بىرۆن	سەعات کار دەکا و بە پەنايەکا دەردەزەى دەداتى. [ف] جىم شدن ھنگام کار
آمدن چرک دمل	دەردەقۇک: ھەقايەت، خەبەرۆشک، خەبرۆشک، ئەوسانە. [ف] افسانە
دەركەزا: خانەزا، نۆكەرىك كە لە مالى ئاغاكەيدا لەدايك بووبى. [ف] خانەزاد	دەردەوشار: شاربەدەر، لە شار و دەردەنان بە زۆرى (بۆ دەردەوشارم دەكەن لە سەر ھىچ و خورايى؟) [ف] نفى بلد
دەرمالە: مووچە، ھەقدەست. [ف] حقوق	دەردەويىر: درۆزن، چلدرۆ، دەردەويىن، دەلەسەباز. [ف] دروغگو
دەرمەجىلە: چەپەر، دەرمەنجە، درگای بە توول تەنراۋ. [ف] درب چپر	دەزوولە: (+) مۆخى نىو مۆغەرەى پشتى مروق. [ف] نخاع
دەرنارد: ئەو كالا و كووتالەى دەنیردرى بۆ دەردەوى ولات. [ف] صادرات	دەژىن: (ئىش، ئازار، ژان؛) يەشان، ژان كردن. [ف] درد کردن
دەروون كۆلى: پشكىنى بىر و باوەر و ناخ. [ف] تفتيش عقايد.	دەس قوچياگ: مست قووچاو، رەزىل، قرنىس. [ف] خسيس
دەرويشەمارە: كرمەتووكنە، جۆرى كرمى تووكنە بەسەر يەكدا ئاپۆرە دەدەن و تۆرىكى تەنك بەسەر خۆياندا دەكىشن. [ف] كرم كركدار	دەس لەوەر: بەدەست لەوەرپدان بە ھىوان (ئەو بەرخە وا دەستەمۆر بوو بە دەس لەوەر نەبى دەم بۆگيا نابا). [ف] دادن علف به حيوان
دەرە دزە پىدان: خۇ دزىنەو، خوزەدان. [ف] جىم شدن	دەسبار: دەست پىكەو ە دانى دوو كەس بۆ ھەلگرتنى تا گەنم و...، بار كردن. (وەرە با بە دەستبار تايەكە سەرخەين). [ف] دست به هم دادن
دەرە: (+) چەقۆى گەورەى قەسابى، كىرد. [ف] چاقوى بزرگ قصاب	دەس پىچك: (+) بەھانە، پەلپ، بىيانوو، ورك. [ف] بهانه
دەرەبوار: سەرەتای بەھار. [ف] اول بهار	دەستازۆ: (+) فەرمانى ترومبىل و پاپور و... [ف]
دەرەتان: مەودای دەرباز بوون، دەرەفەتى رزگار بوون. (چاوم لە لکى ھومىدە بۆم دانايە/ ئەى خۆزگە كە داشدەھات بەرى ھەبوايە/ زىندانە ژيانم دەردەتان نابىنم/ ئالۆز و گرىپوچكەيە ئەم ھەودايە «خەيام»). [ف] فرصت	

- سکان، فرمان.
- دهستانونگ:** دهسکاونگ، ئاونگ به دهسکه که یه وه، [ف] هاون با دسته اش.
- دهستاویژ:** (+) به لگه، دهلیل. [ف] مستمسک.
- دهست به دهم پانه گیشتن:** (که سی که کاسپی باشی نییه و به شی خهرجی خوی پهیدا ناکا؛)
- که سی که زورخوره و تیرخواردنی نییه. (
- کسی که دخلش کفاف خرجش را نمی کند؛)
- کنایه از آدم شکمو
- دهست به زهره:** که سیک که دهست بو ههر
- کاریک ببات خراپی دهکا. [ف] کسی که هر کاری بکند ضرر می زند
- دهست تیگهل هاتن:** سه رلی شیوان، ههول بوون.
- [ف] هول شدن
- دهست چهور کردن:** دهم شیرین کردن، به رتیل
- پیدان، دهم چهور کردن، سمیل چهور کردن. (تا
- دهستی چهور نه که ی کاره که ت بو جیه جی ناکا.)
- [ف] رشوه دادن
- دهست خهروق:** به ردهست بوون، خو
- به دهسته وه دان. [ف] تسلیم شدن
- دهست پاست:** که سیک که له تیره ندازیدا به
- باشی نیشانه دهپیک، ئهنگیوه. (هینده دهستی
- راسته موو دهپیک.) [ف] تیرانداز ماهر
- دهست پویشتن:** دهسه لاتاری، دهست پوین
- (دهستم که برپویشتنبا خودا ئاسایی/ گهردوونی
- ترم دهخته روو سانایی «هزار»). [ف] قدرت
- دهست پویشتوو:** به دهسه لات. [ف] مقتدر
- دهست پوین:** دهست پویشتن. [ف] قدرت
- دهست رهقاس بوون:** راهاتنی دهست به کار.
- (دهستم رهقاس بووه.) [ف] مهارشدن دست درکار
- دهست سارد بوونه وه:** ناهومید بوون له کار
- (که ئه و قسه م بیست، دهستم سارد بووه) [ف]
- سرد شدن در انجام کاری
- دهست شل بوونه وه:** ناهومید بوون و سارد
- بوونه وه له کار، دهست بو کار نه چوون. (که
- ئه و قسه ی کرد دهستان شل بووه.) [ف] نومید
- شدن از کاری
- دهست فریای دهم نه که و تن:** [ف] دهست به دهم
- پانه گیشتن
- دهست گرویی:** یارمه تی دان، یاریده دان،
- هاریکاری. [ف] امداد
- دهست له دل (نه) بوونه وه:** پازی (نه) بوون،
- مل (نه) دان. (هینده سهخته دهستی له دلی
- نابیتیه وه.) [ف] کنایه از تردید زیاد
- دهست له دهست نان:** (توقه کردن، دهست و
- مشتاخ؛) ماره برینی کچ له کوپ، (نه مرم
- دهستان ده نیمه دهستی یه ک.) [ف] دست دادن؛)
- عقد کردن دختر برای پسر
- دهست له رهش و سپی نه دان:** بریتی له کار
- نه کردن، بی کار دانیشتن (همیشه له مالی
- دانیشته و دهست له رهش و سپی نادا.) [ف] بیکار
- و تنبل
- دهست له گزهدامان:** بریتی له هیوا براو بوون.
- [ف] کنایه از نومید شدن
- دهست له ههمبانه بهر بوون:** ناهومید بوون،
- هیوا براو بوون. [ف] ناامید شدن

دهست له دل بوونه وه: دل نه رم بوون، رازی بوون بوئه وهی کاریک بکهی. (دهستی له دلی نابیته وه خیریک بکا) [ف] کنایه از راضی شدن.	دهست تیر: دهس تیر. [ف] ثروتمند
دهست له پروو نان: داخوازی کردن، داواکاری (من قهت دهست له پرووی پیاوی وا نانیم) [ف] خواهش کردن	دهست حیز: دهست پیس، دز. [ف] دزد
دهست لی داشتن: ناهومیډ بوون، هیوا پی نه مان. (تازه به هیوای نیم دهستم لی داشتووه) [ف] از چیزی دل کندن	دهستدا: ژیرچه پۆکه، مل که چ، ژیردهسته، [ف] زیر دست
دهست لی ساندن: به زاندن (به جاری دهستی لی ساندووه) [ف] شکست دادن	دهستدریژ: دهسدریژ، داگیرکر. [ف] متجاوز
دهست لی راگرتن: مؤلهت پیدان، لهسه راپوهستان. [ف] مهلت دادن	دهستدریژی: دهسدریژی، زۆرداری کردن. [ف] تجاوز
دهست لی وه رینان: باوهش پیداکردن، له ئامیزگرتن (وهره کولمه له کولمه ی تو خوشنیم/ وهره با دهست له بالاکهت وهرینم «هین».) [ف] درآغوش گرفتن	دهستمژ: دهست بلالو، دهست شاش، ههله خه رج، دهسباد. [ف] ولخرج
دهست لی هه لیتان: بریتی له په له کردن له کار (ئه گهر دهستی لی هه لیتن بۆ ئیواری ته وای ده بی.) [ف] عجله در کار	دهستو دلباز: دللوا، دلفراوان، به خشنده، سه خی. [ف] سخاوتمند
دهستبار: بار هه لگرتن به دوو کهس که دهستیان پیکه وه دهگرن و تایه که ی دهخه نه سه ر و به رزی دهکهنه وه (شهنگه بییری یار و دهستباری کوری کوچه نه بی/ چۆن دهگاته جی ههوار و هوبه، ئه و بارگه وینه. «هین».) [ف] برداشتن بار به وسیله ی دو نفر	دهسته چز: تی هه لچه قان، دپوو له دهست هه لچوون. [ف] خلیدن
دهستبه ند: (+) دهسته وانه، دهستبه ندی زیر. [ف] دستبند طلا	دهسته خۆ: دهستبه جی، خیرا، له پروه. [ف] فوری
	دهسته سپر: دهسروکه، دهسمال دهست. [ف]
	دهسته ک: (+) دهست نیشان کراو، دیاری کراو. [ف]
	نشانه شده
	دهسته کوتکی: دهسته کوتی، په ل کوتان، به کویره کویره بوشتیک گه پان. [ف] کور مانند با دست جستجو کردن.
	دهسته لین: دهسته مو، دهسه لین، کهوی. [ف] رام
	دهسته مله: زۆرانی دهست، زۆره زمی. [ف] پنجه انداختن و امتحان قدرت.
	دهسته وا: (+) خوازه، ئیستعاره، ناوی خوازارا له شیعر دا. [ف] استعاره
	دهسته وام: دهسته وا، یاریده دانی یه کتر به ئوبه. (مامه مامه دنیا دهسته وامه.) [ف] کمک کردن به

همدیگر	و لاقی منډال له لانکه‌دا. (له‌نیو کورد نه‌بی
دهسته‌وانه: (+) ده‌ستبه‌ند، لیزگه موورووی که	ده‌سرازه نییه/ئو به‌ند و قولف قه‌رازه چیه؟ [ف]
له ده‌ستی ده‌که‌ن. [ف] ده‌ستبنډی که با مهره‌های	نواری پشمنی ده‌ستباف برای بستن نوزاد در
رنگی به دست می‌کنند	گهواره.
ده‌سته‌وبه‌جی: ده‌سبه‌جی، له‌پټوه. [ف] فوری	ده‌سره: (+) شاشک، میژهر، پیچ (ده‌سره‌که‌ت له
ده‌سته‌وخو: ده‌سته‌خو. [ف] فوری	سهرت پیچه با برټرین. [ف] دستار
ده‌سته‌وداوین: پارانه‌وه، تکا و رجا	ده‌س‌ره‌ش: چنگ‌ره‌ش
(ده‌سته‌وداوینی مه‌لا و شینخ بووم.) [ف] خواهش و	ده‌سگرځ: (ده‌سته‌مو، که‌وی؛) یاریده، یارمه‌تی،
تمنا، دست به دامن شدن	ده‌ست‌گرتن. [ف] (رام؛) کمک، یاری
ده‌سه‌وستان: (+) ده‌سه‌وسان، سست و ته‌مبه‌ل،	ده‌سگرځ: ده‌سه‌نقه‌س، به‌قه‌ستی، ئانقه‌ست. [ف]
به‌ساوه ساو(ئی میلیله‌تی مه‌زلووم و فه‌قیر و	عمدا
ده‌سه‌وستان/ئی کوردی په‌راکه‌نده له گهرمین	ده‌سمییه‌ت: یاریده، یارمه‌تی (مه‌منوونم له‌ی
و له کویتستان «مه‌لا مارف کوکه‌یی» [ف]	کاره ده‌سمییه‌تم دان. [ف] کمک
سست، ناچار، لاعلاج.	ده‌سنیا: دانان له‌سهر کار، دامه‌زراندن، که‌سیکی
ده‌ستی ته‌پ له دوو دان: بریتی له فریو دان و	که به تاییه‌تی له‌سهر کاریکی داده‌نین. (هیوا
به ناهومیدی به‌رئ کردنی که‌سیک. (ده‌ستیکی	ده‌سنیای خو‌مه له‌و ئیداره‌یه. [ف] ده‌ست‌نشانده
ته‌ری له دوو دا و به‌رئی کرد.) [ف] کنایه از فریب	ده‌سه‌به‌ن: (زامن؛) ناوه، ئه‌سته‌ملی، ده‌فری
دادن رد کردن کسی.	قورکیشان، ته‌شتی قور؛) عه‌ره‌بانیه‌ک که
ده‌س‌تیر: ده‌ست‌پر، ده‌وله‌مه‌ند، بی‌نیاز. [ف] دارا،	به‌ده‌ست لی‌ی ده‌خورن. [ف] (ضامن؛) ظرف
ثروتمند	گل‌کشی؛) گاری دستی
ده‌سچن: (به‌ده‌ست چندراو؛) میوه‌ی به‌ده‌ست	ده‌سهر: ده‌ست‌پ، ده‌سار، به‌ردی دانه‌ویله
له دار کراوه. [ف] (ده‌ستباف؛) ده‌ست‌چین	هارینه‌وه. [ف] ده‌ستاس
ده‌سچین: شیناوه‌ردی تووم وه‌شاو، به‌رانبه‌ری	ده‌سه‌ک: (+) بیانوو، به‌هانه، په‌لپ، ورک. [ف] بهانه
خو‌رست. [ف] کاشته شده	ده‌سه‌لین: ده‌سته‌مو، ده‌س گورځ. [ف] رام
ده‌س‌حیز: ده‌ست‌حیز	ده‌سه‌نقه‌س: به ئانقه‌ست، له قه‌ستی، هه‌له له
ده‌س‌دار: سه‌یدا، مام‌وستا. [ف] معلم	رووی ئاگادارییه‌وه. [ف] عمدا
ده‌سرازه: ئو په‌ته پانه‌ی به به‌نی په‌نگاو‌په‌نگ	ده‌سیاو: ده‌ست‌خوشانه، پاداشی کاری جوان. [ف]
وه‌ک که‌ژوو ده‌یه‌وننه‌وه بق به‌ستنه‌وه‌ی ده‌ست	انعام

دهلدهله کانی: هه قلی مه قو. [ف] الاکلنگ	دهشپوول: پیشی شووشه ی ماشین، جه عبه ی
دهلله: (+) ئامرازی کون کردنی کراس و بهرگ	به رده می شو فیر. [ف] داشبرد
بۆ قرتینه. [ف] وسیله ای برای سوراخ کردن	دهغه ز: (وهره م، گریمانه ی سهر دل؛) رق،
پارچه برای قرته	قین. [ف] (ورم؛) کینه
دهلم: دۆلچه، دهولک، سه تللی جیر. [ف] دلو	دهغه زدار: وهره م هه لئناو؛ (رق له زگ. [ف])
دهلنگان: پله ندهر، بی ئابروو، بی نامووس،	ورم کرده: (کینه توز
پووسیا. [ف] بی آبرو	دهغه لکار: گزیکار. [ف] کسی که وجدان کاری
دهلق: ناوی هۆزیکێ کورده. [ف] نام یک ایل کرد	ندارد
دهله: (+) ته وه لا، لانه واز. [ف] پرنده ای که از	دهفپکه وه چوون: ☞ دهکوریکه وه چوون
لانه اش بیزار می شود	دهفن: لووت، که پۆ. [ف] بینی
دهله شپ: به تانه و ته شهروه به کچ ده لئین.	دهفه: (+) کهرکیت، خه په، ئامرازی کوتانی پۆی
(قور به سهر به چوار دله شهروه چبکا.) [ف] کنایه	فه رش له ته وندا، هه په، هه پک. [ف] شانه ی
از دختر	پودکوبی در فرش بافی
دهله مه: (+) ولوله، هیلکه ی تیکول نه کردوو که	دهفن: قور و زیلاقه، باتلاق، زۆنگ. (له وه قنه دا
زووتر له کاتی خوی مریشک دهیکا. [ف] تخم مرغ	که وشه کانم به جئما.) [ف] باتلاق
بدون پوسته که مرغ زودتر از وقت می گذارد	دهقودوغر: قسه ی راست و ته واو، راست و
دهله مین: که سیک که میزی بۆ پاناگیرئ و زوو	بی پرده قسه کردن. (پروودا وه که م بقودوغر بۆ
زوو دهیکا به خویدا، میزهل. [ف] کسی که بسیار	گتیرایه وه.) [ف] حرف رک و پوست کنده
بشاشد و خود را خیس کند	دهکوده هو: فیل و ته له که، فروفیل، گزه. [ف] کلک.
دهلین: سه رسام بوون، سه رسوو پمان،	دهکوریکه وه چوون: سه له مینه وه (که چاوی پئیمان
واقو پمان. [ف] متعجب	که وت دهکوریکه وه چوو.) [ف] رم کردن
دهم به قوته وه گرتن: (هیچ نه خواردن، دهم له	دهگه له: که په نکي له به ره دروست کراو. [ف]
هیچ نه دان؛) قسه نه کردن، پاره ستان له	پالا پوش درست شده از گلیم
قسه کردن یان نان خواردن (بیرت له کوئییه ئاوا	دهلا: هه لماتی گه وره، مه رمه پی زه لام،
دهمت به قوته وه گرتوووه.) [ف] لب به غذا	دوو قامکه. [ف] تیلای بزرگ
نزدن؛) حرف نزدن	دهلان: ناوده لان، پله ی په یژه. [ف] پله ی نردبان
دهم به هاوار: که سیک که هیچی له دهمدا	دهلانه: پله ی نیردیوان، پله ی په یژه. [ف] پله ی
پاناوه ستن، دهم پانه وه ستاو. (هئینه دهم به	نردبان

- هواره بڼه وه نابې هېچې له لا بدرکښې. [ف] کسی
که راز نگه دار نیست
- دهم پان كړدنه وه: بریتی له پیکه نیني گه وچانه و
حیزانه. (داوه شېي مه گین هر دهمت پان که یه وه.)
- [ف] تبسم هیزانه
- دهم ته شی: بریتی له دهم باریکی زوربلې، دهم
تیژ و چنه وهر. [ف] دهن باریک وراج
- دهم چه پله: دهم شپ، زوربلې، زور ویزی قسه
پیس. [ف] وراج
- دهم چه ورکړدن: دهم شیرین کړدن، سمیل
چه ورکړدن، بریتی له به رتیل پیدان. [ف] کنایه از
رشوه دادن
- دهم كړدنه وه: پښکesh کړدنی مه پان بزنی له
لایه خه زووره وه بۆ بووکه که ی بڼه وهی قسه
بکا. (مه ریکم پیدا دهمی بکاته وه دوو مه ری
دهم می بیبه ستیته وه.) [ف] هدیه ای از طرف
پدرشوهر برای عروس که شروع کند به حرف
زدن با پدرشوهرش.
- دهم گاوس: بریتی له دهم زل، (دهمی ده لیتی
گاوسه/ له عالمی ئاوسه.) [ف] کنایه از آدم دهن
گنده
- دهم گه نیک: زار بۆگه ن، دهم بۆگه ن. [ف] کسی که
دهنش بو می دهد
- دهم گیرفان: که نارهی کی پارچه یه که به قه راغی
زارکی گیرفانی پاتولیدا دهر وون. [ف] نواری که
دور دهنه ی جیب شلوار می دوزند
- دهم له پووش: ناهومید، ناکام، به ئاوات
نه گه یشتوو. (له ژیانې دهمینه وه که چووشن/
- بیچاره به جارجی دهم له پووشن «مهم و زین».)
[ف] ناامید
- دهم له جهرگ نان: بریتی له زوربله یی و
مزاحیم بوونی زور، چه قه سروی زور که
ده بیته هوی ئازاری گوئگران. (دوو سه عاته
دهمی ناووته جهرگم. هر ده ریسی و دهمی شل
نابې.) [ف] کنایه از وراجی زیاد
- دهم له دهم نان: شه په دندووک (کورپه دهم
منه ی دهمی ئه و هره یه.) [ف] دهن به دهن شدن
- دهم له سه ر پشت: دهم له سه ر قنگ
دهم له سه ر قنگ: دهم له سه ر پشت، هه لبرین و
وه دوا که وتن. (دهم له سه ر قنگ له ولوه هینای.)
- [ف] دنبال کردن
- دهم مردووله: (مندالیک یان به رخ و
کاژیله یه کی که ناتوانی و هیزی مژینی دایکی
نییه؛) که سیک که زور شه رمیونه و نازانی
قسه بکا (بچه ای که نمی تواند پستان مادر را
بمکد؛) کسی که نمی تواند حرف بزند
- دهم هه پک: دهمه وهر، چنه وهر، چه قه سرق، دهم
هه راش. [ف] وراج
- دهم هینانه پیشی: بریتی له خو تی هه لقووتاندن
و قسه کړدن. (تو چکاره ی ئه و دنده دهم دینییه
پیشی؟) [ف] مداخله کردن
- دهمار فروش: به پوز و هه واه، بادیه واه، به فیز.
[ف] متکبر
- دهمباریک: جوریک ئاموردهستی نووک باریکه
[ف] دمباریک
- دهمېر: گوتره، گوترمه. (هر دهمېر بیلی بزائم

نه‌زه‌ری چهن‌دت هه‌یه. [ف] تخمین بدون
اندازه‌گیری
دهمبزیو: بریتی له که‌سیک که دهمی راناوه‌ستی
و قسه ده‌کا، دهم‌چه‌پله. [ف] وراج، پرگو
دهم‌بۆر: ناوی تیره‌یه که له هۆزی مامه‌ش. [ف]
نام طایفه‌ای در ایل مامش
دهم‌بهل: دمه‌ل، کوان، قونیر، دمه‌ل. [ف] دمل
دهم‌پهل‌ووله: قسه نه‌زان و گیزوولکه، که‌سیک
که ددانی له دهمدا نییه و قسه‌ی بۆ نایه. [ف]
کنایه از کسی که حرف زدن بلد نیست
دهم‌حیز: که‌سیک که هه‌میشه قسه‌ی سووکی
له‌سه‌ر دهمه و به‌دهم ئه‌م و ئه‌وه‌وه پیده‌که‌نی.
[ف] کسی که همواره می‌خندد و حرف زشت
می‌زند
دهم‌ده‌مان کردن: دهم له‌نیو دهم نان بۆ ماچ
کردن. (دهمه‌کت بینه دهم‌ده‌مانی که‌م/ دهم و
ساحه‌ب دهم به‌قوربانی که‌م). [ف] دهن در دهن
گذاشتن
دهم‌پووت: بریتی له لاوی موو لی نه‌هاتوو،
لووسکه، هه‌رزه. [ف] کنایه از جوان
دهم‌په‌ش: که‌سی که قسه‌ی باش ناکا و
شوومی باش نییه. [ف] کسی که گفتارش شوم
باشد
دهم‌سارد: (+) تاجیه‌ک که که‌رویشکی بۆ
هه‌لناگیری بیه‌نیت‌ه‌وه بۆلای راوچی. [ف] تازی که
نمی‌تواند شکارش را بردارد
دهم‌سپی: که‌سیک که قسه‌ی جوان ده‌کا و
قازانجی خه‌لکی تیدایه. [ف] حرف آدم خیرخواه

دهم‌شپ: (جنیوفرۆش؛) که‌سیک که قسه‌ی له
دهمدا راناوه‌ستی. [ف] بد زبان؛) دهن لق
دهم‌قهره: دهمه قالی، شه‌ره دهن‌ووکه. [ف] جدال
لفظی
دهم‌قورس: راز هه‌لگر، که‌سیک که رازی که‌س
ناشکرا ناکا. [ف] رازدار
دهم‌کوت بوون: بیده‌نگ بوون، مت بوون. [ف]
ساکت شدن
دهم‌کول: دهم قوله، دهم بچکۆلانه. (شه‌وه له‌و
سه‌وزه‌زاره له‌و دهم ئاوه/ مه‌کۆی خه‌م لاچوووه
دهم‌کول چماوه؟/ مه‌که‌و لاچۆ ده‌مانین بیانوون/
به‌یانه دهم بنی دهم، دهم نه‌ماوه «هه‌ژار»). [ف]
کوچک دهان
دهم‌کون: بریتی له که‌سیک که ددانی پی‌شه‌وه‌ی
که‌وتبی. [ف] کنایه از کسی که دندان نیشش
افتاده باشد
دهم‌گۆ: واته‌وات، دهن‌گۆ. [ف] شایعه
دهمه تیخه‌له: دهمی چه‌قۆی ده‌سک شکاو. [ف]
چاقوی دسته شکسته
دهمه دهمه: دهم به دهمه، کی‌شه و هه‌را، شه‌ره
دهندووکه، دهم له دهم نان. [ف] جدال لفظی
دهمه‌چیشه‌شته: چه‌شه‌خواردوو، دانه‌خۆره.
(دهمه‌چیشه‌شته بووه ده‌ست هه‌لناگری). [ف]
چشته‌خوار
دهمه‌داس: له‌تکی تیغی داس که په‌پیی. [ف] تیغ
شکسته‌ی داس
دهمه‌دۆ: ئاژه‌لیک که رایگرن بۆ شیره‌که‌ی.
(مانگایه‌کیان هه‌یه بۆ دهمه‌دۆ). [ف] نگهداری گاو

ماده برآي استفاده شخصي از شيرش
دهمه ژهني: چيژکردن، چيشتن (دهمه ژهني
 چيشته كه بكه بزانه خوئي چونه) [ف] چشيدن از
 غذا برآي امتحان نمك
دهمه هه لار: دهم هه راش، دهمه وه، چه نه وه،
 زور بلآ، چه قه سروق [ف] پرگو
دهندووك بيله: بالداريكي به قه ده كه له كه سهرى
 دهنووكي پانه له ته نكاوان ماسى و بووق
 دهگرئ [ف] نام مرغى ماهيخوار
دهندووك قازوويى: جوړئ گويزى دريژووكه يه
 كالكه كه ي باش دهرنايه [ف] نوعى گردو
دهنده لولوشك: قنگه لاشك، قانگه لاشك، دپووي
 وشكى كنگر [ف] خار كنكر
دهنگ داگورپين: نيوان تيك چوون، بهين ناخوش
 بوون. (له سهر هيچ و خورايى دهنگى لى
 داگورپيوم) [ف] قهر كردن
دهنگ له تيربيه وه هاتن: [ف] دهنگ له جيى
 گهرمه وه هاتن
دهنگ له جيى گهرمه وه هاتن: برىتى له قسه
 كردنى نه ترسانه و به كه سيك پشت گهرم
 بوون، برىتى له قسه كردن له پووي
 بي نياز ييه وه [ف] كنايه از كسى كه از روى
 بى نيازى حرف مى زند
دهنپوه وه چوون: به سالآ چوون، به ته مه ن،
 گه پاره [ف] سالخورده
دهوام: (ماوه، مؤلّهت (خودا دهوامت نه دا) ؛)
 ئيش، كار، كارى ئيدارى (ئهمرؤ دهوامم هه يه
 ناتوانم بيم) [ف] (فرصت ؛) كار ادارى

دهور: (+) پؤل، نه خش له فيلم و شانؤدا [ف] نقش
دهوردان: پاك كردنه وه و كوژاندنه وهى سيايى.
 (ئوهوش قهرزه كهت له دهفته ره كه دا دهورى ده له
 بيرت نه چئ) [ف] پاك كردن
دهورگيپ: ئه كتهر، كه سيك كه له فيلم و شانؤدا
 يارى دهكا [ف] بازيگر
دهوريش باليك خوه: تاجيلو كه، تاژيلو كه،
 ئه سپى ئه حمه د راو كه ر، خوشتر خوا، بالووك.
 [ف] آخوندك
دهوريش چوپنه: [ف] دهوريش باليك خوه [ف]
 آخوندك
دهوسيه: په روه نده [ف] پرونده
دهولك: دهقلك، سه تلئ ئاو هه لگو يستن. سه تلئ
 جير بو ئاو هه لكيشان له بير [ف] دلو
دهوه دهوه: گه ميه كه به دار و هه لووك
 دهكرئ، رتاندن [ف] بازي الك دولك
دهوهك: كه فى سهر دؤ له مه شكه دا كه ده بيته
 كه ره [ف] كف دوغ
دئ نه گه يى دووكه ل گه يى: برىتى له
 سه ره لدانى شتيكى ناوهخت و نابه جي [ف] كنايه
 از آمدن چيزى نابه هنگام
ديموكرى: ديموكرى [ف] [ف] ديموكرى
ديدار ئاخو بوون: به ئاوات نه گه يشتن و
 نه ديتنى نه خوش له كاتى مردندا (چه ندهى
 ويست كوره كه ي ببينئ ئاخري نه هاته وه و ديدار
 ئاخو بوون) [ف] مردن و از ديدار عزيزان
 محروم شدن
ديراو هه لدان: دروست كردنى ديـراو به

کەردووکیش بۆ شووتی و خەیار و تەماتە و ...
[ف] درست کردن جوی با گراز برای کاشتن
هەندوانە و خیار و گۆجەفرنگی و ...

دیرۆ: گیایە کە وەک مۆسک وایە گۆلی زەردە.
[ف] نام گلی است

دیرۆغە: دیراو پێ کردن لە ئاو و شکاندنی بۆ
دیراوەکانی دیکە، دیرۆخە. [ف] جوی مانندی کە
برای جالیز درست می‌کنند و از آب پر می‌کنند
دیرە: فەستان، کراسی ژنانە کوردستانی
ژوورووکە لە پارچە ی رەنگا ورەنگ دەیدروون.
[ف] پیراهن زنانه

دیرەدۆخ: [ف] دیرەدۆغ

دیرەدۆغ: [ف] دیرۆغە

دیرەوان: پاسەوان، کیشکچی. [ف] نگهبان

دیرەوانی: پاسەوانی، کیشکیتچی. [ف] نگهبانی

دیزپا: سێ کوچکە، سێ بەردە ی کوچکاور،
کوانو. [ف] اجاق سنگی

دیزە بەدەر خۆنە پێ کردن: شاردنەوێ باسیک،
پۆشینی راز و نهێنی. (ئەو قسە یە هەر لێرە دیزە
بەدەر خۆنە پێ دەکەین). [ف] پوشیدن راز

دیزە لە دوو شکاندن: بریتی لە دەر کردن و
تەرە کردنی ملۆزم بە یە کجاری. [ف] کنایه از
راندن مزاحم برای همیشه

دیزەل: دیزیل، گیایە کە لەنیو بیستاندا شین
دەبی گۆلی سپی دەر دەکا و گەلای پەنجەیییە.

[ف] اسم گیاهی است

دیزیل: دیزەل. [ف] گیاهی است

دیزلەمە: دیشلەمە، شیلەمە، چای تال بە قەندی

کلۆو [ف] چای قندپەلو

دیسپا: [ف] دیزپا

دیق دیقانی: سەرەتاتیکی، سەرکیشتان بە
دزییەو. [ف] دزدکی نگا کردن

دیگۆنە چاری: ناوی کچی کە لە حەقاییەتی
فۆلکلۆردا زردایکی زۆری ئازار دەدا و ناھێلی
خواریینی کەر چاویان پیتی بکەوێ لەجیاتی
زپکچەکە ی، کچەکە ی خۆی پیشان
خواریینی کەران دەدا. بۆیە کچەکە ی خۆی
گوێنیک لە چەنە ی دیتە دەری و کێرێک لەنیو
چاوانی و ناوی دەنین دیگۆنە چاری. [ف] نام
دختري در افسانه‌ای به این نام.

دیلاف: رێژگە ی چۆم، شوینیک کە ئاو بە
غورەم دەرژیتە رووبارەو. [ف] جایی که آب به
رودخانه می‌ریزد

دیلدیلە: شات، داریکە تەگەرێکی چکۆلە ی پیو
دەلکین منداڵ کایە ی پێ دەکا.

دیوان: دەرزی لیفە دوورین، دەرزی تەبەنە. [ف]
سوزن لحاف‌دوزی

دیم: (+) پوو، رووخسار، ئەدگار. [ف] چهره

دیموگری: ناوی هۆزیکێ کوردە. [ف] نام یک ایل
کرد

دیوارین: یارییەکی منداڵانە ی بە درزیلە دەیکەن.
دوو کەس یەکی درزیلە یە ک بەدەستەو دەگرن
و یە کەم کەس بە دیوارە کەیدا دەدا و
دەکشیتەو، کەسی دوو هەمیش بە دیوارە کەیدا
دەدا ئەگەر بە ئەندازە ی بستیک لە درزیلە ی
یە کەم کەس نزیک بۆو دەریلە کە هەلدەگری

بۆ خۆی و بۆ دريژهي کايه که دهبي ئهوهی
 دۆراندوويه دهريزهيه کی دیکه بينی. [ف] نام یک
 بازی کودکان
 دیتوتھرم: ئاوگه رم که ر. [ف] آبگرمکن
 دیولکه: گيژهلووکه، گه رده لول، دیوہلووکه،
 سايکلون، باگه پ، باهۆز. [ف] گردباد
 ديوناس: ناسياو، شناس، ئاشنا، ناسراو. [ف] آشنا
 ديورژهنگ: ديورژهن، قورم و تۆزی به
 ميچه وه نووساو. [ف] دود و غبار غليظ
 ديوشه له: ئه و ئه ستيره ی که له و شهش
 ئه ستيره که ی تری هه و براله گه وره تره. [ف]
 ستاره ی که از ديگر ستاره های هفت برادران
 بزرگتر است
 ديوہلووکه: (+) گيژهلووکه، گه ژگه پينک، باگه پ،
 سايکلون، گه رده لول، باهۆز، زه مه ن. [ف] گردباد

مفسر	پاپینوک: جۆلانی، هیژۆک، هۆرک، هه‌لۆرتک، دنگلاف. [ف] تاب
پاسان: (+) هه‌ستان، پاپه‌رین (هه‌ژاران دژی زۆرداران پاسان). [ف] قیام	پاپسکووتن: تی‌هه‌لبوون، وه‌سه‌ر که‌وتن (رسته مه‌ره‌ز له‌ قولیدا/ پاپسکووتن به‌ دۆلیدا «راوچی»). [ف] بالا رفتن از تپه
پاساو: پاپه‌ریو، هه‌ستاو. [ف] قیام‌کرده	پاپیچه‌ک دان: په‌یچه‌ک دان، پامالین. (شوانه مه‌په‌کانی به‌ره‌و مالی پاپیچه‌ک دا). [ف] با شتاب راندن و بردن
پاستاوێژ: جوانه‌گایه‌ک که‌ له‌ گه‌ل گایه‌ک به‌ ئامووری بی‌گاسن جووتی پینده‌که‌ن بۆئه‌وه‌ی رابی و بۆ به‌هاری سالی داهاتوو فییری جووت‌کردن بی. [ف] گاوی که‌ با خیشی بدون گاواهن برای شخم زدن آماده می‌کنند.	پاتۆل: گه‌پۆک، گه‌رال، گه‌ریده. [ف] سیاح
پافزی: بی‌حه‌یا، بی‌ئابرو، کارخانچی. [ف] بی‌آبرو	پاجفرین: پاجه‌نین، داچله‌کین، پاپه‌رین، راجفلین. [ف] یکه خوردن
پافه: چاره‌نووس، که‌سیک که‌ ده‌بیته‌ هۆی ئاشنایه‌تی دوو بنه‌ماله‌ و زه‌ماوه‌ند کردنی کچ و کوپیان. [ف] کسی که‌ موجب آشنایی دو خانواده می‌شود برای ازدواج پسر و دخترشان	پادار: (+) ده‌که‌لی بنیری هه‌وال و راگه‌یاندن و بینینی ته‌یاره‌ و ... [ف] رادار
پاقه‌وان: پاقه‌کار، پاژه‌وان، شی‌که‌ره‌وه، لیکۆله‌ر، شروقه‌که‌ر. [ف] مفسر، شرح دهنده	پاداشتن: (+) گرتنی چرا بۆ که‌سیک له‌ تاریکیدا. (چراکه‌م بۆ رادیره‌ تا له‌ و قوولکانه‌ ده‌په‌رمه‌وه). [ف] گرفتن چراغ برای کسی در تاریکی
پاقه‌نان: سه‌رنگوون، که‌له‌واژ بوونه‌وه، سه‌ره‌ونخوون. [ف] سرنگون	پادبه: راتبه، خرکردنه‌وه‌ی نانی فه‌قی و سوخته. [ف] جمع کردن غذای طلبه
پانه‌بیتره: مه‌په‌بیتره ☞ دانه‌بیتره	پاژه‌وان: (خزمه‌تکار، نۆکه‌ری نیومال؛)
پانه‌ر: خولقینه‌ر، به‌دییه‌ینه‌ر (ده‌ته‌ه‌وی چاوی له‌	پاقه‌وان، لیکۆله‌ر، شروقه‌کار. [ف] (مستخدم؛)

تو بی رانه ری چاو و سهرت/ پاشی مردن پر
به دل بی دینه ری بهرگ و بهرت «راوچی». [ف]
خالق، آفریننده.

پاوپاوان: هه لات هه لات، هه لبر دابر. [ف] تعقیب و
گریز

پاوپاوین: پاوپاوان.

پاوه هه ردی: جوړی پاوه که وه له زستاندا
دهکری و نه و که وانه ی گهرمین و کویستان
ناکه، زستانان راوچی راویان دهکن. [ف] شکار
کبک در زمستان

پاوه بای: پاوه که وی کاتی گه وره بوونی
باره که و، ناخری هاوین. [ف] شکار کبک در آخر
تابستان

پاویز: تیلیکی درکدار و کون کونه له بن میچی
داری ددهن و به گهچ سپیکاری دهکن
بوئه وهی داری بن میچه که به دهر وه نه بی. [ف]
راویز

پیشیل: فیل، ته له که، گزی. [ف] حيله

پزگاری خواز: نازادی خواز، لایه نگری پزگاری.
[ف] آزادی خواه

پزگاری خواز: هه واداری نازادی. [ف] آزادی خواه
پژد: گاسنیک که نوو که که ی قیت ده که نه وه
بوئه وهی زیاتر عهرز بدری، نه گهر بشیان هوی
زور عهرزه که نه دری و گایه کان زور ماندوو
نه بن مالی دهکن. (کاسنه که ماله توزی پژدی
که). [ف] بلند کردن نوک گاواهن برای اینکه
بیشتر به زمین فرو رود

پشوهت: پشقهت، بهرتیل، پاره یه که که

کار به دهست بو ریک خستنی کاریک به ناره و
دهیستنی. [ف] رشوه

پفین پفین: فران فران، ههر کهس بهشی خوی
هه لگری و بیرفینی. (بوو به رفین رفینیک
به جاری تایویان کرد). [ف] ربودن دسته جمعی

پقات: ریز، له پال یه که چندراو، جه لله کراو. [ف]
ردیف

پقه: گوپر، مله، کی بهرکی، ململانی. [ف] رقابت

پقه به رایه تی: پقه بهری، پقه. [ف] رقابت

پقیف: رفیق، هه وال، دوست، هه قال، هاوچی. [ف]
رفیق

پک: رهگ، بیخ، ریشه. [ف] ریشه گیاه

پمبازین: هه لاتن و هه لبه زدابه، بو
ئه سپسواریش دهگوتری. [ف] بالا و پایین پریدن

پموسک: گیاه که له میزگدا شین ده بی و
لاسقه که ی دهوری، ریموسک، موسک. [ف] نام
گیاهی است

پمهر کیتر: بهران، یه کانه. [ف] گراز

پندول: که ندر، ئاودر، شیوی به ئاوی لافاو
دروست بوو. [ف] آبکند

پوچ له فهن دی: جوړی کراسی ژنانه ی قه دیم
بوو. [ف] نوعی پیراهن زنانه در قدیم

پوچ: (+) پوو. [ف] روی

پوچ: (+) پوو، پوچ فافون. کانزایه که کتری و
قاپ و که وچک و دیزه ی لی دروست دهکن. [ف]
روی

پوچسووک: گوی پادیر، ناده غه ل. (ئه وه نده
کوریکی پوچسووک ههر کاریکی پی بلنی به دل

ئه نجامی ده دا. [ف] سبک روح

به تخم گذاری کند

روح تلیسانه وه: بریتی له بزووتنی پهحم و به زهیی، دهر بپینی خوشه ویستی. (خودا به خیری بگیری سهر روحمه که ی بومان تلیساوه ته وه.) [ف] اظهار مهر و دوستی

پونده: (+) جار. زهویی نه کیل دراو، به یار. [ف] بایر پوو: پوچ، فافون، روح، (پارچه گوشتیکه دلی من پوو نییه/ ناله نالی من درهنگه زوو نییه «هیمن» [ف] روی.

روح سارد بوونه وه: بی مهیل بوون، مهیل سارد بوونه وه (بئو! روحمه که ت سارد بۆته وه.) [ف] کم شدن ترحم

پووباد: ئه و ماکه وهی له پکه دا دایده نین و داوی له دهور دهنینه وه و پاوی که وی تری پی ده که ن. [ف] کبکی که برای شکار کبکهای دیگر از او استفاده می شود

روح: به زهیی. [ف] رحم

پووبه ر: (+) پووکار. [ف] سطح

پۆژان: ناوی کچانه [ف] نام دخترانه

پووبه سته: پوو داپو شراو، ئافره تی به ئه دهب و نه جیم. [ف] رو پوشیده

پۆژه په شه که: گرانی، بریتی له دامان و محتاج بوونی زور. (وهک پۆژه په شه که دامابووم بۆ له تی نان.) [ف] کنایه از گرسنگی و احتیاج

پووسارد: (+) بی نان، لاره مل. (کچی بیچاره هه تا له ماله بابیشیه تی هه ر پووسارده.) [ف] گردن کج **پووسل:** شهرمن، شهرمیتون، فریت (ماست فروش کچی جوان و پووسلم/ ماست فروش ماست ئاویتیه ی دلم «گورانی» [ف] خجالتی

پۆژه ف: چۆنیه تی و بارودوخی پۆژ، پوو داوگه لی باوی پۆژ [ف] رخ دادهای روز **پۆژین:** (وهک پۆژ پووناک؛) ناوی کچانه

پووسووری: خوینی نیشانه ی کچ بوون که به خامیکی سپیه وه له مالی زاواوه دهنیرد ریته وه بۆ مالی باوکی بووک. [ف] خون بکارت

پۆسه کنان: داسه کنان، سره وتن، داساکین، داسرهوین. [ف] آرام گرفتن **پوقیسۆر:** پیحۆله. [ف] روده

پووش هه لاتن: تووړه بوونی پشيله و مراندنی. [ف] عصبانی شدن گربه و آماده شدن برای حمله. **پووناخۆش:** مپومۆچ، پووگرژ، نیوچاوان تال. [ف] اخمو

پۆل: دهور، نهخش. [ف] نقش **پۆمان:** چیرۆکی درێژ، چیرۆکی خه یالی که به شیوه ی په خشان و هۆنراوه دهنووسری. [ف] رمان

پووناکییر: پۆشنییر، زانا و خوینده وار. [ف] روشن فکر

پوممه: پاوکه، رامکه، هیلکه یان به ردیکی خری سپی که له کولانه ی مریشکی داده نین بۆئه وهی هیلکه ی له سه ر بکا. [ف] تخم مرغ یا سنگ سفیدی که در لانه ی مرغ می گذارند تا مرغ را تحریک

پووه: بارانی توند به باوه، له نگیزه. [ف] باران شدید همراه با باد

رویتق: جیقنه، ریقنه. [ف] فضله‌ی پرندگان
 په: () پهگ، دهمار (پهین پشتاوی کیشان)؛ ()
 ریشه، بېخ (پهین دار توییا کویر دهچنه خوار).
 [ف] (رگ؛) ریشه
 په‌بادان: نقورچک لی‌گرتن. [ف] نیشگون
 په‌پاوپوو: به‌ره‌و‌پوو، پو‌و‌به‌پوو. [ف] روبرو
 په‌پ‌بوون: بریتی له زور ماندوو بوون، له‌کار
 که‌وتن له‌به‌ر هیلاکی زور (له‌به‌ر ماندوویه‌تی
 ره‌پ‌بووه). [ف] گنایه از خستگی شدید
 په‌پ‌گه: گه‌نم و جوی که له شوینی خیزه‌لان
 ده‌چیندری و که‌م به‌رز ده‌بیت‌ه‌وه و زو‌و‌پیده‌گا
 و به‌ره‌می که‌مه. [ف] گندم و جو کاشته شده در
 زمین شنزار
 په‌پ‌ره‌پ: خو قیت کردنه‌وه و به‌ه‌وا بوون،
 فیز و دهمار و خوناندن، (به‌که‌ر نا‌و‌یریی به
 کورتان په‌پ‌ره‌پیه‌تی). [ف] غرور و خودنمایی
 په‌پ‌ی بوون: هه‌ستانه سه‌ریی، کیل بوونه‌وه. [ف]
 به‌پا خواستن
 په‌پ‌ی نان: هه‌ل‌برین، دواکه‌وتن (سه‌فا خزا له
 ه‌و‌ده‌ی سر و کر و به‌سامم/ په‌ریی رووناکی
 موته‌ی ره‌شی شه‌وی په‌پ‌ی نا «ئه‌مین
 که‌ردیکلانی»). [ف] دنبال کردن
 په‌پ‌یچه‌ک دان: ۞ راپیچه‌ک دان
 په‌ت‌ل بردن: هه‌له‌نگووتن، سه‌رسم دان،
 هه‌لکه‌وتن. [ف] سکندری
 په‌ت‌ل‌دان: هه‌له‌نگووتن، له‌تردان. [ف] سکندری
 په‌جم: به‌ردباران، سه‌نگه‌سار، کوچک‌واران. (بو
 فریشته‌ی داد به‌سینه‌ی پرله‌کینه و داخه‌وه/

هاته کوردستان گوتی ره‌جمی شه‌یاتینم ده‌وی
 «هینم». [ف] رجم
 په‌چ‌له‌خور: کرمی ریشه قرتین، تر‌تره. [ف] کرم
 ریشه خوار.
 په‌حه‌ته‌لقوم: شیرینی‌کی نه‌رم و په‌نگاو‌په‌نگه
 به‌شه‌کر و نیشاسته دروستی ده‌کن. [ف]
 نوعی شیرینی که با نیشاسته و ژله و آرد
 درست میکنند.
 په‌حیف: لینه، ئورغان. [ف] لحاف
 په‌ختاویز: ئه‌و ته‌خته‌ی که قتیکه و قولابی
 پی‌ویه و جل‌وبه‌رگی پی‌وه هه‌ل‌ده‌واسن. [ف]
 رخت‌آویز
 په‌خیزه: گیاه‌که وه‌کوو گوینی بنجی هه‌یه
 به‌لام درووی نییه. [ف] نام گیاهی است
 په‌زاسووک: خوین‌شیرین، له‌به‌ردلان، سه‌حه‌ت
 سووک. [ف] سبک روح
 په‌زال به‌زه‌زال: هه‌لاه‌ه‌لا و له‌به‌ریه‌ک چوو (مار
 پی‌وه‌ی دا و په‌زال به‌زه‌زالی کرد) [ف] لهیده و از
 هم پاشیده
 په‌زیانه: ریزانه، گیاه‌کی دهرمانییه بو
 زگ‌نیشه‌ده‌بی. (هو‌کاکی جووتیار جووتت
 شه‌نگول بی/ تقوت په‌زیانه خه‌رمانت گول بی.)
 [ف] رازیانه
 په‌سم‌چی: وینه‌گر، نیگارکیش [ف] نقاش
 په‌شبه‌له‌ک: (+) خالبه‌له‌ک، ره‌شانگی کوستان
 (کوستان ره‌شبه‌له‌ک بووه). [ف] خالخال شدن
 کوهستان.
 ره‌ش راهاتن: ون بوون، بزر بوون، له‌پر

- له‌به‌رچاو ون بوون (هه‌ر ئیستا کتییە‌که‌م لێره دانا نازانم کوێرا رەش ر‌اهات). [ف] گم شدن
- رەش و شين بوونه‌وه: بریتی له‌ گریانی زۆر (منالە‌که‌ هینده‌ گریاوه‌ رەش و شين بۆته‌وه). [ف]
- کنایه‌ از گریه‌کردن زیاد
- رەش‌ئەسمەر: سه‌وزه، رەشتالە، ئەسمەرە. [ف]
- سبزه‌ی گندمرنگ
- رەش‌چیفک: رەش‌چیلە‌ک، سیروو، گاوانی، ریشۆله، [ف] سارسياه
- رەش‌چیلە‌ک: سیروو، ریشۆله، گاوانی. [ف]
- سارسياه
- رەش‌کۆژ: (+) تاجییە‌ک که‌ له‌ رەشایی و شیوه‌ردیشدا ده‌گاته‌ که‌رویشک. [ف] تازی که‌ خوب می‌دود در خشکی شکار می‌کند
- رەش‌نه: به‌خت، شانس. [ف] شانس
- رەش‌پووت: (+) بریتی له‌ خیزانی زۆر و هه‌ژار، مال و مندالی زۆر و بی‌ئه‌نوا. (ئه‌و هه‌موو رەش‌پووته‌ به‌چی تیر ده‌کا). [ف] خانواده زیاد و بینوا و ته‌دیدست.
- رەشه‌ چنار: په‌لک، جوړی داری چناره. [ف] نوعی درخت چنار
- رەشه‌ هه‌رمی: هه‌رمی رەشه
- رەشه‌بی: بی‌رەشه. [ف] بیدمشک
- رەشه‌که‌وته: لا‌رەشه، سیازاخ. (رەبی رەشه‌که‌وته گری). [ف] سیاه‌زخم
- رەشه‌گوینی: جوړیک گوینییه‌ رەنگی لاسق و دپووه‌کانی رەشه. [ف] نوعی گون
- رەشی‌مشی: شه‌وله‌بان، ئاشه‌گویریژ، ناوی شتیکی نه‌بووی خه‌یالییه‌ مندالی پی‌ده‌ترسین (نه‌گریی رەشی‌مشی بۆت دی)، (بی‌ده‌نگ‌به‌ شه‌وله‌بان هات)، (دانیشه‌ گویریژ ده‌به‌ن بۆ ئاشی). [ف] موجودی خیالی برای ترساندن بچه.
- رەشه‌مه‌ل هاتن: به‌رهم هاتن، به‌کار هاتن (حاسله‌که‌م بۆ رەشه‌مه‌ل نایه). [ف] برداشت حاصل کشاورزی
- رەشه‌مه‌ل هینان: به‌رهم هینان، به‌کار هینان. [ف]
- به‌نتیجه‌ رسانیدن
- رەش‌فشان: مه‌یته‌ر، سیه‌س، خزمه‌تکاری ئە‌سپ. [ف]
- مه‌تر
- رەقیتە: (+) قه‌تماخه، رەق‌بوونی خوین به‌سه‌ر برینه‌وه؛ (رەق‌بوونی سه‌رقۆل و ملیوانه‌ی کراس له‌به‌ر چلکنی. [ف]) خون خشکیده؛ (سفت شدن لباس بر اثر چرک
- رەکه: هه‌وراز، سه‌ره‌وژووری. (به‌هانکه‌ هانک له‌و رەکه‌ وه‌سه‌ر که‌وتین). [ف] سربالایی
- رەگاژۆ: ریشاژۆ
- رەگژی: (رەچه‌له‌ک، رەگه‌ز) ریشه، رەگ، بیخ.
- [ف] نژاد (ریشه
- رەگه‌ز: (+) بنه‌ما، ئە‌سلی شتیکی. [ف] عنصر
- رەگه‌ما: رەگه‌ز، تیره، نه‌ژاد (هه‌ردوو له‌ رەگه‌مایه‌کن). [ف] نژاد
- رەگی گون‌مردن: له‌ پیاوه‌تی که‌وتن، وشکاو هاتن (رەگی گونی مردوووه‌ داوای ژنیش ده‌کا). [ف]
- اقیم شده
- رەمانه: جوړی دانه‌ویله‌ی خۆمالي کراوه‌ وه‌ک هه‌رزن و دیميله‌ نانی لی دی. [ف] دانه‌ی مانند

- ارزن كه بىرې نان مورد استفاده است.
- په مۆك:** سل، قوشقى، سلۆك، سرک، تۆر، په موك. [ف] رموك
- په ن:** (+) زهوى گوى چوم كه كشتوكالى تيدا دهكهن. [ف] زمين حاصلخيز كنار رودخانه.
- په نج به خه سار:** په نجه رۆ، په نج به با. [ف] رنج بر باد رفته
- په نج به زايه چوون:** په نج به خه سار بوون، په نجه رۆيى. [ف] رنج كشيدن بى بهره
- په نجى قالدنچه:** برىتى له كاري بى هوده و زهمه تى خوړايى، قالدنچه ي گوگينه به شياكه گزمو له يه ك دروست دهكا و دواى ئه وهى ماوه يه ك تلى پيدا و زهمه تيكي زورى له گهل كيشا به جىي دىلى. [ف] كنايه از زحمت زياد و بيهوده
- په ندى:** ناوى هه لپه ركيه كى كورد ييه. [ف] نام يك رقص كردي.
- په نگ هه لپه سخان:** په نگ هه لپه زركان، په نگ تيك چوون. [ف] رنگ باختن
- په نگ دانه وه:** (+) شوين دانان. [ف] تاثير
- په واسه:** ريوى، رۆقى، ريقى. [ف] روباه
- په وان:** (+) په وه وان. [ف] په وه وان
- په وان دوو:** لايه، چه سپى پارچه يى بو نيو يه خه و سه رده ستى كراس. [ف] آهار چسپى
- په و په ويكه:** شىلاقه، مه ليكى تيژ و چالاكى لاق دريژه له قه راغ چوم و ئاوان ده ژى. [ف] نام پرنده اى است
- په وگه:** ريناز، شوينى هاتوچو. [ف] گذرگاه
- په وگير كردن:** به زورى ئه ستاندى، داگير كردن. [ف] به زور گرفتن
- په وه:** (+) دارى دريژى گويژ ته كاندى. [ف] چوب بلند گردو تكاندى
- په وه كى:** گه رۆكى، له حالى رويشتندا. [ف] سيارى
- په وه وان:** (كه سيك كه په وهى به دهسته وهيه و دار گويژ ده ته كيئى) شوان، شقان. [ف] كسى كه با چوب بلند درخت گردو را مى تكاندى) گله بان
- په وه ندى:** (+) لا، ئالى، گۆشه. [ف] بعد
- په ى كردن:** سازان، هه وان وه. (له گهل كه سدا رى ناك). [ف] سازگارى
- په يايى كردن:** مه رايى كردن، ماستاو سارد كرده وه. [ف] تملق كردن
- په يايى:** مه رايى، ته شى ريسى، كلكه سووتى. [ف] تزوير
- په يايى باز:** مه رايى كهر، ته شى ريس. [ف] متملق
- په به دى:** پينوينى، پينومايى. [ف] راهنمايى
- په ينكه:** (+) ناميزان بوونى ته قه لى مه كينه ي به رگ دوورى به جوړيك كه ده زو وه كه له ژيره وه كو ده بيته وه و به جوانى نايدو وري، (مه كينه كه م دوو پوژه پينكه دهكا ناتوانم كاري پينكه م) [ف] ناميزان بودن بخيه ي چرخ خياطى كه نخ زيرين جمع مى شود
- په يته ل:** پيوه له، كز، له ر و لاواز، دالگوشت. [ف] لاغر و نحيف
- په حال:** زين، جليكى پشتى ئه سپ كه له دار و چه رم دروست ده كرى. [ف] زين

رېحانه کيويله: گيايه کي بونخوش و خوړسکه
 گه لاکه و شک دهکن و وهک چا دهم دهکړئ
 و بؤ ژانه زگ که لکي لي و هره دهگرن. [ف] نام گياهي
 رېخان: بازه لين، تولين، قاچوو، قه مچان. [ف]
 يه قول دوقول
 رېخشاندين: لي خستن، پيدا خشاندين. [ف] سايبدين
 به چيزي
 رېخلوني: خيزه لان، زيخه لان. [ف] ريگزار
 رېخوله دريژ: بريتي له به سه بر و خوړاگر،
 به تاقهت. [ف] صبور
 رېخوله کيش: بريتي له ئازا و به پرشت،
 کوئنه دهر و ماندووي نه ناس. [ف] کنايه از جسور
 و باقدا م
 رېخوله دوازه گري: رېخوله ي بني گه ده. [ف]
 روده ي اثني عشر
 رېخه تاله: شياکه ي شلي مالات که به هاران
 گياي شين دهخوا و ته په کی دهگري. [ف] مدفوع
 شل احشام
 رېزه په پ: دهگمن، شان. [ف] نابغه
 رېزدار: به ريز، خاوه ن ريز. [ف] محترم
 رېزه له: (+) يه سکیکی خړه له چوکی مالات دايه.
 [ف] استخوانی گرد در زانوی حيوان.
 رېزه له مارانه ☞ رېزه له ماره
 رېزه له ماره: رېزه له مارانه، تري ماره، تري
 مارانه. [ف] تاجريزي
 رېزيانه: جوړيک گيايه تووه که ي بؤ زگچوون
 دهبي. (مالت پر بي له رېزيانه و مندالت به
 زگ نيشه بمرئ) [ف] رازيانه

رېژگه: (+) ئه وشوينه ي که چومه ل تيکه ل
 روو باري گه وره دهبي. شويني تيکه ل بوونه وه ي
 دوو چوم. [ف] محل به هم پيوستن دو رودخانه
 رېژله گه وهن: سووره گويني، سووره گه وهن.
 [ف] گون سرخ
 رېژنه: (+) ئاوپاشي حه مام، دوشي گه رماو. [ف]
 دوش حمام
 رېژوان: (رېگه ي ژوان، رېگايه ک که دوو دلدار
 پيک دهگه ييني؛) ناوي کچانه. [ف] راه
 ميعادگاه؛) نام دخترانه
 رېژه: (مه شقي نيزامي؛) چهن به رانبر، راده و
 داهات. (رېژه ي گه نمه که له وه زياتر بوو. [ف]
 رژه ي نظامي؛) اندازه براي محصول
 رېژه ک: قالب، دهفري که کانزاي توواوه ي
 تي دهکن بؤنه وه ي ببيته شمش. [ف] ظرف
 قالب بندي شمش
 رېژه و: (+) رېژنه، ليژمه، باراني به غورپهم. [ف]
 رگبار باران
 ريس: رووس، رووت، بي به رگ (ريس و بنيس
 هاتيووه دهري). [ف] عريان
 ريسمه: گريژنه، پاژنه ي درگا (درگا که يان له
 ريسمه بردي). [ف] پاشنه ي در
 ريش له بهر گرتن: بريتي له تکا لي کردن و
 پارانه وه له که سيک و داوي به خشين و
 لي خوشبوون. (ئه و عاله مه چوونه لاي بؤ تکا و
 ريشيان له بهر گرت به لام که لکي نه بوو) [ف] کنايه
 از خواهش و تمنا کردن
 ريشاژو: په گاژو، پيشه داکوتان به هه موو

- لایه کدا. [ف] ریشه دواندن
پیشکۆ: پیشوو، پیشۆک، پیشۆکه،
 هه‌له‌شاوی بادراوی که‌ناری می‌زهر. [ف]
 منگوله.
- پیشه بز:** گیاهه‌که بنیکی وه‌گ گیزه‌ری هه‌یه
 ره‌نگی سپیه و ده‌خوری. [ف] نام گیاهی خوراکی
پیشه‌لۆک: بنه‌چه‌که، ره‌گه‌ن. [ف] نژاد
پیشار: رووبار، چۆم، چه‌م. [ف] رودخانه
پیشان: (بزووتن، جوولانه‌وه) شاره‌زای پیگه،
 پیناس. [ف] (حرکت). (راهنمای راه.
پیغه: سه‌ره‌تا، هه‌وه‌ل. [ف] ازل
ریق: (+) زگچوون، به‌له‌فیره، ته‌قه‌فیره. [ف] اسهال
ریقن: که‌سی که زۆر زگچوون ده‌گرێ، فیرن.
 [ف] کسی که زیاد اسهالی می‌گیرد
ریقناسه: قورگ، گه‌روو، قورقورچکه، قوروو.
 [ف] حلقوم
ریق: ریقن
ریقه: ریقن
- پیکلاو:** کلاوبنه، قالاقتگ، لاسقی گه‌لا ریواس. [ف]
 ساقه‌ی برگ ریواس
پئکه‌وتن: (ره‌پی که‌وتن، هه‌لبیرین، ره‌پی نان
 (رپی که‌وتم به‌لام بۆم نه‌گیراوه.) (رۆیشتن،
 وه‌پی که‌وتن. [ف] دنبال کردن (به راه افتادن
پیمۆسک: گیاهه‌کی بۆنخۆشه له‌ می‌رگ و گوێ
 جوگه‌ ده‌روێ وه‌ک گه‌لای گیزه‌ر وایه‌ بۆ
 دۆکولیو ده‌بی. [ف] گیاهی خوشبو برای آش .
پیمۆله: ریشکه و پینشکه، چاو له‌ په‌شه‌وه‌ هاتن.
 (چاوم ریمۆله ده‌کا و خه‌ریکه بکه‌وم به‌ عه‌رزدا.)
 [ف] سیاهی رفتن چشم
پیناس: ریشان
پینجۆ: گۆج، شه‌له‌ل، سه‌قه‌ت، زروپ. [ف] افلیج
پینگاو: ئاوی خه‌ستی نیسک و باقله‌ی کولاو. [ف]
 آب غلیظ عدس و لوبیای پخته شده
پیواق: سپیایی ناو خورما که وه‌ک شیه‌ی
 هه‌نگوین پیکه‌وه نووساوه. [ف] شهد خرما
پیوج: ریواس، نیرتکی باسکلاو. [ف] ریواس

زاخرخانه: (+) زاخه، کویل، ئاغه‌له مه‌ری له	زارکه‌بیننه: ☞ زاربیننه
کیتو دابراو. (بریتی له دیوی زور سارد.)ئه‌م	زاره و دهر: سهر ته‌ندووری بهر ئاوه‌لا. [ف] سر
دیوه هینده سارده ده‌لینی زاخرخانه‌یه. [ف] زاغه.	تنوری که جلوش باز باشد
(کنایه از اتاق بسیار سرد.	زافه‌وهر: زه‌یستان، ژنی تازه زاو. [ف] زن تازه
زاخه خانه: ☞ زاخرخانه.	فارغ شده
زاخه‌کهن: که‌نده‌سمه، هه‌وره‌نگیله، په‌نگریژه،	زاو و زاتوول: به‌چکه و مه‌چکه، مندالی
میش‌خوره. [ف] نام پرنده‌ای است	سه‌روپنچکه. [ف] بچه‌های کوچک و زیاد
زاخیز: خیزه‌لان، زیخه‌لان. [ف] شنزار	زاوا پیوی: زاوایه‌ک که ده‌چیته سه‌رمالی
زاربوغازه: شه‌له‌گه‌ی دیراو، ئه‌و شوینه‌ی ئاوی	خه‌زوور [ف] دامادی که در خانه‌ی پدرزن زندگی
لیوه ده‌چیته نیو که‌ردوو. [ف] دریچه‌ای که آب از	می‌کند، داماد سرخانه
آن داخل جوی می‌شود	زاوا زیپینه: تازه زاوا، زاوای خو‌شه‌ویست. [ف]
زاربیننه: زاربین، شتیکه له دار یان په‌رو بو	تازه داماد
تی‌ئاخنینی زارکی گوزه و جه‌ره، توپه‌وانه. [ف]	زاول: ملوژم، میمل. [ف] مزاحم
دهانه‌بند	زایه‌ند: گان، سیکس، نزیک‌ی کردنی نی‌ر و می. [ف]
زارجوو: ئه‌ندازه‌یه‌ک بنیششت بو جاوین.	جماع، سکس.
(زارجوویه‌ک بنیششتی له ده‌مدا بوو.) [ف] مقدار	زبلاخه: زبلدان، زبلگه، شوینی رشتنی زبل و
آدامس که در دهان می‌گذارند	زال. [ف] زباله‌دان
زارچکه: جاجکه، بنیششت، چه‌قه. [ف] سقر، آدامس	زبلکوان: زبلگه، زبلدان. [ف] زباله‌دان
زارچن: بزارچن، مه‌ساسه‌یه‌کی چکوله‌یه بزاری	زبیل: چیلکه و خیز و خول له‌نیو ده‌غلدا (ئه‌گه‌ر
پی‌ده‌کهن. [ف] ابزار وجین	توکه‌که زبیلی که‌مه که‌وی مه‌که.) [ف] آشغال

زجاو: زه لکاو، زۆنگ، باتلاغ. [ف] باتلاق	دیییه که له نزیکى مه هاباد. [ف] (شکم گنده؛) نام
زپ: وشک، کزر (ئهو دانه ویله ته ره له بهر خور مه لخن با زر بئ) [ف] خشک	روستایی در نزدیکی مه هاباد
زراو: بالابهرز و قه دباریک (له تیشکی پرومەتت سارده هه ناسه م/ کز و بئ تینی ئه و به ژنی زراوم. «هه ژار».) [ف] کمر باریک	زگهانک: زگزل، ورگن، گه دهزل. [ف] شکمو
زریوزیندوو: ساخ و سلامهت و وریا، زیت، وریا (زریوزیندوو له لامان راوه ستاوه) [ف]	زگه شۆره: زگچوون، ته قه فیله، سکه شۆره، به له فیله، ته قه تۆره. [ف] اسهال
زروپ: نوستان، سه قهت، پینجۆ. [ف] فلج	زگه شۆری: زگچوون. [ف] اسهال
زرووقه: شوق، بریقه، شه به ق. [ف] درخشش	زگه مۆپ: (زگزل، گه دهزل، ورگن، زگهانک؛) (زگه پۆ، زۆرخۆر. [ف]) شکم گنده؛) شکمو
زپه بیزا: گیاه کی کویتانییه لاسقی په قی هه یه [ف] نام گیاهی است	زگیتی: زه گه پۆیی، چلیسی. [ف] شکمو بودن
زپه کهش: زه وییه که که باش ئاو نه درایی و جیگا جیگای به وشکی مابیته وه. [ف] زمینی که خوب آبیاری نشده باشد	زحلۆ: زلحو، ته ژه ی ناقولا و گه مژه، گه وجی زه لام. [ف] لندهور احمق
زپه لاو: گیاه که قالوری هه یه و پهنگی سپییه، زۆر بهرز ده بیته وه و له نیو قو پیدایه شین ده بی. [ف] نام گیاهی است	زخاو: کالان، کیلان. [ف] غلاف، نیام
زپه مه ندی: به لبه له شوانه	زلوو فیاک: هه راهه را، زه نازنه نا، هه لاو بگر. [ف]
زگ له وه پین: زگه پۆ، مشه خۆر، زگ دراو، سک له وه پین. [ف] شکمو	سر و صدای زیاد
زگچوون: زگه شۆره. [ف] اسهال	زله موو: مووی پیری بن چه ناگه ی پیریژنان.
زگدراو: (زگهانک، زگه پۆ، زۆرخۆر؛) ناوی	(هینده پیره زله مووی له چه ناگه هاتووه.) [ف]
	مویی که به علت پیری روی چانه پیرزن میروید
	زمان به چاو نه گه یشتن: بریتی له تینویتی زۆر. (هیندهم توننیه زمانم به چاوم ناگا.) [ف]
	کنایه از عطش زیاد
	زمان به مۆله ق و یستان: زمان له گو چوون، زمان شکان. [ف] از حرکت افتادن زبان.
	زمان پاراو: دهم پاراو، ده ماوه، قسه زان. [ف]
	سخندان
	زمان له گو چوون: ۞ زمان به مۆله ق و یستان
	زمانه خه سوو: گیاه کی گه لا پان و دپکاوییه له گولاندایا په روه رده ده کری. [ف] کاکتوس

زمير: زمهر، نازووخه زستان. [ف] ذخيره
 زناک: (نيشانه، تابلوی نیوری؛) نيشانه له
 نووسيندا وهک : ؟ ، ؛ [ف] (تابلوی راهنمایي و
 رانندگي؛) نيشانه های نوشتن مانند : ؟ ، ؛
 زنگار: زنار، تيشه شاخ. [ف] سخره
 زنه: (+) کانيله، کانيلکه. (دايکی زانايه کورې نازا
 دهنيرپته خه بات/ من گوتم توش تپيگه ناگاته
 دهريايه زنه. «هيمن».) [ف] چشمه ی کوچک
 زنه کيش: (+) زونگ کيش، جۆگه له دروست کردن
 له نيو زونگا بؤئه وهی ئاوی زونگا وهک ه ی پيدا
 بړوا. [ف] درست کردن جوی آب در چمن آبا.
 زوخ: خووس، خويز، زوقم، ئالشک، ئاليسکه،
 سيخوار، خووسار. [ف] سرماريزه
 زوخ برده: گياوگژ ويستان و زهرحاتي
 سه رمابردوو. [ف] سرمازده
 زورار: (+) قه دباريک. که مهر باريک، زراو. [ف]
 کمر باريک
 زورکاندن: دهنگی يه ستر، يه ستر ده زورکيني. [ف]
 صدای قاطر
 زورکه: دهنگی يه ستر. [ف] صدای قاطر
 زورهان: پير، بيختيار، به سالاجوو (پيری
 زورھانی که نهفتی ده رده دار/ داته پيو ی
 بي په سيوی کوله وار. «هيمن».) [ف] پير، مسن
 زورينه: لانی زور. [ف] اکثريت
 زوقره کردن: فججه کردن، ديق کردن، له داخا
 مردن، (ئهم شه و بی تو خه و دالداريکی نامويه و
 نايه ته ژوان/ وهک دوو دالداري تامه زرون
 پيلووه کانم/ له سويی قومه وه نه وزيکا زوقره يان

کرد/ له تاسه ی رامووسينکا هه لپروکان. «قادر
 عه ليخا».) [ف] دق کردن.
 زوکوله: زمانه چکوله. [ف] زبان کوچک
 زولانه: تهوق، قه لاده، قه لاته، ئالقه ی ملی تاژی.
 [ف] قلاده سگ شکاری
 زولف شه مسه: شهش گولينگی پيشه سهر بوو
 به شه ده وه که سي به ملادا و سي به ولادا شور
 ده بؤوه. [ف] منگوله ای که زنان به دستار آویزان
 می کردند
 زولم: سته م، ناهه قی، گوچ، نار ه وایی. [ف] ظلم،
 ستم
 زوما: زاوا. [ف] داماد
 زومپا: کووره، زوپا، سوبه. [ف] بخاری
 زونگ کيش: ☞ زنه کيش
 زووبر: تهخت، راست، عه ردا زووبر، زه ويني
 راست. [ف] زمین هموار
 زووروو: سووتووی خوری (به داسه که دهستی
 خوی بری زووروومان بو کرد خوينه که ی وشک
 بوو). [ف] خاکستر پشم و مو
 زوورووشک: گهوج، کهلحو، ناهير، هه قه ق،
 گه مشو، نه قام. [ف] نادان، ابله
 زوفنا: گيايه کی ده رمانيه بستیک له زهوی
 به رز ده بيته وه و گولی قاوه یی ده ر ده کا. [ف] نام
 گياهی است
 زوقاندن: دهنگی يه ستر، يه ستر ده زووقيني. [ف]
 صدای قاطر
 زووقه: دهنگی يه ستر. [ف] صدای قاطر
 زهجره به: جه زره به، نازار، عه زيه ت. [ف] اذيت

زەحمەتکیش: پەنجکیش، کرێکار. [ف] زحمتکش	کراسی ژنان. [ف] نام یک پارچه‌ی قدیمی
زەخم: (+) توند، مەحکەم (بەنەکە زەخم گری دان). [ف] محکم	زەعف: زۆر، زەهف، فرە، گەلەک. [ف] زیاد
زەخمەر: زامار، بریندار، کۆلەوار، [ف] زخمی	زەقەر: (+) چالاک، گورجوگۆل. [ف] چابک
زەربەقوونە: هێلکە، هێک، زەبرەقوون. [ف]	زەقەنگ: داخوازی، خوازیاری، داوا. (گەلەک
زەرخات: شیناوەرد، بیستان، تەپەکاری. [ف]	ژباڤا وی زەقەنگ کرن نه هاته رازی بوونی. [ف]
جالیز	تقاضا
زەرد و ماه: شاخی بەرز و ئەستەم، پەوه‌زی	زەق: (+) هەلمات، مەپمەر، کەللا. [ف] تیلە
پژدی و بەرز. (گەیشتمە سەر ترۆپکی ئارەزوو	زەقان: میشین، ماتانی، هەلماتین. [ف] تیلەبازی
پۆژی که چی پوانیم/له پیشمدايه زەرد و ماهو	زەق زەقە: ئەستێرە، هەسارە، ستێر، ئاسارە. [ف]
سەخت و ئەستەمیکێ تر «هێمن». [ف] سخرە	ستارە
صعب العبور	زەلامە بەفرینە: پیاو بەفرینە، ئەو پەیکەرە
زەردەگوینی: جوړیک گوینییه پەنگی لاسق و	منالان به به‌فر دروستی ده‌کەن. [ف] آدم‌برفی
درووه‌کانی مەیلەو زەردە. [ف] نوعی گون	زەلبەقوونە: پووشبەقوونە، پووشبەقنگە. [ف]
زەردەلۆک: (مەیلەو زەرد، زەردواش). (زەردەل،	سنجاقک
کز و لاواز. [ف] (رنگ مایل به زرد) لاغر، نحیف.	زەل زەلە: (ئاوی برین، زنجاکو، (برینەکە
زەردی زروقی: جوړی کهوشی قەدیمی ژنانە	زەل زەلە: (پاستاوەکەت چاک نه‌خووساندووه
بوو. [ف] نوعی کفش قدیمی زنانه	زەل زەلە: (کلوغ خشک در گل (آبی
زەردیکە: زەردوویی. [ف] یرقان	که روی زخم می نشیند.
زەرق: پیا، دوو‌پوویی، تەشی‌پێسی. [ف] تزویر	زەلمە: گیایەکە لە قەراغ چۆم شین دەبی. [ف] نام
زەرهج: ژەرەژ، دوراج، کەو. [ف] کبک	گیاهی است
زەره‌ند: گوژارک، کوژالک، کالەکە مارانە. [ف]	زەلە: زایەلە، دەنگ‌دانەو (کزه‌ی پایز پڕووزانی
هندوانە ی ابوجهل	پەر و بایی هەلۆی هەردم/له کویتسانی سەقز
زەریکە: خنازێل، خەنازیر. [ف] گواتر	نایە زەلە: دەنگی تەواری تر. «عەلی سەلیمی
زەریم: نیرگز، گولیکی گەلا سپی بەهارییە،	بابامیری ...پەشیو». [ف] پژواک
نەرگس. [ف] نرگس	زەلیو: زەوینی زۆر خووساو بە باران که لاقی
زەپی مسقالی: پارچەیه‌کی قەدیمی بوو بۆ	تێ هەلەچەقی. [ف] زمین خیسیده
	زەمانە: پۆژگار، پۆژیار، پۆجیار. [ف] روزگار،

شووشه‌گیری په‌نجره و ده‌رگا، په‌روان. [ف]

زوار

زەھولان: (قەلادە، زۆلانە،) تۆڧىكە لە ئەستۆي

دیلی دهکهن. [ف] (قلادہ،) (حلقہی آھنی کہ بہ

گردن اسیر می اندازند.

زہوہ زہہ: زئی و زوو، زاووزی. [ف] زاد و ولد

زەوہنگ: زەقەنگ

زەھف: زۆر، فرە، زیاد. ف زیاد، بسیار

زهیف: فیل کردن له مامه‌له‌دا، گزه. (فه‌قیره له‌و)

مامہ لہ را زہیفی لی کراوہ) [ف] کلک زدن در معاملہ

زهيقهت: ئازار، تەنگانە و ناخۆشە، ئېش و ژان.

(پیمن ناویرن دهره و زهقیقهت) [ف] اذیت و آزار

زئ و زوو: زگوزا، زاووزئ، زهوه ززه. [ف] زاد و

ولد

زیڙیاڙ: مهله وان. [ف] ملوان

زيبكه: خنزى وړد، دهنگه زبخ. (زيبكه كهې له

به نحوی که در او حالتی گرد زنی ف دانه شن

زیچ: (+) تہ نہ کہی ئہ ستوور، گالون. [ف] چلک

کلفت

زېده یارو: یارووی زیادی، خوراک، زیادی به

کہ سبک دارن یوئوہی قہلہوہی۔ [ف] لقمہی

اضافہ دادن به کسی که جاق شود.

زنده‌گاو: دهست در بژی، زنده‌ره‌وی. [ف] تجاوز

زیرگهوان: زیوان، نگابانی شوینیک، مجبور. [ف]

نگہبان

زیرِ رُوح: رُوحِ لَهَر، گاندار، زنده‌وهر. [ف]

موجود زندہ

زیرہمہندی: گاسرٹ، زیرہمہندی،

بەلبەلەشوانە. [ف] نام گىياھى خوراكى	نابىندىرى. [ف] مىكروب
زىلاقە: قورۇق چىچاق، لىتە. (لەقورۇق زىلاقە يەردە)	زىندە بەتال: بىكار و بەرەللا، خويىرى. [ف] لات و لاابالى
گىرىم خوارىبوو. [ف] گل شىل كە بە پا مىچسبىد	زىندەخەو: بىرەخەو، چوونە فكرەو بەجورىك
زىلىك: (+) زراو، كىسەى زەرداو، [ف] كىسەى زەرە	كە ھۆشى لەلا نەمىتى. [ف] بە فكر فرورفتن
زىلىك پۇژان: زراو تۆقىن، زراو پۇژان، زراو چوون. [ف] زەرترىك	زىندى سەر: بە زىندووىى، لە حالى ژياندا (بە زىندى سەرى خوى مالى بۆ عەولادەكانى جيا كىرەو). [ف] در حال زندگى
زىن: (+) كورتكراوہى خاتووزىن، ناوى ژنانە، گراوہكەى مەم. [ف] نام زنانه	زىيەلە: زراوى گياندار، زىلىك، كىسەى زەرداو. [ف] كىسەى زەرە
زىندوولە: مىكروپ، جانەورىكى بچووكە بە چاو	

ڌارڻ: ڌاري، هه ڌار، فه قير، به له نگان. [ف] فقير، تهيدست.	کانيهه که پولي څن و څال ټاپوره يان داوه. [ف] انبوه زنان
ڌارين: پارانه وه، دوعا کردن، لالانه وه. [ف] نيايش ڌاڙک: (+) باويشک، پينه کی. [ف] خميازه	ڌنگار: جوړی ههنجيره. [ف] نوعی انجير ڌنيلاڼه: ڌنانيله، پياوړی که ټاکاری ڌنانه ی ههيه.
ڌاښين: ڌيانه وه، بووژانه وه. [ف] دوباره جان گرفتن	[ف] مردی که رفتار زنانه دارد.
ڌالانه: ناوی چيايه که له هه ورامان [ف] کوهی در اورامانات	ڌوقار: شوڅار، نه مام، دوو زمان، قسه بهر. [ف] سخن چین
ڌاله مڼ: ڌيله مڼ، ڌيله، ڌيله مڼ، پوولووی بن خوله ميش. [ف] آتش زیر خاکستر	ڌوقم: تال، تامی تال، ته حل. [ف] تلخ
ڌاله ډاو: (+) لاڙه لاڙ، به کاوه خو قسه کردن، قسه ی زور و هيچ و پووچ. [ف] حرف زدن آدم گيچ و بی ارزش	ڌونرو: ڌانی ئيسکی له ش، پوماتين. [ف] روماتيسم
ڌميريار: ڌماریار، بڙمير. [ف] حسابدار	ڌووږيان: (+) پشوودان، هه سانه وه، سانه وه. [ف] خستگی در کردن
ڌن و ڌال: دهسته ی څن و ميونيه (له دهوری	ڌه ږی: جووجه له، جووچک. [ف] جوجه
	ڌه مه خو پړی: قاوه لتوون، نان و چایی نيوان به يانی و نيوه پړ. يان عه سروږه، ټه و ڌه مه ی که له نيوان نيوه پړ و ئيواره دايه. [ف] غذا میان صبحانه و نهار، یا میان ناهار و شام

- ژدهمه ناههقه:** ژدهمه خوږی، عهسر و ژده. [ف] غذا خوردن هنگام عصر
- ژهنگ و ژار:** (قار و قین؛) ژهنگ و غهوری سهر کانزا. [ف] سختی و ناراحتی، کینه توزی؛ (زنگ روی فلز
- ژده:** (+) قهقهه، سوزانی، بهستوکه، سه لیتیه. [ف] قهقهه، روسپی.
- ژدهرهماسی:** گیاهه کی گه لا تووکنی مه یله و زهرده گولی زهرده دهر دهکا و لاسقه که ی قاوه بییه زور له گوگهم دهچی، وشکی دهکهن و به مه لۆ ده بییه له چۆمی دهکهن و به دار دهی کوتن تالاهه که ی ماسی ده کوژی. [ف] نوعی گیاه تلخ که برای شکار ماهی استفاده می شود.
- ژیړپاتول:** ژیره لوار. [ف] زیرشلوار
- ژیړپشتین:** په رویه کی چهنه لایه پیکیدا ددهوورن، ژنان له ژیر پشستینه وه ده بییه ستن بوئه وه ی جوان راهه ستن. [ف] پارچه ی چند لایه ای که زنان زیر شال می بندند
- ژیړچه پوکه:** ده سبه سهر، چه وساهه، ، چه پوکه سهر ، زه لیلی به رده ست، دیل و کویله. (کورده تا که نگی ههر ده بی ژیر چه پوکه بی.) [ف] زیردست، تحت سلطه.
- ژیړچه پوکه یی:** ده ست به سهری، چه پوکه سهری. [ف] تحت سلطه بودن
- ژیړشه پوال:** ژیرپاتول. [ف] زیرشلوار
- ژیړکه ن:** بنکول، کولینی بنه وه ی شتیک. (هینده یان گله که ژیرکه ن کرد هه تا پروخا.) [ف] کندن از زیر
- ژیړه له:** جوړی گوینی مه یله و سوور، سووره گه وه ن. [ف] گون سرخ
- ژیگول:** (ژیکه له، جوان، ده لال، شه پال؛) ناوی کچانه. [ف] (زیبا؛) نام دخترانه
- ژیوان:** ناوی چیا به که له کوردستان. [ف] نام کوهی در کردستان
- ژینگه:** جیگه ی ژیان، شوینی ژیان. [ف] محیط زیست
- ژیوان:** (بژیو، مایه ی ژیان؛) ناوی گولیکه. [ف] (مایه ی زندگی؛) نام گلی است
- ژیوهل:** (خر و خول، نه رمونول و خریلانه، خه په توله؛) بووژانه وه، ژیا نه وه. [ف] (تپلی؛) دوباره جان گرفتن
- ژیویان:** جوولان، بزووتن. [ف] حرکت کردن

ساردهخانه: (شوینیک که میوه و گوشت و شتی دیکه‌ی لی راده‌گرن بۆئه‌وه‌ی خراپ نه‌بی،) شوینی مردوو تیدا راگرتن له نه‌خوشخانه. [ف] سردخانه	ساپ: به‌ردی پانی یاریی ساپساپانی. [ف] سنگی پهن و کوچک برای بازی ششخان.
سارده په‌ریژ: جاره‌گه‌نمی که نه‌کیلدرایی و بۆ سالی دواپی به‌جاری مابیتته‌وه. [ف] مزرعه‌ی گندم که شخم نزنند و برای سال بعدی بماند	ساپساپانی: یارییه‌کی مندالانه‌یه به به‌ردیکی پان و ته‌نک ده‌کری وه‌کوو شه‌شخان وایه. [ف] اسم یک بازی بچه‌گانه
سارده گۆج: به‌چکه‌ی مالاتیگ که دره‌نگ ژه‌کی دده‌نی و هیژی مژینی گوانی دایکی نییه. [ف] بره یا بزغاله‌ای که توانایی مکیدن مادرش را ندارد.	ساتار: شوینی بی‌دار و پرووته‌ن له‌نیو دارستاندا. [ف] جایی در میان جنگل که درخت ندارد
سارده گۆژ: ☞ سارده گۆج	ساتور: (+) کاتور، زه‌وی و مه‌زرای پرووتاوه و گیا له‌نه‌ماو (جاره‌که وا ساتور بووه مه‌ره‌کان تیر ناخون). [ف] مزرعه‌ی بدون علف
سارده‌کیل: زه‌وی و مه‌زرایه‌ک که له قه‌وس و سه‌رمای پایزدا ده‌کیلدری. [ف] شخم هنگام سرمای پاییز	ساتوسه‌ودا: ☞ سارد و سه‌ودا
سارنجوک: سه‌لاجه، یه‌خچال، به‌فره‌چال. [ف] یخچال	سارچینه‌ر: ساریژکه‌ر، که‌سیک که برین ساریژ ده‌کا. [ف] التیام‌کننده‌ی زخم
	ساردوسه‌ودا: مامه‌له، کرین و فروشتن، ساتوسه‌ودا. [ف] معامله

ساروو: سهرمه‌ست، شه‌یدا و سه‌رخۆش، شاد و به‌كه‌یف. [ف] شاد و شنگول

سارین: ساورین، سابریڤ، نیری ته‌گه. [ف] بز نر
ساقه‌ته سووره: زه‌ر نه‌قووته، بیچوو ه‌ب‌لنده‌ی
په‌ر دهر نه‌کردوو. [ف] جوجه‌گنجشک پر
درنیاورده

ساک: (+) جانتا، کیف. [ف] ساک

ساکار: () ساده، بی‌نه‌خش و خه‌ت؛ () مروی
ساده و دل‌ساف. [ف] ساده و بدون خط؛ ()
انسان ساده و پاکدل

ساکن: ئۆقره‌گرتن، سیچهن گرتن (ده‌مه‌که‌ت
بینه‌ بینه‌ ناو ده‌م/ ده‌با ساکن بی‌ ده‌که‌ی
پرخه‌م. «فولکلور»). [ف] آرام گرفتن

ساکه‌ده‌شت: ساکه‌گۆر، گۆره‌پان، ده‌شتی پان و
به‌ریڤ. [ف] دشت وسیع

ساکه‌گۆر: گۆره‌پان، ده‌شتایی. ساکه‌ده‌شت. [ف]
میدان، دشت

سالاو: سالیکی که ئاو زۆر بی، ته‌په‌سال. [ف]
سالی که آب زیاد باشد

سالدانه سالدانه: هیواش هیواش، سووکه
سووکه، ئارام به‌ریدا پویشتن (سالدانه سالدانه
له‌ولارا هات). [ف] سالانه سالانه

سالم: ساق، ساغ، سلامه‌ت. [ف] سالم

سالووز: لیزان، شاره‌زا، وه‌ستا، کارزان. [ف] ماهر
ساله‌وه‌خت: سالهات (مناله‌که‌مان ساله‌وه‌ختی

هاتوته‌وه‌ پی ناگری). [ف] سالگرد

سامالسا: ساف و لووس، (به‌فر شاخ و هه‌ردی
سامالسا کردوو). [ف] صاف

سامۆته: سامۆرته، که‌ژوو. (ده‌لالۆ لالۆ
هه‌سته‌وه‌/به‌ به‌ن سامۆته‌ی زینه‌وه‌/تفه‌نگه‌که‌ت ،
قه‌له‌مه‌که‌ت، گواره‌ی سووری گۆیجکه‌ی
میژوون هیشتا هه‌رده‌له‌رینه‌وه‌. «شیرکو
بینکس»). [ف] فتراک

سان: سیته‌ر، سا، سیوه‌ر، نیسی (سان داری
خوه‌شه‌ که‌وماری نه‌وی/ دل‌داری خوه‌شه
به‌وکاری نه‌وی «گورانی»). [ف] سایه

ساوان: (+) داریک که له‌سه‌ر دوو کۆله‌که‌ رایل
ده‌کرئ جلوه‌به‌رگ و که‌لوپه‌لی پیتا هه‌لده‌واسن.
[ف] چوبی که بر دوستون قرار می‌گیرد برای
آویزان کردن لباس و وسائل دیگر.

ساوه‌له‌وانی: ساوه‌ساو، خاوه‌خاو، ته‌مه‌لی له
کاردا (له‌ کاردا زۆر ساوه‌له‌وانی ده‌کا). [ف] تنبلی،
سستی

سایکلۆن: گێژه‌لووکه، باهۆن، باگه‌پ، گه‌ره‌پێچ،
گه‌ژگه‌رینک، گه‌رده‌لوول، زه‌مه‌ن، گه‌رده‌بل. [ف]
گردباد

سایلوخ: ساویله‌که، ساکار، مروقی دل‌ساف. [ف]
ساده‌لوح

سایلوکه: ساویله‌که، سایلوخ، ساده‌دل. [ف]
ساده‌لوح

سایه‌د: ئاگادار، نگابان، چاو له‌سه‌ر داپچرین و
ئاگاداری لی کردن (رۆژ تا ئیواره‌ له‌ سه‌ری
سایه‌ده). [ف] دیده‌بان

سبیرۆک: جووری چۆله‌که‌ی بۆر و زۆر
چکۆلانه‌یه‌ له‌نیو دارستان و بیته‌دا هیلانه‌ ده‌کا.
[ف] نوعی گنجشک بسیار کوچک

سپی پوژ: ئه‌و پوژانه‌ی که شه هه‌وری سپی

به‌ری پوژ ده‌گرئ، پوژی سپی. [ف] روز سفید

سپیلک: کلۆشی گه‌نم که دانه‌که‌ی زۆر که‌م بی.

گوله‌ گه‌نمی بی‌دان. [ف] ساقه و خوشه‌ی گندم که

دانه‌اش کم باشد

سپیلکه: ئه‌و دهنکه گه‌نم و نوکانه‌ی له قوزاخه

نه‌هاتوونه ده‌ری و له‌نیو سوورایی جه‌زه‌که‌دا

دیارن. [ف] دانه‌ای که از خوشه بیرون نیامده

سپی‌لۆک: سپی‌واش، مه‌یله‌و سپی. [ف] مایل به

سفید

ستپه: شوقه‌له‌ت، ستپک، سه‌کۆی ره‌شمال. [ف]

سکۆی سیاه‌چادر

سجیل: ناسنامه، هه‌ویه. [ف] شناسنامه

سجیل‌نوس: که‌سی که هه‌ویه ده‌دا به خه‌لکی،

کوێخا سجیل. [ف] صادرکننده‌ی شناسنامه

سپ: (+) بی‌ئاگا، بی‌حه‌س (دوکتور دانی بی‌سر

نه‌کردم کیشای). [ف] بی‌حه‌س

سپه سه‌پوله: مروّقی گێژ و کاس و هیچ‌نه‌زان،

کاس و وپ. [ف] گنج و منگ

سزگه: مۆچرک، ته‌زووی له‌ش. [ف] تیر کشیدن

و سیخ شدن موی بدن

سزگاو: تیژاو، سزگ، ئاوی په‌نیر که لۆرکی

لێ‌ده‌گرن. [ف] آب پنیر

سس‌ته‌ر: ☞ سیستر.

سقد‌ر: سقد‌ه، سه‌رده‌رانه. [ف] نرده‌ی بالای در.

سکه‌پۆ: زگه‌پۆ، زگدراو، زگهانک، بریتی له

زۆرخۆر. [ف] کنایه از آدم شکمو

سلمۆچک: سلمۆچک، قه‌له‌شتی نیوان سمی

ئاژهل. [ف] شکاف سم حیوان

سلۆک: سل، سرک، په‌وه‌ک، په‌وک. [ف] رموک

سلیمۆته‌وه‌ره: په‌پووسلیمانکه، خاتون

سپمانکه. [ف] هدهد

سلیه: گولله، فیشه‌ک. [ف] تیر

سم‌س‌م‌پ: پی‌چه‌قاندن، منج‌بوون، به زۆر و

ئیسه‌ره‌م کاریک کردن. [ف] پافشاری

سم‌کۆل: (+) پی‌کۆل، سم به زه‌ویدا خشانندی

جوانه‌گا کاتی شه‌ر کردن

سمیل چه‌خماخی: سمیل تیژ و باریک، که‌سیک

که سمیلی دریژووکه‌یه. [ف] کنایه از سبیل دراز

و باریک

سمیل چه‌ورانه: بریتی له به‌رتیل، ده‌مشیرینی. [ف]

رشوه

سمیل‌قیت: بریتی له مروّقی به پۆز و شایی

به‌خۆ، مروّقی لووت به‌رز و قیت و قۆز. [ف] آدم

مغرور خوش‌تیپ

سمیله خنچکه: بسکه‌ی سمیل، زه‌رده‌خه‌نه‌ی

پیاو. [ف] لبخند مردان

سن: (+) ناوی هۆزیک‌ی بچوکه له هۆزی

بلباس. [ف] نام طایفه‌ای از عشیرت بلباس

سنجانه: سه‌رپۆش، له‌چکه. [ف] روسری

سنخ‌چی: شکسته‌به‌ند، جه‌راخ. [ف] جراح

سندووقه شه‌یتان: ته‌له‌ویزیون، تی‌فی. [ف]

تلویزیون

سنگ شییری پشت ماکه‌ر: بریتی له پیاوی

زه‌به‌لاح و که‌م‌غیره‌ت. [ف] کنایه از مرد لنده‌ور

بی‌غیرت

سنگه سۆژە: دلە کزێ، ژان و کزانە وە ی سینگ.

سۆزش سینه

سنگەل: تەپک، گردوولکە، جێپەک بە قەدی

کیو وە کە شین بێ و گیای پێو بەمێنی. [ف]

تپەای کوچک در کوه که سرسبز بماند

سنه سن: خاوه خاو، تەمبەلی و دەستە و ستانی له

کاردا (بە بەر ئەو کارە وە هەر سنه سنیه تی). [ف]

تنبلی کردن هنگام کار

سواره و پیاده: ناوی جۆری ئۆپیەیی بە

زەنگیانە گیراوەیە لە پەرە و یزی دەسمالی دەدەن

بۆ جوانی. [ف] نوعی زیورآلات زنانه

سواری قسه ی خۆ بوون: بریتی له پێچه قانندن

و پێداگری لەسەر قسه و بیرورای خۆ (سواری

قسه ی خۆی بوو بە ئامان و زامان واز ناهێنی).

[ف] پافشاری بر حرف خود.

سواله شیۆینکە: فشه، گیایە کە لەنیو گەنمدا

شین دەبێ و کاتی دروینە نایەلی سوالە ی

دەستی دروینە وان پیکە وە بنووسی و فشی

دەکاتە وە. [ف] نام گیاهی

سواندان: پاساره، سوانده، سوانه، گوێسه بانه،

گوێسوانه. [ف] لبه ی بام

سوئقه: هەلکەوت، دەگمەن. [ف] ندرت

سۆدە: (کلۆر، دەرمانیکە تیکەل ئاوی

خواردنە وە ی دەکەن بۆئە وە ی خاوینی بکاتە وە؛

(بلخ، بەلخ، بەلغ. [ف]) کلر؛ (جرم

سوپالک: گیایە کە بەقەد کیفوار گەلاکە ی وە ک

گەلای گەسگەسک پەرە پەرە یە و شین و

مەیلە و سوورە، لە ئاودا لەگەل بەن دەیکولێتن

بەنە کە سوور دەکا. [ف] اسم گیاهی

سۆراویک: مراوییه کتوی. [ف] مرغابی وحشی

سۆرغەرە: رەنگیکێ زەردی مەیلە و قاوەییە بۆ

ئاسک و ئاژەل. (ئاسکێکی سۆرغەرە مان بە بەر

قەدی کێو کە وە ی). [ف] رنگ بور مایل به

قهوه ای

سوریت: سرووت، کلۆش، لاسقی گەنم و جۆ.

[ف] ساقه ی گندم و جۆ

سوژن بەدز پێ کردن: بریتی له شاردنە وە ی

مەسەلە یە ک لەنیوان چەند کە سدا. (وایان شوژن

بەدز پێ کرد تازە کە س تیی ناگا). [ف] مخفی کردن

چیزی میان چند نفر

سۆشین: گیایە کێ ئەستورە لە گۆگەم دەچی،

بەنە کە شێ وە ک چە وە ندر وایە و شکی دەکەن و

لێی دەکەن ئاردە کە ی دەکەن بە پەلۆولە. [ف] نام

گیاهی

سوکوچرووک: ئابروو تکاو، ریسوا، خوێری. [ف]

فرومایه و رسوا

سوکور: سیخوڕ، سیخ چوولە، ژیشکی گە و رە ی

تیرهاوێژ. [ف] سگرته

سۆلە خانە: سارداو، ژیرخان، قوولکە لە

عەرزیدا بۆ ئاو سارد کردن. [ف] سردابه

سۆلین: گیایە کێ کوێستانیە بە پۆل دەرو ی

زۆر بەرز دەبیته وە قالدۆری هە یە گەلاکە ی وە ک

گەرچە ک وایە. [ف] اسم گیاهی است

سۆمپا: سۆبا، زۆپا، سۆبە، کوورە. [ف] بخاری

سۆمەر: مەلە، مەلێ. [ف] شنا

سۆنە یی: ناوی هەلپەرکییە کێ کوردییە. [ف] نام

- يك رقص كردى. شتى ويگرا دهوئ. (بۆتە سوورى دووگر
- سونع: تەمەن، عومر (يارىكم گرتووه له سونعى خورماشى دهوئ و بەغداشى دهوئ). [ف] كناية از خۆمه. [ف] همسن و سال
- سووته با: گرە، گرەبا، سەبوون، باي گەرم. [ف] سبون
- سووته پۆك: جيگاي سوتمان، چارە گەنمىك كه دەسووتى و رەش دەبیتەوه. [ف] مزرعەى سوخته
- سووخەت: ئاكار، خو، رەوشت. [ف] اخلاق
- سوورمالك: سووره بانوو، زەويى بى خيز. [ف] زمينى كه خاك است و شن ندارد
- سوورمل: (+) جەمسەرى كئو. [ف] خطالراس
- سوورمەن: زەويى گلە سووره، سووره بانوو، گوشتە زەوي. [ف] زمين نرم
- سووره بانوو: زەويى گلە سووره، بەرانبەرى خيزەلان. (ئەم پەتاتەيه خاكەكەى سووره بانوو بووه تامى زۆر خوشه). [ف] زمين كه خاك سرخ باشد
- سووره پنگ: پنگە سووره، جۆرى پنگەيه گەلاكانى مەيلەوسووره هەركەس بىخوا زگچوون دەگرئ. [ف] نوعى پونه
- سووره چيغ: جۆرى چيغە هەوارچييان له قاميش دروستى دەكەن. [ف] پرچين نى
- سووره گوئنى: جۆرى گوئنى مەيلەوسووره، ژيژلە گەوەن، ژيژەلە. [ف] گون سرخ
- سووره مراوى: سوورەقانىگ، جۆرىك مراويە كئوييە رەنگى سووره. [ف] نوعى اردك
- سوورى دووگر: بریتى له كەسەيك كە دوو گلى است
- شەتى وىگرا دەوئ. (بۆتە سوورى دووگر خورماشى دهوئ و بەغداشى دهوئ). [ف] كناية از كسى كه دو چيز را با هم مىخواهد
- سووژيت: سووژە. [ف] سوژە
- سووك: نەقیزە، دارىك كە نوكنىكى ئاسنى تىچەقاوه و گا و ولاخى پى لى دەخوون. [ف] فلز نوک تيزى كه براى راندىن حيوانات بە سر چوبى فرو مىکنند
- سووكە: ئازارە مريشك. [ف] آبله مرغان
- سووكە: گردى نەوي، تەپۆلك، تيرەگ، كەلك. [ف] تپه
- سوول: سەول، سەرو، دارى سەرو. [ف] درخت سرو
- سوولان: (+) شايى، زەماوەند، هەلپەركى؛ (تاقگە، سۇلاف، قەلبەزە، ئاوهەلدیر. [ف]) رقص و پاىكوبى؛ (آبشار
- سوونوو: سوون هاتنەوه، بلووغ بوون بۆ سەگ و تاژى. [ف] بلوغ سگ و تازى
- سوونە: سن، بۆگەنكە، كىسەلە، جانەورىكى وردى بۆرە ئافەتى گەنمە و شيلەكەى دەمژئ. [ف] سن، آفت گندم
- سوويانە: سواندان، گويسوانە، پاسارە، سوانە، گويسەبانە. [ف] لبەى بام
- سویر قسە: كەسەيك كە لە قسە كردن تير نابى. كەسەيك كە زۆرى دل بە قسە و باسەوہيە. [ف] وراج، پرحرف
- سۆيلانە: جۆرى گوللى جوان و بۆنخوشە. [ف] نام گلى است

سویلیک: به رخ و کاژیله ی ساوا. [ف] بره و بزغاله ی تازه به دنیا آمده.

سه بوون: (+) قه دهم، تینیک که له قرچه ی هاویندا وهک شه پۆل له نزیک زهوی ده بیندری. [ف] هاله که در گرما دیده می شود

سه چاک: سزا، پاداشتی چاکه و خراپه. [ف] عقوبت

سه خانه: دهر و کاسه ی مسین. [ف] ظرف مسی

سه حهت خووش: پرووخوش، پهزا شیرین، خوین شیرین، پهزا سووک، خوین سووک، سه حهت سووک. [ف] دوست داشتنی، خوشرو

سه حهت گران: پهزاگران، مپوموچ، پهزاتال، پرووناخوش. [ف] اخمو

سه خ: (بن میچ، بن بان؛) مه لاشوو، ملاشک، مه لاژگ. [ف] سقف خانه؛ (سقف دهان

سه ختان: سه خناخ، سه خلهت. [ف] مسیر سخت در کوه

سه خلهت: (+) سخناخ، سه ختان، شوینی رژد و نه سته م له چيادا. [ف] سرایشی سخت در کوه

سه خمه رات: چه رمه سه ری، کویره وه ری. [ف] سختی

سه ده قی خو لیدان: رای خو دهر برین. [ف] نظر خود را مطرح کردن.

سه رئاسینه: جوړیک درکی تیژه له نیو گهنمدا دهر وئ، سه پان ترینه، دپووه که له وه، چوکشکینه. [ف] نوعی خار

سه راسو: لای به رزایی، سه راسوئ. (به سمان لی بگره سه راسوئ بانئ/ له تو مالی زور له من جوانی «گورانی ژنان».) [ف] طرف بالا

سهرئاسو کردن: (مل کیشان و چاو لی کردن (بجو سهر ئه و بستوکه سهرئاسوئیک بکه بزانه که س دیار نییه؛) سهردان، دیده نی کردن، هه وال پرسین، به سهر کردنه وه، (قهت سه راسوئیه کمان ناکه ی). [ف] نگا کردن از بالا؛) ملاقات

سهراف: (+) قه راغ ئاو، لیواری چۆم. [ف] کنار رود

سهرانگیرو: گه پانه وه له سهردا بو خواری. (هه وارچیان له کوئستانه وه به ره و گهرمین مالاتیان سهرانگیرو کرده وه.) [ف] برگشتن از بالا به پایین

سهر اوهرد: (+) مهرزی نیوان زهویوزار، (گوندی قاجر و کانی پانکه سنوور و سهر اوهردیان پیکه وهیه) [ف] مرز میان زمین کشاورزی.

سهر ئه ستوور بوون: بریتی له فکر و خه م و خه یالی زور (سهرم ئه ستوور بووه هیندهم بیر کردو ته وه.) [ف] سرگیجه گرفتن بر اثر بیکاری

سهر برپ: (+) دوورینه وه ی گهنم و جو و وینجه به مه له غان به شیوه یه که که سهری گوله که ی بقرتین. (ئو وینجه یه حه یفه سهر برپ مه یوووره وه.) [ف] درو کردن و قطع کردن گندم و جو از نزدیک خوشه.

سهر برده: سهر گوریشته. به سه رهات، سهر بهورد. [ف] سرگذشت

سهر بگرد: به سه رهات، سهر برده، سهر بهورد. [ف] سرگذشت

سهر بهران: به رانیک که ته مه نی له پینج سال پتر

بی. [ف] قوچ از پنج سال به بالا
سهر به رده: بانیژ، ئه و جیگه ی گهنمی لیوه ده پیزنه ئاشه وه. [ف] محل فرو ریختن گندم به دهانه ی آسیاب
سهر به پووله: قوله داریکی به قهده بستیک ده بی لای سهر ووی باسکیشی ده کوتن ده بیته هو ی پیوه نددانی نیرو ئاموور، پیمیکه گاینجه که راده گری. [ف] پیمی چوبی درخیش
سهر به ورد: به سهر هات، سهر برده، سهر گوریشته. [ف] سرگذشت
سهر به ههش: سهر به قور، تازی بهار، که سیک که خوشه ویستیکی مردووه و سهری بو له قور ناوه. [ف] کنایه از عزادار
سهر بیژنگه: بریتی له مرؤی دهسته وستان و بی دهسه لات. (ئه و سهر بیژنگه یه هیچ کاریکی له دست نایه). [ف] کنایه از آدم تنبل و ناتوان
سهر پنچ: گیاه که وه کوو که رته شی وایه به لام درکی نییه. [ف] نام گیاهی است
سهر پیلک: ده سپیک، سهر هتا. [ف] ابتدا
سهر به کالاه: (+) بارانی ده نک درشت که له گولاه ئاوی ددها و بلوقی پی ده کا. [ف] باران درشت که بر روی آب حباب درست می کند
سهر به خوزدا گرتن: سهر داخستن و بیرکردنه وه. جوړی سهر داخستن که چهنه به قوولکی مله وه بنووسی. [ف] پایین انداختن سر.
سهر بی ده لاک تاشین: بریتی له کاری ناشاره زا و بی پرس و را. [ف] کنایه از کار ناشیانه و بدون مشورت

سهر په رزان: بریتی له ده رفه ت و هه ل، (بروا) بکه هینه گرفتارم سهرم ناپه رژی دنا ده هاتمه خزمه تتان. فرصت داشتن
سهر توول: سهر لقی شلک و باریکی داره میو که پیچ پیچه و ترش و خوشه ده خوری. [ف]
 شاخه ی باریک و پیچان تاک
سهر ته ی بن مافه ته: بریتی له پواله ت جوانی له دهروونا پیس و خراب. [ف] کنایه از ظاهر زیبا و باطن خبیث
سهر ته پکه: په پویه کی ته پ کراوه به سهر گونته که هه ویریدا ددهن بوئه وه ی کرپژ نه هیئنی یانی رهق نه بیته وه. [ف] پارچه ی خیزی که روی چونه نانوانی می اندازند
سهر تیک: جه مسهری دروومان. [ف] محل وصل پارچه ی دوخته شده
سهر تیکه: سهریدوکه، گیاه که به ریکی خر ده گری و ده خوری. [ف] اسم گیاهی خوراکی
سهر جن کردن: سهری برکه تووتن هه لپه رتاوتن بوئه وه ی گه لاکانی پان بی. [ف]
 بریدن قسمت بالایی بوته ی توتون برای اینکه برگش پهن بشود.
سهر چادان: په پویه کی گردی گولڈوزی کراوه دهیدن به سهر قوری چاییدا بوئه وه ی دم بکیشی. [ف] دمکش
سهر چرووک: سهر چلووک، سهر لقی دار. (تازه یاریکم گرتووه خه لکی شاری که رکوکه/له بهر مه مکوله ی ده مرمر وهک سنوی سهر چروکه «گورانی»). [ف] شاخه ی بالایی درخت

سەردووشى: دوو لەتە پارچەى دووراو و رېك
 كە بە سەر شانى چاكەتدا دەيدروون ھەردو
 سەرى لای يەخەكەو بە دوگمە قايم دەكرى. [ف]
 سردوشى
 سەردوولكان: چەمەرى، ئىلىگى، وایلۆك،
 سەردوولكە، شىعر بە مردودا ھەلگوتن. [ف]
 مرثیە
 سەردەژین: ژانەسەر، سەرئیشە. [ف] سردرد
 سەردەلیل: سەرچۆپىگر (دەسرە ھابەدەس
 سەردەلیلەو). (شۆخى نەشمیل بى دەلیل
 توراو لىم/ شایى رۆحە و سەردەلیل توراو
 لىم. «نادر نیروومەند "بۆران"»). [ف] پىشاهنگ
 رقص گرووھى.
 سەردىز: ئاودانىكى كەم بۆ گەنم لە پايزدا كە
 تەنيا ئاوەكە وەسەر زەويیەكە دەكشى و تىيدا
 راناوہستى. [ف] آبىارى در فصل پاییز
 سەردىز: ناوى بابەتى نووسراو (چىرۆكىك لە
 ژىر سەردىزى ئەو ... د/). [ف] عنوان
 سەرداپ: لای سەرووى جىگەرەو. [ف] طرف
 بالایی شکارگاه
 سەردۆيكن: سەر بېرىن. [ف] سربريدن.
 سەردەشە: (+) گىايەكى گەلا بارىكە وەكوو پوار
 وایە. [ف] نام گیاهی است
 سەرسارد: كەمتەرخەم، بى موبالات، كەترەخەم.
 [ف] لاابالی
 سەرسوالك: رىخۆلە گەورە. [ف] روده بزرگ
 سەرسۆرك: چىشتىكى كوردەوارىيە. [ف] نوعی
 غذای کردی

سەر سۆفلىكە: گىايەكە وەك تالو وایە گولئىكى
 تووكنى سىپى خې دەر دەكا. [ف] نام گیاهی است
 سەر سوور: جۆرېك مراوى كىويىيە سەرى
 سوورە. [ف] اردک سر حنایی
 سەر سوورى بەحرى: جۆرېك مراوى كىويىيە
 سەرى سوور و كلاًونەيە. [ف] اردک تاجدار
 سەرسەپۆل: سەرسەپۆلە، مېوڤى گىژ و وىژ و
 كاس. [ف] سەرسەپۆلە
 سەرسەرەكى: لەگۆترە، ئاكۆبى، گوى پىنەدان،
 لەخۆرا كارىك كردن. [ف] سرسرى
 سەرسەوز: (+) مەزرا و شاخ و كىوى زەنویر
 و پىر گىا و دار؛ (بریتی له سەيد، عەولادى
 پىنغەمبەر. [ف] سبز؛) كنايە اولاد پیامبر.
 سەرشىلكە: (ئەو پەرۆيەى بەسەر ھەويرىدا
 دەدەن دواى شىلانى.) ئەو بەنەى لە بەينى داو
 و سنگ دايە. بەئىكى درىژۆكەيە چەند سنگى
 پىئەيە دايەدەگوتن و داوەكان بەو بەنەو
 دەبەستن و بۆ كەوى دەننەو. [ف] پارچەای كه
 روى خمير نان مى اندازند.) نخى كه در دام
 كبك به كار مى رود.
 سەرقورس: (تەمبەل، تەوہزەل؛) بەدگوز،
 خىشەسەر و گوى نەدەر. [ف] تنبل؛) كله شق
 سەرقورس بوون: داھىزان، ماندوو بوون و
 ھىز لى بېران. [ف] تباسيدن.
 سەرقۇزى بىن ئالۇن: كەسىك كە زۆر
 دەستكورت و ھەژارە، يان خەمناك و
 دلناخۆشە، بەلام خۆى شاد و دلخۆش نیشان
 دەدا و لافى دەولەمەندى لى دەدا. [ف] کسی كه

تەیدست و غمگین است و خود را ثروتمند و شاد نشان می‌دهد

سەر قوق: که چهل، یال گەننگ، سەر گەننگ. [ف] کچل

سەر قەباغ: (+) پارچەیه‌ک که به‌سەر گیرفانیدا دەدوورن و به دوگمه داده‌خری، سەر گیرفان. [ف] روپوش جیب لباس

سەر کردنه‌وه: دەر فەتی دەست‌کردنه‌وه، (ناهیلی سەر بکاته‌وه). [ف] مهلت دفاع ندادن به حریف

سەر کالاه: (+) چوکلە‌ی سەر دەسکی کەردووکیش که دەستی راستی پتووه ده‌گرن. [ف] تکه چووبی که به انتهای ده‌سته‌ی گراز می‌کوبند برای دست گیره.

سەر کویر کردن: لیدان و شکاندنه‌وه‌ی منداڵ له‌به‌رچاوی خەلکی. (هینده‌ی لیداه سەر کویری کردووه بویه هیچ فیر نابی). [ف] کنایه از زدن کودک به نحوی که قدرت یادگیری را از دست بدهد.

سەر که‌وا: جۆری جلی ژنانه‌یه په‌راویزه‌کانی به سیم دهنه‌خشین. [ف] نوعی روپوش زنانه.

سەر گەننگ: که چهل، یال گەننگ. [ف] کچل

سەر گین‌دان: ژووریکه له ته‌ویله‌دا که په‌ینی تیدا هەل‌ده‌ده‌نه‌وه بۆئەوه‌ی وشک بیت‌ه‌وه. [ف] جای سرگین خشک کردن

سەر له‌پیدا بوون: به‌دل له خزمەت که‌سیک‌دا بوون. (هەر ئەمریکی بی‌فەرمووی سەرم بۆت له‌پیدا دایه). [ف] با جان و دل در خدمت کسی بودن

سەر له‌به‌ری: (سەر له‌به‌ری کاره‌که ئەو کردی). (سەردەبه‌ر، مرقۆی پۆح‌سووک و فەرمانبه‌ر، مل‌که‌چ. [ف]) به‌کلی؛ (گردن‌کچ

سەرما تۆپین: سەرما گین‌په‌وه، بریتی له جلی زۆر گەرم. [ف] ضد سرما

سەر ماسین: سەر ئەستور بوون، بریتی له بیرکردنه‌وه‌ی زۆر (سم سمی که‌ر و چنگ چنگی یاسی، من سەرم له‌و کاره دەماسی. «په‌ند»). [ف] سرگیجه گرفتن

سەرما قوتانی: سەر مه‌قولات، سەر هومه‌قولات. [ف] معلق

سەرمامۆستا: سەرۆکی مامۆستایان، سەرۆکی قوتابخانه. [ف] مدیر مدرسه

سەر مردووله: مرقۆی شه‌رمیون و فه‌قیرۆکه (ئەو سەر مردووله‌یه هیچی له‌ روو هەل‌نایه). [ف] کنایه از آدم شرمو

سەر مه‌نجه‌لانه: ئەو پارهیە‌ی زاوا له‌ کاتی ئاماده‌بوونی چیش‌تدا به‌ ئاشپه‌زی ده‌دا. [ف] انعامی که داماد به آشپز می‌دهد.

سەر مه‌ند: سەر سام، واق‌وپماو، سەر سووپماو. [ف] متحیر

سەر نا: سەرین، سەنیر، بالشت، بالیف. [ف] بالش

سەر نووسەر: که‌سیک که به‌سەر کار و باری پۆژنامه و گۆفارداد پاده‌گا. [ف] سردبیر

سەر نه‌رم: بریتی له مرقۆی گوپ‌رایه‌ل و پۆح‌سووک. (کورپیکی سەرنه‌رمه‌ چۆنت پینخۆش بی‌ واکار ده‌کا). [ف] کنایه از آدم حرف

- شنو و سېك روح. **سەرنىزە:** ئامراڭىكى پۇلايە وەك خەنجەر وايە
لە سەرى تەڭگى دەبەستىن. [ف] سەرنىزە
سەرۈپچەكە: مىندالى ساوا، مەلۇتكە، زارۇك. [ف]
نوزاد
سەرۈدل گرتىن: بىرىتى لە مزاحىم بوون (دىسان
ھات سەرۈدىلمان بگرى). [ف] مزاحم شىدن
سەرۈدل لىھاتىن: گەشكە كىردىن، فى لىھاتىن. [ف]
غىش كىردىن
سەرۈعوزر شۆر: بىرىتى لە كىچى غازەب، كىچى
جىل. [ف] دختر بالغ
سەرۈسوۋىژن دان: سەنگ و سوۋىژن دان
سەرۈكلاۋىكەل بوون: بە شەپ ھاتىن، ئاوقاي
يەك بوون. [ف] جدال و دعوا و گلاۋىز شىدن.
سەرۈۋى: ھىمىن، ھىدى، لەسەرەخۇ. [ف] آرام
سەرۈۋىن: مېزەر، دەسەرى سەر، پىچ. [ف] مىندىل
سەرۈپىرېژن: بىرىتى لە كىچى چكۆلەي زۆرزان.
[ف] كىنايە از دختر كوچك و دانا
سەرەتەشى: پووشبە قىنگە، زەلبە قوونە،
پووشبە قوونە. [ف] سىنچاقك.
سەرەجە: تابووت، دارە تەرم، دارە مەيت. [ف]
تابوت
سەرەخەر: (+) سەرە كەرىك كە لەنىو بېستان
ھەلىدە ۋاسىن بۇ چاۋەزار (بېستان و
بى سەرەخەر). [ف] كە لاغ كە در جالىز آۋىزان
مى كىردىن براى رفع چشم زخم
سەرەدىقانى: سەرە تاتكى، روانىن بە دىزىيە ۋە.
[ف] دزدكى نگاه كىردىن
- سەرەپۇ:** (+) پىشەنگ، سەرەلەي كاروان. [ف]
پىشاھنگ
سەرەژن: ژنى قەسەزان و كەيخودا، ژنى زانا و
ۋىچوۋ. [ف] زن سخور و دانا
سەرەگاۋخان: ھۆگان، گامەرز. ئەو شۈيئەي
خەتى جووت دەگاتە ئەۋسەر و دەگەپتەۋە
سەر خەت. [ف] محل دور زدن در شخم
سەرەمەپ: (مەپىك كە دوو زگ زابى؛) مەپىك
كە لە پىشەۋەي مىگەل دەپوا، سەرگەلە؛ (ناۋى
چىرۇكە شىئەرىكى مامۇستا ھەژارە. [ف]
گوسفندى كە دوبار زايىدە باشد؛) گوسفند
پىشاھنگ گلە؛ (نام شعرى بلند از استاد ھەژار.
سەرەمىكوتە: كەۋچكە قولە، چمچە كۆلە،
كلكەتەشى. [ف] بچە قورباغەي پا درنياۋردە.
سەرەندەر: سەرۈدەر، زانىن و تىگەيشتن. [ف] راه
در كىردىن.
سەرەۋدەر كىردىن: بىرىتى لە پى دەركىردىن،
شارەزايى، رى دۆزىنەۋە. [ف] راه در كىردىن
سەرەۋقۇم: سەرەۋبىن لە ئاۋدا، ئاۋدوۋ
بوونەۋە لەنىو گۇمدا. [ف] سىرگون شىدن در آب
سەرەۋقۇلە: نوۋكوۋسۇ، يارىيەكى كچانەيە بە
دەرزىلە دەكرى. دەرزىلەيەك لە مشتىان دەخەن
و دەبى بە نۆرە ھەلىدەن سەرەكەي لاي
سەرەۋەيە يان قولە، ھەر كەس ھەلىيەنى
دەرزىلەكە ھەلدەگرى بۇ خۇي. [ف] نام يك بازى
دخترانه
سەرەلېرىن: (سەرەلېنىان، سەر بەرز
كىردنەۋە؛) سەر بېرىن. [ف] (سر بلند كىردىن؛)

سر بریدن

سەرھەلنەھاتن: بریتی لە شەرم کردن، خەجالەتی کێشان (لە شەرمانا سەری ھەلناوە).

□ از شرم سرش بلند نمی‌شود

سەری تەماح بڕین: چاوپۆشی کردن لە تەماح لە کاتی مامەڵەدا، (بریا ئەوکاتە سەری تەماح بڕیبایە و خانووەکەم بفرۆشتبایە، ئیستا هیچ ناکا). □ چشم‌پوشی از طمع

سەری خۆ خۆتندنەو: بریتی لە سەر حیسابی مāl و سامانی خو بوون. (با سەری خۆم بخوینمەو ئەگەر بۆم ھەلسوورا یارمەتیت دەدەم). □ سرحساب دارایی خود شدن

سەرینا: سەرینگا، سەرین، سەنیر، بالنج، بالیف، بالگە. □ بالش

سەرینچاوە: سەرچاوە، ئاخیزگە. □ سرچشمه

سەریوان: (تەپۆلکی خۆل و زبیل، زبڵکوان، زبڵدان؛) سەرانگوێلک، گووڤەک، سەلوینک. □ (

زبڵەدان، محل جمع‌آوری زباله؛) سرگین‌گاه

سەعانە: سەحانە، سەحەن، دەفری مسین. □

ظرف کسی برای غذا

سەخ: سەخ، بن‌میچ، بنەبان، ژیربان. □ سقف

سەغلەت: (+) سەرما و تەپ و تووشی باران و کڕپۆ. □ سرمای شدید و بارش.

سەغیربار: کەسێک کە ئەرکی چەند مندالی سەغیری کەوتیبتە ئەستۆ. (خیر بۆ ئەو ژنە

سەغیربار و بێکەسە باشە). □ کسی که

سرپرست چند بچه‌ی یتیم است

سەقا: پزگاری، دەرباز بوون. □ رهایی

سەفەر: (+) کەرەت، جار، را، چەل (ئەم سەفەر

قەسە بکا دەمی دەشکینم). □ دفعه، بار

سەقلە: قەبز، توند بوونەوێ پێسی. □ ببوست

سەگبایی: (باداریی سەگ؛) نەخۆشییەکە لە سەرما و سەغلەتدا یەكسەم تووشی دەبێ و پاشووێ لە ھەرەکە دەکەوێ و لەسەر پێشووی رادەوێستێ و کەفەلی لە عەرزێ دەخێشێ. □ (مرض سگ؛) بیماری الاغ که پاهای عقبش از کار می‌افتد.

سەگفان: سەگوان، تیرھاوێژی زانا و دەست راست، نیشانە ئەنگێو. □ تیرانداز ماهر، تک تیرانداز.

سەگ گلاوک: سەگلاو، سەگاف، سەگاو، سەگاوی. □ سگ آبی

سەگ گورگ: ☞ سەگورگ

سەگ و شوان ھاتنەو: بریتی لە وەرشکەست بوون و مāl بەدەستەو نەمان. (جا ئاوا کاسیی بەکەم سەگ و شوانم دیتەو). □ کنایه از ورشکست شدن

سەگورگ: سەگ گورگ، سەگێک کە شیوێ گورگ دەدا یان لە پەرگەزی گورگە. □ سگ شباھت به گرگ

سەلتە: (+) کولۆنجە، کولێجە، سیخمە قوڵداری ژنان. □ نوعی بالاپوش زنانه.

سەلتەزینە: سواری تەنیا، پێیواری بەتەنی. □

سوارکار تنها، تک‌سوار

سەلتە قەمچی: بریتی لە پاوچیێک کە بەدەستی خالی دەچی بۆ پاو یان لەگەڵ کۆری

له‌ش له خه‌ودا راوه‌ستانی گه‌ریانی خوین،
مرۆڤ به‌ جوولانه‌وه چاک ده‌بی له‌سه‌ر ئه‌و
باوه‌ره‌ن هه‌ر که‌سیک سه‌نگ گرتی (مۆته
سواری بوو) ده‌ست به‌ری بۆ دۆخینه‌که‌ی
خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه. [ف] کابوس

سه‌نگاو: (گولاو، شوینیک که‌ ئاوی بارانی لی
کۆ ده‌بیته‌وه؛) شارۆچکه‌یه‌که‌ سه‌ر به
پاریژگای که‌رکووک. [ف] محل جمع شدن آب
باران؛) شهرکی از توابع شهر کرکوک

سه‌نگاوبه‌ردنان: سه‌نگه‌وبه‌ردنان، خسته‌نه‌ ژیر
شتی قورس، ماست و شیر و ... ده‌خه‌نه‌ ژیر
قه‌رتاله‌ وبه‌ردیکی له‌سه‌ر داده‌نین بۆ ئه‌وه‌ی
پشيله‌ نه‌یخوا. (ماسته‌که‌م سه‌نگاوبه‌رد ناوه‌). [ف]
زیر پوشش سنگین گذاردن

سه‌نگوردوو: سه‌رانگوئیک، گووڤه‌ک، سه‌لوئیک.
[ف] سرگین‌گاه

سه‌نگوسوژن دان: به‌ وردی گه‌پان و
چاواگیران و ولات‌پشکنین (ئهو مالهم
سه‌نگوسوژن دا نه‌مدوزیه‌وه). [ف] به‌دقت دنبال
چیزی گشتن.

سه‌نگه‌سیر: به‌ربه‌سیل، چیشتی گوشت و
ماست. [ف] آش‌ماست و گوشت

سه‌نگه‌ل گوان: گوانی ئازده‌لیک که‌ یه‌کیان له
یه‌کیان شوپتر بی و شیرزی زورت‌تر تیدابی. [ف]
پستان حیوانی که‌ یکی از دیگری بزرگتر باشد
سه‌واد بوونه‌وه: سیواد بوونه‌وه، پروو کرانه‌وه،
سه‌وازه بوونه‌وه له‌ کاریک راهاتن و فیربوون.
[ف] چشم و رو باز شدن.

راوچییان و ریواران ده‌که‌وی و به‌ده‌ستی
به‌تال ده‌گه‌ریته‌وه. (راوچییه‌کان هه‌موو سه‌له‌ته
قه‌مچی گه‌رانه‌وه). [ف] ده‌ست‌خالی برگشتن
سه‌لمکه: سه‌له‌مکه، گیایه‌که‌ بۆ دۆکولیو ده‌بی.
[ف] سلمه

سه‌لمۆکه‌ که‌رانه: گیایه‌که‌ وه‌ک سه‌لمکه‌ وایه
ناخوری. [ف] اسم گیاهی است

سه‌لمۆکه: سه‌لمکه، سه‌له‌مکه، سه‌لمکه. [ف] گیاهی
خوراکی برای آش
سه‌لمه‌ک: سه‌له‌مکه
سه‌له‌مکه: سه‌لمکه

سه‌لیم: (+) ساغ، سلامه‌ت، سالم، ساغ و سه‌لیم.
[ف] سالم و سلامت

سه‌مبوور: سه‌بوون، گر، گر، گر، هالاوی گه‌رما.
[ف] سموم.

سه‌ناز: روخ، قه‌راغ، که‌نار، لیوار. [ف] کناره‌ی
رودخانه

سه‌نجۆر: سه‌نجۆل
سه‌نجۆل: که‌له‌وه، که‌له‌مه، که‌له‌وانه. [ف] چنبره‌ی
گردن گاو درخیش

سه‌نده‌لووس: جووره‌ داریکی کورته‌ بنه‌یه
به‌ریکی وه‌ک قه‌وزان ده‌گرئ ته‌زییحی لی
دروست ده‌که‌ن. [ف] بوته‌ای که‌ ثمر آن شبیه
چاتلانقوش است برای تسبی حاستفاده می‌کنند.
سه‌نگ دادان: منال له‌ سکی دایکیدا کاتی هاتنه
دنیا دپته‌ به‌ر موسولدانی ژن و ده‌لین سه‌نگی
داداوه. [ف] پایین خزیدن بچه‌ هنگام زایمان

سه‌نگ گرتن: مؤته‌ سوار بوون، قورس بوونی

سه‌وازه بوونه‌وه: سه‌واد بوونه‌وه

سه‌وزالف: ده‌بار، وینجه و گزره‌ی وشکه‌وه

کراو بۆ زستان، ئالیک. [ف] یونجه‌ی خشک شده

سه‌وس: گوناح، تاوان، سووچ، پیازه. [ف] گناه

سه‌وله‌جان: گۆچان، وه‌کان. [ف] عصا

سه‌هلاب: گیا سالمه، گیایه‌که بستیک به‌رز

ده‌بیت‌ه‌وه گوله‌که‌ی سووره، بنیکی خری نه‌رمی

هه‌یه وه‌ک سیب‌نه‌ه‌رزله وایه و زۆر به‌نرخه.

[ف] گیا سلمه

سه‌یوه‌ت: سه‌بر، تاقه‌ت، تامل. [ف] صبر، تحمل

سی به‌گایه: (+) گایه‌ک که له‌گه‌ل سی جوانه‌گا

له‌جووتی ده‌که‌ن بۆنه‌وه‌ی جوانه‌گاگان

راستاوێژ بن و زۆریش ماندوو نه‌بن.

هه‌رجاری یه‌کیانی تی‌ده‌که‌ن. [ف] گاوی که با سه

تا گاو جوان درخیش کار می‌کند، برای اینکه

گاوه‌ای جوان یاد بگیرند

سی و دوو لی نه‌کردن: خیرا و ده‌سبه‌جی

کاریک کردن، به‌بی بیر کردنه‌وه و شک و

گومان کاریک کردن. (بی‌ئه‌وه‌ی سی و دووی لی

بکا کاره‌که‌ی بۆ کرد.) [ف] انجام دادن کاری بدون

تردید و گمان

سیار: تارمایی، تاپۆ. [ف] شبح

سیازاخ: (+) لاره‌شه، نه‌خۆشییه‌کی ئازده‌له.

ره‌شه‌که‌وته. [ف] سیاه‌خم

سیاسوت: راوه‌که‌وی هه‌وه‌لی به‌هار. [ف] شکار

کبک در اوایل بهار

سیاکام: به‌راوه‌که‌ویک ده‌لین که که‌ویک له

قه‌ه‌سدا ده‌به‌نه‌کی و داوی له‌ده‌ور ده‌نینه‌وه،

کاتییک ده‌خوینی که‌وی دیکه دین بۆلای و

به‌داوه‌وه ده‌بن. [ف] نوعی شکار کبک

سیپاری شه‌و: شه‌و دره‌نگان، زرین‌گانه‌وه‌ی

شه‌و. (سیپاری شه‌و تنیه‌رییوو.) [ف] نصف‌شب

سی‌بره‌کی: به‌سه‌ر له‌یه‌کتردانی که‌ل و گا له

کاتی شه‌پدا. [ف] کله‌زدن گاو به‌یکدیگر

سیچاک: عابا، که‌وای شۆر. عابایه‌ک که سی‌لای

شاقه‌له‌که‌ی هه‌لدراوی هه‌بی. [ف] قبایی که سه

چاک داشته باشد

سیچر: سووچه‌ر، سیخۆر، جووری ژیشکی

گه‌وره‌یه تیر ده‌هائی، سیخ‌چوله، تیره‌هائی. [ف]

تشی.

سیچره: جووری چۆله‌که‌ی کیویی به‌قه‌د پاساری

ده‌بی، په‌رشه‌خۆره، په‌رشه‌خۆرکه. [ف] نوعی

گنجشک کوهی

سیچهن: ئۆقره، ئارام. [ف] قرار، آرام

سیچهن گرتن: ئۆقره‌گرتن، داسه‌کنان، هه‌دا

دان. (له‌هیچ شویتینیک سیچهن ناگرئی.) [ف] آرام

گرفت.

سی‌خاسه: خاسه‌سی، قازی ده‌شتی. [ف] غاز

خاکستری

سیخمه: سوخمه، کلۆنجه‌ی بی‌قولی ژنان. [ف]

جلیقه‌ی زنانه

سیخوار: سیخار، زوقم، خویز، خووسار،

ئالشت، ئاليسكه. [ف] سرماریزه

سیخوار له‌پشت: که‌رویشکی قه‌له‌وی پایزان که

سیخوار له‌سه‌ر پشتی ده‌که‌وی. [ف] خرگوش

چاق پاییزی که سرماریزه روی پشتش می‌افتد.

سيستر: په رستار، سستهر، سه رپه رشتياري نه خوش. [ف] پرستار

سيسی: (+) گيايه که خوۍ له قه د گيا و گزۍ دیکه ده هالینۍ و وشکی دهکا، جله. [ف] گياهی که آفت گياهان دیگر است، پیچک

سیفی: سیوی، هه تیو، سه غیر، به تایبته بؤ مندالی دایک مردوو. [ف] بچه مادر مرده

سی قنگ: کوراده، قوراده، کنیوال. [ف] تره کوهی

سی قوته: قوڅه ره شه. [ف] سیاه سرفه

سیقه: (+) نزگه ره، به رسینچکه. [ف] سکسکه

سیک کردن: زاروايه که له میشتیندا، یانی پروت کردن، پاره پی نه هیشتن. [ف] اصطلاحی در تيله بازی یعنی بردن تمام پولهای طرف بازی

سیکلدانقچه: لوله ی سیپه لاک، ئه و په گه لوله ییانه ی به سیپه لاکه وهیه. [ف] شش

سیکمه سیکم: (هاتووچو و ملوموی سگ له دهرک و بان؛) سوکه سوک، پیاویک که زور هاتووچوی جیگایهک بکا و بیهه وی به زور کچیک سازکا. [ف]) گشتن سگ و بوکردن زیاد؛ (مرد هیز که زیاد به جای رفت و آمد دارد و عاشق است

سی کوژ: سه قمر، بالداریکی پراوکه ره، و اشه، باشوو. [ف] قرقی

سی کویره: جوړی مراوی که له قه راغ ئاوان دهژی. [ف] غاز پا زرد

سیکه دانه: سیکه توره، کوله زرگ، سیقه توره. [ف]

سنگدان مرغ

سیکه نه وسه رخان: تیکه و لیکه، کهس له کهس

سيخه سيخ: دهنګی هه ناسه سواربوون (سيخه سيخی سينګی دۍ). [ف] خس خس سينه

سی رسکین: یارییه کی دوو که سیه به شهش داش ده کړی و هه رکام له و دوو که سه یه کیان سی به رد هه لده گړی و ئه وی دیکه یان سی چیلکه بؤنه وهی داشه کانیا ن نه گوړدري. وهک دامه وایه. [ف] نام یک بازی است

سیروش: تینوو، توونی. [ف] تشنه

سیروول: میشه نگوین. [ف] زنبور عسل

سیره سه گانه: ☞ پیازه سه گانه

سیره قورپاله: ☞ سیره قورپوله

سیره قورپوله: کوراده، کنیوال، سی قنگ، جوړی سیری خوړسکه گه لاکانی وهک که وهر وایه. [ف]

نوعی سیر خوراکی

سیره کوللوره: جوړیک سیره گه لاکه ی وهک پیواز لوله ییبه له دوکولیوی ده که ن. [ف] نوعی سیر کوهی

سیره گه نکه: سیره مارانه، سیره بؤگه نه. [ف]

نوعی سیر بدبوو.

سیره هه لگیران: بریتی له تاریک داهاتنی هه و، واته چاو هه تر ناکا تا سیره بگری (کاتیک که یشتینه ئاوی سیره هه لگیرابوو). [ف] کنایه از تاریک شدن هوا

سیره ونه: قوونسوور، سوورقوون، گيايه که بؤ دوکولیو ده بی. [ف] نام گیاهی خوراکی

سیس هه لاتن: ☞ سیس هه لگه پان

سیس هه لگه پان: سیس هه لاتن، ژاکان. [ف]

پژمرده شدن

(سیگنال و سەرخانیکه سهگ ساحه بی خوی ناناسی) [ف] بلبشو	سیوشکه هه لاتن. (هیندهی تینووه سیوشکهی گه یوته تی) [ف] کنایه از عطش زیاد
سیگنال: بوقی ماشین، بۆری، هۆرن. (ئۆتۆمۆبیلکه سیگنالی بۆ لیداین) [ف] بوق	سیوشکه هه لاتن: بریتی له زۆر تینوو بوون، توونییه تی زۆر (هیندهم توونییه له وانهیه سیوشکه م هه لی) [ف] کنایه از عطش زیاد
سیلۆخ: کز و سیس و نه خۆش، له پ، مرده لۆخ، ریوه له. [ف] لاغر و مردنی.	سیول: تویل، هه نی. ناوچاوان، جه مین. [ف] پیشانی
سیمپ سیمپ: شانچه پیره، پاله پستۆ، به زۆر خۆ به نیو ئاپۆره ی خه لکدا کردن. (سیمپ سیمپ ده یویست خۆ به نیو هه شامه ته که دا بکا و بیه ژورری) [ف] خود را به میان جمعیت چپاندن	سیول: قامک، کلک، تل، ئه نگوست. [ف] انگشت
سیمرخ: (+) سیخورمه، مشت قووچاندن و به نووکی قامکه گه و ره له که له که ی که سیک کوتان [ف] زدن کسی با مشت	سیوه تاله: جۆری سیوی خۆرسکی ورده زیاتر به شاخ و کێوه وه ده پۆی. [ف] نوعی سیب تلخ
سیمکه: (+) که له وه، که له مه، چوار داری که وانییه له نیرو ئامووردا ده خرپته ملی گایه کان و له بنه وه به به ن که له وه ده ییه ستن. [ف] چهار عدد چوب کمانی شکل که گردن گاوها را به یوغ پیوند می دهد	سیوه ترشه: جۆریک سیوی ورد و ترشه داره که ی خۆرسکه و زیاتر به شاخ و کێوه وه ده پۆی. [ف] نوعی سیب ترش
سیمۆت: سامۆته، سامۆرته، که ژوو. [ف] فتراک	سیوه لووکه: سیفه لووکه، گیایه کی گه لا پانه به ریکی خپ ده گری و ده خوری. [ف] نام گیاهی است خوردنی
سیوشکه گه یشتن: بریتی له توونییه تی زۆر،	سیهک: سییه ر، سیوه ر، سیئاڤ، سا، سیه سیئاڤک، نیسی. [ف] سایه.
	سیینه: سی دانه یی، سی شتی پیکه وه نووساو، [ف] سه گانه.

شا به سه پان نه گرتن: بریتی له که سیک که له
ژیانی هه ژارانهی خوی رازییه و ژیانی خوی به
هیچ کهس ناگورپته وه. (هینده دلخوشه شا به
سه پان ناگرئ). [ف] کنايه از زندگی فقیرانه و شاد
بودن

شاپک: رانک، پاتول. [ف] شلوار

شات: دیلدیله، داریکه سه ره ته نه که یا شتیکی
پان و خری پیوه داده کوتن منداڵ لیی دهخوړن
و کایه ی پی ده که ن. [ف] اسباب بازی ده ست ساز

شات به ستن: هه لڅولان و رویشتنی شتی پان
و خر (پاره که م له ده ست که و ته خواری و شاتی
به ست). [ف] چرخیدن و دور گرفتن چیز گرد
برروی زمین

شاتا: ئیشتیا، مگیز. [ف] اشتها

شاتانه سه ره: گیاه که وهک برکه ی شووتی وایه
به ریکی چکوله ده گری به قه د هیلکه یه ک ده بی و
کاتیک ده قه له شیتته وه ناوه که ی سووره و تامی
زور تاله. [ف] گیاهی شبیه هندوانه

شات شاتین: یارییه که به شات ده کری. [ف]
چرخ بازی

شاته تیری: نان تیری، نانی ته نکى ته ندوور. [ف]
لواش

شاجوگه: جوگه ی گه وره که ئاوی پیدا بچی بو
چه ند جوگه ی چکوله تر. [ف] جوی بزرگ

شاخ ده رهیتان: بریتی له سه رسوورمانی زور
(هینده م پی سه یر بوو و هخته بوو شاخ ده رهیتانم).
[ف] تعجب کردن

شار به گپ: وشه یه که له قهری قهریدا ئه و
که سه ی ده ست له شار دها و گول ناگرئ
ده لی شار به گپ. [ف] کلمه ای در قایم باشک بازی

شار بیژ: جوړه پارچه یه کی قه دیمی بوو بو
کراسی ژنانه. [ف] نوعی پارچه ی قدیمی زنانه

شار شارین: شار شارکین، ناوی یارییه کی
مندالانه، قهری قهری، خوشارک. [ف] بازی
قایموشک

شارق کردن: گه پان، توژی نه وه، لیکولینه وه. [ف]
پیجویی کردن

شارق: (+) دووباره پینداچوونه وه. (په روهنده
جاریکی دیکه شارو بکری باشه). [ف] تجدیدنظر

شارق چکه: شاری چکوله، شاره دی، شارو که.

شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شالک: (+) شالق، لقى ھەرە گەورەى دار. [ف]
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شاخەى اصلى درخت
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شامپۆ: تراوگەى سەرشتن. [ف] شامپو
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شامەرگ: مردن لەبەر خۆشى و شادى. (لە)
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	خۆشيانا شامەرگ بوو. [ف] مردن از شادى
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شامەلحەم: ناوى گيايەكە مەلحەمى برينى لى
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	ساز دەكەن. [ف] نام گياھى دارووى
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شامى چلە: سفرەى چوارشەممە سوورى، كە
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	توك و گەنمە شامى و كونجى و چەوان و گەنم
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	و گولەبە پۆژە و شووتى و تونگەيەك ئاو
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	دادەنن. [ف] سفرەى چوارشەممە سوورى
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شانگ: (+) شانە، شەى. [ف] شانە
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شانەدەر: ئەشكەوتىكە لە ناوچەى ھەولير
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	يەسك و پرووسكى نياندەرتالى تيدا
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	دۆزراو تەو. [ف] غارى در كردستان
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شانە پەقە: قۆلنج، كۆلنج، سەرمابوون و شان و
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	مل داگيران. [ف] قۆلنج
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شانە سەر: بووبووكەرە، پەپووسلیمانكە،
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	خاتوو سیمانكە. [ف] ھەدھ
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شانە مەرگ: شاگەشكە، كەشكە كردن لە
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	خۆشيانا. [ف] غش كردن براثر شادى
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شاوھ سىپىلكە: بالدارىكى سىپىيە لە لەكلەك
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	گەورەترە زستانان زۆرە. [ف] اگرت بزرگ
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شاوھرس: لە بنەمالەى شا، شازادە (ھيندە بەفیز
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	و دەمارە دەلىى شاوھرسە). [ف] شاهزادە
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شاوھ پىخنە: جوړى بالدارى سىپىيە بەقەد
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	كوترىك دەبى لەنيو گاراندا دەبيندري و لەسەر
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	پشتى گا و كەل دەنيشى و ميشى سەر پشتيان
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	شالک: لقى گەورەى دار كە لك و پەلى زورى
شارۆمەند: ھاوشارى، خەلكى شار، شارستانی.	پيوھە. [ف] بزرگترين شاخەى درخت

راو دهکا، زیاتریش له دهم چوم و دهراوان
دهسوورپته وه (شاوه ریخنه دهگه ری و له
دهراوی چومه ل/ دینی دینی گوله نه و بولبولی دل
پر له نه وین. «هین».) نام پرنده ای است. گاو
چرانگ

شاوه زردکه: بالداریکی مه یله و زهرده، کاکولیکی
رهشی هیه لاقی دریژه و به قه د له کله کیک
ده بی. [ف] حوصلی ارغوانی

شاوه سولتانی: بالداریکی لاق دریژی کاکولداره
شیوه ی شاوه زردکه دده و له و چکوله تره. [ف]
حوصلی خاکستری

شاوه سهله: ☞ شاوه سولتانی

شاوی: (ئاوی کهم، ورده زنه، گولاوی چکوله ی
له په نایه ک) گیاهی کی گه لا پانه، گه لاکانی پر به
پر پیکه وه دهنووسین و به زهوییه وه پان
ده بیته وه. شاقیر. [ف] نام گیاهی است) آب اندک
شای ژنان: سهره ژن، ژنی مالدار و که یخوا،
که یخوداژن، (وه کوربه نان و وه کوربه دو/ به رخل
به ره به ره و جو/ شای ژنانه دایکی تو
«فولکور».) زن دانا و کدبانو

شایی جندوکان: گیزه لووکه، باهوز، گه په با،
گه رده لوول، باگه پ، و یوله جنانی، عینواره ش،
زهمه ن، داوه ته جندوکان، گیزه با، گه په پیچ،
گه رده بل، سایکلون. [ف] گردباد

شبری: کورتان، شه کار، کوپان. [ف] پالان
شتیر: شینکه و چیمه نی قه راغ ئاو و کانی له
چیا دا. [ف] سبزه ی کنار چشمه

شپ و په تور کردن: له ت و کوت کردنی جلک و

لیباس که چاک نه کرپته وه. [ف] پاره و پوره
شپول: که سیک که جلی شپ و دراو له بهر
دهکا. [ف] کسی که لباس پارپوره به تن دارد
شپه گیزانه وه: بریتی له به ده ست هاتنی
کاروباری ژیان. [ف] کنایه از توانایی کار و بار
زندگی

شپه گیزه وه: بریتی له که سیک که توانایی
کاریکی هه بی. (باشه ده توانی شپه بگیزپته وه.)
[ف] کنایه از کسی که می تواند کاری انجام دهد
شریت: (+) نهواری زهفت، کاسیت. [ف] کاست
شغاته: شقارته، شه مچه، شقالته، شخاته. [ف]
کبریت

شفره شکی: کویر، ئیتون، نایینا، کور. [ف] کور
شلپیتاو: بریتی له چیشتی ئاوه کی و بی تام و
ناخوش. [ف] کنایه از شوربای بی مزه.
شلتان: خلطان، شه لال، خووسان به ئاره قه یان
خوین. (شلتانی خوینه ئازای نه ندای.) [ف] خیس
شدن بر اثر عرق یا خون
شله بیزا: گیا سیریز، گیاهی کی بونخوشی
کوستانه. [ف] نام گیاهی است

شلو: جوره کراسیکی قه دیمی ژنانه بوو. [ف]
نوعی پیراهن قدیم زنانه
شلوی: (+) لیل، تیک چوون، پهنگ گوپان (سه
قسه ی پی بلیی شلوی نابی.) [ف] ناراحت،
رنگ باختن

شله پیدان: نه رمی نواندن، ده غه لی کردن له
کاردا (له قهستی شله ی پیدای و خوی گیل کرد بو
نه وه ی دهربازی بکا) [ف] تنبلی و نرمی نشان

دادن در امری	گياهی شورەزاری
شمشه کيشان: شمشه کاری، راست کردنه وەی دیوار بۆ سپیکاری. [ف] میزان کردن دیوار برای گچ کاری	شورپشقان: شورپشگير. [ف] انقلابی شورپشوان: شورپشقان
شمشیرى: (جوریک برینجی باش و بۆن خوشه؛) جوریک قۆلی کراسی ژنانه یه. (کراسه که م با قۆله که ی شمشیری بی.) [ف] نوعی برنج؛) نوعی دوخت برای آستین پیراهن زنانه	شورپشورک: تافگه، ئاوشار، ئاو هەلدیر، سۆلاف، قەلبەزە. [ف] آبشار شورک: تافگه، شورپشورک. [ف] آبشار شورکه: (+) که ژوو، که ژگ. [ف] نوار پهن تنگه ی ستور
شملى بهرەکەت: شەنگە بهرەکەت، شەنگە. [ف] دو دانه میوه ی به هم چسبیده	شوق له تەپالە برین: بریتی له زۆر ناحەز و دزیو. به کینایه دەلین هینده جوانه شوقی له تەپالە بریوه. [ف] کنایه از آدم زشت
شن: ناوی داریکه بالا پیاویک بهرز دەبیته وە گەلای وەک گەلای سیوهره وایه و گەورەترە. [ف] نام درختچه ای است با برگهایی شبیه شبدر	شوقەلەت: ستیرک، سەکۆی رەشمال. [ف] سکوی سیاچادر
شنروئ: ناوی چیاپه که له نزیک شاری هەلەبجە. [ف] نام کوهی در نزدیکی شهر حلبچه	شوکا: پارانه وە، تکا، رەجا، سکالا. [ف] شکوه شوکه: دۆکه، سپیایی ئارەق که به جل و بهرگە وەیه. (نیو پشتی هینده ی شوکه دەردا وە دەللی دوی پیتا رژا وە). [ف] شورە ی عرق
شنگە ماینانه: گياپه که له میژگدا شین دەبی لاسقە که ی شیریکی رهشی هەیه و دەخورئ. [ف] نام گیاهی خوردنی	شوقلا وگە: کۆبوونە وە ی ئاو یان خوین له شوینیک (هینده ی خوین له بهر رۆبیوو له بهر پیتا شوینیک بهستبوو). [ف] جمع شدن آب یا خون در جایی
شنو: (+) لوورە ی گورگ. (شنو وە ی گەلە گورگ له و دۆلە دا دەنگی دەدا ی وە). [ف] زوزە ی گرگ	شوول لی هەلکیشان: بی حە یایی و روو هەلما لدرای له پادە به دەر. (به جاری بۆتە کەلەگا و شووی لی هەلکیشا وە). [ف] روداری بیش از حد
شوال پلێت: شوال چەپەل، داوین پیس، داوین تەپ. [ف] زناکار	شووتی بره کین: کایه که به شووتی ده کری، هەرکەس شووتی خۆی دەبا و له سەر جیگایه کی لیژ به ریز دایده نین و تلاری
شوال چەپەل: دواين پیس، زیناکار، شوال پلێت. [ف] زناکار	
شوان گیل کەرە: شوان خەلە تینه، شوان هەلخەلە تینه. [ف] بوتیمار.	
شۆر: (+) گياپه کی گەلا وردی ساقەت سوورە له جیگای مه یله و شورە کات شین دەبی. [ف]	

- ده‌که‌نه‌وه شووتی هه‌رکه‌س زیاتر بر‌وا
 شووتیه‌کانی دیکه هه‌لده‌گرێ بۆ خۆی. [ف] **خه‌ج له کوئیه بۆم بگێرێ گه‌رمه‌شین «هه‌مین».**
 [ف] **آغشته**
- نوعی بازی با هندوانه
شووتی وهبن هه‌نگل دان: بریتی له تاریف
 کردن بۆ فریو دانی که‌سیک. (به‌سمان شووتی
 وهبن هه‌نگل ده). [ف] **کنایه از تعریف کردن از**
 کسی به منظور فریب دادن
- شووخال:** شوینی لیدان له‌سه‌ر پیست (وای
 لیداره به توولکه ته‌ر جیکاکه‌ی شووخالی
 هه‌ستاره). [ف] **جای ضربه‌ی چوب و تازیانه بر**
 پوست
- شووش:** شووخال، هه‌موو جیی قامچییه‌که
 شووشی هه‌ستابوو. [ف] **جای تازیانه بر پوست**
 بدن.
- شوول سایه‌د:** ئه‌و شوولانه‌ی له پشت جۆخین
 ده‌یچه‌قینن بۆئه‌وه‌ی کاتی شه‌ن کردن ئیوانی
 دان و کا دیاری بکا. [ف] **ترکه‌های میان خرمن و**
 توده‌ی کاه.
- شه‌باک:** (+) شیشبه‌ندی سه‌ر چاک و پیران [ف]
 نرده‌ی مزار و امام‌زاده
- شه‌بوون:** کۆن بوون، له نرخ که‌وتن. [ف] **کهنه**
 شدن
- شه‌به‌نگ:** شووشه‌ی چه‌ند پالوو که نوور
 ده‌کاته چه‌ند په‌نگ. [ف] **طیف**
- شه‌په‌تیرێ:** ناوی یارییه‌کی منداڵانه‌یه. [ف] **نام**
 یه‌ک بازی بچه‌گانه
- شه‌تل:** (+) شه‌لال، شه‌لتان، خووسان به خوین
 یان ئاره‌قه. (شه‌تلی خویناوم منی سارده برین/
- شه‌ته‌کاندن:** شه‌ته‌ک دان، توند به‌ستن. (خودایه
 توچ نه‌که‌ی چه‌ نه‌کرینی/ تا کاری من بسازی/
- بابی من گه‌نمی ده‌کا زیرانه‌ی بینی/ چه‌لتووکی**
ده‌کا داروو جان بینی/ تووتنی ده‌کا که‌له‌ی بینی/
چونکه من ده‌داته‌وه به گوله‌یه‌کی سی جار سی
سال شه‌و هه‌تا رۆژ پشتی خۆیم پی ده‌خورینی/
نامداته‌وه به جحیله‌کی چوشت و چالاک/ وه‌کوو
ریزی فیشه‌کدان له قه‌دی خۆیم بشه‌ته‌کینی
«حه‌یران». [ف] **محکم بستن**
- شه‌خسه:** شه‌خته، پایزه. [ف] **پایزه**
شه‌خسه: شه‌خته، پایزه، سه‌رمای پایز که
 بیستان ده‌شه‌مزینی. (بیستانه‌که شه‌خسه
 لێی‌داوه). [ف] **خراب شدن جالیز بر اثر سرمای**
 پاییز
- شه‌را:** بی‌هۆش بوون له‌به‌ر ژان پیگه‌یشتنی
 زۆر. (هینده‌ی یه‌ش پیگه‌یشت چوووه شه‌رای
 مه‌رگ). [ف] **بیخود شدن بر اثر درد شدید**
- شه‌را:** هه‌وربردو، گه‌نمیک که به‌ر له کاتی
 قه‌فوگول وشک ده‌بی. (وه‌ک گه‌نم قه‌رقوو شه‌را
 برده‌سم/ قسه‌ی هاتوه‌ووت ناکه‌س کوشتییه‌سم.
 «فولکلۆر».) [ف] **گندمی که قبل از گل دادن**
 می‌خشک
- شه‌رت‌په‌رین:** ته‌واو‌بوونی واده‌ی شوانی، کاتی
 دانیشتنی شوان. [ف] **تمام شدن مدت چوپانی**
- شه‌رتە شوانی:** گیسک یان کاو‌ریک که له کاتی
 شه‌رت‌په‌رینی شواندا پیی‌ده‌ده‌ن (حه‌وت سال

شوان بووم قه‌دریان نه‌زانیم/ کاورئکیان دامی بۆ

شهرته‌ شوانیم «فولکلور». [ف] بز یا بزغاله‌ای که در هنگام به‌پایان رسیدن خدمت به چوپان می‌دهند

شهرعی ماری به داری: شهر کردن له‌گه‌ل مار به دار ده‌کری، یانی مار که هیرشی بۆ هینای به دار له‌گه‌لی بجوولئوه، ئاماژه‌یه به ماره‌که‌ی شیخ هۆمه‌ری که ماره‌که له سه‌رما و که‌سیره بوون نه‌جات دهدا و ده‌بیاته‌وه مالی، کاتیک ماره‌گه‌رمی ده‌بیته‌وه ده‌لی چونکه ئه‌و چاکه‌یه‌ت له‌گه‌ل کردووم پیوته دده‌م چونکه جوابی چاکه خراپه‌یه. ناچار ده‌چن بۆ شهرع له لای دار و کانی و ئه‌وانیش هه‌ق به مار دده‌ن و ده‌لین پیوه‌ی ده چونکه جوابی چاکه خراپه‌یه. هه‌تا پیوی فیری ده‌کا به‌شیوه‌یه‌ک دار هه‌لگری و ماره‌ بکوژی. بۆیه ده‌لین شهرعی ماری به داری. [ف] داوری کردن برای مار باید با چوب باشد، یعنی ما را باید با چوب کشت

شهرلاتان: مروی بی‌حه‌یا و شهرانی، که‌سیک که بۆ شهر کردن له به‌هانه ده‌گه‌ری. [ف] شارلاتان

شهرمنۆک: شهرمیون، شهرمن. [ف] آدم خجالتی **شهرمه‌گیلاخه:** بریتی له که‌سیک که شهرم ده‌کا به‌لام له ده‌وه پی‌خۆشه. [ف] کنایه از کسی که شرم می‌کند اما از تهل راضی است

شهرمه‌ون: شهرمیون، شهرمن، شهرمۆک، فه‌یتۆک، فه‌دیۆک. [ف] خجالتی

شهرپۆل: شهرانی، شهرخواز، جینگزی. [ف]

ستیزه‌جو

شهره‌با: بای توند و گئژ دانی، پیکه‌وه هاتنی شه‌مال و زریان به توندی. [ف] وزیدن باد شمال و جنوب با هم

شهره‌فری: شهره جنیو به گالته و به شیعر، شهره قسه و ناونیتکه له یه‌ک هه‌لدان به شوخی (ده‌تبه‌مه سه‌ر ناله‌شکینه/ هه‌ر ده‌تکیم و به‌رد بشکینه* یه‌کیکت لی‌ده‌م سووری سی‌گری/ سی مانگه‌ی زستان خودا بتگری* ده‌تبه‌مه سه‌ر چاله‌نیسکی/ تیت‌ده‌برم هه‌وت گونه‌گیسکی) [ف] هجو یکدیگر با شعر

شهره‌که‌ر: (شهر کردن گویدریژ) بریتی له شهر و لیکدانی دوو یان چه‌ند که‌سی نه‌فام و هه‌رزه. [ف] (جنگ خرها با هم) جدال چند نفر احق و هرزه

شه‌ش‌ناگر: ☞ شه‌شلوول

شه‌ش‌ته‌قه‌ل و مانگه‌شه‌و: بریتی له ته‌قه‌لی درشت و گه‌وره لیدان، ته‌قه‌ل تروزی. (باتۆله‌که‌ی شه‌ش‌ته‌قه‌ل و مانگه‌شه‌و بۆ دووری.)

[ف] کنایه از دوختن لباس با بخیه‌ی درشت **شه‌شخان:** (+) ساپسپانی، یارییه‌کی مندالانه‌یه به له‌تیک سوآله‌ت یان به‌ردیکی پان ده‌کری، له‌سه‌ر عه‌رزه‌که شه‌ش خانه‌ی گه‌وره ده‌کیشنه‌وه له‌سه‌ر لاقیک ده‌بی به نووکی لاقی له به‌رده پانه‌که هه‌لدا و نه‌هیلئ بکه‌ویته سه‌ر خه‌ته‌کان، به‌رده‌که بکه‌ویته سه‌ر خه‌ته‌کان ده‌پرووزی. [ف] نام یک بازی کودکان

شه‌شده‌م: بریتی له مروقی زۆربلی و چه‌نه‌وه‌ر.

ف کدو حلوائی

شہ قہ جووت: جوانہ گایہ ک کہ فیّری جووت

کراوہ و لہ گہل گایہک جووتی پی دہ کھن.

(جوانہ گاکہم راستاویژ کردووه و بو بہہاری

دهبیتہ شہ قہ جووت و لہ گہل گایہ کہ دیتہ وہ۔ (ف)

گاو جوانی که شخم زدن یاد گرفته باشد

شہک: (+) به تاجی دوو ساله دهلین. [ف] تازی

دو ساله

شہ کرہ خہ نہ: بزہی شیرین. [ف] شکر خند

شہ کرہ سیو: [ف] نوعی، سیب ریز تابستانی،

شہکہ زہکات: زہکات دہر کردن له شہک و

کاور۔ [ف] زکات دادن برہ

شہکی: (+) داریکی جہنگہ لیبہ بہریکی وہک فندق

ده‌گری، ناوی تووسک‌ووله. ف نام درختی جنگلی

شەگەلات: چىكۆلانى، چۆكىت، نوقل و مینوو. [ف]

شکلات

شہلپینی: دہربہ دہری، ئاوارہ یی. [ف] آوارگی

شہ لاتی: بی شہرم، بی حہیا۔ **ف** بی شرم

شہلہل: فہلج، نو قستان. (ماوہیہ کہ تووشی

شہلہل بووہ) ف فلج

شہمؤلکہ داگرتن: مووش کردن، پیش

خوار دنه وه. [ف] خود خوری کردن

شەھەر ووتدان: دەورەدان، گەمارۆدان،

تئىۋىرووكان، تئىمرووكان. [ف] دور گىرفتن

شہمہ خولہ: گیتز و گہوج، حہیہ حوّل، گہلحو [ف]

گیج و ابلہ

شہمہ ن: بوتیہ رست. ف بوتیرست

شەمىلە: (+) بۇ خۆشەويستى بە شەمى دەللىن.

(زۆر له‌میژە ناره ناری منی نه‌بیست/ هەر وه‌کوو
 شه‌م‌زین شه‌میله‌ی خو‌ش‌ده‌ویست «ه‌مین».) [ف] به‌خاطر دوست داشتن به‌شه‌می می‌گویند
 شه‌نگ: ه‌ین، توانا (شه‌نگی رو‌یشتنم نییه.) [ف]
 رمق، توان
 شه‌نگست: پرنسیب [ف] مبادی
 شه‌نگۆله: مرو‌قی شه‌ش قامک، شه‌شو. [ف] شش
 انگشت
 شه‌نگه شه‌پال: زۆر جوان، به‌ده‌و، ده‌لال. [ف]
 بسیار زیبا
 شه‌نه: (+) گه‌نمیک که ه‌یشتا نه‌گه‌یشتوو و
 کاتی درو‌ینه‌ی نه‌هاتوو. [ف] گندمی که هنوز
 نرسیده و آماده‌ی درو نیست
 شه‌نه‌با: (شه‌ن کردن، خو‌یان هه‌لاو‌یشتن؛)
 بای شه‌ن کردن. [ف] برباد دادن خرمن؛ (بادی
 که برای برباد دادن خرمن مناسب است
 شه‌نیار: شه‌نکه‌ر، شه‌نه‌دیز. [ف] کسی که خرمن
 باد می‌دهد
 شه‌و ده شه‌و به‌زین: در‌یژبوونی شه‌و، (پایزه
 شه‌و ده‌شه‌و به‌زیوه.) [ف] دراز شدن شبها در
 پاییز
 شه‌و ده شه‌ودا بوون: ☞ شه‌و ده شه‌و به‌زین
 شه‌و په‌و ک‌پ‌دن: مه‌پ وه‌سه‌ر گه‌پان، رادانی
 میگه‌ل له‌سه‌ر په‌رچه به‌شه‌ودا. [ف] رفتن
 گوسفندان شبانه هنگام استراحت
 شه‌و زرینگانه‌وه: شه‌و دره‌نگ بوون، له‌نیوه
 لادان. (شه‌و زرینگاوه و ئه‌من ناله‌ی دلم هه‌ر
 به‌رزه شه‌و.) [ف] از نیمه گذشتن شب

شه‌و سووتکه: (+) جو‌ری زی‌که‌ی وردی
 سووره له‌مندالی ساوا دی. [ف] نوعی جوش
 قرمز بچه خردسال درمی‌آورد
 شه‌وارکی: شه‌ونشینی، دان‌یشتنی شه‌وانه له
 ده‌وری یه‌ک. [ف] شب‌نشینی
 شه‌وپه‌پ: فرینی که‌و له‌کاتی بوومه‌لیلی به‌یانیدا.
 (که‌و شه‌وپه‌پ ده‌که‌ن و له‌م‌به‌ر و ئه‌وبه‌ر
 ده‌خو‌ینن.) [ف] پریدن هنگام صبحگاه
 شه‌وخه‌ف: (چرای شه‌وانه بو‌خه‌وتن، گلو‌پی
 که‌م شو‌قی خه‌وتن، شه‌وخه‌و؛) به‌ستۆکه‌یه‌ک
 له‌سه‌ری شه‌وه‌وه هه‌تا به‌یانی لای پیاو
 ده‌مین‌ته‌وه. [ف] چراغ شب‌خواب؛ (روسپی‌ای
 که از اول شب تا صبح پیش مرد می‌ماند
 شه‌وخه‌و: ☞ شه‌وخه‌ف
 شه‌وپن: پ‌نینی بیستان به‌شه‌ودا. (دیم و
 هه‌له‌م‌ژم شه‌ی کو‌یستانی کورد/ دیم و ده‌چمه
 شه‌ورنی بیستانی کورد. «ه‌مین».) [ف] دستبرد
 شبانه به‌جالیز
 شه‌وپه‌و: (+) جو‌ری کرمی تۆکه ریشه‌که‌ی
 ده‌خوا له‌بن خو‌له‌وه. [ف] نوعی آفت نخود
 شه‌وگورد: (شه‌وگه‌ر، لاویک که له‌م دی بو
 ئه‌و دی به‌شه‌ودا ده‌پوا بو ژوان؛) ته‌خته
 جاجم، به‌رمال، دوو شه‌وگورد ده‌بیته بارمالیک.
 [ف] (شبگرد؛) قطعه جاجیم و سجاده
 شه‌وگه‌پ: (+) جو‌ریک ماری بو‌ره به‌شه‌ودا د‌یته
 ده‌ری و ده‌گه‌پ. [ف] نوعی مار شبگرد
 شه‌وه‌که‌ژ: له‌وه‌راندنی ئاژهل به‌شه‌ودا، شه‌و
 له‌وه‌پ. [ف] چراندن گله در شب

پى بەرز دەكەنەوہ بۆئەوہى دەستەك بگۆرن
يان دەستەكى دىكە لە مېچەكە ھەلكيشن. [ف]
اھرم
شیرانە: شیربایی، ھەقى شیر كە لە لایەن
زاواوہ دەدرى بە مالى بووك. [ف] شیربھا
شیرسووت: ئەو مندالەى بە ھۆى خواردنى
شیری زۆرەوہ كزولاولاز دەبى. [ف] كودكى كە بر
اخرردن شیر زیاد لاغر مى شود.

شیرشیرە: جىكجىكە. [ف] زنجەرە
شیرە بەفرینە: دروست كردنى پەيكەرە بە بەفر
(لەبیرمە شیرە بەفرینەم دەکرد سوارى دەبووم
بىزىن/ نسی بوو جىگەكەى دەبیەست دەما تاكوو
دەمى ھاوین. «پیرەمێرد»). [ف] شیر برفى
شیرە تێپەپین: گەنم و جۆیکە كە كاتى
دوورینەوہى نزىك بوویتەوہ، زەرد بوونى
گەنم و جۆ. [ف] زرد شدن گندم و جو

شیرین بەلەك: مىكووك، شیرین بەیان. [ف]
شیرین بیان
شیرین بەیان: (گیایەكى دەرمانییە، مىكووك؛)
قسە شیرین. [ف] (گیاهی دارویی شیرین بیان؛)
شیرین سخن

شیرین خیل: كەسىك كە چاوى خیلە بەلام
زۆرى لى جوانە. [ف] لوچ زبیا
شیرین شوک: گیایەكى كۆیستانییە گەلا پانە
بستى لە زەوى بەرز دەبیتەوہ گۆلىكى سوورى
جوان دەردەكا سەلكەكەى وەك پیواز وایە
تامىكى شیرینی ھەیە. [ف] نام گیاهی است
شیرین شەل: كەسىك كە شەلینەكەى لى جوانە

شەيتان بازار: بازارى رەش و پر فیل و تەلەكە.
[ف] شیطان بازار
شەیدانك: كونجى، دانەوێڵەىەكى وردە پۆنى
لى دەگرن. [ف] كنجد
شەیه تویتون: گێژەلووكە، گەردەلوول، سايكلۆن،
گەپەپىچ. [ف] گردباد
شپيال: شر، دراو، پەتۆر. [ف] پارە، پارچەى پارە
و پورە

شپيال دپ: شر و پەتۆر، شرپوور، پەپۆى
لەتوكوت كراو. [ف] پارە و پورە
شپيوك: منگن، گن، كەسىك كە لە لووتدا قسە
دەكا. [ف] كسى كە تودماغى حرف مى زند
شیتەشیت: ھەراھەرا، چەقەچەق، شیرەشیر. (دە
بەسە ئیتر شیتەشیت مەكە مێشكى سەرت برەم.)
[ف] غرولند كردن

شیتەل: شەیدا، ئاشق، بەنگین. [ف] عاشق
شیتەلە: شیتۆكە، سەرشیت. [ف] دیوانە
شیتین: (شەلەتین، شەیلەوگەرم، شیرتین؛)
دیوانەین، ئیمە شیتین. [ف] (آب ولرم؛) دیوانەایم
شىخز: جۆرى ماينى مەیلەو خۆلەمیشیە.
(دەلایى ماينى شىخزە). [ف] نوعی مادیان
خاكستری

شێخەل: نەمامى یەكسالەى بەپوو و مازوو. [ف]
نھال يك ساله بلوط و مازوج.
شیروشەپال: جۆرى گۆلى سپی خۆپسكە،
بەبیوون. [ف] بابونه
شیروگۆل: دارێكە دەیدەنە بەر كۆلەكە و بە
چەند پیاو لە سەرەكەى تری دەنەون و مېچی

و وهك سۆنه له نجه دهكا. [ف] كسی كه زیبا می‌لنگد

شیرینه کر: کر كه وتنی كه و ئه و كاته ی كه دوو سی رۆژی ده مینی هیلکه کانی هه لێنی و زۆری لی نزیك ده بییه وه هه لئا فری و به ئاسانی به دهست ده گیرئ. [ف] خوابیدن کبک بروی تخم و چند روز مانده به سر درآوردن جوجه ها از تخم كه خیلی نزدیک می‌شوی پرواز نمی‌کند

شیشبه‌ند: نه‌رده‌ی قه‌راغ شه‌قام و باخ و پرد، ته‌له‌ب‌ند، لاجامه. [ف] نرده

شیش‌کوت: پشکینه‌ر، كه‌سیك كه به شیش بار و شت ده‌پشكنئ. [ف] مفتش

شیش‌لوق: زل‌كوێر، چاوی زل و ده‌رپه‌ریو و بی‌سۆما. چاوزه‌ق. (یاخو) کویر بی سه‌مه‌دخان/ بو ژنی بو منی هیناوه/ چاوی ده‌لێنی شیش‌لوقه/ جا وهره لێی مه‌توقه. «فولکلور». [ف] کسی كه چشمش بیرون زده و کمبینا است

شیش‌ئول: سمۆره. [ف] سنجاب

شیف: چرو، پشکوژ، خونچه. [ف] شکوفه

شیفیار: جووتیار، وهرزیر، جووتبه‌نده، جووتیر. [ف] کشاورز

شیق: قه‌له‌شت، درز. [ف] شکاف. ترک

شیق بردن: شه‌ق بردن، قه‌له‌شان، درز دان. [ف] ترکیدن، شکاف برداشتن

شیکار: () كه‌سیك كه خوری و لۆكه‌شی ده‌کاته‌وه؛ () توێژه‌ر، رافه‌کار. [ف] کسی كه پشم و پنبه‌زنی می‌کند؛ () شارح

شیلانه: قه‌یسی، شه‌لانه (له‌داخی خه‌لکی ئه‌و خواره‌ی به‌کشمیشی ده‌لێن میوژ/ ئه‌من شه‌رته له‌مه‌ولاوه به‌شیلانه بلیم گینۆژ «حه‌قیقی»). [ف] زردآلو

شیلخه: خاویلکه، ده‌ست و پی سپی. (ئه‌و هه‌تیوه شیلخه هه‌ر ده‌لێنی نه‌میوه هه‌یج کاریکی له‌خوی نه‌گرتووه). [ف] دست و پا چلفتی

شيله: ددانی مالات و جوانووه ئه‌سپی سی سالة كه له ئاخري ددانه‌کانی پيشه‌وه‌ی ده‌ردی و له پینج سالی‌دا ده‌که‌وی و به‌رازه كه كه‌لپیکی تیژه له‌جیی سه‌رده‌ردینئ. (مانگا‌كه شيله‌ی نه‌ماوه). [ف] دندان حیوان

شيله‌سواغ: گه‌سکه‌سواغ، سواغ‌دانی دار و دیوار به‌قورای سپی. [ف] گل‌کاری دیوار

شيله‌مال: شيله‌سواغ، سواخیکی ته‌نک و جوان بو دار و دیواری ناوه‌وه‌ی مال. [ف] گل اندود کردن نازک

شیلئ بوون: شیوان و به‌سه‌ر یه‌کدا دران، تیکه‌ل و پیکه‌ل بوون. [ف] تشویش

شیمپ: شالو، هاشاول، شاتاول. [ف] یورش

شین به‌ش: که‌ل و گامیشی خۆله‌میشینی نیوچاوان قه‌شان. (که‌لی مالی سۆفی حه‌مه‌شین به‌شه). [ف] گاو و گاومیش خاکستری پیشانی سفید

شینکه: (+) جوړی گه‌نه‌ی ورده به‌توپه‌ل به‌گوچه‌ی مالاته‌وه ده‌نووسین. [ف] نوعی کنه‌ی ریز

شینگایی: گریان و رۆڤو بو مردوو، گه‌رمه‌شین، شین و شه‌پۆر. [ف] شیون برای

مردە

خطرناک

شینگل لهخودان: جینگل لهخودان، خو

شیوان: (+) ئیوارە، بانگی شیوان، نوێژی شیوان.

راپسکاندن. [ف] خود را تکان دادن

(له دوگمەى سوخمە دوینی نوێژی شیوان/

شین و گابۆپ: شین و شەپۆر، گریان و پۆرۆ.

بەیانى دا سپێدەى باخى شیوان. «نالى». [ف]

[ف] شیون با صدای بلند

غروب، مغرب

شینە قورینگ: شینە شاھۆ. [ف] درنا

شیوه غەریبە: ئەو نان و پینخۆرەى خەلکى

شینەمار: جوړی ماری بڼه‌وژەهراوییه بنسکی

ئاوایی له پرسه و سەرەخۆشیدا سازى ده‌که‌ن

زەردە و سەرپشتى شینە، شینی گاوه‌نگى. [ف]

و دەیبەن بۆ مزگەوت یان مالى مردوو، بۆ

نوعى مار سمى

میانان. [ف] غذایی که اهل روستا برای مهمانان

شینى گاوه‌نگى: جوړی ماری پیس و ژەهراوییه

عزادارى درست مى‌کنند

په‌نگى شینە و بن زگى زەردە. [ف] نوعى افعى

شیوه‌ل: شیوه‌لووکه، شیوه‌له. [ف] دره‌ی کوچک.

عاجوچ و ماجوچ: بریتی له مندالی زۆری	گوسفند سیاه پیشانی سفید
هاروهاج. ههزاره زیله. [ف] کنايه از بچه‌های	عه‌بله‌خه‌رج: هه‌له‌خه‌رج، ده‌ست‌بلاو، ده‌سباد،
شلوغ	ده‌س‌شاش. [ف] ولخرج
عاجوول و ماجوول: [ف] عاجوچ و ماجوچ	عه‌به‌سران: حه‌په‌سان، واق‌ورمان، په‌شوکان. [ف]
عادن: عاجز، جاپز، وه‌پهن، عیجن، عیدن. [ف]	سراسیمه شدن
عاجز	عه‌ترچایی: جوړی گولی گه‌لا په‌نجی‌یی
عاره‌تگیر: (+) کراسی بی‌قول که له ژیره‌وه	بۆنخۆشه له گولداندا په‌روه‌رده ده‌کری. [ف] نام
له‌به‌ر ده‌کری، ژیرکراس. (ئهری به‌تویی	گلی است خوشبو
ئاره‌تگیر یار درواو به‌جیم دیلی/ به‌غولامی دوو	عه‌تره‌نگی: سووریکی کال، سورخابی. [ف] رنگی
پنلوی دیم ماچی که‌م نامه‌یلی «حه‌سه‌ن	نزدیک به‌صورتی
زیره‌ک». [ف] زیرپیراهن	عه‌ته‌ب: ئیراد، په‌خنه. [ف] انتقاد
عاسان: سانا، هاسان. [ف] اسان	عه‌دوسه‌د: جه‌نگه، کات، حه‌ده‌ده‌د. (عه‌دوسه‌دی
عنیشک: ئانیشک، هه‌نیشک. [ف] آرنج	ئه‌وده‌یه په‌یدا بی. [ف] وقت، موسم
عوزرمایی: حوزرخوایی، داوای لی‌بوردن،	عه‌ده‌عه‌د: حه‌ده‌ده‌د، عه‌دوسه‌د، کات، جه‌نگه.
داخوازی به‌خشین. [ف] معذرت‌خواهی	(عه‌ده‌عه‌دی ئه‌وده‌یه بیته‌وه). [ف] وقت
عیلم‌باز: به‌مه‌کر، جادووباز، عه‌یار. [ف] حيله‌گر	عه‌پابه: عاره‌بانه، ئه‌پابه. [ف] ارابه
عه‌بره‌ش: (+) مه‌ری تاله‌ی نیوچاوان سپی. [ف]	عه‌راف: درۆزن، فیشال‌باز، ده‌له‌سه‌باز. [ف]

دروغگو	دریژ دەبنەو. [ف] نام گلی است
عەزەربات: عەشیا، عاشتەبا. (هیندە دەستکورتە عەزەرباتی خودای نییە) [ف] هیچ.	عەمزەل: حەمزەل، کایەییە کە کەسیک کۆم دەبیتەو و یەکیکی تر بەسەر پشتیدا باز دەدا.
عەسرۆژە: ژەمەخویری، نان خواردنی کرێکار و جووتیار لە کاتی عەسردا. [ف] غذای عصرانە	[ف] نوعی بازی بچەها
عەقل سووک: ناھیر، کەم ئەقل، گەوج. [ف] ابلە	عەنجووپ: خرچە، قەرەخرچە، ئەنجوور. [ف]
عەقل: قام، ئاوەز، (ئاقل، ژیر، ئەقڵدار. [ف]) عقل؛ (عاقل	خربزە ی کال
عەمبارا: بۆشکە ی لە تەنە کە ساز کراو بۆ راگرتنی ئاو. [ف] انبار آب	عەوام: خەلکی رەشوکی و نەخویندەوار، (عەوام لە عەوام قەت نابێ حالی/ کاسە پێ نابێ لە گۆزە ی خالی «فولکلور».) [ف] عوام
عەمبارە سووت: عەمبارە پۆ، رزیوی نیو هەمار. [ف] پوسیدە در انبار	عەو: دەر قەت، پێ وەستان. (هیندە بە هینزە کەس لە عەو ی نایە.) [ف] قدرت
عەمبارە پۆ: هەمارە پۆ، کالای رزیوی نیو عەمبار. [ف] جنس پوسیدە در انبار	عەیلە مەنە: جۆری چۆلە کە ی بنسک سپیە و ئاشقی بالۆوکە، خەزایی، ئاگرمە لووچ. [ف] سار ملخ خوار.
عەمرۆکە: گۆلیکە وەک گۆلە گەزیزە وایە دوو بەست بەرز دەبیتەو رەنگی شین و سپی و بنەوشە، گەلاکە ی وەک شلیرە وایە لە مانگی بانە مەردا گۆل دەر دەکا، کاتیک لاسقە کە ی دەشکینی شیلە کە ی وەک داوی جالۆوکە کیشی دی و لە شوینی قرتاوە کە وە دەیان تال	عیار: چەرم، پیست، کەول، پیس. [ف] چرم
	عیرفایی: جۆری کورتانی قولە و نەرم بۆ سواری. [ف] نوعی پالان نرم و کوتاه برای سواری
	عیلمە: پۆ، ئەو بەنە ی فەرشی پێ دەتەنن، ئیلمە. [ف] پود

غارغارو کین: غارغارین، گریوه غار. [ف] مسابقه

دویدن

غایله: ختووره، دلّه پراوکی و نیگه رانی. (دلت

غایله نه کا زور جیی متمانیه.) [ف] تشویش و

نگرانی

غوباب: به رخه به به، بهرچیله، غه به به. [ف] غبغب

غورپه: دهنگی خویندنی که وی نیر. کی به رکیی

خویندنی که و. (لئی گهری دندووی به بهر د تیژ

بکا/ غورپه بکا و بانگی کوپ و کیژ بکا

«ئاوات».) [ف] صدای کبک نر

غهرقه: دوشه کی مندالان که نایلونی تی ده خه ن

بوئه وهی کاتیک میز ده کاته جیگا که یه وه

همووی ته نه بی. [ف] تشک با برگی نایلونی

مخصوص بچه ها

غهره زن: قامچی لیخو پینی که ل و گا.

خهره زهنگ. [ف] تازیانه

غهره زهنگ: غهره زن، خهره زهنگ. [ف] تازیانه

غله به: (+) هه راهه را و ژاوه ژاو، دهنگه دهنگ و

تیکه هالانی خه لک. (ئهری ئه و غله به یه چیه،

بلیی شهر بی؟) [ف] سروصدای ازدحام

غهلیفی: دوورینی که و له دیوی ناوه وه که

کونیک ده هیلنه وه و له ویوه هه لیده گیرنه وه.

(که واکه م غهلیفی کردووه هه ر سه درووی ماوه.)

تودوزی لباس

غهو غهو: به رخه به به، غوباب، بهرچیله. [ف] غبغب

<p>شویڼ که سیک یان شتیکدا. [ف] جستجوگر</p> <p>فججه کردن: دیق کردن، مردن به تاسه‌ی شتیکه‌وه، (هینده‌ی دل پیوه‌ی بوو له‌وانه بوو فججه‌ی بۆ بکا). [ف] مردن بر اثر آرزوی زیاد</p> <p>فجوق کردن: فججه کردن، دیق کردن. (وهخته له تاوانا فجوق بکه‌م). [ف] دق کردن</p> <p>فجووقین: ناوی یارییه‌کی مندالانه‌یه کولکه‌داریک دانه‌نین و به پیشکان تی‌ی هه‌لده‌که‌ن ده‌بی نووکی پیشکانه‌که له کولکه‌داره‌که بچه‌قی. [ف] نام یک بازی بچه‌گانه</p> <p>فر هاتن: بردنه‌وه، به‌رنده بوون له یاریدا. (له‌م ده‌سته‌ی دۆمینه‌دا ئیمه فر هاتین). [ف] بردن در بازی.</p> <p>فراژ: کامل، فراژوو، هه‌راش. (گیا و گژ ته‌واو فراژ بوونه). [ف] تکامل</p> <p>فراژوو: فراژی، هه‌راش‌بوو، به‌خودا هاتوو. [ف]</p>	<p>فاته‌باره: گیایه‌کی گه‌لاپان و خو‌رسکه له‌سه‌ر برینی دانه‌نین ده‌رکی ده‌کا. هه‌روه‌ها ریشه‌که‌ی وشک ده‌که‌ن و تیکه‌ل تووتنی ده‌که‌ن بۆنه‌که‌ی خوش ده‌کا. [ف] اسم گیاهی است</p> <p>فارگون: فه‌رغون، ناسرگه. [ف] فرغون</p> <p>فافیش: چاو و راو، شاتوشووت، خو‌هه‌لکیشان و درۆ. [ف] لاف و گزاف</p> <p>فام کردنه‌وه: بۆ مندال ده‌گوتری کاتیک خه‌ریکه شت فیر ده‌بی. (کورده‌که‌مان تازه فامی کردوته‌وه). [ف] رشد فکری برای کودک</p> <p>فاماندن: تی‌گه‌یشتن، ئه‌قل پی‌شکان. (جاری منداله نافامینی). [ف] فهمیدن</p> <p>فتراق: گه‌پان، به‌دوادا گه‌پان، ئاواره به‌دوای شتیکدا. (هامای فتراق کار به‌دوای یاره‌وه). [ف] جستجو</p> <p>فتراق‌کار: ئاراگیل به‌دوای شتیکدا، گه‌پۆکی به</p>
---	--

تکامل یافته

فستق: پسته. [ف] پسته

فراقهت: له ش ساغ، سالم، سلامهت. [ف] تندرست

فرېدان: هه وادان، فرېدان، تووړ هه لدان. [ف]

پرتاب کردن، دورانداختن

فرمه: پر مه، دهنگی لووتی یه کسم کاتیک شتیک

دهچینه لووتیه وه. [ف] صدای بینی اسب

فروو: ږووناکی، ږوشنایی. [ف] روشنایی

فرهزان: زورزان، زیرهک، زانا. [ف] دانا

فریچک: شیلوک، فریشک. [ف] پنیرمایه

فرېدان: ﴿﴾ فردان

فریشته: فرشته، ځوړی. پهری (کچی کوردی

هریمی یا فریشتهی/ له نیو عه رشی خود/بیدا

فریوی. «راوچی». [ف] فرشته

فریشک کهوتن: نه خو شیه کی مندلانه یه زگ

چوون دهگری. دهلین مندالی چکوله ی هیشتا پی

نه گرتوو سهرهوبن که ی یان سهرمه قولاتی پی

بدهی تووشی ټه و نه خو شیه ده بی. [ف] اسهال

شدن بچه

فریشک هینانه وه: منال که فریشکی بکه وئ

دایک یان ژنیک کی لیزان له سهر کو شی

رایده کیشی و به په نجه له بنی لاقی منداله که

دهدا و دهلی: (فریشکه جی فریشکه جی فریشکی

کورپه م بیته وه جی) پاشان دوو سی

سهرمه قولاتی پی دهدا، به و جوړه نه خو شیه

منداله که چاک ده بیته وه. [ف] معالجه کردن بچه ای

که اسهال گرفته است

فرې هه لدان: تووړ هه لدان، فرېدان، هه وادان. [ف]

دورانداخت، پرت کردن

فسخواردن: (هه لیشتنی مریشک کاتیک

ده یانه وه ی بیگرن. خه و تنی مریشک له ژیر

که له شیردا کاتی جووت بوون؛) بریتی له

مروقی خو پری که خیرا خو ی به دهسته وه دهدا

و ده به زئ. (وهک مریشک خیرا فس دهخوا). [ف]

خوابیدن مرغ هنگام گرفتن یا زیر خروس

هنگام جفت گیری؛) کنایه از آدم ترسو

فسقانج: جوړی قالونچه یه وهک کو وایه به

دارانه وه ده نیشتی و کاتیک ده که ویته عه رزی

دهنگی فسه فسی دی. [ف] نوعی سوسک بال دار.

فسکولیو: تسکولیو، بریتی له ته نبل و

ته وه زهل، که سیک که له جی خو ی هه لناستی و

هیچ کاریک ناکا. [ف] کنایه از آدم تنبل و بیکار

فسون: ټه سپی ټاوی. [ف] اسب آبی

فشقاندن: دهنگی که ل و گامیش و به راز.

(گامیش و به راز ده فیشقینن). [ف] صدای گامیش

و گراز

فشه: (+) سواله شتوینکه، گیایهک له نیو که نمدا

شین ده بی و کاتی دروینه ناهیلی سواله که

پیکه وه بنووسی و بلاو ده بیته وه. [ف] نام گیاهی

است

فلق و هوړ: فلقه فلق، فلقه ی زور و له سهر یهک.

[ف] صدای پیایی به هم خوردن مایعات

فلقن: چلمن، بلقن. [ف] خلمو

فلیقاته چوون: بریتی له که یشتنی زوری میوه.

(قه یسییه که هینده که یشتوووه فلیقاته ی چووه). [ف]

رسیدن بیش از حد میوه

فنجل: ♣ پنجل	فهیز: ئابروو، حه‌یا. [ف] آبرو
فووتبال: فوودانه، میزه‌لان، تیزانگ، [ف] بادکنک	فهیزچوون: ئابرووچوون. (به جاری فه‌یزمان چوو). [ف] رسوا شدن
فوودانه: فوودان، میزه‌لان، پزدان، فووتبال. [ف] بادکنک	فیچانه‌وه: (نه‌رم بوونه‌وه. پووچانه‌وه‌ی شتی ره‌ق. (جاران ئه‌و هه‌مووه قه‌له‌و و جوان بوو ئیستا فیچاوه‌ته‌وه). ؛ (خواربوونه‌وه‌ی ئاسن. (ئاسنه‌که به جاری فیچاوه‌ته‌وه). [ف] نه‌رم شدن و خالی شدن باد؛ (خم شدن آهن
فه‌تراک: به‌دکار، زیانده‌ر، ئازارده‌ر. [ف] فه‌دانه‌ر: خولقینه‌ر، به‌دییه‌نه‌ر، داهینه‌ر. [ف] مخترع	فیچه: (+) ئامرازی دهرزی وه‌شاندن، ئامرازی دهرزی کوتان. [ف] سرنگ
فه‌ده‌ر: گزه، فیل و فه‌ره‌ج، ته‌له‌که. [ف] کلک	فیپکن: فیرن، گوبه‌خوداکه‌ر. [ف] اسهال گرفته.
فه‌رزق: پۆله، عه‌ولاد، جگه‌رگوشه. [ف] فرزند	فیستان: دیره، جلکی ژنانه‌یه له پارچه‌ی ره‌نگاوپه‌نگ ده‌یدروون. [ف] لباس زنانه
فه‌رغون: فارگون، ناسرگه. [ف] فرغون	فیسقه‌ل: جووکی، مروقی ترسه‌نۆک که له شه‌پدا هه‌راهه‌را ده‌کا و ده‌نه‌پینئ. [ف] کنایه از آدم ترسو
فه‌رمی: ره‌سمی، قانونی. [ف] رسمی	فیشق و هوپ: ده‌نگی پیکه‌نین و پرمه‌ی چه‌ند که‌س پیکه‌وه. (ئه‌و فیشق و هوپه‌ چییه سازتان کره‌وه). [ف] صدای خندیدن چند کس باهم
فه‌روار: (+) هه‌وارگه‌ی زستانی کۆچه‌ران، ئاران. [ف] قشلاق	فیشقه: ده‌نگی که‌ل و گامیش و به‌راز. (به‌راز و گامیش فیشقه‌یان دی). [ف] صدای گامیش و گراز
فه‌روو: که‌په‌نک، قاپووت. (ئه‌که‌ر گورگ له باران بترسایه فه‌روویه‌کی له‌به‌ر ده‌کرد). [ف] بالاپوش نمدی	فیشه‌ک‌کیش: کولاس. [ف] گلنگدن
فه‌ره‌داتاش: شوینه‌واریکی میژوویییه له کوردستان. [ف] از آثار تاریخی در کردستان	فیشه‌کلغ: (+) گولله‌ی وه‌ک زنجیر هونراوه‌ی که پاست و چه‌پ له شانی ده‌که‌ن. [ف] نوار فشنگ
فه‌ریح: هه‌راو، به‌رفه‌هوان. [ف] وسیع	فیله‌باز: فیله‌زان، گزه‌وه‌ن. (وتی فیله‌باز پیری زه‌مانه/ بالنده‌ت نه‌هیشت پار ئه‌و ده‌مانه/ ئیستا چیپوه‌و چیت لی به‌سه‌ر هات/ ئه‌و بالنده‌نه بو
فه‌ریح: فه‌ریح. [ف] وسیع	
فه‌ریکه چایی: چایی ده‌مه‌نه‌کیشاو، چایی په‌پووله به‌سه‌ر، چاییه‌ک که ورده پلته‌ی به‌سه‌روه بی.	
[ف] چایی دم‌نکشیده	
فه‌قی وه‌تمان: ناوی تیره‌یه‌که له هۆزی مامه‌ش.	
[ف] نام طایفه‌ای در ایل مامش	
فه‌یتوون: عاره‌بانیه‌ی سواری که چاره‌وئ	
رایده‌کیشی، فایتوون، هیلینگه. [ف] درشکه	

هاتوونە لات. «رەشاد شەمسەدینی» (ف) کلکباز، نوعی اسهال مدت‌دار
 مکار
 فیلی سەرسەرین: گەمەیه‌کی منداڵانەیه. (ف) اسم
 فیلە مانگ: جۆریک زگچوونی درێژخایەنه. (ف) یک بازی کودکانه

وهرکه و تن: (میرهک له بن داره که فه له زیابوو) [ف]	ځاستا: پشتیوان: یاریده دهر، هاریکار. [ف] پشتیان
دراز کشیدن	څجر: خیل، چاولار، قیچ. [ف] لوچ
څه نا: درهخت، دار. [ف] درخت	څرسو: برووسکه، بریسکه، بلاچه. [ف] آذرخش
څیاد: (+) زهویی نه رمان، گوشته زهوی. [ف] زمین	څه ته قیان: جیا بوونه وه، کلا بوون، لیک هه لبران.
نرم و بدون سنگ	[ف] جدا شدن
څیام: گه شه، گه وره بوون و گه شانه وه. [ف] رشد	څه جین: کاویژ، کاویچ، قاویچ. [ف] نشخوار
څیسنه: کالوکرچ، سوور و سپی، پووئال. [ف]	څه ره سین: ټیک چوون، له به ریه ک بلاو بوون. [ف]
سرخ و سفید	به هم پاشیدن
څیقراندن: ناشکرا کردن، څه وهراندن. [ف] افشا	څه ریژ: په ریژ، جاره گه نومی دووراوه. [ف]
کردن	مزرعه ی درو شده
څیلا: دهشتی به رین و لیژ. [ف] دشت وسیع و	څه سنا: ئیراده، خواست، لی بران. [ف] اراده
شیبیدار	څه شارکڅ: چاوشارکڅ، څه راقه را، څوشارکڅ. [ف]
څیناس: څوشه ویستی، ئه وین. [ف] مهر	بازی قایم وشک
څینه: ئاره زوو، ئاوات. [ف] آرزو	څه شتی: خوازیار، داواکار. [ف] خواهان
څیوار: تامه زرو، تاسه مه ند. [ف] مشتاق	څه له زیان: پاکشان، رازان، تختیل بوون،

قابگارە: گویزینگ، زەنگۆل، گویزک. [ف] قوزک پا	قاپکەولە: قاپ کزینە، گیایەکی گولزەردی
قابله‌مه: (+) مه‌کووک، ئامرازیکی مه‌کینه‌ی	سپی‌واشه. [ف] نام گیاهی است
خەیاتییە مه‌سووله ده‌چیتە ناوی. [ف] ماکوک	قاپیلکە: قاپووچکە، قاپوولکە، قاپی چکۆلە. [ف]
قابیلە: مامان، پشتگر. [ف] ماما، قابله	کاسە ی کوچک
قابیلەت: قابیل، شیاو، (شتیکە قابیلەتی توشی	قاچاخە: بیچووہ گامیشی دوو سالانە ، پالاخی
نییە بەلام بۆم هیناوی.) [ف] ارزش	دوو سالان. [ف] بچه گاومیش دوو ساله
قاپ قەوی بوون: بریتی له ڕوو کرانەوه، شەرم	قاچوو: بازەلین، توولین، قەمچان، رێخان. [ف] یک
شکان. (تازە وا قاپی قەوی بووه جوابی کەس	قول دو قول
ناداتەوه.) [ف] رودار شدن	قاچە خلیسکی: خلیسکین لەسەر بەفر بە پاوه.
قاپشین: گیایەکی گەلا پانی سپی‌واشه له دیم و	[ف] سرسره‌بازی سرپا. اسکی
زیاتر لەنیو بیستانه گرکە ده‌روئ گەلا	قاچەفری: پەله‌قاژی، لینگه‌فرتی. [ف] دست و پا
وشکەکە ی دەسووتین و دەست بەسەر	زدن
دووکه‌له‌که‌یدا ده‌گرن، بالووکه چاک ده‌کاته‌وه.	قاخنات: ژەکی مانگا و مه‌ر و بزنی که
[ف] اسم گیاهی است	ده‌یکولین و توند ده‌بیتەوه، ئەگەر تۆزئ شیري
قاپشینکە: ☞ قاپشین	تیکەل بکەن و لەگەلی بکولین دەبیتە فرو. [ف]
قاپ‌قاپۆکە: خەربەنگ، گیایەکی دانەکە ی بۆ	آغوز
ددان‌نیشە بەکار دئ. [ف] نام گیاهی است	قادرخانی: جوړی شووتی زور شیرینه

- تووهكهى سېپيه. [ف] نوعى هندوانه
 قارپ: عەيب، شوورەيى. عار. (بېت قارپە لەگەڵ من بىي؟) [ف] عار، عيب
 قارپاندن: دەنگى مراوى. (مراوى دەقارپنين.) [ف]
 صدای مرغابی
 قاراو: شەونم، ئاونگ، خوناوہ. [ف] شېنم
 قارپقارپين: يارىي قارپين بە توپىكى چكۆلە دەكرى كە لە وردە مووى ئاژەل دروست دەكرى. [ف] بازى با توپ كوچك درست شده از موى حيوانات
 قارپنداشى: جوړى تووتنه. [ف] نوعى توتون
 قارپنه: توپى بە خورى و موو دروست كراو، بۇ كايەى قارپقارپين. [ف] توپى درست شده از پشم و موى حيوانات
 قارپە سەھۆل: تەختە سەھۆلى گەورە لەنيو ئاوى چۆمدا. [ف] تخته يخ بزرگ در رودخانه
 قارپە: دەنگى مراوى. (مراوييەكان قارپەيان دى.) [ف] صدای مرغابی
 قارپەسەرئ: سەرەگپژە، كاس بوون لەبەر گەرما. (وا تووشى قارپەسەرئ بووہ هوشى مېچى نەماوہ.) [ف] سرگيجه
 قارپين: كايەيەكى مندالانەيە بە توپىكى چكۆلە دەكرى. بە تەختەيەك لە توپەكە دەدەن و دوور دەيهاون بە نۆرە دەبى بچن بيهيننەوہ. توپى ھەركەس زياتر بپوا بەرەندەيە. [ف] بازى بچه گانه با توپ و تخته
 قاسلوانگ: گاوانى، پيشۆلە، سيروو. [ف] سار
 سياه
 قاسە: (+) قوفل، قفل. [ف] قفل
 قاش: (+) جوړى موورووى سى گوشه و گەورەيە لە ملوانكەدا. (ھەى لە ستيوہ لاسوورەى بەر مالى ئيندرقاشى/ سەبر و هوشى لى بريوم دەنگى بەرموور و قاشى. گئورانى.) ؛
 دەستەگيرەى كورتان، بەرزايى پيشى كورتان. [ف] نوعى مهره‌ى زينتى ؛ جلو برجستەى پالان
 قاشوخ: گونديكى ناوچەى فيزوللابەگى بۆكان بوو وەبەر سەدى كورشى كەبیر كەوت. [ف] نام روستايى در منطقه‌ى فيض‌الله‌بگى بوكان زير سد كورش كبير رفت
 قاقانە: بانجیلە، بالگون. [ف] بالگن
 قاقانى: پارچەيەكى قەديمى بوو ژنان دەيانكرده دەسما. (كلونجە رپى رپى دەسما قاقانى/ بەينى من و تو عالەم پنى زانى «گئورانى».) [ف] نام يك پارچه‌ى قديمى
 قاقلە: كەمەى لانكە. [ف] كمانەى گھوارە
 قاقلى: كاخلى. گيايەكە گولەكەى بە كوليزە و شيرينيپوہ دەكەن و دانەكەى بۆ پۆن دەبى. [ف] نام گياھى روغنى
 قاقنات: قاقنات
 قاقەزپەرداخ: قاقەزسماتە، كاغەزساو. [ف] سنبادە
 قاقەناز: زۆر سووتاو، كۆلە. (وا سووتاوہ بۆتە قاقەناز.) [ف] زغال
 قال بوونەوہ: خالى بوونەوہى زگ دواى تير خواردن. (ئەو ھەمووہم خوارد نيوہرۆ كە چى ئىستە قال بوومەتەوہ.) [ف] خالى شدن شكم
 قالانگ: (كلاوبنە، پيكلالو، لاسقى گەلا پتيواس.

گیا پلاو، ناوی گیایه که بونی پلاوی لی دی [ف]	قاید: عاده تی مانگانه ی ژنان، بی نویژ بوونی ژنان. [ف] قاعدگی زنان
(ساقه ی برگ ریواس) نام گیاهی است	
قالب: نام رازی خشت پیژان. [ف] قالب خشت زنی	قایمه لان: لانی که دهست پی راگه یشتنی بو
قالبدار: خشت بر، که سیک که به قالب خشت ده پیژ. [ف] خشت زن	راوچی دژواره. (ئستی دهلی خوشکی به غدانی سهری من دیشی دلی من چندی له چیشته /
قالتاس: قه لچ، داسوو، پرزه ی گوله گهنم و جو و که رخنکینه. [ف] اخگل	که رویشکی که له کی بانکی ده کرده وه که رویشکی /
قالچه: داریکی دوو لکه وه بهر رهشکه کاو شه غره ی ددهن بو بار کردن. [ف] چوبی دوسر	هسته ده چینه وه قایمه لانی خومان ده که ینه وه
برای بار کردن بار سنگین از آن استفاده می شود	خه وی چیشه چیشته. «فولکلور». [ف] لانه خرگوش
قالغان: (+) (که رکول، که رکولک.) شانه ی گوله به پژه. [ف] گیاهی خاردار (خوشه آفتابگردان	قایوشت: کاویژ، قوایش، کنشت، کاویچ. [ف] نشخوار
قالک: ☞ قاوغ	قایه غه: قه دهغه، پاون، قورغ. [ف] قدغن
قالک: تویکل، تیخول، تویخل. [ف] پوسته	قتوو: ئاژاوه چی، شوقار. [ف] فضول
قالند: ئه ستور، قه وی (چون بتوانم له پشت ئه م هموو تویژانه وه / له و دیوی ئه و هموو شووره	قرپاسان: زه ویی به قه وهت و پر له گز و گیا.
قالندانه وه / بتبینم / بونت که م / بتچیژم؟ «قادر عه لخوا» [ف] ضخیم	(زه وییه که ی قرپاسانه هر حاسلیکی لی دچینی نمونه یه.) [ف] مزرعه ی خوب و حاصلخیز
قالنچه عه جه مانه: گووگلینه، گووخلینکه، کیزک، گازولک. [ف] سرگین غلطان	قرپن: که سیک که زور قرقینه ددها، قریو. [ف] کسی که زیاد آروغ می زند
قاله ژنانه: ژنانیله، ژنیلانه. [ف] خاله زنک	قرپو: ☞ قرپن
قاندپ: زوردار، که له گا، زالم. [ف] ظالم	قوت کردن: (+) هه لاواردن، دهر کردن له کایه،
قازان: قازان، مه نجه ل. [ف] دیگ، پاتیل	که سیک له کایه دا خه تا دهکا قرتی ده که ن. [ف] اخراج کردن از بازی
قاوغ: (قالک. قالکه کیسه ل؛) پوکه ی گولله، قاپووره گولله. [ف] (لاک لاک پشت؛) پوکه ی گولله	قوت قرتوک: قورقورچکه، قورپوو، تینتینوکه. [ف] حلقوم
	قوت قرتوکه: ئه وک، قورقورچکه. [ف] حلقوم
	قرچوک: (+) ☞ قرچه ک
	قرچه قرچی نیوه پړو: هه په تی گهرمای نیوه پړو،
	قرچه ی نیوه پړو. [ف] گرمای شدید ظهر

کرد به قرووسکاندن. دهنگی سهگ کاتیک که
لینی ددهن. [ف] صدای سگ هنگامی که کتک
می خورد

قرووسکه: دهنگی سهگ، دهنگی سهگ کاتیک که
لینی ددهن (ئهو سهگه هه ر قرووسکه ی دی). [ف]
صدای جیغ زدن سگ

قره پیریزن: جوړیک هه لپه رکینی هه ماسییه بو
خوئاماده کردن و گهرم کردنی لهش بهرله
شهر و هیزش بردن. [ف] نوعی پایکوبی حماسی
مخصوص کردی.

قره ره شه: نه خوشییه که زور سهخته و له نیو
پاتال دا پیدا ده بی (دهک قره ره شه تان تیکه وی).
[ف] مرضی کشنده برای حیوانات

قرهاندن: سه رلی شیواندن، ماندوو کردن. [ف]
خسته کردن و گمراه کردن

قره ون: که سیک که هه میسه سه ری له کیشه
ده خورئ و شهر و قره ساز دهکا. [ف] کسی که
هه میسه به دنبال دعوا و مرافعه است

قریشکاندن: (+) پیکه نین و تریقانه وهی مندالی
چکوله. (کورپه که مان گر و گال دهکا و
ده قریشکینی). [ف] صدای خنده ی بچه

قریشکه: (+) دهنگی پیکه نینی مندال. (هیوا به و
روژگار قریشکه ی پیکه نینی دی). [ف] صدای
خنده ی کودک

قزل په نجه ره: په نجه روک، نیوی گیایه که. [ف] نام
گیاهی است

قزل مامزی: ناوی گیایه که. [ف] نام گیاهی است

قزل مامه سی: گیایه کی درکاوییه گولی بنهوش

قرچهک: قرچوک، داریک که زوو دهشکی (ئهو
داره قرچه که بو گوچان نابی دهشکی). [ف] چوبی
که انعطاف ندارد

قرچه ی نیوه رو: هه رته ی گهرمای نیوه رو.
(شورپه زن بنکول نهکا برکه ی به قرچه ی نیوه رو/
چون له کالهک تیر ده بی ئه و زگ زله ی بیستان
رئه). [ف] گرمای شدیدی ظهر

قرخه لی برین: هه ناسه لی برین، خنکاندن
(بنیده نگ به دست بنیمه بینت قرخه ت لی ده بریم).
[ف] خفه کردن

قردیله: جووجه له ی نیر، که له شیر ی ساوا. [ف]
خروس بچه

قرژاله: پنج به ستنی گهنم، ئه و کاته ی گهنم سی
چوار گه لا ده دهکا به زه ویدا پان ده بیته وه.
(گهنم زور جوان شین بووه قرژاله ی کردووه).
(گهنم خه ریکه قرژاله ده بی). [ف] روییدن گندم و
چند برگه شدن

قرژنگ: قرژال، قرژانگ، قارژنگ. [ف] خرچنگ

قرقران: ئو قره گرتن، ئارام گرتن، سه ره وتن.
(هینده ناره حه ته ساتیک ناققری). [ف] آرام گرفتن
قرماخه: قه تماخه، په ترؤ، پترؤک، قرتماخه. [ف]

کبره ی زخم

قرماغه: قرماخه. [ف] کبره ی زخم

قرمساندن: قووچاندن، نووقاندن، پیکدا
نووساندنی چاو. [ف] بستن چشم

قرموقال: زه نازنه نا، قیژه و هه رای زور. [ف]
سروصدای زیاد

قرووسکاندن: دهنگی سهگ (سه گه که دهستی

و خو‌شی نازانی ده‌لی چی، بریتی له که‌سیک که پاش و پیشی قسه‌ی خو‌ی نازانی و هه‌روا ده‌ری ده‌په‌رینی. [ف] کنایه از کسی که بدون تفکر حرف می‌زند

قسه پو‌یشتن: [ف] قسه بر کردن

قسه زپاندن: بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی قسه و باس، ئاشکرا کردنی راز و نه‌پنی. [ف] افشا کردن راز.
قسه کولاندن: بیرلی‌کردنه‌وه و قسه کردن، پاش و پیشی قسه زانین. [ف] فکر کردن و حرف زدن

قسه گنخاندن: قسه قووت‌دان، پی‌چوو‌په‌نا له قسه‌دا. [ف] آشکار نکردن سخن

قسه‌لۆک: قسه‌ی سووک، ناو‌نیتکه (هه‌ر خه‌ریکی هه‌لبه‌ستنی قسه و قسه‌لۆکانه). [ف] حرف درآوردن

قسه له قسه‌دا کردن: خو‌تی‌هه‌لقوتاندن، په‌رینه نیو قسه‌ی که‌سیک که داخیو‌ی. [ف] دخالت کردن
قسه لی‌زانین: قسه لی‌بیستن، (جاری بچو قسه‌یه‌کی لی‌بزانه پاشان ده‌چینه خوازینی). [ف] دانستن نظر

قسه‌ناس: تیگه‌یشتوو، زانا، وردبین. [ف] فهمیده
قسه‌ی حیسابی: قسه‌ی جوان و به‌پ‌ی و جی، قسه‌ی راست به به‌لگه‌وه. [ف] سخن خوب
قسه‌ی سووک: جنیو، جوین، دژمان، دژمین. [ف] فحش، دشنام.

قسه‌ی قه‌له‌می: قسه‌ی هه‌ژده هه‌ژده، که‌سیک که ده‌یه‌ه‌وی خو‌ی زانا و تیگه‌یشتوو نیشان دا و قسه‌ی زل زل ده‌کا. [ف] سخن متکبرانه

ده‌رده‌کا و له‌نیو گه‌نمدا ده‌پ‌وی نیومه‌تر به‌رز ده‌بیته‌وه. [ف] نام گیاهی با برگهای بنفش.

قژاکه شینه: [ف] قژاکه‌شینه

قژاکه‌شینه: قژاکه‌شینه، کاسه‌له‌شینه. [ف] سبز قبا قژ‌بوون: به‌زین، بو‌پردان، بو‌رخواردن. [ف] شکست خوردن

قژ‌به‌له‌که: مه‌لیکه به‌قه‌د سی‌وو ده‌بی ره‌ش و سپیه و له‌سه‌ر دار هیلانه ده‌کا. [ف] پرنده‌ای سفید و سیاه روی درخت لانه می‌سازد
قژ‌پو‌غ: پی‌سو‌پو‌خل، چه‌په‌ل، [ف] کثیف

قژ‌گیره: خشلیکه ئافره‌تان له‌پشته سه‌ره‌وه له قژ‌ی قایم ده‌کن. [ف] کلیس

قژ‌یلاندن: چه‌سپاندن، پی‌سه‌لماندن، به‌لگه هینانه‌وه. [ف] ثابت کردن

قسه بر کردن: قسه پو‌یشتن، ده‌سه‌لات به‌سه‌ر که‌سیک‌دا و به قسه رازی کردنی. (له‌وی زور چاک قسه‌ی بر ده‌کا). [ف] حرف رفتن

قسه بزرکاندن: و‌رینه، قسه نه‌کولاندن، و‌راوه. [ف] هذیان

قسه به شه‌کر برپینه‌وه: بریتی له ریز دانان بو ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌ی و له کاتی قسه کردنیدا ئیجازه وه‌رگرتن بو قسه کردن.

(قسه‌که‌ت به شه‌کر ده‌برمه‌وه به‌لام با منیش شتیکت عه‌رز بکه‌م). [ف] کلمه‌ای محترمانه برای اجازه گرفتن از طرف مقابل که سخن می‌گوید

قسه‌پته‌و: قسه دروست، خاوه‌ن به‌لین. [ف] کسی که بی‌هدف سخن نمی‌گوید

قسه‌تپن: که‌سیک که قسه‌ی پیس و بی‌جی ده‌کا

قسه‌ی هه‌ژده هه‌ژده: قسه‌ی زل و خیراخیرا، قسه‌ی قه‌له‌می (دهستی کردووه به قسه‌ی هه‌ژده مه‌ژده) [ف] زدن حرف بزرگتر از دهن	قلچ: قه‌لتاس، داسوو، پرزه‌ی گوله‌ گهنم و جو [ف] اخگل.
قشتوقول: قشتیله، خنجیلانه، جوانکیله، خونچیلانه. [ف] زیبای دوست‌داشتنی	قلمیچ: به‌لخ، خلته، بلخ. (نئیر سه‌ماوهره‌که قلمیچی گرتووه) [ف] جرم
قشره: قشله، پیگه‌ی سهربازان، سهربازخانه. [ف] پایگاه	قلوپ: شهل، رینجۆ، زرۆپ، نو‌قستان. [ف] ناقص‌العضو
قل: (+) خۆله‌میش، خۆله‌که‌وه. [ف] خاکستر	قلوپانی: سهرمه‌قولات، سهر له زه‌وی دانان و به پشتدا خۆ هه‌لگیرانه‌وه. [ف] پشتک زدن، معلق زدن
قلاپیک: (+) قه‌لپووت، قه‌لپووج، چاوێک که گلینه‌ی دهره‌تایی. [ف] حدقه‌ای که خالی از کره‌ی چشم باشد	قلووس: عه‌ولاد، مندال، رۆله. [ف] فرزند
قلاچه: قازوو، قه‌له‌ره‌شکه، قه‌له‌ره‌شه، قالاو. [ف] کلاغ	قله سه‌ما: شادی کردن و هه‌لبه‌ز دابه‌ن، هه‌له‌که سه‌ما. (له خوشیانا که‌وتبووه قله سه‌ما) [ف] شادی کردن و بالا و پایین پریدن
قلاژیه: قشقه‌ره، قشقه‌له، قه‌له‌باچکه. [ف] کلاغ دم دراز سیاه و سفید	قلیانی: گوشتی سووره‌وه‌کراو، قاورمه. [ف] قورمه
قلانه قریوه: هه‌لاتن و باراندن و کایه کردنی به‌رغل و کارژیه کاتیک له کانی و له‌وه‌ر نزیک ده‌بنه‌وه. (له گوی جۆگه و سهرکانی/ له می‌رگ و سه‌وزه‌لانی/ ده‌کن قلانه قریوه/ هاوینه وه‌ختی جیوه) [ف] بازی کردن و بع بع کردن بره و بزغاله هنگام نزدیک شدن به آب و علف	قمقمه: خه‌مه‌گرو، قومومۆک. [ف] چلیپاسه
قلانه کردن: هه‌لاتن و کایه کردنی به‌رغل و کارژیه. (به‌رغله‌که به قلانه کردن هه‌لاتن بۆ سهر ئاوه‌که) [ف] بازی کردن و بالا و پایین پریدن بره و بزغاله	قمووش: قمیش، ره‌هه‌ند، بوودر، که‌ریژ. [ف] تونل زیرزمینی
قلانیشۆ: قه‌لاندۆش، نیوانی ههر دوو شان. [ف] قلمدوش	قندرغه: گیایه‌که له شوره‌کات سه‌وز ده‌بی و ره‌نگیکی مه‌یله‌و قاوه‌یی هه‌یه. [ف] اسم گیاهی در شوره‌زار
قلپن: قه‌لپن	قنگ پی شل بوون: بریتی له به‌زین و وازه‌یتان له توند و تیژی و که‌له‌گیه‌تی (زۆری که‌له‌گایی کرد ئیستا قنگی پی شل بووه) [ف] کنایه از شکست خوردن
	قنگه: قوونوو
	قنگه‌لیشکی: قنگه‌خشکی، قوونه‌خشکی. [ف] برروی باسن خزیدن

قنگه وړک: قولفاوقون، پيچه وانه. (قنگه وړک له	قورپه نیشک. [ف] آرنج
قسه حالی ده بڼه! [ف] کنایه از عوضی حالی شدن	قورپانیک: هه نیشک، به له مرک. [ف] آرنج
قنه قن: (+) سنه سن، خاوه خاو، ته مبه لى و	قورت: جوړى رهوتى يه کسمه. [ف] نوعى راه
دهسته وستانى له کاردا. [ف] تنبلى در کار	رفتن اسب
قوپه نه: بنى شنگ که ئه ستوور و توپه لیه و	قورتم لیدان: قوم لیدان، به يه ک قورتم ئاوه که ی
زور خوشه. (وهره ئیره شنگ هه لکه نه هه مووی	خواردوه، قورتمیکى له ئاوه که دا و بوى
قوپه نه به. [ف] ساقه ی کلفت شنگ	نه خورایه وه. [ف] هورت زدن آب
قوتراش: خو تراش، ده زگای ریش تاشین. [ف]	قورخان: گونديکى ناوچه ی فهيزوللا به گى بؤکان
استره	بوو که وته بهر سه دى کورشى که بير. [ف]
قوتک: (+) گوله نگ، گولنگ. [ف] منگوله	روستایى در منطقه ی فیض الله بیگى بوکان زیر
قوتوو: (+) قوتوومه، کولکه دار، کولک. [ف]	سد کورش کبير رفت
کنده ی درخت.	قورپوړاوه: قورپوړوچکه، تینتینوکه، قورپگ. [ف]
قوتوومه: قوته ره، کولک، کوته ره، کولکه دار. [ف]	حلقوم
تنه ی درخت	قورناقه: گهروو، ئهوک، قورپوو. [ف] حلقوم
قوته: بانگ کردنى گه مال. (قوته قوته قوته قوته.)	قورنچک: نقورچک، ره بادان. [ف] نیشگون
[ف] صدا زدن سگ	قوروقه تی: جنيوئیکه، قسه یه کی ناخوشه، وهک
قوته: قوخه، کوخه، کۆکه. [ف] سرفه	قوزه لقورت. [ف] دشنامی است
قوچبن: قوژبن، سووچ. [ف] گوشه	قوروگنه: قورپوړاچکه، تینتینوکه، بینبیتوکه. [ف]
قودوو: (پارچه یه کی قه دیمی بوو بؤ جلی ژنان؛	حلقوم
(قوتوو، قالک، ده فری چکوله ی سه ریوش دار	قورپوله: ☞ قورپاله
بؤ کهل و پهل. [ف] نام پارچه ای قدیمی؛) قوطی	قوره پیشان: بریتی له مانگی گه لایوژ. [ف] ماه
قوده قوپه: گچکه ی تړزل، وردیله ی به پوز و	مرداد
هه واه، کوله بڼه ی قوره ده ماخ. [ف] کوتوله ی متکبر	قوره ده مار: به هه واه، به ده مار، قوره ده ماخ، به پوز.
قودیله: ئاوینه یه کی خړی چکوله یه له گیرفاندا	[ف] متکبر.
هه لیده گرن. [ف] آینه ی جیبی	قوپه زیلاقه: ئه و قوپه ی دواى باران به
قوپاله: جوړى پيوازه که سه لک ناکا و وهک	که وشه وه دهنووسی. [ف] گل چسبناک
سه وزی که لکی لى وهرده گرن. [ف] پیاچه	قوپه سواخ: سواخ دانى دیوار به قوپ. [ف] گل
قوپانیشک: هه نیشک، به له مرک، قوپانیک،	اندود کردن دیوار

- قورپه كه شى: تىروپشك، پشك خستن. [ف] قرعه كشى
- قورپه لى بېرىن: چورپه لى بېرىن، بين پتوه نانى گوزه ئاو و هه لچوراندنى به ته واوى (بينى به گوزه كه وه نا قورپه لى بېرى) [ف] خوردن ظرف آب با يكبار به دهن گرفتن، هورت كشيدن.
- قورپه نيسك: قرقينه، قرپ. [ف] آروغ
- قوريشكه: قورووشكه، جورىك ئيستكانى قولفداره له چينكو. [ف] نوعى فنجان لعابدار
- قورپيله: زهرده قورپه، جورى مارمىلكه. [ف] سمندر
- قورينكى گوزه لى: شينه شاهو. [ف] درنا
- قوزاخه: (+) كه لووى نيسك و نوك و پاقله؛ (پيله لى كرمى هه وريشم، كه لوو. [ف]) پوشش دانى نخود و عدس و لوبيا؛ (پيله لى كرم ابريشم
- قوزه بزه: قوزه بزنه، جورى ته مبي كردنه له كايه دا، (كايه كه له سهر چى بكه ين له سهر هه لاتن، قوزه بزه يان شت كرپن، قوزه بزه ش قوولكيك له نيو خو له مرپه دا دروست ده كه ن و خيزيكي چكوله لى تى ده خه ن ئه و كه سه لى كايه كه دهورپنى ده بى بۇ ته مبيئانه راكشى و به زمان ئه و خيزه له قوولكه چكوله كه دهره ينى. [ف]
- نوعى تنبيه كردن در بازى
- قولان: تهنگه لى ولاخ، ئه و پارچه قايشه لى به ژير سكى ولاخيدا دينن و كورتانه كه لى پى توند ده كه ن. [ف] نوار پهن تنگه لى ستور.
- قول لى هه لمالين: دهست به كار بوون، خو له كار هه لكردن. [ف] دست به كار شدن
- قولباندن: شارندن وه، هه شاردان، قايم كردن. [ف] پنهان كردن.
- قولتاس: ئاوگهردان، مه لاقه لى گهره. [ف] ملاقه لى بزرگ
- قولتې: به ژنى پير و سووك و چرووك ده گوتري. (ههر پيرئنه قولتې دوو قسه لى بۇ بكا فريو ده خوا.) [ف] پيرزن بدكاره و بى ارزش
- قولغه: سه كو، به رزاييه كه له مالدا بۇ دانىشتنى هاوينان. [ف] ايوان
- قولفاو قوون: پيچه وانه. (قولفاو قوون لى لى حالييه.) [ف] عوضى، برعكس
- قولقولان باز: فيله باز، ته له كه باز، كلاوچى. [ف] كلكباز
- قولنج ته قانندن: ۞ كولنج شكانندن
- قولنچك: (قولنچك، سووچ، قولنچك؛) قامكه چكوله، توتو. [ف] گوشه (انگشت كوچك
- قوله كه يخودا: كه سيك كه له خورا خو لى له كار هه لده قوتينى و جوابيشى ناده نه وه (ئه م قوله كه يخودا/يه چيى به دهسته وه يه.) [ف] كسى كه دخالت در كار مردم مى كند
- قوله: (+) كوله، كلو. [ف] ملخ
- قوله بال: كوله بال، فه رهنجى، په سته ك. [ف] جليقه لى نمدى
- قوله به گ: برىتى له كه سيك كه ئه داى به گ و خانان دهر دپينى. مروى تېزل و به پوز (وا لووتى هه ليناوه ده لى قوله به گه.) [ف] كسى كه ادائى خانان درمى آورد
- قوله زهنگى: قوله رده ش، مروى پيست رده ش. [ف]

سیاه پوست

جنبانک

قوله شینه: مهلیکه به قهد کاسه له شینکه یه ک دهبن کلکی قوله و له قه راغ چومان دهژی. [ف] ماهی خوارک کوچک

قونچاندن: قووچاندن، نووقاندن. [ف] بستن **قونجلیسک:** قونجرکه، پیکول، پهیکول. [ف] خار سه کوک

قوله میر: به دهسه لات، که سیک که هه موو کاریکی وهک میران دهچی. [ف] کسی که رفتارش مانند میران است

قوند: قول، کلک براو، دووڤ کورت. [ف] دم بریده **قونیچ:** ☞ قولینچک

قولیجان: گیایه که وهکوو مالونجه به زهویدا پان دهبته وه بهریکی ورد دهگری وشکی دهکن و له گهل چایی دهمی دهکن بو سه رمابوون و هه لامهت باشه. [ف] اسم گیاهی دارویی

قاقهزی: [ف] موشک کاغذی **قاووقول:** قووله و ههرا، قووله قوول. [ف] هوار و داد

قولینچک: سووچ، قوژبن، قونیچک. [ف] گوشه **قولینک:** قرقینه، قریپ. [ف] آروغ

قوولکه و ته مبار: کهند و لهند، زهویی چال و چول و بهرز و نهوی. [ف] زمین پست و بلند

قولینه: (+) دهفریکه به شوول دروستی دهکن وهک سه وهته وایه قاپ و قاچاخی تیدهخن. [ف] سبد بزرگ

قوون پاله: نه فهری ئاخر له لای چه په وه له بهره دروینه دا، یه کهم کهس له لای راسته وه سه رپاله یه. [ف] نفر آخر در سمت چپ صف درو کردن

قوماچ: نیشانه، ئارمانج. [ف] هدف، آماج **قوماههنگ:** جاروو، قسل و خوله میش بو سواخدانی هوز و دیواری بهردین. [ف] ساروج **قورغانه:** شوینی مانه وه، شوینی هه سانه وه. [ف] اطراقگاه

قوون خوئ نه خواردن: بریتی له هه دا نه دان و نه سره وتن، نهحه جمین. (له هیچ کوئ قوونی خوئ ناخوا، ده لئی جیوهی تی کراوه). [ف] کنایه از آرام نگرفتن

قومقومه: (+) سه رمازه له، لاسابانکه ره. [ف] آفتاب پرست

قوون دانه سه ر ده رپی خو: له ئیختیاری خو دا بوون، منه تی کهس نه کیشان و دهسه لات له دهس خو دا بوون. (خوشه منه تی کهس هه لئه گری و قوون بدهیه سه ر ده رپی خوت و دانیشی). [ف] کنایه از داشتن اختیار کار و زندگی خود.

قوموک: چوره ئاو، قومیک ئاو، (قوموکی ئومان ده نی). [ف] جرعه

قومه ته: کومه، کوگا (له سه ر قومه ته کوئوشه که دانیشنبوو). [ف] توده گیاه

قوون دههؤل: بریتی له مروقی خویری و قوون قورس، که سیک که قوونی زله و توانایی هیچ

قون هه لئه کینه: قنگ هه لئه کینه، بهرگاییکه. [ف] دم

کاریکی نییه و ناتوانی ههستی. [ف] کنایه از تنبل	قوونەلفس: قنگەلتس، هه‌لتوته‌کان. [ف]
قوون قورس: ته‌مبەل، له‌ش گران، ته‌وه‌زەل. [ف]	قوونەلتس
تنبل	قەپانچە: قۆچەقانی، قەلماسک، کەه‌نیک،
قوون هەلدراو: بریتی له‌ خویری و بیکاره،	به‌رده‌قانی، قەلماسن، قەلماسه‌نگ. [ف] فلاخن
پیایوی سووک و چرووک. [ف] کنایه از آدم	قەپۆچکە: شەیتانۆکە، نینۆکە شەیتان. [ف] حلزون
بی‌سر و پا	قەپەنگ: (ئەو قولاپە‌ی قەساب گۆشتی پێدا
قوون هەلکەپنە: بریتی له‌ مانگی رەشه‌ممە که	هەلدەواسی (دەرابە. [ف] چنگک) کرکره
ده‌غل و دان و دانه‌ویلە که‌م ده‌بیتە‌وه و له	قەتە: چوارچیو‌ی وینە، قاپی عەکس. [ف] قاب
ته‌واو بوونه. [ف] کنایه از ماه اسفند که ذخیره‌ی	عکس
زمستانی کاهش می‌یابد	قەدەلە: جۆریک دەفری فافۆنه به‌قەد کووپه‌یه‌ک
قوون‌پەش: جۆری مراویی بۆره‌ کلکی رەشه.	دەبی شیر ی تی‌ده‌کەن و ده‌یکۆلینن. [ف] دبه‌ای از
[ف] اردک اره‌ای	جنس روی برای شیر
قوونوو: گۆزه‌ی هەنگ که به‌ قور چەند دانه	قەدەم مە‌پی: جۆری رەوتی یه‌کسمه. [ف] نوعی
گۆزه‌ی تری پتوه‌ ده‌لکینن. [ف] تبدیل کندو برای	راه رفتن اسب
زن‌بورعسل	قەرات: قەلات، قەلا. [ف] کلات
قوونە خلیسکی: خلیسکین له‌سەر به‌فر به	قەراتە: قەلاتە
دانیشتنه‌وه. [ف] سرسره‌بازی نشسته	قەراغ بۆ تی‌کردنه‌وه: (بریتی له‌ ته‌مبی‌کردن و
قوونە‌جوورپه: قنگه‌جوورپه، ئیسکی پشته‌قوونی	لێدان له‌سەر کاریکی نار‌ه‌وا، سزادانی که‌سیک
مریشک. [ف] استخوان تخمدان مرغ	له‌سەر تاوان. (تۆزی قەراغی بۆ تی‌نه‌که‌مه‌وه
قوونە‌خه‌و: خه‌ونووچکه‌ بردنه‌وه به‌ دانیشتنه‌وه،	یاغی ده‌بی.) (وەرد کردنه‌وه‌ی کلۆشی ده‌وری
خه‌وتن به‌ دانیشتنه‌وه. [ف] در حالت نشسته به	خەرمان له‌ کاتی گیره‌کردندا. (کلۆشه‌که‌ زۆر
خواب رفتن	بلاو بۆته‌وه ده‌چم تۆزی قەراغه‌که‌ی بۆ
قوونە‌گاز: لای دواوه‌ی پشتی یه‌کسم که ئاخری	تی‌ده‌که‌مه‌وه. [ف]) کنایه از تنبیه کردن و زدن؛ (
کورتان ده‌که‌ویتە سهری. [ف] قسمت عقبی پشت	جمع کردن دوروبر خرمن
الاغ که آخر پالان رویش می‌افتد	قەراغ لی‌کیشان: له‌سەر رۆیشتن، قسه‌ی زیادی
قوونە‌لتس: قنگەلتس، هه‌لتوته‌کانی سه‌گ و	کردن، (له‌وه زیاتر قەراغی لی‌بکیشی پیچ و
پشیلە و پیوی و ... [ف] چنباتمه‌ زدن سگ و	کلاومان تیکه‌ل ده‌بی. [ف] حرف اضافی و
گره‌ و روباه و ...	ناراحت‌کننده

قه‌راغ و بیجاغ: ده‌وروبه‌ر، ده‌ورانده‌ور. [ف]	قه‌ره‌په‌سته: پال‌په‌ستی، پال‌په‌ستۆ. [ف] فشار در دوروبر
قه‌رخ: ئه‌و به‌ره وینجه و گیاهی که به یهک زه‌بری مه‌له‌غان ده‌ووردیته‌وه. که‌رخ. [ف] علفی که با یک ضرب‌ه‌ی داس درو شود	قه‌ره‌چوخ: ناوی چپایه‌که له کوردستان. [ف] نام کوهی در کردستان
قه‌رقلیت: قه‌ره‌قرووت. [ف] قراقروت	قه‌ره‌خان: ناوی گیاهی که ده‌یسووتین و خۆله‌میشه‌که‌ی وه‌ک به‌رد په‌ق ده‌بی، له ئاودا ده‌یکولین و هی‌شووه‌ تری‌ تی‌ه‌لده‌کی‌شن و هه‌لیده‌خن ده‌بیته‌ کشمیشی سه‌وزه. [ف] نام گیاهی است
قه‌رقوش: (+) نه‌خۆشییه‌کی سمی چاره‌وییه ناتوانی له عه‌رزی دانئ. [ف] بیماری سم اسب	قه‌ره‌سه‌قل: ناوی گیاهی که. [ف] نام گیاهی است
قه‌رقوو: شه‌را، گه‌نم و نوکی‌ک که به‌ر له گه‌یشتنی وشک ده‌بی. (وه‌ک گه‌نم قه‌رقوو شه‌را بر‌دی‌ه‌سم/ قسه‌ی هات و هوت ناکه‌س کوشتیه‌سم) [ف] گندمی که قبل از رسیدن می‌خشکد	قه‌ره‌فتیله: چ‌را‌ده‌ستی، پیوسۆن، چ‌رای شیل‌ه‌گه‌رچه‌ک. [ف] چراغ فتیله
قه‌رمالندن: سه‌رلی‌شی‌واندن، قه‌ره‌اندن، له‌بک‌اندن. [ف] گمراه کردن	قه‌ره‌فیسکان: هه‌لترووشکان، کوندکی، هه‌لتووته‌کان. [ف] چمباتمه نشستن.
قه‌ره‌وون: ناوی یارییه‌کی من‌دالانه‌یه. [ف] نام یک بازی کودکان	قه‌ره‌قۆز: پال‌ه‌وانی بی‌ ناوونیشان، ئه‌کته‌ری بی‌ ناووناو بانگ. [ف] بازیگری که معروف نباشد
قه‌ره: گوندیکی ناوچه‌ی فه‌یزول‌لابه‌گی بوکان بوو که‌وته به‌ر سه‌دی کورشی که‌بیر. [ف] نام روستایی در منطقه‌ی فیض‌الله‌بیگی بوکان زیر سد کورش کبیر رفت	قه‌ره‌قاوت: ناوی گیاهی که له قامیش ده‌چی. [ف] گیاهی شبیه نی.
قه‌ره‌ئه‌فتاوه: هه‌وجۆش، لوولینه‌ی مه‌فره‌ق. [ف] آفتابه‌ی مسی	قه‌ره‌قوش: (+) نه‌خۆشییه‌کی سمی ئه‌سب و یه‌ستره که ده‌بیته‌ هو‌ی توپینیان. [ف] نوعی غده‌ی عفونی که در پای اسب و قاطر پیدا می‌شود و موجب مرگش می‌شود
قه‌ره‌بالغ: جه‌ماوه‌ری زۆر له ده‌وری یه‌ک، ئاپۆره‌دانی خه‌لک و هه‌را هه‌را. [ف] جمعیت انبوه	قه‌ره‌مات: عه‌جایب، سه‌یر و سه‌مه‌ر، عاجباتی. [ف] عجیب
قه‌ره‌بالغ: قه‌له‌بالغ، قه‌ره‌بارغ، ئاپۆره‌ی هه‌شامات له شوینیک، هه‌را و زه‌نازه‌نای فره. [ف] شلوغی جمعیت	قه‌ره‌هوانی: قه‌ره‌هوانه، ده‌فریکه وه‌ک کتری وایه له ته‌نه‌که دروستی ده‌که‌ن شوان چایی تیدا لی‌ده‌نی. [ف] کتری کوچک درست شده از حلبی
	قه‌ره‌ول: (+) دیاری کردنی خشتی براو، بو هه‌ر

- هەزار دانە خشتیک بەرز دەکەنەو و پیتی دەلین قەرەول [ف] نشانە کردن آجر
- قەرەھیل:** گێژەللووکه، گەردەللول [ف] گردباد
- قەرەپەخە:** پیاوی رەشوکی لەنیو نیزامیدا. جاش (سەرباز دەوری کێوکهیان دا و چەن قەرەپەخەیان وەپیش خۆیان داو) [ف] افراد شخصی میان سربازان
- قەریتە:** قەلادە، قەلاتە، سنجۆل، سنجۆر. [ف] قلادە
- قەریر:** پەرژینی سەر دیواری مال. [ف] پرچین روی دیوار
- قەشقە:** (۱) کەتەول، گیایەکە وەک کونجەرە وایە لەنیو گەنمدا شین دەبی گولی سپییە و دەنکەکە ی وەک پیکول وایە (قەشان، بەش، کەل و گای نیوچاوان سپی) بریتی لە کەسیک کە خۆی دەنوینی و دەپەوئ خۆی نیشان دا. [ف] گیاهی خاردار (گاو پیشانی سفید) آدم خودنما و تابلو
- قەشک:** ناوی گۆلیکە. [ف] نام گلی است
- قەشە ماسی:** قاشە ماسی، جوړی ماسیی زار گەورەپە و گوشتی خۆشە. [ف] نوعی ماهی دهان بزرگ با گوشتی لذیذ
- قەفەقەفە:** گیایەکە لە قەراغ چۆم دەپوئ. [ف] نام گیاهی است
- قەلەرچن:** قەلەرچن، قەلاقوچکە، لەسەر یەک داگراوی کۆما کرا. (قاپیکمان لە ترئ قەلەرچن کرد و پیمان دا). [ف] برروی هم انباشته
- قەلاتە:** (+) تایە، گیشە، کۆمای گەنم و نوک و جو دواي دوورینهو. [ف] توده‌ی گندم درو شده
- کە برروی هم می‌چینند.
- قەلاش:** دللاوا، بەدەهەند، دەست و دلەبان، دلەرەوان. [ف] سخاوتمند
- قەلاخ دان:** سواخ کردنی قەلاخ بە شیاکە و ریخی ئاژەل. [ف] اندود کردن محل نگهداری تپاله با مدفوع گاو
- قەلاخ:** شوینیک کە تەپالە ی تیدا عەمبار دەکەن. [ف] تپاله‌دان
- قەلەپن:** قەلەپنگ، کەرخنکینە، گیایەکی بەرزی قەلتاس دارە. [ف] نام گیاهی است
- قەلەپنگ:** کەرخنکینە، قەلەپن، گیایەکە قەلتاسی هەپە و لە گەرووی مالات دەگیرئ. [ف] نام گیاهی است
- قەلەرۆچ:** قەلەرۆت، کەسیک کە گلینە ی چاوی دەرہاتئ. [ف] کوری که کره‌ی چشمش بیرون آمده‌باشد
- قەلتاس:** قەلتاس [ف] قالتاس
- قەلچن:** قەلتاس، قەلتاس، داسوو. [ف] اخگل
- قەلچنە کردن:** زیپکە کردنی لەش بە سەرما و مۆچرک، پەرەمریشکە. [ف] مورمور شدن پوست بدن
- قەلغان:** قەلغان [ف] قالغان
- قەلەلاشک:** قەلەلاشک، درووی کنگر، قانگەلاشک. [ف] بته کنگر خشک
- قەلماندن:** قەوماندن، هەلاییساندن. [ف] برپاکردن جنجال
- قەلەوقوتە:** قەرە و قوتە، بریتی لە فەقیر و هەژار و رەش و پووت کە ورووژم دەکەنە

سه‌ر خوارده‌مه‌نی. [ف] کنایه از مردم فقیر و تهیدست که به سوی خوراکی هجوم می‌برند.	وسط خورجین
قه‌له‌بانه‌یی: قه‌له سابوونه، قه‌له سابوونی، قالاوی بال ره‌شی له‌ش خۆله‌میشین. [ف] کلاغ خاکستری و سیاه	قه‌مته‌ره: (+) سه‌ر ده‌رگا، سه‌رده‌رانه، ده‌رگانه. په‌تی به‌ستنی چادر. [ف] (آستانه‌ی در.) (ریسمان بستن چادر.
قه‌له‌سوو: داسوو، قه‌لتاس، قه‌لچغ. پرزه‌ی گوله‌گه‌نم و جۆ. [ف] اخگل	قه‌مچ‌قه‌مچۆکه: گولیکی بنه‌وشه نیو مه‌تر به‌رز ده‌بیته‌وه و منالان کلاوه گولینه‌ی پی دروست ده‌که‌ن. [ف] گلی بنفش که بچه‌ها با آن کلاه می‌سازند
قه‌له‌متۆز: داریکه وه‌ک چنار وایه گه‌لاکه‌ی بۆ ده‌رمان ده‌بی. [ف] نام درختی است	قه‌مچ‌که‌ره: مه‌لیکی بچووی بۆره له‌بن به‌ردی شاخان هیلانه ده‌کا و له‌نیو هیلانه‌که‌یدا له‌جیاتی پووش به‌ردی پان و چکۆله داده‌نی و هیلکه‌ی له‌سه‌ر ده‌کا. [ف] نام یک پرنده است
قه‌له‌مه‌زه‌رده: چاوسپیلکه، ناوی دروویه‌که. [ف] نام خاری است	قه‌مچی شیللق: گیاه‌که وه‌ک که‌رخنکینه وایه له می‌رگدا ده‌پوی. [ف] نام گیاهی است
قه‌له‌مه‌هاپ: گرده‌بپ، شکانی ده‌ست و لاق به‌جۆری که ته‌که‌ی بی. [ف] شکستن دست و پا طوری که استخوان قطع شده باشد	قه‌مۆچکه: زارکی ئاگرپژین (ئاور له قه‌مۆچکه‌ی گرکانه‌که‌وه ده‌رده‌چوو). [ف] ده‌هانه‌ی آتشفشان
قه‌له‌نگ: (+) قالانگ، قه‌لاگ، ئاسن و داری سه‌رخوار بۆ میوه‌چنین و ده‌ره‌یتانه‌وه‌ی شتی له چال‌که‌وتوو. [ف] چنگک	قه‌نتارقین‌شه‌له: که‌متیار، که‌متار. [ف] گفتار
قه‌له‌ویچکه: بری قه‌له‌و، تا راده‌یه‌ک قه‌له‌و. [ف] اندکی چاق	قه‌واتی: چیرۆک، هه‌قایه‌ت، خه‌به‌روۆشک. [ف] افسانه
قه‌لیشک: ناوی گیاه‌که. [ف] نام گیاهی است	قه‌واژ: قه‌واره، قه‌لافه‌ت، له‌ش و لار. [ف] اندام
قه‌لینگ: گیاه‌که وه‌ک که‌رخنکینه وایه. [ف] نام گیاهی است	قه‌وزیل: پیوه‌له، مرده‌لوخ. [ف] لاغر مردنی.
قه‌مامه: (+) ته‌قه‌ل‌دانی تیپ له‌نیوه‌راستیدا بۆئه‌وه‌ی زۆر شوپ نه‌بیته‌وه (تیره‌که زۆر شوپ قه‌مامه‌ی که با توزی هه‌لکش). [ف] دوختن	قه‌ولگیر بوون: په‌یمان به‌ستن، به‌لین دان، [ف] قول دادن.
	قه‌هیکه‌ر: نه‌زانکار، گه‌وج، بی‌میشک، ناهیر، هه‌قمه‌ق. [ف] ابله
	قه‌یاغه‌ریخه: جۆری قه‌یاغی گه‌لا ورد و باریکه بۆ دوورینه‌وه نابین. [ف] نام گیاهی است
	قه‌یتوول: خونچه، پشکوژ، چرۆ. (سۆسه‌ن ساق

که‌سیک که ده‌ستبه‌ردار نابی و خو به پیاو‌وه
 هه‌لده‌واسی (لیمان بۆته قیلی که‌وای سپی) [ف]
 کنایه از مزاحم

سه‌وز جه‌لای نسا‌ران/ چون ته‌واف داران
 قه‌یتوول و ناران. «سه‌یدی هه‌ورامی» [ف] غنچه
 قه‌یته‌رقوو: چاره‌نووسی نادیار. [ف] بلاتکلیف
 قه‌یچۆل: دهم هه‌پک، بی‌ددان. [ف] دهان بدون
 دندان

قه‌یچی قه‌یچی: یارییه‌کی مندا‌لانه‌یه وه‌کوو
 هه‌ولوا وایه، حیندرحو. [ف] الاکلنگ
 قه‌یسه‌ر: (+) شه‌خته، شه‌خسه. (بیستانه‌که
 قه‌یسه‌ر لئی‌داوه). [ف] سرمازده
 قه‌یسه‌ربردوو: سه‌رما‌بردوو، شه‌خته لی‌دراو. [ف]
 سرمازده

قیافه: له‌ش‌ولار، قه‌لافه‌ت، به‌ژنوبالاً [ف] قیافه
 قیافه‌گرتن: پۆز لی‌دان، فیز و هه‌وا نواندن
 (ده‌لئی کوری قه‌رالی فه‌رنگه قیافه‌ی گرتووه)
 [ف] قیافه‌گرفتن

قییتی: که‌س‌نه‌دیو، قوشقی، شه‌رمیون و سل.
 (ئه‌وه بو هه‌لدی ده‌لئی قییتییه). [ف] آدم خجالتی
 قیچ: کچ، که‌نیشک، که‌نی، کیژ. [ف] دختر
 قیرسز: رژد، قرنیس، ره‌زیل، سه‌قیل، چکووس،
 چکوود. [ف] خسیس

قیره‌ون: که‌سیک که له‌مامه‌له‌دا زور چه‌نه‌چه‌ن
 ده‌کا، (ئه‌وه هه‌نیده قیره‌ونه بو ئه‌وه نابی شتی
 لی‌بکری). [ف] کسی که در معامله زیاد چانه
 می‌زند

قیزه‌وه‌ر: قیز هه‌ستین. [ف] تنفرآمیز
 قیلما‌قازه: سه‌رشان، چۆله‌مه‌ی ئه‌ستۆ، جۆتکه‌ی
 مل، ناوملان. [ف] جناح گردن
 قیلی که‌وای سپی: بریتی له‌ملۆزم و میمل،

کاتژمیر: (+) عهقره بهی سهعات ژمیر له	کاروه دهس: کار به دهست. [ف] کارمند
کاتژمیردا. [ف] عهقره بهی ساعت شمار	کاره با: (+) جوړیک موورووه ته سیچی پی
کاتیل: کیتله، دیزه ی چکوله. [ف] دیزی کوچک	دروست دهکن. [ف] نوعی مهره برای تسبیح
کارازا: کهرکیت، ههپه، شه ی پوکوت، دهفه ی	کاری: (+) سهخت، دژوار. (تازه دهردی کارییه.)
فه رش کوتان. [ف] دفته، شانہ ی پود کوبی	(ددرت کاری بی!) [ف] سخت، کاری
کارتنهک: جالجالووک، داپیروک، داوه ته نه. [ف]	کاریت: ههنگوین. [ف] عسل
عنکبوت	کاریدور: دالان. [ف] دالان
کارتو: بهیات، په زیره، خوراکیک که شه و	کاسوله: گه مژه، گه لحو، گه وج. [ف] ابله
مایته وه. شه و پاته. [ف] خوراک شب مانده.	کاسووری: تیره یه که له هوژی مامهش. [ف] نام
کارته په له: سهقر، مهلیکه بهقه د کوتر دهبی به	طایفه ای از ایل مامش
حه واه له نگر دهگری. [ف] قرقی	کاشمه: کاشمه، ناوی گیایه که وهکوو کاهوو
کارچف: هه لووچه، هه لووژه. [ف] آلوزرد	وایه. [ف] نام گیاهی است
کارگه بهر سوورکه: کارگیکی خوراکیه له نیو	کافان: که بیانوو، خاتوونی نیومال، کابان. [ف]
میترگ و گیا و گژدا دهروی. [ف] نوعی قارچ	کدبانو
خوراکی	کافوک: کابوک، کوتر. [ف] کبوتر
کارگه دارانه: کارگه داره، کارگیکی تیژ و	کافی: چیانشین، که سیک که له چیا و کینو
ژههراوییه له سه ر کولکه داری پزیو هه لده توقی.	دهژی. [ف] کوه نشین
[ف] قارچ درختی	کاکیلکه: خلیته، کاکیله. [ف] دندان آسیاب
کارگی که ما: باشتین کارگی کویتستانه له سه ر	کاکیله: ☞ کاکیلکه
بنجی که ما هه لده توقی. [ف] نوعی قارچ مرغوب	کالفام: بیرکال، عهقل سووک، هه رزه کار. [ف] کم
کاروانه ری: شاری، پیگای گوره. [ف] بزرگراه	عقل

کاکله میشان: ☞ که لکه له میشه

کالوک: که ووشی راو، کاله، (کالوکی خوم له پی ده که هم و دروم) ☞ نوعی کفش چرمی دهست ساخت

کالوکچ: (+) بریتی له مرؤی سوور و سپی و ناسک، پروئال ☞ سرخ و سفید و لطیف کالوش: کلاش، که ووشی به ناوبانگی هه ورامان. ☞ گیوه، گالش

کاله ی شه مامه به ندی: کاله و پیلایو چه رم بوو قه دیم سازیان ده کرد و به هه وریشمی په نگا و په نگ گول و گولینگه یان پیوه هه لده واسی ☞ نوعی کفش دست دوز قدیمی کام شکان: خواردنی شتیک بو ئیشتیا به سه رچوون ☞ کامروا

کانئیس ئه ستوور: (ئیسک گران، په زاتال، ئیسک قورس؛) رۆح زل، نه فس به رز، دل گه وره. ☞ (اخمو؛) متکبر

کاوله ده م: بریتی له که سیک که ددانی له ده مدا نه مایی ☞ کنایه از کسی که دندان در دهان ندارد

کاوله کۆن: کاو لاش، مالی کۆن و روو خاو ☞ ویرانه ی قدیمی

کاوه مه له یی: جوړئ سیوی وردی سپیبه هه وه لی هاوین ده گا. سیوی کاغه زی ☞ نوعی سیب.

کاوی: (گه وچ، چه پول، خول؛) پیروی له ون لئ گوراو، خه ره فاو. (حیفه گه وره کچ بو پیایوی کاوی) ☞ (ابله؛) پیر سفیه

کاویز: پلنگ ☞ پلنگ

کاھیل: ته مبه ل، ته وه زه ل، قوون قورس، له ش گران ☞ تنبل

کتک شور کردن: پشیله شور کردن، شوشتنی ناته واو ☞ سرسری شستن

کتکه کیفی: پشیله ی کیوی ☞ گربه ی وحشی

کتلی: کتری، که تری ☞ کتری

کچه تیو: کچی بی باب، کچی سه غیر ☞ دختر صغیر

کچه تیوه: جنیویه که به کچی ده دن، چه تیوه. (کچه تیوه بو ئاورت گرتووه؟) ☞ ناسزایی به دختر

کچه کی: وشه ی دواندنی یه کتر له نیو ژنان و کچاندا. (ئه یه رۆ کچه کی بوو رۆژه ئه و کورپه هه راسی به و ده رکوبانه هه لگرتووه) ☞ حرف همراهی در میان دختران

کچه وهره: جل و به رگ و سه رو پوترکی جوان. (که وا و پاتولیکی کچه وهره م بو بدووره) ☞ دخترکش

کراری: کارزان، لیها توو ☞ کاردان. ماهر.

کراودله: ناوی تیره یه که له هۆزی مامه ش ☞ نام طایفه ای در ایل مامش

کرتۆپه: په تاته، هیپره لماسی، سیوک ☞ سیب زمینی

کرتینه: (کرۆژکه) کرتینه ، قرته. ☞ (غضروف. منگنه.

کپخه و: خه وی قورس، به ته واوی خه و لئ که وتن ☞ خواب سنگین

کرژور: رژد، قرنیس، چکووس، چنوک، سهقیل. [ف] خسیس	کرووتاندن: کرتاندن، داکرماندن. (مشکه که ورد ورد گهنمه که دهکرووتینی.) [ف] خرد کردن با دندان
کرژوور: چکووس، سهقیل، پیسکه، دهستقووچاو، رژد. [ف] خسیس	کرهکال: زهوییه که هه موو سالیک دهکیلدری. [ف] زمینی که هه سال کشت می شود
کرمن: (+) به غیل، به ته ماح، چاوبرسی، چاوچنوک، چاوچوو. [ف] حسود	کرپتک: کرال، رهقن، چهقن، شوینی به رده لان و که س نه کیل. [ف] زمین سنگلاخ که به درد شخم زدن نمی خورد
کرموژه: خوړاکی کهم، ورده ورده خواردنی نان. (زور تیرم به لام له گهل ئیوه کرموژیه که دهکه م) [ف] خوردن کم	کزکه کردن: [ف] کسکه کردن
کرمه تهنه له: شه وړه و، کرمیکی ره شه به شه و له برکه ی بیستان و چه و ه نده و ... وه خو دهکه وئ و به رژدا له بن خولدا خو ی مات دهدا. [ف] کرم آفت جالیز	کزوه ت: تام، میلاک. چیر. [ف] طعم
کرمتوکنه: جوړیک کرمی ورده به توپهل له گیاهه که ده هالین و توړیکی وه که جولاته نه به سه ر خویاندا ده کیشتن، ده رویشه ماره. [ف]	کرژمژ: کشمیش، تریی وشکراو. [ف] کشمش
نوعی کرم کرکدار	کرسسه: دهنگدانی مه ر، لیخوړینی په ز. [ف] کلمه ای برای راندن گوسفند
کرمن: تیرین، جوړی کایه ی مندالانه یه به هه لمات ده کری. یه کیان هه لماتیک له به رده می خوی داده کا و ئه وی دیکه به مه ر مه ر کهانی خوی تیی هه لده کا. [ف] تیله بازی	کرسکه کردن: کزکه کردن، به کزی دانیشتن. [ف] غمگین نشستن
کرناس: (+) کرژوور، چکووس، مستقووچاو، چکوود، قرنیس. [ف] خسیس	کشپهل: پشکه ل، پشقه ل. [ف] مدفوع گوسفند و بز و خرگوش و شتر
کروک: په رچه م، ئه ندای نیرینه ی گول که هه لاله پرژئی ده کا. [ف] پرچم گل	کشتیله: ئاوگه ردان، مه لاقه، ئه سکوی، ده فریکی ده سکداره ئوی پی له مه نجه ل هه لده گوین. [ف]
کروکاش: کو کردنه وه ی گیا و ئالف له م لا و ئه ولا. کوکه ند. [ف] جمع آوری و چیدن علف	کفک: ده موولووت، لمبوزی حه یوان، (کفکی کایه که ی گرت و ده مبینی کرد.) [ف] پوزه ی حیوان
کروو: کوچه ر، ره و ه ند. [ف] کوچنده	کفهل: میوه ی بی ئاو، قانگ، تووری کفهل. [ف] میوه یا ترب پوک
	کلاس: (+) ئاسکی نیر، نیرمامز. [ف] آهوی نر
	کلاش کلاش: ناوی یارییه کی لاوانی گوندنشینه به ده و ره له سه ر چوک داده نیشن و که سیک له نیوه راس تیان داده نین و کلاش یکیان

به دهسته وهیه و دهیده نه دست یه کتر و به کلاشه که له و که سه ی نیوه راستی جه غزه که ددهن. ئه و که سه کلاشه که له دهس هر کهس بستینی ئه و ده چته جیی ئه و. [ف] نام یک بازی کلاو فرین: فیله باز، کلاو بهردار، کلاوچی. [ف] کلا بهردار

کلافه: (+) قانگله بهن و ده زوو. (کلافه یه کم ده زوو بۆ بکره، کلافه یه کی بهن دهوئ). [ف] بسته نخ **کلاو بابردوو:** بریتی له مرۆی هه ژار و دهست کورت. (سۆرانی سپی کلاو بابردوو/ له چی ده گه پئی له برسا مردوو. «فولکلور»). [ف] کنایه از جوان تهیدست

کلاو به دهو رین: کایه یه که چهند مندا له به شیوه ی باز نه یی داده نیشن و که سیکیان کلاو یک به دهسته وه ده گری و به دهو ریاندا ده گه پئی کلاوه که له پشت یه کیان داده نی، هر کهس هه لیه نیی ئه و ده بیت هه لالا و ده گه پئی و به و شیوه یه یارییه که در یژه پئی ده ده ن. [ف] نام یک بازی کودکانه

کلاو تیکه ل بوون: بریتی له به گژ یه کدا چوون، ئاوقای یه کتر بوون، تیک هه لچوون و یه کتر تالانده وه. [ف] کنایه از گلاو یز شدن

کلاو فرینه: یارییه کی لاوانه یه. [ف] اسم یک بازی جوانان

کلاو به نه: کلاو بن، قالا قنگ، ریکلاو، لاسکی گه لا ریواس. [ف] ساقه ی برگ ریواس

کلاوچی: کلاوسان، گزیکار، فیله باز. [ف] کلاه بردار

کلاوسان: کلاوچی. [ف] کلاه بردار **کلاولار:** ناراست، فیلاوی، (گورگم گورگینی برسی/ کلاولارم له راسی. «ژیلا حوسینی»). **کلاوی سه رچنگان:** ناوی یارییه کی لاوانه. [ف] نام یک بازی جوانان

کلاوی لار له ژیر سه ردا بوون: کاری خراپ و ناراست، فیل و دهو. (کلاوی لار له ژیر سه ری ئه و زرت هه بۆزه دایه). [ف] اهل دوز و کلک بودن **کلچووک:** (به پووله ی زور وردی خیار که هیشتا گوله که ی پیوه یه. (بیستانه که تازه کلچووکێ کردوو.) ؛ (کلچووک، کلچووک. [ف]) خیار بسیار ریز که هنوز گلش نریخته.) میل سرمه کشی

کلغه ته که چه له: بریتی له ژنیک که هه موو کاریکی پئی ده که ن. (له و ماله دا بوومه ته کلغه ته که چه له). [ف] کنایه از کنیزی که همه ی کارها را بر او تحمیل می کنند.

کلکه سووتی: (دووه له قی، کلک راوه شانندن، نووزاندنی سه گ له لای خاوه نه که ی؛) بریتی له ریابازی و مه رای ی کردن. [ف] دم تکان دادن

سگ هنگامی که صاحبش را می بیند؛ (تملق **کلکه له قه:** بریتی له کزی و لاوازی و بی تاقه تی، به زین و وره پئی نه مان. (کورپی کورد که لاله ره قه/ جاش که وته کلکه له قه «ره حیم مینایی»). [ف] شکست خوردن و ناتوان شدن

کلکه ته شی: که وچه قوله، به چه بۆقی هیشتا لاق دهر نه هاتوو. [ف] بچه ی قورباغه

کلکه قنگی: (+) بریتی له کایه کردن و هه لبه ز

دابه ن. (به و رږژگار ه خه ريكی كلكه قنګنیه خو
 دهرس ناخوینی) [ف] كڼایه از بازی كردن و بالا
 و پایین پریدن
كلمیچ: كلموچ، كلمیش، چلمی وشك، كه میله ی
 لووت. [ف] خلم
كلوانك: كلكه وانه، نه نګوستیله. [ف] انگشتر
كلومنجر: كلا، (مالمان وهران وهر یه كن قاپیه كان
 كه می كلومنجرن) [ف] دقیق برابر نیستند
كله توركی: سی كوچكه ی ئاور، سی بهردی
 ئاگردان، سی كوچك. [ف] سه تا سنگ كه برای
 آتش می گذارند
كلیل به بهرؤك: بریتی له کیژی عازهب و
 كابان. یانی گه وره بووه و بوئه وه ده بی کلیلی
 مالی پی بسپیژی. [ف] دختر بلوغ و كدبانو كه
 كلید خانه را به او می سپارند
كنانیسك: هه نیشك، به له مرګ، كورده نیشك،
 ئانیسك. [ف] آرنج
كنجك: پهړوك، پاتك، پارچه پینه. [ف] پارچه برای
 وصله
كنه: كه لك، فایده. (كنه ی نه ماوه ئیتر) [ف] فایده
كودپینه: گه مه یه کی مندالانه یه. [ف] نام بازی
 كودكانه
كوپه: گه وچ، حه پؤل، گه لحو، گه مشو، هه قمه ق.
 [ف] ابله
كوپه ینگ: سه رانګو ټلك، سه لو ټنك، سه رګو ټلك،
 گووڅه ك. [ف] محل ریختن سرګین
كوټال: پاتال، مالات، ولسات. [ف] دام اهلی
كوټایی: دواپی، ئاخر. (كاره كه مان كوټایی

پی مینا) [ف] پایان
كوټراش: (له بار بردنی مندال و دهرهینانی به
 ده زگا؛) قوټراش، ده زگای پش تاشین،
 خوټراش. [ف] (كوټراش؛) استره
كوټربانجیله: كوټره باریكه، كوكوختی،
 كوټره برجیله. [ف] یاکریم
كوټرؤكه: دهرزیله یه كه بو قژی كچان ده بی،
 خشلیكه له بهر گهر دندا له ده سمالی قایم ده كه ن
 بو جوانی، بهرده سمال. [ف] یک نوع زیور زنانه
كوټره گایه: جوړی كوټری گه وره یه، گاكوټر،
 جوړی كوټره شینكه ی گه وره یه. [ف] نوعی كبوتر
 بزرگ
كوټكه خه و: خه ونووچكه، وه نه ون، پینه کی
 (خه ريكی كوټكه خه و بوو) [ف] چرت زدن
كوټوپر بوون: سه كته كردن، جه لته لیدان،
 مردنی له ناكاو. (ئو هه موو نه خلاقه شیرینه ت
 له گهل پیر و جه وان/ دهك كټوپر بم نه گهر ساتی
 له بیرم چینه وه «سه ید کامیل ئیمامی "ئاوات"».)
 [ف] سخته كردن
كوټه رازوو: خه رمانه ستیر
كوټه ره: (+) رووت بوونه وه ی دار و گه سك.
 (داره كان كوټه ره بوون و گه لایان پینه نامه وه،
 گه سكه كه كوټه ره بووه) [ف] ریختن برگ درخت
كوټه كوت: (رویشتن له تاریكیدا.) (به كوټه كوت
 ریم دهر كړد) ؛ (دهنگی دل،) (دلی كوټه كوتی
 ده هات، دلم كه وته كوټه كوت) [ف] راه رفتن در
 تاریکی؛ (صدای تپش قلب
كوچ له بهر: ئو كه سه ی له سه ر پویشتنه،

کۆچەری. [ف] آمادەى کۆچ.

کۆچەرى: (+) جۆرى ھەلپەپکىنى کوردییە

دەپۆن و ھەلدەپەپن. [ف] نوعى رقص کردى

کۆچەک: (+) بەچکە و شتر. [ف] بچەى شتر

کۆچیل: نەقوستان، سەقەت، مجرۆ. [ف] فلج

کۆدە: بەلگە، قەوالە، قەبالە، تاپۆ. [ف] سند

کودیلە: ناخ، دەروون. (لە کودیلهى دلییه وه به و

کاره رازییە). [ف] عمق، ته

کوردەنامووسى: بریتی لە پەشیمان بوونەوه لە

کاریک بەلام لە پرووت ھەلنەیه وازی لى بیئى.

(لێى بۆته کوردەنامووسى دەنا پێى خوش نییە). [ف]

کنایە از پشیمان شدن از کاری اما به خاطر

رودربایستی ادامه دادن

کۆپرە: (+) دەنگى خویندنى مار. (مار کۆپرەى

سێ و دەخوینى). [ف] صدای خواندن مار

کورس: بێتەرکی خانووبەرە کە چەن پلێکان لە

عەرزى بەرز دەبیته وه. [ف] زیربنای خانه که چند

پله بلند است ولی زیرزمین ندارد.

کورسیله: چوارپایەى چکۆلە. [ف] چهارپایه‌ی

کوچک

کۆپکۆژە: جۆرى گۆیژى سى گوشه‌ی دەنک

گەورەیه ھەر کەسێ پێش بارانى پەلەى پایز

بیخوا پێى نەخۆش دەکەوێ. [ف] نوعى زالزالک

کورکە: مەلۆ، کۆگای گەنم و جۆى دووراو. [ف]

توده گندم و علف درو شده

کۆرپنجە: سەرەتان، شیرپەنجە. [ف] سرطان

کۆرپنیشک: لۆچ، چرچ. [ف] چین و چروک

کورواخ: قەبۆق، بۆق. [ف] قورباغه

کۆرۆژگە: کۆرۆشکە، خرتگ، خرینگ. [ف]

غضروف

کۆپووساندنەوه: کێاندنەوهى یەسقان یان

شتیکى تری تێخۆلدار بە ددان. (ئەو یەسقانە

بکرووسینە وه ددانت ھەیه). [ف] لخت کردن

استخوان یا پوسته‌ی چیزى با دندان

کۆپە مریەم: ناوی چیاپەکە لە ھەورامان. [ف]

کوهی در اورامانات

کۆپەدەر: قسەپەکی ناخۆشە وەک قوزەلقورت.

[ف] ناسزا، سخنی تلخ

کۆپەگۆی: سەل و قۆشقی، سەرک، سەلۆکی

ئامادی ھەلاتن. [ف] رموک

کۆپەمیانە: ناوی چیاپەکە لە ھەورامان. [ف] کوهی

در اورامانات

کۆپەنیشک: قورانیك

کوریشکە کردن: کڕووشمە کردن، خۆ مات

کردن و کز دانیشتن. (ھەستە ئەو بۆ لەو

قورژبە کوریشکەت کردوو). [ف] کز کردن و

نشستن

کۆزەرکوت: (+) بریتی لە پەمەکی، گۆترە،

ھەوہنتە. (ھەروا کۆزەرکوت ھەلدەکوئیتە سەر

کار). [ف] کنایە از انجام دادن کاری بدون فکر

قبلى

کۆزەک: گۆیز، گرتەکان. [ف] گردوو

کۆزیک: (سەنگەر، خەل، مەتەرێز؛)

ھەشارگەى راوچى بۆ راو کردنى کەو. [ف]

(سنگر؛) کمینگاه شکارچى برای گرفتن کبک

کۆزىلكه به ستن: کۆ بوونەوه لە دەورى شتیک.

(عالمه میک له دوری کانیه که کوزلیکه یان

به سستیوو). ئاپوره دان. [ف] حلقه زدن

کوژیل: کومه ل، جقات. [ف] اجتماع

کوسالان: (کوساران، کویستانان؛) ناوی

زهنجیره کیوکه له هه ورامان. (کوسالان کوفو،

وهفری ناچیتو). [ف] (کوهساران؛) رشته کوهی

در اورامانات

کۆستهک: (+) سندم. [ف] شکال.

کوسوو: کونی، سه لیته، قه حبه، به ستۆکه [ف]

جنده، روسپی

کۆسه میسری: جوړی شمشیری قه دیمی بوو

دروست کراوی میسر. [ف] نوعی شمشیر

کۆسه به به: کۆسته بابی، هه نه کچی، قه شمهری.

[ف] دالک

کۆسه به دار: گه مه یه کی لاوانی گوندنشینه به دار

و په پۆ داھۆلیک دروست ده که ن و ده یگێرن به

مالاندا و نه قول و هیلکه و پاره و هه رده گرن. [ف]

نام یک بازی

کوشتارگا: شوینی سه ربړینی هه یوان. [ف]

سلاخ خانه

کوشتهر: نه شتهر، (وهرن جهرگم هه لده رن به

ده بان و کوشته ری/ چه ندهم جیژوان له گه ل کرد

به ر په نجه ره و دوو ده ری. «گورانی» [ف] نشتر

کوشته ره: ⑤ کوشتهر

کوشمه له: خۆ کۆ کردنه وه و دانیشن به ماتی،

هه لته رووشکان و خۆ گرمۆله کردن. (له به ر

سه رما خۆی کوشمه له کردبوو). [ف] خود را جمع

کردن و نشستن

کۆف: کوو، کۆم، پشت چه ماوه. [ف] کمر خمیده

کۆکک: زه ویی ره مل، زه ویی لماوی. (ئه و

زه وییه کۆککه ئه گه ر ئاوی هه بی هه ره لماسی

چاکی ده بی). [ف] زمین ماسه زار

کۆکلاشک: کۆکلاش، گیایه که وه ک شنگ وایه

بنه که ی چه قه ی لی ده گیرئ. [ف] نام گیاهی است

کۆکه ند کردن: گیا رنینه وه له سه حرا بۆ مه ر و

مالات. (سی چوار شوین هه یه گیای لئی به یانی

ده چین بۆ کۆکه ند کردن). [ف] چیدن گیاه

کۆگا: (+) شوینی کۆبوونه وه، هۆلی کۆر و کۆ

بوونه وه. [ف] مجتمع

کول: (+) ته پ، گرد، تیره گ، که لک، که ل. [ف] تپه

کۆلاس: فیشه ک کیشی تفه نگ. [ف] گلنگن

کۆلانیچ: دۆل و گه وه ی نیو شاخ و زه رد و

ماه. [ف] دره ی سنگی در سخره

کولانجه: کولاوکه، کلاورپۆژنه، رۆچنه. [ف] روزنه

بام

کولانجه: کولاوکه، کلاورپۆژنه، رۆچنه،

کولانچه، کولانکه. [ف] روزنه ی بام

کولوانجه: ⑥ کولوانجه

کۆلاوکۆل: به ته واوی، (ناتوانین کۆلاوکۆل واز له

یه کتر بینین). [ف] به کلی

کولاهه نجه: کلاورپۆژنه، کولاوکه، رۆچنه. [ف]

روزنه ی بام

کولپچک: لانکه، بیشکه. [ف] گهواره

کولکه به هاره: ناوی گیایه که. [ف] نام گیاهی است

کولکه ی سه ره خوین: بریتی له مروی سه ر به

فیتنه و ئاژاوه گیر، به تاییه ت بۆ ئافره تی دلته ر و

هه‌شه‌ری ده‌کوترئ. [ف] کنایه از زن عشقی	اندوه
کولله تانجیانه: تاژیله‌که، تاژیی ئه‌حمه‌د راوکه‌ر،	کوللو: (+) ده‌نکی به‌فر، کلوی به‌فر. [ف] دانه‌ی
بالالووکه. [ف] آخوندک	برف
کولله‌داشت: که‌وی ده‌سته‌مۆ و به‌ کولله	کولله‌س: ره‌پسته، نه‌ونده. [ف] گندم باران
په‌روه‌ده‌ کراو، که‌و یان هه‌ر بالنده‌یه‌ک که	رویانه
ده‌سته‌مۆ بکری و به‌ ده‌ستنده کولله‌ی پی‌بدرئ.	کۆله کوتان: ته‌مبی کردن و به‌زاندن. برست
[ف] پرنده‌ی که‌ با ده‌ست به‌ او ملخ می‌دهند	لئ‌ب‌پ‌ین. (خه‌م وای کۆله کوتاوه ناتوانی زه‌رده
کۆلمت: جیگای پی‌که‌یشتنه‌وه‌ی ئی‌سکی ران و	بگری. [ف] بیچاره و ناتوان کردن
دیزه‌له‌ی سمت. [ف] مفصل استخوان ران و لگن	کۆله کوتران: کۆله‌وار و لئ‌قه‌ومان، چاره‌پ‌ه‌ش.
کۆلنج ته‌قاندن: ﴿ کۆلنج شکاندن	(له‌بن کۆلی ریا کۆل و که‌لاک و کۆله کوتراوم/
کۆلنج شکاندن: که‌سیک که‌ کۆلنج ده‌کا شانی	ده‌سم نه‌گری کۆلۆل و کۆله‌وارم یا ره‌سوول‌الله.
بۆ ده‌شیلن یان ده‌یگوشن قرچه‌ی لیوه‌دی.	«راوچی». [ف] بیچاره و ناتوان شدن
(شانم ره‌ق بووه بزانه کۆلنجم بۆ ناشکینی.) [ف]	کۆله کوتراو: برست لی‌براو، لئ‌قه‌وماو و زه‌لیل.
قولنج شکاندن	[ف] بیچاره و ناتوان
کۆلنجی: دوو‌پ‌شکه، ده‌ماره‌کۆل. (چزی ده‌لئی	کوله‌گرتن: خۆ گرتن، گوی هه‌ل‌خستن بۆ
چزی کۆلنجییه بیگانه و خویی ناناسی.) [ف] عقرب	قسه‌ی خه‌لک به‌ دزییه‌وه. [ف] استراق سمع
کولنگ: قه‌زوان، به‌ری داری به‌ن. [ف] پسته‌ی	کوله‌گوینی: ناوی گه‌مه‌یه‌کی لاوانه. [ف] نام یک
کوهی	بازی جوانان
کۆله‌ده‌ر: نه‌به‌ز، ئازا، که‌سیک که‌ نابه‌زی و به‌	کوله‌باد: نه‌ترس، بی‌باک، به‌غیره‌ت، به‌جه‌رگ. [ف]
چۆکدا نایه، (با هه‌ر ئی‌تۆ بی‌که‌لیمه‌ی	بی‌باک
کۆله‌ده‌ر/ راپه‌ره، تیکۆشه، با هه‌ر سه‌رکه‌وی	کوله‌ژ: جۆریک ماری ژه‌ه‌راویی بقه‌یه. [ف] نوعی
«حه‌قیقی». [ف] تسلیم‌ناپذیر	مار سمی خطرناک
کۆله‌مه: کوتانی یه‌که‌م‌جاری برینج له‌ دینگدا. [ف]	کۆله‌شیر: کۆل‌وشیر، داریکی گه‌وره‌یه ده‌یده‌نه
اولین کوپیدن برنج در هاون	به‌ر کۆله‌که‌ی مال و بانه‌که‌ی پی‌ به‌رز
کۆلوبیر: جه‌غجه‌غه، چه‌رخ و ته‌نافی ئاو	ده‌که‌نه‌وه به‌جۆریک که‌ سه‌ریکی داره‌که‌ له‌ژیر
هه‌ل‌گو‌یستن له‌ بیر. [ف] چرخ چاه	کۆله‌که‌که‌ دایه و به‌ چه‌ند که‌س سه‌ره‌که‌ی تری
کۆلودۆ: کۆلوکۆ، خه‌م و که‌سه‌ر، خه‌فه‌ت. [ف]	داده‌نه‌وینن، وه‌ک مه‌ل‌غه (ئه‌هره‌م) بانه‌که‌ی پی‌

بەرز دەكەنەو، ئەو ە بۆ كاتىكە كە دەيانەوئ
شتىك بدەنە بەر كۆلەكەكە بۆئەو ە نەنىشى،
چلمىردە. [ف] اهرم

كۆلەكەرەشكە: كۆلەكەيەك بوو سەرەكەى دوو
فلىقانە بوو رەشكەكايان لەسەر دادەنا و ئەوسا
پريان دەكرد لە كا و پاشان كەرەكەيان دینا
ژیری و باریان دەكرد بۆئەو ەى سەر
خستەكەى ئاسان بى. [ف] پایەای كە برای بار
سنگین مى‌گذارند و الاغ را در زیر آن قرار
مى‌دهند و بار مى‌کنند

كۆلەگروو: كۆل ەستانى بەر لە گریان. ئۇناق.
[ف] بغض گریه

كۆلەگیر: شۆقار، دووزمان، نەمام. [ف] خبرچین
كۆلەهەییە: ماریكى ژەهراوییه، كۆلەوہییاب.
كۆلەوہى وا. [ف] ماری سمى

كۆلیرە ناسكە: كۆلیرەيەك كە ەەویرەكەى بە
شیر و شەكر شیلدرايى. [ف] نوعى نان روغنى
خانگی

كۆلیرەى پەنجەكیش: كۆلیرەى قەرەپەپاغى. [ف]
نوعى نان گرده

كۆلیرەى حاجى لەكلەك: تۆلەكە، ناوى گيايەكە
كەلاکەى پان و خپە گۆلىكى وردى سپی دەر
دەکا و پاشان تۆوہكەى وەك كۆلیرە خپە. [ف]
نام گياہى است، پنیرك

كۆلیژ: كۆلیج. [ف] كالج
كۆلیژە: تەنگانە، گیر و گرفت، تەنگژە. [ف]
گرفتاری

كۆلینچك: كورۆشكە. [ف] غضروف

كۆم: (+) كلاو، تەپلە. [ف] كلاه
كۆمانج: كەوئل، كووژگە، چارداخ. [ف] سایبان
كۆمەلكە: [ف] كۆمىلكە

كۆمەلكە: كۆمەلتە، كۆزىلكە. (خەلكىكى زۆر
لەبەر درگایى مزگەوت كۆمەلكەيان بەستووہ). [ف]
جمع شدن عدهاى بەدور هم

كۆمىلكە: كۆزىلكە، كۆمەلكە، كۆمەلتە. [ف] جمعیت
كون كردن و لە مل كردن: بریتی لە برسییەتى
و خواردن و لەستەوہى قاپ و قابڵەمە،
خواردنى بنكرى قابڵەمە و مەنجەل. (ئەو كپە
كپە چيیه سازت كرديوہ يەكجاری كونی كە و لە
ملى كە). [ف] كنايه از گرسنگى و خوردن تەدیگ

كوناوجە: كوناوہجە، كلاوړۆژنە، كولاوكە،
رۆچنە، كولانچكە. [ف] روزنهى بام

كوناودیو: دیواودەر، كوناودەر، (دیوارەكەيان
كوناودیو كرديو). [ف] سوراخ شده از دو طرف
كونجرە: نووسەكە، پەنەریشكە، نووسەنەكە،
پەنیریشك، پەزیشكە. [ف] تخم گياہى خاردار كە
بە لباس مى‌چسبد

كونجرى: كونجرە، پەنەریشك، نووسەكە،
نووسەنەكە، پەنیریشك. [ف] گياہى خاردار

كونجەلە: كاسەى دارین، دەفرى لە دار دروست
كراو. [ف] كاسهى چوبى

كونجى كونجى: خال خال، پتۆك پتۆك. (رەنگى
سىروو پايزانە كونجى كونجى دەبى). [ف] خال

خال ريز
كونچكۆلى: گەرەن و تويزینەو، پەيدۆزى. [ف]
تحقيق

کونده کی: هه‌لتووشکان، هه‌لتوته‌کان،

کوندکی. [ف] چمباتمه‌زدن

کونده‌گایه: جۆرتیک کوندی گه‌وره‌یه. [ف]

شاه‌بوف

کونده‌گوو: بریتی له مندالی زۆر گووکه‌ر. (ده

مندالی کونده‌گوم بۆ به‌خنیو کردووه.) [ف] کنایه از

بچه‌ای که زیاد می‌رید.

کونده‌میز: بریتی له مندالیک که هه‌میشه‌میز

ده‌کا به‌خویدا، میزکه‌ر. (ئه‌و کونده‌میزه شه‌و نییه

جیگا‌که‌ی ته‌ر نه‌کا.) [ف] شاشو

کونکه: گۆزه، ده‌فری له سوآله‌ت، کووزوو،

جه‌ره. [ف] کوزه

کۆنه‌کتیب: بریتی له پیاوی به‌ئەزموون و دنیا

دیتوو. [ف] کنایه از پیرمرد با تجربه و دنیا دیده

کونه‌باچکه: دربیجه، په‌نجه‌ره‌ی چکۆله‌ له

دیواردا بۆئه‌وه‌ی بای لیۆه‌ بیته ژووری، ده‌لاقه.

[ف] دریچه

کۆنه‌پارێز: کۆنه‌په‌ره‌ست. [ف] مرتجع

کونه‌په‌نیر: ئه‌شکه‌وتیک بوو قه‌دیم خه‌لکی

دیّهاتی ده‌وروبه‌ر په‌نیریان له‌وێ له‌ چال ده‌نا و

نگابانیان بۆ داده‌نا. [ف] غاری بود در قدیم که

آهالی روستاهای دوروبر پنیر خود را در آن

نگهداری می‌کردند

کونه‌جه‌رگ: زۆر بۆ هینان به‌ قسه و تانه و

ته‌شه‌ر. (هینده ده‌بۆلینی کونه‌جه‌رگی کردووم.)

[ف] بیزار کردن

کۆنه‌لان: لانی کویره، کۆنه‌ هیلانه، دژی

گه‌رمه‌لان. [ف] کهنه لانه‌ی خرگوش

کۆنینه‌ناس: دیرینه‌ناس. [ف] باستان‌شناس

کووتی کووتی: (بانگ کردنی سه‌گ؛) بریتی له

مروقی زگه‌رۆ و به‌ ته‌ماح که چاوه‌ریی بۆره

خولکیکه. (ئه‌تۆی عه‌لی به‌رده‌شانی/ کووتی

کووتی نانی نانی/ دوو کونم هه‌یه له‌نیو رانی/ له

کای ده‌خۆی یان له‌ دانی «به‌یتی عه‌لی

به‌رده‌شانی». [ف] (صدا زدن سگ؛) کنایه از

آدمی که حریص و شکمو است

کووچان: پڕ، لیوړیژ، که‌لاوړیژ، لپاولپ.

(کیله‌که‌ی کووچان کرد له‌ گه‌نم و بۆی کرده

جه‌واله‌که‌وه.) [ف] پڕ، لبریز

کووچی کووچی: بانگ کردنی سه‌گی چکۆله و

تووتک. [ف] صدا زدن سگ کوچولو

کووخه‌ل: نگابانی خرمان، خرمانه‌وان. [ف] نگهبان

خرمن

کوودی قه‌باخی: کووله‌که‌ی شه‌قه‌باخی. [ف]

کدو‌حوایی

کوودی ملگه: کووله‌که‌ سه‌راوی. [ف] نوعی کدو

کوورنگه: سه‌ر به‌ یه‌کا کردنی په‌ز له‌به‌ر

گه‌رمای هاوین (په‌زه‌کان له‌ گه‌رمانا هه‌موو

کوورنگه‌یان کردووه.) [ف] سر در هم فرو بردن

گوسفندان در گرمای تابستان

کووژگه: که‌ویڵ، که‌پڕ، زنج، چارداخ. [ف] سایبان

کووس: کۆس، کۆست. [ف] طالع، بخت.

کووس که‌فتن: به‌دبه‌خت بوون. [ف] بدبخت شدن

کووک: کۆم، کووپ. [ف] کوژپشت

کووکوپه‌ک: تاقتا‌که‌ره، تووته‌ک. (سی چت

له‌ی دنیا شه‌ومال نه‌یرن خاو/ هه‌وه‌ل

کوو کوورهک، دووهم ناله ی ئاو/ سینه هم ئه و
 که سیه ی له دل کریایه/ وه زلف له یلی زنجیر
 کریایه، گورانی، [ف] یاکریم
کوله که ترشی: کوله که ی شهقه باخی. [ف] نوعی
 کدو.
کوله که چنار: جوړیک دارچناری قرچوکه
 راست هه لنچای و شتیکی خر دهگری و
 نیوکه که ی پر دهبی له میثووله. [ف] نوعی چنار
 شکننده و نامرغوب.
کوله که دهرویشی: کوله که سهراوی. [ف] نوعی
 کدو
کووم: (+) باک، ترس، (کور ئازا له هیچ کووم
 نییه کیگ). [ف] باک
کوهک: کهو، ژهرهژ، دوراج. [ف] کبک
کوڅخا سچیل: ☞ سچیل نووس
کوړکیش: چاوساغ، که سیک که دهستی کوړ
 دهگری و دهیگری. [ف] کسی که دست آدم کور
 را می گیرد و راهنمایی می کند
کوړگوان: حیوانی که شیری کهم تیدایی، یان
 گوانی شیری کهم لی دی. [ف] دامی که به خوبی
 شیر از پستانش بیرون نمی آید
کوړووه پهقه: ئافه تی گهنم، جوړی کوړووه
 له گهنم پهیدا دهبی و دهنکه که ی پهقه. [ف]
 سیاهک گندم
کوړه دمه ل: جوړی زیبکه ی گه وره ی زور به
 ژانه ده رکی نابی. [ف] نوعی دمل چرکی
کوړه کوان: ☞ کوړه دمه ل
کوړه چاو: قوولکیکه له بهر چاوی په ز دایه. [ف]
 گودی زیر چشم گوسفند
کوړه مره: ئاوری به ته پاله و دوو که ل کردو.
 (ته ندووره که ی بی ئه و دی کویره مره بی گرتی). [ف]
 آتش با دود
که پره شینه ی جوله که: بارانی هاوینان، باران
 له هاویندا. [ف] باران در تابستان
که پسول: (که فسول، جوړی حه بی ناوکه دهیه
 زیاتر بۆ چلکی له ش دهبی؛) دهفری گاز، به تلی
 غاز. [ف] (قرص کپسول؛) کپسول گاز
که پۆ راسان: ☞ لووت راسان
که په ناشی: به ربووک، پیخه سوو. [ف] زنی که
 همراه عروس به خانه ی داماد می رود
که په نکى پاش باران: بریتی له شتیک که له
 کاتی به که لک هانتیدا دهست ناکه وئ، دواى
 ئه و دی پیویستت پی نه ما پهیدا دهبی. [ف] کپنک
 بعد از باران
که ته ول: قه شقه، گیایه که له نیو گهنما شین
 دهبی گوله که ی سپییه و دانه که ی وهک
 نووسه که وایه به لام دپووه که ی ئه ستووره. [ف]
 گیاهی خاردار
که ته ول: گیایه کی درکاوییه گولی سپی دهردهکا،
 قه شقه، گیایه که وهک کونجره وایه دپووی
 دانه که ی درشتتره. [ف] گیاهی خاردار.
که چهل و کوونی: بریتی له دوو کهس که به بی
 یهک هه لنکه ن. جووته ی خیروشه پ. [ف] کنایه از
 دو نفر که همیشه باهم هستند.
که چه و تریڼ: روو شکاندن، شهرمه زار کردن،
 که چه تریڼ. (وایان که چه و تریڼ کرد روو له م لایه

ناکاته‌وه. [ف] شرمسار کردن

خاردار

که‌پاژه: کرپژ، که‌په‌کیفه، چلکی پیکه‌وه
نووساوی رهق بوو. [ف] چرک، کپک

که‌رکه: قاخنات، فرق. قاقنات، خوراکیکه له ژهک
و شیر. [ف] آغوز

که‌پاکه: کاژه‌لاک، کاسه سهر، ته‌پله سهر. [ف]
جمجمه

که‌رکه‌روک: به‌رزایی نیو درگا که هه‌نگاوی
به‌سهردا هه‌لدیتنه‌وه. [ف] بلندی چهارچوب پایینی

که‌پاکه‌سهر: ته‌پله‌سهر، توقه‌سهر، کاسه‌سهر. [ف]
جمجمه

در
که‌رکه‌روکه: ☞ که‌رکه‌روک

که‌راوکه‌ر که‌وتن: به یه‌ک گه‌یشتنی دوو که‌سی
ناحالی که ده‌ست ده‌کن به کیشته و ده‌مه‌قالی
و به که‌س لی‌ک نه‌بنه‌وه. (تازه که‌راوکه‌ر
که‌وتون به که‌س حالی نابن.) [ف] کنایه از جدال
میان دو آدم نفهم

که‌رکه‌روکه: به‌رزایی پیش ده‌رگا، لای
خوارووی چوارچی‌وهی درگا که له عه‌رزه‌که
به‌رزتره. [ف] طرف پایینی چهارچوب در
که‌رگ: که‌روو، برش، برشوو، که‌په‌کیفه،
که‌پاژه. [ف] کپک

که‌رپنج: جو‌ریک بیژانی گول گه‌وره‌یه. [ف] نوعی
گیاه بومادران

که‌رگه‌ته‌شی: که‌رته‌شی. [ف] گیاهی خاردار
که‌رگه‌دهن: (+) بریتی له مرو‌فی زه‌لام و نه‌فام.

که‌رتاو: ئاوی که له چۆم جیا ده‌کریتته‌وه، شه‌قه
جۆگه. [ف] جوی بزرگ

[ف] کنایه از آدن لندهور و ابله
که‌رگه‌وز: شوینی خو گه‌وزاندنی گویدرپژ،

که‌ردل: دل‌گه‌ر، بی‌خه‌م، که‌سیک که گوئی له
هیچ نییه و دنیای به فشه وه‌به‌رداوه. [ف] خردل
که‌ردوو: (+) دی‌راو، بۆ. [ف] جوی که بر لبه‌ی آن
میوه می‌کارند

شوینیک که خۆله‌می‌شی لی‌بی و چه‌ند جار که‌ر
خوی لی گه‌وزاندبی هه‌ر که‌ریکی‌تر ده‌گاته ئه‌و
حانده ئه‌گه‌ر باریشی لی‌نرابی خوی ددها به
عه‌رزدا و خوی ده‌گه‌وزینن. [ف] غلطیدن الاغ

که‌ردوو‌کیش: (+) ئامرازیکی دهم پانه په‌تیک و
ده‌سکیکی وه‌ک پیمه‌په‌ی پی‌وه‌یه به دوو که‌س
دی‌راوی پی‌هه‌لده‌دن. [ف] گراز

روی خاکستر

که‌په‌ی به‌یانی: تاریک و روونی به‌یانی، به‌یانی
زوو. (که‌په‌ی به‌یانی گه‌یشتنه سهری و گرتیان.)

که‌رگپه‌وه: په‌رژین و به‌ربه‌ست دانان له
دهوری بیستان و شوینی تازه سواغ کراو

[ف] صبح کاذب

بۆئه‌وه‌ی وه‌نیوی نه‌که‌ون. (ئه‌و سهر‌بانه‌م تازه
سواغ کردوووه په‌تیکه‌ی به ده‌وردا رایه‌ل که بۆ

که‌رکت: عه‌بای بی‌قؤل. [ف] قبای بدون ئاستین

که‌رکتپه‌وه با وه‌نیوی نه‌که‌ون.) [ف] نشانه‌ای که
برای بستن معبر می‌گذارند

که‌رکۆلک: که‌رکۆل، قالغان. [ف] گیاهی است

که‌رماشین: به تانه و ته‌شهر به پاسکیل ده‌لین،

دوچه رخه. [ف] دوچه رخه

که ره کوشه: [ف] که ره کوشه

که رملاندن: تیکه ل کردن، ئاویتته کردن، پالوش.

که ره کونده: جوړی کونده به قهه که ویک ده بی

[ف] آمیخته کردن

زوړی لی نژیک ده بییه وه هه لنافری. [ف] نوعی

که رمیز: [ف] خه رمیز

جغد

که رنه فال: کو بوونه وه و به ریوه بردنی ئاهه ننگ.

که ره که وله: که ره جنه، جانه وه ریکی بچو که

[ف] کارناوال

له جیگای ته پ و شیداری مالدا ده ژی. [ف] نام

حشره ای است

که رویشک به عه پابه گرتن: بریتی له سه بر و

که ره کیف: که پروو، برش، که ره کیفه، که رگ. [ف]

تاملی زور. (هینده به سه بره که رویشک به

کفک

عه رابه ده گری.) [ف] کنایه از صبر و شکیبایی

زیاد

که ره نسی: جیگای نیسی که قهت تاو لینی نادا،

که رویشک مه له: مه له که رویشک، جوړی

شوینی هه تاو نه گر. [ف] جایی که آفتاب نمی گیرد

مه له ی وهک که رویشک. [ف] شنای خرگوشی

که ره نگه ل: قانگه لاشک، قانگه لوشک،

که ره ب: خه م، که سه ر، خه فته. [ف] اندوه

که نه گه لاشک. [ف] بته خشک کنگر

که ره په شمه: گیژ و حؤل، حه پؤل، گه وچ و وپ.

که ره وشه: جوړیک جه گن. که ره کوشه. [ف] جگن

[ف] پخمه

که ری که نده لان: بریتی له که سیک که هه ر به

که ره جنه: جانه وه ری که له جیگه ی ته پ و

لا ری دا ده روا و خیشه سه ره. (ده لیلی که ری

شیداری مالدا ده ژی، په نگی خؤل مه شیه و بن

که نده لانه هه ز به توپینی خوی ده کا بوئه وه ی

زگی سپی و لاقی ورده، که ره که وله. [ف] نام

زهره له خاونه که ی بکه وئی.) [ف] کنایه از آدم

حشره ای است

خیره سر

که ره سستی: شوینی سیته ر، جی هه میشه سیته ر،

که ری نیوه زه پ: (بریتی له که سیک که دی قسه

تاونه گر. [ف] جایی که هه میشه سایه است

بکا و ناهیلن ته وای بکا؛) کاتیک که ر

که ره سیسه: (+) ئاپوره ی ئاژه ل و بالنده یان

ده به وئی بزه ری تی لی دهن و ناهیلن زه ره

مروّف، (پولیک بالدار له سه ر سه لوینکه که

زه ره که ی ته وای بی. [ف]) کنایه از کسی که

که ره سیسه یان داوه. [ف] انبوه مردم یا حیوانات

نمی گذارند حرفش تمام بشود؛) خری که

که ره عه وام: پیای نه زان و گه مژه، حه پؤل،

نمی گذارند عرعرش به پایان برسد و با زدن

خه لکی ره شوکی گیل و نه زان. [ف] مرد ابله

قطع می کنند

که ره ک: به ده ده، که ره واله، مره که ره، هه ویرده.

که ری: کاژیله، کاژیله ی شش مانگان. [ف]

[ف] بلدرچین

بزغاله ی شش ماهه

که‌ریزکه‌ن: که‌سیک که بیر و که‌ریز هه‌لده‌که‌نی.	کشک روغنی
□ مقنی	که‌شکه‌ره: قشقه‌ره، قشقه‌له. □ زاغ سفید و
که‌زیک: (+) دهمار، ره‌گی ئه‌ندام. □ عصب	سیاه
که‌زیله: پینه‌ی مه‌شکه که په‌پویه‌ک به دهرزی	که‌شه‌ور: که‌شه‌ه‌ور، هه‌وری ته‌نک و په‌له په‌له
له کونه‌که‌ی را ده‌که‌ن. □ وصله‌ی مشک	به ئاسمانه‌وه. □ لکه‌های ابر سفید
که‌ژاواژ: خال خال بوونی ده‌شت و کیو له کاتی	که‌شیش: (+) کورته بالا، خریلانه، قوله‌بنه. □ قد
دهمه‌و به‌هارد. (زه‌وی که‌ژاواژ بووه). □ خال	کوتاه، کوتوله
خال شدن دشت و کوه در اوایل بهار	که‌ف هه‌لخراندن: بریتی له زور توورپه‌بوون.
که‌ژته‌نگ: چارز، که‌شته‌نگ، توورپه، مپ و مۆچ	(هینده‌ی بق هه‌ستابوو که‌فی هه‌لده‌خراند). □
و بی‌تاقه‌ت. عصبانی و بی‌حوصله	کنایه از عصبانی شدن زیاد
که‌ژوان: (که‌ژه‌وان، شاخه‌وان؛) ناوی کورانه.	که‌فت و په‌فت: (که‌وت و په‌وت؛) بریتی له
□ (کوهنورد؛) نام پسرانه	جاروبار، به هه‌لکه‌وت. (خه‌م له دلی خه‌لکی به
که‌س له که‌س: (بی‌سه‌ره‌وبه‌ره،) که‌س له	که‌فت و په‌فته‌ن/ خه‌م له دله‌که‌ی من وه خه‌روار
که‌سیکه سه‌گ ساحه‌بی خوی ناناسی؛)	که‌فته‌ن «فولکلور». □ (افت و خیز؛) گاهگاهی
حیساب پاک بوون و پاک کردنی قهرز.	که‌فتیر: که‌وگیر. □ کفگیر
(به‌خشین له گونا و هه‌له چاوپوشینه/ تو چۆن	که‌فده‌م: بریتی له زوربلی و چه‌نه‌وه‌ر، مروقی
هه‌ره‌شه‌ت به ئاگری پرتینه/ بم‌به‌خشی به	گیژ و چه‌پۆل و زورویژ، که‌سیک که هینده
نوێژانه‌وه که‌سمان له که‌سه/ به گونا‌ه‌وه	هه‌له‌وه‌ری ده‌کا فریا ناکه‌وئ تفی ده‌می قوت
بم‌به‌خشه ده‌لیم به‌خشینه. «هه‌ژار، خه‌یام به	داته‌وه. □ وراج
کوردی». □ (بی‌بند و باری بلبشو؛) پاک	که‌فسوول: که‌پسوول
شدن حساب	که‌فه‌سه‌ر: که‌فه‌ریز، لپاولپ، لیواولیو. □ لبریز
که‌س نه‌زان: (+) ناوی داریکی درکاوییه وه‌ک	که‌فه‌کولئ: ئه‌و شیرده‌ی ورده به‌ردی سپیی
شو‌ره‌توو وایه، داره بۆق. □ نام درختی است	له‌نیو ده‌که‌ن و له‌سه‌ر ئاگری داده‌نین بۆئه‌وه‌ی
که‌شار: رۆخ، که‌نار، لیواری زه‌ریا. □ ساحل	زووتر بکولئ و هه‌لنه‌چی. □ شیریی که برای
که‌شک نانه‌وه: ناوی یارییه‌کی لاوانه. □ نام یک	جوشاندن سنگ سفید در آن می‌گذارند
بازی جوانان	که‌فین: (+) وه‌ک که‌و ، که‌و وینه، خال له
که‌شکه‌به‌پۆنه: سیریژیک که هیندی پۆنی	پوو، پووبه‌خال، (ناوی کچانه. □ صورت
تیکه‌ل ده‌که‌ن و ئه‌وسا ده‌یکه‌ن به که‌شک. □	خالدارو زیبا شبیه کبک. (نام دخترانه.

رنینه وه نابیی هه مووی که لوه ریژ بووه. [ف] نخود
یا عدسی که بیش از حد رسیده و خشک
شده باشد

که لوه ز: ئه شکه وت، ئه شکه فت. [ف] غار
که له با: به ده مار، به پۆز، تپزل، قۆره ده ماخ. [ف]
متکبر

که له باب به له په وه لیئان: بریتی له دلنیا بوون، له
خه م په خسان. بریتی له لاویک که ژنیکی باشی
هیناوه وازی له قیته قیت و هاتووچۆ هیناوه. (تو
تازه که له بابیی خۆت به له په وه لیئاوه). [ف] کنایه از
خاطر جمع شدن

که له باب به: ئامرازیکی مه کینه ی خه یاتییه مه کوکه
ده چیتته ناوییه وه. [ف] کمپلت

که له باد: بای واده، شه مالی سهره به هار که
به فر ده توینیتته وه، بای وده ده. (هانای که له باد،
باد به هاران/ ولیعه هد دهشت، وکیل واران). [ف] باد
بهاری

که له به ندهن: چپای رژد و هه له مووت و ئه سته م.
[ف] کوه صعب العبور

که له پۆ: (ئاسۆ، شوینی خورئاوا بوون؛
(که له پوی خورنشین ته م دایگرتوووه). (به لال،
گهرمه شانیی برژاو. [ف] افق؛ (بلال

که له زات: ترسه نوک، خویری. [ف] ترسو
که له زراو: که له زات، ترسه نوک. [ف] ترسو

که له زه پ: بریتی له زۆرداری بی پهحم و دل په ق،
زالمی بی به زه. [ف] کنایه از آدم زالم و سنگدل
که له زهنگ: زهنگی گه وره ی کلێسه، گازهنگ. [ف]
ناقووس

که کهکه: که که، قه قه، نوقل و شیرینی به زاراوه ی
مندال. (که کهکه ده خوی؟) [ف] شیرینی و شکلات
در اصطلاح بچه ها

که له به دوون: عه بای ده ورگیراو به زه پری و
ده زووی په نگاو په نگ. [ف] گلابتون

که له پانیتر: (پالاخی دوو ساله؛ (بریتی له لاوی
قه له و و زه به لاح. [ف] (گاومیش دو ساله؛ (کنایه
از جوان چاق و لندهور

که له په ک: که په ک، درشته ی ئاردی دابیژراو،
تیخولی گهنمی له ئاش کراو. [ف] سبوس
که له پینجه: مشتته کو له. [ف] سقلمبه

که له ته وهن: نامۆ، غه واره، نه ناسراو، بیگانه،
تاچیک. [ف] بیگانه

که له خه: (که مچه، ئامرازی قوره سواخ لووس
کردن؛ (مه لاقه، ئه سکوی، ئه سستی، که وچکی
گه وره. [ف] (ماله ی بنایی؛ (ملاقه

که له ک: (+) تیره گ، ته پک، ته پۆکه، گرد. [ف] تپه
که له که له می شه: کاکله می شان، داپیرۆشک.
کاکله مووشان. [ف] عنکبوت بزرگ

که له که خه راوه: کاو لاش، که لاوه. [ف] خرابه
که له لا: (+) دم له پیش و زۆربلی، خۆ تی
هه لقوتین و چه نه وهر. [ف] وراج

که له لک: که لاوه، کاو لاش، ویرانه. [ف] خرابه
که له لو: (+) قوزاخه ی کرمی هه وریشم. [ف]
پیله ی کرم ابریشم

که له لوه ریژ: په رینی نوک و نیسک. نوک و
نیسکیک که زۆر دهگا و دهستی بۆ ده به ی
که لوه که ی ده ته قی و ده وهری. (تازه نوکه که بفر

کهله سوو: مانگایه که که له کهل ناچیتته وه و

ئاوس نابی. [ف] گاو ماده‌ای که همواره آماده‌ی جفتگیری است و آبستن نمی‌شود

کهله شیر: (نه‌خوشییه که زیاتر زاروکان تووشی ده‌بن دهنگیان دهنووسی و ده‌کوخن دهنگی کوخه‌کیان وه‌ک خویندنی کهله‌شیری لی‌دی؛) له‌وزه، بایه‌مه، له‌وزه‌ی گه‌وره. [ف] بیماری خروسک؛) لوزه

کهله شیر خودایله: په‌پووسلیمانکه، خاتوون سیمانکه، شانه‌سهره. [ف] هدهد

کهله شیر ناواده: (کهله‌شیریک که له ناوه‌ختدا ده‌خوینئ.) بریتی له‌که‌سیک کهله‌وه‌خت و بی‌وه‌ختدا ده‌بیته ملۆزمی خه‌لکی. [ف] خروس بی‌محل) کسی که نابهنگام مزاحم مردم می‌شود

کهله‌شینکوف: جوړی تفه‌نگی ده‌سکاری پووسیایه سی گولله ده‌خوا ئه‌و که‌سه‌ی درووستی کرد خوی ناوی کلاشینکوف بوو. [ف] تفنگ کلاشینکف

کهله‌که‌بری: ناوی گه‌مه‌یه‌کی لاوانه. پۆلیک لاو به‌ده‌وره ده‌ست ده‌خه‌نه سهرشانی یه‌کتر و سهریان پیکه‌وه دهنین، که‌سیکیش ده‌ه‌نگاو دوور ده‌که‌ویتته‌وه و به‌ه‌لاتن دروا ده‌ست ده‌خاته سهرشانیان و باز ده‌داته ئه‌ودیو. [ف] نام یک بازی جوانان

کهله‌گژدهو: وشه‌یه‌که کاتیک جوانه‌گا ده‌بن بۆ سهر مانگا به‌که‌ل بۆ دنه‌دانی جوانه‌گا که ده‌یلین. [ف] کلمه‌ای برای تحریک کردن گاو هنگام

جفتگیری.

کهله‌گژ: [ف] کهله‌گژدهو

کهله‌م کاشوول: گیایه‌کی خورسک و بۆنخۆشه گه‌لاکه‌ی ده‌خوری و بۆ ترشیاتیش ده‌بی. وه‌ک که‌ره‌وز وایه. [ف] نام گیاهی خوراکی

کهله‌نگ: قه‌لاده، قه‌ریتته، قه‌لاته، سه‌نجۆل، قایشی ملی تاژی. [ف] قلاده

کهله‌واژ بوونه‌وه: سهرنگوون بوون، خلۆر بوونه‌وه. [ف] سرنگون شدن

کهله‌وه: کهله‌وانه، دووداری چه‌ماوه‌یه به‌نیریدا ده‌که‌ن و ملی گیاه‌که ده‌خه‌نه به‌ینییه‌وه و له‌بنه‌وه به‌بن کهله‌وه ده‌بیسه‌ستن. [ف] چنبره‌ی گردن گاو در خیش

کهله‌وه‌کیشی: دژایه‌تی، پقه‌به‌ری. (ئه‌و خوتیرپیه ده‌یه‌وی کهله‌وه‌کیشیم له‌گه‌ل بکا.) [ف] رقابت کینه‌توزانه

که‌مازه‌نگ: جوړی که‌مایه به‌قه‌د که‌ما به‌رز نابیتته‌وه. [ف] نام گیاهی است

که‌ماسا: سوال‌کهر، خوازه‌لۆک، ده‌روژه‌که‌ر. [ف] گدا

که‌مچه: (+) ئه‌سکوئ، که‌وچکی گه‌وره. [ف] ملاقه که‌مچه‌کوله: که‌وچکه‌ قوله، کلکه‌ته‌شی، به‌چکه‌ی بۆق که هیشتا کلکی دهر نه‌هاتین. [ف] بچه‌قورباغه که هنوز دست و پایش بیرون نیامده.

که‌مدهم: که‌سیک که له‌خواردندا شینه‌یییه. (هینده که‌مدهمه له‌وساوه دوو پارووی نان نه‌خواردووه.) [ف] کسی که در غذا خوردن کند باشد

- که مکولوت: کون و چه پله ک، له کار که وتوو. (به جاري که مکولوت بووه که لکی نه ماوه.) که نه و از کار افتاده
- که من به سه ری: که مویه کی لاوانی گوندنشینه. [ف] نام یک بازی جوانان
- که ند و له ند: زهویی پر قوولکه و چال و چول. (دیم به رمو زوورک و ته لان و که ند و له ند/ دیم به رمو بژوین و زه نویر و زه مه ند. «هین».) [ف] زمین پست و بلند
- که ندوور: ئاودر، که ندر، بوودر. [ف] گودال آبکند
- که نگه لاشک: قنگه لاشک، قانگه لاشک، درووی که نگر، قه لقه لاشک. [ف] بته کنگر
- که وت و په وت: هه ستان و که وتنه وه. (وا پیر بووه که وتوته که وت و په وت.) [ف] افت و خیز
- که وتنه سهر پل: که وتنه سهر هه وا، له که له دان. (تازه که وتوته سهر پل بشیکوژی هه ده چی.) [ف] به سرش افتاده
- که وچک به ده ست: بریتی له که یخودا و کار به ده ست. (که وچک به ده ستی ئه و ماله هه ئه وه.) [ف] مسئل
- که وچکه قوله: ☞ کلکه ته شی
- که وچکه ماسی: (گوچکه ماسی، گوش ماساو؛ (جورئ ماسییه ده می وه که وچک وایه. [ف] (گوش ماهی؛ (نوعی ماهی، بیل ماهی
- که وزیلگ: ترسه نوک، که له زات، که له زراو. [ف] ترسو
- که وش: (+) سه حرا، دهشت و مه زرا. (گوهند له که وشه دوور له وشکه سو فین/ ده رفه ته مه م
- گوشین و هه لگوفین «هه ژار».) [ف] صحرا
- که وشگر: که وش دروو، پینه چی. [ف] کفشدوز
- که وکز: سولتان، شا، حاکم. [ف] سلطان، حاکم
- که وکه وه راو: مله قوتی و رابواردن و که ران. (به و رپژگار هه ریکی که وکه وه راوه.) [ف] گشتن و کیف کردن
- که ونارا: کون و له میژینه، که قنارا، دیرین. [ف] باستان
- که ونارا: میژینه، قه دیم، رپژگارانی زوو. [ف] باستان
- که ونه لان: (کونه لان؛) بریتی له جیگه ژیانی رابردوو. (پوه له هه رلایه ده کم نامویه بق مؤم/ نابینم جیژوان و که ونه لانی خوم. «هین».) [ف] (لانه ی که نه؛) محل زندگی قبلی
- که وه حه فی: که ومار، ماری بالدار. [ف] مار پرند
- که وه ره: (+) قه راخ، که نار، دیواری قه راخ هوز و کانی. (له پال که وه ره ی کانییه که دانیشتبوو.) [ف] دیوار دور حوض و چشمه
- که وی گوپه لی: خاسه که و، که ویک که باش ده خوینی و بو ک به رکی که وان نازایه و له خویندن ماندوو نابین. [ف] کبکی که خوب می خواند و در مسابقه کبک خوانی خسته نمی شود
- که وی: گزینگ، سهره تای تاوی به یانی. [ف] اولین تابش نور خورشید
- که ویکه: نوابه فر، به فریکه که جی جی توایته وه. (ئه من زهینی خوم ده دایه تیره گی ده کویتستانی/ سهریان ده ریناوه له بن که ویکه ی ده به فری/

پنجی سوئسنی، هه‌لالی، به‌یوونی، گیابه‌ند و
 گیاخاوی/ ده‌گه‌ل په‌لکی ده‌سووره گولی
 «فولکلور». [ف] برف اندک

کهوین: خاوین، پاقر، پاکژ. [ف] پاکیزه

که‌هال: بونی خولی ئاوپرژین کراو. (گوند بو
 که‌هاله‌کشی پیو مه‌ست ده‌کا). [ف] بوی خاک آب
 پاشیده

که‌یکه‌و: که‌یکه‌ب، که‌یکف، داریکی جه‌نگه‌لییه
 به‌ر ناگرئ. (ئیستر بزایه که‌یکه‌و بارۆبه‌ر/ ئه‌وسا
 ده‌ییینی تو بالای دلبه‌ر «فولکلور»). [ف] نام یک
 درخت جنگلی

کیچ به‌گا فروشتن: بریتی له‌فیل کردن و شتی
 هه‌رزان به‌نرخ گران فروشتن. (ئه‌و کلاوچییه
 کیچ به‌گا ده‌فروشی). [ف] کنایه از بسیار شیا
 کیچ له‌که‌ول که‌وتن: (بریتی له‌وه‌په‌له‌که‌وتن
 بو کاریک. (تازه کیچ که‌وتنه‌که‌ولی هه‌دادانی
 نییه). ؛ (که‌سیک که‌کیچ هه‌لدینی، کیچ هه‌لینان.
 [ف] کنایه از عجله داشتن برای کاری؛ (پیدا
 شدن کک در لباس و بدن

کیچ نال کردن: بریتی له‌زور فیله‌باز، (هینده
 زورزانه کیچ نال ده‌کا). [ف] کنایه از شیا و
 کلاه‌بردار

کیچوله: جوړیک گیانله‌به‌ری ورده به‌لای
 برکه‌ی بیستان و چه‌ونده‌ر و گیای ساوايه. [ف]
 حشره‌ای که آفت بوته جالیز است

کیرکه‌له‌گا: چلوورده‌ی دهم پلووسک، شووشه
 سه‌هۆل. [ف] یخی که از ناودان آویزان می‌شود
 کیره‌ول: ئه‌و شوینه‌ی کیری جوانه‌گای لیوه

دیته‌ده‌ر، شوپه‌که‌ی به‌ر زگی پاتالی نیر. [ف]
 جایی که آلت تناسلی حیوان نر از آن بیرون
 می‌آید

کیره‌ول شوپ: جوړی جوانه‌گای زه‌به‌لاحه که
 کیره‌ولی شوپه و بو جوت بوون ئازا نییه. [ف]
 گاوی که محل آلت تناسلی‌اش آویزان است
 کیزر: پیره داری مازوو و به‌روو. [ف] درخت پیر
 بلوط و مازووج

کیسۆپزنه: که‌رته‌شی، که‌رگه‌ته‌شی. [ف] گیاهی
 خاردار
 کیسه‌بیمار: فه‌قیر، ده‌ستکورت، هه‌ژار. [ف] فقیر،
 تنگ‌دست

کیسه‌ل پسه‌کین: کیسه‌ل به‌خش، گه‌مه‌یه‌کی
 لاوانی گوندنشینه. دوو لاه‌ده‌سته‌وئه‌ژنو
 پووبه‌پووی یه‌کتر داده‌نیشن هه‌ریه‌کی
 قوله‌داریک له‌به‌ینی هه‌نیشک و چۆکیانه‌وه
 رت ده‌که‌ن و ده‌ستیان توند ده‌به‌ستن ده‌بی به
 په‌نجه‌ی پی و به‌شان له‌یه‌کتر دن هه‌رکامیان
 بکه‌وی ئه‌وی‌تر به‌قوونه‌خشکی ده‌چیته‌پیشی
 و گازی لی‌ده‌گرئ. [ف] اسم یک بازی جوانان.

کیسه‌ل به‌خش: ☞ کیسه‌ل پسه‌کین

کیسه‌لۆکه: کیسه‌له، سن، بوگه‌نکه. [ف] حشره‌ی
 سن

کیسه‌له: (+) نه‌خۆشییه‌کی جه‌رگی په‌زه. (خو
 مات کردن و به‌دزه‌دزه‌هاتنه‌پیشه‌وه. (ئه‌وه‌ی
 ده‌رده و به‌لا باری له‌ئاسمان/له‌سه‌ر عه‌رزی له
 ده‌ورم کیسه‌له‌ی بوو. «عه‌بدوللا حه‌سه‌ن‌زاده،
 ساکار» [ف] غده‌ی سفید چرکی که روی جگر

- گوسفند پیدا می‌شود. **یواش یواش جلو رفتن و محاصره کردن.**
- کیسه‌له‌گزین:** کیسه‌له‌بخش، کیسه‌له‌پسه‌کین. [ف]
- ☞ کیسه‌له‌بخش
- کیسه‌لی:** ماشینی ژیان. [ف] فولکس
- کیش:** (+) (ئاین، مه‌زه‌ب، دین؛) گونجه‌ی دارینی ئه‌ستیر. [ف] دین، کیش؛ (دریچه‌ی چوبی استخر
- کیشخانه:** شاگردانه، ده‌ستخوشانه. [ف] انعام
- کیفوار:** کیفار، نیوی گیاه‌کی درکاوییه، کیوار.
- [ف] گیاهی خاردار
- کیل‌بوونه‌وه:** هه‌ستانه سه‌رپی، راست‌بوونه‌وه.
- [ف] پاشدن و ایستادن
- کیل‌گه‌ردن:** بریتی له‌گه‌ردنی به‌رز و ناسک و جوان، گه‌ردن کیل. (گه‌ردن زه‌رد و کیل‌گه‌ردن، گه‌ردنی زه‌رد چیی تیدایه/ ملی پره له مووروو نیونئیوه‌ی کاره‌بایه. فولکلور.) [ف] گردن بلند
- کیل‌وکه:** داوه‌ل، داه‌وَل، ئه‌و چله‌گه‌نمه‌ی
- له‌دوای دروینه به پیوه ده‌مینته‌وه. [ف] شاخه گندم که بعد از درو برجا می‌ماند
- کیل‌ه‌بردینه:** یارییه‌کی مندالانه‌یه، چند به‌رد له‌سه‌ر یه‌ک هه‌لده‌چنن و له مه‌ودای چند هانگاوییه‌وه به به‌رد تیی هه‌لده‌کن هه‌ر که‌س لئی‌دا و بیرووخینی به‌رنده‌یه. [ف] نام یک بازی کودکانه
- کیل‌ه‌پئ:** تابلو و نیشانه‌ی قه‌راغ ریگا. [ف] علائم کنار جاده
- کیل‌ه‌که‌وه:** گوندیکی ناوچه‌ی فه‌یزوولابه‌گی بوو که‌وتوته به‌ر سهدی کورشی که‌بیر. [ف] روستایی در منطقه‌ی فیض‌اله‌بیگی زیر سد کورش رفته است
- کینی:** گیای دهم ده‌راوی کانی. ئه‌و گیاه‌ی له‌به‌ر ده‌راوی کانی ده‌روئ. (خواردوومه گیای کینیتان/ پشقه‌ل ده‌که‌م بو زستان. فولکلور.) [ف]
- گیاهی که در مسیر آب چشمه می‌روید.

گابۆپ: (+) جۆرى جۆلانه، چه شنى هه لۆرك. [ف]	گاوبان
نوعى تاب	گازوانه: گازوانكه، گوزروان. [ف] گل گاوبان
گاپا: گاپى، برىتى له تهنبل و له شگران. [ف]	گازۆك: (+) ئه و داره ي كه كه رويشك و
كنايه از تنبل	پيويى له كون پى دهردين، دارىكى دوو سه ره
گاپى: ☞ گاپا.	دهيكن به كونى كه رويشك و پيويدا له تووك
گادل: برىتى له مروڤى ئازا و به جهرگ و	و پيستكه ي هه لده چه قىتن و باي ددهن و
به قه وهت. [ف] كنايه از آدم نترس و نيرومند	دهيكي شنه دهرى، به و دهره ينانه ش ده لين
گاردۆن: مقه با، قاقه زى ئه ستور كه ده كرىته	چۆله پىچ، يان چۆله پىچه ن. (قوولايى سهرى
جه عبه بۆ كه لوپهل. [ف] مقه وا	كۆله كه بۆئه وه ي خه ساره له سهرى راوه ستى.
گارسيوك: ته رزه، ترگژۆك، ته رزه، ته يروك. [ف]	[ف] (چوبى كه با آن خرگوش و روباه را از
تگرگ	سورخ درمى آورند) گودى بالاي ستون كه
گارگاپه: بربره ي پشت، بربراگه، مۆغهره،	تيرگ بر آن جاى مى گيرد
(گارگاپه ي پشت له وانه بوو بشكى). [ف] ستون	گازه: (+) پارانه وه به دهنك، شيعرى مناجات. [ف]
فقرات	مناجات
گازاندن: (گاز پيدان به ماشين و ماتۆر و ...	گازهنده وان: دادخواز، شكايه تكار. [ف] دادخواه
(بيگازينه با زوو بگه ينى) ؛ (نه پاندن، گاز كردن،	گازهنك: كه له زهنك، زهنكى گه وره ي كليسه. [ف]
هه را كردن. [ف]) گاز دادن ماشين؛ (جار زدن	ناقوس
گازوانكه: گوزروان، گيايه كي گه لا پاني	گاشكه: كارچف، هه لۆوژه، هه لۆوچه. [ف] آلوزرد
درواوييه گولى وردى شين دهر ده كا. [ف] گل	گاگر: زه ويى به رده لان و ره قه ن. قاقر. [ف] زميني

گراو: ماشقه، ده‌زگیران، یار. دل‌به‌ر. [ف] معشوقه

گراویلکه: ماشقه‌ی جوان و چکولانه، یاری منداال و وردیله. (کوریکه قه‌شمه‌ری کوردی گه‌شاه/ چخوشه هه‌لکه‌وی بکری به‌زاوا/ گراویلکه‌ی به‌بووکی بیت‌ه به‌ر ده‌ست/ هه‌ویردیکه‌ی حه‌مایت بی نه به‌یده‌ست. «راوچی»). [ف] معشوقه کوچولو

گرتن: (+) رام کردن، جوانووه ئه‌سپی سواری. (ئیتست جوانووه‌که‌مان نه‌گرتووه). [ف] رام کردن

کره‌اسب برای سواری

گرخم: ورده برشتی به‌نی فه‌په‌ش له کاتی ته‌ون کردن. [ف] ریزه‌های نخ در قالیبافی

گرده‌بنه: خریلانه، کوله‌بنه، (بی‌ویکی گرده‌بنه‌یه). [ف] کوتوله

گرده‌شان: تیره‌شان، لاشانی کیو، قه‌دی چیا. [ف] سینه‌کش کوه

گرده‌له: (+) گرول، کوته پارچه‌یه‌کی چوارگوشه له‌بن باخه‌لی کراسی ده‌روون. [ف] تکه پارچه‌ای چهارگوشه برای زیر بغل پیراهن

گردیشک: گیاه‌کی خو‌پسکه وه‌ک شنگ وایه، ئاله‌کوک، هه‌لاکوک. [ف] نام گیاهی است

گردیگلان: (گردیک که سواری لی‌ده‌گلی؛) ناوی گوندیکه له هه‌فده کیلومه‌تری باشووری شاری بۆکان هه‌لکه‌وتووه. [ف] تپه‌ای که سوارکار به زمین می‌خورد؛ (نام روستایی در هفده کیلومتری جنوب بوکان

گردیلکه: کوپه‌له، گه‌ردیله، کوپه‌په‌نیری چکوله. [ف] کوزه‌ی کوچک

که برای شخم مناسب نیست

گاگلینه: تاتوله، گیاه‌کی ژه‌هراوییه پاتال بیخوا پی‌ی ده‌مری. [ف] گیاهی سمی که هر حیوانی بخورد می‌میرد.

گالته‌جاپ: گه‌پچاپ، رشق‌نجاپ. [ف] تمسخر

گامه‌رز: هوگان، سهره‌گاوخان، ئه‌و شوینه‌ی خه‌تی جووت ده‌گاته ئه‌وسه‌ر و ده‌گه‌ریت‌ه‌وه سهر خه‌ت. [ف] محل دور زدن در شخم

گاو: (+) ته‌قل، دروومان. [ف] بخیه

گاو‌به‌ن: گاوبه‌ند

گاو‌به‌ند: گاو‌به‌ن، شوینه‌ی به‌ستنه‌وه‌ی ره‌شه‌ولاخ له ته‌ویله‌دا. [ف] محل بستن گاو در طویل

گاوومه: گوگم، گیاه‌کی گه‌لا تووکنی گول‌زهرده. [ف] جوجم

گای قه‌شق: (بریتی له که‌سک که هه‌ر کاریک بکا دیاره و له‌به‌رچاوه؛) گای نیوچاوان سپی، قه‌شان، به‌ش. [ف] کنایه از کسی که هر کاری می‌کند مردم می‌دانند و تابلو شده‌است؛ (گاو پیشانی سفید

گجی: زیاده گوشتیکه له‌نیو زنی مانگا په‌یدا ده‌بی و ده‌بیت‌ه هو‌ی ئه‌وه‌ی هه‌میشه به‌که‌ل بی و له‌که‌ل نه‌چیت‌ه‌وه. [ف] گوشتی اضافی که در فرج گاو ماده پیدا می‌شود

گدیش: گه‌راگوهان، توربه‌ی گوانی ئاژهل، گواندین. [ف] پستان حیوان

گدیو: هه‌تیو، سنیو، منداالی بی‌دایک و باوک. [ف] یتیم

- گرژینه‌وه:** زهرده گرتن، بزه، نه‌رمه پیکه‌نین. زهرده‌خنه. [ف] تبسم
- گرسقا:** گهردنی جوان و سپی و ناسک، گهردن زهرده. [ف] گردن زیبا و سفید
- گرسۆز:** جوړی لامپای شووشه باریکه و گره‌که‌ی گرده چونکه پلټه‌که‌ی وهک پلټه‌ی سه‌ماوهر و عه‌لادین لوله‌یییه. [ف] چراغ گردسوز
- گرسه‌ژۆ:** بلیسه‌کیشان، کلپه کردن، (ئاوردنه گرسه‌ژۆی ده‌کرد بۆ سه‌ر و چاومان). [ف] زبانه کشیدن
- گرگړه:** کۆل و بیر، جه‌غجه‌غه، چه‌رخ‌ی ئاو هه‌لکیشان له بیر. [ف] چرخ آب کشیدن از چاه
- گرمخین:** پزین، گه‌نین. [ف] گندیدن
- گرمخیو:** رزیو، گه‌نیگ، گه‌نی. (میوه‌که گشتی گرمخیوه). [ف] گندیده
- گرمۆتکه:** گرمۆته، گرموله، گزمول. [ف] گلوله‌ی گل و مو
- گرمۆتکه:** گرمۆته، گرمۆله. (خۆی له و بن دیواره گرمۆتکه کردووه). [ف] گلوله
- گروس:** کاکيله، خلیته، کاکیلکه. [ف] دندان آسیاب
- گره‌به‌رد:** به‌ردی زبر و زۆپی کتو، (له‌سه‌ر گره به‌رده‌کان راوه‌ستابوو). [ف] سنگ زبر و برجسته در کوه
- گره‌سی:** ماسین و ته‌ب کردنی سیپه‌لک. [ف] التهاب ریوی
- گره‌ف:** باوه‌پ، ئیمان، برپوا. (مروقه‌کا خاوه‌ن کره‌فه). [ف] ایمان
- گریال:** که‌چه‌ل، سه‌ر گه‌نیگ. [ف] کچل
- گرینج گرینج:** گرنی گرنی، زبر. (له‌سه‌ر ئه‌و به‌رده گرینج گرینجه دانیشتوووه). [ف] زبر
- گرینچۆ:** جمگه، خرتگ، (گرینچۆی ده‌ستی ترازاوه). [ف] مفصل
- گزگزه:** می‌شه گزگزه، مۆز، جوړی می‌شی سه‌وزی گه‌وره‌یه به‌ ئاژه‌له‌وه ده‌دا. [ف] کنکاون
- گزۆک:** گزه‌ون، گزیکار. (پرووترش و گزۆک و گوچی نه‌بیستوو/ گرژ و مپومۆچ و که‌س نه‌ویستوو «مه‌م و زین»). [ف] کلاه‌بردار
- گزینه:** چه‌کوش، چه‌کوچ. (ئه‌و گزینه بینه بزماره‌که داکوته). [ف] چکش
- گزنیژه:** (+) گۆی مه‌مکی ئافره‌ت. [ف] نوک پستان زن
- گسکه سواخ:** سواخدانی دار و دیوار به‌ گسک و قورپه شله. قوراویکی شل به‌ گله‌سپی ده‌گرنه‌وه و گسکه‌که‌ی تی‌هه‌لده‌کیشن و به‌ دیواریدا دینن. [ف] گل‌اندود دیوار با جارو
- گسکه فه‌قئ:** گیایه‌که گولێ زهرده و سوور ده‌ر ده‌کا وه‌ک گراک وایه به‌لام لقه‌لقه‌ شین ده‌بی و نیو مه‌تر به‌رز ده‌بیته‌وه بۆ گه‌سک که‌لکی لی وهرده‌گرن. [ف] گیاهی است برای جارو
- گسکه‌چۆمی:** جوړیک گیای بالا به‌رزه له‌ قه‌راغ چۆم ده‌روئ و لاسقه‌که‌ی مه‌یله‌و سووره بۆ گه‌سک که‌لکی لی وهرده‌گرن. [ف] گیاهی برای جارو
- گسکه‌شیننه:** گیایه‌که له‌ به‌راوان شین ده‌بی بۆ گه‌سک که‌لکی لی وهرده‌گرن. [ف] گیاهی است

برای جارو

لیمان. [ف] دفعه

گسکی به‌داری: یارییه‌کی مندلانه‌یه گسکیک به داره‌وه ده‌به‌ستن و وهک ئه‌سپ سواری ده‌بن و هه‌لدین گسکه‌که له دواوه له عهرزی ده‌خشی و ته‌پۆتۆز ده‌کا. [ف] یک بازی کودکان مانند نیسوار با چوب و جارو

گشپۆش: جه‌وی هه‌وای ده‌وری زه‌وی. [ف] جو زمین

گف کردن: رق هه‌ستان، خو هه‌لمه‌ساندن. (له /داخانا خو‌ی گف کردبوو). [ف] عصبانی شدن
گلارک: ☞ گلارکه

گلارکه: گلینه‌ی چاو، گلارک، بیبیله. [ف] کره‌ی چشم

گلگروکه‌ره: تاق‌تاق‌که‌ره، تووته‌ک. [ف] مرغ شب‌آهنگ

گلمو‌و‌چک: گزمو‌وله، گلمو‌و‌چه. [ف] گلوله گل

گلمو‌و‌چه: گزمو‌وله قور. [ف] گلوله گل

گلۆره: گولۆله، به‌نی خپ هه‌لکراوه. [ف] گلوله نخ
گله‌پنج: گلیکی سپیه له‌گه‌ل لۆکه و زه‌ردینه‌ی هیلکه تیکه‌لی ده‌که‌ن بۆ چاک‌کردنه‌وه‌ی درزی دیزه و گۆزه که‌لکی لی‌وه‌رده‌گرن. [ف] نوعی خاک آهکی که با پنبه و زرده‌ی تخم‌مرغ قاطی می‌کنند برای ترمیم کوزه و ظرف سفالی شکسته

گله‌پۆته: خۆله‌پۆته، خۆله‌پۆتینه، گله‌پۆک، گلی وشک و ورد. [ف] خاک خشک و پودر مانند
گله‌پۆک: ☞ گله‌پۆته

گله‌ت: جار، را، که‌ره‌ت. (ئی گله‌ت هاتی سه‌رده

گله‌سه‌ن: (+) گله‌بان، کای کۆماکراوی گل به‌سه‌ردها کراو بۆئه‌وه‌ی ته‌پ نه‌بی. (ئه‌و کاو‌گزره‌یه به‌ره هه‌لیده‌وه و گله‌سه‌ری بکه با خه‌سار نه‌بی). [ف] ریختن خاک بر روی توده‌ی کا.

گله‌م‌رده: گله‌پۆته، گلی داوه‌ریوی بیرری وشک. [ف] خاک پوده

گلیفان: گلی‌ی‌کار، گازنده‌وان، خو‌ش‌گله‌یی. [ف] گله‌گذار

گلیتک: گلیته، گلارک، بیبیله. [ف] کره‌ی چشم
گلیتکه: گلیته، گلارک، بیبیله، گلیتک. [ف] کره‌ی چشم

گمته: قه‌لب، خو‌پ‌ری، به‌ره‌للا و بی‌که‌لک. (ئه‌و که‌ره گمته به‌کار نایه بۆیه به‌ره‌للا کراوه). [ف] بی‌ارزش

گنه: (+) پۆلکه، گاگو‌وز. [ف] خلر

گوارا کردن: رابواردن، به‌سه‌ر بردن. [ف] تفریح کردن

گواره‌مه‌په: گوشتیکی زیادیه وهک گولنگ به به‌ر ملی هیندی مه‌پدا شو‌پ ده‌بیته‌وه. [ف] منگوله گوشتی زیر گردن بعضی گوسفند

گوان ترسین: به باوه‌پ‌ری خه‌لکی عه‌وام چاک کردنه‌وه‌ی گوانی هه‌لمه‌ساوی مانگایه به‌ده‌سته گورگ، واته ده‌ستی گورگ ده‌په‌پ‌ین و دایده‌نین، هه‌ر کاتی‌ک مانگا گوانی ده‌ماسی ده‌سته گورگه‌که‌ی پیتا ده‌هیننن چاک ده‌بیته‌وه [ف] درمان کردن پستان گاو ماده با دست گرگ

هنگام آماسیدن

نبیه (ف) لایق

گواندین: (+) تووره‌ک‌یه‌که به گوانی ئازده‌لیدا

گوجه‌سته‌ک: نه‌گریس، نه‌گ‌به‌ت. (پیاوینکی

ده‌که‌ن بۆئه‌وه‌ی بیچووه‌که‌ی نه‌یم‌ژئ، یان

پی‌ره‌ش و گوجه‌سته‌که. (ف) شوم

دروودال برینداری نه‌کا. (ف) پارچه‌ای که برای

گورپایی: ده‌شتایی، ته‌ختان، ده‌شتان. (له‌و

پوشیدن پستان حیوانات می‌دوزند تا بچه‌اش

گوراییه ئازده‌له‌کان به‌وه‌رینه. (ف) زمین هموار

شیرش را نمک و خار و خاشاک زخمیش نکند

گورته: ئه‌و مه‌رمه‌ره گه‌وره‌ی به دوو قامک

گوانه ره‌قه: نه‌خۆشییه‌کی گوانی پاتاله. (ف)

گورتینی پی‌ده‌که‌ن. (ف) تیلای بسیار بزرگ

بیماری کالاکسی

گورتین: کایه‌یه‌که به هه‌لماتی زور گه‌وره

گوانه مانگا: گیایه‌که بۆ دۆکولیو ده‌بی. (ف) نام

ده‌کرئ هه‌ر به پاوه به‌ده‌ست له نیشانه‌که‌ی

گیاهی خوراکی برای آش دوغ

هه‌لده‌که‌ن. (ف) نام یک بازی با تیلای خیلی بزرگ

گوانه‌مه: به گوانی حه‌یوانیک ده‌گوترئ که

گورده: (بزنی گوی پان و شوپ؛) بریتی له

هاتوته سه‌ر زان. (ف) پستان حیوانی که آماده

پیاوی بی‌غیره‌ت و ته‌ره‌س. (ف) بز گوش پهن و

تولیدمثل است

دراز؛ (کنایه از مرد بی‌غیرت و دیوس

گورپاک: وته خاوین، قسه جوان، (ویژه‌ریکی

گورده‌وشیره: رایه‌لی مافووره، گورد رایه‌لی

گوپاکه. (ف) سخن پاک

پشته‌وه‌یه و شیریه رایه‌لی پیشه‌وه‌یه. (ف) تارهای

قالی

گورپال زیوین: ناوی وه‌زیر له کایه‌ی میرمیریندا.

گوپره: (کئ به‌رکئ، رقه، مله؛) هه‌راهه‌را،

(ف) وزیر در بازی میرنوروزی

(ده‌ستیان کردووه به‌گورپه و هه‌را. (ف) رقابت،

گورپکه: گژنیژه، گوی مه‌مک، (لئت راهاتووم،

مسابقه؛) سروصدا

وه‌کوو منال له گورپکه‌ی مه‌م. «عه‌بدووللا

گورپکه‌ن: (+) جانه‌وه‌ریکی بۆره به‌قه‌د پیشیله

په‌شتیو». (ف) نوک پستان

ده‌بی گور دده‌اته‌وه. (ف) گورکن

گوتان: په‌رچه، جیگه مۆلی مه‌ر له چیا.

گورگ پی: که‌سیک که په‌نجه‌ی لاقی خوار و

(مه‌ره‌که‌یان بۆلای گوتان رادا. (ف) محل استراحت

خیچه. (ف) کسی که انگشت پاهایش کج و کوله

دام در صحرا

است

گۆچ پی‌هینان: ته‌نگه‌تاو کردن، ئۆقره

گورگاسه: پیشیله کیوی. (ف) گربه‌ی وحشی

لی‌هه‌لگرتن. (رووم‌ه‌ت و کولمه و چه‌نه و

گورگه سووره: ناوی گیایه‌که. (ف) نام گیاهی

به‌رخه‌به‌بی/ گۆجی پی‌هیناوی چۆن پی

است

ده‌رده‌به‌ی. «هینم». (ف) بی‌قرار شدن

گورگه‌پاوی پی‌کردن: بریتی له ئازار و

گوجاین: شیاو، هینا، (ئه‌وکاره وه ئیوه گوجاین

دەزانی له کوئی گۆرەهوو بووه. [ف] مفقودالاثر

گۆرهیبازی: [ف] گۆرهوی بازی

گوريس داخستن(پاخستن): بریتی له تهماحی

زۆر. (بابم خو گوریسم بو رانه خستوووه.) [ف]

کنایه از طمع و آز زیاد

گوریک: دهرزو، قرقه. [ف] نخ

گورینگ: گولینگ، گولنگ، گولینگه. [ف] منگوله

گۆریه چنه: گۆرهوی چنه، گۆرهویله. [ف] پرندهی

چرخریسک

گۆزه لدان: جیگای دهفر و گۆزه له مالدا، ئه و

شوینهی گۆزه ی پر له ئاوی له داده نین. [ف] محل

گذاشتن کوزه آب در منزل

گۆزنگری: (گری پووچکه، گری کویره؛)

پشتینی گریچن، پشتینی گری گری. [ف] گره

کور؛) کمر بند گره دار

گۆزه به دوودا شکاندن: بریتی له به ری کردنی

که سیك به بیزاریی وه و به هیوای نه دیتته وه. [ف]

کنایه از بدرقه کردن کسی با بیزاری و به امید

دوباره ندیدنش

گوژمه: (+) گورج، چالاک، هه ل سوور،) مەبلەغ،

بڕ، «بۆ پاره». [ف] چست و چالاک) مبلغ..

گۆشته ژوو: [ف] گۆشته وزوین

گۆشته وزوین: گۆشته زوون، گۆشته زوونه. [ف]

ترمیم زخم

گۆشتی برژاو و دهرنه چوون: بریتی له شه پ و

ته قه ی زۆر و پر مه ترسی. (شه پیکه گۆشتی

برژاو دهرناچی.) [ف] کنایه از جنگ و درگیری

خطرناک

چه رمه سه ری دان، هینان و بردن و

سه رلی شیانندن. (گورگه راپوکیان پی کرد سه گی

له پاشه وه نه ده ژیا.) [ف] دنبال کردن و آزار دادن

گورگی بیچوو خوراو: بریتی له که سیك که

زه بری وی که وتبی و داخ له دل بووی و

ئاماده ی تۆله کردنه وه بی. [ف] کنایه از آدم داغ

دیده و آماده ی انتقام

گوپم: شیرخواردنی به رخ کاتی به توندی

سه ری له گوانی دایکی ده کوئی. (گورمیکی له

گوانی دایکی دا.) [ف] کله زدن بره به پستان

مادرش هنگام مکیدن

گوپمه ته: شاتاولی به توندی، گوپم، هاشاولی به

ته وژم. [ف] با شیرجه حمله کردن

گورمیله: خر و توپ، گزمووله، تۆپه له. (به قور

گورمیله ی دروست ده کرد.) [ف] گلووله

گوپنی: له خۆبایی، به فیز، به ده مار. (وا گوپنی

بووه قسه له گه ل که س ناکا.) [ف] مغرور

گوروپ: تاقم، دهسته. [ف] گروه

گوروپی خوین: جوړی خوین. [ف] گروه خون

گوپه که و: کێ به رکێی خویندنی که و. [ف] مسابقه ی

کبک خوانی

گۆره و ابازی: جوړاوین، گۆره وی بازی. [ف]

جوراب بازی

گۆره وی بازی: جوړابین، جوړاوین، گۆره ییازی.

[ف] جوراب بازی

گۆپه وینه: گۆپینه وه، ئالوگۆپ. [ف] معاوضه

گۆپه هوو: مردووی بی گوپ و بزر بوو،

مردووی بی سه ر و شوین. (مردووه و خودا

گۆشتی گهردهمل: بریتی له ملۆزم و میمل،

که‌سیک که پیوهت دهنووسی و ده‌ستبه‌ردارت نابی. (لیم بۆته گۆشتی گهردهمل، ده‌ستم له کۆل

ناکاته‌وه). [ف] کنایه از مزاحم، موی دماغ

گۆشه به‌رخيله: گۆی به‌رخۆله، گیا به‌رخۆله،

گیاهیه‌که بۆ دۆکۆلیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی

خوراکی

گۆفک: (+) ئیلمه، پۆ. [ف] پود

گۆل ئه‌ستیره: (+) ناوی گۆلیکی زهرده. [ف] گل

ستاره

گۆل په‌نا: که‌نمی‌ک که دره‌نگ داده‌چیندری و

گۆل ناکا. [ف] گندمی که خوشه ندارد

گۆل کردن: له یاریی قهری قهریدا ئه‌وه که‌سه‌ی

له‌سه‌ر شاره و چاوی گرتووه ده‌ست له

هه‌رکام له منداڵه‌کان بدا ده‌لێن گۆلی کردووه و

ده‌بی بچی چاو بگری. (بری چاو بگره‌ گۆل

بووی). [ف] اصطلاحی در قایم باشک بازی

گۆل (+) قۆلفه‌ی چنن له گۆره‌وی و

ده‌ستکێشدا. [ف] حلقه‌ی نخ در بافتنی

گۆلباتمان: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه‌ بوو

ده‌یانکرده کراس. [ف] نام پارچه‌ای قه‌دیمی

گۆلبوی نه‌کردن: پشت‌گۆی نه‌خستن. (هینده

کاری جوانه‌ گۆلبوی نه‌کردن. [ف] پشت‌گۆش

نیاند/ختن.

گۆلبه: گۆلبینه، گۆلوه، هه‌واکێشی ته‌ندوو. [ف]

هواکش تنور

گۆلبیچوو: قوماشیکی ژنانه‌ی قه‌دیمی بوو

ده‌یانکرده کراس. [ف] نام پارچه‌ای قدیمی

گۆلپرچن: قه‌ره، ئه‌وه خرچه‌یه‌ی هه‌ر له

بیستانه‌که‌دا به‌ برکه‌که‌یه‌وه ده‌یخه‌نه بن گل تا

ده‌بیته کاله‌ک. (عه‌مر و دیدهم شه‌کره‌ژن/ سنگ

کاله‌کی گۆلپرچن/ کووزت که‌ن بتدن به‌ من

«گۆرانی») [ف] خربزه‌ی کال که در جالیز

زیرخاک قرار می‌دهند تا می‌رسد.

گۆلپیته: گۆلی قانگه‌لاشک، سه‌لکی دپووی

کنگر. [ف] گل‌بته‌ی کنگر

گۆل‌تۆپ: گۆل‌هه‌ن

گۆل‌خنکین: په‌لاماری که‌سیک دان و به‌ته‌واوی

شه‌ل و کوت کردن. (رقم هه‌ستینی ده‌تگرم

گۆل‌خنکینیت ده‌که‌م) [ف] کنایه از زدن و تنبیه

کردن

گۆلدووژام: شه‌له، که‌سیک که دهم و چاوی

په‌له‌په‌له‌یه. [ف] صورت پر از لکه

گۆل‌زاخ: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی بوو ده‌یانکرده

کراس. [ف] نام پارچه‌ای قه‌دیمی

گۆلسوو: گزنگ، شه‌به‌قی به‌یان، سه‌ره‌تای

تاوی به‌یانی. [ف] اولین نور خورشید در صبحدم

گۆلقه‌ند: بریشکه‌ی گه‌رمه‌شانی و شیلای قه‌ند

که تۆپه‌ل تۆپه‌لی ده‌که‌ن و ده‌یفرۆشن. [ف] شیره

زرت

گۆلکاو: گۆلاو، گۆلی چکۆله. [ف] آب جمع شده

در گودی

گۆلکیش کردن: په‌ت له ملی که‌سیک خستن و

به‌ زۆر به‌دوای خۆدا راکێشان. [ف] طناب به‌

کردن کسی انداختن و به‌ زور کشیدن

گۆلله‌ی ویله‌کی: گۆلله‌ی ویل، تیری نه‌به‌دی. [ف]

گلوهی بدون هدفگیری	گولی به خیل: بریتی له مروځی به خیل و بهرچاو
گولم: سواله، قوله گهنمی دروینه کراو. [ف] دسته	تهنگ، یانی که سیک که خوئی گول بوو
گندم درو شده	پی خوښه هه موو کهس گول بی. (بق پیم
گولمانج: ئه سستیر، هه سیل، ئافزیل، گولاو. [ف]	ناخوښه مالت کریوه، خو گولی به خیل نیم) [ف]
استخر	کنایه از آدم حسود
گولمه پت: کونه لووت، کونه که پو. [ف] سوراخ	گولین: توپین، کایه ی توپی پی. [ف] فوتبال
بینی	گومان: (+) په هندی نیو بیر، که ریز. [ف] که ریز
گولول: جوړی گوله باخی په نگ ئاله و مه یله و	گومبه ته: خو بؤ فریدان. (گومبه ته ی له خوئی دا و
زهرده. [ف] گل رز	بؤی چوو. [ف] شیرجه زدن
گولوه: ☞ گولبه	گوموگوپ: شرتوگوم، بزربوو، وندا. (لگات له
گوله بهر زانی: گیاه کی بالا بهرزه گولی زهره	شته کانت بی گموگورپان نه که ی. [ف] گم و گور
دهر دهکا و له نیو میترگ و قوپیدا شین ده بی. [ف]	گومه یل: گفته. [ف] گفته
نام گیاهی است	گومپچکه: گوئی چکوله، گو ماویک که زور
گوله چاوپشیله: گولیکی زهرده وه کوو نیرگز	قوول و بهربلاو نییه. [ف] ژرفاب کوچک
وايه. [ف] گلی مانند نرگس	گون پی بزوان (نه بزوان): بریتی له گوئی
گوله چه رمه له: ☞ گوله سپیلکه	پنه دان و به هیچ نه زانین. (جا ئه وه چیه قسه
گوله حاجیانه: گوله چاویئشه، به ییوون،	بکا و قسه نه کا هه ر گونیشم پی نابزوی. [ف]
حاجیله، شیر و شه پال. [ف] بابونه	کنایه از اهمیت ندادن و به حساب نیارندن
گوله دوو پشکه: ناوی گولیکه. [ف] نام گلی است	گون له زگ: پی او یک که چووی ده چپته وه نیو
گوله سپیلکه: ☞ گوله حاجیانه	زگی و کاتی هه لنه ستاوه هیچی دیار نییه. [ف]
گوله سوورکه: ریحانه کیویه، گیاه که گه لای له	مردی که آلت تناسلی اش قبل از نعوظ در داخل
ریحانه ده چی و له دیم و بووره شین ده بی. [ف]	شکم قرار دارد
نام گیاهی است	گونکه ژمار: بریتی له قرنیس و مست قووچاو،
گوله مه خمه ر: گولیکی گه لا بنه وشه له گولانداندا	سه قیل، یانی گونکی هه ویر ده ژمیرئ. [ف] کنایه
په روه رده ده کری. [ف] نام گلی است	از کسی که بسیار خسیس است و چونه نان را
گوله بریژ: که بابی بهرگ. [ف] کباب برگ	می شمارد
گوله ما: هه وینی په نیر. [ف] مایه ی پنیر	گونگونه سه گانه: (+) گیاه که به بنج ده پروی
گول هه ن: گوله به پونه، گول توپ. [ف] انسنتین	گه لاکه ی وهک می کووک وایه و به ریکی وهک

قه‌یسی ده‌گری، گونه سه‌گانه. [ف] اسم گیاهی

گونه سه‌گانه: ☞ گونگونه سه‌گانه

گونه‌ر: هه‌رته، تاف، جه‌نگه. (هه‌نوو گونه‌را گژ و گیا دوورینه). [ف] فصل، زمان

گونه‌قه‌له: جوړی تری پدهشی پیست ئه‌ستور و ناخوشه. [ف] نوعی انگور

گونهینه: ترخینه، شه‌له‌مین، چیشتی شیلیم و دان. [ف] ترخینه

گووچارنه‌ک: کلک هه‌لته‌کینه، قوون هه‌لته‌کینه، چۆله‌که‌یه‌که کاتیک ده‌نیشی کلکی هه‌لده‌ته‌کیتی.

[ف] دم جنبانک

گووخلیرکه: گووگلینه، گووخلینکه. [ف] سرگین غلطان

گووخلینکه: ☞ گوو گلینه

گوو‌ووشکین: ئه‌و شته‌ی ده‌یدهن به منداڵ له کاتی گوو‌وو گرتندا بوئه‌وه‌ی به‌هانه‌ی نه‌مینی و نه‌گری. [ف] چیزێ که به بچه می‌دهند که به‌هانه نگیرد

گوو‌ف: مۆل، جیگه‌ی خه‌وتنی گاران له‌کتیو. [ف] محل استراحت احشام در صحرا

گوو‌فیره: گووی شل، پیخه‌تاله. [ف] مدفوع هنگام اسهال

گوو‌گلینه: گووخلینکه، گووخلینه، گووخلیرکه. [ف] سرگین غلطان

گوونه‌که‌ر: بریتی له سه‌قیل . نینۆخ‌وشک، چکووس، مست‌قووچاو، (ده‌سرژد و چنۆک و گوونه‌که‌ر بوو/ بی‌دوست و قزه و نه‌زان و که‌ر بوو. «مهم و زین»). [ف] خسیس

گوئ پرووسقیته: کایه‌یه‌کی مندالانه‌یه، که‌سیک

له دوور راده‌وه‌ستی و شتیک فری ددها بو ده‌سته‌یه‌ک منداڵ هه‌ر که‌س هه‌لی‌بگریته‌وه به هه‌موویان گوئی ده‌کیشن هه‌تا لئی ده‌ستین، به‌لام هه‌ر مندالیک ئازا بی هه‌لی‌ده‌گریته‌وه و خوی ده‌گه‌یینته ئه‌و که‌سه‌ی شته‌که‌ی فریداوه، کاتیک ده‌ستی لیدا شته‌که ده‌بیته هه‌ی خوی و ئیتر هه‌قیان نییه گوچکه‌ی بکیشن و لئی بستین. [ف] نام یک بازی

گوئ گه‌زیزه: کاریله‌یه‌ک که گوچکه‌ی خال خالی ره‌ش و سپی تیدایه و شیوه‌ی گوله‌ گه‌زیزه ددها. [ف] بزغاله‌ای که گوش خال خال دارد.

گوی‌ئاساره: گوله‌ستیره، گووئه‌ستیره، په‌نگره‌ستیره. [ف] کرم شبتاب

گوچکه‌م هه‌رزن هه‌لده‌گری: بریتی له زۆر له‌سه‌ر هه‌ست‌بوون، که‌سیک که گوئی سووکه و زوو حالی ده‌بی. (هه‌ر سرت‌ه‌ت بی حالی ده‌بم، گوچکه‌م هه‌رزن هه‌لده‌گری). [ف] گوش بسیار شنوا

گوئ‌رادیتر: گوئ‌رایه‌ل، که‌سیک که به جوانی گوئ‌راده‌گری و دل به کار ددها. [ف] حرف‌شنو

گویرچ: گوژ، گیوژ. [ف] زالزالک

گویره‌وسار: گوریسی باریکی به‌ستنه‌وه‌ی گوئلک. [ف] ریسمان بستن گوساله

گویزله‌مه: شیرینی به گویز و شه‌کر دروست کراو. [ف] شیرینی گردویی

گویزه چه‌ونده‌ره: جوړیک گویزی ده‌نک

گهرهيه. [ف] نوعی گردوی درشت	ويوله جناني، گهردهلوور، وهيووله، باگهپ،
گويژه ريخه: ☞ گويژه ريخه	شهيه تويتون، گهرته تووچان، گهرده تووچان. [ف]
گويژه زهرده: جوريك گويژه رهنكي زهرده. [ف]	گردباد
زالزالک زرد	گهران: ههلووچه، ههلووژه، گهراس، عهلووکه.
گويژه سووره: جوريك گويژي سووره. [ف]	[ف] الوچه.
زالزالک سرخ	گهراس: ☞ گهران
گويژه کوله: ☞ گويژه کوله	گهرته تووچان: ☞ گهرده تووچان
گويژه موره: ☞ گويژه ريخه	گهرجه: بيچاره، بهدبهخت، چاره پش. (به ئی
گويکهره: گياهه کی گه لا پان و تووکنه وهک	کاره ناخري گهرجه مان که ی). [ف] بدبخت
سيفه لووکه وایه به لام رهنکی ئهم سپی واشه به	گهرچه که کوييله: گياهه کی خورسکه دانه که ی له
پول دهروي، گياهه پو. [ف] اسم گياهی است	گهرچه که چکوله تره. [ف] نام گياهی است.
گويکهره: جووله وهريکه وهک هه زارپی به لام	گهرد و وهرد: زهوييه که له دواي شيو بريني
لاقی که متره و ده لين ده چيته گويچکه وه پياو	خيتر وهردي که نه وه. [ف] زميني که بعد از شخم
که پ دهکا. [ف] جانوری مانند هزارپا که در گوش	زدن فوری برای دومين بار شخم بزندن
آدم فرو می رود و کرش می کند	گهردن زهرده: ئافره تي گهردن و ژيرچه ناگه
گويلپار: پارگویر، گویره که، گويلیکی دوو سالان.	جوان. (گهردن زهرده و گهردن زهرده گهردي
[ف] گوساله دو ساله	زهرت هه لينه / وهک ماری ديمه کاران شه و هه تا
گويتو: ☞ گوله به رزانی	پوژ بخوينه. «گورانی». [ف] گردن بلند و زیبا
گوييانه: گووشي. [ف] گوشی تلفن و ...	گهرده: نوره، نوبه، که شه، که رته. [ف] نوبت
گه بهر: (+) بن باخهل، بنکesh، بن هه نگل. [ف] زیر	گهرده تووچان: گيژه لووکه، باگهپ، باهوژ،
بغل	سايکلون. [ف] گردباد
گه چوپ: شوړه کات، زهويینی بی گیا و گژ و	گهرده چويچه: گيژه لووکه، گهرده لوول،
سویر. [ف] شور هزار	شهيه تويتون. [ف] گردباد
گه راپيچه: گيژه لووکه، گهرده لوول، بابلیسک،	گهرده گووچان: گهرده لوول، گيژه لووکه، باهوژ،
عينواره ش، زهمه ن، گهرده چويچه، باهوژ،	گهرده بل. [ف] گردباد
گه ژگه رینگ، گهرده بل، گهره پيچ، باپيلیک،	گهرماژهک: گهرماژو، گهرما برده. [ف] آفتاب زده
گيژه له، سايکلون، گهرده گووچان، باگروکه،	گهرمژ: (+) گهرمين، گهرمه سير، گهرميان. [ف]
گيجه لووکه، گهرده چويچان، شايی جندوکان،	گهرمسير

- گهرمک:** گوندیکی ناوچه‌ی فیزیولوژیکی بۆکان بوو که و ته بهر سهدی کورشی که بیر. [ف]
- روستایی در منطقه‌ی فیض‌الهیگی زیر سد کورش کبیر رفت
- گهرمه‌په‌ریژ:** جاره گهنمیک که تازه دروینه کرابی ئه‌گهر نه‌یکیلن و به جاری بمینیتته‌وه بۆ سالی دواپی ده‌بیتته سارده‌په‌ریژ. [ف] گندمزاری که تازه درو شده‌است
- گهرمه‌ژئی:** هه‌ژان و هاسکه‌هاسکی ماللات به‌هۆی گهرمای زۆره‌وه. (مه‌ره‌کان هه‌موو تووشی گهرمه‌ژئی بوون.) [ف] به نفس نفس افتادن گوسفند در گرمای زیاد
- گهرمه‌شانی:** گوله‌پیغه‌مبه‌ره، گهنمه‌شامی. [ف] ذرت
- گهرمه‌شانیه کئویله:** گیاهه که له گهرمه‌شانی ده‌چی و له کئو و به‌نده‌نان ده‌پوی. [ف] گیاهی شبیه ذرت
- گهرمه‌که‌ش:** چاندنی بیستان و زهرحات له کاتی گهرمای به‌هارد. (به گهرمه‌که‌ش بیستان زوو شین ده‌بی.) [ف] کاشتن جالیز در گرمای بهار
- گهرمه‌لان:** لانه‌ی تازه چی‌کراو. لانه‌یه‌ک که تازه گه‌رویشکه‌ه‌ی لی هه‌ستایی. [ف] لانه‌ای که تازه خرکوش از آن بیرون جسته باشد.
- گه‌پۆکه‌سستیره:** ئه‌و ئه‌سستیرانه‌ی به‌دهوری خوردا ده‌خولیتته‌وه. [ف] سیاره
- گه‌رووه‌خپه:** گه‌روو هاتن، چلک کردنی بایه‌مه‌ی گه‌روو. [ف] چرک کردن لوزه
- گه‌روی:** گه‌روو، ئه‌وک، قورپوو. [ف] گلو
- گه‌ریان:** (+) دایمه له‌سه‌ر رویشتن، له‌گه‌ر، بۆ شتی ئاوه‌کی ده‌گوتری. (ناوی هه‌وایه‌کی گۆرانی کوردیه. (جۆریک هه‌له‌په‌رکی نه‌رمی کوردیه. [ف] جریان
- گه‌ژوو:** ئیشتیا، مگیز، مه‌گیرانی، بیژوو، مژدی. [ف] ویار
- گه‌سکه‌چۆله‌که:** گیاهه که بۆ گه‌سک که‌لکی لیوه‌رده‌گرن. [ف] گیاهی است برای جارو.
- گه‌سکه‌تووک:** گیاهه که بۆ گه‌سک که‌لکی لیوه‌رده‌گرن. [ف] گیاهی برای جارو
- گه‌سکه‌خانمانه:** گیاهه که بۆ گه‌سک که‌لکی لیوه‌رده‌گرن. [ف] نام گیاهی برای جارو
- گه‌سکه‌شووله:** گه‌سکیکه له شوولی باریکی گزیچار دروست ده‌کری. [ف] جاروی از ترکه‌ی باریک درخت گز می‌سازند
- گه‌سکه‌مه‌خمه‌ره:** گیاهه که بۆ گه‌سک ده‌بی و له به‌راوان ده‌پوی. [ف] نام گیاهی است
- گه‌شتوول:** گه‌پۆک، گه‌پال، گه‌شتوک، گه‌پیده. [ف] سیاح
- گه‌ل و قه‌مچاخ:** له پشتینه به‌ره‌و خواری مروّف به تایبته بۆ پیاو، گه‌لوفلت. [ف] قد و قواره از کمر به پایین
- گه‌لابه:** تلیری، تریلی، ماشین باری. [ف] تریلی
- گه‌لاز:** (+) به‌رازی پیر، پیره به‌راز. [ف] گراز پیر
- گه‌لاکه‌لا:** نانی ناسک و جوان و برژاو. (دانیشتووی نیو کوشک و قه‌لا/ ده‌خون نانی گه‌لاکه‌لا؟ «هیمن».) [ف] نان برشته و نازک
- گه‌لاویژ که و تن:** گه‌لاویژ ئه‌نگووتن، نیوه بوونی

وهرزی هاوین. [ف] به نیمه رسیدن فصل تابستان	نوعی گندم
گەلمیری: حوکومەتی خەلک بەسەر خەڵدا. [ف]	گەنمە پشیلە: تۆوی شەکرۆکە، تۆوی کەرتهشی. [ف] تخم گیاهی خاردار
مردم سالاری	گەنمە سمەوہج: گەنمیکە لەجیگای کۆیستان و زەنویر دەچیندری و بە زەحمەت لە کەلوو دیتە دەری. [ف] نوعی گندم
گەلوان: بەریکی دار مازووہ. [ف] یکی از ثمرهای درخت مازوج	گەنمە سەرداری: جۆری گەنمە نانەکە ی زۆر خوارشتی خوشە. [ف] نوعی گندم
گەلۆر: (+) بەرەللا، لات و بیکارە. [ف] یلە و لاقید	گەنمە شووشە: جۆریک گەنمە نانەکە ی زۆر سپی و جوانە. [ف] نوعی گندم
گەلوفلت: گەل و قەمچاخ	گەنمە کابە: گۆلە پیغەمبەرە، گەنمە شامی. [ف] ذرت
گەلەخوئ: دەستە ی دروینەوان، گەلە دروینە (خێوی خەرمان خیری بی نان دەنوئ) / گەلەخوئ پیوی نەبی داس بسوئ «هەزار». [ف] دەستە ی دروگر	گەنمە گولپووت: جۆریک گەنمە گۆلەکە ی قەلچگی نییە. [ف] نوعی گندم
گەلەخەندە: کۆریک کە بەبی هیچ بۆنە یەک بۆ گالتە و جەفەنگ کۆ دەبنەوہ. [ف] مجلس تفریح و سرگرمی	گەنمە مەلا: جۆریک گەنمە زۆر بلیند دەبی. [ف] نوعی گندم
گەمحیل: گەمشۆ، گەلحو، گەوج، هەقمەق، حەپۆل. [ف] ابلە	گەننەموو: گەنەتووک
گەمرخە: کەرپوو، برش، کەرپەکیفە. (نانەکە گەمرخە داگە). [ف] کفک	گەنەتووک: گەنەدموو، تووکە مردارە، تووکە مندەرە. [ف] موی زرد جوجە پرنەدە و موی صورت بچە و زنان
گەموورە: (+) تۆفانە، پیشکە، میشوولە. [ف] پشە	گەنەجمە: جمین و خزینی زەوی، داخزانی زەوی (بەهۆی گەنجمە ی زەوی لایەکی کتیوہکە داڕووخواوہ). [ف] رانش زمین
گەندەژە: (+) بیحەیا، بیئابروو، ماربرژین، شپوودر. [ف] بیحیا	گەنەسیر: سیرەگەنە، مووسلی. [ف] موسیر
گەنگەنەچی: دەرمان فرۆش، کەسیک کە دەرمانی گەنە دەفرۆشی. [ف] درمان فروش	گەنەکەولە: (+) جانەوهریکی سووری وردە بەسەر پیستدا بروا لیرگی پی دەکا. [ف] ساس
گەنمە ئومیدە: جۆریک گەنمی دەنک درشتە. [ف]	گەنەموو: گەنەتووک، گەنەتووک
	گەوار: بارەکەو، کەوبار، بیچووہ کەو. [ف] جوجە کبک
	گەوزە: هەرزە، بلح و جلف. [ف] سبکسر.

گه‌وزه‌یی: هه‌رزه‌یی، سووکوچرووکی و بی عاری [ف] سبکسری.

گه‌وه: (+) فه‌رش، قالی [ف] فرش

گه‌وه‌پ: (+) ده‌ورو به‌ر، ده‌ورو پشت. (ماوه‌یه‌که له‌م گه‌وه‌په دیت و ده‌چئ) [ف] اطراف

گه‌ویپ: گپ، شه‌ل، نو‌قستان [ف] لنگ

گه‌یشته سه‌ر: پی‌گه‌یشته‌وه، وه‌دوا که‌وتن و گرتنه‌وه. (نه‌یه‌پشت ده‌شه‌قاو هه‌لی گه‌یشته سه‌ری) [ف] دنبال کردن و گرفتن

گه‌ینه سه‌ر: ☞ گه‌یشته سه‌ر

گیا به‌رازه: گیاه‌کی به‌رزه وه‌ک گه‌رمه‌شانی وایه و به‌راز هه‌ز به‌خواردنی ریشه‌که‌ی ده‌کا. [ف] نام گیاهی است

گیا به‌ردینه: خه‌نه‌تیلکه، خه‌نه‌تیفک، کرپژه به‌رد. [ف] گلسنگ

گیا به‌رزه: گیاه‌کی بلنده وه‌ک مۆسک وایه قالۆری هه‌یه. [ف] نام گیاهی است

گیا بیرۆ: ناوی گیاه‌که گولی زه‌رده، ده‌یکوتنه‌وه و له‌سه‌ر بیرۆی داده‌نین چاکی ده‌کاته‌وه. [ف] اسم گیاهی دارویی برای قارچ پوستی

گیا پشیله: گیا کتکه، گیاه‌که گوله‌که‌ی به‌با بلاو ده‌بیته‌وه، گیاه‌که په‌پوله پایزه دهر ده‌کا. [ف] نام گیاهی است

گیا تروقه: گیاه‌کی کورته‌بالا و پنج بلاوه و گولیکی سپی دهر ده‌کا و ده‌بیته شتیکی وه‌ک پۆرگ و قامکی پندا بنین ده‌ته‌قی. [ف] اسم گیاهی است

گیا خانمانه: گیاه‌که بۆ دۆکولیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی برای آش دوغ

گیا خاو: گیاه‌کی بۆن خوشه. (پۆلی گامیش و که‌له کتوبیانم ده‌دی/ ده‌هاتنه‌وه خوارئ له‌ده‌چیشتاوئ/ سمکولیان ده‌کرده‌وه له‌سوئسنئ، هه‌لالئ به‌ییوونئ، هه‌رامه‌تی ده‌گیا خاوئ «فولکلۆر».) [ف] نام گیاهی است

گیا دهرزی: ناوی گیاه‌که گه‌لاکه‌ی وه‌ک دهرزی تیژ و باریکه. [ف] نام گیاهی است

گیا سه‌یزاده: قۆقمیش، گیاه‌که بۆ دۆکولیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی خوراکی برای آش دوغ

گیا قامچی: گیاه‌کی بالا به‌رزه له‌نیو زۆنگ و زه‌لکاواندا ده‌روئ. [ف] نام گیاهی است

گیا کلاره: ☞ قه‌مچ‌قه‌مچۆکه

گیا گواره: گیاه‌که لاسکی گوله‌که‌ی هه‌لۆله و مندالان لاسقه‌که‌ی تیک ده‌به‌زینن و گواره‌ی پی دروست ده‌که‌ن. [ف] نام گیاهی است

گیا گولینگه: گیاه‌که گه‌لای وه‌ک فریزوو وایه گولی سپی دهر ده‌کا و له‌نیوقه‌دییبه‌وه چه‌ند گه‌لا به‌یه‌که‌وه وه‌ک گولینگ شوپ ده‌بنه‌وه. ئه‌م گیاه مالئ کراوه و له‌گولدانیشدا ده‌چیندرئ. [ف] نام گیاهی است

گیا گه‌نان: کاتی گیا زه‌رد بوون له‌سیه‌هم مانگی به‌هارد، جۆزه‌ردان. [ف] خرداد

گیا مووینه: گیاه‌کی گه‌لا پان و تووکنه مالآت نایخوا. [ف] نام گیاهی است

گیا مه‌لا: گیاه‌کی گه‌لا پانه وه‌ک گوئ‌به‌رخۆله وایه بۆ دۆکولیو ده‌بی. [ف] نام گیاهی خوراکی

گیزبەلە، گیزبەلۆک. [ف] نوعی شنگ که برگهای

پهن دارد

گیزمە: چەکمە، جزمە، کەوشی ملدریژ بۆ

زستان. [ف] چکمه

گیزەرەمشکانە: بادامەعەرزیلە. [ف] بادام زمینی

گیزالی: شیواو، ئالۆزکاو، کەسیک کە قژن و

سەر ئالۆزە. [ف] ژولیده

گیزداخ: بریتی لە مەوۆفی سادە و فریوخۆر.

(چۆن دەتوانی فریوم دا خو گیزداخ نەکراوم.) [ف]

کنایە از کسی که ساده است و زود کلاه

سرش می‌رود

گیزوولکە: گیزۆکە، گیزوویژ. [ف] گیج و منگ

گیزەبا: گیزەلۆکە، باگەر، باھۆز، گەردەلوول،

گەرەپیچ، گەژگەرینیک. [ف] گردباد

گیزی ئەسکەندەر: تەنگژە ی زۆر سەخت و

ئەستەم، رەنگە سێگۆشە ی بێرمۆدا بێ.

(کەوتوو مە گیزی ئەسکەندەر.) [ف] در تنگنا افتادن.

گیسکە ناودینی: بریتی لە پیاوی ژنانیلە ی

کۆلانگەر و تۆلان. [ف] مرد خاله‌زنک که در

کوچه‌ها پرسه می‌زند

گیلم بەرباغ: گیایەکی بەھارییە بۆ دۆکولیو

دەبی. (بۆ سەیری بووک لە ھەرلاوھ/ گیا و گول

سەری دەرھیناوە/ میکووک، رەکیشە، ئەسپەناغ/

ئالْقَهْتِيز و گیلیم بەرباغ «ھەزار».) [ف] نام گیاهی

است

گیلەوہژە: دەر دەسەری، گێرە و کیشە. (ئەو

مارزە تووشی گیلەوہژە یە کمان دەکا.) [ف] دردسر

گیلێژە: گیلەوہژە، ئاژاوە، دەر دەسەری. [ف]

برای آش دوغ

گیا ھەویدار: گیایەکە گەلای پانە لە نساری

کێوان دەرۆی لەسەر برینی جی دەمی ماری

دەنین ژارەکە ی دەکیشی. [ف] اسم گیاهی دارویی

است

گیاپەرۆ: گۆی کەرە

گیاسرە: گیایەکە وەک خوژیک وایە بە گەرمای

نیوەرۆ گەلاکانی سارد و سەر دروینەوان و

دەشتەوان لەژێر گۆزە و کیتەلە ماستی

داده‌نین، یان تێدەپیچن سارد رایدەگرێ. [ف] نام

گیاهی است که در گرمای تابستان برگهایش

سرد و خنک است

گیاسندە: گیایەکە لەنیو وینجەدا بە تۆپەل شین

دەبی. [ف] نام گیاهی است

گیاقلە: گیایەکی گەلا پانە وەک ترشۆکە وایە

بۆ دۆکولیو دەبی. [ف] گیاهی است برای آش دوغ

گیان لە سینگ : (بریتی لە خوێری و

کەمغیرەت، ترسەتۆک) گیان سەخت. [ف] کنایە

از ترسو.) جان سخت.

گیان بزوین: ھۆی ژیان، بووژینەرەو. [ف]

زندگی‌زا

گیانەلگیان: گیانی گیانی. (دووس گیانەلگیان لە

برا خاسترە.) [ف] دوست جانی

گینچووک: گۆچکە، گۆی. [ف] گوش

گیرفان پوولی: ئەو برە پارەییە بۆ خەرجی

پۆژانە دەدری بە کەسیک کە لە گیرفانیدا

ھەلیگرێ. [ف] پول توجیبی

گیزبەل: جۆریک شنگی گەلا پان و قۆپەنەییە،

دردسر و گرفتاری

ف نوعی زالزالک نامرغوب

گيوا: پووهك، سهوزه و چيمه ن. ف سبزه و گيوزە كۆله: گيوزيک كه داريكى كورته بنه و

كوله ی ههيه. ف نوعی زالزالک

چمن

گيوزە پيخه: جۆرى گيوزى ورد و تام ناخۆش. گيوزە مۆره: گيوزوه پيخه

لا بۆ شل کردن: چاوپۆشی کردن و گوئ	گندیده
پینهدان بۆئوهی له لایهکهوه دهرباز بئ. (لای	لاپئ بوون: لاقوهرگهپان. ☞ لاپا بوون
بۆ شل که با ههئ. ☐ جا خالی دادن برای	لاپئ کردن: لاقوهرگهپان. ☞ لاپا بوون
کسی که بتواند فرار کند	لاپئ: (+) لیژایی و ههراز. (وریابه ریکاکه زۆر
لابوو: شهلهکه، شیلهکه، بهربهستی ئاو به خۆل	لاپئ و ناخۆشه بارهکهت لی نهکهوئ. ☐ راه
بۆئوهی به لایهکی تر دا برۆا و له زهوی ئاژین	سخت و شیبدار
بئ. ☐ سد خاکی برای انحراف آب جوی	لاچیر: مۆنه، خیسسه، مۆره. ☐ چپچپ نگاه
لابیتر کردن: ههلاواردنی بهرخ له مهپ، جیا	کردن
کردنهوهی پهز و بیچوو. ☐ جدا کردن گوسفند	لاخوزه: لاقوزه، گرکهی لاقوپاو که شوینه
و بره از هم	قوپاوهکهی نهرم و تاله. ☐ گرمکی که یهک
لابیتر: کهسیک که کاتی مهپدۆشین یارمهتی	طرفش نرم و تلخ است
بیتری دها و لای بۆ دهگری که بهرخهل تیکه	لاراو: دژاو، زهوینی نابار و لیژ که ئاوی پیوه
نهبن، ههروهها مهپ و بزنیک که بۆ دۆشین	گیر نابئ. ☐ زمینی که بهخوبی آبیاری نمی‌شود
راناوهستی ملیان دهگری ههتا بیتری دهیان	لارهبا: لاپا، خوارهبا، بایهک که نه شهماله و نه
دۆشن. ☐ کسی که به دوشنده حیوان کمک	زریان. ☐ باد شرقی یا غربی
می‌کند	لاژکه: لاژگ، لاژ، گهژه، چهپۆل، گهوج، خول،
لاپابوون: لاق وهرگهپان. ☐ رگبه‌رگ شدن پا	هیتر. ☐ ابله
لاپوور: که لاکي پژو، لاشه‌ی گهنیو. ☐ لاشه‌ی	لاژوار: کانگه‌ی سروشتی، کان. ☐ معدن طبیعی

لاسابانکه ره: سه رمازه له، خه مه گرو، بز مژده. [ف]	لانکه شکاو: بریتی له مروی شهل و خوار و خیچ. [ف] کنایه از آدم فلج
لاسیق: لاسک، لاسک، ساقه ته. [ف] ساقه	لانکه کردن: راژان، هه ژان به ئارامی، راتله کان
لاسه مه: شلیوه، به فر و باران بارین پیکه وه. [ف]	به نه رمی. (گه میه که به سه ر شه پتولی نه رمی ئاو ده که وه لانکه ی ده کرد). [ف] جنبیدن یواش
لافا: دوعا و پارانه وه، ژارین. [ف] نیایش	لانه ولان کردن: ئه م دیوه و دیو کردن، تلاندنه وه، گه وزاندن. (با لانه و لانت که م/ با شانه و شانت که م/ شه و له نیو جیدا/ رۆژ له بهر دیدا. «گورانی»). [ف] غلطاندن
لاق تیکه ل هاتن: به گیره گیر به ریدا رۆیشتن و سه رسم دان. [ف] سکندری خوردن	لانه ویز: لانه وان، بالدار ی هیلانه گوم کردوو، په په وازه، ته وه لا. [ف] پرنده آشیان گم کرده
لاقرتی: زور بلی: چه قه سرۆ، چه نه وه، چه نه ویرغه، هه رزه چه نه. [ف] وراج	لانی کویره: کونه لان، هیلانه ی کۆن. [ف] کۆنه لان
لاق وه رگه پان: لاپابوون، لاپا کردن. [ف] رگ به رگ شدن پا	لانجینه: پنه، ته خته یه که ئه نگوتکه هه ویری له سه ر پان ده که نه وه ته خته تیری. [ف] تخته ای که نانوا چونه ی خمیر را بر روی آن پهن میکند.
لاکش: (+) یارمه تی، یاریده، هاریکاری، (که س نایه ته لاکوشمان). [ف] کمک	لاوژۆکه: (+) خره که ی نیو زه نگوله که ده له ریته وه و زه نگوله که زپه ی دی. [ف] مغزی درای که به لرزش درمی آید و زنگ صدا می دهد
لاکیش: (+) لبادی پان و گه وه. [ف] نمد بزرگ	لاو مه ت: هه رزه کار، لاو، گه نج. [ف] جوان.
لاکین: پارانه وه، سکالا، لالانه وه. [ف] لابه کردن	لاوه چ: خه لیج، که نداو. [ف] خلیج
لاله و مه رده نگي: شه مدانی به رده می بووک و زاوا. [ف] شمعدان	لپرلپر: گر نی گر نی، زبر. [ف] زبر
لاله خه: خه وی زور و تا نیوه رۆ هه لنه ستان. (من له به یانی زووه وه هه ستاوم ئه ویش خه ریکی لاله خه وه). [ف] خواب راحت	لرفاندن: (+) دهنگی و شتری لۆک، (لۆکه رهش دهستی کرد به لرفاندن). [ف] صدای شتر نر
لاله نگي: نارنگی، خوش داکه نه. [ف] نارنگی	لر فله: (+) دهنگی و شتر. (و شتره که لرفه ی دی). [ف] صدای شتر
لاماله: بیستانه گر که ی دیم. [ف] جالیز گرمک در زمین دیم	
لامه زه ب: (+) بی دین، له دین لاداو، بی پروا. [ف]	
لامه س ه ب: [ف] لامه زه ب	

لغاوپړه: (له غاوه بړکۍ، لغاوه بړۍ، برينداربوونی سووچی دهم؛) ناوی بالندهیه که، لغاوگورگه. [ف] زخمی شدن گوشه‌ی دهان؛) گلاریول بال سیاه	[ف] باتلاق) پوست حیوان لووپړژهن: هه‌للاج، په‌په‌که‌ر، هه‌لاج، که‌سیک که به کوتک و که‌وان لۆکه و خوری شی ده‌کاته‌وه. [ف] حلاج
لغاوگورگه: لغاوپړه، بالداریکۍ بۆره به‌قه‌د سیرویه‌ک ده‌بی. [ف] گلاریول بال‌سیاه	لووت بادن: بریتی له نارازی بوون. (لووتی بادا و رږویی) [ف] کنایه از نارازی بودن
لغان: له‌غاو، لغاو. (ئ‌سپه‌که‌ی لغان نه‌کرد). [ف] لگام	لووت به لووتدا ته‌قین: ☞ لووت به لووته‌وه ته‌قین
لقوته: چیشټ، پیخوری له‌سهر ئاگر کولاو. [ف] غذای پخته	لووت به لووته‌وه ته‌قان: ☞ لووت به لووته‌وه ته‌قین
لقوته‌چی: چیشټ‌لینه‌ر، ئاشپه‌ز. [ف] آشپز	لووت به لووته‌وه ته‌قین: له‌پر تووش بوون. (له ناکاو لووتم به لووتیه‌وه ته‌قی). [ف] ناگهان برخورد کردن.
لۆبې: پسان و پیشال هه‌لدانی گوریس و که‌ندر. (گوریسه‌که لۆبې بووه ئه‌و باره قورسه‌ی پی هه‌لناکیشری). [ف] طنابی که نیمه پاره شده باشد	لووت خووساندن: بریتی له دلنیا کردن، پازی کردن، خاترجه‌م کردن. [ف] خاطرجمع کردن
لۆتاله: جوړی گیای که لا باریکه زور تاله و مالات نایخوا. [ف] نام گیاهی تلخ	لووت پاسان: خوینی لووت به‌ر بوون، که‌پو پاسان. [ف] خون‌دماغ
لۆزه‌نگه‌ر: لۆزه‌نده‌ر، زه‌به‌لاح، ته‌ژه. [ف] لنده‌ور	لووت پق بوون: خه‌جالت بوونه‌وه، شه‌رمه‌زار بوون. (دواي رږوداوه‌که هه‌رکه چاوی پیی که‌وت لووتی ر‌ه‌ق بوو). [ف] شرمسار شدن
لۆشه‌کره: جوړی گیای که لا باریکه مالات باشی ده‌خوا. [ف] نام گیاهی است	لووت هه‌لقرچاندن: لووت بادن، بریتی له نیشاندانی توو‌پ‌ه‌یی (لووتیکۍ هه‌لقرچاند و رږویی) [ف] با تنفر نگاه کردن
لۆقه‌کردن: هه‌ول‌دان، تیځوشان، (ژبو ئه‌وکاره که‌له‌ک لۆقه‌کرن). [ف] کوشش کردن	لووت هه‌لمه‌ساندن: پیش‌خواردنه‌وه و پق هه‌ستان. (دوو سی رږژه لووتی هه‌لمه‌ساندووه). [ف] عصبانی و بغض‌کرده
لۆکه‌می‌شه: گیایه‌که بستیک به‌رز ده‌بیته‌وه دواي وه‌رینی گوله‌که‌ی شتیکی وه‌ک لۆکه‌ده‌ر ده‌کا. [ف] نام گیاهی است	لووتاوېژ: (+) که‌سیک که له خواردندا به‌قیز و بیژه، دژخوراک. [ف] بدخوراک
لۆلک: به‌چکه‌ی ورچ و به‌راز، بووده‌له، کووده‌له، بزه‌له. [ف] بچه‌ی خرس و گراز	
لۆم: مه‌لغه، نیل. [ف] اهرم	
لۆن (+) (زه‌لکاو، که‌ناو، زۆنگ.) که‌ول، پیسته.	

لووپ: ژاله، كهركوژ، روولك، لووپك، لويپ. [ف] كه چاره نووسی نادياره. (له بهینی چالان و گياه خر زهره

لووس: (+) ژاكاو، سیس، پرووكاو. [ف] پڅمرده

لووش كردن: هه لئووشین، قووت دان به ساغی.

[ف] بلعیدن

لووشه گورگانه: جوړی گیای گه لاپانه وهك

لووشه دهچی و لاسقی سه وزه وهك لووشه

لاسقه كهی سوور نییه و بؤ خواردنیش نابی. [ف]

نام گیاهی است

لوئ: فرق، قاخنات، كهركه. [ف] آغوز

لويپ: ټ لووپ

لویي: پهردهی درگای چادر، لویه کی درگای

خیوهت كه هه لده دریته وه. [ف] لایه ای از درب

خیمه كه باز و بسته می شود

له ئاوی شهو پاریز كردن: بریتی له پاکی و

نه كړدنې تاوان و كاری خراپ. (هینده مروثیكي

پاكه له ئاوی شهو پاریز دهكا). [ف] كناية از پرهیز

كردن از گناه

له باو كهوتن: (له مؤد كهوتن، (ئو كراسه ئیتر

له باو كهوتنوه.)؛ (پیر بوون و بی تاقهت

بوون. (جاران باویکی بهس بوو، به لام ئیستا

له ودهش كهوتنوه. [ف] از مد افتاده؛ (پیر و

بی حوصله شده

له بلان: جوړیك هه لپه رینه دهست له سهر شانی

یه كتر داده نین و هه لده پهرن. [ف] نام یک رقص

كردی.

له بهینی چالان و مالان: بریتی له كهسیك كه

هیشتا بؤ لایهك ساغ نه بوو بیته وه، یان كهسیك

كه چاره نووسی نادياره. (له بهینی چالان و مالاندا سهرگه ریان ماوه ته وه. [ف] كناية از بلاتكلیفی

له تك و تاس چوونه وه: بریتی له بهزین و مات

بوون له شهردا، بؤ خواردن. [ف] كناية از

شكست خوردن در جدال

له هه رام گه پران: خه سار بوون، زایه بوون.

(هیچی به له و نییه هه ركاری كا له هه رامی

نه گه رنی. [ف] ضایع شدن

له هه رام گه پران: خه سار كردن، زایه كردن.

(دهست بؤ هه ر شتی ده به م له هه رامی ده گپم)

[ف] ضایع كردن

له هه وسالان راست بوونه وه: بریتی له زور

چاك خه و لی كهوتن. (بیژی خه وی لی كهوتنی؟

نه ری له هه وسالان راست بوته وه. [ف] خواب

هفت پادشاه را دیدن

له دهم تفین: (تف له دهم كردن، بریتی له فیر

كردن و هاندانی كهسیك بؤ قسه یان بؤ

كارپك:) دوو كهس كه یهك قسه ده كه ن.

(ده لپی له دهمی یهك تفیون. [ف]) تحریك كردن

كسی برای كاری یا حرفی:) دو نفر كه يك

حرف می زنند

له پروو چوون: تهریق بوونه وه، به شه رمدا

كهوتن و دهست له قسه هه لگرتن. (هینده پروو

هه لمالدراوه به هیچ شپوه یهك له پروو ناچی. [ف] از

رو رفتن

له زهرافات كهوتن: كز و لاواز و بی هیز بوون،

ئوقره و تاقهت لی پران. (هیندهی خه م خواردنوه

به جاري له زهرافات كه وتووه. [ف] زار و نزار و
 بي قرار شدن
 له سهر گهړان: له دهوړ گهړان، به قوربان
 بوون. (دهك له سهرت گهړيم) [ف] قربان و
 صدقه (دورت بگړدم)
 له شهقه ي بال دان: له پړ هه لفرين، شه قژني بالي
 هات و هه لفرې. (كه وهكه له شهقه ي بالي دا و
 هه لفرې) [ف] ناگهان پر كشيدن
 له قنگ دهرهينان: بريتي له فريو دان و
 لي ساندني شتيك. (تو ده تگوت زيره كم، ئاخري
 ماله كه يان له قنگ دهرهيناي) [ف] كنايه از فريب
 دادن و گرفتن چيزي از كسي
 له كار كردن: (مهحتل كردني خه لكی له كار.
 (تو خودا بړو له وه زياتر له كارمان مه كه) ؛ ()
 به كارهيناني شت و كه لوپهل. (دوو پيخوي
 قورمان له كار كرد ئه مړې) [ف] معطل كردن؛ ()
 مصرف كردن
 له كار كه وفتن: ☞ له كار كه وفتن
 له كار كه وفتن: (له كار كه وفتن، تواناي كار
 نه مان، (هينده ماندوو بووين له كار كه وفتن) ؛ ()
 خراپ بووني كه رهسه و مه كينه ي ماشين.
 (مه كينه كه له كار كه وفت) [ف] بي رمق شدن
 انسان؛ () از كار افتادن وسيله
 له كل دهرهاتن: (به ساغي هاتنه دهری ديزه و
 گوزه له كل. (باش بوو گوزه كانمان له كل
 دهرهاتن) ؛ (بريتي له پوخته بوون و خاراني
 مروفت، چيشتنی تال و شيريني ژيان. (تازه
 خه مت نه بي كور كهت له كل دهرهاتووه) [ف])

سالم بيرون آمدن كوزه و ظرف سفالي از
 كوره؛ (پخته شدن مرد
 له كهری شهيتان دانه به زين: بريتي له
 پي چه قاندين و سوور بوون له سهر قسه ي خو.
 (برا عه يبه ئيتر له كهری شهيتان دابه زه بړ
 مه به ست دلي كه س نيه) [ف] از خر شيطان پياده
 شدن
 له گوشتا سوور بوون: بريتي له زور قه له و
 بوون. [ف] كنايه از چاق شدن
 له لووتي فيل به ربوونه وه: بريتي له پوز و
 هه واي زور (هينده به پوزه ده لئي له لووتي فيل
 به ربوونه وه) [ف] كنايه از تكبر زياد
 له هه لادان: (له قاودان؛) هه را و گوړه گوړ
 ساز كردن. (پړ به و دوله له هه لاي دا و هاواري
 كردن) [ف] افشا كردن راز؛ (بانگ بر آوردن
 له بره چوون: له كه لك كه وفتن، چه پردهك بوون.
 (كه ره سه ي كار كهت به جاري له بره چوون) [ف]
 قرازه شدن وسيله ي كار
 له بلووك: جؤلانه، ديلائي، هه لورك، هيژوك،
 دنگلاډ. [ف] تاب
 له بن هينان: (خاشه بړ كردن، له رهگ و
 پيشه وه دهرهينان. (دهستي دا لقي داره كه و
 له بن هيناي) ؛ (پوو خاندني حكومهت و له ناو
 بردني. (خه لك راپه رين و حوكومته ي شايان
 له بن هينا) [ف] از بيخ و بن بر كشيدن؛ ()
 سرنگون كردن حكومت
 له بڼه وهېر: كه سيك كه خوي وهك دوست
 نيشان دها و به نهيني زه بر ده وه شيني.

فه‌قیرۆکه‌ی رِق له‌ زگ. (ئوه‌ له‌ بنه‌وه‌بریکه‌ وەک مار پێوه‌ دهدا، به‌و فه‌قیرییه‌ی تی‌مه‌که‌وه‌).
 [ف] ظاهر دوست و باطن دشمن
 له‌بنی کووله‌که‌ دان: ده‌رخستنی کاکلی مه‌به‌ست و ئاشکرا کردنی کاریک. (مه‌تا بۆیان له‌بنی کووله‌که‌که‌ نه‌ده‌ی تی‌ناگه‌ن). [ف] فاش کردن
 له‌به‌ر مردن: به‌ قوربان بوون. (جوانه‌ ره‌وت و رۆینت گیانه‌ له‌به‌ر سایه‌ت مرم/ لاده‌ بێنیم له‌به‌ر ئه‌و به‌ژن و بالایه‌ت مرم «حه‌قیقی»). [ف]
 قربان صدقه‌ شدن
 له‌به‌رچوون: (بپینی رینگا (هۆ کاکلی رپیوار ریم له‌به‌ر ناچی)) ئه‌نجام دانی کار (کاره‌که‌مان له‌به‌ر ناچی) [ف] پیمودن راه (پیشبرد کار له‌به‌ریه‌ک چوون: لیک ب‌لاوبوون، ته‌قین و پرژ و ب‌لاو بوونه‌وه‌، (دۆلابه‌که‌مان له‌ده‌ست که‌وته‌ خواری و له‌به‌ریه‌ک چوو). [ف] از هم پاشیدن
 له‌پێ ده‌رچوون: گورپه‌ کردنی هه‌لاتن و به‌ ریتا رۆیشتن، مله‌ کردن له‌ رۆیشتندا. (واهه‌لیدی که‌س له‌پێی ده‌رناچی). [ف] به‌ پایش رسیدن
 له‌ته‌ر: (+) ته‌شی، نه‌ته‌ره‌. [ف] دوک
 له‌ته‌وه‌چین: سووالگه‌ر، خوازه‌لۆک، که‌ماسا، ده‌رۆزه‌که‌ر. [ف] گدا
 له‌خۆ فشین: خۆ هه‌لتراندن، له‌خۆبایی بوون، بافیش له‌ خۆ کردن. [ف] غرور و به‌ خود بالیدن
 له‌خۆ نووسان: ده‌خۆ نووسان، قه‌وت له‌خۆ دان، (هه‌رچه‌ندی له‌خۆ نووسا قه‌وه‌ی پێی نه‌شکا). [ف] کلنجار رفتن
 له‌خوم: هه‌وسار، لقان، په‌شمه‌. [ف] افسار، لگام،

زمام
 له‌خوس گرتن: شتی وشک له‌ ئاو کردن، له‌ ئاو نانی شتیک بۆئوه‌ی بخووسی. (خورییه‌ که‌میلاوییه‌کانم له‌خوس گرتووه‌). [ف] خیساندن
 له‌خوس نان: [ف] له‌خوس گرتن
 له‌دین ده‌رچوون: بریتی له‌ توورپه‌ بوونی زۆر، رِق‌ه‌ستان، (که‌ چاوی به‌و دیمه‌نه‌ که‌وت له‌ دین ده‌رچوو). [ف] ده‌ری شدن
 له‌رزانه‌کیش: دۆشاو، شیلای میوه‌. [ف] مارمالاد
 له‌پکه‌له‌: رپوه‌له‌، کز، دالگۆشت مرۆقی له‌پری وردیله‌. [ف] لاغر
 له‌ژیر چه‌کوشی شه‌یتان ده‌رپه‌ریو: بریتی له‌ مندالی زۆر هار و هاج و بزۆز، (ده‌لێی له‌ژیر چه‌کوشی شه‌یتان ده‌رپه‌ریوه‌). [ف] کنایه‌ از بچه‌ی بسیار شلوغ
 له‌ژیللا هاتن: له‌ خواره‌وه‌ هاتن به‌ره‌و سه‌ری. (که‌ له‌ژیللا هات زانیم شتیکی به‌ ده‌مه‌وه‌یه‌). [ف] از پایین به‌طرف بالا آمدن
 له‌سه‌ر ته‌وه‌ر و بسته‌ لابردن: بریتی له‌ وه‌رگیران و لابردنی که‌سیک له‌ سه‌ر خو و خده‌ی خۆی (له‌وه‌تا له‌گه‌ل ئه‌و کوره‌ ده‌گه‌پێ له‌ سه‌ر ته‌وه‌ر و بسته‌ی لابردووه‌). [ف] کنایه‌ از از راه به‌ در کردن کسی
 له‌سه‌ر پۆیشتن: (+) له‌سه‌ر سه‌فه‌ر، ره‌وته‌نی. [ف] سفری
 له‌علی قه‌وز: پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی بوو ژنان ده‌یانکرده‌ کوڵونجه‌. [ف] نام پارچه‌ای قدیمی
 له‌قاودان: له‌ هه‌للادان، ب‌لاو کردنه‌وه‌ی راز و

نه‌پټی. (ناوټیری زمانت بگه‌پټی خیرا لیت له قاو ده‌دا.) [ف] افشاکردن راز

له‌قه له با دان: له‌قه له ئاسمان دان، بریتی له زۆر تووږه بوون. (واي رق هه‌ستا بوو له‌قه‌ی له - با - ده‌دا.) [ف] کنایه از عصبانی شدن

له‌قه له ئاسمان دان: بریتی له رق هه‌ستانی زۆر، چنگ له ئاسمان گیر کردن، (رقی هه‌ستی له‌قه له ئاسمان ده‌دا.) [ف] کنایه از بسیار عصبانی شدن

له‌قه‌ره‌دان: له‌ته‌ره‌دان، بن گل خستنی به‌ری بیستان به پرکه‌که‌یه‌وه بوئه‌وه‌ی که‌س لئی نه‌کاته‌وه. [ف] پوشاندن خربزه و هندوانه در جالبز برای اینکه دیده نشود

له‌قه‌فه: ږکه، تووله، قه‌فه‌ز. قه‌لفه‌ز. [ف] قفس

له‌گوټی گادا خه‌وتن: بریتی له بی‌خه‌به‌ری زۆر، (خه‌به‌ری هیچیان نییه هه‌ر ده‌لټی له‌گوټی گادا خه‌وتوون.) [ف] کنایه از بی‌آگاهی زیاد

له‌گه‌ل تږی بزنی به‌شه‌ږ هاتن: بریتی له زۆر تووږه و جینگزی و به‌په‌لپ و بیانوو. (جا ئه‌وه له‌گه‌ل تږی بزنی به‌شه‌ږ دی بو ئه‌وه ده‌بی قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی؟) [ف] کنایه از آدم عصبانی و بهانه‌گیر

له‌گه‌ل تږی خۆ به‌شه‌ږ هاتن: بریتی له که‌سیک که هه‌میشه تووږه‌یه و که‌س ناوټیری قسه‌ی له‌گه‌ل بکا. (هینده که‌م جیکه‌لدانه له‌گه‌ل تږی خۆی به‌شه‌ږ دی.) [ف] کنایه از آدم بهانه‌جو و بی‌حوصله

له‌م‌پټ: (زگپر، ئاوس؛) گه‌نمی کاتی قه‌فوگول

که هیشتا گوله‌که‌ی ده‌ر نه‌هاتووه. [ف] (آبستن؛) شاخه گندم که هنوز خوشه درنیاورده

له‌مته‌ز: ته‌وه‌زەل، ته‌مبه‌ل، ته‌پلۆس، کاهیل. [ف] تنبل

له‌م‌ل که‌وتن: له‌کول که‌وتن، (شوگور له‌ ملمان که‌وت خۆ دیقی پی‌کردین.) [ف] نجات یافتن از دست کسی

له‌مه‌ چټر: له ئیمه‌ باشتر، په‌ری، فریشه. جندۆکه. [ف] از ما بهتران

له‌نگی‌زه: (+) باران به‌ باوه. [ف] بارش باران با باد

له‌نیا: (پږیشکه ئاوی تافگه؛) کانیه‌که له‌ نزیک شاری قه‌لادزی. [ف] (قطره‌ی آبشار؛) چشمه‌ای در نزدیکی شهر قه‌لادزه

له‌ون لئ‌گۆږان: خه‌ره‌فان، شیت بوون و حال تیکچوون. (چۆن کاری وا ده‌که‌م خۆ خودا له‌ونی لئ‌نه‌گۆږیوم.) [ف] عقل از دست دادن

له‌ون لئ‌گۆږاو: خه‌ره‌فاو، سه‌فی بوو. (لئ‌ی‌گه‌پټ ئه‌وه تازه له‌ونی لئ‌گۆږاوه.) [ف] عقل از دست داده

له‌ونج: میږگ، چټنک، شوټنی سه‌وز و چیمه‌ن له‌ جیگای زونگ. [ف] چمن

له‌وه‌نته: عه‌تر، گولاو. [ف] گلاب، عطر

لئ‌بان: لیمان، ئاویکی زه‌رد و لینچه‌ به‌ له‌شی بینچووی تازه زاوه‌وه. [ف] مایع لزجی که روی بدن بچه تازه متولد شده است

لئ‌پراکیشان: پاتالیک که له‌ کاتی زان‌دا لئ‌نابیته‌وه و ده‌ست ده‌که‌ن به‌ زیی‌دا و به‌چه‌که‌ی ده‌ردینن. (مانگه‌که لئ‌نابیته‌وه ده‌بی

لیی راکیشن) [ف] با دست بیرون آوردن بچه حیوان هنگام زایش

لیروو: لیک، ئاوی دهم. [ف] آب دهان که ناخودآگاه بیرون می‌ریزد

لیرووی: لیکن، که سیک که همیشه لیک به دهمیدا دیته خواری. [ف] کسی که همیشه آب دهانش می‌ریزد

لیژاو: ئاوی که له لیژی دیته خواری، تاڭگه. [ف] آبشار

لیژه: له سه‌ریه‌ک هه‌لچندراوی ریک و پیک. بۆ خشت و ته‌پاله به‌کار دی. (خشته‌کان و شک بوونه‌وه له لیژه‌یان ده). [ف] فتر

لیقار: که‌نار، قه‌راغ، لیوار. [ف] کنار رودخانه

لیقته: به‌رتیل، سمیل چه‌وران. [ف] رشوه

لیک په‌بادان: نقورچک له یه‌ک گرتن، (وا وهره جوانی به‌ره‌و من سه‌رده‌می/ لیک په‌با دهین خه‌م به‌با دهین دهم دهمی. «راوچی»). [ف] نیشگون گرفتن از هم

لی کالانه‌وه: لی هاتن، پی‌که‌وتن. (ئه‌و به‌رگه تازانه‌ی زور لی ده‌کالیته‌وه، کار جوانی هه‌ر له‌خوی ده‌کالایه‌وه). [ف] لیاقت

لیکدان: (+) زه‌رب کردن. [ف] ضرب کردن

لیل بوون: په‌نگ تیک‌چوون له‌به‌ر توو‌په‌یی، قه‌لس بوون. (هینده‌ کوری چاکه سه‌د قسه‌ی پی بلی لیل نابیی) شلوی بوون. [ف] عصبانی شدن

لیمه‌ران: لیمه‌لان، شوینیک که پمل و لیم دایگرتبی. قه‌راغ چۆم که لمی لیه. [ف] ماسه‌زار

لیمه‌لان: ㊟ لیمه‌ران

لی نی‌شکه: خلیسکین، خشخ‌شوکی. قوونه‌خلیسکی. [ف] سرسره‌بازی

لیوپه‌پین: له‌رینه‌وه‌ی بی‌ئیختیاری لیو. (ماوه‌یه‌که لیوم ده‌په‌ری بلیی کی ماچ بکه‌م). [ف] لرزش ناخودآگاه لب

لیوی: فرو، خوراکیکه وه‌ک ماست له ژه‌ک دروست ده‌کری. [ف] آغوز

دهبی. [ف] نوعی کاموای باریک برای گلدوزی	مابه‌قی: پاشماوه. (مابه‌قیی پارەکه‌م بۆ برده‌وه).
مارمردگ: بریتی له مروقی فه‌قیرۆکه‌ی	[ف] باقیمانده
له‌بنه‌وه‌بڕ. [ف] کنایه از آدم به ظاهر مظلوم و در	ماتگه: لقی ناسکی دار، وه‌چ، سه‌رتوول. [ف]
باطن بی‌رحم	شاخه‌ی نازک درخت
مارمژ: (بریتی له مروی کز و دالگۆشت؛)	ماتماتیک: بیرکاری، ریازی و حیساب. [ف]
بریتی له ژنی بی‌حه‌یا و دهمشپ، (ئه‌و مازمه‌	ریاضی
ده‌می هه‌لمالی ده‌مانخوا). [ف]) کنایه از آدم لاغر؛	ماتۆلکه: مه‌لۆتکه. [ف] قنداق کردن بچه
(کنایه از زن بی‌شرم	ماچۆ: لقیکه له بن‌زاراوه‌ی گۆران. [ف] شاخه‌ای
مارمژیو: بریتی له مروقی کز و لاوان، مازمژ.	از لهجه‌ی گوران
[ف] کنایه از آدم ضعیف و لاغر	مار برژیڤن: بریتی له ژنی بی‌حه‌یا، ژنی دهمشپ
مارۆ: (+) ناوی پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی بوو ژنان	و جنیۆفروش. [ف] زن مکار و حیه‌باز و بددهن
ده‌یانکرده کراس. [ف] نام پارچه‌ای قدیمی زنانه	مار پی‌گیران: بریتی له قسه‌بڕکردن له‌لای
مارودوو: (+) پۆیشن به‌شیوه‌ی پیچه‌لاوپووچ.	که‌سێک و رازی کردنی. (مازی ئه‌و بی‌ره‌زایه به
(مارودوو به شاخه‌که‌دا هه‌لگه‌ران). [ف] رفتن به	کێ ده‌گیرێ؟) [ف] کنایه از رفتن حرف پیش کسی
تریشه زیگزاگ	مارجیوه: مه‌یدانی خشت‌پیتژان. [ف] میدان
مارووکه: مارۆ، پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه‌بوو.	خشت‌زنی
[ف] نام پارچه‌ای قدیمی زنانه	مارگه: جوړی کاموای باریکه بو گۆلدوزی

ماره‌زىله: ماره‌زىو، هه‌زارپى، زىللو. [ف] هه‌زارپا	ماست و دۆشاو: جۆرىك موورووى دوو
ماره‌قان: هه‌لاله، گه‌رده‌ى گول. [ف] گرد گل	په‌نگه بۆ ته‌زىيچ وهك ماست و دۆشاوى تىكه‌ل
مارى زه‌نگى: په‌شمار، مارى په‌ش. [ف] مار سياه	كراو وايه. [ف] نوعى مهره برائى تسبيح
مارى كتكى: جۆرى مارى بڤه و ژه‌هراوييه. [ف]	ماستاوى كولكن: برىتى له ماستاوى خه‌ست و
نام يك مار سمى خطرناك	خول. [ف] كناية از ماست و آب غليظ
مارىجه: مالىجه، چاره‌سه‌ر كردنى نه‌خوشى،	ماسله: گريس، چه‌ورىيه‌كه بۆ ئاسنه‌واله‌ى
ده‌رمان كردنى برىن و نه‌خوشى. (ده‌ردىكى	ماشين و ده‌رگا و ... كه‌لكى لى وه‌رده‌گرن. [ف]
گرتووه به هيج كه‌كىمى ماريجه‌ى نايه. [ف]	گريس
معالجه	ماسمىژ: سىس، ماسمىش، جۆره مىشيكه له
مارىله: (+) ئاوى كه‌مى چۆم و شيو و كانى	ميشه‌نگوين ده‌چى. [ف] نوعى مگس شبيه
(ئاوى كانىيه‌كه وا كه‌م بۆته‌وه به‌حال ماريله	زنبورعسل
ده‌كا. [ف] آب اندك رود و چشمه	ماسمىش: [ف] ماسمىژ
مارپىواس: جۆرى پىواسه وهك پىواسى	ماسوولكه‌ژى: گوشته په‌گ، په‌گى گه‌وره‌ى
بن‌به‌ردى لاسقه‌كه‌ى پان و سپى و ئاوداره.	له‌ش. [ف] رگ گوشتى
پىنج جۆر پىواس هه‌يه، باسكلاو، نىرتكه	ماسىيه خه‌شه: خه‌شه ماسى، ماسىيه خاتون،
پىواس، پىواسى بن‌به‌رد، له‌قله‌قه، مارپىواس. [ف]	جۆرىك ماسى پىوك پىوكه. [ف] نوعى ماهى
نوعى رىواس	ماسىيه په‌شه: په‌شه ماسى، جۆرىك ماسى
ماز: (+) سه‌رى كىو، لووتكه، دوند، گاز، ترۆپك.	په‌شه به قولاپ ناگىرى و ده‌چيته بن گۆمانه‌وه.
[ف] قله، ستىغ كوه	[ف] نوعى ماهى سياه رنگ
ماز: (به‌رانى چوار ساله؛) زنجيره‌كىو. [ف]	ماشك: (+) چيشته‌قولى، چيشتى مندالان له
قوچ چهار ساله؛) رسته‌كوه	كايه‌دا. [ف] توشه‌ى كوكان
مازوو: (+) پشكىل، ئه‌وشته خره‌ى گۆره‌يبازى	ماشىو: شىوى چكۆله، جۆگه‌ى گه‌وره. [ف] جوى
پى‌ده‌كه‌ن. [ف] تيله‌اى كه با آن جوراب‌بازى	بزرگ
مى‌كنند	ماق: (+) واق، سه‌رسوو‌رمان. [ف] متحير
مازووت: شاپلىته، مه‌شغه‌ل. [ف] مشعل	ماق بردنه‌وه: واق و‌رمان، سه‌رسوو‌رمان،
مازه‌را: ماجه‌را، به‌سه‌ره‌ات، رووداو. [ف] ماجرا.	سه‌رسام بوون. [ف] متحير شدن
ماژه: دهموچاو، ئه‌دگار، سىما، روخسار، ديم.	ماق مان: واق و‌رمان، واق بردنه‌وه. [ف] متحير
[ف] چهره	ماندن

ماکه رتاش: تاشینی مووی سهر و ریش به ته و اووی. تیف تیفه دان. (ریشه که ت وا ماکه رتاش کردووه کنچ بوک سه وادی لی دهکا). [ف] تراشیدن ریش به خوبی

ماگه: (+) پفیده، دوشه که یه که نانی پی به ته ندووره ده دن. [ف] بالشتک نانواپی

مال: گاسنیک که راست ده کرتیه وه و زور ناچه قی. (گاسنه که ی وا مال کردووه به حال عه رزه که ده ووشینی). [ف] میزان کردن گاواهن برای اینکه زیاد در زمین فرو نرود

مالار: خیزانی مال. (مالارمان له خه نگ بریاگه). یانی خیزانمان له مالدا نه ماوه. [ف] افراد خانواده

مالبه ند: (+) ته ختایی زین، (له سهر مالبه ندی زینه که قیت دانیشتیبو) [ف] تخت زین

مال خالوو: خالخالوکه، جوړی قالونچه ی چکوله و سوور و خره خالی رهشی پیوه یه. [ف] کفشدوزک

مالنوسستان: کاتی خه وتنی خه لکی دی و کووژانه وه ی چراکانیان. (که نیمه سهر لووتکه ی ده نگت، که هر دوو پیتم ده چه سپنیم له سهر زناریکی نه وئی/ نه ره شه با ده مبزویی، نه کرپوه و توفی شه وئی/ مالنوسستان هر دوو بالم ده که مه وه؛ له چوارلاوه زام بانگ ده که م، بی بسره وئی. «عه بدووللا په شیو»). [ف] هنگام خوابیدن مردم درشب.

ماله زا: خوشکه زا، خوارزا، منالی خوشک. [ف] خواهرزاده

ماله کینه: چوارگو شه، چوارخانه. [ف] مربع

مالی کردن: حه یوانی کیوی گرتن و له مالدا په روه رده کردن، که وی کردنی جان هوه ری وه حشی، رام کردن. [ف] رام کردن حیوان وحشی

مالیجه: ☞ ماریجه

مام جیژنوک: گیاه کی گول سپیبه له نیو نوک و شیوه ردا شین ده بی. [ف] نام گیاهی است

مام شه به قه: دوورینی دوو ته خته به رمال و جاجم به یه که وه. [ف] دوختن دو تخته سجاده یا جاجم به هم

مامراوی: مراوی میوه، میوه مراوی. [ف] مرغابی ماده

مامه چه: مامان، قاییله. [ف] قابله، ماما

مانگادوش: (سه تل، په قره ج؛) که سیک که مانگا ده دوشی. [ف] (سطل؛) کسی که گاو ماده می دوشد

ماهی: شقره ی فیل و به راز. [ف] عاج

مایه: (+) وشتی میو، میوه وشتی. [ف] شتر ماده

متاویزه: ویتامین، قیتامین. [ف] ویتامین

مقوملوو: ملومو، گه پان و بو کردن سگ بو پیدا کردن. [ف] گشتن و بو کردن سگ برای پیدا کردن چیزی

مته ریژ: مته ریژ، سه نگر، خه ل، مته ریژس. [ف] سنگر

مته ق: بی ده نگ. (هرچی قسم له گه ل کرد مته قی نه کرد). [ف] ساکت

مچرگات: چه توون، سه خت. [ف] دشوار

محه ندهک: محه ننه ک، نه سپی ره سهن. (خه لکی به تالانی ده چیتیه وه مه ره، ماله، محه ندهک/ من به

تالانم دهچيته وه دوو چاوي ده به له که «حهيران».	رؤيى بؤنيو مه رکه کان. [ف] صدای قوچ هنگام
[ف] اسب اصیل	جفتگیری
مخت: عهقل، ئاوهن، شعور. [ف] عقل	مروژيانه: ميرووله کردنى لهش. (ئازای ئه ننامم
مختدار: ئه قلدار، به ئاوهن، خاوهن شعور. [ف]	مروژيانه ی دهکرد [ف] مورمور کردن پوست
عاقل	بدن
مخول: مه غه ل، په رچه، مۆلگه ی مه ر له سه حرا.	مروو: (+) مۆريانه، مۆريه، مۆرکه، خۆرکه ی
[ف] محل استراحت احشام در صحرا	ليباس و پارچه و ... [ف] موريانه
مدريك: زيرهك، وريا، وشيار. [ف] زرنګ	مروو: ئيشتيا، مگيز، تاسه. (مرووم بؤ هيچ
مدورماس: به چکه ئاسكى چالاک و ئازا،	خۆراکيک ناچى. [ف] اشتها
کارمامزى توند و تيز. [ف] بچه آهوى تيزپا	مرووسين: هه لمژين، هه للوشين. [ف] بلعیدن
مراوييه ره شه: جوړى مراويى کيوييه	مرووشکان: تاسه شکان. (با مرووى بشكى دهم
سه رپشتى ره شه و بن سكى سپييه. [ف] اردک	و ليو و گه رووم/ شاعيريکى هه ردی کوردی
چشم طلايى	بى ده رووم. «راوچى». [ف] سير شدن و اشتها
مراوييه سپيلکه: جوړى مراويى کيوييه، بۆره و	نداشتن.
خالخالى سپى پيوه يه. [ف] اردک مرمى	مرووشکين: ئيشتيا لابه ر، نه وس کويرکه ره وه،
مرته: ورته، سرتة، قسه کردن له بنه وه. (له	تاسه شکين. (بابۆله يه کى چه ور و مرووشکينى
بنه وه هه ر مرتە ی دى. [ف] پچ پچ	پيدام. [ف] اشتهازدا
مرخ: (+) توانايى ئه نجام دانى کارىک يان	مرووهين: ئيشتيا بزوين، شتيک که ئيشتيا
هونه ريک، ئيستعداد، ليها توويى. [ف] استعداد	ده کاته وه. [ف] اشتهاآور
مردهرى: ميرات، شتى له پاش مردوو به جيماو.	مرويانى: پياوه تى، چاکه کارى، کارى چاک و
[ف] ميراث	مروؤف دوستانه. [ف] مردانگى
مرق: (+) جه غه تاو، چه ورايى سه ر گوشتاو. [ف]	مروه که ره: به ده به ده، که ره واله، هه ويره ده. [ف]
چربى روى آبگوشت	بلدرچين
مرقاندين: دهنگى به ران کاتى جووت بوون	مريکار: ئاره زوومه ند، تاسه بار، تاسه مه ند،
له گه ل مه ر. (به رانه که ده مرقينى) [ف] صدای قوچ	تامه زرو. [ف] آرزومند
هنگام جفتگیری	مزاييک: خشتى ته نک و چوارگوشه ی دروست
مرقه مرق: دهنگى په يتا په يتاى به ران کاتى	کراو به چيمه نتۆ و خيز که پروکاره که ی به
جووتبوون له گه ل مه ر. (به رانه که به مرقه مرق	ده زگا لووس ده که ن. [ف] مزاييک

مزگانا: مزگانی، مزگینی، شیرینی هه والی خوش. [ف] مژدگانی

مزووک: (+) نه زوک، ئه ستیور، قسر. [ف] سترون

مزیانی: مزگینی. مزگانی. [ف] مژده

مزیج: ئیشتیا، مگیز، بیزوو، مژدی، مه گیرانی. [ف] و یار

مژدی: مه گیرانی، بیزوو، مگیز. [ف] و یار

مژمۆر: چاو چکوله و پرووش، پرووشه چاو، خووته که. [ف] چشم کوچولو

مژیلانک: برژۆل، بژانگ، برژانگ، مژۆل. [ف] مژده

مسۆده: به لا، ئاپۆر، مسیبه ت. [ف] بلا و مصیبت

مسۆگەر: جی که وتن، جی گیر بوون، دامه زران. [ف] جا افتاده

مسه با: سه بر، مۆله ت، (مسه بایه کم لی بگره جاری کارم زوره). [ف] صبر

مشاراو: ئاودانی رهز له خاکه لئوه و بانه مه پدا.

[ف] آب دادن تاکستان در فروردین و اردیبهشت

مشکیدان: ته پۆلکی زبل و زال و خۆله میش

لی پرشتن، زباله دان. [ف] محل ریختن زبل و

خاکستر

مشوار: خۆراگر، بهرگه گر، پایه دار. [ف] مقاوم

مفال: سه لئ شیواو، سهرگه ردان، چه واشه. [ف]

سردرگم

مفوو: چلمن، بلقن. [ف] خلمو

مقه لک: ئاغله ویک، تاوه ی چکۆله. [ف] یغلی

مکول: که مین، بۆسه، ره به ت. [ف] کمین

مکول گرتن: بۆسه نانه وه، که مین دانان. [ف]

کمین کردن

مکووم: قایم، له شکان نه هاتوو. [ف] مقاوم

مگۆرت: یاخی، سه ره پۆ. [ف] یاخی

مل خووس کردن: مل دانه واندنی به راز و کهل

و گا بۆ شه پ، زیاتر بۆ به راز ده گوتری که ملی

داده نوینی و هیرش ده با. [ف] آماده شدن گراز

برای حمله

مل له بهر مل نان: ئاوقا بوون و به شه پ هاتن،

ئانگزا بوون، به گژدا چوون. [ف] گلاویز شدن

ملاژگ: ملاژی

ملاژی: مه لاشوو، ملاشک، مه لاژگ، میچی زار.

[ف] سقف دهان

ملاسکه ملاسک: ملۆمۆ، بۆ سه گ ده گوتری.

(سه گه که بۆنی گوشتی کردبوو بۆیه ملاسکه

ملاسک وه دوامان که وتبوو). [ف] گشتن و بو

کردن سگ

ملاکۆکه: که وچکی چکۆله. [ف] قاشق کوچک.

مل بادان: سه ربادان، سه ریچی کردن، جواب

نه دانه. (هر کاریکی پی ده سپیری مل باده دا). [ف]

سریچی کردن

مل به ند: ملوهن، ملوانکه، گه ردانه، ملوینک. [ف]

گردنبند

ملخیش ملخیش: مرخیش مرخیش، هه ناسه

سواربوون به هۆی پاکیشانی شتیکی قورسه وه.

(ملخیش ملخیش له ولاره هینای). [ف] کشان کشان

مل دهس: بازنه، خرخال، بازنگ، دهسته وانه. [ف]

النگو

مل دهسی: (که له بچه، که له مچه، دهسته به ندی

دیل: (بازنه ی ژنان. [ف] دستبند اسیر؛) الگو

ملزەم: مەرزەم، پېمەل، پازى. (بە ھىچ كەس ملزەم ناپى.) [ف] راضى	مەلت
ملق: گورم، سەر بزواندنى بەرخ كاتىك دايكى دەمئى. [ف] سەر تكان دادن برە ھنگام مكيدن پستان گوسفند	مۆخ چىنىن: مۆخ كىنشان، ئازاردان و تووشى چەرمەسەرى كىردن. (بەكرە شوقارە ئەوھى مۆخى چىنىم/ زىي مەم و زىنان ولاتى لى تەنىم. «ھىمەن».) [ف] كىنايە از اذيت و ئازار زياد
ملگە: مل، گەردن، ئەستۇ. [ف] گەردن	مۆخە چىنىن: ☞ مۆخ چىنىن
ملقۇم: (+) مېمەل، مزاحىم، زاول. [ف] مزاحم	مۆدۇلى: جۆرىك چەكى قەدىمى بوو. [ف] نوعى تفنگ قديمى
ملوش: خەرىك، سەرگەرم، (بەكارەوھە خۆى ملوش كرديوو.) [ف] مشغول	مورووژيان: مېلوورە كىردن، پەپە مېرىشكە بوونى لەش لەبەر سەرما و ترس. [ف] مورمور كىردن پوست بدن
ملووم: شلەتەن، شىلەوگەرك، ئاوى نەسارد و نەگەرم. [ف] آب ولرم	مۆريانە: مۆرانە، مۆرىە، خۆركە، مۆركە، خۆرە، مروو. [ف] موريانە
ملەما لى بېرىن: كون بېرى كىردن، ملەما لى چىنىن. [ف] بريدن منفذ	مۆرى زەواد نەكەردن: دەم بۆ نان و ئاوى نەبەردن، ھىچ نەخواردن، (باوەرەكە مۆرى زەوادەم نەكەردىووه.) [ف] لب به غذا نژدن
ملەما لى چىنىن: ☞ ملەما لى بېرىن	مۆرىە: ☞ مۆريانە
ملەھوپ: (+) جۆرى بالندەدى پاوكەرە لەشى بارىكە و سەر و مىلى ئەستوورە. [ف] اسكوتر سفيد بال	مۆزىگان: مۆزەلان، مۆل، مۆلگەى گارپان لە سەھرا. [ف] محل استراحت احشام در صحرا
ملئىس: ھىدى، لەسەرەخۆ، ئارام. [ف] آرام	مۆزگرە: جۆرى پووش بەقنگەى بۆر و كلک قولە و تىژە كاتىك پەيدا دەبى دەست دەكا بە مۆز گرتن و سەريان ھەلدەكەنى. [ف] نوعى سنجاقك كه ضد حشره‌ى كونكاون است
منجې: بىرىتى لە كەسىك كە پىئوھت دەنوووسى و لەكول نابىتەوھ: (لەوجې، زۆرورە، چەنەبان، چەنەوھەر.) بىرىتى لە پىشیلەى زىانى خورقۇ. [ف] (سمج؛) وراج (گربەاى كە بە خوراكى خانە دستبرد مى زند.	مۆقر: ھىمەن، ھىدى، لەسەرەخۆ، ئارام. [ف] آرام
مندارە مانگ: مانگى نەخۆش كەوتنى پەز و مندەرەوھە بوونيان. [ف] ماهى كه گوسفندان مريض مى شوند و مى ميرند	موقورپاز: جادووباز، مەكرباز. (پېرىژنىكى موقورپازە كەس دەرهقەتى نايە.) [ف] مكار، جادوگر
موانەت: فرسەت، مۆلەت، مەودا، (ھىندەى خەلك ئازار دا بۇيە خودا موانەتى نەدا و كوژرا.) [ف] مۆكل: ئال، جىئوكەى ژنى زەپستان كوژ، ھالە. [ف]	

جن زائوكش	مهره‌ای افسانه‌ای كه حرف می‌زند
مۆلگه: (+) شوینی حه‌سانه‌وه و نیشته‌جی بوونی قوشوون. [ف] پایگاه نظامی	موورووه قاچاخی: جۆریك موورووی سی‌گۆشه‌یه ملوانكه‌ی پی ده‌هۆننه‌وه. [ف] نوعی مهره‌ی زینتی
مۆلین: مۆل خواردن، خه‌وتن و حه‌وانه‌وه‌ی گارپان له جی مۆل. (گارانه‌كه نیوسه‌عاته مۆلیون). [ف] خوابیدن احشام در جای مخصوص خود در صحرا	موورووه شیلان: جۆریك موورووه سووره‌یه وهك ده‌نكه شیلان ده‌چی ملوانكه‌ی پی ده‌هۆننه‌وه. [ف] نوعی مهره‌ی زینتی
مۆنج داگرتن: تۆران، زیز بوون، زویر بوون، مووش کردن [ف] رنجیدن	مووره: (+) سیسوو، بره‌ند. [ف] سوهان
موند: (موندی، پشتتین، پشتویند؛) شال، پارچه‌ی شالی. [ف] (شال کمر؛) پارچه‌ی مخصوص شال	مووش کردن: مان کردن، پیش‌خواردنه‌وه. [ف] خودخوری کردن
موو به به‌یندا نه‌چوون: بریتی له زۆر دۆست، هاوه‌لی گیانی گیانی. (هینده نیوانیان خۆشه موو به به‌ینیاندا ناچی). [ف] دوست جانی	مووشه‌سی: شه‌مشه‌مه‌کویره، چه‌کچه‌کی، پارچک، چه‌کچه‌کیله. [ف] خفاش
موو له ماست ده‌رکیشان: ماست و موو بژاردن، بریتی له وردبینی و به‌ئهموونیی زۆر. (هینده وردبینه موو له ماست ده‌رده‌کنیشی). [ف] کنایه از شخص موشکاف و باتجربه	مووشه‌ک: چه‌کی گه‌وره‌ی ولات کاول‌که‌ر. (رۆژی که ریکیان بار کرد له تهنه‌گ/ چووه نیو که‌ران بو گالته و جه‌فنه‌گ/ پیکه‌نی وتی من بی‌خه‌به‌رم/ مووشه‌کیشم بی هیشتا هه‌ر که‌رم «خالید راعی»). [ف] موشک
موو له‌نه‌دان: له یه‌ک چوون به‌بی جیاوازی. (هیوا هینده له ئارام ده‌چی، موو له‌نه‌دن). [ف] کنایه از شباهت زیاد	مووقه‌لیش: وردبین، سه‌رنجی زۆر ورد. [ف] موشکاف
موورووه چۆله‌که: به‌ری گیاهه‌که باریک و لووله‌یی ژنان خشیلی پی ده‌گرنه‌وه و وهک ملوانکه له ملی ده‌که‌ن. [ف] ثمر گیاهی است برای گردنبند استفاده می‌شود	مووک: فرمی‌سکی به‌ درۆ. (هاتووه مووکم بو هه‌لده‌ریژی پی‌ی‌وايه باوه‌ری پی‌ده‌که‌م). [ف] اشک دروغین
موورووه ده‌نگیله: مووروویه‌کی خه‌یالییه له هه‌قایه‌تی "سووری عه‌یاردار" قسه ده‌کا. [ف] نام	مووله: (+) یه‌ستری چکۆله و چه‌مووش. [ف] قاطر جته کوچک و چموش
	موومی: مه‌یموون. [ف] میمون
	مووینه: گیا مووینه، گیاهه‌کی ورد و تووکتیه، پتر له‌نیو وینجه و میزگان شین ده‌بی. [ف] نام گیاهی است

- مه ته لگ:** پارديه كى زور ناچيز، پووليكى كه م. [ف] مقدار پول كم و بى ارزش.
- مهممود ئاغايى:** جورى تيرى دهنك گه ورديه. [ف] نوعى انگور درشت
- مه خس كردن:** مووش كردن، پيش خوار دنده وه، رق ههستان له بهرخووه، مان كردن. (چهنديجار چووم له دوروى مه خسى كردووه و له گه لم نايه.) [ف] رنجيده و در خود فرو رفته
- مه خشى:** مەشى، مېش، مەشه. [ف] مگس
- مه خلكه:** ئاغەل، هۆل، تهويله ي مه پ. [ف] آغل
- مه ده لايى:** ريايى، مه رايى، ته شى ريسى. [ف] تزوير
- مه ربووكى:** ناوى تيره يه كه له هوزى مامه ش. [ف] نام طايفه اى در ايل مامش
- مه رحه موك:** جورى خشى ژنانه يه. [ف] نوعى زيور آلات زنانه
- مه رخ:** (+) ميترگ، چيمه ن و سه وزه لانى، چينك. [ف] مرغزار
- مه ردوش:** (په قره ج، سه تل؛) بىرى، بىريقان، كه سيك كه مه پ ده دوشى. [ف] (سطل؛) كسى كه گوسفند مى دوشد
- مه رزه م:** ملزهم. (به هه زار كنيشه مه رزه ممان كرد بمينيته وه.) [ف] راضى
- مه رگه مه له:** له ئاو كه وتن و چوونه ژير ئاو و هاتنه وه سه ر ئاو و له هيز كه وتن، وه په له قاژى كه وتن له نيو ئاودا. [ف] دست و پا زدن در آب و نزديك به خفه شدن
- مه رگه سه رى:** چه رمه سه رى، دهرده سه رى، كویره وه رى. [ف] دردسر زياد
- مه رن:** (مه رخ، ميترگ، چينك؛) زه لكاو، زونگ، باتلاق، زه لاو. [ف] (مرغزار؛) باتلاق
- مه ره به كرى:** ناوى تيره يه كه له هوزى مامه ش. [ف] نام طايفه اى در ايل مامش
- مه ره بىره:** دانه بىره، هينانه وه ي مه پ كاتى نيوه پو بؤ دوشين. [ف] آوردن گله هنگام ظهر براى دوشيدن
- مه ره خيغه:** نوبه ره، نخرى، هه وه له به ر. [ف] نوبر
- مه زاد:** هه راج، هه رزان فروش كردنى كالا. (مه زاد مه زاد، هه رچيم هه يه هه مووى مه زاد/ به پارچه يه په روى ساده/ هه لىكرىت و بشنيته وه/ له سه ر بستىك زه ويى ئازاد «عه بدوللا په شتو».) [ف] حراج
- مه زارگه:** گوپرستان، قه بران. [ف] گورستان
- مه ژگوپه:** مؤغهره، بربره، بربراگه. [ف] ستون فقرات
- مه ستاو:** پاراو، تيراو، (زه وييه كه مه ستاو بووه.) [ف] سيراپ
- مه ستي:** (+) جورىك پيلاوى پياوان. [ف] نوعى كفش مردانه.
- مه سه رته:** مه سه لته، ئاشتبوونه وه ي دژمنى خوينى و نامووسى. [ف] آشتى
- مه سووله:** ئامرازىكى مه كينه ي خه ياتيه به ده زوى بنه وه ي له سه ر هه لده كرىته وه و ده چيته نيو مه كووكه وه. [ف] ماسوره
- مه سيه:** مه سى، ئه ستيوك، ئه ستيوك. [ف] ميله اى كه روى آتش مى نهند
- مه شتاخ:** هه لختنى تووتن له به ر خوړه تاو. [ف]

پهن کردن توتون زیر آفتاب.	مه‌له‌گه: جیی مه‌له کردن، چه‌وزی مه‌له کردن.
مه‌عبه‌ین: مابه‌ین، نیوان، مه‌ودا. [ف] میان	[ف] استخر شنا
مه‌کار: به‌یار، زه‌ویی نه‌کلیدراو. [ف] زمین بایر	مه‌لله: جوړیک زه‌نگیانه‌ی دریژوک‌یه ژنان
مه‌کال: به‌یار، زه‌ویی نه‌کلیدراو، زه‌ویی‌ه‌ک که	ئویی‌ه‌ی پی ده‌گرنه‌وه بۆ قه‌راغی ده‌سمال. [ف]
نایکیلن بۆئه‌وه‌ی به‌سیت‌ه‌وه بۆ سالی داهاتوو.	نوعی منجوق
[ف] زمینی که یک سال کشت نمی‌شود تا	مه‌مال: شیردار، ئه‌و گیاندارانه‌ی مه‌مکیان ه‌یه
استراحت کند برای سال بعد، بایر.	و شیر دده‌دن به بیچ‌وه‌کانیان. [ف] پستانداران
مه‌کۆر: جیگه‌ی خو لی مه‌لاس‌دان، بۆسه،	مه‌مه‌ک کیزه: گولیکی سپی بی‌گه‌لایه و کورته‌بالا
رهبه‌ت. [ف] کمین	پایزان ده‌روئ. [ف] نسترن پاییزی
مه‌کووک: (+) ئامرازیکی مه‌کینه‌ی خه‌یاتیه	مه‌نتق: ناوی پارچه‌یه‌کی قه‌دیمی ژنانه بوو بۆ
مه‌سووله له‌نیویدا ده‌گه‌رئ، قابله‌مه. [ف] ماکوک	کراس. (نایلونه گیان نایلونه، نایلون نییه و
مه‌گرپچه‌نی: مقه‌س، دوارد، دویردک، مقه‌ست.	مه‌نتویه/ خه‌لک مه‌ستی شه‌راپه، ئه‌و دل‌ه‌ی من
[ف] قیچی	مه‌ستی تویه «گۆرانی». [ف] پارچه‌ای قدیمی
مه‌لاژک: به‌زه‌یی، ره‌حم. [ف] ترحم	برای پیراهن زنانه
مه‌لحه‌که: رشنق، که‌سیک که ده‌بیته گالته‌جاری	مه‌نجه‌له‌کسی: یارییه‌کی منداله‌نه‌یه چه‌ند که‌س
ده‌ستی خه‌لک. [ف] مضحکه	ده‌ستی یه‌کتر ده‌گرن و جه‌غزیک دروست
مه‌لالایه‌تی: ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌رو هه‌موانه‌وه‌یه.	ده‌کن و هه‌لده‌سوورین. [ف] نام یک بازی
[ف] اولویت	کودکانه
مه‌لۆشیوین: (گیایه‌که له‌نیو گه‌نمدا ناهیللی	مه‌ند: (+) کاریته، راژه، خه‌ساره. [ف] تیرگ چوبی
سواله و مه‌لۆ پیکه‌وه بنووسی؛ (بریتی له	بزرگ
کارتیکدر، گیره‌شیوین. [ف] نام گیاهی است؛ (مه‌نقه‌پ: بنکه، جیی سه‌رباز. [ف] مقر
کنایه از فضول و دوه‌هم به‌زن	مه‌نگۆز: (+) سپله، پی‌نه‌زان، بی‌ئمه‌گ. [ف] بی
مه‌له‌زکه‌تان: ناوی جوړه کراسیکی ژنانه‌یه. [ف]	چشم و رو
نام نوعی پیراهن زنانه	مه‌نگۆله: گولیکه وه‌ک شلیره وایه گوله‌کانی
مه‌له‌سه: گوئ‌نه‌بیس، ناحالی، خیشه‌سه‌ر. [ف]	شوړ ده‌بنه‌وه. [ف] نام گلی است
خیره‌سر	مه‌هتووک: خویری و بیکاره، سووک و
مه‌له‌غان‌گیر: که‌سیک که به مه‌له‌غان گیا و	چرووک، بی‌بایه‌خ، بی‌قه‌در. (زۆر به چاویکی
ویتجه و ... ده‌دوورئ. [ف] دروگر با داس بزرگ	مه‌هتووکانه‌وه سه‌یریان کردین. [ف] بی‌ارزش،

هه‌رزه و لاقید.

مه‌هل: قاتی و قری، گرانی. [ف] قحطی

مه‌هی: مه‌، په‌ز. [ف] گوسفند

مه‌یته‌با: هه‌له‌په‌زه، په‌سپه‌سه‌کێویه. [ف] رتیل

مه‌یدان‌کیش: ئاسنیکێ ده‌مپانه وه‌ک درمه‌غ

ده‌سکی هه‌یه‌گل و خۆلی مه‌یدانی خشت‌پێژانی

پێ پاک ده‌که‌نه‌وه. [ف] وسیله‌ای در کار

خشت‌زنی

مه‌یل سارد بوونه‌وه: بریتی له‌ روحم سارد

بوونه‌وه و بی‌وه‌فایی. (به‌ینیکه مه‌یله‌که‌ت سارد

بۆته‌وه.) [ف] کنایه از بی‌وفایی و بی‌مه‌ری

مه‌یل: (+) ماین، یه‌کسمی می. [ف] مادیان

مه‌یل‌نان: له‌بیر بردنه‌وه، ئاره‌زوو کردن. (تازه

مه‌یلی ناوه و د‌ل‌نیا بووه.) [ف] از یاد بردن

مه‌یله: لۆرک و په‌نیری تیکه‌ل کراو. [ف] لور و

پنیر آمیخته باهم

میجێژ: (میجاز، قه‌ول، به‌لێن، په‌یمان؛) به‌هانه،

ورک، بیانوو، (ده‌ک نه‌مینم چه‌ند پایزیکێ له‌من

به‌میجێژه. «فولک‌تور».) [ف] بهانه

می‌خسکه: گولمیخ، سنگه‌ب‌زمار. [ف] میخ طویله.

میرازایی: مه‌ردازایی، پیاوه‌تی، مرو‌یانی. [ف]

مردانگی

میرتفاق: میرئاخو‌ر، که‌سیک که به‌سه‌ر کا و

وینجه‌ی خان و میراندا راده‌گا. [ف] مسئول علف

در خانه‌ی خان و فئودالها

میر‌مندال: ☞ میر‌مندال

میر‌گه‌پان: (+) ده‌شتی پان و به‌رین و پر له

گژوگیا. [ف] دشت وسیع و سرسبز

میر‌مندال: ☞ میر‌مندال

میر‌مندال: گه‌نج، تازه‌لاو. [ف] نوجوان

میر‌ووژانه: ژانی که‌م و جارجار و به‌ ئاسته‌م،

چ‌ل دانی له‌ش. [ف] درد خفیف

میر‌ووله عه‌جه‌مانه: جۆریک میر‌ووله‌ی گه‌وره‌یه

له‌ جیاتی دانه‌ویل‌ه ج‌ر و جانه‌وه‌ری مردوو

ده‌خوا. [ف] نوعی مورچه‌ی بزرگ که به‌جای دانه

حشرات مرده را می‌خورد.

میزوو: کیره‌ول، چه‌رمی شو‌ری ژیر سکی

جوانه‌گا که کیری لیوه د‌یته ده‌ری. [ف] جایی که

آلت تناسلی گاو نر از آن بیرون می‌آید

میزه‌گایله: خه‌تی خوار و خ‌یچ و قیله و قانج،

پ‌چه‌لاو‌پو‌و‌چ. [ف] زیگزاگ

می‌ش‌گره: مۆزگره، جۆری پو‌وش‌به‌قو‌ونه‌ی بۆر

و کلک قو‌له‌یه دو‌ژمنی مۆز و می‌ش‌شانه. [ف]

حشره‌ای مانند سنجاقک مگس شکار می‌کند

می‌شه‌خانمانه: جۆریک می‌شی سه‌وزه له‌

می‌شی‌تر گه‌وره‌تره. [ف] نوعی مگس سبز رنگ

می‌ل‌ک‌دان: ک‌ل‌دان، ک‌لت‌وو‌ر، سو‌رمه‌دان. [ف]

سرمه‌دان

می‌لۆ: لانکه، بیشکه. [ف] گهواره

می‌مل: ((+) ملۆزم، مزاحیم؛) س‌پ‌ل، گورگ

نه‌خۆره. [ف] (مزاحم؛) طحال

می‌نگه‌یی: به‌و پیتانه ده‌گوتری که له‌ که‌پۆدا

ده‌گوترین. م، ن، گ وه‌ک ژه‌نگ، په‌نگ. [ف]

حرفهایی که در بینی تلفظ می‌شوند

میو‌خۆرکه: ئالینکیکه له‌ دار میو ده‌هالێ وه‌ک

مالۆنچه وایه و میوه‌که وشک ده‌کا. [ف] آفت

گیاهی تاک

می وہ جاخی: ژن و میړدیک که هر کچیان

میورہ: ساقہ تہی دارہ میو. لاسقی رہز. [ف]

دهبی. [ف] زن و شوهری که تنها دختر دارند

ساقه‌ی تاک

مېھرەجان: كۆر و كۆ بوونەوہى ئەدەبى،

میوژورد: گیاه که گه لای ورده و گولی شین

فستیوال. ف جشنواره

دهر دهکا. ف نام گیاهی است

میه سَل: جندوکه، ئه وانگه‌ل، له مه‌چیتتر. [ف] جن، از

میوه‌ت: خرمه‌ت، راژه. ف خدمت

ما بہتران۔

ناتۆر: (+) کیشکچی، قهرهول. [ف] نگهبان	نان به سیله وه سووتان: ☞ نان به ساجه وه سووتان.
ناحالی: لا، پندر حالی، به دگوز. [ف] ناحالی	
ناخاله: نه زان، بی ته قل، ناهیر. [ف] نادان	
نادایه: باوه ژن، زردایک. [ف] نامادری، زن بابا	
ناراف: تور و پتهو، ناویر و قایم. [ف] محکم و تویر	
نارک: پرومهت، گونا، کولمه. [ف] گونه، صورت	
نازؤ: خاوهن شانازی، قه درگیراو (به و ریز و حورمه ته زوره نازوتان کردووم) [ف] مفتخر	
ناسرگه: فه رغون، فارگون. [ف] فرغون	
ناسوس: (ترومپای با له ته گهر کردن؛)	
ناسووسی چراتؤر و پریمز. [ف] تلمبه ای که برای پنچرگیری چرخ استفاده می شود؛)	
تلمبه ای چراغ زنبوری و ...	
ناقره: قورقور اچکه، قوروو، تینتینؤکه، قورگ، [ف] حلقوم.	
نان به ساجه وه سووتان: بریتی له پهک که و تن و ناهومید بوون. (بؤ ئاوا سهرت له خوت شینواندووه خو نانت به ساجه وه نه سووتاوه.) [ف]	
کنایه از ناامید شدن	
ناتی سگ پیدان: بریتی له زور به نارحه تی و کهم و کوورپییه وه به خیو کردن. [ف] کنایه از دادن خوراکی به کسی آنهم با ناراحتی و سختی	
ناوجیکار: نیو بژی کهر، که سیک که ناوبژی دوو	

که‌س ده‌کا. [ف] میانجی‌گر	ناوه‌کیشان: مهرز دانان، دیاری کردنی سنوور
ناو جیگه‌ری: نیو بژی کردن. [ف] میانجی‌گری	ناوه‌دان
ناوچاو تال: پووتال، گرژ و مؤن، توو‌ره، خوین تال. [ف] ترشروی	ناوی گه‌وره و شاری ویران: بریتی له که‌سیک
ناوچاوان تال: (پووگرژ، پووتال؛) به‌دبخت، به‌دیه‌غبال. (ناوچاوانم هینده تاله بچه سهر سیروان وشک ده‌بی. [ف] اخمو؛) بدبخت	یان ناوه‌ندیک که نیوبانگی گه‌وره‌ی هه‌یه و به‌لام له نزیکه‌وه وا نییه. [ف] کنایه از کسی یا اداره‌ای که شهرت زیاد دارد اما در حقیقت اینطور نیست
ناورپاسگ: ناوه‌راست، نیوان. [ف] وسط	ناهیر: نه‌فام، گه‌وج، بی‌ئاوه‌ن [ف] ابله
ناوکار: (+) وشه‌ی زیادی له شیعردا بۆ پر کردنه‌وه‌ی کیش. (ده‌ردی دووری زۆر گرانه دلبه‌را هیجران به‌سه/ دل وه‌کوو په‌روانه سووتا، (چاوه‌که‌م) سووتان به‌سه «حقیقی».) [ف] کلمه‌ای اضافی در شعر برای پر کردن وزن	نپنگ: نه‌وی، نزم، میچه‌که نپنگه. [ف] کم ارتفاع، سقف کوتاه
ناومال: (ته‌ختایی سی‌گوشه‌ی ده‌سمالی ژنان؛) ته‌ختایی زین، ناومالی زین. [ف] وسط دستمال زنانه؛) تخت زین	نژیار کردن: ئاهه‌نگ‌گیران و شادی کردن به بۆنه‌ی ده‌ست پی‌کردن یان ته‌واو بوونی کاریکه‌وه. [ف] سور و شادی به‌علت تمام کردن یا شروع کردن کاری
ناووگ: نیوان، به‌ین، مابه‌ین. مه‌عه‌ین. [ف] میان	نسرین: گریان و هه‌نيسک، کولی گریان. [ف] گریه و سکسکه
ناوونووچک: ناوونیتکه، ناوونرکه، قسه‌ی سووک وه‌دووی که‌سیک خستن. [ف] ته‌مت	نفلین: گلۆر بوون، که‌وتن به‌ عه‌رزدا. [ف] افتادن.
ناوه: (+) خه‌تی نیوان دوو زه‌وی. (ناوه له زه‌وییه‌که بدن و هه‌رکام به‌شی خوتان دیاری بکه‌ن.) [ف] مرز زمین کشاورزی	نککینه: جوړی بالداري لاق دريژره دهنووکي بۆلای سهری خوار بۆته‌وه و له‌گوئی ئاوان ده‌ژی. [ف] آوست
ناوه‌دان: دیاری کردنی مه‌رزی زه‌وی، سنوورکیشانی نیوان دوو په‌له زه‌وی. [ف]	نکوول: (+) شاره‌زا، لیژان، به‌له‌د. (نکووله له هه‌می کاریکی) [ف] ماهر
کشیدن مرز میان دو قطعه زمین	نگریس: گوجه‌سته‌ک، نه‌گبه‌ت. [ف] شوم
ناوه‌زیله: ناوه‌زۆل، نیوه‌زۆل، ناقریّل، ناوه‌راستی شووتی. [ف] مغز هندوانه	نۆ مانگی: جوړی گرکه‌ی شوین شوینه پیستینکی ره‌قی هه‌یه ئه‌گه‌ر نۆ مانگ داینین هیچی لی‌نایه. [ف] نوعی خربزه.
ناوه‌قه: ناوچه، مه‌له‌ند. [ف] منطقه	نوپچکه: بریتی له مندالی تازه پی‌ره‌وکه بوو. [ف]
	کنایه از بچهای که تازه پا گرفته

تۆرسكىن: يارىيەكە ۋەك دامە ۋايە ھەركام لە
ياریكەرەكان يەكى تۆ داشيان پىيە. [ف] اسم يك
بازی مانند داما
تۆژەن: چاك كىرەنەۋە. [ف] تعمير
تۆكۆم: ناكاو، كىتوپ. [ف] ناگهان
تۆكە چەرمەلە: تۆكە سىپىلەكە، تۆكە سىپى. [ف]
نخود سفيد
تۆكە سورە: ئەو تۆكەى دەكرىتە لەپە. تۆك. [ف]
نخود
تۆكە قەزوين: جۆرى تۆكى دەنگ گەورەيە. [ف]
نوعى نخود
تۆكە كىيولە: ناوى گىايەكى خۇرسكە لە تۆك
دەچى. [ف] نام گىاهى است
تۆكەرباب: باب تۆكەر، گەورە تۆكەرى ئاغا و
خانان. [ف] سەرتۆكەر
تۆكەل: (+) بەركەل، نگوينكى سى سالە كە كاتى
كەل گرتنى ھاتى. [ف] گاو مادە سە سالە كە
آماده‌ى جفتگىرى باشد
تۆكىسە: (+) پژد، سەقىل، رەزىل، قىرنىس. [ف]
خسيس
تۆلەكە: ناوى گىايەكە. [ف] نام گىاهى است
نومبەچۆ: نىفەك، نافەك. [ف] خشتك شلوار
نومەد: سەرحەد، كەوشەن، سنور، تخوب.
(ئەراى مە نومەد مەلوم كەيگ). [ف] مرز
نووپژى: نىسك، نژى. [ف] عدس
نووپاندن: قووپاندن، نووقاندن، چووقاندن، [ف]
برهم آوردن پلك چشم
نووخانپ: نانۇخ گىر، نىتۇخ گىر. [ف] ناخن گىر

نورونەشەمە: سەر و نەشەمە، پىۋقەدەم،
نورونىچاۋان، . (نور و نەشەمەى تۆ چاكە
بەردىش نابارى). [ف] يمن
نوزاندن: (+) دەنگى سەگ كاتىك خاۋەنەكەى
دەبىنى و دەچى بۆلەى. [ف] صدای سگ وقتى كە
بە صاحبش نزديك مى شود
نوزە نووز: دەنگى سەگ لەلەى خاۋەنەكەى. [ف]
صدای سگ پيش صاحبش
نووزەل: نووكن، گرینۇك، كەسىك كە زو
دەست دەكا بە گریان، دلناسك. [ف] كسى كە زود
گریه مى كند، نازكدل
نووس: كىر، سىرەت. [ف] آلت تناسلى نر
نووكوسق: سەرەوقولە، كاپەيەكى كچانەيە بە
دەرزىلە دەيكەن. [ف] اسم يك بازى
تۆۋەى: تۆك، نخە، تۇخۇ. [ف] نخود
نوپلك: گوۋشەك، سەرانگوپلك، سەلوپىنك. [ف]
سرگىنگاه، شولە
نەبىن: شوشەى مات و بىرگە بىرگە. [ف] شيشه‌ى
مات
نەختال: تۆزەقال، نەختۇك، بىر، تۇسقال. [ف] اندك
نەخوس: گىلمتىكى رەق كە لە قوردا ناخوسى.
[ف] كلوخ سفت كە در گل خيس نمى شود
نەرمەبەدۇ: دىۋولە، ۋەستا مستەفا، گىا
دۆكۆلپۆيكە دىۋوى پىۋەيە. [ف] نوعى گىاه
خاردار براى آش دوغ
نەرمەھەلۇ: نەرمەغار، غارى لەسەرەخۆى
ئەسپ. [ف] دويدن آرام اسب
نەپۇك: پاۋەستاۋ، چەق بەستوۋ، بى جۋولە. [ف]

ساکن	گويي رتيان/ بۆ ته ماشاي پوز و پتيان
نه شونما: گه وره بوون و گه شانوه، به خؤدا هاتوو. [ف] رشد يافته	«راوچي» [ف] دشت.
نه غمه: (+) سهر وه شانندي به ران، لينداني به ران به سهر. (به رانه که نه غمه يه کي ليندام خه ريک بوو لم بشکي.) [ف] کله زدن قوچ	نه وس وه بهر پي که وتن: دؤعايه که واته له بهر نه وس گيانت ده رچي. (نه وست وه بهر پتييت که وي رۆله ده لئي هيچي نه خوار دووه.) [ف] نفرين به کسی که زياد اشتها دارد و به هانه مي گيرد
نه فاجل: بلج، حيز، خونک، ئاکار ناشيرين. [ف] فاحشه	نه ونده: باران رست، گهنم و جۆي به باران شين بوو. [ف] گندم و جويي که بوسيله ي بارش باران مي رويد
نه لاتة: ناره ته، نه عره ته، نه رره. [ف] نعره	نه مام: (+) دوو زمان، قسه بهر، شو فار. [ف] خبرچين
نه مرچ: مرموچ، پرووناخوش، توورپه و بوغزاوي. [ف] اخمو	نه وه ژن: نگوونک، نينگوون، بهرکه ل، گویره که ي ميوي سي سالة. [ف] گوساله سه سالة
نه مرنه ژي: بژي مه مر. (نه مرنه ژي رۆژگار ده به ينه سهر.) ژيان به سهختي و ده ستته نگي. [ف] بخورنمير	نه وه کام: کال، نه گه يشتوو، ميوه ي نه وه کام. [ف] ميوه ي کال
نه ني: (نه نک، دايه گه وره، نه نه:) بانگ کردني دايه گه وره. [ف] (مادر بزرگ:) صدا زدن مادر بزرگ	نه هامت: (نه گبه ت، نگريس، گوجه سته ک:) به لا، نه هاتي، چورتم، ئاپور. [ف] (شوم:) بلا و مصيبت
نه نير نه مي: نه نير نه مي. [ف] نه نر نه ماده.	نه هشين: حؤل، وپ، گه لحؤ، گه مشؤ، خؤل، گه وچ، گه مژه. [ف] ابله
نه واون: نه وان، نه بان، مه ري له بيچوو بي زراو. [ف] حيوان متنفر از بچه خویش	نه هه نگ: جه فه نگ، گالته و رابواردن. (به و رۆژگار خه ريکي که يف و نه هه نگن.) [ف] كيف و حال
نه وپ: نه پسين، دامووسکي قايم. [ف] نخ محکم	نه يره فان: ئاگادار. وشيار. [ف] آگاه
نه وراي: ته ختان، ده شت، گو رايي. (له شاخه که هاتبوونه خوار و گه يشتبوونه نه وراي.) [ف] دشت	نيازگا: زياره تگا. (سييگي جيي ته و اف هه م نيازگايه «به يتي عه زيز و کوبرا».) [ف] معبد، زيارتگاه
نه ورم: نه ور، ناوگه ر، ده شتايي، (هاته نه ورم و	نيچک: (+) چه که ره ي گياي تازه رسکاو، گياي تازه رواو. [ف] گياه تازه سر از زمين برآورده

نیخن: کهسیک که هه‌میشه هه‌ناسه‌ی سواره و
 نیخه نیخی سنگی دی. [ف] کسی که خس خس
 سینه دارد
 نیخه نیخ: سیخه سیخ، هه‌ناسه‌سوار بوون و
 ده‌نگ لی هاتنی سینگ. [ف] صدای خس‌خس سینه
 نیر بوون: گول کردن گهنم و جو و گیا و گژ.
 (گهنم نیر بووه). [ف] به گل نشستن گندم و جو .
 نیرمای: جنسیه‌ت. [ف] جنسیت
 نیره پیخه‌سوو: دایکی قه‌دیم بوو پیاویکی
 خزمی بووک له‌گه‌لی ده‌چوو بو مالی زاوا.
 (بووک و پیخه‌سوو له ژوورین، نیره
 پیخه‌سوو یه‌کیشیان له‌گه‌له). [ف] مردی که همراه
 عروس به خانه داماد می‌رفت
 نیره وه‌جای: کهسیک که هر کوری ده‌بی. [ف]
 کسی که تنها پسر دارد
 نیره‌نوغه: گیاهه‌که وه‌کوو پرپره وایه به زه‌ویدا
 پان ده‌بیته‌وه. [ف] نام گیاهی است
 نیزه‌ک: نه‌سستیره‌ی راخوشیو، پیور. [ف] شهاب
 نیفؤ: پزوو، نه‌و شوینه‌ی پاتؤل که به‌نه‌خوینی
 تی‌ه‌لده‌کیشن. [ف] نیفه.
 نیکال: سووچ: قوژبن، قونیچک، قولینچک. [ف]
 گوشه
 نیکی: نه‌نک، دایه‌گه‌وره، داپیره، نه‌نی. [ف]
 مادر بزرگ
 نیگه‌تیف: مه‌نفی، سه‌لبی. [ف] منفی
 نیل: مه‌لغه، برازه، نویل، لوسه، له‌وازه، ده‌له‌م.
 [ف] اهرم
 نیمناز: ناز و عیشوه، ناز کردنی ئافره‌ت. (به ناز
 و نیمناز دیت و راده‌بری). [ف] ناز و عشوه
 نیتوخ: نیتوک، نووخان. [ف] ناخن
 نینوخ وشک: بریتی له مروفی سه‌قیل و پژد و
 مست‌قوچاو، چرووک، قرنیس. [ف] خسیس
 نیتوخ په‌ق: نینوخ وشک
 نیتوک‌په‌ق: نینوخ وشک
 نیتوک‌وشک: نینوخ وشک
 نیتوک‌ه‌شیتان: شه‌یتانوک‌ه. [ف] حلزون
 نیتو پاره: نیتو جه‌رگه، ناو پاره، نیتو ئاوی. (
 مال‌ه‌که‌یان نیتو پاره‌یه). [ف] وسط آبادی
 نیوال: دؤل، نهال، نوهال، شیو، دهره. [ف] دره
 نیتوان تیکچوون: به‌ین ناخوشی، قسه‌نه‌کردن
 ده‌گه‌ل یه‌کتر. [ف] قهر کردن با یکدیگر
 نیتوان خو‌شی: دؤستایه‌تی، به‌ین خو‌شی. [ف]
 میانه داشتن
 نیتوان ناخوشی: نه‌یاری، دوزمنایه‌تی. [ف] دشمنی
 نیوب‌په‌ک: تیغه‌ی به‌ته‌خته کراو له‌نیو یه‌غدان و
 دؤلابدا. (دؤلابه‌که چوار نیوب‌په‌کی هه‌یه). طبقه‌ی
 کمد و صندوق
 نیوب‌زیوان: نیوب‌زیکه‌ر. لیک کردنه‌وه‌ی دوو
 که‌س که به‌شه‌ر دین. [ف] میانجیگر
 نیوب‌زیوانی: نیوب‌زی کردن. [ف] میانجیگری
 نیوب‌ویژ: نیوبه‌نیو، به‌ین به‌ین هه‌لاواردن،
 جارناجاریک. (هیچ‌که‌س نیوب‌ویژ مه‌که به‌شی
 هه‌موویان بده). [ف] یک در میان
 نیوچاو تال: ناوچاو تال
 نیوچاو تیک‌نان: نیوچاوان به‌یه‌کدا دان.
 (نیوچاوی تیک ده‌نی ده‌لیی میرخه‌زه‌وه). [ف] اخم

کردن
نیوچاوان به یه کدا دان: نیوچاوان تیکنان،
 رووگرژ کردن، پووتال کردن. [ف] اخم کردن
نیوچاوان تال: ☞ ناوچاوان تال
نیوچاوان پهش: به دبه خت، چاره پهش،
 به خت پهش. [ف] سیاه بخت
نیوده لانه: ☞ نیوده له
نیوده له: ده لانه، پله ی نیردیوان، پله ی په یژه. [ف]
 پله ی نردبان
نیوشکین: دوورینی دوو کوته پارچه به یه که وه
 و نووشتاندنه وهی قه راغی کوته پارچه کان له
 دیوی ناوه وه هر کام به لایه کدا. (گه گه ر
 ریزه که ت لیدا به وتوو نیوشکینی که). [ف] تا کردن
 کنار پارچه ی دوخته شده از داخل
نیوکه د: پشتینه، پشتوینه، پشتینده. [ف] کمر
نیوکه ره شه: نیوه راستی پشتی یه کسم که
 کورتان ده که ویته سه ری و کاتیک بریندار ده بی
 درهنگ چاک ده بیته وه. [ف] وسط پشت الاغ که
 پالان روی آن قرار می گیرد و وقتی که زخمی
 می شود دیر التیام می یابد
نیوه سه لته: لاویک که ژنی ماره کردبی و
 هیشتا نه یگو یستییته وه. [ف] جوانی که عقد کرده،
 اما هنور عروسی نکرده است
نیوه کی: ناوه کی، دهروونی. [ف] هسته ای.

واتایی: مانایی، معنه‌وی، (شه‌رابی ئالی واتایی	ف] بوتیمار
بده دهستم فه‌له‌ک باده/ ته‌پوتوزی خه‌یالات و	واق بردنه‌وه: واق وړمان، خه‌په‌سان، سه‌رسام
خه‌فه‌تباریم وه‌به‌ر باده «خه‌سه‌ن سه‌لاح	بوون/ایی سواری که‌ر بووبه‌که‌شیده‌وه/که‌له‌بابی
سوران».) ف] معنوی	دیی واقعی برده‌وه. «رہ‌شاد شه‌مسه‌دینی.» ف]
وارک: باروکه، جووچکه مریشکی دوو ساله. ف]	متحیر شدن
جوجه مرغ دو ساله	واق واق‌که‌ره: تاقتا‌که‌ره، تووته‌ک. ف] بوتیمار
واړگ: پرمه‌ی گریان، قولپه‌ی گریان، هاوار.	واله: (+) له‌قین و خوار سوورانی ته‌گه‌ری
(له‌به‌ر ژان جه‌سه‌ی وارگ لی‌هه‌لسا.) ف] هوق	ماشین و ... له کاتی پوښتندا. (ته‌گه‌ری ئه‌و
گریه، داد زدن	ماشینه واله ده‌کا دهرنه‌په‌ری باشه.) ف] چرخیدن
وارید: به‌لهد، شاره‌زا، به‌ل‌و. ف] بلد	نامیزان تایر اتومبیل و...
واریقات: به‌سه‌رهات و قسه‌وباس، مه‌سه‌له و	وامیلانه: گیزده‌لووکه، گه‌رده‌بل، سایکلون،
پووداو. (واریقاته‌که‌م له سیر تا پیواز بو	گه‌په‌پیچ. ف] گردباد
گنډایه‌وه.) ف] سرگذشت و رویداد	واولله: ماسین، په‌نه‌مین، (چاوی واولله گرت‌گه.)
وارینش: پرشن‌گدار، دره‌وشاوه، به‌بریکه. ف]	ف] آماسیدن
درخشان	واهوفه: بارینی به‌فر به‌باوه، بارووشک،
وازه‌نی: هه‌توان، مه‌ل‌هم. ف] مرهم	باده‌وه. ف] بارش برف با وزش باد
واژین: نووسراوه، ئینشا. ف] انشاء، نثر	وایلوک: گورانی خه‌ماوی، ئیلیگی، شین‌گی‌ری
واق: (+) بالداریکه به‌قه‌د که‌و ده‌بی ره‌نگی بو‌ره.	به‌ده‌نگی به‌رز بو مردوو. ف] مرثیه

وربه په لکه: هوږه به لکه، گیایه که تاله وهک
 میکووک وایه گه لاکه ی سپی واشه، مالات نایخوا
 [ف] نام گیاهی تلخ
 وریچه: بریقه، ترووسکه، وریشه [ف] درخشش
 وژاشارکی: قه راقه را، حه شارکو، خوشارکی،
 قهری قهری [ف] قایم وشک
 وژن کردن: بژار کردن [ف] وجین کردن
 وژن: بژار، هه لکه ندنی گیای هه رزه له نیو
 بیستان و زه رحات [ف] وجین
 وژن که: ئالا که، بژارچی، بژار که [ف] کسی که
 وجین می کند
 وژنه: قایشی پیکه وه لکاندنی نیرو ئاموور،
 گاینجه [ف] تسمه ی کلفتی که دارخیش و یوغ را
 به هم وصل می کند
 وژه: (+) بست، بنگوست، له سهری قامکه
 گه وره وه تا سهری قامکه تیتوله به بلاوی [ف]
 وجب
 وسنه: برسی، نیز [ف] گرسنه
 وسیک: (+) چوله که یه کی بوری چکوله یه له
 پاساری چکوله تره [ف] نام پرنده ای کوچک
 وشا: (+) گوشاد، فره وان، فش و فول [ف] گشاد
 وشتربه داس: گه مه یه کی لاوانی گوندنشینه،
 که سیک داسیک به ده سته وه ده گری جاجمیکی
 به سه ردا دهن و دهمی داسه که به
 جاجمه که وه به پتیک ده پیچن. به شیوه یه که
 وهک دهن دووکی لی دی و به هه لرووشکانه وه
 دپوا و شهوانه به مالاندا ده گه ری و چهند
 کهس له گه لی ده گه ری و گورانی ده لئین و قهند

وربه: که په نک، قاپووت [ف] بالا پووش نمدی
 ورچه که بوون: بریتی له داکشان و گه وره
 بوونه وهی سینه ری په وه ز و به رد. (سینه ری کا
 به رده که ورچه که بووه) [ف] بزرگ شدن سایه
 سنگ و سخره در بعد از ظهر
 ورده پی: بریتی له مالاتی چکوله وهک مه و
 بزن [ف] کنایه از گوسفند و بز
 ورده کوت: گیره کردن به وردی،
 (خه رمانه که مان ورده کوت کرد) [ف] کوبیدن
 خرمن
 ورژن: ئه ژنو، چوک [ف] زانو
 ورسگ: برسی، نیز [ف] گرسنه
 وړکن: بیانووگر، په لپگر، به بیانوو [ف] بهانه گیر
 ورکه به رد: به ردی ورد، خره به رد [ف] سنگ ریزه
 ورکه خور: به رده ماو خور، پاشه روک خور [ف]
 کنایه از نوکر مطیع
 ورکه نان: نانی ورد، ورتکه نان، ریژه ول،
 ریژه نان [ف] نان خرد
 ورکه پوست: نه خوشییه کی مالاته بن سکی
 هه لده ماسی، قور [ف] فتق
 ورمزه: گوزروان، گازوانکه [ف] گل گاوزبان
 وروژم بردن: په لامار دان، هه لکوتانه سهر
 شویتیک [ف] هجوم بردن
 وروژم کردن: وروژم بردن
 وروپړکه: (فه رمانبه و کاره که ری پوحسووک
 و گوئی رایه ل، به رده ست، شاگرد) (مندالی تازه
 پی گرتووه، پی په وکه [ف] وردست، شاگرد)
 بچه ی تازه پا گرفته

له‌ بوونه هيلكه مريشك دايدهنى. [ف] تخم مرغ كه قبل از سفت شدن پوسته گذاشته مى‌شود ولئنى: قومرى، ياكه ريم. [ف] قمرى ونه‌وشك: قه‌زوان، قه‌سقه‌وان، قه‌زخوان. [ف] چاتلانقوش وه‌ته‌ك: كه‌ت، قه‌تى، كور‌كور. [ف] كورك وه‌جه: چه‌پك، ده‌سته، باقه‌گيا. [ف] توده‌گيا وه‌دوو هاتن: وه‌قسه هاتن، [ف] به‌حرف آمدن وه‌دوو هيتان: وه‌قسه هيتان، قسه‌پى‌كردن. [ف] به‌حرف آمدن وه‌دهنگ هاتن: (وه‌قسه هاتن، بيته‌نگى شكاندن. (به‌دژى زولم و زور پاپه‌پين وه‌قسه هاتن و ناره‌زايه‌تى ده‌رپرين. (كه‌ى ده‌رپريته‌وه‌ بيانووى زورداران/كنيه وه‌دهنگ بى‌له‌سه‌ر هه‌ژاران؟ «هه‌ژار». [ف]) به‌سخن درآمدن؛ (به‌جان آمدن و به‌پا خاستن عليه‌ظلم و ستم وه‌رته و به‌ره: گيره و كيشه، بينه‌وبه‌ره، چه‌رمه‌سه‌رى، گير و گرفت. [ف] گرفتارى وه‌ردينه‌چى: تيرى ليدەر، ئه‌و كه‌سه‌ى له نانه‌واخانه وه‌ردينه‌ لى‌ده‌دا. [ف] وردنه‌گر وه‌رزگار: وه‌رزپى، جووتيار، جووتير، جووتبه‌نده. [ف] دهقان وه‌رزوولا: مشتومال، وه‌رژوو، شيلان و ده‌ست پيدا مالين. [ف] ماساژ وه‌رژون: به‌ره‌ژان، ژانى پيش منداڵ بوونى ژن. [ف] درد قبل از زايمان وه‌ركه‌مه‌ر: ناوى گيايه‌كى بونخوشى كوستانيه. [ف] نام گياهى است	و كشميش و هيلكه و ... وه‌رده‌گرن. [ف] نام يك بازى جوانان روستايى وشكه خۆتهن: جوړى چنارى خوار و خيچ كه راست هه‌لناچى و بالا به‌رز نيبه. [ف] نوعى درخت چنار وشكه دايه‌ن: دايه‌نى كه شير نادا به‌ منداڵ و ته‌نيا ته‌ر و وشكى ده‌كاته‌وه و ژيرى ده‌كا. [ف] دايه‌اى كه به‌چه شير نمى‌دهد، فقط به‌ او رسيدگى مى‌كند وشكه دۆ: كۆن دۆ، ئيشكه دۆ، مانگايه‌ك كه نه‌شزاوه به‌لام شيرى تيدايه. [ف] گاوى كه به‌چه نياورده ولى شير مى‌دهد وشكه شايى: ☞ هيشكه شايى وشكه قۆخه: ☞ وشكه كۆخه وشكه كۆخه: وشكه قۆخه، كۆخه‌ى وشك و بى‌به‌لغهم كه سينگ و گه‌روو زور ئازار ده‌دا. [ف] سرفه يابس وشكه هه‌لوا: ئيشكه هه‌لوا، هه‌لواى ئارد و دوشاو كه توند دروستى ده‌كهن بۆ سه‌فه‌ر. [ف] حلواى خشكى كه براى سفر درست مى‌كنند وشكه‌خپ: وشكه شيو، خپىك كه زوو ئاو‌ه‌كه‌ى وشك ده‌بى. [ف] دره‌اى كه آب آن به‌ زودى مى‌خشك وشكه‌كه‌ند: ئيشكه‌كه‌ند، وشكه‌كىل، شيوه‌ردىك كه به‌ وشكى كيلدرايى. [ف] شخم زدن زمينى كه آبيارى نشده‌باشد ولنگه: (+) زايه‌له، ده‌نگدانه‌وه. [ف] پژواك ولوله: ده‌له‌مه، هيلكه مريشكى بى‌تويكل كه به‌ر
--	--

وهرگه وهران: دوژمنی گیانی یه کتری. (بوونه

وهرگه وهرانی یه کتری.) [ف] دشمن جان یکدیگر

وهرماس: ئاسک، مامز، مامبز. [ف] آهو

وهروودادانه وه: به پروودادانه وه، وه بیر

هیتانه وهی کاریکی رابردوو. (کاریکه و

کردیه سی تازه وهروویدا مه دهرو.) [ف] به یاد

انداختن گذشته

وهرووی خو نه هیتان: خو شلوی نه کردن. (هر

وهرووی خویشی نه هیتا.) [ف] به روی خود

نیاوردن

وهرهاتن: تیرو هاتن و رامالین. (له حالیکدا، له

سهره وه له لووتکه کان، توف و زریان له دهوه

و داران وهردین/ له بنه وه، له دۆله کان، گیای

نه وخیزه و گوپکه وهردین «عه بدووللا په شیو».)

[ف] تاراج

وهرهه: (+) وهرده باریکه، ئازاره باریکه. [ف] سل

وهه مه مکى: بهر مه مکان، مندالی شیرخوړه. [ف]

بچه شیرخواره

وهه پئ هاتن: هاتنه پئ، تووش بوون، (هه رکاریک

بکە ی وهریت دیته وه.) [ف] دچار شدن

وهه پئ: بهر، له ی. [ف] گلیم

وهزگ دان: دیق کردن، (ئه وکاره م بۆ جیبه جی

نه بی وهزگ ده ده م.) [ف] دق کردن

وهزگ که ووتن: زگیر بوون. (ئیتیر وهزگ که ووتوو

هه موو سالیک مندالیک ده بی.) [ف] حامله شدن

وهه ژنکار: تاوانبار، گوناکار. [ف] گناهکار

وهه ژهن: گوناخ، سووچ، پیازه، تاوان، بالبه ز. [ف]

گناه

وهستا مسته فا: نه رمه به دۆ

وهسته گ: یه کسمیک که زور ماندوو ده بی و له

پوین ده که وئ. [ف] اسب و الاغی که زود خسته

می شود

وهسته گ: ئه سپیک که سواری ناشی و

بی ئه زموون گرتیتی و ته مبه ل و چه مووش

بارهاتن. [ف] اسبی که توسط سواری بی تجربه

رام شده باشد

وهسه ر کردن: (بریتی له قسه کردنی زور (که

وهسه ری کرد برینه وهی نییه.) ؛ (کردنه سه ر

(ئاش چۆله گه نه که ت بینه وهسه ری که.) [ف]

کنایه از وراجی زیاد؛ (ریختن گندم در آسیاب

وهسه ر که وتن:) له هه وراز چوونه سه ر؛ (

دهوله مه ند بوون، مامه له به دهسته وه هاتن (مام

بایز له مامه له که یدا سه ر که ووت.) هه لبرین و

وه دوا که ووت، (ئه مسه ر ئه وسه ری دئ وهسه ری

که ووت نه یگرتنه وه.) (وه دوا که وتن [ف]) بالا رفتن

از سربالایی؛ (ثروتمند شدن.) دنبال کردن

کسی.

وهشلن: وهشله، جوانکیله، دهلال، شه پال. [ف] زیبا

وهفد: کوپی نیردراو بۆ شوینیک. (که وقدی

ده چیته شوینی/ بۆ سه ر گوری سه ربازی ون

تاجه گولینه یه ک دینی «عه بدووللا په شیو».) [ف]

هیئت

وهفه: جوړی نه خویشی یه کسمه شهل ده بی،

باخه. [ف] مرضی که اسب را لنگ می کند

وهکار خستن: (هه لکردنی ماتور و دهزگا و ... ؛

(کار کردن به که سیک، کار پی کردن. [ف]

روشن كردن؛ (بهكار انداختن	دهمه وهر، چهنه ویرغه. [ف] وراج
وهكار كهفتن: ☞ وهكار كهوتن	ویژپك: ئهسپهندهر، ئهسپهنه. [ف] اسپند
وهكار كهوتن: (دهست كردن به كار، دهست بهكار بوون؛ (ههلبوونی ماتۆر و ماشین و [ف] (شروع كردن كار؛ (روشن شدن موتور و ...	ویژهنگ: (ئاوزهنگی، ركیف، زهنگۆ؛ (وهنهوز، ویژنگ، خه ونووچكه؛ (پهلاماری پهنامهکی، ههلمهت بردن بهدزییهوه / خویان مات کرد و لهپیر ویزنگیان دان، [ف] (ركاب زین؛ (چرت زدن؛ (عملیات سری
[ف] بهكار بردن	ویژامه: پهخشان. [ف] نثر
وهكار هیتان: ☞ وهكار هاوردن	ویژن: بیژنگ. [ف] غربال
وهگیر: كهسیك كه ههقایهت یا باسیك دهگیریتتهوه. [ف] راوی	ویشكاو هاتن: (+) (چۆره لی بران، (كانییهكه وشكاوی هات.؛ (بریتی له پیاویك كه تۆماوی نهمايی، له پیاوهتی كهوتوو. (برا من تازه ژنم بۆچییه وشكاوم هاتوووه. [ف] (خشکیدن چشمه و استخر و ...؛ (کنایه از عقیم شدن مرد.
وهل: (+) زهلكاو، باتلاخ، ژۆنگ. [ف] باتلاق	ویشكه سوو: زهویی وشك و بیئاو و قهلاشت قهلاشت. [ف] زمین خشك و تركخورد
وهلاشم: پرژ و بلاو، شیکراوه، هنجراو. [ف] حلاجی شده و پراكنده	ویشكه پهپ: پههت بوون به خو پیوهنان و دهستبازی. [ف] انزال به وسیلهی دستبازی
وهلحاسل: خوڵاسه، لهسه ریهك. [ف] خلاصه	ویغیر: بهرهلالا، بهرهلهدا. (ئهسپهكهی ویغیری نیو
وهلیل: نهخۆش و كهلهلا، پهك كهوتوو. [ف] علیل	وینجهكه کرد. [ف] رها
وهناوكهوتوو: بهسالاجوو، گهراوه، به تهمن. [ف] سالخورد	ویلغار: ویرغه، جوړی پهوتی ولاغی سواری. [ف] نوعی دویدن اسب
وهنۆشك: قهزوان، قهسقهوان. [ف] چاتلانقوش	وینجه خهشه: خهشه وینجه، جوړیک وینجهیه گولی په مهيی دهر دهكا مالات بای پی ناکا. [ف] نوعی یونجه
وهنه: پردی بزۆك، پردی به دار و تهناف ساز کراو. [ف] پل متحرک	وینجه رهشه: باشتترین وینجه كه مالات به تهپری و به وشکی چاکی دهخوا، گهلاکهي سی پهپهیه و سالی سی بهری دهورنهوه. [ف]
وهور: بهفر، ویهر. [ف] برف	
وهیشت: تهوژم، گوشار، جهخت. [ف] فشار	
وهیهكا چوون: (تیکپهپین، له یهکتر ههلهچهقین، تیکراچوون؛ (تیک ههلهچوون، شهپ کردن لهگهله یهکتری. [ف] (درهم فرورفتن؛ (گلاویز شدن	
ویره دریژ: چهنه دریژ، زۆربلی، چهنه وهر،	

گیاهی است شبیه یونجه	نوعی یونجه
وینگه: دهنگی خولانه وهی مه رزهق، دهنگی هاویشتنی بهرد. [ف] صدای چرخش سنگ در هوا	وینجه ره شه: ره شه وینجه، جوړیک وینجه یه وهرزیران زوری داده چینن. [ف] نوعی یونجه
ویول: داریکی جه نگه لیه بهری نییه. [ف] یک درخت بی ثمر جنگلی	وینجه کتویله: وینجه ی خورسک که له کتو و شاخ ده پروی. [ف] یونجه کوهی
ویهر: به فر، وهور. [ف] برف	وینجه مارانه: گیاه که له وینجه بهر زتره گه لاکه ی وهک وینجه ده چی، ساقه تی
ویه راو: به فراو. [ف] برف آب	ئه ستوورتره و گولیکی زهر دهر دهکا. [ف] اسم

هاتنه کلکان: (پاشگه ز بوونه وه، په ژيوان بوونه وه. (نيتړ هاتوومه کلکان قهت کاری وا ناکه م) ؛ (کوتايی، ئاخر. (کاره که مان هاتوته کلکان نيتړ خه مم نييه. ([ف] پشيمان شدن؛) به پايان رسيدن	هاتنه که وان: پیک که وتن و سازان، سازگاری. (هينده نابار و خيشه سهره به هيچ کلوچی نايه ته که وان.) ، (ئه گهر مه يلت له سهرمه به راستی وهره که وان/ دهنا به و نه حله ته یی که خودا کردی له شه يتان «گورانی». [ف] سازش
هاره کړ: ده ستار، به ردی دانه ويڼه لی کردن. [ف] دستاس	هاچه رفه پانسه: (ئاچه رفه پانسه، ئامرازیکی کردنه وه و به ستنه وهی پیچ و مؤرده یه، به په زمه توند و شل ده کړیته وه. گه وره و چکوله ده کړیته وه و بؤ هه موو پینچیک ده بی؛) بریتی له که سیک که هه موو کاریک ده زانی. [ف] (آچارفرانسه؛) کنایه از کسی که همه کار بلد
هارووژان: ورووژان، تووړه بوونی به کومه ل. [ف] به هیجان آمدن گروهی	
هارووژاندن: (تووړه کردن و شله ژاندنی خه لک. (بیده نگ دانیشتون مه یان هارووژینه.) ؛ ورووژاندنی زهرگه ته و ژنگه سووره که ټیک ده هالین و هیرش ده بن. [ف]) به هم زدن مردم؛) برانگیختن زنبور	
هارووژاو: ورووژاو، تووړه کراو. [ف] به هیجان آمده	
هاسکه هاسک: هه ناسه سوار بوونی دواى هه لاتن، هانکه هانک. [ف] نفس نفس زدن بعد از دویدن	
هاشاول: شاتاول، په لامار، شالو. [ف] حمله	
هاشه و پاشه: خه ونی ټیکه و لیکه و ترسناک،	

خەوی ناخۆش. (خەونیکی ھاشە و پاشەم دی.)	شت. ھەلسەنگاندن. [ف] معادله
[ف] کابوس	ھاوکێشە: دوو کەس کە گرفتارییەکیان ھەبێ.
ھاڤەن: ئامانج، ئاوات. [ف] هدف	(ھەر دوو کەمان ھاوکێشەین.) [ف] دو نفر کە یک
ھاڤی: خوناو، ئاوی بارانە لەسەر گەلا و گۆل.	گرفتاری داشتە باشند
[ف] قطره باران روی برگ	ھاومێژ: ھاوچاخ، ھاوچەرخی. [ف] هم عصر
ھاکەزایی: ھەوێنتە، گۆترە، کویزەرکوت. [ف]	ھاوئیشین: ھاودەم، ھامدەم. (شەوانە ھاوئیشینی
کنایە از کار نسنجیده	جام و بادەم/ بە بادە با پەژارە و خەم بە بادەم/
ھاڤ: (+) تەپک، تەپی لم، تەپکی پمل. [ف] تپه‌ی	کە دەستی رۆژگار بایدا سەری من/ سەری
شنی	شووشە شەراب و چاکە بادەم «هێمن». [ف]
ھاڤۆزکان: ئاڤۆزان، تیک ھالان، ئاڤۆسکان. [ف]	مونس، ھەمەم
سەردرگم شدن	ھاووەو: ھاوبووک، دوو بووکی مایێک کە
ھاڤۆزکاو: ئاڤۆزاو، ئاڤۆسکاو، تیک ھالاو،	خۆشک بن. [ف] دوو خواھر کە عروس یک
ئاڤۆزکاو. [ف] سردرگم	خانوادە باشند
ھاڤۆسکان: ☞ ھاڤۆزکان	ھاووەوی: ھەوی، دووژنی پیاویک. [ف] هوو
ھاڤۆسکاو: ☞ ھاڤۆزکاو	ھایلوک: کیفۆک، پیفۆک، پیفەلوک. [ف] گیاهی
ھاماڤ: نیوان، مەودا، مەعەین. [ف] میان	است با پیازەچەیی خوردنی
ھانا و بانا: دیار و شاراو، ئاشکرا و بزر. [ف]	ھەنگ: وزە، تاقەت، توانا، ھێز. [ف] رمق و توان
نھان و آشکار	ھەوو: خوو، خدە، عادەت. [ف] عادت
ھانە: (+) ئەنگیزە، دنەیی ناوھەکیی مرووف. [ف]	ھەپیشت: ھێرش، پەلامار، شالاو، ھەلمەت.
انگیزە	(وہیک ھەپیشت دەوری شارەکە گردن.) [ف]
ھانە پەنگینە: کۆلکە زێرینە، کەسکاسۆر،	حملە
پەلکە پەنگینە [ف] رنگین کمان.	ھەلیت: گیایەکە لەنیو گەرمەشانیدا دەپوێ ئەگەر
ھاوان: شەونم، ئاونگ، خوناو. [ف] شبنم	حەیان بیخوا پێی دەمری، گاکلینە. [ف] نام گیاهی
ھاوپرسەکی: وتووێژ لەگەڵ دوو کەس، پرسیار	است سەمی کە ھەر حیوانی بخورد می میرد
کردن لە دوو کەس. [ف] مصاحبه با دو نفر	ھۆپدانەو: بادانەو، گەپانەو، وەرسووپان. [ف]
ھاوپەرە: ھاوبەرە، دوو کەس کە لە بەرێک بن.	برگشتن
[ف] همجوار	ھوتاف: تریفەیی مانگ، شوقی مانگ. [ف] مهتاب
ھاوکێشە گردن: سەنگ و سووک کردنی دوو	ھۆپاندن: دەنگی پەشەولەخ. (مانگاگان دەستیان

- کرد به هۆراندن) [ف] صدای گاو
- هۆرژن: دهنگی گریان، شهپۆر، (له هۆرژنی گریانى دا) [ف] صدای بلند گریه
- هۆرمزه: ورمزه، گۆزروان [ف] گل گاوزبان
- هورمیس: فرمیسک، رۆندک، ئهسرین، هیسر، ئهسر، ئهشک. [ف] سرشک
- هورووژم هینان: ورووژم هینان، به پۆل ههلاتنه سهر شتیك. (منال هورووژمیان هینا بۆ سهر سفرهكه) [ف] هجوم آوردن
- هۆره گورگی: گورگهزى، باران و خۆرهتاو پینكهوه. [ف] باریدن باران به هنگام آفتاب
- هۆره: دهنگی رشهولاخ. (مانگا زهره ههر هۆرهى بى) [ف] صدای گاو
- هۆرهبهله: وهرهبهلهك، گيايهكى تاله له ميكووك دهچى بهلام ئهم رهنگى سپىواشه. [ف] نام گياهى تلخ
- هۆرهبهلهك: ☞ هۆرهبهله
- هورهتۆو: خۆرهتاو، بهرپۆژ، دژى نسى. [ف] آفتابگیر
- هۆزى: (گایدهبه، گای یهخته نهکراو. (وهك هۆزى مى ههلدینى و دهكهوتیه نیو گاران) ؛) بریتى له پیاوى رووههالمادراو و تۆلاز كه دايمه بهدواى ژنانهوهیه. [ف] (گاو اخته نشده؛) مرد هیز و بى شرم
- هۆكهل: بليمهت، ههلهكهوته. [ف] نابغه
- هۆگان: (+) ئهو شویتنهى كه گايهكان يان تهراکتور دهگهريتهوه سهر خهت، ئهمسهر و ئهوسهرى کووز، شویتنى هۆدانهوه له جووتدا.
- [ف] محل دوباره برگشتن در شخم زدن
- هۆلاسهرى: ناوى کايهيهكى مندالانهيه. [ف] نام يك بازى کودکان
- هۆلین: گۆلین، تۆپین، گهمهى به تۆپ، یاریى تۆپى پى. [ف] فوتبال
- هۆمهن: هیش، ههلمهت، پهلامار، شالاو. [ف] يورش، حمله
- هۆور: (+) بىر، فکر، خهياڵ. (هوورى كهس و کارى خودى كىگ) [ف] یاد
- هۆورنقیس: مهركهپ، جهوههر. [ف] دوات
- هۆورنقىسدان: جهوههردان. [ف] شیشه دوات
- هۆورپوش: گهنمى به دهستار لىكراو بۆ ساوههر. [ف] گندم خرد شده برای آش حليم
- هۆوسهمل: پيازە خووگانه، پيووازه خووگانه، گيايهكه بنهكهى وهك پيوواز وایه. [ف] نام گياهى است
- هۆوشاندن: دهنگی مار کاتى توورپه بوون. (دارى به کونى مارهكهدا کرد هاته دهري و دهستى کرد به هوشاندن) [ف] صدای مار هنگامى كه اذيت مى شود
- هۆوشه: دهنگی مار. (مارهكه ههر هۆوشهى دههات) [ف] صدای مار
- هۆوفه: درۆى زل، زۆر گهوره نیشان دانى شتیك. [ف] اغراق
- هۆوک: (+) شیت، دهلوو، لیوه، دین. [ف] دیوانه
- هۆوکدار: ☞ هۆوکلدار
- هۆوکل: جندۆكه، ئهجنده، جنۆكه. (هۆوکل خۆيان داگه نیشانى بۆیه هۆوک بووگه) [ف] جن

هووگلداز: شيت، كه سيك كه جندوكه ي له گه له.	ههرييا: هه ژديها. [ف] اژدها
[ف] ديوانه، جن زده	هه زه دي: چه نه وەر، چه قه سرق، هه له وەر،
هووكن: [ف] هووكدار	زوربلي: [ف] وراج
هووله: مله، جوبرهك. [ف] آبدزدك	هه رشين: پرووخان، رمان. [ف] فرو ريختن آوار
هؤوي: مالوس، ميچكه به راز، به رازي ميؤ. [ف]	هه رمي پشه: جوريك هه رمي دهنك گه وره ي
گراز ماده	پاييزيه. [ف] نوعي گلابي
هه باشه: مه كينه يه كه گه نم و جو له كايه كه ي	هه رمي هه لوا: جوريك هه رميه تيخوله كه ي
جيا ده كاته وه. [ف] خرمنكوب.	سه وزه كاتيگ ده كا ناوه وه ي قاوه يي ده بي
هه پله گون: بي ميشك، كه مئاوه ز، ئه قل سووك. [ف]	وهك هه لوا. [ف] نوعي گلابي
ابله	هه رمي: شيوان. [ف] اسلوب
هه پلي هه پي: بريتي له مروي كاس و وپ و	هه پولشه: كه رويشك، خه روي، هه رويشه. [ف]
تينه گه يشتوو. [ف] كنايه از آدم بي اراده و نفهم	خرگوش
هه پوولك: ئاله كووك، هه پلووك، هه لاکووك. [ف]	هه پونن: زه راندني گويدرئژ، دهنكي كه ر، زه ره.
گياهي از تيره شنگ	[ف] عرعر خر
هه تهل: ته له، داو. [ف] دام تله	هه ره: خشتي له سه ريهك هه لچندراوي
هه چان گرتن: وچان دان، وچان گرتن. [ف]	كووره خانه، فه نه ر. [ف] فنر آجر
ايستادن براي خستگي دركردن	هه ره ژ: هار، نه خوشي سه گ. (سه گه كه هه ره ژ
هه چان: وچان، هه سانه وه، پاوه سستان. (زور	بووه). [ف] هاري
شه كه ت بووين هه چاني به ين خاسه. [ف] ايستادن	هه ره ش: [ف] هه ره ژ
و خستگي دركردن	هه ره مك: نه زوك، نه زا، (مخابن ئه و ژنه باشه
هه چي: (+) ده زوو، مكاره. [ف] نخ	هه ره مكه). [ف] نازا
هه دار هه دار: ناوي كايه يه كي مندالانه يه. [ف] نام	هه په مه كي: هه وه نته، له گو تره خو پيدا كردن و
يك بازي كوكدانه	به په له چوونه پيشني. (هه روا هه په مه كي درونه
هه پال: به ره لالا، خويړي و بيكاره. (راسته ده لئين	به ره وه). [ف] الكي
تير و پري/هه رالي پيوديه و دري/لاري برپوي	هه ره نگ: هين، وزه، قه وه ت، وره. (هه ره نگ له
تو هه رالي/دوچاري ته له ي خه يالي. «راوچي».	دلم نه ما. [ف] توان، نا
[ف] بيكاره و بي بند و بار	هه ري: (+) هه ميشه، دايمه، يه قا. [ف] هميشه
هه رده پان: گورده پان، مه يان. [ف] ميدان	هه ريل: جاو، خام، پارچه يه كه له په مو ده يته نن.

هه شهنگ: هه رهنگ

هه شينۆك: كه وتووي، گرانه تا، نۆبه تي،
 كه فته يي. [ف] تب شديد
 هه ئاف: هيمن، له سه ره خو، ئه هو دن، هي دي. [ف]
 آرام

ههفتۆوه: ئه فتاوه، لولینه. ف آفتابه

هه‌قه‌ره: پۆژ، خۆر، هه‌تاو. [ف] خورشید
هه‌قه‌ک: پسته، دێپ، خه‌ت. (نامه‌یه‌کا چار
هه‌قه‌ک، ژبنی هه‌قالا خوێنێسی.) [ف] خط

هه قدهس: هه قدهست

هه قدهست: کرێ، مژە، هه قدهس. [ف] کارمزد
هه قه به له: به له باران له نۆهراست مانگی

پایزدا. [ف] باران در آبان ماه
هه کل مه کل: ناوی بارسه که مندالانه به

به دهوری یه که وه داده نیشن و لاقیان راده کیشن
و لاقیان تی که له دهکن به نوره قامک له سه ر
هه مو و لاقه کان داده نین و وهک بژاردن ده لین
(هه کل مه کل، کلکافوکی) / زهرد و سوور و

شہ ماموکی / میخم کوتی میخ ہلبہزی / تیکہی

چہیم لہوہی گہزی) لہسہر لاقی ہەرکەس

شيعره كه ته‌واو بئى نقورچكى توندى
 لى ده‌گري و ده‌بى ئه‌و لاقه‌ي هه‌لكشسته وه. [ف]

اسم یک بازی کودکانه

هه‌گله: گاهه‌رد، به‌ردی، زل. [ف] سنگ بزرگ

هه گەر: (+) هۆ، بنۆس، ئە گەر، عىلات. [ف سب]

هه‌لئاوساو: هه‌لماساو، په‌نه‌ماو، هه‌لماسیو. ڤا
 آماسیده
 هه‌لاتنه‌وه: شکانی ده‌سکی گۆزه و کتری و

هه‌لپه‌وو‌قاو: ژاکاو، هه‌لپه‌وو‌کاو. [ف] پڙم‌رده	کیت‌ه‌له و ... (ده‌سکی کت‌ریه‌که هه‌لاتوته‌وه). [ف]
هه‌لپان: با کردن و ماسین. زگ هه‌ستان. (هه‌ر ده‌خون و هه‌لده‌پزین). [ف] باد کردن	شکستن دسته‌ی کتری و کوزه و ...
هه‌لپان: تیک‌وه‌ردان، ئاویتته کردن. [ف] آمیخته کردن	هه‌لاژان: هه‌لاژیان، پاکشان، پازان، تخیل بوون، په‌هیل بوون، دریژ بوون. [ف] دراز کشیدن
هه‌لتره‌پاندن: توپاندن. [ف] کشتن حیوان حرام گوشت	هه‌لاله‌برایمه: هه‌لاله‌به‌رمه، شلیره. [ف] لاله واژگون
هه‌لتره‌پاو: توپیو، توپاو. [ف] مردن حیوان حرام گوشت	هه‌لاله‌په‌ژئ: هه‌لاله‌په‌ژاندنی گول. [ف] گردافشانی گل
هه‌لتره‌پین: توپین، توپان، مردنی گیانه‌به‌ری حه‌رام گوشت. [ف] مردن حیوان حرام گوشت	هه‌لامات: هه‌لمه‌ت، هۆمه‌ن، هیرش. (هه‌لامات برن و قولبه‌س کردنیان). [ف] حمله
هه‌لتوزانه‌وه: کزانه‌وه، چوزانه‌وه‌ی برین. [ف] سوزش زخم	هه‌لاویل: جانه‌وه‌ریکه وهک سمۆره ده‌چی کلکی وهک که‌وچک وایه، کاتیک هه‌ست به مه‌ترسی ده‌کا و دوژمن لیی نزیک ده‌بیته‌وه میز ده‌کاته کلکیه‌وه و فریی ددها. له هه‌رک‌ه‌س که‌وئ ده‌یکوژئ په‌نگه ژه‌هری هه‌لاه‌هل و هه‌لاهیل و هه‌لالیل هه‌ر ئه‌وه بی. [ف] نام جانوری سمی است
هه‌لچۆ: لاراو، دژاو، زه‌وییه‌ک که ئاو پاناگری و کاتیک ئاوی لی ئاژین ده‌که‌ن، دپد ده‌بی و ئاوه‌که هه‌لنامژی. [ف] زمینی که ناهموار است و آب نمی‌خورد	هه‌لپه‌داب: هه‌لپه‌ه‌لپ، هه‌لپین و ماندوو کردن و لیک هه‌لاواردن، په‌پی که‌وتن و هه‌لسوو‌پاندن. (هه‌لپه‌داب‌ریان به جاشه‌کان خستبو). [ف] دنبال کردن و خسته کردن و از هم جدا کردن
هه‌لخوشان: هه‌لخوشین	هه‌لپه‌پینه‌وه: تیژ کردنه‌وه‌ی ددانی مشار. (مشاره‌که کول بووه بیبه بۆ وه‌ستا با بۆمان هه‌لپه‌پینه‌وه). [ف] دوباره تیز کردن دندانه‌ی اره
هه‌لخوشین: دامالکان، دامالدران، (هه‌رچی به‌نه‌که‌ی تی‌ده‌هالینم هه‌ر هه‌لده‌خوشی). [ف] سر خوردن نخ روی چوب	هه‌لبه‌جووز: ناوی یارییه‌کی مندالانه‌یه به‌هه‌لوا کردن ده‌رۆن. [ف] نام بازی کودکان
هه‌لخه: (+) جوړیک هه‌لپه‌رکئی کوردییه هه‌ر له جیوه هه‌لده‌خه‌نه‌وه. [ف] نوعی رقص کردی	هه‌لپه‌وو‌قان: هه‌لپه‌وو‌کان، ژاکان و هه‌لوهرین. [ف] پڙم‌ردن
هه‌لزه‌په‌تان: هه‌لزیان، په‌نه‌مین، با کردن، ماسین. [ف] آماسیدن	

هه‌ل‌ه‌قانه‌وه: هه‌ل‌ه‌قینه‌وه، هه‌ل‌ه‌زینه‌وه له ترس و له نه‌كاو. [ف] يكه خوردين

هه‌ل‌ه‌ژين: داچله‌كين، داترووسكان، راپچه‌نين. [ف] يكه خوردين

هه‌ل‌ه‌ژينين: تى‌هه‌لكيشان. (قه‌نده‌كه‌ى له چايى مه‌ل‌ه‌ژينى). [ف] آب كشيدن

هه‌ل‌ه‌سله‌ماندنه‌وه: سه‌ماندنه‌وه، ره‌و پى‌كردن. [ف] رم دادن

هه‌ل‌ه‌سله‌مينه‌وه: سه‌مينه‌وه، ره‌و كردن. [ف] رم كردن

هه‌ل‌ه‌سووكه‌وت: هه‌ستان و دانيشتن. (له‌گه‌ل چاك و خراب هه‌ل‌ه‌سووكه‌وت ده‌كا). [ف] نشيست و برخاست

هه‌لك: هه‌ناسه، پشوو. (هه‌لكى برىا). [ف] نفس

هه‌لك برىان: هه‌ناسه لى‌برىان، برىتى له ماندوو بوونى زور. [ف] از نفس افتادن

هه‌لكردنه‌وه: (هه‌لويزانن، ماشه‌ره به‌ن هه‌لكرینه‌وه و كردنى به‌گولوله. (ئه‌و ماشه‌ره به‌نهم بى‌هه‌لكه‌وه). ؛ ديسان هه‌لكردنه‌وى چرا و ... (چراكه هه‌لكه‌وه تاريكه). [ف] گولوله كردن نخ؛) دوباره روشن كردن چراغ و ...

هه‌ل‌ه‌لاجو: جو‌لانى، هه‌ل‌ورتك، دي‌لانى، دنگلاڤ. [ف] تاب

هه‌لم: تاقت، توانا، زياتر بى‌تاژى ده‌گوتري. (تازييه‌كه‌مان له راودا زور به‌هه‌لمه). [ف] رمق، توانايى

هه‌لمه‌قووت: (قووت‌داننى خوراك به‌گه‌رمى، چه‌په‌نوش. (نه‌په‌يشت سارد بيه‌وه و هه‌ر به

گه‌رمى هه‌لمه‌قووتى كرد). ؛ كناية له خواردين شتى حه‌رام به‌ئاسانى. (حه‌رام و حه‌لال نازانى و ده‌ك گه‌زو و مازوو هه‌لمه‌قووتى كرد). [ف] هورت كشيدن غذاى گرم باعجله؛) خوردن مال حرام بدون مهابا

هه‌ل‌ه‌ل‌ه‌رته: هه‌ل‌ه‌ژيردراو، هه‌ل‌ه‌ژارد. [ف] استثناء

هه‌ل‌ه‌ل‌ه‌ك: لانكه، بيشكه. [ف] گه‌واره

هه‌ل‌ه‌ل‌ه‌ك: هه‌ل‌ه‌ل‌ه‌ك

هه‌ل‌ه‌لمه‌رج: بارودوخ. [ف] موقعيت

هه‌ل‌ه‌لون: هه‌لووكين، حه‌للو، چۆحه‌لين. [ف] الكدولك

هه‌ل‌ه‌له‌پرووكى: په‌له و عه‌جه‌له له كاردا. (كاره‌كه‌يان به‌هه‌له‌پرووكى ته‌واو كرد). [ف] عجله كردن در كار

هه‌ل‌ه‌له‌پله: په‌له و عه‌جه‌له، له‌ز، تالووكه. (وه هه‌له‌پله له‌ولاوه هاته‌وه). [ف] عجله

هه‌له‌كه‌سه‌ما: (+) سه‌ما كردن و شادى و هه‌ل‌ه‌زدا به‌ن له خو‌شيانا. (له خو‌شيانا كه‌وتبوونه هه‌له‌كه‌سه‌ما). [ف] رقص و پاى‌كوبى و شادى

هه‌ل‌ه‌يك مه‌ل‌ه‌يك: هيچ و پووچ، سووكوچرووك، سه‌ليته‌ى به‌ره‌للا و به‌ده‌ست هه‌مووكه‌سه‌وه. (پير‌يژنه‌كه‌ى هه‌ل‌ه‌يك مه‌ل‌ه‌يك / هه‌ر دوو لينگانته‌گرم پى‌ك/ هه‌ر دوو كونانته‌كه‌م به‌پى‌ك/ ميرى به‌به‌سه‌لامه‌ل‌ه‌يك «عه‌لى به‌رده‌شانى»). [ف] روسپى هرجايى

هه‌له‌وپه‌له: هه‌له و چه‌وتى له نووسين و كاردا (پى‌م خو‌شه هه‌له‌وپه‌له‌م بى‌راست كه‌نه‌وه). [ف] غلط، اشتباه

هەماس: لەسەرەخۆ، هێمن، هێدی. [ف] آرام	هەنتن: کوتان، دەرزی وەشاندن. [ف] تزیق کردن
هەمبەر: شەریک. [ف] شریک	هەنجراو: شی کراوە، ریشال ریشال کراو. [ف]
هەمتەر: هەمتی، دیسان، هەمیشان، سەرلەنوێ.	پارچە ریش ریش شەدە
[ف] دوبارە	هەندەر: (+) (حاند، حاست، پەنا) هەنتەش،
هەمدا: هاوتەمەن، هاوسال. [ف] هەمسال	حوزوور (نەهەنراوە دەسی شیعەرم لە هەندەرتا
هەمدەس: هەرهەز، کار کردنی چەند کەس	گلەیی ناوێ/سروشتی شاعیری وایە دەبی
پێکەوێ بۆ تەواو کردنی کاریک. (چوار مەلین	هەستی نەهەنرابی «راوچی». [ف] در برابر،
دەبینە هەمدەس و دروینەیی هەر چوار مەلەکە	نزدیک (حضور
تەواو دەکەین. [ف] هەمکاری کردن چەند کس بۆ	هەندەران: (+) دەرەتان، پێی دەرەز بوون لە
زود پایان ددان کارها	سەختی و خەفەت. (لە تاوانا هەندەرانی نەبوو.)
هەمپیش: ئاوەڵزاوا، هاوزاوا. [ف] باجناق	هەجمان، ئارا و قارا. [ف] طاقت، راه گریز
هەمزاغایی: ناوی تیرەیک لە هۆزی مامەش. [ف]	هەندەکی: لانی کەم. [ف] جزئی
نام طایفەیی از ایل مامش	هەنران: هەدادان، سەرەوتن، (نەهەنراوە دەسی
هەمکۆپ: دەستەبەر، هەقال، پەفیق، هاوپی. [ف]	شیعەرم لە هەندەرتا گلەیی ناوێ/سروشتی
دوست، رفیق	شاعیری وایە دەبی دەستی نەهەنرا بی.
هەمل: فەرز، گریمان، دانان بە گومان. (وا هەمل	«راوچی». [ف] آرام گرتن
کەین هەر نەبووگە. [ف] فرضیه	هەنگزان: (تێهالان، تێووکان؛) (هەرووژان،
هەمن: قەمتەر، پەتیکە پەشمالی لە چوار لاوە	ورووژان. (مەلەیل لە مەیانەکە هەنگزان. [ف])
پێ قایم دەکری. (سەری هەمنەکان بەو هەیانەووە	دور چیری گرتن. (بە هیجان آمدن
بەستە. [ف] طناب چادر و خیمە	هەنگە پەشە: جۆریک هەنگی باریک و درێژە
هەمەکی: گشتی. [ف] کلی	پەنگی پەشە، شەمەتریکە. [ف] زنیورسیاه
هەنارۆک: نارنجەک، قۆمبەلە. [ف] نارنجک	هەنگەژالە: (+) زەرگەتە، زەردەوالە. [ف] موسە
هەنارەس: بە هاناوێ چوون، فریارەس، فریای	هەنگەمە: هەرا و هۆریا، زەنازەنا، هەللاو بگر.
کەسیک کەوتن. [ف] فریادرس	(بوو بە هەنگەمەیک سەگ ساحەبی خۆی
هەناسە کوپی: هەناسەپرکی، هاسکە هاسک. [ف]	نەدەناسی. [ف] جنجال و سروصدا
نفس تنگی	هەنگیز: قەو، هیز، وزە. [ف] نیرو
هەناسە پەش: بەغیل، نەفس پیس، حەسوود،	هەنگیزدان: قەو، لێدان، هیز لێدان. (هەنگیزی
چاوپیس. [ف] حسود، بدنفس	

- تۆلایندا و به‌دوای خۆیایندا رایانکیشا. [ف] قوت زدن
- هه‌نوودان: تیف تیفه‌دان، ساف و سووف کردن.
- (ریشی وا هه‌نوو داوه کێچ بووکسه‌واتی لی‌ده‌کا.)
- [ف] کنایه از تراشیدن ریش و آرایش زیاد
- هه‌نی‌هه‌نی: هه‌لاهه‌لا، داوه‌شاو. [ف] له و از هم پاشیده
- هه‌نییه‌کۆله: شووتی چکۆله و بی ئاو، شووتی دیمه‌کار. [ف] هندوانه‌ی دیمی
- هه‌واکیش: خه‌فه‌نگ، ده‌ریبجه یان کولاوکه‌ی چکۆله له مالدای بۆئه‌وه‌ی هه‌وای پێدا بێته ژووری. [ف] هواکش
- هه‌والنیر: خه‌به‌رنیر، که‌سیک که هه‌وال و خه‌به‌ر بۆ گوشار و پۆژنامه و رادیو و تی‌فی کۆ ده‌کاته‌وه و به‌پێی ده‌کا. [ف] خبرنگار
- هه‌وروه‌یل: هه‌ور و هه‌لا. [ف] ابری
- هه‌روساو: جۆریک له‌چکه‌ی ژنانه (شنه‌ی با کاتی له‌چکه‌ی هه‌روساوی لاده‌دا، ده‌رژ/له تاسه‌ی هه‌لمژینی بۆی وده‌وشه‌ی په‌رچه‌می ئه‌شکم «ئه‌مین گه‌ردیگانی».) [ف] روسری
- ابروباد
- هه‌ورین: برینگ، مه‌قه‌ستی مه‌ر برینه‌وه. [ف] دوکارد
- هه‌وکه: هه‌نووک، نه‌و، هه‌شتا. [ف] هنوز
- هه‌وه‌جه: هه‌وجه، نیاز، ئاتاج، هه‌وج، [ف] احتیاج
- هه‌وه‌نته: (+) به‌لاش، خۆپایی، مفته. [ف] مفت، رایگان
- هه‌وه‌نته‌خۆپ: مفته‌خۆپ. [ف] مفتخور
- هه‌وه‌وه: ناوی مه‌لیکه. (هاته‌وه، هاته‌وه، ته‌یره‌که‌ی له‌گه‌رمینی، به‌و ته‌یرم ده‌لین هه‌وه‌وه/ تیژبالی خۆی لیک‌ده‌داوه/ نیشته له‌مه‌زراکه‌ی یه‌کشه‌وه/ باز و پۆر پۆلیان به‌ستوه‌وه/ سه‌ر سه‌وزیکیان پێشه‌وه «فولکۆر».) [ف] نام پرنده‌ی است
- هه‌ویژ: هاوده‌نگ، هاوال، هاوده‌م. [ف] مونس، همدم
- هه‌ویق: هه‌ویق، ته‌شق، په‌په‌پۆچکه، به‌رزایی ئاسمان. [ف] اوج
- هه‌ویل: له‌به‌رچاو، له‌به‌رده‌ست، (ده‌ستم گیرابوو به‌کاره‌وه، که‌سیش له‌هه‌ویلا نه‌بوو بینیرم به‌دواتدا.) [ف] دسترسی
- هه‌وینی نۆ مه‌نجه‌ل شیر: بریتی له‌ زۆرزان و فیله‌باز، که‌سیک که ناتوانی سه‌ر له‌ کاری ده‌ره‌یتی. [ف] کنایه از آدم مرموز
- هه‌یشت: که‌له‌گا، سه‌ربژی، یاخی، شه‌قی. (هه‌ینه دانه ده‌میوه هه‌یشت بووکه.) [ف] یاغی
- هه‌یچی: (+) هه‌زیا، هه‌ژدیه‌ها، هه‌ردیا. [ف] اژدها
- هه‌یکه‌ل: ناوی خه‌ریته‌یه‌کی فه‌رشه. [ف] نام نقشه‌ی قالی است
- هه‌یه: (+) سینگ دارینی خێوه‌ت، سینگ په‌شمال. (خێوه‌تیکیان هه‌لداوه چل هه‌یه‌ی بۆ داکوتراوه.) [ف] میخ چوبی
- هیال هیال: ده‌ربه‌ده‌ر، ئاواره، ئاراگیل، ویل‌ویل. [ف] سرگردان
- هه‌ندم گرتن: سه‌رسام بوون، هه‌په‌سان، واق وپمان. (چاوی به‌و دیمه‌نه‌که‌وت هه‌تا ماوه‌یه‌ک

هئیم گرتی. [ف] متحیر شدن

در خانه

هیرز: فریزوو، فرووزوو، فرس، گیاهه کی
هه رزهیه ریشه که ی زور دریژه و له نیو بیستان
و وینجه و ... دا ده روی و وشکی دهکا. [ف] گیاه
هرز

هیرهق و نیله: یه رهق و نیله، هیله قوونیره. [ف]
خیش و یوغ

هیزار: شتیکی دهست دروی وهک کوچکه و
له چکه یه ژنان له ملی دهکن، زیاتر له نیو
عه شیره تی مهنگور بۆ جوانی له ملی دهکن.
سهیری کوردستانی چۆل که م، یا ته می کوستانی
دل/ داخی دووری تو بچیژم، یا خه می هیزار له
مل؟ «هیدی». [ف] نوعی لچک دستباف

هیسئوک: داگیر کراو، زهوت کراو، دهست
به سهردا گیراو. (ئیرلند له لایه ن بریتانیا وه
هیسئوک کرابوو). [ف] مستعمره

هیسی: ئاسۆ، سوئی، سۆ. [ف] افق

هیشخان: په سیو، خه لوه تی، کولین. [ف] پستو
هیشک بوون: (له بهر ترس جووله لی بران، /له
هیوه تا له جای خوه م هیشک بیم:) و شک
هه لگه پان، ژاکان. [ف] (از ترس خشک زدن:)
خشکیدن

هیشک و برینگ: وشک و برینگ، ته واو وشک.
[ف] تمام خشک

هیشکه: (بریتی له ئازهلک که نه زابیت و شیر
بدا، ویشکه، کوندۆ:) پاره ی خه وتوو له مالدئا،
(چه ندهت هیشکه له و سندووقه ناوه). [ف] حیوانی
که بچه نیاورده، ولی شیر می دهد: (پول نقد

هیشک هه لاتن: (وشک بوونی گیا و گژ و دار
و گۆل. (دارهکان له خورا هیشک هه لاتن:) ؛ کز
بوون له بهر خه م و که سه ر، لاواز بوون.
(هینده ی خه م خواردوو هیشک هه لاتوو). [ف]

پژمرده شدن: (لاغر و نحیف شدن
هیشک هه لگه پان: ویشک هه لاتن، ویشک
بوونه وه، هیشک هه لاتن

هیشک هه لیتان: (وشک کردن:) خه مبار کردنی
که سیک و لاواز بوونی به و هویه وه. (هینده ی
خه م پیداو هیشکی هه لیتاوه). [ف] (خشکاندن:)
اندوهگین کردن کسی

هیشکاتی: وشکانی، ئیشکانی. [ف] خشکی
هیشکارۆ: بیابانی بی ئاو، بیروون. [ف] کویر
هیشکاو: وشکاو، ئیشکاو. (جوگه که هیشکاو ی
هات). [ف] خشکیدن

هیشکاوژ: تۆوی به وشکییه وه کراو به هیوای
باران، خهفتان. [ف] کاشتن قبل از باران
هیشکاوژ: هیشکاوژ

هیشکه بار: میوه ی وشک و کراو وهک گوێز و
بادام و قه یسییه وشکه و میوژ و کشمیش و ...
[ف] خشکبار

هیشکه بهرد: وشکه چن، وشکه که لهک، دیواری
به بهرد هه لچندراوی بی قور. [ف] دیوار سنگی.

هیشکه بیر: وشکه بیر، چالاو یک که ته نیا
به هاران ئاوی تیدایه و زوو وشک دهکات. [ف]
چاهی که تنها در فصل بهار آب دارد

هیشکه بیرۆ: وشکه بیرۆ، نه خوشیه کی پیسته

هیشکه شیو: دۆل و شیوی بی ئاو، ویشکه شیو، ویشکه خر. [ف] ده‌ری بی آب

هیشکه که‌له‌ک: ☞ هیشکه‌چن

هیشکه‌ل: چر و چیلکه، لق و چلی و شک بو سووتاندن، ئاوردوو، هیزنگ، ئیزنگ. [ف] هیزم، هیمه

هیشکه‌مز: کریمی نه‌غد بو کریکار و رهنجهر و شوان بی‌ئوه‌ی نان و خوراک پی‌بدری. (به هیشکه‌مز شوانی گرتوو ه‌مه‌کان ده‌چیت‌وه مالی خوی.) [ف] کارگر یا چوپانی که تنها مزد خود را می‌گیرد و در خانه خود غذا می‌خورد **هیشکه وهرد:** هیشکاوز، هیشکاس، وشکه وهرد، وشکه که‌ند، ویشکه کیل، خه‌فتان. [ف] کاشتن قبل از باران

هیشکه هه‌لوا: ☞ ویشکه هه‌لوا

هیشکه‌زه: قه‌ره‌بالغ، پرای خه‌لک و هه‌را هه‌را. قه‌ره‌بارغ. [ف] جنجال و هیاهو **هیشکه:** یه‌خه، ییخه، پیسیر. [ف] یقه.

هیلانه له چاودا کردن: له‌به‌رچاو لانه‌چوون و زور بو هینان، بریتی له مزاحیم بوونی زور. (ئه‌و هه‌تیوه به‌نییکه هیلانه‌ی له چاودا کردووین.) [ف] کنایه از مزاحمت زیاد

هیلکه‌که: تۆوی ژن. [ف] تخمک زن

هیلکه دۆرپین: مریشکیک که له کولانه‌که‌ی خویدا هیلکه ناکا و له‌م‌لا و ئه‌ولا هیلکه‌که‌ی ده‌کا و خاوه‌نه‌که‌ی ناییینیته‌وه. [ف] مرغی که در لانه‌ی خود تخم نمی‌گذارد **هیلکه گون:** ☞ یه‌لکه گون

به تۆقه‌ن وشک ده‌بی و تو‌یخ هه‌لده‌دا. [ف] قارچ پوستی

هیشکه پلاو: برنجی که پۆنی تی‌نه‌کرای، چلاو. [ف] چلو

هیشکه‌چن: ☞ هیشکه به‌رد

هیشکه خر: ☞ هیشکه شیو

هیشکه داوه ت: هه‌لپه‌رکی که ژنی تیدا نه‌بی، هه‌لپه‌رکی بی دۆ. [ف] رقص گروهی مردانه **هیشکه دۆ:** ☞ ویشکه دۆ

هیشکه‌پن: (رنینه‌وه‌ی موو له که‌ولێ ئاژهل بی‌ئوه‌ی هه‌لالی لی‌درایی؛) گالته‌جاری و گه‌مه‌ی ته‌نافباز. [ف] (چیدن کرک از پوست حیوان؛) دلقک‌بازی و سیرک

هیشکه‌پۆ: (یه‌کسمی فیره‌ره‌وت نه‌کراو، یه‌کسمی نه‌گیراو.) (جوانوو‌که‌یان هیشکه‌رۆیه هیشته‌ نه‌گیراو.)؛ (چۆمیک که هاوینان وشک ده‌کا. [ف]) (کهری تعلیم ندیده؛) رودخانه‌ای که در تابستان می‌خشکد

هیشکه‌پۆ: ریگای هه‌له‌مووت و سه‌خت و به‌رده‌لان. راه سنگلاخ و ناهموار

هیشکه سال: سالی که م باران، وشکه‌سال. [ف] خشک سال

هیشکه‌سۆ: ویشکه‌سوئ، زه‌ویی قه‌لشت قه‌لشت و تینوو. [ف] زمین خشک ترک‌خورده.

هیشکه سۆفی: خودا خوازی هیچ نه‌زان. وشکه سۆفی. [ف] زاهد ابله

هیشکه سه‌رما: سه‌رمای سه‌ختی بی به‌فر و باران. [ف] سرمای شدید بدون بارش

هیلکه‌که‌ر: ریایی باز، ماستاوکه‌ر، ته‌شی‌پیس. [ف]	ملوین ده‌ژی. [ف] ارزش
متملق	هیا به‌خۆ: که‌سیک که به‌خۆی ده‌نازی و
هیلوون: (+) قوولکه‌ی چاو. [ف] حدقه	پی‌وايه هه‌موو کاریکی له‌ده‌ست دئ. [ف] کسی
هیلوین: هیلوون، هیلانه. [ف] آشیان	که به‌خود می‌بالد
هیل: (+) نیله، کلپه‌ی ئاور. [ف] زبانه‌ی آتش	هیا‌ب‌پاو: ناهومید بوو، ناهمی. (په‌ری زه‌رده‌ی
هیل‌ت: حیل، فیل، ده‌هۆ. [ف] حیل، مکر	هومی‌دی راپه‌ر و هیا‌ب‌پاوم من/ مه‌لی ئه‌ستو
هیل‌ت‌باز: فیل‌باز، ته‌له‌که‌باز. [ف] حیل‌گر	شکاو‌ی جی شکارم یا ره‌سووله‌للا «راوچی».
هیل‌ک: په‌سته‌ک، جلیسقه. [ف] جلیقه	[ف] نومید
هیل‌که‌که: په‌سته‌ک، فه‌ره‌نجی، هیل‌گ. [ف] جلیقه	هیا‌ب‌پین: (+) ناهومید کردن. [ف] نومید کردن
نمدی	هیا‌وران: دامه‌زران، سره‌وتن، ئۆقره‌گرتن.
هیلی که‌مه‌ری: که‌مه‌ربه‌ندی ناوه‌راستی گۆی	(ئه‌وه‌نده بزۆزن له هیچ کوئی‌هک ناهیتورین). [ف]
زه‌وی. [ف] خط استوا	آرام گرفتن
هیل‌ت‌ک: هیلانه، لانه. [ف] آشیان	هیا‌ورزه: (دهم ویشک بوون له‌به‌ر تینویتی
هیل‌ت‌که: داشقه، عاره‌بانه. [ف] گاری	زۆر، سیوشکه. (خه‌ریکم له تینووانا هیا‌ورزه
هیم: (+) نیوان، مه‌ودا، به‌ین. [ف] میان، فاصله	ده‌بم؛ (قه‌ره‌بالغ، حه‌شامه‌تی زۆر. [ف] عطش؛
هیتان: بۆ نرخ ده‌گوتری، شیان، ژیان. (ئه‌و	(جمعیت زیاد
ماشینه چه‌ند ملوین ده‌هینی. (ئه‌و ماشینه چه‌ند	هیتو‌هت: حه‌بیته، سام، ترس. [ف] هیبت

يارسان: مه زهه بى ئه هلى هه ق. [ف] مذهب اهل حق	يه ستر: ئىستر، هىستر، قانتر. [ف] قاطر
يازوق: يازوخ، حەيف، مخابن. [ف] دريغ	يه سقان: ئىسقان، يه سىك، سقان، پيشه، هه ستي، هه ستوو، ئىسك. [ف] استخوان
ياكه ند: ياقوت، به ردىكى به نرخه. [ف] ياقوت	يه سىر: (+) سىوى، مندالى دايك مردوو. [ف] بچه
يانجوز: ☞ خوش هه لكيشه	مادر مرده
ياندووز: گيايه كه له تالوو ده چى. [ف] نام گياهي است	يه شوو: هيشوو، زهنگه ته، بۆل، تلوته ك. [ف]
يانىگر: سه گى دې، سه گيك كه په لامارى مروځ	خوشه ي انگور
دهدا و گازى لى ده گرى، بيگانه گر. [ف] سگ گازگر	يه غنه: يه غنى، تايه گيا و گه نم، گيشه، قورى، قه لاته. [ف] توده ي انباشته شده ي علف و گندم
	درو شده
ياهي: ئاكام، كوتايى. [ف] پايان	يه قا: هه ميشه، هه رى، دايمه. [ف] هميشه
يونجه: هارپه، كه لووه سمه، كرمىكى سه وزه	يه فه: كات، وهخت. [ف] هنگام
نوځ ده خوا. [ف] كرم آفت نخود	يه فه ن: جوان، دهلال، به دهو. [ف] زيبا
يه خانگير: يه خه گير، دهست به يه خه. (له سه ر	يه كان ده ر دوو: يه كه ونه ر دوو، كتوپر،
پرده كه يه خانگير بوون و به كه س ليك	دهموده ست، له رپوه. [ف] فوري
نه ده بوونه وه. [ف] گريبان گير	يه كانگير: يه كديگر، پيكه وه نووساو، تيكله يه ك
يه رخرمه: باقه، باغه، باوه شه گياي به ستر او. [ف]	بوون. (له و شوينه ي هه ر دوو چومه كه يه كانگير
بسته گياه	ده بن، ئه و جووته پيكه وه يه كانگير بوون. [ف]
يه زنه: جيژن، جه ژن. [ف] جشن	به هم پيوستن

یه‌کدیگر: 𐭪 یه‌کانگیر	یه‌که‌ونه‌دوو: یه‌که‌ونه‌ردوو، ده‌موده‌ست، خیرا،
یه‌ک‌پوو بوونه‌وه: ددان سپی بوونه‌وه، شهرم	یه‌کان‌ده‌ردوو. 𐭪 فوری
و شکو و حورمه‌ت له‌نیواندا نه‌مان و شه‌ره	یه‌که‌ونه‌ردوو: 𐭪 یه‌کان‌ده‌ردوو
قسه‌کردن له‌گه‌ل یه‌کتر. (تازه‌وا یه‌ک‌پوو	یه‌کیه‌تی: ناوی هه‌لپه‌رکییه‌کی کوردییه. 𐭪 نام
بوونه‌وه شهرم له‌یه‌کتر ناکه‌ن.) 𐭪 در میان	یک رقص کردی.
نماندن احترام و دوستی	یه‌لخی یه‌لخی: ویل‌ویل، هیال هیال، سه‌لت و
یه‌که‌وه‌یلکه: باریکه‌له، له‌پ و لاواز، دالگوشت،	سپاده سوورانه‌وه. 𐭪 یله و سرگردان گشتن
به‌له باریکه، (پیاویکی یه‌که‌وه‌یلکه یه‌لووتی بگری	یه‌لکه: هیلکه، هیک، خا. 𐭪 تخم پرنده
کیانی ده‌رده‌چی.) 𐭪 لاغر	یه‌لکه‌که‌ر: مه‌راییه‌که‌ر، ریایی‌باز، ته‌شی‌ریس،
یه‌کمل: سه‌سه‌خت، که‌له‌ره‌ق، خیشه‌سه‌ر. 𐭪	ماستاوکه‌ر. 𐭪 متملق
سرسخت، خیره‌سر	یه‌لکه‌گون: دوو خره‌که‌ی نیو گوندینی نیرینه،
یه‌کملی: که‌له‌ره‌قی، سه‌سه‌ختی، خیشه‌سه‌ری.	خا. 𐭪 خایه
𐭪 خیره‌سری، سرسختی	یه‌وه‌ره: دالگوشت، له‌پ، کز، ریوه‌له، لاواز. 𐭪
یه‌که‌له‌گوان: په‌ز یان بزنی‌ک که‌ته‌نیا گوانیکی	لاغر
هه‌یه. 𐭪 بز یا گوسفندی که‌یک پستان دارد	بیختیار: به‌سالاچوو، ئیختیار، زورهان،
یه‌که‌له‌گون: جوانه‌گایه‌ک که‌ته‌نیا هیلکه	پیره‌پیاو. (حاجی پیاویکی بیختیاره و زور به
گونیکی هه‌یه. 𐭪 گاو نری که‌یک خایه دارد	ئه‌زمونه.) 𐭪 سالخورد، مسن

بەرھەمە بىلاوكر اوھكانى نووسەر:

۱. "تاپۇى وەرزيكى سەوز"، شيعر ۱۹۹۷ تەوريز
۲. "شەوھژانى ئەستېرەبەك"، شيعر، ۲۰۰۰ تاران
۳. "مەرگەخەون"، شيعر، ۲۰۰۳ تاران
۴. "دىسان لەو شەقامانەوہ"، چيرۆكى بىژەن نەجدى (وەرگىپان) ۲۰۰۵ ھەولير
۵. "نەپلى ئاور"، چيرۆكى بيانى (وەرگىپان) ۲۰۰۵ ھەولير
۶. "جىگاي بەتالى سلووج"، پۇمانى مەحمود دەولەت ئابادى (وەرگىپان)، ۲۰۰۶ ھەولير
۷. "خۇرولاولاو"، شيعرى مندالان ۲۰۰۶ بۇكان
۸. "يەگگرتن"، چيرۆكى مندالان «قودسى قازى نور» (وەرگىپان)، ۲۰۰۶ ھەولير
۹. "براينى كارامازوف"، پۇمانى فيودور داستايفسكى، (وەرگىپان) ۲۰۰۷ ھەولير

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

۱. "نارنجى فرين" كۆچيرۆك
۲. "خولياى نووسين" كۆمەلە وتار (وەرگىپان)
۳. "تازىەبارانى بەيەل" پۇمانى غولامحوسين ساعيدى، (وەرگىپان)

.....

سپاس بۇ كاك محەممەدئەمين شاسەنەم و مريەم شاسەنەم كە بۇ پيىتچنى و
پىكوپىك كوردنى ئەم فەرھەنگە زۆريان زەحمەت كىشا، دلىام ئەگەر دل گەورەيى
و پۇحسووكىي ئەوان نەبوايە ئەم بەرھەمە پووناكىي نەدەدى.
ئەمين گەردىگلانى